

Številka: 460-01/15-2/

Datum: 9. 11. 2015

Na podlagi 42., 130., 131. in 133. člena Poslovnika Državnega zbora je Odbor za finance in monetarno politiko kot matično delovno telo pripravil

POROČILO

k Predlogu zakona o zavarovalništvu (ZZavar-1), druga obravnava, EPA 626-VII.

Odbor za finance in monetarno politiko je na 14. seji 6. 11. 2015 kot matično delovno telo obravnaval Predlog zakona o zavarovalništvu (ZZavar-1), ki ga je Državnemu zboru v obravnavo in sprejetje predložila Vlada.

Odboru je bilo predloženo naslednje gradivo:

- **mnenje Zakonodajno-pravne službe** (z dne 22. 9. 2015),
- **mnenje Komisije Državnega sveta za gospodarstvo, obrt, turizem in finance** (z dne 28. 9. 2015), ki Predlog zakona podpira,
- **pripombe Gospodarske zbornice Slovenije** z dne 12. 8. 2015 in 28. 9. 2015,
- **pripombe Agencije za zavarovalni nadzor** z dne 10. 9. 2015 ter 25. 9. 2015,
- **dopis Agencije za zavarovalni nadzor** Slovenskemu državnemu holdingu z dne 19.10. 2015,
- **dopis Združenja svetov delavcev Slovenije** z dne 28. 10. 2015,
- **dopis Sindikata finančnih organizacij Slovenije** z dne 3. 11. 2015,
- **dopis Sindikata zavarovalnih zastopnikov Slovenije** z dne 4. 11. 2015 ter
- **dotatna pojasnila Ministrstva za finance** z dne 3. 11. 2015.

* * *

V skladu s 129. členom Poslovnika Državnega zbora so **amandmaje** k Predlogu zakona vložili:

- **poslanska skupina SDS** k 494., 495., 552. in 554. členu (z dne 29. 9. 2015),
- **poslanska skupina NSi** k 552. členu (z dne 29. 9. 2015),
- **poslanska skupina ZL** k 54., 57., 67. in za novi 625.a člen (z dne 30. 9. 2015),
- **poslanske skupine SMC, DeSUS in SD** k 1., 4., 5., 6., 7., 8., 11., 18., 22., 23., 28., 31., 33., 35., 36., 37., 38., 41., 43., 49., 50., 51., 52., 55., 56., 57., 59., 60., 63., 67., 68., 71., 73., 75., 79., 83., 86., 92. (sprememba z dne 30. 10. 2015), 96., 97., 102., 106., 107., 112., 113., 119., 120., 124., 126., 130., 132., 133., 136., 137., 138., 140., 141., 142., 143., 154., 156., 157., 161., 167., 169. (sprememba z dne 30. 10. 2015), 171., 172., 173., 175., 182., 183., 184., 186., 191., 196., 203., 205., 206., 207., 208., 211., 213., 217., 222., 223., 224., 225., 226., 227., 234., 239., 240., 243., 247., 249., 250., 251., 254., 258., 259., 261., 266., 268., 269., 274., 277., 278., 279., 281., 282., 285., 286., 288., 289., 290., 295., 298., 300., 301., 302., 307., 309., k naslovu oddelka 7.6., k 312., 315., 318., 326., 328., 331., 334., 335., 339., 340., 341., 342., 343., 346., 347., 349., 354., 356., 357., 358., 359., 361., 362., 363., 364., 365., 367., 368., 369., 370.,

371., 374., 376., 378., 381., 386. (sprememba z dne 30. 10. 2015), 392., 394., 395., 396., 399., 400., 401., 402., 403., 404., 409., 415., 416., 421., 422., 429., 431., 432., 441., 442., 448., 456., 464., 468., 475., 476., 477., 480., 481., 482., 484., 486., 492., 493., 494., 495., 498., 499., 500., 502., 504., 511., 519., 520., 521., 522., 523., 524., 528., 540., k naslovu 15. poglavja, k naslovu 15.1 oddelka, k 543., 544., 545., 547., k naslovu 15.2 oddelka, k 548., 549., 552., 558., 560., 561., 562., 563., 566., 567., 572., 573., 575., 578., 579., 580., 581., 582., 592., 598., 606., 607., 608., 609., 610., 611., 613., 616., 617., 618., 621., 625., 629., za novi 643.a člen, k 644. in 645. členu (z dne 29. 10. 2015).

Članicam in članom Odbora je bil priložen tudi **predlog za amandma Odbora poslanskih skupin SMC, DeSUS in SD** k 256. členu, ki ga je Odbor v razpravi sprejel in je razviden iz nadaljevanja poročila.

* * *

Seji Odbora so prisostvovali predstavniki Ministrstva za finance, Zakonodajno-pravne službe, Agencije za zavarovalni nadzor, Slovenskega zavarovalnega združenja ter Združenja zavarovalnih posrednikov.

V uvodni dopolnilni obrazložitvi je državna sekretarka na Ministrstvu za finance predstavila stanje zavarovalništva v Republiki Sloveniji ter pojasnila, da je cilj Predloga zakona v slovenski pravni red prenesti Direktivo 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II). V skladu s to direktivo bodo morale zavarovalnice poleg zavarovalnih tveganj upoštevati tudi tržna, kreditna in druga tveganja. Kapitalske zahteve bodo odražale specifičen profil tveganj zavarovalnice. Tako bodo zavarovalnice s strogo politiko, ustreznimi tehnikami za ublažitev tveganj ali zavarovalnice, ki diverzificirajo svoje dejavnosti, lahko imele manj kapitala, zavarovalnice z večjimi tveganji pa bodo morale imeti več kapitala za zagotavljanje poravnave zahtevkov zavarovancev. Na krajši rok bo to sicer pomenilo povečanje kapitalske in organizacijske obremenitve zavarovalnic, na daljši rok pa bo pripomoglo k povečanju varnosti zavarovalcev in izboljšanju mednarodne konkurenčnosti zavarovalnic.

V nadaljevanju je **predstavnica Zakonodajno-pravne službe** glede pisnega mnenja Službe izpostavila zlasti opozorilo, da Predlog zakona ni dovolj jasen, razumljiv in pregleden. V splošnih pripombah so bili primeroma izpostavljeni vidiki, iz katerih je potrebno posamezne pripombe in člene preučiti. Pojasnila je, da so bili na podlagi pripomb Službe vloženi amandmaji koalicijskih poslanskih skupin, glede pripomb, ki niso bile upoštevane, pa so bila s strani ministrstva posredovana dodatna pojasnila.

V nadaljevanju je **predstavnik Agencije za zavarovalni nadzor** opozoril, da je predlagani zakon izjemno kompleksen in da bo zaradi predlaganih rešitev Predloga zakona morala celotna zavarovalna dejavnost prilagoditi svoje delovanje. Zamuda pri sprejemanju Predloga zakon pomeni težavo pri njegovi implementaciji, saj bo potrebno pripraviti veliko število podzakonskih predpisov, ki izhajajo iz njega.

V razpravi so se članice in člani odbora osredotočili predvsem na naslednje člene Predloga zakona ter amandmaje k tem členom in sicer k 54., 57., 67., 494., 495., 552. členu ter na amandma za novi 625.a člen. Gre predvsem za področja, ki urejajo sodelovanje delavcev v nadzornem svetu ter upravi zavarovalnic, sestavo strokovnega sveta Agencije za zavarovalni nadzor, vprašanje razkritja provizij zavarovalniški posrednikov ter področje dopolnilnega zdravstvenega zavarovanja.

Državna sekretarka je v razpravi in ob koncu odgovorila na zastavljena vprašanja in podala dodatne pojasnitve. Dodatna pojasnila so podali tudi predstavniki Agencije za

zavarovalni nadzor, Slovenskega zavarovalnega združenja ter Združenja zavarovalnih posrednikov Slovenije.

* * *

Po opravljeni razpravi je Odbor v skladu z osmim odstavkom 131. člena Poslovnika Državnega zbora sprejel naslednji

amandma:

k 256. členu

256. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Zavarovalnica skupaj z letnim poročilom predloži Agenciji za zavarovalni nadzor tudi poročilo nosilca aktuarske funkcije iz tretjega odstavka 170. člena tega zakona.«.

Obrazložitev:

Predlog sledi predlogu AZN in SZZ. Trenutni 256. člen predloga ZZavar-1 predvideva predložitev poročila nosilca aktuarske funkcije v roku 14 dni po predložitvi nerevidiranih letnih računovodskih izkazov Agenciji za zavarovalni nadzor (v nadaljevanju: AZN), torej, če to pretvorimo v koledarski rok, do 14. marca vsako leto. V skladu s 170. členom ZZavar-1 mora poročilo nosilca aktuarske funkcije vsebovati ugotovitve po stanju na zadnji dan preteklega poslovnega leta in sicer glede:

1. zanesljivosti in ustreznosti uporabljenih metod, modelov ter predpostavk, uporabljenih v izračunu zavarovalno-tehničnih rezervacij, in o tem, ali so oblikovane zavarovalno-tehnične rezervacije primerne za pokrivanje vseh obveznosti iz prevzetih zavarovanj;
2. politike prevzemanja zavarovalnih tveganj, vključno z ugotovitvami glede višine zavarovalnih premij za posamezne produkte z vidika, ali je premija posameznih produktov zadostna za pokrivanje vseh obveznosti iz teh produktov;
3. ustreznosti pozavarovanja oziroma prenosa tveganj na namensko družbo.

Ugotovitve nosilca aktuarske funkcije morajo temeljiti na zadnjih podatkih, ki jih je zavarovalnica dolžna poročati na t.i. obrazcih za letno poročanje kvantitativnih podatkov (v nadaljevanju: letni QRT obrazci) in sicer vsako leto v roku 14 tednov po zaključku poslovnega leta, kot to določa 312. člen Deleagirane uredbe. Za roke glede oddaje letnih QRT obrazcev velja prehodno obdobje za oddajo in sicer se rok zmanjšuje iz 20 tednov po zaključku poslovnega obdobja na 14 tednov po zaključku poslovnega obdobja, kot je to določeno v 308.b členu Direktive 2014/51/EU. Oba roka, tako 20 kot tudi 14 tednov po zaključku poslovnega leta, se iztečeta kasneje, kot je trenutno predviden rok za predložitev poročila nosilca aktuarske funkcije v predlogu ZZavar-1. Iz tega razloga poročila nosilca aktuarske funkcije ni mogoče pripraviti v trenutno predvidenem roku.

* * *

Odbor je v skladu z drugim odstavkom 130. člena Poslovnika Državnega zbora **obravnal in sprejel amandmaje poslanskih skupin SMC, DeSUS in SD** k 1., 4., 5., 6., 7., 8., 11., 18., 22., 23., 28., 31., 33., 35., 36., 37., 38., 41., 43., 49., 50., 51., 52., 55., 56., 57., 59., 60., 63., 67., 68., 71., 73., 75., 79., 83., 86., 92. (sprememba z dne 30. 10. 2015), 96., 97., 102., 106., 107., 112., 113., 119., 120., 124., 126., 130., 132., 133., 136., 137., 138., 140., 141., 142., 143., 154., 156., 157., 161., 167., 169. (sprememba z dne 30. 10. 2015), 171., 172., 173., 175., 182., 183., 184., 186., 191., 196., 203., 205., 206., 207., 208., 211., 213., 217., 222., 223., 224., 225., 226., 227.,

234., 239., 240., 243., 247., 249., 250., 251., 254., 258., 259., 261., 266., 268., 269., 274., 277., 278., 279., 281., 282., 285., 286., 288., 289., 290., 295., 298., 300., 301., 302., 307., 309., k naslovu oddelka 7.6., k 312., 315., 318., 326., 328., 331., 334., 335., 339., 340., 341., 342., 343., 346., 347., 349., 354., 356., 357., 358., 359., 361., 362., 363., 364., 365., 367., 368., 369., 370., 371., 374., 376., 378., 381., 386. (sprememba z dne 30. 10. 2015), 392., 394., 395., 396., 399., 400., 401., 402., 403., 404., 409., 415., 416., 421., 422., 429., 431., 432., 441., 442., 448., 456., 464., 468., 475., 476., 477., 480., 481., 482., 484., 486., 492., 493., 494., 495., 498., 499., 500., 502., 504., 511., 519., 520., 521., 522., 523., 524., 528., 540., k naslovu 15. poglavja, k naslovu 15.1 oddelka, k 543., 544., 545., 547., k naslovu 15.2 oddelka, k 548., 549., 552., 558., 560., 561., 562., 563., 566., 567., 572., 573., 575., 578., 579., 580., 581., 582., 592., 598., 606., 607., 608., 609., 610., 611., 613., 616., 617., 618., 621., 625., 629., za novi 643.a člen, k 644. in 645. členu Predloga zakona.

Odbor **ni sprejel**:

- **amandmajev poslanske skupine SDS**, in sicer k 494., 552. in 554. členu ter
- **amandmajev poslanske skupine ZL**, in sicer k 54., 57., 67. in za novi 625.a člen.

Brezpredmetna sta postala:

- **amandma poslanske skupine NSi**, in sicer k 552. členu in
- **amandma poslanske skupine SDS**, in sicer k 495. členu.

* * *

Odbor je v skladu s 128. členom Poslovnika Državnega zbora glasoval o členih Predloga zakona in jih **sprejel**.

Glede na sprejete amandmaje je na podlagi prvega odstavka 133. člena Poslovnika Državnega zbora pripravljeno besedilo Dopolnjenega predloga zakona, ki je sestavni del tega poročila.

* * *

Za poročevalko Odbora na seji Državnega zbora je bila določena članica Odbora Maruša Škopac.

Mojca Batagelj
sekretarka

Urška Ban
predsednica

Nataša Škrbec Srčnik
podsekretarka

DOPOLNJEN PREDLOG ZAKONA O ZAVAROVALNIŠTVU (ZZavar-1)

1. poglavje: SPLOŠNE DOLOČBE

1.1. Vsebina zakona

**1. člen
(predmet zakona)**

Ta zakon ureja:

- 1. pogoje za ustanovitev, poslovanje in nadzor zavarovalnic in pozavarovalnic s sedežem v Republiki Sloveniji;**
- 2. pogoje za nadzor zavarovalniških in pozavarovalniških skupin;**
- 3. pogoje za reorganizacijo in prenehanje zavarovalnic in pozavarovalnic;**
- 4. pogoje, pod katerimi lahko osebe s sedežem zunaj Republike Slovenije opravljajo zavarovalne posle na območju Republike Slovenije;**
- 5. status, organizacijo in pravila delovanja Agencije za zavarovalni nadzor pri opravljanju pristojnosti in odgovornosti po tem in drugih zakonih.;**
- 6. pogoje za zavarovalno zastopanje in posredovanje.**

**2. člen
(prenos direktiv Evropske unije)**

S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenašajo naslednje direktive Evropskega parlamenta in Sveta:

1. Direktiva Sveta 91/371/EGS z dne 20. junija 1991 o izvajanju Sporazuma med Evropsko gospodarsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o neposrednem zavarovanju razen življenjskega zavarovanja (UL L št. 205 z dne 27. julija 1991, str. 48);
2. Direktiva Sveta 91/674/EGS z dne 19. decembra 1991 o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih zavarovalnic (UL L št. 374 z dne 31. decembra 1991, str. 7);
3. Direktiva 2002/92/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. decembra 2002 o zavarovalnem posredovanju (UL L št. 009 z dne 15. januarja 2003, str. 3);
4. Direktiva Sveta 2004/113/ES z dne 13. decembra 2004 o izvajanju načela enakega obravnavanja moških in žensk pri dostopu do blaga in storitev ter oskrbi z njimi (UL L št. 373 z dne 21. decembra 2004, str. 37);
5. Direktiva 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) (UL L št. 335, 17. decembra 2009, str. 1) zadnjič spremenjena z Direktivo 2014/51/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o spremembi Direktive 2003/71/ES in Direktive 2009/138/ES ter uredb (ES) št. 1060/2009, (EU) št. 1094/2010 in (EU) št. 1095/2010 glede pristojnosti Evropskega nadzornega organa (Evropskega organa za zavarovanja in poklicne pokojnine) ter Evropskega nadzornega organa (Evropskega organa za vrednostne papirje in trge) (Omnibus II) (UL L št. 153 z dne 22. maja 2014, str. 1);
6. Direktiva 2011/89/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. novembra 2011 o spremembah direktiv 98/78/ES, 2002/87/ES, 2006/48/ES in 2009/138/ES glede dopolnilnega nadzora finančnih subjektov v finančnem konglomeratu (UL L št. 326 z dne 8. decembra 2011, str. 113);
7. Direktiva 2013/14/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o spremembi Direktive 2003/41/ES o dejavnostih in nadzoru institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje, Direktive 2009/65/ES o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) in Direktive 2011/61/EU o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov v zvezi s prevelikim zanašanjem na bonitetne ocene (UL L št. 145 z dne

31. 5. 2013, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2013/14/EU), v delu, v katerem se nanaša na uporabo bonitetnih ocen v pokojninskih družbah;

8. Direktiva 2014/51/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o spremembi direktiv 2003/71/ES in 2009/138/ES ter uredb (ES) št. 1060/2009, (EU) št. 1094/2010 in (EU) št. 1095/2010 glede pristojnosti Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) ter Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) (UL L št. 153 z dne 22. maja 2014, str. 1).

3. člen

(uporaba zakona za pozavarovanja)

Ta zakon se uporablja tudi za pozavarovalnice, če v posameznih členih ni drugače določeno. Določila 127. do 132., 241., 343., 421., 422. do 425. in 521. do 526. člena tega zakona se ne uporabljajo za pozavarovalnice in za zavarovalnice za opravljanje poslov pozavarovanja.

1.2. Opredelitev pojmov in kratic

1.2.1. Splošne določbe

4. člen

(namen opredelitve pojmov)

V oddelku 1.2.. tega zakona so opredeljeni pomeni pojmov za namen njihove uporabe v tem zakonu, če ni v zvezi s posameznim pojmom določeno, da je namen njegove opredelitve ožji.

5. člen

(kratice predpisov Evropske unije)

V tem zakonu so za predpise Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU) uporabljeni naslednji skrajšani naslovi:

1. Direktiva 2002/87/ES je Direktiva 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2002 o dopolnilnem nadzoru kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih družb v finančnem konglomeratu, ki spreminja direktive Sveta 73/239/EGS, 79/267/EGS, 92/49/EGS, 92/96/EGS, 93/6/EGS in 93/22/EGS ter direktivi 98/78/ES in 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 35, 11. februarja 2003, str. 1–27);

2. Direktiva 2003/41/ES je Direktiva 2003/41/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. junija 2003 o dejavnostih in nadzoru institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje (UL L št. 235 z dne 23. septembra 2003, str. 10);

3. Direktiva 2004/39/ES je Direktiva 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o trgih finančnih instrumentov in o spremembah direktiv Sveta 85/611/EGS, 93/6/EGS in Direktive 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter o razveljavitvi Direktive Sveta 93/22/EGS (UL L št. 145 z dne 30. aprila 2004, str. 1);

4. Direktiva 2009/65/ES je Direktiva 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjemih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) (UL L št. 302 z dne 17. novembra 2009, str. 32);

5. Direktiva 2009/138/ES je Direktiva 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) (UL L št. 335, 17. decembra 2009, str. 1);

6. Uredba 1093/2010 je Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15. decembra 2010, str. 12–47);

7. Uredba 1094/2010 je Uredba (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/79/ES (UL L št. 331 z dne 15. decembra 2010, str. 48–83);

8. Direktiva 2013/36/EU je Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27. junija 2013, str. 105–203).

6. člen

(pojmi, katerih pomen je opredeljen v drugih zakonih)

(1) V tem odstavku navedeni pojmi imajo enak pomen, kakor je opredeljen v zakonu, ki ureja bančništvo:

1. banka,
2. finančna družba,
3. investicijsko podjetje,
4. finančni holding,
5. kreditna institucija,
6. finančna institucija.

(2) V tem odstavku navedeni pojmi imajo enak pomen, kakor je opredeljen v zakonu, ki ureja finančne konglomerate:

1. družba za upravljanje,
2. mešani finančni holding.

(3) V tem odstavku navedeni pojmi imajo enak pomen, kakor je opredeljen v zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov:

1. investicijske storitve in posli,
2. organiziran trg,
3. kolektivni naložbeni podjem.

1.2.2. Pojmi v zvezi z zavarovalnimi in pozavarovalnimi posli

7. člen

(zavarovalni posli)

(1) Zavarovalni posli so sklepanje in izvrševanje pogodb o premoženjskem in življenjskem zavarovanju ali pozavarovanju, razen obveznih socialnih zavarovanj.

(2) Zavarovanja se glede na glavne nevarnosti, ki jih krijejo, razvrščajo v naslednje zavarovalne vrste:

1. nezgodno zavarovanje (vključno z zavarovanjem nesreč pri delu in poklicnih obolenj) je zavarovanje, ki v primeru smrti ali izgube zdravja zaradi nezgode krije:

- izplačilo dogovorjenih denarnih nadomestil, odškodnin oziroma povračil stroškov,
 - izplačila zaradi poškodbe, okvare zdravja ali smrti potnikov;
2. zdravstveno zavarovanje je zavarovanje, ki v primeru bolezni, poškodbe ali posebnega zdravstvenega stanja krije:
- stroške zdravstvenih ter z njimi povezanih storitev, stroške oskrbe z zdravili in medicinsko-tehničnimi pripomočki,
 - izplačila dogovorjenih denarnih nadomestil,
 - kombinacijo izplačil po prejšnjih alinejah;
3. zavarovanje kopenskih vozil (razen tirnih vozil) je zavarovanje, ki krije vse škode na oziroma izgubo:
- kopenskih vozil na lasten pogon,
 - kopenskih vozil brez lastnega pogona;
4. zavarovanje tirnih vozil je zavarovanje, ki krije vse škode na tirnih vozilih oziroma izgubo tirnih vozil;
5. letalsko zavarovanje je zavarovanje, ki krije vse škode na zrakoplovih ali drugih letalnih napravah ter izgubo zrakoplovov oziroma drugih letalnih naprav;
6. zavarovanje plovil je zavarovanje, ki krije vse škode na morskih, rečnih in jezerskih plovilih oziroma njihovo izgubo;
7. zavarovanje prevoza blaga je zavarovanje, ki krije vse škode na blagu oziroma izgubo blaga, vključno s prtljago, ne glede na vrsto prevoza;
8. zavarovanje požara in elementarnih nesreč je zavarovanje, ki krije vse škode na premoženju (razen škod na premoženju, ki jih krijejo zavarovanja iz 3. do 7. točke tega odstavka), ki nastane zaradi:
- požara,
 - eksplozije,
 - nevihte,
 - drugih naravnih dogodkov razen neviht,
 - jedrske energije,
 - pogrezanja in drsenja tal;
9. drugo škodno zavarovanje je zavarovanje, ki krije vse škode na premoženju (razen škod na premoženju, ki jih krijejo zavarovanja iz 3. do 7. točke tega odstavka), ki nastane zaradi toče, pozebe ali zaradi drugih vzrokov (na primer tatvine), razen vzrokov iz 8. točke tega odstavka;
10. zavarovanje odgovornosti pri uporabi vozil je zavarovanje, ki krije vse vrste odgovornosti, ki izhajajo iz uporabe kopenskih vozil z lastnim pogonom (vključno s prevozniško odgovornostjo);
11. zavarovanje odgovornosti pri uporabi zrakoplovov oziroma drugih letalnih naprav je zavarovanje, ki krije vse vrste odgovornosti, ki izhajajo iz uporabe zrakoplovov oziroma drugih letalnih naprav (vključno s prevozniško odgovornostjo);
12. zavarovanje odgovornosti pri uporabi plovil je zavarovanje, ki krije vse vrste odgovornosti, ki izhajajo iz uporabe morskih, rečnih in jezerskih plovil (vključno s prevozniško odgovornostjo);
13. splošno zavarovanje odgovornosti je zavarovanje, ki krije druge vrste odgovornosti, razen odgovornosti iz 10. do 12. točke tega odstavka;
14. kreditno zavarovanje je zavarovanje, ki krije:
- nevarnost neplačila (oziroma zamude plačila) zaradi nesolventnosti ali drugih dogodkov (ravnanj ali dejstev),
 - izvozne kredite in druge nevarnosti, povezane z izvozom, trgovino in vlaganji na tujih in domačih trgih,
 - kredite z obročnim odplačevanjem,
 - hipotekarne in lombardne kredite,

- kmetijske kredite,
 - druge kredite in posojila;
15. kavcijsko zavarovanje je zavarovanje, ki krije in neposredno ali posredno jamči za izpolnitev obveznosti dolžnikov;
16. zavarovanje različnih finančnih izgub je zavarovanje, ki krije finančne izgube zaradi:
- poklicnih nevarnosti,
 - nezadostnih prihodkov (na splošno),
 - slabega vremena,
 - izgubljenega dobička,
 - nepredvidenih splošnih stroškov,
 - nepredvidenih poslovnih stroškov,
 - izgube tržne vrednosti,
 - izpada najemnine oziroma izgube prihodka,
 - posrednih poslovnih izgub, razen izgub iz prejšnjih alinej,
 - drugih neposlovnih izgub,
 - drugih finančnih izgub;
17. zavarovanje stroškov postopka je zavarovanje, ki krije stroške odvetnikov in druge stroške postopka;
18. zavarovanje pomoči je zavarovanje, ki krije pomoč osebam, ki zaidejo v težave na potovanju oziroma v drugih primerih odsotnosti od njihovega doma oziroma stalnega prebivališča;
19. življenjsko zavarovanje (razen zavarovanj iz 20. do 24. točke tega odstavka) je zavarovanje, ki obsega zlasti zavarovanje za primer doživetja, zavarovanje za primer smrti, mešano življenjsko zavarovanje, rentno zavarovanje in življenjsko zavarovanje z vračilom premij, in dodatno zavarovanje, ki obsega predvsem zavarovanje invalidnosti zaradi nezgode ali bolezni, zavarovanje smrti zaradi nezgode ter zavarovanje za primer poškodbe, vključno z zavarovanjem nesposobnosti opravljanje poklica zaradi poškodbe, kadar je dodatno zavarovanje sklenjeno k življenjskemu zavarovanju iz zavarovalne skupine življenjskih zavarovanj iz 2. točke četrtega odstavka tega člena;
20. zavarovanje za primer poroke oziroma rojstva;
21. življenjsko zavarovanje z naložbenim tveganjem je zavarovanje, pri katerem zavarovalec prevzema naložbeno tveganje, povezano s spremembo vrednosti enot kolektivnih naložbenih podjemov za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (v nadaljnjem besedilu: KNPVP sklad), kot jih določa zakon, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje oziroma vrednosti sredstev, vsebovanih v notranjem skladu zavarovalnice, oziroma vrednosti indeksa vrednostnih papirjev oziroma druge referenčne vrednosti;
22. tontine je zavarovanje, pri katerem se skupina zavarovalcev dogovori, da bo skupno kapitalizirala svoje prispevke in razdelila tako kapitalizirano premoženje med tiste zavarovance, ki doživijo določeno starost oziroma med dediče umrlih zavarovancev oziroma med upravičence, ki so jih določili umrli zavarovanci;
23. zavarovanje s kapitalizacijo izplačil je zavarovanje, ki temelji na zavarovalno-tehničnih izračunih in pri katerem prejme zavarovalec, zavarovanec ali drugi upravičenec v zameno za enkratno oziroma obročno vplačevanje premij izplačila v določenem obdobju in višini;
24. zavarovanje izpada dohodkov zaradi nezgode ali bolezni, ki ga zavarovalnica ne more odpovedati.

(3) Zavarovanja, ki združujejo zavarovanja iz več zavarovalnih vrst, se razvrščajo v naslednje zavarovalne podskupine:

1. nezgodna in zdravstvena zavarovanja so zavarovanja iz zavarovalnih vrst iz 1. in 2. točke prejšnjega odstavka,
2. zavarovanja vozil so zavarovanja iz zavarovalnih vrst iz druge alineje 1. točke ter 3., 7. in 10. točke prejšnjega odstavka,
3. pomorska in transportna zavarovanja so zavarovanja iz zavarovalnih vrst iz druge alineje 1. točke ter 4., 6., 7. in 12. točke prejšnjega odstavka,
4. zavarovanja zrakoplovov ali drugih letalnih naprav so zavarovanja iz zavarovalnih vrst iz druge alineje 1. točke ter 5., 7. in 11. točke prejšnjega odstavka,
5. požarna in druga škodna zavarovanja so zavarovanja iz zavarovalnih vrst iz 8. in 9. točke prejšnjega odstavka,
6. zavarovanja odgovornosti so zavarovanja iz zavarovalnih vrst iz 10. do 13. točke prejšnjega odstavka,
7. kreditna in kavcijska zavarovanja so zavarovanja iz zavarovalnih vrst iz 14. in 15. točke prejšnjega odstavka,
8. škodna in nezgodna zavarovanja so zavarovanja iz zavarovalnih vrst iz 1. ter 3. do 13. in 16. točke prejšnjega odstavka.

(4) Zavarovanja, ki združujejo zavarovanja iz več zavarovalnih vrst, se združujejo v naslednje zavarovalne skupine:

1. premoženjska zavarovanja po tem zakonu so zavarovanja iz zavarovalnih vrst iz 1. do 18. točke drugega odstavka tega člena,
2. življenjska zavarovanja po tem zakonu so zavarovanja iz zavarovalnih vrst iz 19. do 24. točke drugega odstavka tega člena.

(5) Pozavarovanje je dejavnost sprejemanja tveganj, ki jih odstopi zavarovalnica, zavarovalnica države članice ali zavarovalnica tretje države oziroma pozavarovalnica, pozavarovalnica države članice ali pozavarovalnica tretje države.

(6) Obvezna zavarovanja v prometu so zavarovanja, ki jih ureja zakon, ki ureja obvezna zavarovanja v prometu.

(7) Dopolnilno zdravstveno zavarovanje je prostovoljno zdravstveno zavarovanje, ki predstavlja javni interes Republike Slovenije in se izvaja po načelih medgeneracijske vzajemnosti in vzajemnosti med spoloma med vsemi zavarovanci dopolnilnega zdravstvenega zavarovanja. Vse zavarovalnice, ki izvajajo dopolnilno zdravstveno zavarovanje, so obvezno vključene v izravnalne sheme za izravnavo razlik v stroških zdravstvenih storitev med zavarovalnicami, ki izhajajo iz razlik v starostni strukturi in strukturi po spolu portfelja posameznih zavarovalnic v skladu z zakonom, ki ureja zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje. Podrobnejšo ureditev določajo predpisi o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju.

1.2.3. Pojmi v zvezi z osebami, ki opravljajo zavarovalne in pozavarovalne posle, in drugimi osebami

8. člen (zavarovalnica in pozavarovalnica)

(1) Zavarovalnica je pravna oseba, ki opravlja zavarovalne posle na podlagi dovoljenja nadzornega organa za opravljanje teh poslov.

(2) Pozavarovalnica je pravna oseba, ki opravlja le zavarovalne posle pozavarovanja na podlagi dovoljenja nadzornega organa za opravljanje teh poslov.

(3) Pojem zavarovalnica, ki ne vsebuje dodatka »države članice« ali »tretje države«, je uporabljen za zavarovalnico s sedežem v Republiki Sloveniji.

(4) Pojem pozavarovalnica, ki ne vsebuje dodatka »države članice« ali »tretje države«, je uporabljen za pozavarovalnico s sedežem v Republiki Sloveniji.

(5) Pri vpisu v sodni register in poslovni register firma ne sme vsebovati sestavine »zavarovalnica« oziroma »pozavarovalnica« in izpeljank iz teh besed, če pravna oseba ni pridobila dovoljenja nadzornega organa za opravljanje zavarovalnih poslov.

9. člen

(osebe po državni pripadnosti)

(1) Država članica je država članica EU ali država podpisnica Sporazuma o ustanovitvi Evropskega gospodarskega prostora (UL L št. 1 z dne 3. januarja 1994, str. 3).

(2) Tretja država je država, ki ni država članica.

(3) Oseba posamezne države je fizična oseba, ki ima v tej državi bivališče ali pravna oseba, ki ima na območju te države sedež.

10. člen

(država sedeža in država gostiteljica)

(1) Država sedeža zavarovalnice je država, v kateri je zavarovalnica pridobila dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov.

(2) Država gostiteljica zavarovalnice je država:

1. ki ni država sedeža te zavarovalnice in
2. v kateri je zavarovalnica ustanovila podružnico ali v kateri neposredno opravlja zavarovalne posle.

(3) Podružnica pomeni zastopstvo ali podružnico zavarovalnice, ki se nahaja na ozemlju države gostiteljice. Vsaka trajna navzočnost zavarovalnice na območju države, ki ni država sedeža te zavarovalnice, se obravnava enako kakor podružnica, tudi če nima oblike podružnice, ampak jo predstavlja le pisarna, ki jo vodi lastno osebje zavarovalnice ali pa vodi pisarno neodvisna oseba s stalnim pooblastilom, da dela za zavarovalnico tako, kakor bi delalo zastopstvo.

(4) Poslovalnica pomeni sedež ali podružnico zavarovalnice.

11. člen

(nadzorovana finančna družba, nadzorni organ in dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov)

(1) Nadzorovana finančna družba je finančna družba, nad katero opravlja nadzor nadzorni organ pristojen za nadzor nad finančnimi družbami.

(2) Nadzorni organ je organ, pristojen za nadzor nad zavarovalnicami, razen če je v posamezni določbi tega zakona določeno, da se ta določba nanaša na nadzorni organ, pristojen za nadzor nad drugimi finančnimi družbami.

(3) Zadevi organ je vsak nadzorni organ, ki je na podlagi tega zakona, ali akta, ki je bil sprejet zaradi prenosa Direktive 2009/138/ES, vključen v nadzor zavarovalnice, razen če je v posamezni določbi tega zakona določeno, da se ta določba nanaša na nadzorne organe, vključene v nadzor nad drugimi finančnimi družbami.

(4) Dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov je pravni akt, ki ga v kakršnikoli obliki izda nadzorni organ sedeža zavarovalnice in na podlagi katerega ta zavarovalnica pridobi pravico opravljati zavarovalne posle.

12. člen

(Evropska komisija, EIOPA in OECD)

(1) Evropska komisija je Komisija EU.

(2) Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine (v nadaljnjem besedilu: EIOPA) je organ, ustanovljen z Uredbo 1094/2010.

(3) Organizacija za gospodarsko sodelovanje in razvoj (v nadaljnjem besedilu: OECD) je organizacija h kateri je Republika Slovenija pristopila z uveljavitvijo Zakona o ratifikaciji Sporazuma o pogojih pristopa Republike Slovenije h Konvenciji o Organizaciji za gospodarsko sodelovanje in razvoj (Uradni list RS – Mednarodne pogodbe, št. 10/10).

1.2.4. Kvalificirani delež, obvladovanje in razmerja povezanosti

13. člen

(kvalificirani delež in udeležba)

(1) Kvalificirani delež je posredno ali neposredno imetništvo poslovnega deleža, delnic ali drugih pravic v določeni pravni osebi, na podlagi katerih imetnik oziroma imetnica (v nadaljnjem besedilu: imetnik) pridobi:

1. najmanj 10-odstotni delež glasovalnih pravic ali najmanj 10-odstotni delež v kapitalu te pravne osebe ali

2. delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu te pravne osebe, ki je manjši od 10 odstotkov, vendar mu že ta omogoča izvajanje pomembnega vpliva na upravljanje te pravne osebe.

(2) Udeležba je posredno ali neposredno imetništvo poslovnega deleža, delnic ali drugih pravic v določeni pravni osebi, na podlagi katerih imetnik pridobi najmanj 20-odstotni delež glasovalnih pravic ali najmanj 20-odstotni delež v kapitalu te pravne osebe.

14. člen

(nadrejena oseba in podrejena družba)

(1) Nadrejena družba je družba, ki v razmerju do druge družbe (v nadaljnjem besedilu: podrejena družba) izpolnjuje enega od naslednjih pogojev:

1. ima večino glasovalnih pravic v podrejeni družbi,
2. ima pravico imenovati ali odpoklicati večino članov oziroma članic uprave (v nadaljnjem besedilu: član uprave), ali članov oziroma članic nadzornega sveta (v nadaljnjem besedilu: član nadzornega sveta), ali drugega organa vodenja ali nadzora podrejene družbe in je hkrati družbenik oziroma delničar te družbe,
3. ima pravico izvajati prevladujoč vpliv nad podrejeno družbo na podlagi podjetniške pogodbe korporacijskega prava ali drugega pravnega temelja ali
4. je družbenik oziroma delničar v podrejeni družbi in na podlagi pogodbe ali drugega pravnega posla, sklenjenega z drugimi družbeniki oziroma delničarji, nadzoruje večino glasovalnih pravic v tej družbi.

(2) Pri uporabi tega zakona se družba, ki je neposredno nadrejena drugi družbi, obravnava hkrati kot nadrejena družba vseh družb, ki imajo položaj podrejene družbe te druge družbe.

(3) Pri uporabi 1., 2. in 4. točke prvega odstavka tega člena se glasovalnim pravicam ali pravicam imenovanja in odpoklica, katerih imetnik je nadrejena družba, prištejejo glasovalne pravice ali pravice imenovanja in odpoklica, katerih imetnik je druga družba, ki je podrejena nadrejeni družbi, in navedene pravice oseb, ki delujejo za račun nadrejene družbe ali druge družbe, ki je podrejena nadrejeni družbi.

(4) Pri uporabi 1., 2. in 4. točke prvega odstavka tega člena se od glasovalnih pravic ali pravic imenovanja in odpoklica, ki izhajajo iz delnic, katerih imetnik je nadrejena družba ali druga družba, ki je podrejena tej nadrejeni družbi, odštejejo navedene pravice, ki izhajajo iz tistih delnic, katerih zakoniti imetnik je ta družba in glede katerih je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

1. družba je delnice pridobila in jih ima za račun druge osebe, ki ni niti nadrejena družba niti tej nadrejeni družbi podrejena družba; ali
2. družba je delnice pridobila kot zavarovanje za svojo terjatev in navedene pravice uresničuje v skladu s prejetimi navodili osebe, ki je te delnice zagotovila kot zavarovanje svoje obveznosti do družbe.

(5) Pri uporabi 1. in 4. točke prvega odstavka tega člena se za namen izračuna večine glasovalnih pravic v podrejeni družbi od skupnega števila delnic ali glasovalnih pravic v tej družbi odštejejo glasovalne pravice iz delnic, katerih imetnik je:

1. ta družba sama,
2. podrejena družba te družbe ali
3. druga oseba, ki je imetnik teh delnic za račun družb iz 1. ali 2. točke tega odstavka.

(6) Druga nadrejena oseba je vsaka fizična ali pravna oseba, ki ni nadrejena družba in ki glede glasovalnih pravic ali pravic imenovanja in odpoklica v podrejeni družbi izpolnjuje pogoje iz prvega do petega odstavka tega člena.

(7) Pojem nadrejena oseba je uporabljen kot skupni pojem za nadrejeno družbo in drugo nadrejeno osebo.

Obvladovanje je razmerje med nadrejeno in podrejeno družbo ali temu razmerju podobno razmerje med drugo nadrejeno osebo in podrejeno družbo.

16. člen
(tesna povezanost)

Tesna povezanost je položaj, pri katerem sta dve ali več fizičnih ali pravnih oseb povezanih na enega od naslednjih načinov:

1. tako, da je ena od njiju posredno ali neposredno imetnik poslovnega deleža, delnic ali drugih pravic, na podlagi katerega je udeležena pri upravljanju druge osebe ali v kapitalu druge osebe z najmanj 20-odstotnim deležem;
2. z obvladovanjem;
3. tako, da jih vse obvladuje ista tretja oseba.

17. člen
(družbe povezane s skupnim vodenjem)

Družbe, povezane s skupnim vodenjem, so družbe, ki med seboj niso v položaju tesne povezanosti, vendar je med njimi ena od naslednjih povezav:

1. upravljajo se na enotni podlagi v skladu s sklenjeno pogodbo ali statutarnimi določbami ali
2. večina članov oziroma članic njihovih organov vodenja ali nadzora so iste osebe.

18. člen
(skupina povezanih oseb in ožji družinski član)

(1) Skupina povezanih oseb je:

1. skupina dveh ali več fizičnih ali pravnih oseb, kjer ena od njih neposredno ali posredno obvladuje druge;
2. skupina dveh ali več fizičnih ali pravnih oseb, ki med seboj niso v položaju obvladovanja, ker so med seboj povezane tako, da poslovanje oziroma rezultati ene od njih lahko pomembno vplivajo na poslovanje oziroma rezultate druge osebe.

(2) V skupino povezanih oseb se uvrščajo osebe, ki so med seboj povezane:

1. kot ožji družinski člani;
2. tako, da je ena oseba oziroma so osebe, ki se štejejo za povezane po drugih določbah tega člena, skupaj posredno ali neposredno udeležene v drugi osebi;
3. tako, da je v obeh osebah udeležena ista oseba oziroma osebe, ki se štejejo za povezane po drugih določbah tega člena;
4. tako, da tvorijo koncern po zakonu, ki ureja gospodarske družbe;
5. kot člani uprave, nadzornega sveta ali prokuristi oziroma zaposleni s posebnimi pooblastili in pristojnostmi, z družbo, v kateri opravljajo to funkcijo oziroma v kateri so zaposleni, in ožji družinski člani te osebe.

(3) Za ožje družinske člane posamezne osebe po tem zakonu se štejejo:

1. njen zakonec ali oseba, s katero živi v življenjski skupnosti, ki ima po zakonu, ki ureja zakonsko zvezo in družinska razmerja, enake pravne posledice kot zakonska zveza, partner registrirane istospolne partnerske skupnosti in partner v neregistrirani istospolni partnerski skupnosti;
2. otrok te osebe ali osebe iz prejšnje točke, ki nima polne poslovne sposobnosti;
3. druga oseba, ki jo je ta oseba dolžna preživljati..

19. člen
(zavarovalniška skupina)

Zavarovalniška skupina (v nadaljnjem besedilu: skupina) je skupina kot jo opredeljuje zakon, ki ureja finančne konglomerate, znotraj katere ima vsaj ena družba položaj:

1. zavarovalnice, ki je nadrejena ali udeležena v vsaj eni drugi zavarovalnici;
2. zavarovalnice, ki je z drugo zavarovalnico povezana s skupnim vodenjem; ali
3. nadrejenega zavarovalnega holdinga, mešanega zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, ki mu je podrejena vsaj ena zavarovalnica.

20. člen
(posredno imetništvo)

(1) Posredni imetnik delnic, poslovnih deležev ali drugih pravic, ki zagotavljajo udeležbo pri upravljanju ali v kapitalu, je oseba, za račun katere je druga oseba kot neposredni imetnik pridobila te delnice, poslovne deleže ali druge pravice, ki zagotavljajo udeležbo pri upravljanju ali v kapitalu.

(2) Šteje se, če se ne dokaže drugače, da je podrejena družba pridobila delnice, poslovne deleže ali druge pravice, ki zagotavljajo udeležbo pri upravljanju ali v kapitalu, za račun svoje nadrejene družbe ali druge nadrejene osebe.

1.3. Temeljna pravila o opravljanju zavarovalnih poslov

21. člen
(opravljanje zavarovalnih poslov)

Na območju Republike Slovenije lahko zavarovalne posle opravlja:

1. zavarovalnica, ki je za opravljanje teh poslov pridobila dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor;
2. zavarovalnica države članice, ki v skladu s tem zakonom ustanovi podružnico na območju Republike Slovenije oziroma je v skladu s tem zakonom upravičena neposredno opravljati zavarovalne posle na območju Republike Slovenije;
3. zavarovalnica tretje države, ki je v skladu s tem zakonom upravičena neposredno opravljati zavarovalne posle na območju Republike Slovenije ali podružnica zavarovalnice tretje države, ki pridobi dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za ustanovitev podružnice.

22. člen
(neposredno opravljanje zavarovalnih poslov)

Šteje se, da zavarovalnica neposredno opravlja zavarovalne posle na območju Republike Slovenije:

1. če sklepa pravne posle, katerih predmet so zavarovalni posli, ki krijejo nevarnosti v Republiki Sloveniji;
2. če na območju Republike Slovenije osebam, ki imajo bivališče oziroma sedež na območju Republike Slovenije, ponuja svoje storitve na enega od naslednjih načinov:
 - prek oglasnih sporočil, poslanih tem osebam po pošti ali na drug način,
 - prek zavarovalnih zastopnikov oziroma zastopnic (v nadaljnjem besedilu: zavarovalni zastopnik) ali zavarovalnih posrednikov oziroma posrednic (v nadaljnjem besedilu: zavarovalni posrednik).

23. člen
(območje nevarnosti)

(1) Šteje se, da zavarovalni posli krijejo nevarnosti v Republiki Sloveniji:

- 1. pri zavarovanju nevarnosti v zvezi z zemljišči, zgradbami ali v zvezi s premičnimi stvarmi v teh zgradbah, ki so zavarovane z isto zavarovalno pogodbo, če so zemljišča oziroma zgradbe na območju Republike Slovenije;**
- 2. pri zavarovanju prometnih sredstev, če so ta prometna sredstva registrirana na območju Republike Slovenije;**
- 3. pri zavarovanju nevarnosti v zvezi s potovanji in počitnicami, kadar zavarovalna pogodba velja največ štiri mesece, če je zavarovalec sklenil zavarovalno pogodbo v Republiki Sloveniji;**
- 4. pri drugih zavarovanjih, ki niso zajeti v prejšnjih treh točkah, kadar je zavarovalec:**

- fizična oseba, če ima ta oseba bivališče na območju Republike Slovenije, ali
- pravna oseba, če ima ta pravna oseba sedež na območju Republike Slovenije.

(2) Prometno sredstvo je kopensko vozilo, tirno vozilo, plovilo, zrakoplov ali druga letalna naprava.

2. poglavje: STATUSNE DOLOČBE

2.1. Splošne določbe

24. člen
(pravnoorganizacijska oblika)

(1) Zavarovalnica je organizirana v pravnoorganizacijski obliki delniške družbe, evropske delniške družbe ali družbe za vzajemno zavarovanje.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka je pozavarovalnica lahko organizirana samo kot delniška družba ali kot evropska delniška družba

25. člen
(uporaba določb zakona o gospodarskih družbah)

(1) Za zavarovalnico, ki je organizirana kot delniška ali evropska delniška družba, se uporabljajo določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, ki veljajo za delniške družbe oziroma evropske delniške družbe, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(2) Za družbo za vzajemno zavarovanje se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, če ni s tem zakonom drugače določeno.

2.2. Dejavnost zavarovalnice

26. člen
(dejavnost zavarovalnice)

(1) Zavarovalnica sme opravljati samo zavarovalne posle.

(2) Zavarovalnica lahko opravlja zavarovalne posle v posamezni zavarovalni vrsti ali skupini. Skupaj pa lahko opravlja zavarovalne posle le v eni od naslednjih zavarovalnih skupin:

1. življenjska zavarovanja,

2. premoženjska zavarovanja.

(3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko zavarovalnica, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov v zavarovalnih vrstah iz zavarovalne skupine življenjskih zavarovanj, opravlja tudi zavarovalne posle v zavarovalnih vrstah nezgodnega in zdravstvenega zavarovanja iz 1. in 2. točke drugega odstavka 7. člena tega zakona, če je pridobila dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov v ustrezni zavarovalni vrsti.

(4) Ne glede na določbo drugega odstavka tega člena lahko zavarovalnica, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov le v zavarovalni vrsti iz 1. oziroma 2. točke drugega odstavka 7. člena tega zakona, opravlja tudi zavarovalne posle v zavarovalnih vrstah iz skupine življenjskih zavarovanj, če je pridobila dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov v zavarovalni vrsti iz skupine življenjskih zavarovanj.

(5) Ne glede na določbo drugega odstavka tega člena lahko zavarovalnica, ki je 1. maja 2004 hkrati opravljala zavarovalne posle v zavarovalni skupini življenjskih in v zavarovalni skupini premoženjskih zavarovanj, še naprej hkrati opravlja navedene zavarovalne posle (v nadaljnjem besedilu: kompozitna zavarovalnica).

(6) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena lahko zavarovalnica opravlja tudi posle, ki so z zavarovalnimi posli v neposredni zvezi.

(7) Za posle iz prejšnjega odstavka se štejejo zlasti:

1. terminske pogodbe, opcije in drugi izvedeni finančni instrumenti, če ti prispevajo k zmanjševanju tržnih tveganj (zaščita pred tržnimi tveganji);
2. posredovanje pri prodaji oziroma prodaja v zavarovalnih primerih poškodovanih predmetov, ki ob reševanju škodnih primerov pripadejo zavarovalnici;
3. izvajanje ukrepov za preprečevanje in odpravljanje nevarnosti, ki ogrožajo zavarovano premoženje in osebe;
4. ocena ravni izpostavljenosti zavarovalnega objekta in ocenjevanje škod;
5. opravljanje drugih intelektualnih in tehničnih storitev v zvezi z zavarovalnimi posli;
6. zastopanje ali posredovanje pri sklepanju zavarovalnih poslov za druge zavarovalnice.

(8) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena lahko zavarovalnica opravlja tudi posle za druge družbe v zavarovalniški skupini, vendar le, če ne povečujejo tveganj za zavarovalniško skupino, in le tiste vrste poslov, ki so del poslovanja zavarovalnice v okviru njene osnovne dejavnosti.

(9) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena lahko zavarovalnica, ki opravlja zavarovalne posle v zavarovalni skupini življenjskih zavarovanj, opravlja tudi dejavnost upravljanja pokojninskih skladov po zakonu, ki ureja pokojninske sklade, če izpolnjuje pogoje, ki jih določa navedeni zakon.

(10) Zavarovalnica, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov v eni ali več zavarovalnih vrstah premoženjskih zavarovanj, lahko opravlja zavarovalne posle tudi v zavarovalnih vrstah premoženjskih zavarovanj, za katere ni pridobila dovoljenja, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

1. zavarovanje krije nevarnost:
 - ki je povezana z nevarnostjo, ki jo krije zavarovanje v zavarovalni vrsti, za katero je zavarovalnica pridobila dovoljenje (v nadaljnjem besedilu: glavna nevarnost),

- ki je v zvezi z istim predmetom kot glavna nevarnost,
- ki je krita z isto zavarovalno pogodbo;
- 2. če gre za nevarnost, ki je v razmerju do glavne nevarnosti pomožnega pomena;
- 3. ne gre za nevarnost, ki jo krijejo zavarovanja iz 14., 15. in 17. točke drugega odstavka 7. člena tega zakona;
- 4. ne glede na določbo iz prejšnje točke lahko zavarovalnica opravlja zavarovalne posle tudi za nevarnosti iz 17. točke drugega odstavka 7. člena tega zakona, če so ta zavarovanja dodatna zavarovanju, ki krije glavno nevarnost iz 18. točke drugega odstavka 7. člena tega zakona in so izpolnjeni pogoji iz 1. točke tega odstavka ter eden od naslednjih pogojev:
 - glavna nevarnost se nanaša le na pomoč, ponujeno osebam, ki zaidejo v težave med potovanjem, ko so proč od svojega doma ali svojega običajnega prebivališča, ali
 - zavarovanje se nanaša na nevarnost, ki izhajajo iz uporabe morskih plovil oziroma je z njo povezano.

(11) Zavarovalnica lahko opravlja zavarovalne posle pozavarovanj, če je pridobila dovoljenje za opravljanje pozavarovalnih poslov.

27. člen (dejavnost pozavarovanja)

(1) Pozavarovalnica sme opravljati samo zavarovalne posle pozavarovanj.

(2) Pozavarovalnica lahko opravlja zavarovalne posle sklepanja pozavarovanj v zavarovalni skupini premoženjska zavarovanja, zavarovalni skupini življenjska zavarovanja ali v obeh zavarovalnih skupinah iz drugega odstavka prejšnjega člena.

(3) Zavarovalnica lahko opravlja zavarovalne posle sklepanja pozavarovanj v zavarovalni skupini iz drugega odstavka prejšnjega člena, v kateri je pridobila dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov.

28. člen (ločeno upravljanje življenjskih in premoženjskih zavarovanj)

(1) Kompozitna zavarovalnica:

- Vodi poslovne knjige, sestavlja izkaz poslovnega izida ter bilanco stanja za namen ugotavljanja kapitalske ustreznosti ter poslovna poročila, ločeno za posle premoženjskih in življenjskih zavarovanj.

- Sestavlja ločen izkaz poslovnega izida tako, da so vsi prihodki, zlasti premije, plačila pozavarovateljev in prihodki od naložb ter odhodki, zlasti zavarovalne poravnave, spremembe zavarovalno-tehničnih rezervacij, pozavarovalne premije in operativni stroški v zvezi z zavarovalnimi posli, prikažejo glede na izvor. Postavke, ki so skupne za obe zavarovalni skupini, se vnesejo v skladu z metodo porazdelitve. Metodo porazdelitve prihodkov in odhodkov določi zavarovalnica in zanjo pridobi naknadno soglasje Agencije za zavarovalni nadzor. Soglasje Agencije za zavarovalni nadzor je treba pridobiti tudi pri spremembah oziroma dopolnitvah metode porazdelitve.

- Pripravi izjavo, v kateri so na podlagi bilance stanja, za ugotavljanje kapitalske ustreznosti jasno opredeljene postavke primernih osnovnih lastnih virov sredstev, ki krijejo teoretični zahtevani minimalni kapital ločeno za vsako posamezno zavarovalno skupino, kot je določeno v drugem odstavku 200. člena tega zakona.

- Ugotavlja teoretični zahtevani minimalni kapital iz 232. člena tega zakona ločeno za skupini premoženjskih in življenjskih zavarovanj.
- Zagotovi primerne osnovne lastne vire sredstev za izpolnitev teoretičnega zahtevanega minimalnega kapitala ločeno za skupini premoženjskih in življenjskih zavarovanj, pri čemer izpolnjevanje teh finančnih obveznosti ne sme temeljiti na virih druge zavarovalne skupine.

(2) Če zavarovalnica pokriva teoretični zahtevani minimalni kapital iz četrte alineje prejšnjega odstavka in o tem obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor, lahko za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala iz 202. člena tega zakona uporablja postavke primernih lastnih virov sredstev, ki so še na voljo za eno ali drugo zavarovalno skupino.

(3) V primeru neizpolnjevanja minimalnih kapitalskih zahtev v skupini življenjskih ali premoženjskih zavarovanj Agencija za zavarovalni nadzor uporabi ukrepe za odpravo kršitev ne glede na rezultate v drugi dejavnosti. Agencija za zavarovalni nadzor lahko v primeru neizpolnjevanja minimalnih kapitalskih zahtev dovoli tudi prenos prostih postavk primernih osnovnih lastnih virov sredstev iz ene zavarovalne skupine v drugo.

2.3. Osnovni kapital in delnice

29. člen (osnovni kapital)

Najnižji znesek osnovnega kapitala je enak višini zahtevanega minimalnega kapitala (absolutni prag) iz drugega odstavka 233. člena tega zakona.

30. člen (delnice)

- (1) Delnice zavarovalnice se lahko glasijo le na ime.
- (2) Delnice zavarovalnice se lahko vplačajo samo v denarju.
- (3) Delnice zavarovalnice so v celoti vplačane pred vpisom ustanovitve oziroma povečanja osnovnega kapitala v sodni register.
- (4) Drugi odstavek tega člena ne velja:
 1. ob ustanovitvi zavarovalnice ali povečanju osnovnega kapitala zavarovalnice zaradi izvedbe združitve ali delitve;
 2. ob povečanju osnovnega kapitala zavarovalnice s stvarnim vložkom, katerega predmet so delnice druge zavarovalnice, če zavarovalnica za tako povečanje pridobi dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor.
- (5) Za dovoljenje iz 2. točke četrtega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o dovoljenju za združitev oziroma delitev.

2.4. Kvalificirani deleži

31. člen (dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža)

(1) Oseba, ki namerava neposredno ali posredno pridobiti delnice zavarovalnice, na podlagi katerih bi dosegla ali preseгла kvalificirani delež pred pridobitvijo takega deleža (v nadaljnjem besedilu: bodoči kvalificirani imetnik) pridobi dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za pridobitev kvalificiranega deleža (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža).

(2) Agencija za zavarovalni nadzor v izreku odločbe, s katero izda dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, določi višino deleža glasovalnih pravic ali deleža v kapitalu zavarovalnice, za pridobitev katerega se izdaja dovoljenje, kot enega od teh razponov:

1. delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu zavarovalnice, ki je enak ali večji od kvalificiranega deleža in manjši od 20 odstotkov;
2. delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu zavarovalnice, ki je enak ali večji od 20 odstotkov in manjši od ene tretjine;
3. delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu zavarovalnice, ki je enak ali večji od ene tretjine in manjši od 50 odstotkov;
4. delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu zavarovalnice, ki je enak ali večji od 50 odstotkov;
5. delež, na podlagi katerega bodoči kvalificirani imetnik postane nadrejena družba zavarovalnice.

(3) Kvalificirani imetnik pred vsako nadaljnjo pridobitvijo delnic, na podlagi katere bi presegl razpon, za katerega velja že izdano dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, pridobi novo dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža.

(4) Osebe, ki so se sporazumele, da bodo delovale usklajeno pri pridobivanju delnic zavarovalnice ali uresničevanju upravljaljskih upravičenj iz teh delnic (v nadaljnjem besedilu: skupni kvalificirani imetniki) in nameravajo pridobiti delež, na podlagi katerega bi skupno dosegle ali presegle kvalificirani delež, pred pridobitvijo takega deleža pridobijo dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža.

(5) Šteje se, če se ne dokaže drugače, da so se sporazumeli in da pri pridobitvi delnic zavarovalnice ali uresničevanju upravljaljskih upravičenj iz teh delnic usklajeno delujejo:

1. člani organov vodenja ali nadzora s pravnimi osebami, v katerih opravljajo to nalogo;
2. osebe, ki so med seboj povezane kot ožji družinski člani;
3. družba za upravljanje in investicijski skladi, ki jih upravlja ta družba za upravljanje; ali
4. osebe,
 - ki so skupščini zavarovalnice predlagale sprejetje sklepa o imenovanju ali odpoklicu članov organa vodenja ali nadzora ali drugega sklepa, ki se v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe, sprejema z večino najmanj treh četrtin pri sklepanju zastopanega osnovnega kapitala, in
 - ki so z uresničevanjem glasovalnih pravic ali na drug način dosegle sprejetje tega sklepa.

(6) Skupni kvalificirani imetniki, ki imajo dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, pred vsako nadaljnjo pridobitvijo delnic zavarovalnice, na podlagi katere njihov skupni delež preseže razpon, za katerega velja že

izdano dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, pridobijo novo dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža.

(7) Prvi in drugi odstavek tega člena, 34. do 42. člen ter 45. in 47. člen tega zakona o dovoljenju za pridobitev kvalificiranega deleža ter o pravicah in obveznostih posameznega kvalificiranega imetnika se smiselno uporabljajo tudi za skupne kvalificirane imetnike.

32. člen

(ugotavljanje kvalificiranega deleža)

(1) Kot osnova za ugotavljanje kvalificiranega deleža na podlagi glasovalnih pravic se upoštevajo vse delnice zavarovalnice z glasovalno pravico, vključno z lastnimi delnicami in delnicami, pri katerih je uresničevanje glasovalne pravice omejeno po zakonu ali statutu zavarovalnice v skladu z zakonom.

(2) Pri ugotavljanju kvalificiranega deleža posamezne osebe (v nadaljnjem besedilu: morebitni kvalificirani imetnik) na podlagi glasovalnih pravic se upoštevajo glasovalne pravice, vsebovane v delnicah:

1. katerih imetnik je morebitni kvalificirani imetnik za svoj račun;
2. katerih imetnik je tretja oseba, s katero je morebitni kvalificirani imetnik sklenil pogodbo, ki pogodbeni stranki zavezuje, da z usklajenim uresničevanjem glasovalnih pravic, katerih imetnici sta, izvajata trajno skupno politiko upravljanja zavarovalnice;
3. katerih imetnik je tretja oseba, s katero je morebitni kvalificirani imetnik sklenil pogodbo, na podlagi katere je na to osebo začasno prenesel uresničevanje glasovalnih pravic;
4. ki so začasno prenesene na morebitnega kvalificiranega imetnika kot zavarovanje, če nadzoruje glasovalne pravice, vsebovane v teh delnicah, in izrazi namero, da jih bo uresničeval;
5. glede katerih ima morebitni kvalificirani imetnik pravico užitka;
6. katerih imetnik je podrejena družba morebitnega kvalificiranega imetnika ali iz katerih lahko podrejena družba morebitnega kvalificiranega imetnika uresničuje glasovalne pravice v pomenu iz 2. do 5. točke tega odstavka;
7. katerih imetnik je morebitni kvalificirani imetnik za račun tretje osebe in iz katerih lahko uresničuje glasovalno pravico po lastni presoji, če ne prejme ustreznih navodil te tretje osebe;
8. katerih imetnik je tretja oseba v svojem imenu in za račun morebitnega kvalificiranega imetnika;
9. iz katerih lahko morebitni kvalificirani imetnik uresničuje glasovalne pravice kot pooblaščenec in jih lahko uresničuje po lastni presoji, če ne prejme ustreznih navodil od njihovega imetnika.

(3) Kot osnova za ugotavljanje kvalificiranega deleža na podlagi udeležbe v kapitalu se upoštevajo vse delnice, na katere je razdeljen osnovni kapital zavarovalnice, vključno z lastnimi delnicami.

(4) Pri ugotavljanju kvalificiranega deleža posameznega kvalificiranega imetnika na podlagi udeležbe v kapitalu se smiselno uporabljajo 1., 2., 3., 5., 6. in 8. točka drugega odstavka tega člena.

33. člen

(izjeme pri ugotavljanju kvalificiranega deleža)

(1) Pri ugotavljanju kvalificiranega deleža se ne upoštevajo:

- 1. delnice, ki jih je morebitni kvalificirani imetnik pridobil izključno za poravnavo v običajno kratkem poravnalnem obdobju in**
- 2. delnice, ki jih je morebitni kvalificirani imetnik pridobil za račun tretje osebe v zvezi z opravljanjem skrbniških storitev, če lahko iz teh delnic uresničuje glasovalne pravice samo na podlagi navodil, ki mu jih da oseba, za račun katere jih ima, v pisni obliki ali z uporabo elektronskega načina.**

(2) Pri ugotavljanju kvalificiranega deleža družbe, ki je nadrejena družbi za upravljanje, se ne upoštevajo deleži iz naložb kolektivnih naložbenih podjetij, ki jih pod pogoji, določenimi v zakonu, ki ureja upravljanje investicijskih skladov, oziroma v aktu države članice družbe za upravljanje, s katerim se v pravni red te države prenaša Direktiva 2009/65/ES, upravlja družba za upravljanje, v delnice zavarovalnice, če družba za upravljanje uresničuje glasovalne pravice iz teh deležev neodvisno od nadrejene družbe.

(3) Prejšnji odstavek se ne uporablja, če:

- 1. je nadrejena družba ali tej podrejena družba imetnik delnic zavarovalnice z glasovalno pravico, ki jih upravlja družba za upravljanje; in**
- 2. družba za upravljanje ne more uresničevati glasovalnih pravic iz teh delnic po lastni presoji, temveč samo po neposrednih ali posrednih navodilih nadrejene družbe ali tej podrejene družbe.**

(4) Pri ugotavljanju kvalificiranega deleža družbe, ki je nadrejena investicijskemu podjetju, ki je v skladu z zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov oziroma aktom države članice investicijskega podjetja, s katerim se v pravni red te države prenaša Direktiva 2004/39/ES upravičeno opravljati investicijske storitve in posle, se ne upoštevajo deleži iz naložb v delnice zavarovalnice, ki jih upravlja to investicijsko podjetje pri opravljanju storitev gospodarjenja s finančnimi instrumenti, če so izpolnjeni pogoji:

- 1. investicijsko podjetje ima ustrezno dovoljenje nadzornega organa za opravljanje investicijske storitve gospodarjenja s finančnimi instrumenti;**
- 2. investicijsko podjetje:**
 - uresničuje glasovalne pravice iz naložb v delnice zavarovalnice z glasovalno pravico samo na podlagi navodil, ki mu jih da stranka, za račun katere gospodari z njimi, v pisni obliki ali z uporabo elektronskega načina,**
 - je z uporabo ustreznih ukrepov zagotovilo ustrezne pogoje, enakovredne pogojem, določenim v zakonu, ki ureja upravljanje investicijskih skladov, oziroma v aktu države članice družbe za upravljanje, s katerim se v pravni red te države prenaša Direktiva 2009/65/ES, da se storitve gospodarjenja s finančnimi instrumenti opravljajo neodvisno od drugih storitev in poslov, ki jih opravlja investicijsko podjetje;**
- 3. investicijsko podjetje uresničuje glasovalne pravice neodvisno od nadrejene družbe.**

(5) Prejšnji odstavek se ne uporablja, če:

- 1. je nadrejena družba ali tej podrejena družba imetnik delnic zavarovalnice z glasovalno pravico, ki jih upravlja investicijsko podjetje; in**
- 2. investicijsko podjetje ne more uresničevati glasovalnih pravic iz teh delnic po lastni presoji, temveč samo po neposrednih ali posrednih navodilih nadrejene družbe ali tej podrejene družbe.**

(6) Pri ugotavljanju kvalificiranega deleža banke ali investicijskega podjetja se ne upoštevajo delnice, ki jih je ta banka ali investicijsko podjetje pridobilo pri

opravljanju storitve izvedbe prve ali nadaljnje prodaje finančnih instrumentov z obveznostjo odkupa, če so izpolnjeni ti pogoji:

1. banka ali investicijsko podjetje je v skladu z zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov oziroma aktom države članice, s katerim se v pravni red te države prenaša Direktiva 2004/39/ES upravičeno opravljati storitev izvedbe prve ali nadaljnje prodaje finančnih instrumentov z obveznostjo odkupa, ;
2. banka ali investicijsko podjetje ne uresničuje glasovalnih pravic, vsebovanih v delnicah, in ne uresničuje drugih upravljaljskih upravičenj iz delnic tako, da bi s tem vplivalo na vodenje poslov zavarovalnice;
3. banka ali investicijsko podjetje delnice odsvoji v enem letu po pridobitvi.

34. člen

(zahteva za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža)

(1) Zahteva za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža vključuje:

1. višino deleža glasovalnih pravic ali deleža v kapitalu zavarovalnice, ki ga namerava pridobiti bodoči kvalificirani imetnik;
2. druge podatke iz 478. člena tega zakona, ki jih vključuje vsaka zahteva.

(2) Zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža je treba priložiti dokaze in informacije o tem, da bodoči kvalificirani imetnik ustreza merilom iz 36. člena tega zakona.

35. člen

(posvetovanje z nadzornimi organi)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor se pred odločitvijo o izdaji dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža posvetuje z nadzornim organom posamezne države članice, če je bodoči kvalificirani imetnik:

1. zavarovalnica te države članice,
2. kreditna institucija, investicijsko podjetje ali družba za upravljanje te države članice ali
3. oseba, ki je nadrejena osebam iz 1. ali 2. točke tega odstavka.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor se pred odločitvijo o izdaji dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža posvetuje z nadzornim organom Republike Slovenije, če je bodoči kvalificirani imetnik:

1. kreditna institucija, borznoposredniška družba ali družba za upravljanje Republike Slovenije ali
2. oseba, ki je nadrejena osebam iz prejšnje točke.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor se z nadzornimi organi držav članic in Republike Slovenije posvetuje in izmenjuje informacije o primernosti bodočih kvalificiranih imetnikov, dobrem imenu in izkušnjah članov uprav družb v isti skupini in druge informacije, ki so nujne ali pomembne za presojo, ali bodoči kvalificirani imetnik ustreza merilom iz 36. člena tega zakona.

(4) Če se Agencija za zavarovalni nadzor po prvem ali drugem odstavku tega člena pred odločitvijo o izdaji dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža posvetuje z nadzornimi organi, obrazložitev odločbe, s katero izda dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža ali zavrne zahtevo za izdajo tega dovoljenja, poleg vsebin, ki jih vključuje vsaka obrazložitev odločbe, vključuje tudi stališča Agencije za zavarovalni nadzor o stališčih in pomislekih drugih nadzornih organov.

(5) Če je bodoči kvalificirani imetnik nadzorovana finančna družba tretje države, se zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža priloži tudi soglasje oziroma mnenje nadzornega organa ali obvestilo, da v skladu s predpisi, ki veljajo za bodočega kvalificiranega imetnika v državi njegovega sedeža, tako soglasje oziroma mnenje ni potrebno.

36. člen

(presoja primernosti bodočega kvalificiranega imetnika)

(1) Da bi se zagotovilo varno in skrbno upravljanje zavarovalnice, v kateri namerava bodoči kvalificirani imetnik pridobiti kvalificirani delež, Agencija za zavarovalni nadzor pri odločanju o izdaji dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža ob upoštevanju vpliva, ki ga bo verjetno imel bodoči kvalificirani imetnik na upravljanje zavarovalnice, če bo pridobil kvalificirani delež, ki se zahteva, presoja primernost bodočega kvalificiranega imetnika na podlagi teh meril:

1. ugleda bodočega kvalificiranega imetnika;
2. ugleda in izkušenj oseb, ki bodo imele možnost upravljati zavarovalnico ali drugače vplivati na poslovanje zavarovalnice, če bodoči kvalificirani imetnik pridobi kvalificirani delež, ki se zahteva;
3. finančne trdnosti bodočega kvalificiranega imetnika, zlasti v zvezi z vrstami poslov, ki jih opravlja ali načrtuje zavarovalnica;
4. verjetnih posledic, če bo bodoči kvalificirani imetnik pridobil kvalificirani delež, ki se zahteva, za sposobnost zavarovalnice ravnati v skladu s pravili o upravljanju tveganj ter izpolnjevati zahteve in omejitve, določene v tem zakonu.

(2) Pri presoji primernosti bodočega kvalificiranega imetnika Agencija za zavarovalni nadzor presoja tudi, ali bo zavarovalnica sposobna ravnati v skladu s pravili o obvladovanju tveganj ter izpolnjevati zahteve in omejitve, določene s tem zakonom, pri čemer je še posebno pomembno, ali ima skupina, katere del bo postala, strukture, ki zagotavljajo izvajanje učinkovitega nadzora, učinkovito izmenjavo informacij med nadzornimi organi in razmejitev pristojnosti ter odgovornosti za nadzor med nadzornimi organi.

(3) Pri presoji primernosti bodočega kvalificiranega imetnika Agencija za zavarovalni nadzor presoja tudi, ali obstajajo razlogi za sum:

1. da je bilo ali bo v zvezi s pridobitvijo kvalificiranega deleža, ki se zahteva, storjeno dejanje pranja denarja ali financiranja terorizma kot ju opredeljuje zakon, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranje terorizma ali izveden poskus tega dejanja ali
2. da bo ta pridobitev povečala tveganje pranja denarja ali financiranja terorizma kot ga opredeljuje zakon, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranje terorizma.

(4) Primernosti bodočega kvalificiranega imetnika Agencija za zavarovalni nadzor ne sme presojati z vidika gospodarskih potreb trga.

(5) Če Agencija za zavarovalni nadzor hkrati obravnava dve ali več zahtev za pridobitev kvalificiranega deleža v isti zavarovalnici, vse bodoče kvalificirane imetnike obravnava nediskriminatorno.

37. člen

(zavrnitev zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža, če:

1. bodoči kvalificirani imetnik ne ustreza merilom iz 1. do 3. točke prvega odstavka prejšnjega člena;

2. na podlagi meril iz prejšnjega člena presodi, da je verjetno, če bodoči kvalificirani imetnik pridobi kvalificirani delež, ki se zahteva:

- da bo ogrožena sposobnost zavarovalnice ravnati v skladu s pravili o upravljanju tveganj ter izpolnjevati zahteve in omejitve, določene v tem zakonu,

- da bo ovirano ali oteženo izvajanje učinkovitega nadzora, učinkovite izmenjave informacij med nadzornimi organi oziroma razmejitve pristojnosti in odgovornosti za nadzor med nadzornimi organi;

3. obstajajo razlogi za sum:

- da je bilo ali bo v zvezi s pridobitvijo kvalificiranega deleža, ki se zahteva, storjeno dejanje pranja denarja ali financiranja terorizma kot ju opredeljuje zakon, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranje terorizma ali izveden poskus tega dejanja ali

- da bo ta pridobitev povečala tveganje pranja denarja ali financiranja terorizma kot ga opredeljuje zakon, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranje terorizma.

4. bodoči kvalificirani imetnik v roku, določenem z zahtevo iz šestega in sedmega odstavka 483. člena tega zakona, ne predloži vse dokumentacije in informacij, potrebnih za presojo primernosti po merilih iz prejšnjega člena tega zakona.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za pridobitev kvalificiranega deleža bodočemu kvalificiranemu imetniku tretje države, če je ob upoštevanju predpisov države te osebe oziroma ob upoštevanju prakse države te osebe pri uporabi in uresničevanju teh predpisov verjetno, da bo ovirano oziroma oteženo izvajanje učinkovitega nadzora, učinkovite izmenjave informacij med nadzornimi organi oziroma razmejitve pristojnosti in odgovornosti za nadzor med nadzornimi organi.

38. člen

(rok za pridobitev deleža na katerega se nanaša dovoljenje)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor naloži bodočemu kvalificiranemu imetniku z odločbo o dovoljenju za pridobitev kvalificiranega deleža, da v roku, ki ga določi, pridobi delnice zavarovalnice, na podlagi katerih doseže razpon, za katerega je izdano dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža. Rok iz določbe prejšnjega stavka ne sme biti krajši od šestih mesecev od vročitve odločbe, s katero je Agencija za zavarovalni nadzor določila ta rok.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor lahko na zahtevo bodočega kvalificiranega imetnika podaljša rok iz prejšnjega odstavka.

(3) Bodoči kvalificirani imetnik zahtevo za podaljšanje roka za pridobitev deleža vloži pred potekom roka iz prvega odstavka tega člena.

39. člen

(prenehanje veljavnosti dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža)

(1) Če je Agencija za zavarovalni nadzor po prejšnjem členu določila rok za pridobitev delnic zavarovalnice in bodoči kvalificirani imetnik v tem roku ne pridobi delnic zavarovalnice, na podlagi katerih bi dosegel kvalificirani delež, dovoljenje preneha veljati v celoti.

(2) Če je Agencija za zavarovalni nadzor po prejšnjem členu določila rok za pridobitev delnic zavarovalnice in kvalificirani imetnik v tem roku doseže kvalificirani delež, ne doseže pa razpona, za katerega je izdano dovoljenje, dovoljenje preneha veljati v delu, ki presega razpon, ki ga je imetnik dosegel.

(3) Če kvalificirani imetnik po pridobitvi deleža v razponu, za katerega je bilo izdano dovoljenje, odsvoji delnice zavarovalnice tako, da njegov delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu zavarovalnice ne dosega več razpona, za katerega je bilo izdano dovoljenje, dovoljenje preneha veljati v delu, ki presega razpon, ki ga imetnik dosega po odsvojitvi.

(4) Prejšnji odstavek se smiselno uporablja tudi, če se delež kvalificiranega imetnika zmanjša zaradi povečanja osnovnega kapitala ali drugih korporacijskih dejanj zavarovalnice.

(5) O prenehanju ali delnem prenehanju veljavnosti dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža Agencija za zavarovalni nadzor izda ugotovitveno odločbo.

40. člen

(glasovalne pravice iz delnic zavarovalnice, pridobljenih v nasprotju z zakonom)

(1) Imetnik iz delnic zavarovalnice, ki jih je pridobil ali jih ima v nasprotju s tem zakonom (v nadaljnjem besedilu: neupravičeni imetnik), nima glasovalnih pravic.

(2) Število delnic, iz katerih neupravičeni imetnik lahko uresničuje glasovalne pravice, se izračuna:

1. če imetnik na podlagi delnic dosega ali presega 10 odstotni delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu zavarovalnice, ne da bi imel dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, ali če je bilo imetniku dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža odvzeto tako, da se od števila delnic, ki je 10 odstotni delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu zavarovalnice, odšteje ena delnica;

2. če imetnik na podlagi delnic presega razpon, za katerega velja dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža tako, da je število enako številu delnic, ki je zgornja meja razpona, za katerega ima imetnik veljavno dovoljenje.

(3) Glasovalne pravice, ki jih neupravičeni imetnik ni upravičen uresničevati, se prištejejo glasovalnim pravicam drugih delničarjev v sorazmerju z njihovo udeležbo v vseh glasovalnih pravicah iz delnic zavarovalnice.

(4) Če neupravičeni imetnik v enem mesecu od pridobitve delnic vložil zahtevo za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža in če Agencija za zavarovalni nadzor to dovoljenje izda, z dnem dokončnosti odločbe o dovoljenju za pridobitev kvalificiranega deleža imetnik pridobi glasovalne pravice iz delnic do števila delnic, ki pomenijo delež, za katerega je izdano to dovoljenje.

(5) Zavarovalnica pred zasedanjem skupščine preveri, ali je imetnik pridobil dovoljenje za kvalificirani delež, in o tem obvesti predsednika skupščine.

(6) V primeru iz prvega odstavka tega člena se uporabljajo določila tega člena, 41. in 42. člena tega zakona. Prvi do peti odstavek tega člena ter 41. in 42. člen tega zakona se smiselno uporabljajo tudi, če se delež kvalificiranega imetnika poveča zaradi zmanjšanja osnovnega kapitala ali drugih korporacijskih dejanj zavarovalnice. Pri smiselni uporabi določb iz prejšnjega stavka enomesečni rok za vložitev zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža teče od dneva, ko kvalificirani imetnik izve ali bi lahko izvedel, da se je njegov delež povečal zaradi korporacijskega dejanja zavarovalnice.

41. člen **(odredba o odsvojitvi delnic)**

(1) Če neupravičeni imetnik v enem mesecu od pridobitve delnic zavarovalnice ne vloži zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža, mu Agencija za zavarovalni nadzor z odredbo naloži, da delnice, ki jih ima v nasprotju s tem zakonom, odsvoji (v nadaljnjem besedilu: odredba o odsvojitvi delnic). V odredbi o odsvojitvi delnic Agencija za zavarovalni nadzor določi rok za odsvojitve delnic, ki ne sme biti krajši od treh in ne daljši od šestih mesecev. Ne glede na tretji odstavek prejšnjega člena Agencija za zavarovalni nadzor, kadar neupravičeni imetnik dosega ali presega 90 odstotni delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu zavarovalnice, v odredbi o odsvojitvi delnic določi, da do odsvojitve delnic glasovalne pravice iz delnic, ki jih ima neupravičeni imetnik v nasprotju s tem zakonom, izvršuje Agencija za zavarovalni nadzor.

(2) Neupravičeni imetnik do poteka roka, določenega v odredbi o odsvojitvi delnic, Agenciji za zavarovalni nadzor predloži:

1. poročilo o odsvojitvi delnic, ki vključuje podatke o pridobitelju oziroma pridobiteljih delnic, in
2. dokaze o odsvojitvi.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor od pridobitelja delnic iz prejšnjega odstavka zahteva, da pojasni, ali je delnice pridobil v svojem imenu in za svoj račun. Agencija za zavarovalni nadzor v postopku presoje, ali je imetnik ravnal v skladu z odredbo o odsvojitvi delnic, izvede ustrezne dokaze o okoliščini, za čigav račun je pridobitelj pridobil delnice. V postopku iz prejšnjega stavka se smiselno uporablja 480. člen tega zakona.

(4) Prvi do tretji odstavek tega člena se smiselno uporabljajo tudi:

1. če neupravičeni imetnik v enem mesecu od pridobitve delnic vloži zahtevo za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža in je ta zahteva zavržena, zavržena ali umaknjena;
2. če je imetniku odvzeto dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža.

(5) Za odredbo o odsvojitvi delnic se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o odredbi o odpravi kršitev.

42. člen **(odločba o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic)**

(1) Če neupravičeni imetnik delnic ne odsvoji v roku, določenem z odredbo o odsvojitvi delnic, ali če Agencija za zavarovalni nadzor v postopku po tretjem odstavku prejšnjega člena ugotovi, da ima pridobitelj delnice, ki so bile odsvojene

po odredbi o odsvojitvi delnic, v svojem imenu in za račun neupravičenega imetnika (v nadaljnjem besedilu: neupravičeni pridobitelj) izda odločbo, s katero neupravičenemu imetniku in morebitnim neupravičenim pridobiteljem prepove uresničevanje vseh pravic iz delnic zavarovalnice, ki jih ima v nasprotju s tem zakonom, in prepove zavarovalnici, da bi navedenim osebam na kakršenkoli način omogočila uresničevanje pravic iz teh delnic (v nadaljnjem besedilu: odločba o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic).

(2) Po izdaji odločbe o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic lahko neupravičeni imetnik in morebitni neupravičeni pridobitelji uresničujejo samo še pravice iz števila delnic, ki se izračuna tako, da se od števila delnic, s katerimi je imetnik dosegel kvalificirani delež, odšteje ena delnica.

(3) Izrek odločbe o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic vključuje:

1. podatke o neupravičenem imetniku, če je imetnik delnice odsvojil neupravičenemu pridobitelju, tudi podatke o neupravičenem pridobitelju;
2. število delnic, iz katerih lahko neupravičeni imetnik in morebitni neupravičeni pridobitelji skupno uresničujejo pravice iz delnic.

(4) Odločba o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic zavarovalnice se vroči tudi zavarovalnici. Zavarovalnica od vročitve odločbe neupravičenemu imetniku in neupravičenim pridobiteljem iz delnic, na katere se odločba nanaša, ne sme omogočiti uresničevanja nobenih pravic iz teh delnic.

(5) Če je zavarovalnica v obdobju od vročitve odločbe o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic do dneva, ko je delnice, na katere se je nanašala ta odločba, pridobil nov imetnik v skladu s tem zakonom, izplačala dividendo, zavarovalnica dividendo, ki pripade navedenim delnicam, izplača novemu imetniku v osmih dneh po tistem, ko jo novi imetnik obvesti o pridobitvi delnic.

43. člen (delničarski sporazum)

(1) Delničarji zavarovalnice, ki so skupno imetniki delnic, na podlagi katerih ne dosegajo kvalificiranega deleža v zavarovalnici, in sklenejo sporazum o usklajenem uresničevanju upravljaljskih upravičenj iz teh delnic (v nadaljnjem besedilu: delničarski sporazum), v osmih dneh po sklenitvi o tem sporazumu obvestijo Agencijo za zavarovalni nadzor.

(2) Delničarji zavarovalnice, ki so skupno imetniki delnic, na podlagi katerih dosegajo ali presegajo kvalificirani delež v zavarovalnici in nameravajo skleniti delničarski sporazum (v nadaljnjem besedilu: kvalificirani delničarski sporazum), pred sklenitvijo tega sporazuma pridobijo dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za pridobitev kvalificiranega deleža.

(3) Udeleženci kvalificiranega delničarskega sporazuma, ki imajo veljavno dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, pred vsako nadaljnjo pridobitvijo delnic zavarovalnice, na podlagi katere skupni delež udeležencev kvalificiranega delničarskega sporazuma preseže razpon, za katerega velja že izdano dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, pridobijo novo dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža.

(4) Prejšnji odstavek se smiselno uporablja tudi:

1. če h kvalificiranemu delničarskemu sporazumu namerava pristopiti nov udeleženec ali
2. če bi po sklenitvi delničarskega sporazuma iz prvega odstavka tega člena zaradi pridobitve dodatnih delnic ali zaradi pristopa novega udeleženca skupni delež udeležencev sporazuma dosegel ali presegel kvalificirani delež v zavarovalnici.

(5) Določbe 31., 34. do 42. člena ter 45. in 47. člen tega zakona o dovoljenju za pridobitev kvalificiranega deleža ter o pravicah in obveznostih posameznega kvalificiranega imetnika se smiselno uporabljajo tudi za udeležence kvalificiranega delničarskega sporazuma.

44. člen

(drugi primeri pridobitve položaja nadrejene osebe)

(1) Oseba, ki namerava skleniti podjetniško pogodbo korporacijskega prava ali drug pravni posel, na podlagi katerega bo pridobila položaj nadrejene osebe zavarovalnice, pridobi pred sklenitvijo tega pravnega posla dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža iz drugega odstavka 31. člena tega zakona, in sicer ne glede na to, ali je hkrati delničar zavarovalnice oziroma kakšen delež delnic zavarovalnice ima.

(2) Za dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža ter za pravice in obveznosti kvalificiranega imetnika iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo 34. do 42. člen ter 45. in 47. člen tega zakona.

45. člen

(odvzem dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor lahko odvzame dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, če nastopijo okoliščine iz prvega ali drugega odstavka 37. člena tega zakona.

(2) Z dokončnostjo odločbe o odvzemu dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža nastopijo pravne posledice iz 40. člena tega zakona.

46. člen

(pogojni odvzem dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža)

(1) Z odločbo o odvzemu dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža lahko Agencija za zavarovalni nadzor hkrati izreče, da se odvzem ne bo izvršil, če kvalificirani imetnik v preizkusnem obdobju, ki ga določi Agencija za zavarovalni nadzor in ki ne sme biti krajše od šestih mesecev in ne daljše od dveh let od dneva izdaje odločbe, ne bo storil novih ravnanj, zaradi katerih bodo nastopile okoliščine, zaradi katerih je mogoče odvzeti dovoljenje.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor prekliče pogojni odvzem dovoljenja in dovoljenje odvzame, če kvalificirani imetnik v preizkusnem obdobju stori novo ravnanje, zaradi katerega nastopijo okoliščine, zaradi katerih je mogoče odvzeti dovoljenje.

47. člen

(obvestila kvalificiranega imetnika Agenciji za zavarovalni nadzor)

(1) Če namerava kvalificirani imetnik, ki je pridobil dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, odsvojiti delnice tako, da bi se zaradi tega njegov delež zmanjšal pod spodnjo mejo razpona, za katerega velja dovoljenje, o tem predhodno obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor.

(2) Če se delež kvalificiranega imetnika zaradi povečanja osnovnega kapitala ali drugih korporacijskih dejanj zmanjša pod spodnjo mejo razpona, za katerega velja dovoljenje, kvalificirani imetnik o tem obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor.

(3) Nadrejeni zavarovalni holding in mešani zavarovalni holding, ki imata v skladu z dovoljenjem za pridobitev kvalificiranega deleža položaj zavarovalnici nadrejene družbe, obvestita Agencijo za zavarovalni nadzor tudi o vsaki spremembi članov njenega posloводства.

48. člen

(predpis o kvalificiranih imetnikih)

Agencija za zavarovalni nadzor predpiše:

1. podrobnejša merila za presojo primernosti bodočega kvalificiranega imetnika iz 36. člena tega zakona;
2. podrobnejšo vsebino dokumentacije in informacij, ki jih je treba priložiti zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža;
3. podrobnejšo vsebino, način in rok pošiljanja obvestil iz prejšnjega člena.

49. člen

(predhodno pisno obvestilo o nameri pridobitve kvalificiranega deleža v tuji finančni družbi)

(1) Zavarovalnica pred pridobitvijo kvalificiranega deleža v drugi zavarovalnici oziroma drugi finančni družbi s sedežem v tretji državi o nameri pisno obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor, in sicer najmanj dva meseca pred pridobitvijo.

(2) Zavarovalnica iz prejšnjega odstavka pred vsako nadaljnjo pridobitvijo, na podlagi katere bo dosegla ali preseгла mejo 20 odstotkov, ene tretjine ali 50 odstotkov deleža glasovalnih pravic ali deleža v kapitalu zavarovalnice ali finančne družbe tretje države ali na podlagi katerega bo zavarovalnica postala obvladujoča družba zavarovalnice ali finančne družbe tretje države, o nameri pisno obvestiti Agencijo za zavarovalni nadzor, in sicer najmanj tri mesece pred pridobitvijo.

(3) Če namerava zavarovalnica odsvojiti delnice oziroma poslovne deleže tako, da bi se njen delež v zavarovalnici ali finančni družbi tretje države zmanjšal pod mejo iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena, o tem predhodno obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor.

(4) Predhodnemu pisnemu obvestilu iz prvega ali drugega odstavka tega člena je treba priložiti:

1. seznam imetnikov kvalificiranih deležev v zavarovalnici ali finančni družbi tretje države s podatki o njihovih deležih ter prevod overjenega izpiska iz sodnega registra oziroma drugega javnega registra za vsakega izmed njih;
2. prevod overjenega izpiska iz sodnega registra oziroma drugega javnega registra za zavarovalnico ali finančno družbo tretje države;

3. letni poročili zavarovalnice ali finančne družbe tretje države za zadnji dve poslovni leti;
4. če je zavarovalnica ali finančna družba tretje države po predpisih države sedeža zavezana za revizijo: revizorjevo poročilo z mnenjem o letnem poročilu za zadnji dve poslovni leti;
5. seznam oseb, ki so povezane z zavarovalnico ali finančno družbo tretje države z opisom načina povezav;
6. strategijo upravljanja zavarovalnice ali finančne družbe tretje države s presojo ekonomske učinkovitosti naložbe.

2. 5. Sistem upravljanja zavarovalnice

50. člen

(trden in zanesljiv sistem upravljanja)

(1) Zavarovalnica vzpostavi in uresničuje trden in zanesljiv sistem upravljanja, ki obsega najmanj:

1. pregledno organizacijsko strukturo z natančno opredeljenimi, preglednimi in doslednimi notranjimi razmerji glede odgovornosti;
2. učinkovit sistem prenosa informacij;
3. učinkovite in v organizacijsko strukturo ter procese odločanja zavarovalnice integrirane ključne funkcije upravljanja. Ključne funkcije upravljanja so funkcija upravljanja tveganj, funkcija spremljanja skladnosti, funkcija notranje revizije in aktuarska funkcija;
4. strategijo, pisna pravila, procese in postopke upravljanja tveganj;
5. ukrepe za zagotovitev rednega in stalnega poslovanja, ki so skladni z njenimi sistemi, viri in postopki, med katere sodi tudi izdelava kriznega načrta.

(2) Zavarovalnica ima pisno opredeljena pravila sistema upravljanja, ki določajo najmanj način upravljanja tveganj, spremljanje skladnosti, sistem notranjih kontrol, notranjo revizijo, aktuarsko funkcijo in izločene posle, če zavarovalnica del poslovanja prenese na drugo osebo. Pravila sistema upravljanja so pregledna in razumljiva.

(3) Pravila sistema upravljanja so predmet rednega, najmanj letnega pregleda. Pravila sistema upravljanja predhodno potrdi upravni odbor oziroma uprava zavarovalnice s soglasjem nadzornega sveta zavarovalnice.

(4) Sistem upravljanja je sorazmeren naravi, obsegu in zahtevnosti poslov zavarovalnice.

(5) Zavarovalnica na področju sistema upravljanja poleg tega zakona upošteva tudi akte in regulativne tehnične standarde, ki jih sprejme Evropska komisija na podlagi 50. člena Direktive 2009/138/ES, ter predpise, ki jih izda Agencija za zavarovalni nadzor.

51. člen

(funkcija)

(1) V okviru sistema upravljanja funkcija pomeni sposobnost zavarovalnice za opravljanje praktičnih nalog.

52. člen
(nosilci ključnih funkcij)

(1) Nosilec ključne funkcije zavarovalnice je oseba, ki jo je upravni odbor ali uprava s soglasjem nadzornega sveta pooblastil kot osebo, ki je odgovorna za eno ali več ključnih funkcij zavarovalnice.

(2) Nosilec ključne funkcije je lahko le oseba, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

- 1. je ustrezno strokovno usposobljena in ima lastnosti in izkušnje, potrebne za zanesljivo in preudarno opravljanje nalog ključne funkcije;**
- 2. ni bila pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja;**
- 3. nad njo ni bil začet postopek osebnega stečaja;**
- 4. ni oseba, ki v zavarovalnici opravlja funkcijo člana uprave ali prokurista;**
- 5. ni oseba, za katero je Agencija za zavarovalni nadzor v zadnjih petih letih zavarovalnici pravnomočno naložila odvzem pooblastila za ključno funkcijo zaradi hujše kršitve 4. oziroma 8. poglavja tega zakona oziroma za katero je Agencija za zavarovalni nadzor v zadnjih petih letih pokojninski družbi pravnomočno naložila razrešitev imenovanega pooblaščenega aktuarja zaradi hujše kršitve nalog pooblaščenega aktuarja, določenih v 604. členu tega zakona;**
- 6. je oseba dobrega ugleda in integritete.**

(3) Nosilec funkcije notranje revizije poleg pogojev, ki so navedeni v prejšnjem odstavku, izpolnjuje tudi pogoj iz 163. člena tega zakona. Nosilec aktuarske funkcije poleg pogojev, ki so navedeni v prejšnjem odstavku, izpolnjuje tudi pogoje, ki so navedeni v 169. členu tega zakona.

(4) O podelitvi pooblastila nosilcu ključne funkcije zavarovalnica v roku osmih dni od podelitve pooblastila obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor. V obvestilu poda tudi utemeljitve glede primernosti novo pooblaščenega nosilca ključne funkcije.

(5) Če v zvezi z nosilcem ključne funkcije nastopijo okoliščine, da nosilec ključne funkcije ne izpolnjuje več pogojev iz drugega odstavka tega člena, mu zavarovalnica odvzame pooblastilo za ključno funkcijo.

(6) Zavarovalnica v roku osmih dni od dneva odvzema pooblastila nosilcu ključne funkcije oziroma prenehanja opravljanja nalog nosilca ključne funkcije Agencijo za zavarovalni nadzor pisno obvesti o razlogih, ki so privedli do odvzema pooblastila nosilcu ključne funkcije oziroma prenehanja opravljanja nalog nosilca ključne funkcije.

(7) Nosilec ključne funkcije v roku osmih dni od dne, ko je po lastni volji prenehal opravljati naloge ključne funkcije, obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor o razlogih za prenehanje opravljanja nalog ključne funkcije.

(8) V primeru odvzema pooblastila nosilcu ključne funkcije oziroma prenehanja opravljanja nalog nosilca ključne funkcije zavarovalnica pooblasti novega nosilca ključne funkcije v najkrajšem možnem času, vendar najkasneje v 3 mesecih od dneva odvzema pooblastila nosilcu ključne funkcije oziroma od dneva prenehanja opravljanja nalog ključne funkcije.

(9) Za namen ugotavljanja in nadzora nad izpolnjevanjem pogojev nosilcev ključnih funkcij Agencija za zavarovalni nadzor in zavarovalnica pridobita podatke iz 2. točke drugega odstavka tega člena od nosilca ključne funkcije, lahko pa jih pridobita iz kazenske evidence.

(10) Za namen ugotavljanja in nadzora izpolnjevanja pogojev nosilcev ključnih funkcij Agencija za zavarovalni nadzor in zavarovalnica pridobita podatke iz 3. točke drugega odstavka tega člena iz poslovnega registra oziroma druge evidence.

(11) Za osebe, ki niso državljani Republike Slovenije, Agencija za zavarovalni nadzor in zavarovalnica pridobita kot zadosten dokaz glede 2. in 3. točke drugega odstavka tega člena enakovredne dokumente pristojnih organov držav, v katerih je tuji državljan prebival v zadnjih desetih letih pred pooblastitvijo za nosilca ključne funkcije.

53. člen

(kršitve nalog nosilcev ključnih funkcij)

(1) Kršitve nalog nosilcev ključnih funkcij pomeni kršitev nalog nosilcev ključnih funkcij, kot jih za posamezno ključno funkcijo v 4. oziroma 8. poglavju določa ta zakon.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor z odredbo naloži zavarovalnici odvzem pooblastila nosilcu ključne funkcije in pooblastitev novega nosilca ključne funkcije, če:

- nosilec ključne funkcije ne izpolnjuje pogojev iz drugega odstavka prejšnjega člena,
- nosilec ključne funkcije huje krši naloge, določene s tem zakonom.

(3) Če nosilec ključne funkcije stori hujšo kršitev, opredeljeno v četrtem odstavku tega člena, zavarovalnica odvzame tej osebi pooblastilo za ključno funkcijo in o tem obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor v skladu s šestim odstavkom prejšnjega člena tega zakona.

(4) Kršitev nalog nosilca ključne funkcije ima značilnost hujše kršitve:

1. če je zaradi kršitve nalog nosilca ključne funkcije ogroženo poslovanje zavarovalnice v skladu s pravili o obvladovanju tveganj ali
2. če nosilec ključne funkcije ponovno stori kršitev vsaj enkrat v treh letih po storitvi istovrstne kršitve.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor izreče nosilcu ključne funkcije opomin, če krši obveznosti iz 4. ali 8. poglavja tega zakona, ki se nanašajo na naloge nosilca ključne funkcije, in niso podani pogoji za odvzem pooblastila.

2.6. Organi vodenja in nadzora zavarovalnice

2.6.1. Skupne določbe

54. člen

(izbira sistema upravljanja zavarovalnice)

(1) Zavarovalnica lahko izbere dvotirni sistem upravljanja zavarovalnice z upravo in nadzornim svetom ali enotirni sistem upravljanja zavarovalnice z upravnim odborom.

(2) Za upravo in nadzorni svet zavarovalnice se uporabljajo določbe tega zakona in določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, ki urejajo upravo oziroma nadzorni svet delniške družbe. V primeru družbe za vzajemno zavarovanje se določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe uporabljajo smiselno, pri čemer se ne uporablja določbe, ki ureja udeležbo članov uprave pri dobičku.

(3) Določbe tega zakona, ki veljajo za člane organov vodenja in nadzora, vključno s pogoji, določenimi v 57. in 67. členu tega zakona, veljajo tudi za člane, ki so predstavniki delavcev. Pri izreku ukrepa iz tretjega odstavka 67. člena tega zakona se v primeru člana nadzornega sveta, ki je predstavnik delavcev, namesto skupščine zavarovalnice upošteva organ, ki je imenoval predstavnika delavcev v nadzorni svet zavarovalnice. Pri izreku ukrepa iz 5. točke prvega odstavka 308. člena in 4. točke prvega odstavka 312. člena tega zakona se v primeru člana uprave, ki je predstavnik delavcev, namesto nadzornega sveta zavarovalnice upošteva organ, ki je imenoval predstavnika delavcev v upravo zavarovalnice.

(4) Kadar ta zakon izrecno ne določa drugače, se za upravni odbor zavarovalnice z enotirnim sistemom upravljanja smiselno uporabljajo določbe tega zakona o nadzornem svetu zavarovalnice, za izvršne direktorje oziroma izvršne direktorice (v nadaljnjem besedilu: izvršni direktor) pa določbe tega zakona o upravi zavarovalnice. Za posameznega člana upravnega odbora se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o članu nadzornega sveta zavarovalnice, za posameznega izvršnega direktorja pa določbe o članu uprave.

(5) Za izvršne direktorje in člane oziroma članice upravnega odbora (v nadaljnjem besedilu: član upravnega odbora) zavarovalnice z enotirnim sistemom upravljanja veljajo posebna pravila:

1. upravni odbor zavarovalnice imenuje najmanj dva izvršna direktorja;
2. za izvršnega direktorja je lahko imenovana največ polovica članov upravnega odbora zavarovalnice;
3. člani upravnega odbora, ki niso izvršni direktorji, ne smejo voditi poslov zavarovalnice.

(6) Za upravljanje, nadzor in nosilce ključnih funkcij zavarovalnice se uporabljajo:

1. določbe 2.5. in 2.6. oddelka tega zakona,
2. akt, ki ga izda Evropska komisija na podlagi prvega in drugega odstavka 50. člena Direktive 2009/138/ES, in
3. predpisi, ki jih izda Agencija za zavarovalni nadzor.

55. člen **(predpis o članih uprave)**

Agencija za zavarovalni nadzor predpiše podrobno dokumentacijo, s katero kandidat za člana uprave zavarovalnice izkazuje izpolnjevanje pogojev iz 57. člena tega zakona.

2.6.2. Uprava zavarovalnice

56. člen **(uprava zavarovalnice)**

(1) Uprava zavarovalnice ima najmanj dva člana, ki zavarovalnico skupaj zastopata in predstavljata v pravnem prometu. Nihče od članov uprave zavarovalnice oziroma prokurist ne sme biti pooblaščen za samostojno zastopanje zavarovalnice za celoten obseg poslov iz dejavnosti zavarovalnice.

(2) Člani uprave zavarovalnice, ki opravljajo svoje naloge na podlagi pogodbe o zaposlitvi, opravljajo posle vodenja zavarovalnice za polni delovni čas.

(3) Najmanj en član uprave zavarovalnice ima znanje slovenskega jezika, primerno za opravljanje dolžnosti člana uprave zavarovalnice.

(4) Uprava zavarovalnice vodi posle zavarovalnice v Republiki Sloveniji.

(5) Uprava zavarovalnice je sestavljena tako, da je zagotovljena ustrezna raznolikost kvalifikacij, znanja in izkušenj za profesionalno upravljanje zavarovalnice.

57. člen

(pogoji za člana uprave zavarovalnice)

(1) Član uprave zavarovalnice je lahko oseba, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. da je ustrezno strokovno usposobljena in ima lastnosti in izkušnje, potrebne za vodenje poslov zavarovalnice;
2. da ni bila pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja;
3. da nad njo ni bil začel postopek osebne stečaja;
4. da je oseba dobrega ugleda in integritete;

(2) Pogoj iz 1. točke prejšnjega odstavka je izpolnjen, če ima oseba zadostno teoretično in praktično znanje za vodenje zavarovalnih poslov. Šteje se, če se ne dokaže drugače, da je pogoj iz 1. točke prejšnjega odstavka izpolnjen, če ima oseba najmanj petletne izkušnje pri vodenju poslov zavarovalnice oziroma družbe primerljive velikosti in dejavnosti kot zavarovalnica oziroma drugih primerljivih poslov.

(3) Podatke iz 2. točke prvega odstavka tega člena pridobi Agencija za zavarovalni nadzor od kandidata za člana uprave zavarovalnice, lahko pa jih pridobi iz kazenske evidence.

(4) Podatke iz 3. točke prvega odstavka tega člena pridobi Agencija za zavarovalni nadzor iz poslovnega registra.

(5) Za tuje državljane pridobi Agencija za zavarovalni nadzor kot zadosten dokaz glede 2. in 3. točke prvega odstavka tega člena enakovredne dokumente pristojnih organov države, v katerih je tuji državljan prebival v zadnjih desetih letih pred imenovanjem za člana uprave zavarovalnice.

(6) Kadar pristojni organ države članice ali tretje države, v kateri ima ali je imel bivališče tuji državljan, ne posreduje podatkov iz prejšnjega odstavka, ima enakovredno veljavo izjava tujega državljana, overjena pri notarju.

(7) Dokumenti iz petega in šestega odstavka tega člena se predložijo v roku treh mesecev od njihove izdaje.

58. člen

(sklep nadzornega sveta o imenovanju za člana uprave zavarovalnice)

(1) Nadzorni svet odloča o imenovanju določene osebe za člana uprave zavarovalnice, preden ta oseba vloži zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje te funkcije.

(2) Sklep nadzornega sveta o imenovanju določene osebe za člana uprave zavarovalnice učinkuje:

1. pod odložnim pogojem, ki nastopi, če ta oseba pridobi dovoljenje za opravljanje te funkcije; in

2. pod razveznim pogojem, ki nastopi:

- če ta oseba v 15 dneh po prejemu sklepa o imenovanju za člana uprave zavarovalnice ne vloži zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje te funkcije ali če tako zahtevo umakne, ali

- če Agencija za zavarovalni nadzor zavrže ali zavrne zahtevo te osebe za izdajo dovoljenja za opravljanje te funkcije.

59. člen

(dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave zavarovalnice)

(1) Funkcije člana uprave zavarovalnice ne sme nastopiti niti opravljati oseba, ki ni pridobila dovoljenja Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje funkcije člana uprave zavarovalnice.

(2) Zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave zavarovalnice kandidat za člana uprave priloži:

1. dokaze o izpolnjevanju pogojev iz 57. člena tega zakona,

2. sklep nadzornega sveta zavarovalnice o imenovanju za člana uprave zavarovalnice in

(3) Agencija za zavarovalni nadzor lahko odloči, da kandidat za člana uprave zavarovalnice v postopku odločanja o dovoljenju opravi predstavitev vodenja poslov zavarovalnice.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor izda dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave zavarovalnice, če kandidat izpolnjuje pogoje za člana uprave zavarovalnice, če je bil imenovan v skladu s prejšnjim členom tega zakona in če bo glede na predvidene dolžnosti posameznih članov uprave v predvideni sestavi zagotovljena ustrezna raznolikost kvalifikacij, znanja in izkušenj za profesionalno upravljanje zavarovalnice.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor podatke, ki jih potrebuje v postopku odločanja o izdaji dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave, po uradni dolžnosti brezplačno pridobi od pristojnih državnih organov oziroma nosilcev javnih pooblastil. Za presojo ugleda in izkušenj posameznega kandidata Agencija za zavarovalni nadzor pridobi tudi informacije, ki jih obdeluje EIOPA glede morebitnih ukrepov in sankcij, ki so jih izrekli drugi pristojni organi.

(6) Dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave zavarovalnice preneha veljati:

- če osebi preneha funkcija člana uprave zavarovalnice, na katero se dovoljenje nanaša, ali

- če oseba v roku 3 mesecev od prejema dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave zavarovalnice ni začela opravljati funkcije člana uprave zavarovalnice, na katero se dovoljenje nanaša.

(7) Nadzorni svet zavarovalnice Agencijo za zavarovalni nadzor obvesti o tem, da je osebi prenehala funkcija člana uprave zavarovalnice, najpozneje v petih delovnih dneh po prenehanju funkcije.

(8) Če dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave zavarovalnice preneha veljati, Agencija za zavarovalni nadzor izda odločbo, s katero ugotovi, da je dovoljenje prenehalo veljati.

60. člen (prokura)

(1) Zavarovalnica lahko podeli prokuro in jo vpiše v sodni register le osebi, ki izpolnjuje pogoje iz prvega odstavka 57. člena tega zakona.

(2) Če je bilo članu uprave zavarovalnice odvzeto dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave zavarovalnice, zavarovalnica tej osebi pet let od pravnomočnosti odločbe o odvzemu dovoljenja ne sme podeliti prokure in prokure ne sme vpisati v sodni register.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor z odredbo naloži upravi in nadzornemu svetu zavarovalnice, da razreši prokurista, če:

- ta ne izpolnjuje pogojev iz prvega odstavka 57. člena tega zakona,
- če je kršena določba prejšnjega odstavka.

61. člen (dolžnosti članov uprave)

(1) Člani uprave zavarovalnice zagotovijo, da zavarovalnica posluje v skladu s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, ter drugimi zakoni, ki urejajo poslovanje zavarovalnice, in predpisi, izdanimi na njihovi podlagi.

(2) Člani uprave zavarovalnice solidarno odgovarjajo zavarovalnici za škodo, ki je nastala kot posledica kršitve njihovih nalog, razen če dokažejo, da so pošteno in vestno izpolnjevali svoje dolžnosti.

(3) Posamezni član uprave zavarovalnice je prost odškodninske odgovornosti za škodo iz drugega odstavka tega člena, če dokaže enega od naslednjih oprostilnih razlogov:

1. da dejanj, določenih v prvem odstavku tega člena, ni mogel opraviti samostojno in:

- je na seji uprave zavarovalnice predlagal, da se opravijo, a so drugi člani uprave zavarovalnice temu nasprotovali, ali
- član uprave zavarovalnice, ki je bil v notranjem razmerju med člani uprave odgovoren za področje poslovanje zavarovalnice, na katerem je podana kršitev, iz katere izhaja škoda, ni pravočasno pripravil ustreznih strokovnih podlag; ali

2. da za kršitev določbe prvega odstavka tega člena kljub potrebni profesionalni skrbnosti ni mogel vedeti ali je ni mogel preprečiti.

62. člen (obveščanje nadzornega sveta)

- (1) Uprava zavarovalnice nemudoma pisno obvesti nadzorni svet zavarovalnice:
1. če je ogrožena likvidnost ali kapitalna ustreznost zavarovalnice;
 2. če nastopijo razlogi za prenehanje ali odvzem dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov oziroma prepoved opravljanja posameznih zavarovalnih poslov;
 3. če se finančni položaj zavarovalnice spremeni tako, da primerni lastni viri sredstev ne dosegajo zahtevanega solventnostnega kapitala;
 4. če se finančni položaj zavarovalnice spremeni tako, da primerni osnovni lastni viri sredstev ne dosegajo zahtevanega minimalnega kapitala;
 5. o ugotovitvah Agencije za zavarovalni nadzor, davčne inšpekcije in drugih nadzornih organov v postopkih nadzora nad zavarovalnico.

- (2) Član uprave zavarovalnice nadzorni svet nemudoma pisno obvesti:
1. o tem, da je bil imenovan ali da mu je prenehala funkcija v organih vodenja ali nadzora drugih pravnih oseb;
 2. o pravnih poslih, na podlagi katerih je posredno ali neposredno sam ali njegov ožji družinski član pridobil delnice oziroma poslovne deleže pravne osebe, na podlagi katerih skupaj s svojimi ožjimi družinskimi člani v tej pravni osebi doseže ali preseže kvalificirani delež oziroma se njihov delež zmanjša pod mejo kvalificiranega deleža;
 3. o odvzemu dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave zavarovalnice.

63. člen

(odvzem dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave)

- (1) Agencija za zavarovalni nadzor odvzame dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave zavarovalnice:**
- 1. če je bilo dovoljenje pridobljeno z navajanjem neresničnih podatkov;**
 - 2. če uprava zavarovalnice, katere član je, krši obveznosti 158. člena tega zakona, razen če član uprave zavarovalnice dokaže katerega od oprostilnih razlogov, navedenih v tretjem odstavku 61. člena tega zakona;**
 - 3. če član uprave zavarovalnice huje krši druge obveznosti člana uprave, določene s predpisi ali pravili iz prvega odstavka 61. člena tega zakona;**
 - 4. če je član uprave zavarovalnice pravnomočno obsojen zaradi kaznivega dejanja;**
 - 5. če član uprave zavarovalnice ne izpolnjuje več pogojev iz prvega odstavka 57. člena tega zakona.;**

- (2) Kršitev obveznosti iz 3. točke prvega odstavka tega člena ima značilnost hujše kršitve:**

- 1. če je zaradi te kršitve ogrožena likvidnost ali kapitalna ustreznost zavarovalnice ali**
- 2. če član uprave zavarovalnice stori kršitev enakih značilnosti že drugič v obdobju dveh let, pri čemer se ne zahteva, da bi bila prej storjena kršitev že pravnomočno ugotovljena.**

64. člen

(pogojni odvzem dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave)

- (1) Z odločbo o odvzemu dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave zavarovalnice lahko Agencija za zavarovalni nadzor hkrati izreče, da se odvzem ne bo izvršil, če član uprave zavarovalnice v preizkusnem obdobju, ki ga določi Agencija za zavarovalni nadzor in ki ne sme biti krajše od šestih mesecev in ne

daljše od dveh let od dneva izdaje odločbe, ne bo storil nove kršitve, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje ali izreči opomin.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor prekliče pogojni odvzem dovoljenja in dovoljenje odvzame, če član uprave zavarovalnice v preizkusnem obdobju stori novo kršitev, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje ali izreči opomin.

65. člen
(opomin)

Agencija za zavarovalni nadzor izreče članu uprave zavarovalnice opomin, če član uprave zavarovalnice krši obveznosti člana uprave, določene s predpisi ali pravili iz prvega odstavka 61. člena tega zakona, in ni pogojev za odvzem dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave.

2.6.3. Nadzorni svet zavarovalnice

66. člen
(člani nadzornega sveta zavarovalnice)

(1) Funkcije člana nadzornega sveta zavarovalnice ne more opravljati oseba, ki je v razmerju tesne povezanosti s pravno osebo, v kateri ima zavarovalnica več kot 5-odstotni delež glasovalnih pravic ali v kapitalu in ki nima položaja podrejene družbe znotraj skupine kot jo opredeljuje zakon, ki ureja finančne konglomerate.

(2) Ne glede določila zakona, ki ureja gospodarske družbe lahko oseba, ki opravlja funkcijo člana nadzornega sveta ali drugega organa nadzora samo v zavarovalnicah in drugih družbah, ki so vključene v skupino kot jo opredeljuje zakon, ki ureja finančne konglomerate, to funkcijo opravlja:

1. če jo opravlja v okviru redne zaposlitve v članici te skupine in za opravljanje te funkcije razen rednih prejemkov na podlagi zaposlitve ne prejema posebnega plačila: v neomejenem številu nadzornih svetov zavarovalnic in drugih družb, vključenih v to skupino,
2. v drugih primerih: v skupno sedmih nadzornih svetih zavarovalnic in drugih družb, vključenih v to skupino.

67. člen
(pogoji za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta zavarovalnice)

(1) Za člana nadzornega sveta zavarovalnice je lahko imenovana le oseba, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

- 1. je ustrezno strokovno usposobljena in ima lastnosti in izkušnje, potrebne za nadzor nad vodenjem poslov zavarovalnice;**
- 2. da ni bila pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja;**
- 3. nad njo ni bil začel postopek osebne stečaja in**
- 4. je oseba dobrega ugleda in integritete.**

(2) Šteje se, če se ne dokaže drugače, da je pogoj iz 1. točke prvega odstavka tega člena izpolnjen, če ima oseba najmanj petletne izkušnje vodenja ali nadzora nad vodenjem poslov družbe primerljive velikosti in dejavnosti kot zavarovalnica oziroma drugih primerljivih poslov.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor zahteva od uprave zavarovalnice, da skliče

skupščino zavarovalnice in predlaga razrešitev člana nadzornega sveta zavarovalnice:

1. če član nadzornega sveta krši dolžnosti člana nadzornega sveta;
2. če obstaja ali nastopi ovira za imenovanje člana nadzornega sveta iz prejšnjega člena;
3. če član nadzornega sveta ne izpolnjuje ali preneha izpolnjevati pogoje iz prvega odstavka tega člena;
4. če z imenovanjem člana nadzornega sveta zavarovalnice v nadzornem svetu zavarovalnice ni zagotovljena ustrezna raznolikost kvalifikacij, znanja in izkušenj za profesionalno nadzorovanje zavarovalnice..

68. člen

(pristojnosti nadzornega sveta zavarovalnice)

Poleg pristojnosti, ki jih ima nadzorni svet v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe, ima nadzorni svet zavarovalnice tudi naslednje pristojnosti:

1. daje soglasje upravi k poslovni strategiji zavarovalnice;
2. daje soglasje upravi k finančnemu načrtu zavarovalnice;;
3. daje soglasje upravi k pisnim pravilom sistema upravljanja iz drugega odstavka 50. člena tega zakona;
4. daje soglasje upravi k letnemu načrtu dela notranje revizije;
5. odloča o drugih zadevah, določenih s tem zakonom.

69. člen

(dolžnosti članov nadzornega sveta zavarovalnice)

(1) Člani nadzornega sveta zavarovalnice:

1. nadzirajo primernost postopkov in učinkovitost delovanja notranje revizije;
2. obravnavajo ugotovitve Agencije za zavarovalni nadzor, davčne inšpekcije in drugih nadzornih organov v postopkih nadzora nad zavarovalnico;
3. preverjajo letna in druga finančna poročila in o tem izdelajo pisno poročilo skupščini delničarjev zavarovalnice;
4. obrazložijo skupščini delničarjev svoje mnenje k letnemu poročilu notranje revizije in mnenje k letnemu poročilu zavarovalnice.

(2) Člani nadzornega sveta zavarovalnice solidarno odgovarjajo zavarovalnici za škodo, ki je nastala kot posledica kršitve njihovih nalog, razen če dokažejo, da so pošteno in vestno izpolnjevali svoje dolžnosti.

(3) Posamezen član nadzornega sveta je prost odškodninske odgovornosti za škodo iz drugega odstavka tega člena, če dokaže enega od naslednjih oprostilnih razlogov:

1. da dejanj, določenih v prvem odstavku tega člena, ni mogel opraviti samostojno in:
 - je na seji nadzornega sveta predlagal, da se opravijo, a so drugi člani nadzornega sveta temu nasprotovali, ali
 - član nadzornega sveta, ki je bil v notranjem razmerju med člani nadzornega sveta odgovoren za področje poslovanje zavarovalnice, na katerem je podana kršitev, iz katere izhaja škoda, ni pravočasno pripravil ustreznih strokovnih podlag, ali
2. da za kršitev določbe prvega odstavka tega člena kljub potrebni profesionalni skrbnosti ni mogel vedeti ali je ni mogel preprečiti.

(4) Član nadzornega sveta zavarovalnice Agencijo za zavarovalni nadzor obvesti nemudoma:

1. o tem, da je bil imenovan ali da mu je prenehala funkcija v organih vodenja ali nadzora drugih pravnih oseb;
2. o pravnih poslih, na podlagi katerih je posredno ali neposredno, sam ali njegov ožji družinski član pridobil delnice oziroma poslovne deleže pravne osebe, na podlagi katerih skupaj s svojimi ožjimi družinskimi člani v tej pravni osebi doseže ali preseže kvalificirani delež oziroma se njihov delež zmanjša pod mejo kvalificiranega deleža.

70. člen
(revizijska komisija)

Nadzorni svet zavarovalnice imenuje revizijsko komisijo.

2.7. Redna likvidacija zavarovalnice

71. člen
(sklep skupščine o likvidaciji zavarovalnice)

(1) Skupščina zavarovalnice lahko sprejme sklep o prenehanju zavarovalnice in začetku likvidacijskega postopka (v nadaljnjem besedilu: sklep o likvidaciji).

(2) Skupščina zavarovalnice, ki ima podružnico v drugi državi članici, lahko sprejme sklep iz prvega odstavka šele po pridobitvi mnenja Agencije za zavarovalni nadzor.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor v mnenju iz drugega odstavka tega člena oceni ustreznost jamstev za zavarovanje terjatev upnikov zavarovalnice. Agencija za zavarovalni nadzor izda mnenje v roku 30 dni po prejemu zahteve za izdajo mnenja. Če Agencija za zavarovalni nadzor mnenja ne izda v roku 30 dni, lahko skupščina zavarovalnice takoj po izteku tega roka sprejme sklep o likvidaciji.

(4) Za likvidacijo zavarovalnice na podlagi sklepa o likvidaciji se uporabljajo določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, o likvidaciji delniške družbe na podlagi sklepa skupščine, če ni v 2.7. oddelku tega zakona drugače določeno. V primeru družbe za vzajemno zavarovanje se določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, uporabljajo smiselno.

(5) Za likvidacijo zavarovalnice, ki ima podružnico v drugi državi članici, se smiselno uporabljajo tudi drugi odstavek 329. in 335. do 339. člen tega zakona, če ni v šestem odstavku tega člena določeno drugače.

(6) Likvidacijski upravitelj objavi sklep o likvidaciji v obliki povzetka v Uradnem listu EU in dveh dnevnikih časopisih, ki izhajata na celotnem območju države članice, v kateri ima zavarovalnica podružnico.

72. člen
(likvidacijski upravitelj zavarovalnice)

(1) Za likvidacijskega upravitelja zavarovalnice je lahko imenovana le fizična oseba, ki ima dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje funkcije člana uprave v tej zavarovalnici.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena je lahko za likvidacijskega upravitelja zavarovalnice imenovana oseba, ki nima dovoljenja Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje funkcije člana uprave v tej zavarovalnici, če pred nastopom funkcije pridobi dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje funkcije likvidacijskega upravitelja zavarovalnice.

(3) Za dovoljenje za opravljanje funkcije likvidacijskega upravitelja zavarovalnice iz drugega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o dovoljenju za opravljanje funkcije člana uprave zavarovalnice. Dovoljenje za opravljanje funkcije likvidacijskega upravitelja zavarovalnice velja samo za likvidacijo tiste zavarovalnice, v zvezi s katero je bilo pridobljeno.

73. člen

(omejitev dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov)

(1) Uprava zavarovalnice obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor o sklepu o likvidaciji naslednji delovni dan po sprejemu sklepa.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor na podlagi obvestila iz prvega odstavka tega člena izda odločbo, s katero:

- 1. omeji veljavnost dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov na posle, ki so potrebni za izvedbo likvidacije zavarovalnice;**
- 2. določi, v kolikšnem obsegu se za zavarovalnico v likvidaciji uporabljajo pravila tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi.**

(3) Po vročitvi odločbe iz drugega odstavka tega člena lahko zavarovalnica opravlja samo še tiste posle, ki so določeni s to odločbo, in druge posle, ki so potrebni za izvedbo likvidacije.

(4) Če Agencija za zavarovalni nadzor izda odločbo iz drugega odstavka tega člena zavarovalnici, ki ima podružnico v državi članici, še pred izdajo odločbe obvesti nadzorni organ te države članice. V obvestilu navede tudi pravne posledice in dejanske učinke izdane odločbe.

(5) Če zaradi zaščite interesov strank zavarovalnice oziroma zaradi drugih javnih koristi z izdajo odločbe iz četrtega odstavka tega člena ni mogoče odlašati, Agencija za zavarovalni nadzor obvesti nadzorni organ države članice takoj po izdaji odločbe.

74. člen

(ponovna pridobitev dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov)

(1) Če skupščina zavarovalnice odloči, da zavarovalnica deluje dalje, lahko zavarovalnica ponovno začne opravljati zavarovalne posle samo, če ponovno pridobi dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje zavarovalnih poslov.

(2) Predlogu za vpis sklepa iz prvega odstavka tega člena v sodni register je treba

priložiti novo dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje zavarovalnih poslov.

75. člen

(prenehanje opravljanja zavarovalnih poslov zaradi spremembe dejavnosti zavarovalnice)

(1) Določbe 2.7. oddelka tega zakona se smiselno uporabljajo tudi, če skupščina zavarovalnice sprejme sklep, s katerim se dejavnost zavarovalnice spremeni tako, da zavarovalnica ne opravlja več zavarovalnih poslov.

(2) Pri smiselni uporabi se namesto:

- 1. »sklep o likvidaciji« uporabi »sklep o spremembi dejavnosti«;**
- 2. »posli, ki so potrebni za izvedbo likvidacije« uporabi »posli, ki so potrebni za izpolnitev obveznosti iz že sklenjenih zavarovalnih poslov«.**

2. 8. Družba za vzajemno zavarovanje

2.8.1. Splošne določbe

76. člen

(pojem)

(1) Družba za vzajemno zavarovanje je pravna oseba, ki opravlja zavarovalne posle za svoje člane po načelu vzajemnosti in je za opravljanje teh poslov pridobila dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor.

(2) Družba za vzajemno zavarovanje lahko v skladu z drugim odstavkom 81. člena tega zakona opravlja zavarovalne posle tudi za nečlane, če tako določa statut ali drugi akt družbe.

77. člen

(firma)

Firma družbe za vzajemno zavarovanje vsebuje označbo, da gre za družbo za vzajemno zavarovanje (»d.v.z.«).

2.8.2. Ustanovitev družbe za vzajemno zavarovanje

78. člen

(ustanovitev)

Družba za vzajemno zavarovanje se ustanovi tako, da ustanovitelji sprejmejo in podpišejo statut in vplačajo ustanovni kapital.

79. člen

(statut)

(1) Statut družbe za vzajemno zavarovanje je izdelan v obliki notarskega zapisa.

(2) Statut družbe za vzajemno zavarovanje določa:

- 1. firmo in sedež družbe;**
- 2. vrste zavarovalnih poslov, ki jih bo družba za vzajemno zavarovanje opravljala;**
- 3. obliko in način objav, pomembnih za družbo oziroma za člane;**

4. začetek in prenehanje članstva;
5. ali družba opravlja zavarovalne posle tudi za nečlane;
6. višino ustanovnega kapitala ter pogoje in način vračila sredstev, vplačanih za oblikovanje ustanovnega kapitala;
7. pogoje in način vplačila sredstev članov ter izplačila sredstev članom;
8. višino ter način oblikovanja varnostnih rezerv;
9. merila za delitev dobička;
10. pogoje in način uporabe dobička oziroma kritja izgub;
11. ali posluje po načelu naknadnih vplačil oziroma znižanja obveznosti zavarovalnice iz zavarovalne pogodbe;
12. sistem upravljanja (enotirni ali dvotirni);
13. število članov organov vodenja ali nadzora;
14. mandatno dobo članov organa vodenja ali nadzora;
15. ali je skupščina družbe organizirana kot skupščina članov ali kot skupščina zastopnikov;
16. če je skupščina organizirana kot skupščina zastopnikov, ureditev volitev v skupščino zastopnikov;
17. najmanjše število članov skupščine, ki lahko uresničujejo manjšinske pravice;
18. način prenehanja družbe;
19. pravila in postopke v zvezi s prispevki članov, premijami članov in nečlanov ter z izvedbo naknadnih vplačil.

(3) Druga vprašanja, ki so pomembna za družbo za vzajemno zavarovanje in niso urejena s statutom, se lahko v skladu s tem zakonom uredijo v drugih aktih družbe.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor družbi za vzajemno zavarovanje zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov tudi, če so ali bi bili zaradi določb statuta lahko ogroženi interesi članov.

(5) Družba za vzajemno zavarovanje ob sklenitvi zavarovalne pogodbe, ki je temelj za pridobitev članstva v družbi, članu omogoči vpogled v veljavni statut v pisni ali elektronski obliki ter mu omogoči vpogled v nadaljnje spremembe statuta.

80. člen (vpis v sodni register)

(1) Družba za vzajemno zavarovanje pridobi lastnost pravne osebe z vpisom v sodni register.

(2) Pri družbi za vzajemno zavarovanje se v sodni register vpišejo podatki, ki se v sodni register vpišejo, kadar je subjekt vpisa delniška družba, razen podatkov o številu delnic ter o ustanoviteljih, delničarjih ali članih družbe.

2.8.3. Razmerja med družbo za vzajemno zavarovanje in člani

81. člen (članstvo v družbi za vzajemno zavarovanje)

(1) Članstvo v družbi za vzajemno zavarovanje je vezano na obstoj zavarovalne pogodbe z družbo.

(2) Družba za vzajemno zavarovanje lahko sklepa zavarovalne pogodbe tudi tako, da s sklenitvijo zavarovalne pogodbe zavarovalec ne pridobi položaja člana družbe za vzajemno zavarovanje, in sicer če je zavarovalna pogodba sklenjena za čas, ki je krajši od enega leta.

(3) S sklenitvijo zavarovalne pogodbe dopolnilnega zdravstvenega zavarovanja zavarovalec, ki ni hkrati zavarovanec, ne pridobi položaja člana družbe, temveč postane član družbe zavarovanec.

82. člen

(pravice, obveznosti in odgovornosti članov)

(1) Člani ne odgovarjajo za obveznosti družbe za vzajemno zavarovanje.

(2) Član ne more pobotati plačil prispevkov, naknadnih vplačil in drugih obveznosti do družbe za vzajemno zavarovanje s svojo terjatvijo do družbe za vzajemno zavarovanje.

(3) Prispevki in naknadna vplačila članov, kakor tudi obveznosti družbe za vzajemno zavarovanje v razmerju do članov, se lahko določijo ob enakih predpostavkah samo z uporabo enakih meril.

2.8.4. Lastni viri sredstev družbe za vzajemno zavarovanje

83. člen

(ustanovni kapital)

(1) Ob ustanovitvi družbe za vzajemno zavarovanje je treba oblikovati ustanovni kapital, ki je namenjen kritju stroškov ustanovitve ter kritju organizacijskih in drugih stroškov, povezanih z začetkom poslovanja. Če statut ne določa drugače, se ustanovni kapital lahko uporabi tudi za oblikovanje varnostnih rezerv.

(2) Najnižji ustanovni kapital družbe za vzajemno zavarovanje je enak višini zahtevanega minimalnega kapitala (absolutni prag) iz drugega odstavka 233. člena tega zakona.

(3) Kadar družba za vzajemno zavarovanje po ustanovitvi zahteva izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov v dodatnih zavarovalnih vrstah ali za opravljanje pozavarovalnih poslov, Agencija za zavarovalni nadzor kot pogoj za izdajo dovoljenja zahteva ustrezno zvišanje ustanovnega kapitala, če kritja stroškov, povezanih z začetkom poslovanja v drugih zavarovalnih vrstah ali z začetkom opravljanja pozavarovalnih poslov, ni mogoče zagotoviti na drugačen način.

84. člen

(sredstva na računih članov družbe za vzajemno zavarovanje)

(1) Sredstva na računih članov družbe za vzajemno zavarovanje se upoštevajo kot osnovni lastni viri sredstev družbe za vzajemno zavarovanje.

(2) Razvrstitev sredstev na računih članov družbe za vzajemno zavarovanje v razrede se izvede v skladu s 197. členom tega zakona.

85. člen
(vplačilo in vračilo ustanovnega kapitala)

(1) Družba za vzajemno zavarovanje lahko začne poslovati šele, ko so v celoti in v denarju vplačana sredstva v višini ustanovnega kapitala.

(2) Sredstva, vplačana za oblikovanje ustanovnega kapitala, se lahko vračajo samo iz dobička posameznega poslovnega leta, če se z vračilom ne znižajo osnovni lastni viri sredstev družbe za vzajemno zavarovanje tako, da pride do kršitve izpolnjevanja zahtevanega solventnostnega kapitala ali zahtevanega minimalnega kapitala.

(3) Statut družbe za vzajemno zavarovanje lahko določa, da imajo osebe, ki so zagotovile sredstva za oblikovanje ustanovnega kapitala, pravico sodelovati pri upravljanju družbe za vzajemno zavarovanje oziroma da imajo pravico do izplačila obresti iz letnih prejemkov in do udeležbe pri dobičku, ugotovljenem v letnem poročilu. Izplačila obresti oziroma udeležba pri dobičku je mogoča samo, če so izpolnjeni pogoji iz prejšnjega odstavka.

86. člen
(premije, naknadna vplačila oziroma znižanje obveznosti)

(1) Sredstva, potrebna za poslovanje družbe za vzajemno zavarovanje v posameznem letu, se krijejo iz premij, ki so lahko vnaprej določene in nespremenljive, ali iz premij, za katere splošni pogoji in statut določajo možnost naknadnih vplačil oziroma znižanja obveznosti zavarovalnice iz zavarovalne pogodbe.

(2) V primeru, ko družba za vzajemno zavarovanje sklepa zavarovanja z možnostjo naknadnih vplačil oziroma znižanja obveznosti zavarovalnice iz zavarovalne pogodbe, splošni pogoji in statut določajo, kako družba za vzajemno zavarovanje določi višino naknadnih vplačil oziroma za koliko bo družba za vzajemno zavarovanje znižala obveznosti zavarovalnice iz zavarovalne pogodbe za nadomestitev izgube oziroma zaradi neugodnih poslovnih nihanj.

(3) Če splošni pogoji in statut določajo obveznost naknadnih vplačil, vplačajo naknadna vplačila tudi osebe, ki so postale člani med letom, oziroma osebe, katerih članstvo je v tem letu prenehalo, in sicer v sorazmerju z obdobjem članstva v tem letu. Če se med poslovnim letom spremenijo prispevki, premije, ali zavarovalne vsote, ki so podlaga za določitev višine naknadnih vplačil, se naknadna vplačila merijo na podlagi višje osnove.

(4) Splošni pogoji in statut določajo naknadna vplačila ali znižanje obveznosti zavarovalnice iz zavarovalne pogodbe ločeno najmanj po zavarovanjih iz posameznih zavarovalnih vrst.

87. člen
(varnostne rezerve)

(1) Statut družbe za vzajemno zavarovanje določa način oblikovanja varnostnih rezerv, ki se uporabljajo za kritje izgub iz poslovanja vključno z najnižjo višino, ki jo dosegajo varnostne rezerve družbe za vzajemno zavarovanje .

(2) Varnostne rezerve se oblikujejo iz čistega dobička poslovnega leta, lahko pa tudi iz bilančnega dobička, če tako sklene skupščina.

88. člen
(podrejeni dolžniški instrumenti)

Družba za vzajemno zavarovanje lahko na podlagi soglasja skupščine zbira osnovne lastne vire sredstev z izdajo podrejenih dolžniških instrumentov.

89. člen
(uporaba letnega dobička)

(1) Dobiček, izkazan v letnem poročilu, se lahko razdeli članom, razen v primerih iz prvega odstavka 248. člena tega zakona.

(2) Dobiček, izkazan v letnem poročilu, se lahko razdeli članom ali prenese v naslednje poslovno leto v obsegu, ki ni potreben za:

1. oblikovanje varnostnih rezerv; ali
2. oblikovanje drugih s statutom določenih rezerv, pri čemer se lahko s statutom določene rezerve uporabijo za zagotovitev kapitala v primeru opravljanja zavarovalnih poslov v drugih zavarovalnih vrstah in za zagotovitev kapitala v primeru opravljanja zavarovalnih poslov v drugi zavarovalni skupini; ali
3. vračilo ustanovnega kapitala oziroma za druga izplačila, določena v statutu (tretji odstavek 85. člena zakona).

(3) Statut določa merila, po katerih se dobiček razdeli članom, in zlasti, ali se dobiček posameznega poslovnega leta razdeli tudi osebam, ki so med letom izstopile iz članstva.

90. člen
(pokrivanje izgub)

Prenesena oziroma čista izguba se pokrije iz naslednjih virov in po naslednjem vrstnem redu:

- nerazporejenega čistega dobička preteklih let,
- drugih rezerv, ki so namenjene pokrivanju izgube,
- statutarne rezerv, ki so namenjene pokrivanju izgube,
- varnostnih rezerv,
- ustanovnega kapitala.

2.8.5. Skupščina družbe za vzajemno zavarovanje

91. člen
(skupščina družbe za vzajemno zavarovanje)

(1) Člani družbe za vzajemno zavarovanje uresničujejo svoje pravice v družbi za vzajemno zavarovanje na skupščini, če zakon ne določa drugače.

(2) Skupščina je lahko organizirana kot skupščina vseh članov (skupščina članov) ali kot skupščina zastopnikov članov, ki so tudi sami člani družbe za vzajemno zavarovanje (skupščina zastopnikov).

(3) Ne glede na določbo drugega odstavka tega člena je lahko skupščina družbe za

vzajemno zavarovanje, katere število članov je 1.500 ali več kot 1.500, organizirana samo kot skupščina zastopnikov članov.

(4) Za skupščino družbe za vzajemno zavarovanje, katere število članov je manjše kot 1.500 in je organizirana kot skupščina zastopnikov, veljajo določbe tega zakona o skupščini zastopnikov.

(5) Če se v tekočem poslovnem letu število članov zmanjša pod 1.500 in je to število manjše od 1.500 za največ deset odstotkov še vso tekoče poslovno leto in še eno zatem (drugo poslovno leto), se člani na skupščini članov v letu za drugim poslovnim letom odločijo, ali naj družba za vzajemno zavarovanje ohrani skupščino zastopnikov ali pa naj skupščini zastopnikov prenehajo pristojnosti ter člani od tedaj dalje uresničujejo svoje pravice na skupščini članov.

(6) Če se število članov družbe za vzajemno zavarovanje, ki ima skupščino organizirano kot skupščino vseh članov, v tekočem poslovnem letu poveča nad 1.500 in je to število večje od 1.500 še vso tekoče poslovno leto in še naslednje poslovno leto, z iztekom drugega poslovnega leta prenehajo pristojnosti skupščine vseh članov, družba za vzajemno zavarovanje pa oblikuje v naslednjem poslovnem letu skupščino zastopnikov.

(7) Skupščina odloča v zadevah, za katere zakon ali statut izrecno določa, da o njih odloča skupščina. O vprašanih v zvezi z vodenjem poslov lahko odloča skupščina samo, če to zahteva uprava zavarovalnice ali če to v primeru, ko to dopuščajo določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, ki urejajo pristojnosti nadzornega sveta, zahteva nadzorni svet.

(8) Kadar določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, ki se uporabljajo za skupščino družbe za vzajemno zavarovanje na podlagi tega zakona, določajo manjšinske pravice delničarjev, katerih skupni deleži dosegajo določen delež osnovnega kapitala, statut določi ustrezno število (manjšino) članov skupščine.

92. člen

(sestava skupščine zastopnikov članov in nadomestni zastopniki)

(1) Skupščina zastopnikov je sestavljena iz 45 zastopnikov članov.

(2) Vsak zastopnik članov ima prvega nadomestnega zastopnika in drugega nadomestnega zastopnika.

(3) S predčasnim prenehanjem mandata zastopnika članov prvi nadomestni zastopnik članov v skladu s 96. členom tega zakona postane član skupščine zastopnikov. S predčasnim prenehanjem mandata prvemu nadomestnemu zastopniku članov drugi nadomestni zastopnik članov v skladu s 96. členom tega zakona postane član skupščine zastopnikov.

93. člen

(sistem volitev v skupščino zastopnikov članov)

(1) Za volitve v skupščino zastopnikov članov se uporablja mešani sistem volitev.

(2) Vsakih šest let se izvedejo splošne volitve (volilno obdobje), na katerih člani družbe za vzajemno zavarovanje izvolijo člane skupščine zastopnikov in po dva nadomestna zastopnika za vsakega člana skupščine zastopnikov.

(3) Po izteku prvih dveh let volilnega obdobja preneha mandat prvi tretjini zastopnikov članov, izvoljenih na splošnih volitvah, in se z volitvami, ki jih izvedeta preostali dve tretjini zastopnikov, izvoljenih na splošnih volitvah, izvoli prva tretjina novih zastopnikov članov (volitve s sistemom kooptacije).

(4) Po izteku štirih let volilnega obdobja preneha mandat drugi tretjini zastopnikov članov, izvoljenih na splošnih volitvah, in se z volitvami, ki jih izvedejo preostala ena tretjina zastopnikov, izvoljenih na splošnih volitvah, in novi zastopniki članov, izvoljeni s sistemom kooptacije, izvoli druga tretjina novih zastopnikov članov.

(5) Od celotnega števila na splošnih volitvah izvoljenih zastopnikov, ki sestavljajo skupščino, se po poteku dveh let volilnega obdobja z žrebom določi ena tretjina zastopnikov članov, ki jim tedaj preneha mandat. Po poteku štiriletnega volilnega obdobja se od preostalih dveh tretjin zastopnikov članov, izvoljenih s splošnimi volitvami, z žrebom določi še polovica teh članov, ki jim tedaj preneha mandat.

(6) Mandat zastopnikov članov, ki jim mandat ni predčasno prenehal, preneha z izvolitvijo novih zastopnikov članov na volitvah s sistemom kooptacije ali na naslednjih splošnih volitvah, mandat novih zastopnikov članov, izvoljenih s sistemom kooptacije, ki jim mandat ni predčasno prenehal, preneha z izvolitvijo novih zastopnikov članov na naslednjih splošnih volitvah, funkcija nadomestnih zastopnikov članov, katerim funkcija ni predčasno prenehala, pa preneha z izvolitvijo novih nadomestnih zastopnikov članov na naslednjih splošnih volitvah.

(7) Ponovna izvolitev je dopustna.

94. člen

(skupščina zastopnikov članov družbe za vzajemno zavarovanje, ki izvaja dopolnilno zdravstveno zavarovanje oziroma življenjsko zavarovanje)

(1) Za skupščino zastopnikov družbe za vzajemno zavarovanje, ki izvaja dopolnilno zdravstveno zavarovanje oziroma življenjsko zavarovanje, se uporabljajo vse določbe tega zakona glede skupščine zastopnikov.

(2) Skupščina zastopnikov družbe iz prvega odstavka tega člena odraža tudi starostno strukturo njenih članov, ki so razporejeni v starostne razrede. Pri razporejanju v starostne razrede se upošteva datum rojstva. Vsak starostni razred ima v času sestave volilne liste enako število članov. Dopustna so samo odstopanja, ki so nujna zaradi morebitnega večjega števila članov, rojenih na isti dan. Razredov je pet.

(3) V primeru, ko zavarovanec ni hkrati tudi zavarovalec, družba za vzajemno zavarovanje iz prvega odstavka tega člena v starostne razrede razporeja zavarovance.

(4) Iz vsakega starostnega razreda je izvoljeno enako število zastopnikov članov.

(5) Izvoljeni zastopniki članov in nadomestni zastopniki v času volilnega obdobja ne prehajajo iz enega v drugi starostni razred.

(6) Volivec lahko voli v skupščino zastopnikov članov samo zastopnike članov iz svojega starostnega razreda.

(7) Peti odstavek 93. člena se uporablja za vsak starostni razred posebej.

95. člen

(uporaba zakonskih določb glede razporeditve v razrede za družbo za vzajemno zavarovanje, ki ne izvaja dopolnilnega zdravstvenega zavarovanja oziroma življenjskega zavarovanja)

Za družbo za vzajemno zavarovanje, ki ne izvaja dopolnilnega zdravstvenega ali življenjskega zavarovanja in s statutom določi, da sestava skupščine zastopnikov družbe odraža interese različnih skupin članov, se smiselno uporabljajo določbe 94. člena tega zakona glede razporeditve v razrede.

96. člen

(predčasno prenehanje mandata zastopnika članov)

(1) Mandat zastopniku članov, prvemu nadomestnemu zastopniku članov in drugemu nadomestnemu zastopniku članov predčasno preneha:

- če predčasno odstopi,
- z nastopom okoliščin, ki izključujejo pasivno volilno pravico,
- z začetkom osebne stečajnega postopka nad zastopnikom članov.

(2) S predčasnim prenehanjem mandata zastopnika članov nastopi funkcijo zastopnika članov prvi nadomestni zastopnik članov.

(3) Če tudi prvemu nadomestnemu zastopniku članov predčasno preneha mandat, nastopi funkcijo zastopnika članov drugi nadomestni zastopnik članov.

(4) Če predčasno preneha mandat tudi drugemu nadomestnemu zastopniku članov in število zastopnikov članov v skupščini zastopnikov, v kateri ni starostnih razredov, ali v posameznem starostnem razredu skupščine zastopnikov s starostnimi razredi pade za eno tretjino, skupščina preostalih zastopnikov članov na naslednji redni seji izmed vseh članov s pasivno volilno pravico z volitvami po sistemu kooptacije izvoli nove zastopnike članov in še dva nadomestna zastopnika članov za vsakega zastopnika članov.

97. člen

(volilna pravica)

(1) Pravico voliti zastopnike članov na splošnih volitvah (v nadaljnjem besedilu: aktivna volilna pravica) ima vsaka poslovno sposobna fizična oseba, ki je član družbe za vzajemno zavarovanje. Član družbe za vzajemno zavarovanje ne more pooblastiti druge osebe, da glasuje zanj, niti ne more ne drugo osebo prenesti aktivne volilne pravice.

(2) Pravico biti izvoljena v skupščino zastopnikov na splošnih volitvah in na volitvah s sistemom kooptacije (v nadaljnjem besedilu: pasivna volilna pravica) ima vsaka poslovno sposobna fizična oseba, ki je član družbe za vzajemno zavarovanje najmanj eno leto, ali oseba, ki je najmanj eno leto zavarovanec na podlagi pogodbe, ki jo je z družbo za vzajemno zavarovanje sklenil član.

(3) Ne glede na določbo drugega odstavka tega člena zastopniki članov ne morejo biti zaposleni v družbi za vzajemno zavarovanje, člani organov vodenja ali nadzora družbe za vzajemno zavarovanje, člani organov vodenja ali nadzora ter zaposleni v zavarovalnici, ki opravlja zavarovalne posle v isti zavarovalni vrsti kakor družba za vzajemno zavarovanje in člani organov vodenja ali nadzora v odvisni oziroma obvladujoči družbi družbe za vzajemno zavarovanje.

98. člen
(volilna komisija)

(1) Splošne volitve in volitve s sistemom kooptacije ter morebitne druge s tem povezane odločitve pripravi in vodi ter sprejme volilna komisija.

(2) Volilna komisija izvede žreb, kot je to določeno v petem odstavku 93. člena tega zakona.

(3) Člane volilne komisije sestavlja določeno število članov uprave, določeno število članov nadzornega sveta in določeno število članov družbe za vzajemno zavarovanje, pri čemer število članov družbe za vzajemno zavarovanje presega skupno število članov uprave in članov nadzornega sveta, ki sestavljajo volilno komisijo.

(4) Člane uprave, ki so člani volilne komisije, imenuje uprava, člane nadzornega sveta, ki so člani volilne komisije, imenuje nadzorni svet. Člane družbe za vzajemno zavarovanje, ki so člani volilne komisije, izvoli skupščina članov oziroma skupščina zastopnikov.

99. člen
(statut in pravilnik)

(1) Družba za vzajemno zavarovanje, ki ima skupščino organizirano kot skupščino zastopnikov, v statutu glede volitev v skupščino zastopnikov določi zlasti:

- število in sestavo volilne komisije,
- obliko žreba iz petega odstavka 93. člena tega zakona,
- osnovna pravila volilnega postopka in izvedbe volitev.

(2) Skupščina družbe za vzajemno zavarovanje, ki ima skupščino organizirano kot skupščino zastopnikov, sprejme tudi pravilnik o volitvah v skupščino zastopnikov. V pravilniku o volitvah v skupščino zastopnikov natančneje uredi vprašanja iz prvega odstavka tega člena ter vsa druga vprašanja, potrebna za pripravo in izvedbo volitev.

(3) Statut v delu, ki ureja volitve v skupščino zastopnikov, in pravilnik o volitvah v skupščino zastopnikov in njune spremembe začnejo veljati, ko k njima poda soglasje Agencija za zavarovalni nadzor. V primeru družbe, ki opravlja dopolnilno zdravstveno zavarovanje, je za začetek veljavnosti potrebno tudi soglasje ministra, pristojnega za zdravje.

100. člen
(sklic skupščine članov in odločanje)

(1) Za sklic skupščine članov, udeležbo na skupščini, zapisnik skupščine in pravico članov do obveščeniosti se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, o skupščini delniške družbe, ki urejajo možnosti članov uprave, da se udeležijo skupščine tudi, če niso delničarji, o pristojnosti skupščine, o sklicu skupščine, o vsebini in objavi sklica, o sklicnem roku in udeležbi, o zagotovitvi informacij, o dopolnitvi dnevnega reda, o predlogih delničarjev, o volilnih predlogih delničarjev, o zapisniku skupščine, o delničarjevi pravici do obveščeniosti in o sodni odločbi glede pravice do obveščeniosti.

(2) Skupščino članov družbe za vzajemno zavarovanje je treba sklicati, če to pisno zahteva najmanj pet odstotkov članov družbe za vzajemno zavarovanje. Zahtevo članov za sklic skupščine, ki vsebuje predlog dnevnega reda in predlog sklepov ter obrazložitev posameznih točk dnevnega reda, se pošlje upravi družbe. Uprava družbe za vzajemno zavarovanje skliče skupščino v roku 15 dni od prejema zahteve članov za sklic skupščine. Tako sklicana skupščina ne sme biti pozneje kakor 30. dan od dneva objave sklica skupščine. Skupščina, sklicana na podlagi zahteve članov, lahko odloča le v okviru dnevnega reda, podanega v zahtevi za sklic skupščine.

(3) Če uprava družbe za vzajemno zavarovanje ne skliče skupščine po prejemu zahteve članov za sklic skupščine v roku iz prejšnjega odstavka, lahko sodišče člane oziroma njihove pooblaščenca pooblasti za sklic skupščine.

(4) Na skupščini, ki je organizirana kot skupščina članov, se sestavi seznam prisotnih članov skupščine in njihovih pooblaščenecv, ki vsebuje njihovo ime in prebivališče. Seznam, ki ga podpiše predsednik, se pred glasovanjem da na vpogled udeležencem skupščine.

(5) Za sprejem sklepa skupščine je potrebna večina oddanih glasov (navadna večina), če zakon ali statut ne določata večje večine. Za volitve lahko statut določi drugačne zahteve.

(6) Če na skupščini članov glasovalno pravico za člana uresničuje pooblaščen oseb, so vsa pooblastila predložena družbi za vzajemno zavarovanje, najpozneje sedem dni pred skupščino. Pooblastila ostanejo shranjena pri družbi za vzajemno zavarovanje.

(7) Član skupščine, ki je organizirana kot skupščina članov, ne more niti v svojem imenu niti kot pooblaščenec drugega člana sodelovati pri odločanju o tem, da se oprosti določene obveznosti, ali o uveljavljanju zahtevka družbe proti njemu.

(8) Predsednika skupščine izvoli skupščina za vsako skupščino posebej. Predlog za predsednika skupščine poda uprava družbe za vzajemno zavarovanje ali najmanj tretjina na seji skupščine prisotnih oziroma zastopanih članov.

101. člen

(sklic skupščine zastopnikov in odločanje)

(1) Za sklic in odločanje skupščine družbe za vzajemno zavarovanje, ki je organizirana kot skupščina zastopnikov, se smiselno uporablja prejšnji člen.

(2) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena je treba skupščino družbe za vzajemno zavarovanje, ki je organizirana kot skupščina zastopnikov, sklicati, če to pisno zahteva najmanj 5 odstotkov članov družbe za vzajemno zavarovanje ali ena

tretjina zastopnikov članov. Skupščino družbe za vzajemno zavarovanje, ki ima več kakor 50.000 članov, je treba sklicati že, če tako zahteva najmanj 1,5 odstotka članov družbe za vzajemno zavarovanje.

(3) Za skupščino družbe za vzajemno zavarovanje, ki je organizirana kot skupščina zastopnikov, se ne uporabljajo določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, glede prijave udeležbe na skupščini.

(4) Uprava družbe za vzajemno zavarovanje, ki ima skupščino organizirano kot skupščino zastopnikov, peti dan od objave sklica pisno obvesti vsakega zastopnika članov o sklicu skupščine ter priloži listine, zahtevane v določbah zakona, ki ureja gospodarske družbe, ki urejajo zagotovitev informacij.

(5) Ne glede na določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, ki urejajo dopolnitev dnevnega reda, predloge delničarjev in volilne predloge delničarjev, lahko najmanj 5 odstotkov članov družbe za vzajemno zavarovanje ali vsak zastopnik članov daje predloge skupščini za dopolnitev dnevnega reda, predloge sklepov k točkam dnevnega reda in volilne predloge. Če ima družba za vzajemno zavarovanje več kakor 50.000 članov, lahko že najmanj 1,5 odstotka članov družbe za vzajemno zavarovanje daje predloge skupščini za dopolnitev dnevnega reda, predloge sklepov k točkam dnevnega reda in volilne predloge.

(6) Zastopnik članov ne more prenesti svojih pravic iz naslova zastopnika članov na drugega zastopnika članov ali nekoga drugega niti pooblastiti nekoga, da jih uresničuje.

102. člen (pooblastila)

(1) Fizične osebe, ki so poslovno sposobne, in pravne osebe, ki nameravajo na skupščini družbe za vzajemno zavarovanje, ki je organizirana kot skupščina vseh članov, uresničevati glasovalno pravico na podlagi zbranih pooblastil (v nadaljnjem besedilu: pooblaščenci), so pisno pooblaščene. Pooblaščenci zbirajo pooblastila za vsako skupščino posebej.

(2) Pooblastilo vsebuje osebno ime člana, številko zavarovalne pogodbe, ki je podlaga za članstvo, osebno ime, enotno matično številka občana, oziroma firmo in matično številko pooblaščenca, predloge sklepov, predlog pooblaščenca za glasovanje k posameznim predlogom sklepov, ki so v pooblastilu obrazloženi, poziv članu družbe za vzajemno zavarovanje, naj da navodila za uresničevanje glasovalne pravice, in opozorilo, da lahko član družbe za vzajemno zavarovanje pooblastilo kadarkoli do glasovanja na skupščini prekliče.

(3) Člani organov vodenja in nadzora ter zaposleni v družbi za vzajemno zavarovanje, člani organov vodenja in nadzora v zavarovalnici, ki opravlja zavarovalne posle v isti zavarovalni vrsti kot družba za vzajemno zavarovanje in od nje odvisne oziroma obvladujoče družbe, ne smejo zbirati pooblastil, biti vključeni v postopek organiziranega zbiranja pooblastil ali nastopati kot pooblaščenci za uresničevanje glasovalnih pravic na skupščini družbe za vzajemno zavarovanje, ki je organizirana kot skupščina vseh članov, razen če glasujejo po pooblastilu oseb iz tretjega odstavka 18. člena tega zakona, če so ti člani družbe za vzajemno zavarovanje.

(4) Pooblaščenec v pisni obliki kot prilogo pooblastilu članu družbe za vzajemno zavarovanje razkrije vse okoliščine, ki so lahko pomembne za člana pri presoji tveganja, da bi pooblaščenec lahko deloval v interesu, drugačnem od interesa člana (v nadaljnjem besedilu: nasprotje interesov).

(5) Do nasprotja interesov lahko pride predvsem, če je pooblaščenec:

- povezana oseba po tem zakonu,
- v pogodbenem odnosu z družbo za vzajemno zavarovanje,
- od družbe za vzajemno zavarovanje neodplačno prejel denarna sredstva ali druge premične ali nepremične stvari.

(6) Pooblaščenec, ki so se odločili, da bodo organizirano zbirali pooblastila, o zbiranju pooblastil najpozneje 21 dni pred zasedanjem skupščine obvestijo družbo za vzajemno zavarovanje. Za organizirano zbiranje pooblastil se šteje vsako zbiranje pooblastil, ki je namenjeno več kot desetim članom družbe za vzajemno zavarovanje. Obvestilo vsebuje kontaktne podatke pooblaščenca, predloge pooblaščenca za glasovanje k posameznim predlogom sklepov in razkritje okoliščin o morebitnem nasprotju interesov iz četrtega odstavka tega člena. Družba za vzajemno zavarovanje objavi obvestila najpozneje 18 dni pred zasedanjem skupščine v glasilu ali elektronskem mediju družbe ali svoji spletni strani, če ima družba svojo spletno stran.

(7) Pooblaščenec, ki je zbral več kot deset pooblastil, o številu zbranih pooblastil obvesti družbo za vzajemno zavarovanje najpozneje sedem dni pred dnem zasedanja skupščine. Obvestilo vsebuje tudi navodila članov za glasovanje pooblaščenca in njihovo število.

(8) Obvestilo iz prejšnjega odstavka objavi družba za vzajemno zavarovanje najpozneje pet dni pred dnem zasedanja skupščine v glasilu ali elektronskem mediju družbe ali na svoji spletni strani, če ima družba svojo spletno stran.

(9) Pooblastila, zbrana v nasprotju z določbami tega člena, so nična.

103. člen

(ničnost in izpodbojnost skupščinskih sklepov)

Za uveljavljanje ničnosti oziroma izpodbijanje sklepov skupščine družbe za vzajemno zavarovanje se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, ki urejajo ničnost in izpodbojnost, razen določb, ki urejajo izpodbijanje sklepa o povečanju osnovnega kapitala. Pri smiselni uporabi določb iz prejšnjega stavka se, kadar se določbe nanašajo na delničarja, šteje, da se nanašajo na člana skupščine, razen v primeru določbe, ki ureja vložitev tožbe zaradi izpodbijanja sklepa skupščine, kjer se šteje, da se nanašajo na člana družbe za vzajemno zavarovanje.

2.8.6. Prenehanje družbe za vzajemno zavarovanje

104. člen

(razlogi prenehanja)

Družba za vzajemno zavarovanje preneha:

1. s pretekom časa, za katerega je bila ustanovljena;
2. na podlagi sodne odločbe;

3. na podlagi sklepa skupščine o prenehanju družbe in ob začetku likvidacijskega postopka (sklep o likvidaciji);
4. če je nad družbo zaključen stečajni postopek oziroma postopek prisilne likvidacije;
5. z združitvijo v drugo družbo;
6. s preoblikovanjem v delniško družbo;
7. s prenosom vseh zavarovalnih pogodb družbe za vzajemno zavarovanje;
8. v primeru odvzema dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov;
9. v drugih primerih, opredeljenih s statutom.

105. člen

(likvidacija družbe za vzajemno zavarovanje na podlagi sklepa skupščine o likvidaciji)

(1) Za prostovoljno likvidacijo družbe za vzajemno zavarovanje se poleg 71. do 75. člena tega zakona uporabljajo tudi določbe tega člena.

(2) Za veljavnost sklepa skupščine o likvidaciji je potrebno dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor. Agencija za zavarovalni nadzor lahko zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja samo, če v primeru prenehanja družbe za vzajemno zavarovanje interesi zavarovalcev, zavarovancev ali drugih upravičencev ne bi bili v zadostni meri zaščiteni.

(3) Sredstva, vplačana za oblikovanje ustanovnega kapitala, in sredstva na računih članov družbe, ki so upoštevana kot osnovni lastni viri sredstev, se lahko vrnejo šele, ko so poplačane druge obveznosti družbe, vključno z obveznostmi do članov iz zavarovanj, oziroma zagotovljeno ustrezno zavarovanje za poplačilo teh obveznosti.

(4) Premoženje, ki ostane po poplačilu oziroma zagotovitvi zavarovanja za poplačilo vseh obveznosti iz prejšnjega odstavka, se razdeli osebam, ki so bile člani družbe za vzajemno zavarovanje v trenutku sprejema sklepa skupščine o likvidaciji družbe. Razdelitev se opravi po merilih, ki jih statut določa za razdelitev dobička članom.

106. člen (združitev)

(1) Dve ali več družb za vzajemno zavarovanje se lahko združijo, in sicer:

- 1. s prenosom premoženja ene ali več družb (prevzeta družba) na drugo družbo (prevzemna družba), pri čemer postanejo člani prevzetih družb člani prevzemne družbe (pripojitev);**
- 2. z ustanovitvijo nove družbe za vzajemno zavarovanje, na katero se prenese premoženje prevzetih družb, pri čemer postanejo člani prevzetih družb člani novoustanovljene prevzemne družbe (spojitev).**

(2) Za združitev je potrebno soglasje skupščin družb, ki se združujejo. Za sklep skupščine o soglasju k združitvi je potrebna tričetrtinska večina oddanih glasov, če statut ne določa večje večine.

(3) Prevzete družbe z združitvijo prenehajo, ne da bi bila prej opravljena njihova likvidacija.

(4) Z združitvijo preidejo na prevzemno družbo vse premoženje ter pravice in obveznosti prevzete družbe. Prevzemna družba kot univerzalni pravni naslednik vstopi v vsa pravna razmerja, katerih subjekt je bila prevzeta družba.

(5) Če ni v prejšnjih odstavkih drugače določeno, se za združitev družb za vzajemno zavarovanje smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, ki urejajo pripojitev.

107. člen (dovoljenje za združitev)

(1) Družba za vzajemno zavarovanje pred združitvijo z drugo družbo za vzajemno zavarovanje pridobi dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor. Za odločanje o zahtevi za izdajo dovoljenja za združitev se smiselno uporabljajo določbe 115., 117. in 119. do 121. člena tega zakona.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za združitev, če organ, pristojen za varstvo konkurence, zavrne zahtevo za izdajo soglasja za združitev oziroma prepove združitev na podlagi zakona, ki ureja varstvo konkurence.

(3) Če zaradi združitve nastane nova pravna oseba, ki bo opravljala zavarovalne posle, nova pravna oseba pred vpisom združitve v sodni register pridobi dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje zavarovalnih poslov.

(4) Če se družba za vzajemno zavarovanje pripoji prevzemni družbi, ki ni družba za vzajemno zavarovanje, oziroma če del sredstev in obveznosti družbe za vzajemno zavarovanje na podlagi delitve s prevzemom prevzame prevzemna družba, ki ni družba za vzajemno zavarovanje, in če bo prevzemna družba v navedenih primerih opravljala zavarovalne posle, prevzemna družba pred vpisom združitve v sodni register pridobi dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje zavarovalnih poslov.

(5) V primerih iz tretjega oziroma četrtega odstavka tega člena Agencija za zavarovalni nadzor združi postopek odločanja o dovoljenju za združitev in postopek odločanja o dovoljenju za opravljanje zavarovalnih poslov.

(6) Določbe prejšnjih odstavkov se smiselno uporabljajo tudi v primeru delitve družbe za vzajemno zavarovanje.

108. člen (prenos premoženja na zavarovalno delniško družbo)

(1) Družba za vzajemno zavarovanje lahko svoje celotno premoženje brez predhodne likvidacije prenese na zavarovalno delniško družbo.

(2) Za prenos premoženja družbe za vzajemno zavarovanje na zavarovalno delniško družbo se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, ki urejajo pripojitev. Družba za vzajemno zavarovanje se šteje za prevzeto družbo, zavarovalna delniška družba pa za prevzemno družbo.

(3) Za sklep skupščine družbe za vzajemno zavarovanje o soglasju k pogodbi o pripojitvi je potrebna tričetrtinska večina oddanih glasov, če statut ne določa večje večine.

(4) Za prenos premoženja na zavarovalno delniško družbo je potrebno dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor. Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja, če bi preoblikovanje lahko ogrozilo interese članov.

109. člen
(preoblikovanje v delniško družbo)

(1) Družba za vzajemno zavarovanje se lahko preoblikuje v delniško družbo na podlagi sklepa skupščine. Za sklep skupščine je potrebna tričetrtinska večina oddanih glasov, če statut ne določa večje večine.

(2) Vsak član lahko do izteka tretjega dne pred zasedanjem skupščine ugovarja preoblikovanju s priporočenim pismom.

(3) Najpozneje hkrati s sklicem skupščine uprava družbe za vzajemno zavarovanje vse člane družbe obvesti o vsebini predlaganega sklepa o preoblikovanju na način, ki ga za objave družbe določa statut. V obvestilu je treba člane poučiti o pravici do ugovora iz prejšnjega odstavka in pravicah, ki izhajajo iz vloženega ugovora.

(4) Za začetek in izvedbo postopka preoblikovanja družbe za vzajemno zavarovanje v delniško družbo je potrebno dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor. Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja, če bi preoblikovanje lahko ogrozilo interese članov.

110. člen
(sklep o preoblikovanju)

(1) Sklep o preoblikovanju določa osnovni kapital in znesek, na katerega se glasijo delnice, in druge za preoblikovanje potrebne spremembe statuta. Nominalni znesek osnovnega kapitala ne sme presežati vrednosti premoženja družbe za vzajemno zavarovanje, zmanjšane za njene obveznosti. Delnice z nominalnim zneskom se glasijo najmanj na najnižji znesek, določen v zakonu, ki ureja gospodarske družbe.

(2) Če sklep o preoblikovanju ne določa drugače, so člani družbe za vzajemno zavarovanje udeleženi v osnovnem kapitalu. Kadar sklep ne določa, da so vsi člani družbe za vzajemno zavarovanje v osnovnem kapitalu delniške družbe udeleženi z enakim deležem, se lahko delež posameznega člana določi samo na podlagi enega oziroma več naslednjih meril:

1. višine zavarovalne vsote,
2. višine prispevka (premije),
3. višine zahtevanega kritja v primeru življenjskih zavarovanj,
4. meril za razdelitev dobička,
5. čas trajanja članstva.

(3) Če udeležba posameznega člana ne doseže nominalnega zneska delnice, se njegov delež v osnovnem kapitalu ne upošteva. Drugi deleži se zaokrožijo tako, da so deljivi z nominalnim zneskom delnice in da je razdeljen celoten osnovni kapital.

(4) Če je nominalni znesek, s katerim je član udeležen v osnovnem kapitalu delniške družbe, višji od deleža, določenega na podlagi prvega oziroma drugega

odstavka tega člena, vplača član razliko delniški družbi. Če pa je nominalni znesek, s katerim je član udeležen v osnovnem kapitalu delniške družbe, nižji od deleža, določenega na podlagi prvega oziroma drugega odstavka tega člena, oziroma če član ni udeležen v osnovnem kapitalu delniške družbe, izplača razliko oziroma delež članu delniška družba.

111. člen (izvedba preoblikovanja)

(1) Če ni v tem zakonu drugače določeno se za preoblikovanje družbe za vzajemno zavarovanje v delniško družbo smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, ki urejajo ustanovitev delniške družbe in se nanašajo na posebne ugodnosti posameznim delničarjem ter ustanovitvene stroške, ustanovitveno poročilo, ustanovitveno revizijo ter nesoglasja med ustanovitelji in ustanovitvenimi revizorji ter določbe, ki urejajo prijavo preoblikovanja.

(2) Delniška družba obstaja od vpisa preoblikovanja v sodni register dalje. Člani družbe za vzajemno zavarovanje so od tega trenutka dalje delničarji v skladu s sklepom o preoblikovanju.

(3) Vsak delničar, ki je na način iz drugega odstavka 109. člena tega zakona ugovarjal preoblikovanju, lahko da svoje delnice družbi na razpolago. V takem primeru se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, ki urejajo ugovarjajoče družbenike.

112. člen (prenos zavarovalnih pogodb)

(1) Za prenos zavarovalnih pogodb je poleg pogojev, določenih v 516. do 519. členu tega zakona, potrebno tudi soglasje skupščine. Za sklep skupščine o soglasju k prenosu zavarovalnih pogodb je potrebna tričetrtinska večina oddanih glasov, če statut ne določa večje večine.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za prenos zavarovalnih pogodb, če interesi članov iz članskega razmerja v družbi za vzajemno zavarovanje zaradi prenosa zavarovalnih pogodb ne bi bili zaščiteni v zadostni meri.

3. poglavje: OPRAVLJANJE ZAVAROVALNIH POSLOV
3.1. Splošne določbe

113. člen (upravičenost opravljati zavarovalne posle)

(1) Zavarovalnica sme opravljati zavarovalne posle na območju Republike Slovenije, če pridobi dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje zavarovalnih poslov (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov).

(2) Zavarovalnica, ki pridobi dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov iz prejšnjega odstavka, sme zavarovalne posle, ki jih je upravičena opravljati na območju Republike Slovenije po prejšnjem odstavku, opravljati tudi:

1. na območju druge države članice: prek podružnice ali neposredno, če so izpolnjeni pogoji, določeni v 3.2.2. pododdelku tega zakona;

2. na območju tretje države: prek podružnice ali neposredno, če so izpolnjeni pogoji, določeni v 3.2.3. pododdelku tega zakona.

3.2. Opravljanje zavarovalnih poslov

3.2.1. Opravljanje zavarovalnih poslov na območju Republike Slovenije

114. člen

(dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov)

Zavarovalnica pridobi dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov pred vpisom svoje ustanovitve v sodni register.

115. člen

(zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov)

(1) Zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov je treba priložiti:

1. statut zavarovalnice v obliki overjenega prepisa notarskega zapisa;
2. poslovni načrt zavarovalnice in opis ureditve sistema upravljanja zavarovalnice iz 50. člena tega zakona;
3. seznam oseb, ki bodo pridobile kvalificiran delež v zavarovalnici, in višino kvalificiranega deleža, ki ga bo pridobil posamezni imetnik oziroma imetnica, ali če v zavarovalnici ne bo imetnikov kvalificiranih deležev, seznam dvajsetih največjih delničarjev zavarovalnice in višino deleža, ki ga bo pridobil posamezni delničar ob ustanovitvi zavarovalnice;
4. druge dokaze, ki dokazujejo, da so izpolnjeni pogoji za izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov.

(2) Zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov je priloženo tudi dokazilo, ki glede na vrste zavarovanj in obseg poslov zavarovalnice dokazuje:

1. da ima zavarovalnica primerne osnovne lastne vire sredstev za pokritje osnovnega kapitala;
2. da bo zavarovalnica sposobna zagotavljati primerne lastne vire sredstev za pokritje zahtevanega solventnostnega kapitala;
3. da bo zavarovalnica sposobna zagotavljati primerne osnovne lastne vire sredstev za pokritje zahtevanega minimalnega kapitala;
4. da bo zavarovalnica sposobna izpolnjevati zahteve 4. poglavja tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov.

116. člen

(poslovni načrt)

(1) Poslovni načrt iz 2. točke prvega odstavka prejšnjega člena vsebuje:

1. temelje poslovne politike;
2. navedbo posameznih zavarovalnih vrst, v katerih bo zavarovalnica opravljala zavarovalne posle;
3. program predvidenega pozavarovanja s tabelami maksimalnega kritja za vse zavarovalne vrste;
4. opredelitev posamičnih sestavin osnovnih lastnih virov sredstev, ki pokrivajo osnovni kapital iz 29. člena tega zakona;
5. predvideno višino ustanovnih stroškov in organizacijskih stroškov ter vire financiranja teh stroškov.

(2) Poleg zahtev iz prvega odstavka tega člena poslovni načrt za prva tri poslovna leta vključuje tudi:

1. načrtovano bilanco stanja za namen ugotavljanja kapitalske ustreznosti;
2. oceno ter metodo izračuna zahtevanega solventnostnega kapitala, ki temelji na načrtovani bilanci stanja iz prejšnje točke;
3. oceno zahtevanega minimalnega kapitala, ki temelji na načrtovani bilanci stanja iz prve točke tega odstavka;
4. oceno finančnih sredstev, namenjenih za kritje zavarovalno-tehničnih rezervacij, zahtevanega minimalnega kapitala in zahtevanega solventnostnega kapitala;
5. elaborat o pričakovanih poslovnih izidih, zlasti o pričakovanih premijskih prihodkih, pričakovanih odškodninah oziroma zavarovalninah, pričakovanih stroških za provizije in drugih obratovalnih stroških ter o pričakovanem oblikovanju zavarovalno-tehničnih rezervacij in rezerv.

(3) Če se poslovni načrt nanaša na zavarovalne posle sklepanja pozavarovanj, vsebuje sestavine iz 1., 4. in 5. točke prvega odstavka tega člena, sestavine prejšnjega odstavka ter podatke ali dokazila o:

1. naravi nevarnosti, ki jih zavarovalnica želi kriti;
2. vrstah ureditev pozavarovanja, ki jih zavarovalnica želi sklepati s cedenti;
3. vodilnih načelih glede retrocesije.

(4) Če namerava zavarovalnica opravljati obvezna zavarovanja v prometu ali dopolnilno zdravstveno zavarovanje, obsega poslovni načrt tudi splošne in posebne zavarovalne pogoje, premijske sisteme ter druge zavarovalne podlage za izračun zavarovalnih premij in za oblikovanje zavarovalno-tehničnih rezervacij.

(5) Če namerava zavarovalnica opravljati zavarovalne posle v zavarovalni vrsti iz 18. točke drugega odstavka 7. člena tega zakona, poslovni načrt obsega tudi opis sredstev, s katerimi zavarovalnica razpolaga in ki so potrebna za izpolnitev nedenarnih obveznosti (nudenja pomoči) zavarovalnice iz teh zavarovanj.

117. člen

(združitev postopka odločanja o dovoljenjih)

Agencija za zavarovalni nadzor hkrati odloči o naslednjih zahtevah za izdajo dovoljenj:

1. o zahtevi zavarovalnice za izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov,
2. o zahtevah bodočih kvalificiranih imetnikov delnic zavarovalnice iz prejšnje točke za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža,
3. o zahtevah kandidatov za člane uprave zavarovalnice iz 1. točke tega člena za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave zavarovalnice.

118. člen

(obseg dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor odloči o izdaji dovoljenja za vsako zavarovalno vrsto, v kateri sme zavarovalnica opravljati zavarovalne posle.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor izda dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov v posamezni zavarovalni vrsti, če ugotovi, da zavarovalnica izpolnjuje pogoje za opravljanje zavarovalnih poslov v tej zavarovalni vrsti.

(3) V izreku dovoljenja Agencija za zavarovalni nadzor izrecno navede zavarovalne vrste, za katere dovoljenje velja. Če dovoljenje velja za vse zavarovalne vrste iz

posamezne zavarovalne podskupine, lahko Agencija za zavarovalni nadzor v izreku dovoljenja navede to zavarovalno podskupino.

(4) Ne glede na določbe prvega do tretjega odstavka tega člena odloči Agencija za zavarovalni nadzor o izdaji dovoljenja pozavarovalnici za opravljanje zavarovalnih poslov sklepanja pozavarovanj v zavarovalni skupini premoženjska zavarovanja ali zavarovalni skupini življenjska zavarovanja ali v obeh zavarovalnih skupinah iz drugega odstavka 26. člena tega zakona in v izreku dovoljenja navede, da velja izključno za zavarovalne posle sklepanja pozavarovanj.

(5) Ne glede na določbe prvega do tretjega odstavka tega člena odloči Agencija za zavarovalni nadzor o izdaji dovoljenja zavarovalnici za opravljanje zavarovalnih poslov sklepanja pozavarovanj v zavarovalni skupini iz drugega odstavka 26. člena tega zakona, v kateri ima zavarovalnica dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov, oziroma v obeh zavarovalnih skupinah, če zaprosi kompozitna zavarovalnica za izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov sklepanja pozavarovanj v obeh zavarovalnih skupinah.

(6) Določbe tega poglavja, ki se v zvezi z odločanjem o izdaji dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov nanašajo na posamezno zavarovalno vrsto, se pri odločanju o izdaji dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov sklepanja pozavarovanj uporabljajo za posamezno zavarovalno skupino.

119. člen

(odločanje o zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov)

Agencija za zavarovalni nadzor izda zavarovalnici dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov:

- 1. če je statusna ureditev zavarovalnice v skladu z določbami 2. poglavja tega zakona;**
- 2. če so delničarji, ki so imetniki kvalificiranih deležev, pridobili dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža v zavarovalnici;**
- 3. če so kandidati za člane uprave zavarovalnice pridobili dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave zavarovalnice;**
- 4. če je načrtovani sistem upravljanja tveganj iz 154. člena tega zakona ustrezen in primeren za upravljanje tveganj, ki jim bo zavarovalnica pri opravljanju načrtovanih poslov izpostavljena.**

120. člen

(posvetovanje z nadzornimi organi drugih držav članic)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor se pred izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov posvetuje z nadzornimi organi druge države članice, če je zavarovalnica, na katero se nanaša zahteva za izdajo dovoljenja:

- 1. podrejena oseba zavarovalnice, kreditne institucije ali investicijskega podjetja s sedežem v EU, ki je v drugi državi članici pridobila dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov, bančnih storitev ali storitev v zvezi z vrednostnimi papirji;**
- 2. podrejena oseba osebe, ki je nadrejena zavarovalci, kreditni instituciji ali investicijskemu podjetju s sedežem v EU, ki je v drugi državi članici pridobila dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov, bančnih storitev ali storitev v zvezi z vrednostnimi papirji.**

(2) Agencija za zavarovalni nadzor se pred izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov posvetuje z nadzornimi organi drugih držav članic tudi, če je zavarovalnica, na katero se nanaša zahteva za izdajo tega dovoljenja, družba, ki jo obvladuje ista fizična ali pravna oseba, ki obvladuje zavarovalnico, kreditna institucijo ali investicijsko podjetje s sedežem v EU.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor se z nadzornimi organi držav članic posvetuje in izmenjava informacije zlasti o primernosti delničarjev, dobrem imenu in izkušnjah članov uprav ter nosilcev ključnih funkcij družb znotraj iste skupine ter tudi o izpolnjevanju kadrovskih, organizacijskih in tehničnih pogojev za opravljanje zavarovalnih poslov.

121. člen

(zavrnitev zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov, če niso izpolnjeni pogoji po tem ali drugih zakonih oziroma na njegovi podlagi izdanih predpisih za opravljanje zavarovalnih poslov oziroma za opravljanje zavarovalnih poslov v zavarovalni vrsti, na katero se nanaša zahteva za izdajo dovoljenja.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov v delu, v katerem se nanaša na obvezna zavarovanja v prometu, če so splošni in posebni zavarovalni pogoji v nasprotju z zakonom, ki ureja obvezna zavarovanja v prometu.

122. člen

(prenehanje dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov)

(1) Dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov preneha:

1. če zavarovalnica ne začne poslovati v enem letu od izdaje dovoljenja,
2. če zavarovalnica preneha opravljati zavarovalne posle za več kot šest mesecev,
3. z izdajo odločbe Agencije za zavarovalni nadzor o ugotovitvi pogojev za začetek stečajnega postopka oziroma o začetku prisilne likvidacije nad zavarovalnico,
4. z zaključkom redne likvidacije zavarovalnice,
5. s spremembo dejavnosti zavarovalnice ali
6. s prenosom vseh zavarovalnih pogodb na drugo zavarovalnico.

(2) Če je zavarovalnici prenehalo dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov v vseh zavarovalnih vrstah v posamezni zavarovalni skupini, za katero je pridobila dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov sklepanja pozavarovanj, ji istočasno preneha tudi dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov sklepanja pozavarovanj v isti zavarovalni skupini.

(3) Če nastopi razlog iz prvega ali drugega odstavka tega člena, izda Agencija za zavarovalni nadzor odločbo, s katero ugotovi, da je dovoljenje prenehalo.

(4) Zavarovalnica ne sme več sklepati novih poslov v zvezi z opravljanjem zavarovalnih poslov:

1. v primeru iz 1. in 2. točke prvega odstavka tega člena z iztekom roka, v katerem dovoljenje preneha veljati;
2. v primeru iz 3. točke prvega odstavka tega člena z vročitvijo odločbe Agencije za zavarovalni nadzor o ugotovitvi pogojev za začetek stečaja oziroma o začetku prisilne likvidacije;

3. v primeru iz 4. točke prvega odstavka tega člena s sprejetjem sklepa skupščine zavarovalnice o začetku likvidacijskega postopka;
4. v primeru iz 5. točke prvega odstavka tega člena s sprejetjem sklepa skupščine o spremembi dejavnosti zavarovalnice;
5. v primeru iz 6. točke prvega odstavka tega člena, ko zavarovalnica pridobi dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za prenos vseh zavarovalnih pogodb.

(5) V primeru prenehanja dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov Agencija za zavarovalni nadzor obvesti nadzorne organe drugih držav članic.

123. člen

(obvestilo Agencije za zavarovalni nadzor o začetku opravljanja zavarovalnih poslov v posamezni zavarovalni vrsti)

Zavarovalnica obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor o začetku oziroma prenehanju opravljanja zavarovalnih poslov v posamezni zavarovalni vrsti, za katere je pridobila dovoljenje.

124. člen

(sprememba zavarovalnih vrst)

(1) Zavarovalnica, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov v določenih zavarovalnih vrstah, pridobi v primeru, če namerava začeti opravljati zavarovalne posle v drugih zavarovalnih vrstah, dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za takšno spremembo zavarovalnih vrst.

(2) Za odločanje o zahtevi za izdajo dovoljenja za spremembo zavarovalnih vrst iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo določbe 114. do 121. člena tega zakona.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za spremembo zavarovalnih vrst:

1. če ugotovi, da bi bilo zaradi opravljanja poslov v zavarovalni vrsti, na katero se nanaša zahteva za izdajo dovoljenja, ogroženo poslovanje zavarovalnice v skladu s pravili tega zakona oziroma predpisov, izdanih na njegovi podlagi o upravljanju tveganj;
2. če zavarovalnica ne izpolnjuje drugih pogojev za opravljanje zavarovalnih poslov v zavarovalni vrsti, na katero se nanaša zahteva za izdajo dovoljenja.

(4) Določbe prvega do tretjega odstavka tega člena se uporabljajo tudi, če zavarovalnica, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov v določenih zavarovalnih vrstah, namerava začeti opravljati zavarovalne posle sklepanja pozavarovanj.

125. člen

(dovoljenje za združitev oziroma delitev)

(1) Če je zavarovalnica udeležena pri združitvi ali delitvi družb, pridobi dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za to združitev oziroma delitev.

(2) Za odločanje o zahtevi za izdajo dovoljenja za združitev oziroma delitev se smiselno uporabljajo določbe 114. do 121. člena tega zakona.

(3) Če zaradi izvedbe združitve oziroma delitve nastane nova družba, ki bo

opravljala zavarovalne posle, ta nova družba pred vpisom združitve oziroma delitve v sodni register pridobi dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje zavarovalnih poslov.

(4) Prvi do tretji odstavek tega člena se smiselno uporabljajo tudi za druga statusna preoblikovanja, pri katerih je udeležena zavarovalnica.

(5) Zavarovalnica iz prvega odstavka tega člena obvesti zavarovalce z objavami v sredstvih javnega obveščanja na območju, na katerem zavarovanja, ki se prenašajo, krijejo nevarnosti, razen ob zavarovanju izvoznih kreditov, pri katerih je treba zavarovalce obvestiti v sredstvih javnega obveščanja na območju njihovega sedeža. Pozavarovalnicam pri obveščanju zavarovalcev ni treba uporabljati sredstev javnega obveščanja.

3.2.2. Opravljanje zavarovalnih poslov na območju države članice

126. člen

(opravljanje zavarovalnih poslov na območju države članice)

(1) Zavarovalnica lahko opravlja zavarovalne posle, za katere je pridobila dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor, na območju države članice prek podružnice ali neposredno.

(2) Šteje se, da zavarovalnica opravlja zavarovalne posle v državi članici, če sklepa zavarovanja, ki krijejo nevarnosti v tej državi članici ali če na območju države članice izvaja aktivnosti iz 2. točke 22. člena tega zakona.

(3) Pri določitvi države članice, v kateri zavarovanja krijejo nevarnosti, se uporablja 23. člen tega zakona.

127. člen

(obvestilo o nameri ustanovitve podružnice zavarovalnice v državi članici)

(1) Zavarovalnica, ki namerava ustanoviti podružnico v državi članici, o tem obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor, in navede državo članico, v kateri namerava ustanoviti podružnico.

(2) Obvestilu o nameri ustanovitve podružnice, ki je izdelano v slovenskem jeziku in v jeziku države članice, zavarovalnica priloži naslednje informacije:

1. poslovni načrt, ki obsega vrste in obseg poslov, ki jih namerava opravljati prek podružnice, organizacijski ustroj podružnice in smiselno druge postavke, določene s 116. členom tega zakona;
2. naslov v državi članici, na katerem bo mogoče pridobiti in na katerega bo mogoče dostaviti dokumentacijo glede podružnice in sporočila pooblaščenim osebam iz 3. točke tega odstavka;
3. osebno ime, naslov stalnega ali začasnega prebivališča, davčno številko in EMŠO oseb, pooblaščenih za vodenje poslov podružnice.

(3) Šteje se, da obvestilo iz prvega odstavka tega člena obsega zahtevo, da Agencija za zavarovalni nadzor obvestilo s prilogami posreduje nadzornemu organu države članice, v kateri namerava zavarovalnica ustanoviti podružnico (v nadaljnjem besedilu: zahteva za posredovanje obvestila nadzornemu organu države članice).

128. člen

(posredovanje obvestila nadzornemu organu države članice)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za posredovanje obvestila nadzornemu organu države članice, če ob upoštevanju obsega in vrste poslov, ki jih namerava zavarovalnica opravljati prek podružnice, obstaja utemeljen dvom o ustreznosti organizacije in upravljanja podružnice oziroma finančnega položaja zavarovalnice ter primernosti pooblaščenih predstavnikov v skladu z 57. členom tega zakona.

(2) Če Agencija za zavarovalni nadzor ne zavrne zahteve po prvem odstavku tega člena v treh mesecih po prejemu obvestila zavarovalnice s prilogami iz prejšnjega člena, to obvestilo s prilogami posreduje nadzornemu organu države članice in o tem obvesti zavarovalnico.

(3) Hkrati z obvestilom iz drugega odstavka tega člena Agencija za zavarovalni nadzor nadzornemu organu države članice posreduje tudi izjavo, iz katere je razvidno, da zavarovalnica krije zahtevani solventnostni kapital in zahtevani minimalni kapital.

(4) Če Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za posredovanje obvestila nadzornemu organu države članice, v roku iz drugega odstavka tega člena sporoči zavarovalnici razloge za zavrnitev.

129. člen

(začetek poslovanja podružnice v državi članici)

Zavarovalnica lahko začne opravljati zavarovalne posle prek podružnice:

1. z dnem, ko prejme obvestilo nadzornega organa države članice o pogojih opravljanja poslov v državi članici, ki so namenjeni zaščiti javnih koristi, oziroma
2. z iztekom dveh mesecev od dneva, ko je nadzorni organ države članice prejel obvestilo Agencije za zavarovalni nadzor v skladu s prejšnjim členom, če do izteka tega roka zavarovalnica ne prejme obvestila iz prejšnje točke.

130. člen

(obvestilo o spremembah glede podružnice v državi članici)

(1) Če namerava zavarovalnica spremeniti katerega od dejstev oziroma okoliščin iz drugega odstavka 127. člena tega zakona, o tem obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor in nadzorni organ države članice en mesec pred izvršitvijo take spremembe.

(2) Za spremembo iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo 127. do 129. člen tega zakona, pri čemer posamezen rok iz drugega odstavka 128. člena in iz 2. točke 129. člena znašata en mesec.

131. člen

(neposredno opravljanje zavarovalnih poslov v državi članici)

(1) Zavarovalnica, ki namerava začeti z neposrednim opravljanjem zavarovalnih poslov v državi članici, o tem obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor in navede državo članico, v kateri namerava začeti z neposrednim opravljanjem te storitve. Obvestilu o nameri neposrednega opravljanja zavarovalnih poslov zavarovalnica

priloži informacije glede vrste in obsega poslov po posameznih zavarovalnih vrstah, ki jih namerava opravljati v državi članici.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor v enem mesecu po prejemu obvestila zavarovalnice iz prejšnjega odstavka to obvestilo posreduje nadzornemu organu države članice in o tem obvesti zavarovalnico. Hkrati z obvestilom Agencija za zavarovalni nadzor nadzornemu organu države članice posreduje tudi:

1. izjavo, iz katere je razvidno, da zavarovalnica krije zahtevani solventnostni kapital in zahtevani minimalni kapital, in
2. podatke o zavarovalnih vrstah, v katerih sme zavarovalnica opravljati zavarovalne posle, v skladu z dovoljenjem za opravljanje zavarovalnih poslov.

(3) Zavarovalnica lahko začne z neposrednim opravljanjem zavarovalnih poslov, navedenih v obvestilu iz prvega odstavka tega člena, v državi članici z dnem, ko prejme obvestilo iz prejšnjega odstavka.

3.2.3. Opravljanje zavarovalnih poslov na območju tretje države

132. člen

(opravljanje zavarovalnih poslov v tretji državi)

(1) Zavarovalnica opravlja zavarovalne posle v tretji državi prek podružnice ali neposredno, ob upoštevanju predpisov te države.

(2) Za ustanovitev podružnice v tretji državi zavarovalnica pridobi dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor (dovoljenje za ustanovitev podružnice zavarovalnice v tretji državi).

(3) Za odločanje o zahtevi za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice zavarovalnice v tretji državi se smiselno uporabljajo prvi in drugi odstavek 127. člena, prvi odstavek 128. člena in 130. člen tega zakona.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice v tretji državi, če je ob upoštevanju predpisov države, v kateri namerava zavarovalnica ustanoviti podružnico, oziroma ob upoštevanju prakse pri izvrševanju teh predpisov verjetno, da bo ovirano izvajanje nadzora v skladu z določbami tega zakona.

(5) Za neposredno opravljanje zavarovalnih poslov v tretji državi se smiselno uporablja prvi odstavek prejšnjega člena. Zavarovalnica lahko začne z neposrednim opravljanjem zavarovalnih poslov v tretji državi z dnem, ko o tem obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor. Del obvestila iz prejšnjega stavka je tudi pisno dokazilo od nadzornega organa tretje države, da tretja država dovoljuje neposredno opravljanje zavarovalnih poslov.

3.3. Opravljanje zavarovalnih poslov zavarovalnic držav članic

133. člen

(opravljanje zavarovalnih poslov zavarovalnic držav članic)

(1) Zavarovalnica, ki ima v državi članici dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov v posameznih zavarovalnih vrstah, lahko zavarovalne posle v teh zavarovalnih vrstah opravlja tudi na območju Republike Slovenije prek podružnice ali neposredno pod pogoji, določenimi v tem zakonu.

(2) Za zavarovalnico, ki je v državi članici svojega sedeža upravičena opravljati zavarovalne posle in se zanjo Direktiva 2009/138/ES ne uporablja, določba prvega odstavka tega člena ne velja.

(3) Za zavarovalnico države članice, ki opravlja zavarovalne posle na območju Republike Slovenije, se uporabljajo naslednje določbe zakonov in predpisov, izdanih v zvezi z njihovim izvrševanjem:

- 1. 521. do 528. člen tega zakona,**
- 2. 560. člen tega zakona,**
- 3. določbe zakonov iz šestega in sedmega odstavka 7. člena tega zakona,**
- 4. določbe drugih zakonov, ki zaradi zaščite javne koristi urejajo varstvo potrošnikov, preprečevanje pranja denarja oziroma druga področja, in ki veljajo za zavarovalnice s sedežem v Republiki Sloveniji.**

134. člen

(opravljanje zavarovalnih poslov prek podružnice)

(1) Zavarovalnica države članice sme ustanoviti podružnico v Republiki Sloveniji in začeti opravljati zavarovalne posle prek te podružnice z iztekom dveh mesecev od dneva, ko Agencija za zavarovalni nadzor od nadzornega organa države članice sedeža te zavarovalnice prejme obvestilo in priloge z vsebino iz prvega in drugega odstavka 127. člena in iz tretjega odstavka 128. člena tega zakona.

(2) Če namerava zavarovalnica države članice v zvezi s svojo podružnico v Republiki Sloveniji spremeniti katerega od dejstev oziroma okoliščin iz drugega odstavka 127. člena tega zakona, o tem obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor en mesec pred izvršitvijo take spremembe.

135. člen

(neposredno opravljanje zavarovalnih poslov)

Zavarovalnica države članice sme začeti z neposrednim opravljanjem zavarovalnih poslov v Republiki Sloveniji, ko Agencija za zavarovalni nadzor od nadzornega organa države članice sedeža te zavarovalnice prejme obvestilo in priloge z vsebino iz prvega in drugega odstavka 131. člena tega zakona.

136. člen

(opravljanje zavarovalnih poslov obveznih zavarovanj v prometu)

(1) Poleg pogojev, določenih v 134. in 135. členu tega zakona, predloži zavarovalnica države članice, preden začne opravljati obvezna zavarovanja v prometu, Agenciji za zavarovalni nadzor potrdilo Slovenskega zavarovalnega združenja, iz katerega izhaja, da je zavarovalnica države članice:

- 1. članica Slovenskega zavarovalnega združenja;**
- 2. pristopila k škodnemu skladu ter odškodninskemu uradu, kot ju predpisuje zakon, ki ureja obvezna zavarovanja v prometu, in se zavezala k financiranju škodnega sklada in odškodninskega urada ter izpolnjevanju drugih obveznosti, potrebnih za delovanje škodnega sklada in odškodninskega urada;**
- 3. sporočila ime in naslov predstavnika, kot je določen v zakonu, ki ureja obvezna zavarovanja v prometu.**

(2) Ne glede na določbe 135. in 136. člena tega zakona sme zavarovalnica

države članice začeti opravljati obvezna zavarovanja v prometu samo, če Agencijo za zavarovalni nadzor predhodno seznanijo s splošnimi in posebnimi zavarovalnimi pogoji, in sicer najmanj en mesec, preden jih začne uporabljati.

(3) Če Agencija za zavarovalni nadzor ugotovi, da zavarovalni pogoji iz prejšnjega odstavka niso v skladu s predpisi, zavarovalnici države članice odredi, da zavarovalne pogoje uskladi s predpisi. Če zavarovalnica države članice v roku, določenem z odredbo, ne ravna v skladu z odredbo, Agencija za zavarovalni nadzor obvesti nadzorni organ države članice te zavarovalnice.

3.4. Opravljanje zavarovalnih poslov zavarovalnic tretjih držav

3.4.1. Podružnica zavarovalnice tretje države

137. člen

(opravljanje zavarovalnih poslov zavarovalnice tretje države)

(1) Zavarovalnica tretje države sme zavarovalne posle, za katere ima dovoljenje v državi svojega sedeža, opravljati tudi na ozemlju Republike Slovenije, vendar samo prek podružnice in pod pogoji, določenimi v tem zakonu.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko:

1. zavarovalnica tretje države, ki ima dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov sklepanja pozavarovanj, na ozemlju Republike Slovenije opravlja pozavarovalne posle tudi neposredno in se takšna pozavarovanja štejejo za ustrezen instrument za zmanjševanje tveganj:

- če je Evropska komisija v skladu s 172. členom Direktive 2009/138/ES odločila, da so zahteve glede dejavnosti pozavarovanja v državi sedeža enakovredne zahtevam v EU,

- če Evropska komisija o tretji državi še ni odločila in Agencija za zavarovalni nadzor v skladu z aktom, ki ga izda Evropska komisija na podlagi prvega odstavka 172. člena Direktive 2009/138/ES, odloči, da so zahteve glede dejavnosti pozavarovanja v državi sedeža enakovredne zahtevam v EU,

- če je v aktu ali v drugem izvedbenem predpisu, ki ga Evropska komisija izda na podlagi prvega odstavka 111. člena Direktive 2009/138/ES, določeno, da se takšna pozavarovanja upoštevajo med instrumente za zmanjševanje tveganj;

2. zavarovalnica tretje države, ki ima dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov zavarovanj vozil, pomorskih in transportnih zavarovanj ali zavarovanj zrakoplovov oziroma drugih letalnih naprav, na ozemlju Republike Slovenije opravlja zavarovalne posle iz teh zavarovalnih podskupin tudi neposredno, če so izpolnjeni pogoji iz tretjega odstavka tega člena. Ne glede na prejšnji stavek zavarovalnica tretje države ne sme na ozemlju Republike Slovenije neposredno opravljati zavarovalnih poslov zavarovanja potnikov v javnem prometu proti posledicam nesreče in zavarovanja avtomobilske odgovornosti, kakor so urejena v zakonu, ki ureja področje obveznih zavarovanj v prometu.

(3) Neposredno opravljanje storitev v skladu z 2. točko prejšnjega odstavka je dovoljeno, če:

1. Agencija za zavarovalni nadzor na podlagi vloge zavarovalnice tretje države, ki namerava na ozemlju Republike Slovenije neposredno opravljati zavarovalne posle, ali na podlagi vloge nadzornega organa tretje države z odločbo ugotovi, da so zahteve glede poslovanja zavarovalnic v državi sedeža enakovredne zahtevam v EU;

2. se nadzorni organ zavarovalnice tretje države s sporazumom o sodelovanju zaveže sodelovati z Agencijo za zavarovalni nadzor.

(4) Za zavarovalnico iz 2. točke drugega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe 133., 135. in 136. člena tega zakona.

138. člen

(dovoljenje za ustanovitev podružnice zavarovalnice tretje države)

(1) Zavarovalnica tretje države lahko v Republiki Sloveniji ustanovi podružnico, če pridobi dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za ustanovitev podružnice (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje za ustanovitev podružnice zavarovalnice tretje države).

(2) Zahtevi za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice zavarovalnice tretje države je treba priložiti:

1. akt o ustanovitvi zavarovalnice tretje države;
2. izpisek iz sodnega oziroma drugega ustreznega registra države sedeža za zavarovalnico tretje države;
3. statut oziroma druga ustrezna pravila zavarovalnice tretje države;
4. osebno ime, naslov stalnega ali začasnega prebivališča članov organov vodenja in nadzora zavarovalnice tretje države ter davčna številka, kot jo opredeljuje zakon, ki ureja davčni postopek, če je bila članu organa vodenja ali nadzora zavarovalnice tretje države dodeljena in enotna matična številka občana, če je član organa vodenja ali nadzora zavarovalnice tretje države vpisan v centralni register prebivalstva;
5. revidirana letna poročila zavarovalnice tretje države za zadnja tri leta poslovanja;
6. ustrezno listino, ki verodostojno izkazuje imetnike oziroma imetnice delnic in njihove deleže pri upravljanju zavarovalnice tretje države, če iz izpiska iz 1. točke niso razvidni podatki o imetnikih delnic zavarovalnice tretje države;
7. izpisek iz sodnega oziroma drugega ustreznega registra države sedeža za pravne osebe, ki so imetnice kvalificiranih deležev v zavarovalnice tretje države;
8. poslovni načrt z vsebino, določeno v 116. členu tega zakona;
9. dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov, ki ga je zavarovalnice tretje države izdal nadzorni organ države njenega sedeža;
10. dovoljenje nadzornega organa zavarovalnice tretje države za ustanovitev podružnice oziroma izjavo tega organa, da dovoljenje po predpisih države te zavarovalnice ni potrebno;
11. izjavo zavarovalnice tretje države, da bo podružnica vodila vso dokumentacijo, ki se nanaša na njeno poslovanje, v slovenskem jeziku in jo hranila na sedežu podružnice ter vodila ločene računovodske izkaze v skladu s tem zakonom oziroma na njegovi podlagi izdanimi predpisi;
12. izjavo zavarovalnice tretje države, da bo podružnica izpolnjevala zahteve tega zakona glede zavarovalno-tehničnih rezervacij, zahtevanega solventnostnega kapitala in zahtevanega minimalnega kapitala;
13. drugo dokumentacijo, na podlagi katere je mogoče ugotoviti, ali je podružnica kadrovske, tehnične in organizacijsko sposobna opravljati posle, na katere se nanaša zahteva.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor kot pogoj za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice zavarovalnice tretje države zahteva, da zavarovalnice tretje države v kreditni instituciji v Republiki Sloveniji deponira denarni

znesek kot jamstvo za poravnavo obveznosti iz zavarovalnih pogodb, sklenjenih na območju Republike Slovenije, oziroma ki krijejo nevarnosti v Republiki Sloveniji v višini najmanj ene četrtnine osnovnega kapitala iz 29. člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu: jamstveni depozit).

(4) Agencija za zavarovalni nadzor izda dovoljenje za ustanovitev podružnice zavarovalnice tretje države v treh mesecih od prejema zahteve iz drugega odstavka tega člena, če na podlagi podatkov, s katerimi razpolaga, in dokumentacije, priložene zahtevi za izdajo dovoljenja, oceni, da je podružnica finančno, upravljavsko, organizacijsko, kadrovsko in tehnično usposobljena za poslovanje v skladu z določbami tega zakona.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice zavarovalnice tretje države, če je ob upoštevanju predpisov države sedeža zavarovalnice tretje države oziroma ob upoštevanju prakse te države pri uporabi in izvrševanju teh predpisov verjetno, da bo ovirano izvajanje nadzora v skladu z določbami tega zakona.

(6) Zavarovalnica tretje države, ki je pridobila dovoljenje iz prvega odstavka tega člena, lahko v Republiki Sloveniji prek podružnice opravlja zavarovalne posle, navedene v dovoljenju za ustanovitev podružnice zavarovalnice tretje države.

(7) Če namerava zavarovalnica tretje države v Republiki Sloveniji prek podružnice začeti opravljati tudi druge zavarovalne posle, ki niso navedeni v že izdanem dovoljenju za ustanovitev podružnice zavarovalnice tretje države, pridobi predhodno dodatno dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje teh poslov.

(8) Za dodatno dovoljenje iz sedmega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo 7. točka drugega odstavka ter četrti in peti odstavek tega člena.

139. člen

(finančne zahteve za podružnico)

(1) Podružnica zavarovalnice tretje države za namene upravljanja tveganj:

1. vrednoti sredstva in obveznosti v skladu z 4.7. oddelkom tega zakona,
2. določi lastne vire sredstev v skladu z 4.9. oddelkom tega zakona,
3. oblikuje zavarovalno-tehnične rezervacije v skladu z 4.8. oddelkom tega zakona,
4. izračuna zahtevani solventnostni kapital in zahtevani minimalnega kapitala podružnice v skladu z 4.10. oziroma 4.11. oddelkom tega zakona, pri čemer upošteva samo posle, ki jih opravlja.

(2) Podružnica razpolaga s primernimi osnovnimi lastnimi viri sredstev kot so določena v drugem odstavku 200. člena tega zakona najmanj v višini ene polovice osnovnega kapitala, kot je predpisan v 29. členu tega zakona.

(3) Podružnica zavarovalnice tretje države hrani v Republiki Sloveniji sredstva najmanj v višini minimalnega zahtevanega kapitala, presežek sredstev do višine zahtevanega solventnostnega kapitala pa v državah članicah.

140. člen

(uporaba določb)

(1) Za zavarovalnico tretje države, ki je v Republiki Sloveniji ustanovila podružnico oziroma njeno podružnico, in za poslovodje te podružnice se uporabljajo:

1. določbe 12.2. oddelka ter 4., 5., 6., 7., 14., 15. in 16. poglavja tega zakona,
2. določbe drugih zakonov, ki se uporabljajo za zavarovalnice s sedežem na območju Republike Slovenije,
3. določbe predpisov, izdanih v zvezi z izvrševanjem določb zakonov iz 1. in 2. točke tega odstavka.

(2) Za poslovodje podružnice se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o upravi zavarovalnice.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor odvzame dovoljenje za ustanovitev podružnice zavarovalnice tretje države, če je nadzorni organ sedeža zavarovalnice tretje države tej zavarovalnici odvzel dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov.

141. člen

(posebne določbe za podružnico švicarske zavarovalnice)

(1) Za podružnico švicarske zavarovalnice, ki na območju Republike Slovenije opravlja posle premoženjskih zavarovanj, se ne uporablja tretji odstavek 138. člena in tretji odstavek 139. člena tega zakona.

(2) Pred odločitvijo o izdaji dovoljenja za ustanovitev podružnice švicarske zavarovalnice, ki namerava na območju Republike Slovenije opravljati posle premoženjskih zavarovanj, Agencija za zavarovalni nadzor obvesti nadzorni organ Švicarske konfederacije in ga zaprosi za mnenje. Če nadzorni organ Švicarske konfederacije v roku treh mesecev od prejema zaprosila ne odgovori, se šteje, da ustanovitvi podružnice ne nasprotuje.

(3) Pred odločitvijo o odvzemu dovoljenja za ustanovitev podružnice švicarske zavarovalnice, ki na območju Republike Slovenije opravlja posle premoženjskih zavarovanj, Agencija za zavarovalni nadzor obvesti nadzorni organ Švicarske konfederacije in ga zaprosi za mnenje. Če Agencija za zavarovalni nadzor pred pridobitvijo mnenja iz prejšnjega stavka podružnici švicarske zavarovalnice izreče prepoved sklepanja zavarovalnih pogodb, o tem nemudoma obvesti nadzorni organ Švicarske konfederacije.

142. člen

(ugodnosti za zavarovalnice tretjih držav, ki imajo podružnice v več državah članicah)

(1) Zavarovalnica tretje države, ki je zaprosila ali pridobila dovoljenje za ustanovitev podružnic za opravljanje zavarovalnih poslov v več državah članicah, lahko Agencijo za zavarovalni nadzor zaprosi za naslednje ugodnosti, ki se lahko odobrijo le vse skupaj:

1. da izračuna zahtevani solventnostni kapital iz prvega odstavka 139. člena tega zakona za vse posle, ki jih opravlja v EU;
2. da položi jamstveni depozit v skladu s tretjim odstavkom 138. člena tega zakona samo v eni državi članici;
3. da se sredstva, ki predstavljajo minimalni zahtevani kapital, nahajajo v katerikoli državi članici, v kateri opravlja zavarovalne posle.

(2) Zavarovalnica iz prejšnjega odstavka Agenciji za zavarovalni nadzor v vlogi posreduje naslednje podatke:

1. o državah članicah, v katerih opravlja oziroma namerava opravljati zavarovalne posle;
2. o nadzornem organu, ki bo nadzoroval ali nadzoruje opravljanje zavarovalnih poslov zavarovalnice tretje države na ozemlju EU, ter razloge za izbiro tega organa (v nadaljnjem besedilu: izbrani nadzorni organ);
3. o državi članici, v kateri bo položila jamstveni depozit.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor ugotovi ugodnostim, če se z ugodnostmi strinjajo vsi zadevni nadzorni organi držav članic, v katerih je bila vložena vloga.

(4) Ugodnosti iz prvega odstavka tega člena začnejo veljati, ko:

1. izbrani nadzorni organ iz 2. točke drugega odstavka tega člena obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor, da bo nadzoroval kapitalsko ustreznost vseh podružnic zavarovalnice tretje države v EU, ali
2. Agencija za zavarovalni nadzor kot izbrani nadzorni organ odloči, da bo nadzorovala kapitalsko ustreznost vseh podružnic zavarovalnice tretje države v EU.

(5) Če je Agencija za zavarovalni nadzor izbrani nadzorni organ, obvesti Agencija za zavarovalni nadzor o odločitvi glede nadzora vseh podružnic zavarovalnice tretje države v EU druge zadevne nadzorne organe.

(6) Agencija za zavarovalni nadzor izbranemu nadzornemu organu države članice, ki opravlja nadzor kapitalske ustreznosti vseh podružnic zavarovalnice tretje države v EU, na njegovo zahtevo posreduje podatke glede podružnice v Republiki Sloveniji.

(7) Agencija za zavarovalni nadzor lahko zahteva ukinitve ugodnosti iz prvega odstavka tega člena. Ugodnosti se prekinejo tudi, če zahteva prekinitev ugodnosti zadevni nadzorni organ druge države članice.

(8) V primeru dveh ali več zahtev iz različnih držav članic za unovčitev depozita, ki je na podlagi 2. točke prvega odstavka tega člena položen v Republiki Sloveniji, se depozit izplača po vrstnem redu prispetja zahtev.

143. člen

(odvzem dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov podružnici zavarovalnice tretje države, ki ima dovoljenje v več kot eni državi članici)

(1) Če je Agencija za zavarovalni nadzor izbrani nadzorni organ iz 2. točke drugega odstavka prejšnjega člena in odvzame dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov podružnici zavarovalnice tretje države, ki so ji odobrene ugodnosti iz prvega odstavka prejšnjega člena, o tem obvesti vse zadevne nadzorne organe v EU.

(2) Če je Agencija za zavarovalni nadzor prejela obvestilo v smislu prvega odstavka tega člena od nadzornega organa druge države članice, sprejme nad podružnico zavarovalnice tretje države ustrezne nadzorne ukrepe. V primeru, da je razlog za odvzem dovoljenja neizpolnjevanje zahtev glede zavarovalno-tehničnih rezervacij, zahtevanega minimalnega kapitala ali

zahtevanega solventnostnega kapitala, podružnici zavarovalnice tretje države odvzame dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov.

4. poglavje: UPRAVLJANJE TVEGANJ

4.1. Pojmi v zvezi z upravljanjem tveganj

144. člen
(upravljanje tveganj)

Upravljanje tveganj je ugotavljanje, merjenje oziroma ocenjevanje, obvladovanje in spremljanje tveganj na vseh ravneh, vključno s poročanjem o tveganjih, ki jim zavarovalnica je ali bi jim lahko bila izpostavljena pri svojem poslovanju.

145. člen
(zavarovalno tveganje)

Zavarovalno tveganje je tveganje nastanka izgube ali neugodne spremembe v vrednosti zavarovalnih obveznosti zaradi neustreznih premij in neustreznih predpostavk, upoštevanih v izračunu zavarovalno-tehničnih rezervacij.

146. člen
(tržno tveganje)

Tržno tveganje je tveganje nastanka izgube ali neugodne spremembe v finančnem položaju zavarovalnice, ki nastane zaradi nihanj v višini in spremenljivosti tržnih cen sredstev, obveznosti in finančnih instrumentov.

147. člen
(kreditno tveganje)

Kreditno tveganje je tveganje izgube ali neugodne spremembe v finančnem položaju zavarovalnice zaradi nihanj v kreditnem položaju izdajateljev vrednostnih papirjev, nasprotnih strank in morebitnih dolžnikov, ki so jim izpostavljene zavarovalnice v obliki tveganja neplačila nasprotne stranke, tveganja spremembe kreditnega pribitka in tveganja koncentracije tržnega tveganja.

148. člen
(operativno tveganje)

Operativno tveganje je tveganje izgube zavarovalnice zaradi neprimernega ali neuspešnega izvajanja notranjih procesov, ravnanja ljudi ali delovanja sistemov ali zaradi zunanjih dogodkov.

149. člen
(likvidnostno tveganje)

Likvidnostno tveganje je tveganje zavarovalnice, da ne more unovčiti naložb in drugih sredstev za poravnavo svojih finančnih obveznosti, ko te zapadejo.

150. člen
(tveganje koncentracije)

Tveganje koncentracije je izpostavljanje tveganju z možnostjo izgube, ki je dovolj velika, da ogroža solventnost ali finančni položaj zavarovalnice.

151. člen
(tehnike za zmanjševanje tveganj)

Tehnike za zmanjševanje tveganj so vse tehnike, ki zavarovalnicam omogočajo, da prenesejo del ali vsa svoja tveganja na drugo osebo.

152. člen
(učinek razpršenosti)

Učinek razpršenosti zmanjšuje izpostavljenost zavarovalnice ali skupine zaradi razpršenosti njihovih poslov, ker se lahko neugoden izid enega tveganja poravnava z ugodnejšim izidom drugega tveganja, če nista takšni tveganji popolnoma soodvisni.

153. člen
(mera tveganja in napoved v obliki verjetnostne porazdelitve)

(1) Mera tveganja je matematični izraz, ki določeni napovedi v obliki verjetnostne porazdelitve dodeli denarni znesek in se monotonno poveča s povečanjem tveganj, na katerih temelji napoved.

(2) Napoved v obliki verjetnostne porazdelitve je matematični izraz, ki obsežnemu nizu medsebojno izključujočih se prihodnjih dogodkov dodeli verjetnost uresničitve.

4.2. Temeljna pravila o upravljanju tveganj

154. člen
(sistem upravljanja tveganj)

(1) Sistem upravljanja tveganj zajema najmanj naslednja področja:

- 1. sklepanje zavarovanj in oblikovanje zavarovalno-tehničnih rezervacij;**
- 2. upravljanje sredstev in obveznosti;**
- 3. naložbe, zlasti v izvedene finančne instrumente in podobne obveze;**
- 4. likvidnost;**
- 5. upravljanje zavarovalnih, tržnih, kreditnih, operativnih, likvidnostnih tveganj in tveganj koncentracije ter vseh drugih tveganj, ki jim je zavarovalnica izpostavljena;**
- 6. pozavarovanje in druge tehnike za zmanjševanje tveganj.**

(2) Kadar zavarovalnica uporablja uskladiveno prilagoditev krivulje netvegane obrestne mere iz 182. člena tega zakona ali prilagoditev za nestanovitnost krivulje netvegane obrestne mere iz 184. člena tega zakona, zavarovalnica izdelava tudi likvidnostni načrt, v katerem predvidi vhodne in izhodne denarne tokove sredstev in obveznosti, za katere se izvedejo te prilagoditve, kadar uporablja prilagoditev za nestanovitnost krivulje netvegane obrestne mere iz 184. člena tega zakona, zavarovalnica izdelava tudi pisna pravila o merilih za uporabo te prilagoditve.

(3) Zavarovalnica organizira funkcijo upravljanja tveganj na način, ki olajšuje izvajanje sistema upravljanja tveganj.

155. člen
(dodatne naloge v zavarovalnici z notranjim modelom)

Funkcija upravljanja tveganj pri zavarovalnicah, ki uporabljajo delni ali popolni notranji model v skladu z 218. in 219. členom tega zakona, zajema naslednje dodatne naloge:

1. oblikovanje in umestitev notranjega modela v sistem upravljanja,
2. preizkušanje in ocenjevanje ustreznosti notranjega modela,
3. dokumentiranje notranjega modela in spreminjanje ter dokumentiranje sprememb pri notranjem modelu,
4. analiziranje učinkovitosti notranjega modela in priprava poročil o tem,
5. obveščanje uprave zavarovalnice o učinkovitosti notranjega modela in predlaganih izboljšavah ter o prizadevanjih glede izboljšav.

156. člen (lastna ocena tveganj in solventnosti)

(1) Del sistema upravljanja tveganj je izvedba lastne ocene tveganj in solventnosti, ki je povezana s poslovno strategijo zavarovalnice. Zavarovalnica po vsaki pomembni spremembi tveganj iz drugega odstavka 154. člena tega zakona brez odlašanj izvede lastno oceno tveganj in solventnosti. V oceni zavarovalnica upošteva tveganja, ki jim je izpostavljena, meje dovoljenega tveganja in poslovno strategijo.

(2) Ocena iz prejšnjega odstavka vsebuje najmanj:

1. oceno solventnostnih potreb zavarovalnice,
2. oceno stalnega izpolnjevanja kapitalskih zahtev v skladu z 4.10. in 4.11. oddelkoma tega zakona in zahtev glede zavarovalno-tehničnih rezervacij v skladu z 4.8. oddelkom tega zakona,
3. oceno, kako pomembno je odstopanje tveganj, katerim je zavarovalnica izpostavljena, od predpostavk, v skladu s četrnim odstavkom 203. člena tega zakona, ki so bile podlaga za določitev zahtevanega solventnostnega kapitala v skladu s standardno formulo iz 4.10.2. pododdelka tega zakona oziroma v delnem ali popolnem notranjem modelu iz 4.10.3. pododdelka tega zakona.

(3) Za oceno iz 1. točke prejšnjega odstavka ima zavarovalnica postopke, ki ji omogočajo ustrezno opredelitev in oceno kratkoročnih ter dolgoročnih tveganj, ki jim je ali bi jim lahko bila izpostavljena. Zavarovalnica razkrije metode, ki jih je uporabila za ugotovitev lastne ocene tveganj in solventnosti. Postopki in metode iz prejšnjega stavka so sorazmerni z naravo, obsegom in zahtevnostjo tveganj, ki jim je zavarovalnica izpostavljena.

(4) Kadar zavarovalnica uporablja uskladitvene prilagoditve krivulje netvegane obrestne mere iz 182. člena tega zakona ali prilagoditev za nestanovitost krivulje netvegane obrestne mere iz 184. člena tega zakona ali prehodne ukrepe iz 639. ali 640. člena tega zakona, oceni zavarovalnica lastno oceno skladnosti in solventnosti iz 2. točke drugega odstavka tega člena z upoštevanjem in brez upoštevanja uporabljenih prilagoditev oziroma prehodnih ukrepov.

(5) Kadar zavarovalnica uporablja notranji model, pri oceni iz 3. točke drugega odstavka tega člena izvede ponovno umeritev mere tveganja zahtevanega solventnostnega kapitala.

(6) Lastna ocena tveganj in solventnosti se ne uporabi za izračun zahtevanega solventnostnega kapitala.

157. člen
(predpisi o upravljanju tveganj)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše:

- 1. omejitve glede sredstev in referenčnih vrednosti, na katere so lahko vezana upravičenja iz zavarovalnih pogodb pri zavarovanjih, pri katerih zavarovalec prevzema naložbeno tveganje, kadar je zavarovalec lahko fizična oseba. Predpisi iz prejšnjega stavka ne smejo biti bolj omejujoči, kot so omejitve, določene z Direktivo 2009/65/ES;**
- 2. podrobnejša pravila za obravnavo udeležb iz akta, ki ga izda Evropska komisija na podlagi 1a) točke prvega odstavka 92. člena Direktive 2009/138/ES, ter način in roke poročanja;**
- 3. podrobnejšo opredelitev lastnosti postavk lastnih virov sredstev iz 191. člena tega zakona ter podrobnejša pravila za njihovo razvrščanje v razrede v skladu s 197. členom tega zakona in seznamom iz 195. člena tega zakona, kakor tudi podrobnejšo opredelitev njihove primernosti v skladu s 199. in 200. členom tega zakona, ukrepov v primeru nedoseganja zahtevanega solventnostnega ali minimalnega kapitala in podrobnejšo opredelitev postavk lastnih virov sredstev iz 625. člena tega zakona;**
- 4. podrobnejšo opredelitev pogojev in postopka za odobritev in razvrstitev postavk lastnih virov sredstev, ki še niso na seznamu lastnih virov sredstev iz 195. člena tega zakona;**
- 5. podrobnejšo opredelitev pogojev in postopka za odobritev morebitnih postavk pomožnih lastnih virov sredstev in njihove razvrstitve v seznam lastnih virov sredstev ter sprotnega preverjanja, ali odobrene postavke pomožnih lastnih virov sredstev še izpolnjujejo merila za izdajo odobritve;**
- 6. podrobnejše značilnosti in možne vrste omejenih skladov iz prvega odstavka 241. člena tega zakona, podrobnejša pravila za izračun teoretičnega zahtevanega solventnostnega kapitala omejenega sklada, za ugotavljanje presežka ali primanjkljaja lastnih virov sredstev omejenega sklada glede na zahtevani solventnostni kapital in način in roke poročanja;**
- 7. podrobnejša pravila in vsebino lastne ocene tveganj in solventnosti;**
- 8. podrobnejša navodila za vrednotenje zavarovalno-tehničnih rezervacij;**
- 9. pogoje in način pokrivanja izgub z zmanjševanjem zavarovalno tehničnih rezervacij in odloženih davkov;**
- 10. uporabo modula tržnega in kreditnega tveganja ter tveganja nasprotne stranke;**
- 11. uporabo modula tveganja življenjskih zavarovanj;**
- 12. uporabo podmodula tveganja katastrof iz pogodb premoženjskih zavarovanj in podmodula tveganja katastrof iz pogodb zdravstvenih zavarovanj;**
- 13. uporabo notranjih modelov oziroma parametrov specifičnih za posamezno podjetje.**

(2) Agencija za zavarovalni nadzor s predpisom iz:

- 2. točke prejšnjega odstavka upošteva akt ali prenese ureditev iz drugega izvedbenega predpisa, ki ga Evropska komisija izda na podlagi 1a) točke prvega odstavka 92. člena Direktive 2009/138/ES;**
- 3. točke prejšnjega odstavka upošteva akt ali prenese ureditev iz drugega izvedbenega predpisa, ki ga Evropska komisija izda na podlagi prvega odstavka 97. člena Direktive 2009/138/ES;**
- 4. točke prejšnjega odstavka upošteva akt ali prenese ureditev iz drugega izvedbenega predpisa, ki ga Evropska komisija izda na podlagi drugega odstavka 97. člena Direktive 2009/138/ES;**

- 5. točke prejšnjega odstavka upošteva akt ali prenese ureditev iz drugega izvedbenega predpisa, ki ga Evropska komisija izda na podlagi prvega in tretjega odstavka 92. člena Direktive 2009/138/ES;
- 6. točke prejšnjega odstavka upošteva akt ali prenese ureditev iz drugega izvedbenega predpisa, ki ga Evropska komisija izda na podlagi b) točke 99. člena in h) točke prvega odstavka 111. člena Direktive 2009/138/ES;
- 11. točke prejšnjega odstavka upošteva akt ali prenese ureditev iz drugega izvedbenega predpisa, ki ga Evropska komisija izda na podlagi k) točke prvega odstavka 111. člena Direktive 2009/138/ES.

4.3. Splošni standardi upravljanja tveganj

158. člen

(odgovornost organov vodenja in nadzora za spoštovanje pravil o upravljanju tveganj)

(1) Organi vodenja in nadzora zavarovalnice v okviru svojih pristojnosti zagotovijo, da zavarovalnica posluje v skladu z zakonodajo, in v zvezi s tem zlasti:

1. pisno določijo natančna, pregledna in dosledna notranja razmerja glede odgovornosti, ki:

- zagotavljajo jasno razmejitev pristojnosti in nalog v zavarovalnici in učinkovit sistem za zagotovitev prenosa informacij ter
- preprečujejo nastanek nasprotja interesov;

2. odobrijo in redno preverjajo strategije in pisna pravila glede upravljanja tveganj, sistema notranjih kontrol, notranje revizije, aktuarske funkcije in, če je primerno, glede izločenih poslov ter zagotovijo njihovo izvajanje.

(2) Strategije in pisna pravila glede upravljanja tveganj iz 2. točke prejšnjega odstavka zajemajo najmanj področja iz 154. člena tega zakona.

(3) Strategije in pisna pravila iz 2. točke prvega odstavka tega člena so vsaj enkrat letno predmet notranjega pregleda.

159. člen

(načrtovanje in izvajanje ukrepov upravljanja tveganj in notranji postopki za upravljanje tveganj)

(1) Zavarovalnica določi načrt ukrepov upravljanja tveganj, ki obsega:

1. notranje postopke za upravljanje tveganj,
2. ukrepe za upravljanje tveganj in notranje postopke za izvajanje teh ukrepov,
3. notranje postopke za spremljanje izvajanja ukrepov za upravljanje tveganj.

(2) Ukrepi za upravljanje tveganj in postopki za izvajanje in spremljanje izvajanja teh ukrepov so v načrtu iz prejšnjega odstavka določeni za vsako vrsto tveganja, ki jim je zavarovalnica izpostavljena pri posameznih vrstah poslov, ki jih opravlja, in za tveganja, ki jim je izpostavljena pri vseh poslih, ki jih opravlja.

(3) Zavarovalnica določi in izvaja ukrepe za upravljanje tveganj, določene s tem zakonom oziroma predpisi o upravljanju tveganj, in druge ukrepe, ki so glede na značilnosti in vrsto tveganj, ki jim zavarovalnica je ali bi jim lahko bila izpostavljena pri svojem poslovanju, potrebni za upravljanje teh tveganj.

(4) Zavarovalnica vzpostavi učinkovit sistem notranjih kontrol za:

- ugotavljanje in merjenje tveganj, ki jim zavarovalnica je ali bi jim lahko bila izpostavljena pri svojem poslovanju,
- izračunavanje in preverjanje izpolnjevanja zahtev tega zakona in predpisov o upravljanju tveganj glede zavarovalno-tehničnih rezervacij, zahtevanega solventnostnega kapitala, zahtevanega minimalnega kapitala in naložb ter
- ugotavljanje skladnosti tveganj zavarovalnice s tveganji, predvidenimi v strategijah in pisnih pravilih zavarovalnice.

(5) Zavarovalnica organizira svoje poslovanje in tekoče vodi poslovne knjige, poslovno dokumentacijo in druge administrativne oziroma poslovne evidence tako, da je mogoče kadar koli preveriti, ali posluje v skladu s pravili o upravljanju tveganj.

160. člen

(sistem notranjih kontrol in funkcija skladnosti)

(1) Za delovanje sistema notranjih kontrol zavarovalnica vzpostavi in dosledno uresničuje primerne administrativne in računovodske postopke ter ustrezno uredi poročanje na vseh ravneh.

(2) V okviru sistema notranjih kontrol zavarovalnica vzpostavi tudi funkcijo spremljanja skladnosti, ki deluje neodvisno in ima naslednje odgovornosti:

1. spremljanje in redno ocenjevanje primernosti in učinkovitosti rednih postopkov in ukrepov, sprejetih za odpravljanje morebitnih pomanjkljivosti na področju skladnosti poslovanja zavarovalnice s predpisi in drugimi zavezami;
2. svetovanje in pomoč pri uskladitvi poslovanja zavarovalnice z obveznostmi, ki jih določajo predpisi, in z drugimi zavezami;
3. ocenjevanje možnih vplivov sprememb v pravnem okolju na poslovanje zavarovalnice z vidika skladnosti poslovanja zavarovalnice s predpisi in drugimi zavezami;
4. opredeljevanje in ocenjevanje tveganja glede skladnosti poslovanja zavarovalnice s predpisi in drugimi zavezami;
5. seznanjanje uprave in nadzornega sveta zavarovalnice o skladnosti poslovanja zavarovalnice s predpisi in drugimi zavezami in o oceni tveganja glede skladnosti poslovanja zavarovalnice.

4.4. Funkcija notranje revizije

161. člen

(notranja revizija)

(1) Zavarovalnica organizira funkcijo notranje revizije, ki je neposredno podrejena upravi zavarovalnice ter funkcionalno in organizacijsko ločena od drugih delov zavarovalnice.

(2) Nosilca funkcije notranje revizije pooblasti in mu odvzame pooblastilo upravni odbor oziroma uprava zavarovalnice v soglasju z nadzornim svetom.

(3) Upravni odbor oziroma uprava zavarovalnice v soglasju z nadzornim svetom sprejme akt o delovanja notranje revizije.

(4) Osebe, ki opravljajo naloge notranjega revidiranja, imajo dostop do vseh informacij in listin zavarovalnice v kakršnikoli obliki, ki jih potrebujejo za opravljanje svojih nalog. Nosilec funkcije notranje revizije ima neposreden in

neomejen dostop do članov uprave, revizijske komisije ter nadzornega sveta zavarovalnice.**162. člen**
(naloge notranje revizije)

(1) Notranje revidiranje je na oceni tveganj zasnovan stalen in celovit nadzor nad poslovanjem zavarovalnice z namenom preverjanja in ocenjevanja, ali so procesi upravljanja tveganj, kontrolnih postopkov in upravljanja zavarovalnice ustrezni ter delujejo na način, ki zagotavlja doseganje naslednjih pomembnih ciljev zavarovalnice:

1. uspešno in učinkovito poslovanje zavarovalnice, vključno z doseganjem ciljev poslovne in finančne uspešnosti, ter varovanje sredstev pred izgubo;
2. zanesljivo, pravočasno, in pregledno notranje in zunanje računovodsko in neračunovodsko poročanje;
3. skladnost z zakoni in drugimi predpisi ter notranjimi pravili.

(2) Notranja revizija opravlja notranje revidiranje poslovanja v skladu s Hierarhijo pravil notranjega revidiranja, ki jo sprejema Slovenski inštitut za revizijo na podlagi zakona, ki ureja revidiranje, ter pisnimi pravili delovanja notranje revizije.

163. člen
(opravljanje notranje revizije)

Nosilec funkcije notranje revizije je oseba, ki je pridobila naziv preizkušeni notranji revizor ali preizkušena notranja revizorka v skladu z zakonom, ki ureja revidiranje.

164. člen
(načrt dela notranje revizije)

(1) Notranja revizija pripravi, izvaja in vzdržuje strategijo dela za obdobje, v katerem je zagotovljena pokritost celotnega poslovanja zavarovalnice, vključno s celotnim sistemom upravljanja zavarovalnice. Strategija dela je zasnovana na oceni tveganj.

(2) Na podlagi strategije dela iz prejšnjega odstavka izdela notranja revizija letni načrt dela za naslednje leto, ki je zasnovan na oceni tveganj in obsega:

1. področja poslovanja, na katerih bo notranja revizija opravila pregled poslovanja, in
2. opis vsebine načrtovanih pregledov poslovanja po posameznih področjih.

(3) Letni načrt dela notranje revizije sprejme upravni odbor oziroma uprava zavarovalnice v soglasju z nadzornim svetom zavarovalnice.

165. člen
(poročilo o notranjem revidiranju)

(1) Notranja revizija najmanj za vsako polletje izdela poročilo o notranjem revidiranju, ki obsega najmanj:

1. opis vsebine opravljenih pregledov poslovanja,
2. oceno primernosti in učinkovitosti upravljanja tveganj na področjih poslovanja, ki so bila predmet pregleda,
3. oceno primernosti in učinkovitosti delovanja sistema notranjih kontrol na področjih poslovanja, ki so bili predmet pregleda,

4. ugotovitve in priporočila notranje revizije na podlagi posameznih pregledov poslovanja,
5. ugotovitve v zvezi z uresničevanjem priporočil notranje revizije.

(2) Notranja revizija izdela letno poročilo o notranjem revidiranju, ki obsega:

1. poročilo o uresnitvi letnega načrta dela notranje revizije,
2. povzetek pomembnejših ugotovitev notranje revizije na podlagi opravljenih pregledov poslovanja, vključno z oceno primernosti in učinkovitosti delovanja sistemov notranjih kontrol in upravljanja tveganj na revidiranih področjih.

(3) Polletno in letno poročilo notranja revizija predloži upravi in nadzornemu svetu.

(4) Uprava zavarovalnice seznaní skupščino z letnim poročilom o notranjem revidiranju z mnenjem nadzornega sveta.

166. člen

(obveščanje uprave in nadzornega sveta zavarovalnice)

(1) Vse ugotovitve in priporočila poroča notranja revizija upravi zavarovalnice.

(2) Uprava zavarovalnice v zvezi z ugotovitvami in priporočili notranje revizije določi ukrepe in zagotovi njihovo izvrševanje.

(3) Če notranja revizija pri pregledu poslovanja ugotovi, da zavarovalnica krši pravila o upravljanju tveganj ter ji zaradi tega grozi nelikvidnost ali kapitalaska neustreznost ali da je ogrožena varnost poslovanja, o tem nemudoma obvesti upravo zavarovalnice.

(4) Če notranja revizija pri pregledu poslovanja ugotovi, da uprava zavarovalnice krši pravila o upravljanju tveganj, o tem nemudoma obvesti upravo in nadzorni svet.

4.5. Aktuarska funkcija

167. člen

(splošne določbe)

(1) Zavarovalnica organizira aktuarsko funkcijo.

(2) Upravni odbor oziroma uprava zavarovalnice v soglasju z nadzornim svetom sprejme akt, s katerim opredeli naloge aktuarske funkcije, pristojnost nosilca aktuarske funkcije, postopek pooblastitve nosilca aktuarske funkcije in znanje, ki ga ima nosilec aktuarske funkcije.

(3) Osebe, ki v zavarovalnici izvajajo naloge aktuarske funkcije, imajo ustrezno znanje, sorazmerno naravi in zahtevnosti nalog, ki jih izvajajo.

(4) Nosilec aktuarske funkcije in druge osebe, ki v zavarovalnici izvajajo naloge aktuarske funkcije, imajo dostop do vseh informacij zavarovalnice, ki so potrebne za opravljanje teh nalog.

(5) Nosilec aktuarske funkcije je zmožen Agenciji za zavarovalni nadzor dokazati, da uporabljene aktuarske metode, tehnike in predpostavke ustrezajo tveganjem, ki jim je izpostavljena zavarovalnica, kot tudi njenemu poslovanju.

168. člen
(naloge aktuarske funkcije)

(1) Naloge aktuarske funkcije so, da:

1. koordinira izračun zavarovalno-tehničnih rezervacij;
2. zagotavlja, da se za izračun zavarovalno-tehničnih rezervacij uporabljajo ustrezne metode in modeli ter predpostavke;
3. ocenjuje ustreznost, zadostnost in kakovost podatkov, potrebnih za izračun zavarovalno-tehničnih rezervacij;
4. primerja znesek zavarovalno-tehničnih rezervacij z izkustvi;
5. obvešča organe vodenja in nadzora zavarovalnice o zanesljivosti in ustreznosti metod, modelov ter predpostavk, uporabljenih v izračunu zavarovalno-tehničnih rezervacij, ter o ustreznosti izračuna zavarovalno-tehničnih rezervacij;
6. nadzira izračun zavarovalno-tehničnih rezervacij, ko se za izračun uporabljajo približki;
7. preverja ustreznost splošne politike prevzemanja zavarovalnih tveganj in ustreznost višine zavarovalne premije za posamezne produkte s stališča, ali premija za posamezne produkte zadošča za pokrivanje vseh obveznosti iz teh zavarovalnih pogodb;
8. preverja ustreznost pozavarovanja oziroma prenosa tveganj na namensko družbo;
9. sodeluje pri implementaciji in izvajanju sistema upravljanja tveganj, zlasti pri razvoju, uporabi in spremljanju ustreznosti modelov za izračun kapitalskih zahtev in izvedbi lastne ocene tveganj in solventnosti.

169. člen
(nosilec aktuarske funkcije)

(1) (1) Nosilec aktuarske funkcije izpolnjuje pogoje iz 1. točke drugega odstavka 52. člena tega zakona, če:

- 1. ima znanje s področja aktuarstva in finančne matematike;**
- 2. je vsaj zadnji dve leti pred pooblastitvijo opravljal aktuarsko funkcijo ali naloge pooblaščenega aktuarja na portfelju, ki je primerljiv s tistim, za katerega bo odgovoren kot nosilec aktuarske funkcije oziroma je vsaj zadnji dve leti pred pooblastitvijo opravljal naloge, ki jih nadzira, kontrolira oziroma koordinira nosilec aktuarske funkcije ali pooblaščen aktuar, na portfelju, ki je primerljiv s tistim, za katerega bo odgovoren kot nosilec aktuarske funkcije.**

(2) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše vsebino znanja s področja aktuarstva in finančne matematike iz 1. točke prejšnjega odstavka.

170. člen
(obveščanje in ukrepanje uprave zavarovalnice)

(1) Nosilec aktuarske funkcije nadzorni svet in upravo zavarovalnice obvešča o ugotovitvah glede:

1. zanesljivosti in ustreznosti uporabljenih metod, modelov ter predpostavk, uporabljenih v izračunu zavarovalno-tehničnih rezervacij, in o tem, ali so oblikovane zavarovalno-tehnične rezervacije primerne za pokrivanje vseh obveznosti iz prevzetih zavarovanj;
2. politike prevzemanja zavarovalnih tveganj, vključno z ugotovitvami glede višine zavarovalnih premij za posamezne produkte z vidika, ali je premija posameznih produktov zadostna za pokrivanje vseh obveznosti iz teh produktov;

3. ustreznosti pozavarovanja oziroma prenosa tveganj na namensko družbo.

(2) Ugotovitve in mnenja nosilca aktuarske funkcije so objektivna ter neodvisna od vpliva drugih poslovnih področij.

(3) Nosilec aktuarske funkcije pripravi pisno poročilo o ugotovitvah iz prvega odstavka tega člena za preteklo poslovno leto in po stanju na zadnji dan preteklega poslovnega leta.

(4) Uprava zavarovalnice v zvezi z ugotovitvami in mnenjem nosilca aktuarske funkcije določi ukrepe in zagotovi njihovo izvrševanje.

(5) Če nosilec aktuarske funkcije pri upravljanju nalog ugotovi, da zavarovalne premije za posamezna zavarovanja in drugi razpoložljivi viri teh zavarovanj ne zadoščajo za pokrivanje vseh obveznosti iz zavarovalnih pogodb oziroma da zavarovalnica zavarovalno-tehničnih rezervacij ne oblikuje v skladu s predpisi, o tem nemudoma oziroma najpozneje v roku osmih dni od ugotovitve poroča upravi zavarovalnice.

4.6. Izločen posel

171. člen (izločeni posel)

(1) Izločeni posel je funkcija oziroma aktivnost zavarovalnice, dana v zunanje izvajanje, ki je ključna oziroma pomembna za poslovanje zavarovalnice.

(2) Zavarovalnica v zvezi z izločenimi posli sprejme akt, s katerim določi pristop k izločenemu poslu in postopke izvajanja izločenih poslov za čas trajanja pogodbe o izločenem poslu, kar vključuje zlasti:

- 1. kriterij določitve, ali je funkcija oziroma aktivnost ključna oziroma pomembna;**
- 2. način izbora prevzemnika izločenega posla ustrezne kakovosti in način oziroma pogostost ocenjevanja njegovih rezultatov oziroma izvajanja storitev;**
- 3. metode in postopek spremljanja skladnosti in učinkovitosti izvajanja izločenega posla;**
- 4. pogoje, ki jih izpolnjuje prevzemnik izločenega posla;**
- 5. druge sestavine, ki se vključijo v pogodbo s prevzemnikom izločenega posla.**

(3) Zavarovalnica vodi seznam vseh izločenih poslov. Vsebina seznama se določi v pisnih pravilih, ki jih zavarovalnica izdelava v zvezi z izločenimi posli.

(4) Zavarovalnica je v celoti odgovorna za izpolnjevanje svojih obveznosti, tudi kadar prenese pomemben del poslovanja v zunanje izvajanje kot izločeni posel.

(5) Izločitev pomembnega dela poslovanja v zunanje izvajanje ne sme:

- 1. poslabšati kakovosti sistema upravljanja zavarovalnice,**
- 2. neupravičeno povečati operativnega tveganja,**
- 3. omejiti sposobnosti Agencije za zavarovalni nadzor za spremljanje skladnosti zavarovalnice z njenimi obveznostmi,**
- 4. ogroziti stalnosti in ustreznosti storitev zavarovalcem.**

(6) Izločen posel je predmet upravljanja tveganj in notranje kontrole.

(7) Zavarovalnica šest tednov pred sklenitvijo pogodbe o izločenem poslu oziroma njenih spremembah o tem obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor.

(8) Agencija za zavarovalni nadzor prepove sklenitev pogodbe o izločenem poslu ali njene spremembe, če bi bili glede na vrsto oziroma obseg izločenih poslov lahko ogroženi interesi zavarovalcev, zavarovancev ali drugih upravičencev ali če bi bilo zaradi izločenih poslov lahko onemogočeno oziroma bistveno oteženo opravljanje nadzora nad zavarovalnimi posli, ki jih opravlja zavarovalnica, oziroma bi bile kršene določbe četrtega ali petega odstavka tega člena tega zakona.

172. člen
(pogodba o izločenem poslu)

Pogodba o izločenem poslu je pisna pogodba, s katero zavarovalnica prenese na drugo osebo, ki je prevzemnik izločenega posla, funkcijo oziroma aktivnost zavarovalnice, ki v skladu s prejšnjim členom predstavlja izločeni posel. Prevzemnik izločenega posla se v pogodbi o izločenem poslu zaveže najmanj, da:

- 1. bo posloval v skladu z zakonodajo in bo sodeloval z Agencijo za zavarovalni nadzor,**
- 2. bo imela zavarovalnica, njeni revizorji in Agencija za zavarovalni nadzor učinkovit dostop do podatkov, ki se nanašajo na izločeni posel, in**
- 3. da bo imela Agencija za zavarovalni nadzor dostop do njegovih poslovnih prostorov in možnost izvajanja nadzora.**

173. člen
(prenos ključnih funkcij)

(1) Kadar zavarovalnica prenese na drugo osebo izvajanje ključne funkcije, mora prevzemnik izločenega posla izpolnjevati pogoje glede znanja in izkušenj ter druge morebitne pogoje, ki jih za opravljanje ključne funkcije, ki se prenaša, določa ta zakon ali na njegovi podlagi izdani podzakonski akti.

(2) Če zavarovalnica izloči izvajanje ključne funkcije znotraj skupine družb, katere del je zavarovalnica, prevzemnik izločenega posla dokumentira, katere funkcije se nanašajo na katero pravno osebo, in zagotovi, da takšna ureditev ne ovira izvajanja ključnih funkcij na ravni zavarovalnice.

4.7. Vrednotenje sredstev in obveznosti zavarovalnice za namene izračuna kapitalskih zahtev

174. člen
(vrednotenje sredstev in obveznosti)

(1) Sredstva in obveznosti zavarovalnice se za namen ugotavljanja izpolnjevanja obveznosti zavarovalnice glede obvladovanja tveganj vrednotijo na način, določen v:

- tem členu,

- aktu, ki ga izda Evropska komisija na podlagi drugega odstavka 75. člena in prvega odstavka 86. člena Direktive 2009/138/ES,
- regulativnih in izvedbenih tehničnih standardih, ki jih izda Evropska komisija na podlagi tretjega odstavka 75. člena ter drugega in tretjega odstavka 86. člena Direktive 2009/138/ES, in
- predpisih, ki jih izda Agencija za zavarovalni nadzor.

(2) Zavarovalnica vrednoti sredstva na znesek, po katerem bi se izmenjala med dobro obveščanima strankama s pravico razpolaganja v strogo poslovnem odnosu.

(3) Zavarovalnica vrednoti obveznosti na znesek, po katerem bi se lahko prenesle ali poravnale med dobro obveščanima strankama s pravico razpolaganja v strogo poslovnem odnosu. Vrednost obveznosti se ne prilagaja kreditni sposobnosti zavarovalnice.

175. člen

(ocenjevanje občutljivosti sredstev in obveznosti)

(1) V okviru upravljanja sredstev in obveznosti zavarovalnica redno ocenjuje občutljivost zavarovalno-tehničnih rezervacij in primernih lastnih virov sredstev na predpostavke, upoštevane pri ekstrapolaciji krivulje netvegane obrestne mere iz 181. člena tega zakona.

(2) Kadar zavarovalnica uporablja uskladitveno prilagoditev krivulje netvegane obrestne mere iz 182. člena tega zakona, redno ocenjuje tudi:

- a) občutljivost teh zavarovalno-tehničnih rezervacij in njihovih primernih lastnih virov sredstev na predpostavke, na katerih temelji izračun uskladitvenih prilagoditev, upoštevajoč izračun temeljnega razpona iz b) točke prvega odstavka 183. člena tega zakona, in možne učinke prisilne prodaje sredstev na njihove primerne lastne vire sredstev;**
- b) občutljivost teh zavarovalno-tehničnih rezervacij in njihovih primernih lastnih virov sredstev na spremembe v sestavi portfelja sredstev, ki pokrivajo obveznosti, za katere se uporablja ta prilagoditev;**
- c) učinek v primeru, da se zmanjša uskladitvena prilagoditev krivulje netvegane obrestne mere na nič.**

(3) Kadar zavarovalnica uporablja prilagoditev za nestanovitost krivulje netvegane obrestne mere iz 184. člena tega zakona, redno ocenjuje tudi:

- a) občutljivost teh zavarovalno-tehničnih rezervacij in njihovih primernih lastnih virov sredstev na predpostavke, na katerih temelji izračun prilagoditve za nestanovitost iz 184. člena tega zakona, in možne učinke prisilne prodaje sredstev na njihove primerne lastne vire sredstev;**
- b) učinek v primeru, da se zmanjša prilagoditev za nestanovitost krivulje netvegane obrestne mere na nič.**

(4) Kadar zmanjšanje uskladitvene prilagoditve krivulje netvegane obrestne mere iz 182. člena tega zakona ali prilagoditve za nestanovitost krivulje netvegane obrestne mere iz 184. člena tega zakona na nič povzroči, da zavarovalnica ne izpolnjuje kapitalskih zahtev iz 202. člena tega zakona, zavarovalnica izdelava analizo možnih ukrepov za ponovno vzpostavitev ravni primarnih lastnih virov sredstev v višini najmanj zahtevanega solventnostnega kapitala oziroma za zmanjšanje profila tveganja, da bi bil ponovno skladen z zahtevanim solventnostnim kapitalom.

(5) Zavarovalnica Agenciji za zavarovalni nadzor v okviru lastne ocene tveganj in solventnosti poroča o ocenah iz prejšnjih odstavkov tega člena.

176. člen
(uporaba zunanje bonitetne ocene)

Kadar zavarovalnice uporabljajo zunanje bonitetne ocene za izračun zavarovalno-tehničnih rezervacij oziroma zahtevanega solventnostnega kapitala, redno ocenjujejo primernost zunanjih bonitetnih ocen z uporabo dodatnih ocen, kadar je to praktično izvedljivo.

4.8. Zavarovalno-tehnične rezervacije za namene izračuna kapitalskih zahtev

177. člen
(splošne določbe)

(1) Zavarovalnica v zvezi z vsemi obveznostmi do zavarovalcev, zavarovancev in drugih upravičencev iz zavarovalnih pogodb oblikuje zavarovalno-tehnične rezervacije.

(2) Vrednost zavarovalno-tehničnih rezervacij je enaka znesku, ki ga zavarovalnica plača drugi zavarovalnici, če druga zavarovalnica nemudoma prevzame njene obveznosti do zavarovalcev, zavarovancev in drugih upravičencev iz zavarovalnih pogodb.

(3) Za izračun zavarovalno-tehničnih rezervacij se upoštevajo in uporabljajo informacije finančnih trgov in splošno dostopni podatki o zavarovalnih tveganjih.

(4) Izračun zavarovalno-tehničnih rezervacij se izvede na preudaren, zanesljiv in objektivni način, v skladu s :

- 4.8. oddelkom tega zakona,
- aktom, ki ga izda Evropska komisija na podlagi prvega odstavka 86. člena Direktive 2009/138/ES,
- regulativnimi in izvedbenimi tehničnimi standardi, ki jih izda Evropska komisija na podlagi 86. člena Direktive 2009/138/ES, in
- predpisi, ki jih izda Agencija za zavarovalni nadzor.

(5) Zavarovalnica izračunava oziroma oblikuje zavarovalno-tehnične rezervacije za vsako četrtletje, in sicer po stanju na dan 31. marec, 30. junij, 30. september in 31. december.

178. člen
(izračun zavarovalno-tehničnih rezervacij)

(1) Vrednost zavarovalno-tehničnih rezervacij je enaka vsoti najboljše ocene in dodatka za tveganje.

(2) Najboljša ocena in dodatek za tveganje se izračunata ločeno.

(3) V primeru, ko je možno prihodnje denarne tokove, ki izhajajo iz obveznosti do zavarovalcev, zavarovancev in drugih upravičencev iz zavarovalnih pogodb zanesljivo in v celoti nadomestiti oziroma pokriti z uporabo finančnih instrumentov, katerih tržno vrednost je mogoče v vsakem trenutku zanesljivo določiti, se vrednost zavarovalno-tehničnih rezervacij za te obveznosti določi na podlagi tržne vrednosti

teh finančnih instrumentov. V tem primeru ločen izračun najboljše ocene in dodatka za tveganje ni potreben.

179. člen
(najboljša ocena)

(1) Najboljša ocena ustreza z verjetnostjo uresničitve tehtanemu povprečju prihodnjih denarnih tokov, upoštevajoč časovno vrednost denarja (sedanja vrednost pričakovanih prihodnjih denarnih tokov). Za izračun sedanje vrednosti pričakovanih prihodnjih denarnih tokov se uporabi ustrezna krivulja netvegane obrestne mere.

(2) Projekcija denarnih tokov upošteva vse denarne prilive in odlive, ki so potrebni za poravnavo obveznosti do zavarovalcev, zavarovancev in drugih upravičencev iz zavarovalnih pogodb.

(3) Izračun najboljše ocene temelji na posodobljenih in verodostojnih podatkih ter realnih predpostavkah. Izvede se z uporabo ustreznih, uporabnih in primernih aktuarskih in statističnih metod.

(4) Najboljša ocena v projekciji denarnih tokov ne upošteva zneskov, izterljivih iz pozavarovalnih pogodb in namenskih družb. Ti zneski se izračunajo ločeno v skladu s 188. členom tega zakona.

180. člen
(dodatek za tveganje)

(1) Dodatek za tveganje je tolikšen, da skupaj z najboljšo oceno zagotavlja, da je vrednost zavarovalno-tehničnih rezervacij enakovredna znesku, ki bi ga za prevzem in izpolnitev obveznosti do zavarovalcev, zavarovancev in drugih upravičencev iz zavarovalnih pogodb zahtevale druge zavarovalnice, ki bi prevzele te obveznosti.

(2) Dodatek za tveganje se izračuna z določitvijo stroškov zagotavljanja zneska primernih lastnih virov sredstev v višini zahtevanega solventnostnega kapitala, ki je potreben za podporo zavarovalnih obveznosti v času njihove veljavnosti oziroma do njihovega izteka.

(3) Mera, uporabljena pri določitvi stroškov zagotavljanja zneska primernih lastnih virov sredstev v višini zahtevanega solventnostnega kapitala iz prejšnjega odstavka (mera stroškov kapitala) je enaka za vse zavarovalnice. Mera stroškov kapitala je pribitek nad ustrezno netvegano obrestno mero, ki bi ga zavarovalnica upoštevala, da bi zagotovila primerne lastne vire sredstev, kot je določeno v drugem odstavku tega člena.

181. člen
(ekstraploacija – krivulja netvegane obrestne mere)

(1) Pri določanju krivulje netvegane obrestne mere iz prvega odstavka 179. člena tega zakona se uporabljajo informacije, ki izhajajo iz ustreznih finančnih instrumentov. Pri določanju krivulje netvegane obrestne mere se upoštevajo ustrezni finančni instrumenti tistih zapadlosti, pri katerih so trgi za te finančne instrumente, vključno z obveznicami, globoki, likvidni in pregledni.

(2) Za zapadlosti, za katere trgi za ustrezne finančne instrumente, vključno z obveznicami, niso več globoki, likvidni in pregledni, se krivulja netvegane obrestne mere ekstrapolira.

(3) Ekstrapolirani del krivulje netvegane obrestne mere temelji na terminskih obrestnih merah, ki zvezno konvergirajo od ene ali več terminskih obrestnih mer za časovno najdaljšo časovno zapadlost tistih finančnih instrumentov, vključno z obveznicami, za katere obstaja globok, likviden in pregleden trg, h končni terminski obrestni meri.

182. člen

(uskladitvena prilagoditev krivulje netvegane obrestne mere)

(1) Zavarovalnice lahko uporabijo uskladitveno prilagoditev krivulje netvegane obrestne mere za izračun najboljše ocene portfelja obveznosti življenjskega zavarovanja, vključno z rentami, ki izhajajo iz premoženjskih zavarovalnih in pozavarovalnih pogodb, če za to pridobijo dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor dovoli uporabo uskladitvene prilagoditve krivulje netvegane obrestne mere, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

a) zavarovalnica določi portfelj sredstev, sestavljen iz obveznic in drugih sredstev, ki imajo podobne značilnosti denarnih tokov, kot najboljša ocena portfelja obveznosti, ki jih bo kril ta portfelj sredstev, in to določitev ohranja v času trajanja obveznosti, razen za namene ohranjanja replikacije pričakovanih denarnih tokov med sredstvi in obveznostmi, kadar so se denarni tokovi bistveno spremenili;

b) zavarovalnica opredeli portfelj obveznosti, za katerega se uporabi uskladitvena prilagoditev, in določi portfelj sredstev, ki jih organizira in upravlja ločeno od drugih dejavnosti zavarovalnice;

c) zavarovalnica portfelja sredstev iz b) točke tega odstavka ne more uporabiti za kritje izgub iz drugih dejavnosti zavarovalnice;

č) pričakovani denarni tokovi portfelja sredstev iz a) točke tega odstavka replicirajo vse pričakovane denarne tokove portfelja obveznosti v isti valuti, morebitno neujemanje pa ne povzroči bistvenih tveganj glede na tveganja, ki so del posla, za katerega se uporabi uskladitvena prilagoditev;

d) pogodbe, ki so podlaga za portfelj obveznosti, nimajo prihodnjih plačil premije;

e) edina zavarovalna tveganja, povezana s portfeljem obveznosti, so tveganje dolgoživosti, tveganje stroškov, tveganje revizij in tveganje umrljivosti;

f) kadar zavarovano tveganje, povezano s portfeljem obveznosti, vključuje tveganje umrljivosti, najboljša ocena portfelja obveznosti ne naraste za več kot pet odstotkov ob upoštevanju tveganja umrljivosti, ki se izračuna v skladu z določbami iz 4.10. oddelka tega zakona;

g) pogodbe, ki so podlaga za portfelj obveznosti, ne vključujejo opcij za zavarovalca;

h) kadar zavarovano tveganje, povezano s portfeljem obveznosti, vključuje zgolj opcijo odkupa, odkupna vrednost ne presega vrednosti portfelja sredstev iz b) točke tega odstavka, vrednotenih v skladu z določbami iz 4.7. oddelka tega zakona v trenutku, ko se uveljavlja opcija odkupa;

i) denarni tokovi portfelja sredstev iz a) točke tega odstavka so fiksni in jih izdajatelj sredstev ali tretje osebe ne morejo spremeniti;

j) pri sestavljanju portfelja obveznosti za namene tega odstavka obveznosti zavarovalne ali pozavarovalne pogodbe niso razdeljene v različne dele.

(3) Ne glede na j) točko prejšnjega odstavka lahko zavarovalnice uporabijo sredstva, katerih denarni tokovi so z izjemo odvisnosti od inflacije fiksni, pod pogojem, da ta sredstva replicirajo denarne tokove portfelja zavarovalnih in pozavarovalnih obveznosti, ki so odvisni od inflacije.

(4) Kadar imajo izdajatelji ali tretje osebe pravico spremeniti denarne tokove posameznih sredstev z zagotovitvijo zadostnega plačila za vlagatelja, tako da omogočijo enake denarne tokove s ponovno naložbo v sredstva enake ali boljše kreditne kakovosti, pravica do spremembe denarnih tokov ne ukinja možnosti vključitve teh sredstev v portfelj iz a) točke drugega odstavka tega člena v skladu z j) točko drugega odstavka tega člena.

(5) Zavarovalnice, ki uporabljajo uskladitveno prilagoditev krivulje netvegane obrestne mere za portfelje obveznosti, ne smejo preiti na pristop, ki ne vključuje uskladitvene prilagoditve krivulje netvegane obrestne mere. Kadar zavarovalnica, ki uporablja uskladitveno prilagoditev krivulje netvegane obrestne mere, ne more več izpolnjevati pogojev iz drugega odstavka tega člena, o tem nemudoma obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor in sprejme potrebne ukrepe za ponovno izpolnjevanje teh pogojev. Kadar zavarovalnica v roku dveh mesecev od datuma neizpolnjevanja ne more ponovno izpolnjevati teh pogojev, izgubi vsa dovoljenja za uporabo uskladitvene prilagoditve krivulje netvegane obrestne mere in ne more dobiti dovoljenja za uporabo prilagoditvene krivulje netvegane obrestne mere v obdobju naslednjih 24 mesecev.

(6) Uskladitvena prilagoditev se ne more uporabljati, če krivulja netvegane obrestne mere za izračun najboljše ocene portfelja obveznosti vključuje prilagoditev za nestanovitnost na podlagi 184. člena tega zakona ali prehodne ukrepe glede netveganih obrestnih mer iz 639. člena tega zakona.

183. člen

(izračun uskladitvene prilagoditve krivulje netvegane obrestne mere)

(1) Uskladitvena prilagoditev iz prejšnjega člena se za vsako valuto izračuna v skladu z naslednjimi načeli:

1. uskladitvena prilagoditev je enaka razliki med:

a. letno efektivno obrestno mero, izračunano kot enotna diskontna stopnja, ki, kadar se uporabi za denarne tokove portfelja obveznosti, privede do vrednosti, ki je enaka vrednosti portfelja sredstev iz b) točke drugega odstavka prejšnjega člena, izračunane v skladu z določbami iz 4.7. oddelka tega zakona,

b. letno efektivno obrestno mero, izračunano kot enotna diskontna stopnja, ki, kadar se uporabi za denarne tokove portfelja obveznosti, privede do vrednosti, ki je enaka vrednosti najboljše ocene portfelja obveznosti, kadar se upošteva časovna vrednost denarja ob uporabi krivulja netvegane obrestne mere iz 181. člena tega zakona;

2. uskladitvena prilagoditev ne sme vključevati temeljnega razpona, ki odraža tveganja, ki jih obdrži zavarovalnica;

3. ne glede na 1. točko tega odstavka se temeljni razpon poveča, kadar je to potrebno, da se zagotovi, da uskladitvena prilagoditev za sredstva, katerih kreditna kvaliteta je nižja od naložbenega razreda, ne presega uskladitvenih prilagoditev za sredstva s kreditno kvaliteto naložbenega razreda enake ročnosti in istega razreda sredstev;

4. uporaba zunanje kreditne ocene v izračunu uskladitvene prilagoditve je v skladu z aktom, ki ga bo sprejela Evropska komisija na podlagi n) točke prvega odstavka 111. člena Direktive 2009/138/ES.

(2) Za namene 2. točke iz prejšnjega odstavka je temeljni razpon:

1. enak vsoti naslednjega:

a. kreditnega razpona, ki ustreza verjetnosti izgube oziroma neplačila sredstev,

b. kreditnega razpona, ki ustreza pričakovani izgubi, ki je posledica znižanja bonitete sredstev;

2. pri izpostavljenosti do držav članic in centralnih bank držav članic ni nižji od 30 odstotkov dolgoročnega povprečja razpona od netvegane obrestne mere sredstev z isto ročnostjo, kreditno kvaliteto in iz istega razreda sredstev, kot je mogoče ugotoviti na finančnih trgih;

3. pri sredstvih, ki niso izpostavljena do držav članic in centralnih bank držav članic, ni nižji od 35 odstotkov dolgoročnega povprečja razpona od netvegane obrestne mere sredstev z isto ročnostjo, kreditno kvaliteto in iz istega razreda sredstev, kot je to mogoče ugotoviti na finančnih trgih.

(3) Verjetnost neplačila iz 1. točke prejšnjega odstavka temelji na dolgoročnih statistikah neplačil, ki so ustrezne za sredstva v zvezi z njihovo ročnostjo, kreditno kvaliteto in razredom. Kadar iz statistike neplačila ni mogoče izračunati verodostojnega kreditnega razpona, je temeljni razpon enak deležu dolgoročnega povprečja razpona od osnovne netvegane obrestne mere iz 2. in 3. točke prejšnjega odstavka.

184. člen

(prilagoditev za nestanovitnost krivulje netvegane obrestne mere)

(1) Zavarovalnice pridobijo dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za uporabo prilagoditve za nestanovitnost krivulje netvegane obrestne mere, ki se uporablja pri izračunu najboljše ocene iz 179. člena tega zakona.

(2) Prilagoditev za nestanovitnost krivulje netvegane obrestne mere za vsako valuto posebej temelji na razponu med obrestno mero, ki bi jo bilo mogoče dobiti iz sredstev, vključenih v referenčni portfelj sredstev zadevne valute, in vrednostmi iz krivulje netvegane obrestne mere za to valuto.

(3) Referenčni portfelj valute je reprezentativen za sredstva v tej valuti, v katera so zavarovalnice in pozavarovalnice vložile sredstva za kritje najboljše ocene obveznosti v tej valuti.

(4) Znesek prilagoditve za nestanovitnost krivulje netvegane obrestne mere ustreza 65 odstotkom valutnega razpona, popravljenega za tveganje. Valutni razpon s popravkom za tveganje se izračuna kot razlika med razponom iz drugega odstavka tega člena in delom tega razpona, ki se lahko pripiše realistični oceni pričakovanih izgub ali nepričakovanega kreditnega tveganja ali drugega tveganja pri sredstvih. Prilagoditev za nestanovitnost se uporabi samo za tisti del krivulje netvegane obrestne mere, ki se ne izračuna z ekstrapolacijo v skladu z 181. členom tega zakona. Ekstrapolacija ekstrapoliranega dela krivulje temelji na uporabi obrestnih mer, ki upoštevajo prilagoditve za nestanovitnost.

(5) Za vsako zadevno državo se pred uporabo 65 -odstotnega faktorja prilagodljivost za nestanovitnost krivulje netvegane obrestne mere iz prejšnjega odstavka za valuto te države poveča za razliko med razponom države, popravljenim za tveganje, in dvakratnim valutnim razponom, popravljenim za tveganje, vedno, kadar je ta razlika pozitivna in je razpon države, popravljen za tveganje, večji od 100 baznih točk. Povečana prilagoditev za nestanovitnost se uporabi za izračun najboljše ocene za zavarovalne in pozavarovalne obveznosti produktov, ki so v prodaji na zavarovalniškem trgu te države. Razpon države, popravljen za tveganje, se izračuna enako kot valutni razpon, popravljen za tveganje, le da temelji na referenčnem portfelju, ki je reprezentativen za sredstva, v katera so zavarovalnice in pozavarovalnice vložile za kritje najboljše ocene za zavarovalne in pozavarovalne obveznosti produktov, ki so v prodaji na zavarovalniškem trgu te države in izraženi v njeni valuti.

(6) Prilagoditev za nestanovitnost se ne uporablja pri obveznostih, kadar krivulja netvegane obrestne mere za izračun najboljše ocene portfelja teh obveznosti vključuje uskladitveno prilagoditev krivulje netvegane obrestne mere iz 182. člena tega zakona.

(7) Ne glede na določbo iz 202. člena tega zakona zahtevani solventnostni kapital ne krije tveganja izgube osnovnih lastnih sredstev, ki je posledica sprememb prilagoditve za nestanovitnost.

185. člen

(drugi elementi, ki se upoštevajo pri izračunu zavarovalno-tehničnih rezervacij)

Zavarovalnica pri izračunu zavarovalno-tehničnih rezervacij upošteva tudi:

1. vse stroške, ki bodo nastali pri izpolnjevanju oziroma servisiranju obveznosti do zavarovalcev, zavarovancev in drugih upravičencev iz zavarovalnih pogodb,
2. inflacijo, vključno z inflacijo stroškov in odškodnin oziroma zavarovalnin,
3. vsa plačila zavarovalcem, zavarovancem in drugih upravičencem, vključno s prihodnjimi pripisi dobičkov, tudi če ta plačila niso pogodbeno zjamčena.

186. člen

(vrednotenje finančnih garancij in drugih upravičenj na podlagi zavarovalne pogodbe)

(1) Zavarovalnica pri izračunu zavarovalno-tehničnih rezervacij upošteva vrednost finančnih garancij in drugih upravičenj na podlagi zavarovalnih pogodb.

(2) Predpostavke glede verjetnosti uveljavljanja upravičenj iz zavarovalnih pogodb s strani zavarovalcev ali zavarovancev, vključno z odpovedmi in odkupi zavarovalnih pogodb, so realne in temeljijo na posodobljenih in verodostojnih podatkih. V predpostavkah zavarovalnica upošteva tudi vpliv, ki ga bodo imeli spremenjeni bodoči finančni in nefinančni pogoji na uveljavljanje upravičenj iz zavarovalnih pogodb.

187. člen

(segmentacija)

Pri izračunu zavarovalno-tehničnih rezervacij zavarovalnice segmentirajo obveznosti do zavarovalcev, zavarovancev in drugih upravičencev iz zavarovalnih pogodb v homogene skupine tveganj najmanj pa po vrstah poslovanja.

188. člen

(izterljivi zneski iz pozavarovalnih pogodb in od namenskih družb)

- (1) Izterljivi zneski iz pozavarovalnih pogodb in od namenskih družb se pri izračunu zavarovalno-tehničnih rezervacij ne upoštevajo.
- (2) Zavarovalnice izračunajo izterljive zneske iz pozavarovalnih pogodb in od namenskih družb v skladu s 177. do 187. členom tega zakona.
- (3) Pri izračunu izterljivih zneskov iz pozavarovalnih pogodb in od namenskih družb zavarovalnice upoštevajo časovno razliko med izterljivimi in neposrednimi plačili.
- (4) Vrednost izračunanih izterljivih zneskov upošteva pričakovane izgube zaradi neplačila nasprotne stranke. Upoštevanje pričakovanih izgub zaradi neplačila nasprotne stranke temelji na oceni verjetnosti neplačila nasprotne stranke in povprečne izgube zaradi neplačila.

189. člen

(kakovost podatkov in uporaba približkov)

- (1) Zavarovalnica vzpostavi notranje procese in postopke, ki bodo zagotavljali ustreznost, popolnost in natančnost podatkov, potrebnih za izračun zavarovalno-tehničnih rezervacij.
- (2) Če v posebnih okoliščinah zavarovalnica nima dovolj ustreznih podatkov za uporabo zanesljive aktuarske metode za izračun obveznosti do zavarovalcev, zavarovancev in drugih upravičencev iz zavarovalnih pogodb ali izterljivih zneskov iz pozavarovalnih pogodb in od namenskih družb, lahko za izračun najboljše ocene uporabi ustrezne približke, vključno z metodo posamičnega izračuna.

190. člen

(primerjava z izkustvi)

- (1) Zavarovalnica vzpostavi notranje procese in postopke, ki bodo zagotavljali redno primerjanje najboljše ocene in predpostavk, uporabljenih v tem izračunu, z dejanskimi izkustvi.
- (2) Če vrednosti zavarovalno-tehničnih rezervacij, izračunanih po metodi najboljše ocene in predpostavke, uporabljene pri tem izračunu, sistematično odstopajo od dejanskih izkustev, zavarovalnica prilagodi aktuarsko metodo oziroma predpostavke, uporabljene v izračunu.

4.9. Lastni viri sredstev zavarovalnice

4.9.1. Določitev lastnih virov sredstev

191. člen

(lastni viri sredstev)

(1) Lastni viri sredstev zavarovalnice se za namen ugotavljanja izpolnjevanja obveznosti zavarovalnice glede obvladovanja tveganj (v nadaljnjem besedilu: lastni viri sredstev) določijo, razvrstijo in uporabljajo na način, določen v:

- 4.9. oddelku tega zakona,
- aktu, ki ga izda Evropska komisija na podlagi prvega odstavka 92. člena, prvega odstavka 97. člena ter 99. člena Direktive 2009/138/ES,
- izvedbenih tehničnih standardih, ki jih izda Evropska komisija na podlagi prvega in tretjega odstavka 92. člena in prvega ter drugega odstavka 97. člena 2009/138/ES, in
- predpisih, ki jih izda Agencija za zavarovalni nadzor.

(2) Lastni viri sredstev so vsota osnovnih lastnih virov sredstev in pomožnih lastnih virov sredstev.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše obseg, način in roke poročanja o lastnih virih sredstev.

192. člen
(osnovni lastni viri sredstev)

(1) Osnovni lastni viri sredstev zajemajo:

1. presežek sredstev zavarovalnice nad obveznostmi zavarovalnice, vrednoten v skladu s 174. členom in 177. do 190. členom tega zakona, in
2. podrejene obveznosti zavarovalnice.

(2) Presežek sredstev zavarovalnice nad njenimi obveznostmi iz 1. točke prejšnjega odstavka se zmanjša za znesek lastnih delnic.

193. člen
(pomožni lastni viri sredstev)

(1) Pomožni lastni viri sredstev zajemajo postavke, ki ne sodijo med osnovne lastne vire sredstev in jih zavarovalnica lahko vpokliče za pokritje svojih izgub.

(2) Pomožni lastni viri sredstev lahko zajemajo naslednje postavke, če te niso postavke osnovnih lastnih virov sredstev:

1. nevplačani osnovni kapital ali ustanovni kapital, ki ni bil vpoklican,
3. akreditive in jamstva,
4. katerekoli druge pravne zaveze, ki jih je zavarovalnica prejela.

(3) Pri družbi za vzajemno zavarovanje lahko pomožni lastni viri sredstev zajemajo tudi prihodnje terjatve, ki jih lahko ta družba ima do svojih članov, na podlagi poziva za naknadno vplačilo v naslednjih dvanajstih mesecih.

(4) Če je bila postavka pomožnih lastnih virov sredstev vplačana ali vpoklicana, jo zavarovalnica obravnava kot sredstvo in je ne uvršča več med postavke pomožnih lastnih virov sredstev.

194. člen
(nadzorna odobritev pomožnih lastnih virov sredstev)

(1) Zneske postavk pomožnih lastnih virov sredstev zavarovalnica lahko upošteva pri določitvi lastnih virov sredstev samo na podlagi predhodne odobritve Agencije za zavarovalni nadzor.

(2) Znesek, pripisan posamezni postavki pomožnih lastnih virov sredstev, odraža zmožnost pokrivanja izgub te postavke in temelji na realnih in preudarnih predpostavkah. Če ima postavka pomožnih lastnih virov sredstev nespremenljivo nominalno vrednost, je znesek, pripisan tej postavki, enak njeni nominalni vrednosti, kadar ta primerno odraža zmožnost pokrivanja izgube.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor z odločbo odobri:

1. znesek za vsako posamično postavko pomožnih lastnih virov sredstev ali
2. metodo za določitev zneska vsake posamične postavke pomožnih lastnih virov sredstev, pri čemer se odobritev zneska, določenega s to metodo, prizna za določeno časovno obdobje.

(4) Pri izdaji dovoljenja za vsako posamično postavko pomožnih lastnih virov sredstev ima Agencija za zavarovalni nadzor za osnovo:

1. oceno položaja nasprotne stranke glede na njeno sposobnost in pripravljenost za plačilo;
2. oceno izterljivosti sredstev, ob upoštevanju pravne oblike postavke kot tudi drugih pogojev, ki bi lahko preprečili plačilo ali vpoklic postavke;
3. informacije o izidu preteklih pozivov, ki so jih zavarovalnice opravile za takšne pomožne lastne vire sredstev, v obsegu, v katerem se te informacije lahko zanesljivo uporabijo za oceno pričakovanih izidov prihodnjih pozivov.

4.9.2. Razvrstitev lastnih virov sredstev

195. člen

(razvrstitev lastnih virov sredstev v razrede)

(1) Postavke lastnih virov sredstev se razvrstijo v tri razrede.

(2) Zavarovalnice razvrstijo postavke lastnih virov sredstev na podlagi meril, določenih v 197. členu tega zakona, ter v skladu s seznamom lastnih virov sredstev iz akta, ki ga izda Evropska komisija na podlagi prvega odstavka 97. člena Direktive 2009/138/ES, in predpisi o lastnih virih sredstev, ki jih izda Agencija za zavarovalni nadzor.

(3) Če postavka lastnih virov sredstev ni zajeta v seznamu lastnih virov sredstev iz prejšnjega odstavka, jo zavarovalnica oceni v skladu z merili za razvrstitev v razrede iz 197. člena tega zakona in merili oziroma pravili iz akta, ki ga izda Evropska komisija na podlagi prvega odstavka 97. člena Direktive 2009/138/ES, ter predpisi, ki jih izda Agencija za zavarovalni nadzor, in jo razvrsti v ustrezen razred na podlagi predhodne odobritve Agencije za zavarovalni nadzor.

196. člen

(značilnosti in lastnosti, uporabljene za razvrstitev lastnih virov sredstev)

(1) Postavke lastnih virov sredstev se razvrstijo v posamezen razred glede na to, ali so postavke osnovnih lastnih virov sredstev ali pomožnih lastnih virov sredstev, in glede na to, v kolikšni meri vsebujejo naslednje značilnosti:

- 1. postavka je stalno na voljo oziroma je lahko v vsakem trenutku brez predhodnega opozorila vpoklicana za pokritje izgub tako v primeru delujoče zavarovalnice kot tudi v primeru prenehanja poslovanja zavarovalnice;**
- 2. v primeru prenehanja poslovanja zavarovalnice je celoten znesek postavke na voljo za pokritje izgub in se poplačilo postavke imetniku oziroma imetnici**

zavrne, dokler niso izpolnjene vse druge obveznosti zavarovalnice, vključno z zavarovalnimi obveznostmi do zavarovalcev, zavarovancev in drugih upravičencev iz zavarovalnih pogodb.

(2) Pri ocenjevanju obsega, do katerega postavke lastnih virov sredstev vsebujejo in naj bi tudi v prihodnosti vsebovale značilnosti iz prejšnjega odstavka, je treba upoštevati:

- 1. trajanje postavke, zlasti ali ima postavka določen rok zapadlosti ali ne, kjer ima postavka lastnih virov sredstev določen rok zapadlosti, se upošteva relativno trajanje postavke lastnih virov sredstev na način, da se trajanje te postavke primerja s trajanjem zavarovalnih in pozavarovalnih obveznosti zavarovalnice;**
- 2. ali je postavka prosta zahtev ali spodbud za poplačilo nominalnega zneska;**
- 3. ali je postavka prosta obveznih fiksnih stroškov;**
- 4. ali je postavka prosta obremenitev.**

197. člen

(glavna merila za razvrstitev v razrede)

(1) V prvi razred se razvrstijo postavke osnovnih lastnih virov sredstev, ki v veliki meri vsebujejo značilnosti iz 1. in 2. točke prvega odstavka prejšnjega člena ob upoštevanju značilnosti iz drugega odstavka prejšnjega člena.

(2) V drugi razred se razvrstijo:

1. postavke osnovnih lastnih virov sredstev, ki v veliki meri vsebujejo značilnosti iz 2. točke prvega odstavka prejšnjega člena ob upoštevanju značilnosti iz drugega odstavka prejšnjega člena;
2. postavke pomožnih lastnih virov sredstev, ki v veliki meri vsebujejo značilnosti iz 1. in 2. točke prvega odstavka prejšnjega člena ob upoštevanju značilnosti iz drugega odstavka prejšnjega člena.

(3) V tretji razred se razvrstijo postavke osnovnih in pomožnih lastnih virov sredstev, ki se ne razvrstijo v prvi in drugi razred.

198. člen

(razvrstitev posebnih postavk lastnih virov sredstev)

(1) Akreditivi in jamstva, ki jih ima neodvisni skrbnik v skrbništvu za zavarovalne upnike in ki jih zavarovalnici zagotovijo kreditne institucije, za to pooblaščen v skladu z Direktivo 2013/36/EU, se razvrstijo v drugi razred.

(2) Prihodnje terjatve, ki jih imajo lahko družbe za vzajemno zavarovanje do svojih članov na podlagi poziva za naknadno vplačilo v naslednjih 12 mesecih, se razvrstijo v drugi razred, če v veliki meri vsebujejo značilnosti iz 1. in 2. točke prvega odstavka 196. člena tega zakona ob upoštevanju značilnosti iz drugega odstavka 196. člena tega zakona.

4.9.3. Primernost lastnih virov sredstev

199. člen

(primerni lastni viri sredstev za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala)

(1) Lastni viri sredstev, ki so primerni za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala, so brez omejitev postavke lastnih virov sredstev prvega razreda in

postavke lastnih virov sredstev drugega in tretjega razreda do višine meja, določenih v tretjem odstavku tega člena.

(2) Vrednost lastnih virov sredstev, ki so primerni za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala iz 202. člena tega zakona, je vsota vrednosti postavk lastnih virov sredstev iz prvega razreda in vrednosti postavk primernih lastnih virov sredstev iz drugega in tretjega razreda.

(3) Meje primernih lastnih virov sredstev zagotavljajo, da:

1. delež vrednosti postavk lastnih virov sredstev, razvrščenih v prvi razred, presega eno tretjino celotne vrednosti primernih lastnih virov sredstev,
2. je delež vrednosti postavk lastnih virov sredstev, razvrščenih v tretji razred, manjši od ene tretjine celotne vrednosti primernih lastnih virov sredstev.

200. člen

(primerni osnovni lastni viri sredstev za kritje zahtevanega minimalnega kapitala)

(1) Osnovni lastni viri sredstev, ki so primerni za kritje zahtevanega minimalnega kapitala, so brez omejitev postavke lastnih virov sredstev prvega razreda in postavke osnovnih lastnih virov sredstev drugega razreda znotraj meja, določenih v tretjem odstavku tega člena.

(2) Vrednost osnovnih lastnih virov sredstev, ki so primerni za kritje zahtevanega minimalnega kapitala, je vsota vrednosti postavk lastnih virov sredstev prvega razreda in vrednosti postavk primernih osnovnih lastnih virov sredstev drugega razreda.

(3) Meje primernih lastnih virov sredstev zagotavljajo, da delež vrednosti postavk lastnih virov sredstev prvega razreda presega eno polovico celotne vrednosti primernih osnovnih lastnih virov sredstev.

4.9.4 Prilagoditev lastnih virov sredstev

201. člen

(prilagoditev v primeru omejenega sklada)

Znesek lastnih virov sredstev vsakega omejenega sklada iz 241. člena tega zakona je v višini, ki presega zahtevani teoretični solventnostni kapital tega omejenega sklada, odbitna postavka od zneska primernih lastnih virov sredstev zavarovalnice za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala zavarovalnice in zneska primernih osnovnih lastnih virov sredstev za kritje zahtevanega minimalnega kapitala zavarovalnice, kot je to določeno z aktom, ki ga izda Evropska komisija na podlagi 99. člena Direktive 2009/138/ES, in podzakonskim predpisom iz 7. točke drugega odstavka 157. člena tega zakona.

4.10. Zahtevani solventnostni kapital

4.10.1. Splošne določbe

202. člen

(splošna določba)

(1) Vrednost primernih lastnih virov sredstev zavarovalnice iz drugega odstavka 199. člena tega zakona je najmanj enaka zahtevanemu solventnostnemu kapitalu.

(2) Zavarovalnice redno spremljajo vrednost primernih lastnih virov sredstev in višino zahtevanega solventnostnega kapitala.

203. člen **(izračun zahtevanega solventnostnega kapitala)**

(1) Zahtevani solventnostni kapital zavarovalnica izračuna po standardni formuli ali z uporabo notranjega modela, v skladu z:

- 4.10. oddelkom tega zakona,
- aktom, ki ga izda Evropska komisija na podlagi prvega in drugega odstavka 111. člena, 114. člena in 127. člena Direktive 2009/138/ES,
- izvedbenimi tehničnimi standardi, ki jih izda Evropska komisija na podlagi 109.a člena, drugega odstavka 111. člena in drugega odstavka 114. člena Direktive 2009/138/ES,
- regulativnimi tehničnimi standardi iz četrtega odstavka 111. člena Direktive 2009/138/ES in
- informacijami, ki jih objavi EIOPA v skladu s tretjim odstavkom člena 109.a Direktive 2009/138/ES.

(2) Zavarovalnica, ki ima omejeni sklad iz 241. člena tega zakona, za vsak omejeni sklad izračuna teoretični zahtevani solventnostni kapital omejenega sklada v skladu z aktom iz prejšnjega odstavka in podzakonskim predpisom iz 7. točke drugega odstavka 157. člena tega zakona.

(3) Zahtevani solventnostni kapital se izračuna ob predpostavki, da bo zavarovalnica poslovala tudi v prihodnje (delujoče podjetje).

(4) Izračun zahtevanega solventnostnega kapitala zavarovalnica umeri tako, da:

1. upošteva vsa merljiva tveganja, ki jim je zavarovalnica izpostavljena,
2. bo kril obstoječe poslovanje in novo poslovanje, ki naj bi bilo vzpostavljeno v naslednjih dvanajstih mesecih,
3. v zvezi z obstoječim poslovanjem upošteva le nepričakovane izgube.

(5) Višina zahtevanega solventnostnega kapitala ustreza tvegani vrednosti osnovnih lastnih virov sredstev zavarovalnice s stopnjo zaupanja 99,5 odstotka za obdobje enega leta (mera tveganja).

(6) Zahtevani solventnostni kapital krije najmanj:

- tveganje premoženjskih zavarovanj,
- tveganje življenjskih zavarovanj,
- tveganje zdravstvenih zavarovanj,
- tržno tveganje,
- tveganje neplačila nasprotne stranke in
- operativno tveganje.

(7) Operativno tveganje iz prejšnjega odstavka obsega pravna tveganja in izključuje tveganja, ki izhajajo iz strateških odločitev, ter tveganja za izgubo ugleda.

(8) Pri izračunu zahtevanega solventnostnega kapitala zavarovalnica upošteva učinke ukrepov oziroma tehnik za zmanjševanje tveganj pod pogojem, da se tveganje neplačila nasprotne stranke in druga tveganja, ki

izhajajo iz uporabe takšnih ukrepov oziroma tehnik, ustrezno odražajo v zahtevanem solventnostnem kapitalu.

204. člen
(pogostost izračuna)

(1) Zavarovalnica izračuna zahtevani solventnostni kapital najmanj enkrat letno in o višini zahtevanega solventnostnega kapitala poroča Agenciji za zavarovalni nadzor.

(2) Če profil tveganj zavarovalnice močno odstopa od predpostavk, ki so bile osnova za izračun zahtevanega solventnostnega kapitala, ki je bil zadnjič sporočen, zavarovalnica nemudoma ponovno izračuna zahtevani solventnostni kapital in višino zahtevanega solventnostnega kapitala sporoči Agenciji za zavarovalni nadzor.

(3) Če obstajajo dokazi, ki nakazujejo na to, da se je profil tveganj zavarovalnice v času od zadnjega izračuna zahtevanega solventnostnega kapitala pomembno spremenil, lahko Agencija za zavarovalni nadzor z odredbo od zavarovalnice zahteva ponoven izračun zahtevanega solventnostnega kapitala.

4.10.2. Izračun zahtevanega solventnostnega kapitala po standardni formuli

205. člen
(struktura standardne formule)

Zahtevani solventnostni kapital, izračunan na podlagi standardne formule, je vsota:

- 1. osnovnega zahtevanega solventnostnega kapitala,**
- 2. kapitalskih zahtev za operativno tveganje,**
- 3. prilagoditev zaradi možnosti pokrivanja izgub s hkratnim zmanjšanjem zavarovalno-tehničnih rezervacij in zaradi odloženih davkov.**

206. člen
(osnovni zahtevani solventnostni kapital)

(1) Osnovni zahtevani solventnostni kapital zajema najmanj:

- 1. modul tveganj premoženjskih zavarovanj,**
- 2. modul tveganj življenjskih zavarovanj,**
- 3. modul tveganj zdravstvenih zavarovanj,**
- 4. modul tržnega tveganja,**
- 5. modul tveganja neplačila nasprotne stranke.**

(2) Za namene iz 1. do 3. točke prejšnjega odstavka se dejavnost zavarovalnice razvrsti v modul, ki najbolj ustreza tehnični naravi prevzetih tveganj.

(3) Vsak modul iz prvega odstavka tega člena ustreza tvegani vrednosti osnovnih lastnih virov sredstev zavarovalnice s stopnjo zaupanja 99,5 odstotka za obdobje enega leta. Pri oblikovanju posameznega modula se, kjer to ustreza naravi tveganja, upoštevajo učinki razpršenosti.

(4) Za vse zavarovalnice se uporabljajo enaka oblika in enake specifikacije za module tveganj.

(5) Zavarovalnica lahko za tveganja, ki izhajajo iz katastrof, če to ustreza naravi in značilnostim tveganja, pri modulih tveganj premoženjskih, življenjskih in zdravstvenih zavarovanj uporabi geografske posebnosti.

(6) Zavarovalnica lahko pri izračunu modulov tveganj premoženjskih, življenjskih in zdravstvenih zavarovanj nadomesti parametre v standardni formuli s parametri, ki so prilagojeni njenemu poslovanju oziroma njenim zavarovalnim poslom. Parametre zavarovalnica umeri z uporabo standardiziranih metod na podlagi svojih podatkov ali podatkov, ki so neposredno povezani s posli zavarovalnice.

(7) Nadomestitev standardiziranih parametrov s parametri zavarovalnice iz prejšnjega odstavka predhodno odobri Agencija za zavarovalni nadzor, pri čemer Agencija za zavarovalni nadzor preveri popolnost, natančnost in ustreznost podatkov, ki jih je zavarovalnica uporabila za kalibracijo/umerjanje parametrov, ter uporabljeno metodo.

207. člen

(modul tveganj premoženjskih zavarovanj)

(1) Modul tveganj premoženjskih zavarovanj odraža tveganja v zvezi s kritimi nevarnostmi in postopki, uporabljenimi pri opravljanju poslov, ki izhajajo iz premoženjskih zavarovanj razen zdravstvenih obveznosti zavarovalnice do zavarovalcev, zavarovancev in drugih upravičencev iz zavarovalnih pogodb.

(2) Modul tveganj premoženjskih zavarovanj upošteva negotovosti v rezultatu zavarovalnice zaradi obstoječih obveznosti do zavarovalcev, zavarovancev in drugih upravičencev iz zavarovalnih pogodb na podlagi sklenjenih zavarovalnih pogodb, kot tudi zaradi pričakovanih novih obveznosti, izhajajočih iz zavarovalnih pogodb, sklenjenih v naslednjih dvanajstih mesecih.

(3) Modul tveganj premoženjskih zavarovanj vsebuje najmanj naslednje podmodule tveganj:

1. podmodul tveganj premij in rezervacij,
2. podmodul tveganj katastrof.

(4) Podmodul tveganj premij in rezervacij vsebuje tveganja izgube ali neugodne spremembe v vrednosti obveznosti do zavarovalcev, zavarovancev in drugih upravičencev iz zavarovalnih pogodb, ki izhajajo iz nihanja v času, pogostosti in jakosti zavarovanih škodnih dogodkov ter nihanj v času in obsegu obravnavanja odškodninskih zahtevkov.

(5) Podmodul tveganj katastrof iz premoženjskih zavarovanj vsebuje tveganja izgube ali neugodne spremembe v vrednosti obveznosti do zavarovalcev, zavarovancev in drugih upravičencev iz zavarovalnih pogodb zaradi značilne negotovosti glede oblikovane premije in neustreznih predpostavk, upoštevanih v izračunu zavarovalno-tehničnih rezervacij, povezanih z ekstremnimi ali izjemnimi dogodki.

208. člen

(modul tveganj življenjskih zavarovanj)

(1) Modul tveganj življenjskih zavarovanj odraža tveganja v zvezi s kritimi nevarnostmi in postopki, uporabljenimi pri opravljanju poslov, ki izhajajo iz nepremoženjskih oziroma življenjskih obveznosti zavarovalnice do zavarovalcev, zavarovancev in drugih upravičencev iz zavarovalnih pogodb.

(2) Modul tveganj življenjskih zavarovanj vsebuje najmanj naslednje podmodule tveganj:

1. podmodul tveganj umrljivosti (smrtnosti),
2. podmodul tveganj dolgoživosti,
3. podmodul tveganj invalidnosti in obolevnosti,
4. podmodul tveganj stroškov,
5. podmodul tveganj revizije,
6. podmodul tveganj predčasnih prekinitev,
7. podmodul tveganj katastrof.

(3) Podmodul tveganj umrljivosti (smrtnosti) vsebuje tveganja izgube ali neugodne spremembe v vrednosti obveznosti zavarovalnice do zavarovalcev, zavarovancev in drugih upravičencev iz zavarovalnih pogodb, ki izhajajo iz sprememb vrednosti, trenda ali nestanovitnosti upoštevane verjetnosti za smrt, pri čemer povečanje upoštevane verjetnosti za smrt vodi do povečanja obveznosti do zavarovalcev, zavarovancev in drugih upravičencev iz zavarovalnih pogodb.

(4) Podmodul tveganj dolgoživosti vsebuje tveganja izgube ali neugodne spremembe v vrednosti obveznosti zavarovalnice do zavarovalcev, zavarovancev in drugih upravičencev iz zavarovalnih pogodb, ki izhajajo iz sprememb vrednosti, trenda ali nestanovitnosti upoštevane verjetnosti za smrt, pri čemer znižanje upoštevane verjetnosti za smrt vodi do povečanja obveznosti do zavarovalcev, zavarovancev in drugih upravičencev iz zavarovalnih pogodb.

(5) Podmodul tveganj invalidnosti in obolevnosti vsebuje tveganja izgube ali neugodne spremembe v vrednosti obveznosti zavarovalnice do zavarovalcev, zavarovancev in drugih upravičencev iz zavarovalnih pogodb, ki izhajajo iz sprememb vrednosti, trenda ali nestanovitnosti upoštevane verjetnosti za invalidnost, bolezen in obolevnost.

(6) Podmodul tveganj stroškov vsebuje tveganja izgube ali neugodne spremembe v vrednosti obveznosti zavarovalnice do zavarovalcev, zavarovancev in drugih upravičencev iz zavarovalnih pogodb, ki izhajajo iz sprememb vrednosti, trenda ali nestanovitnosti stroškov, ki nastajajo v postopku izpolnjevanja obveznosti zavarovalnice do zavarovalcev, zavarovancev in drugih upravičencev iz zavarovalnih pogodb.

(7) Podmodul tveganj revizije vsebuje tveganja izgube ali neugodne spremembe v vrednosti obveznosti zavarovalnice do zavarovalcev, zavarovancev in drugih upravičencev iz zavarovalnih pogodb, ki izhajajo iz sprememb vrednosti, trenda ali nestanovitnosti upoštevanih revizij pri določanju vrednosti bodočih rent zaradi sprememb v pravnem okolju ali zaradi sprememb v zdravstvenem stanju zavarovanih oseb.

(8) Podmodul tveganj predčasnih prekinitev vsebuje tveganja izgube ali neugodne spremembe v vrednosti obveznosti zavarovalnice do zavarovalcev, zavarovancev in drugih upravičencev iz zavarovalnih pogodb, ki izhajajo iz

sprememb vrednosti ali nestanovitnosti upoštevanih verjetnosti za predčasno prekinitve, prenehanje, obnovitev in odkup zavarovalnih pogodb.

(9) Podmodul tveganj katastrof iz življenjskih zavarovanj vsebuje tveganja izgube ali neugodne spremembe v vrednosti obveznosti zavarovalnice do zavarovalcev, zavarovancev in drugih upravičencev iz zavarovalnih pogodb zaradi značilne negotovosti glede oblikovane premije in neustreznih predpostavk, upoštevanih v izračunu zavarovalno-tehničnih rezervacij, povezanih z ekstremnimi ali izjemnimi dogodki.

209. člen

(modul tveganj zdravstvenih zavarovanj)

(1) Modul tveganj zdravstvenih zavarovanj odraža tveganja v zvezi s kritimi nevarnostmi in postopki, uporabljenimi pri opravljanju poslov, ki izhajajo iz zdravstvenih obveznosti zavarovalnice do zavarovalcev, zavarovancev in drugih upravičencev iz zavarovalnih pogodb.

(2) Modul tveganj zdravstvenih zavarovanj vsebuje najmanj naslednja tveganja:

1. tveganje izgube ali neugodne spremembe v vrednosti zavarovalnih obveznosti, ki izhajajo iz sprememb vrednosti, trenda ali nestanovitnosti stroškov, ki nastanejo v postopku izpolnjevanja obveznosti zavarovalnice do zavarovalcev, zavarovancev in drugih upravičencev iz zavarovalnih pogodb,
2. tveganje izgube ali neugodne spremembe v vrednosti obveznosti zavarovalnice do zavarovalcev, zavarovancev in drugih upravičencev iz zavarovalnih pogodb, ki izhajajo iz nihanja v času, pogostosti in jakosti zavarovanih škodnih dogodkov in nihanj v času in obsegu obravnavanja odškodninskih zahtevkov,
3. tveganje izgube ali neugodne spremembe v vrednosti obveznosti zavarovalnice do zavarovalcev, zavarovancev in drugih upravičencev iz zavarovalnih pogodb zaradi značilne negotovosti glede oblikovane premije in neustreznih predpostavk upoštevanih v izračunu zavarovalno-tehničnih rezervacij povezanih z izbruhi večjih epidemij in nenavadnim kopičenjem tveganj v takšnih ekstremnih okoliščinah.

(3) Če določila zakona, ki ureja zdravstvena zavarovanja, dovoljujejo delitev zneskov škod za zdravstvena tveganja med zavarovalnicami in pozavarovalnicami in izpolnjujejo merila, določena v nadaljevanju, ter dodatna merila, določena z aktom, ki ga sprejme Evropska komisija na podlagi petega odstavka 109.a člena Direktive 2009/138/ES, za zavarovalnico veljajo izvedbeni tehnični standardi glede standardnih odstopanj v zvezi s temi zavarovanji, ki jih sprejme Evropska komisija na podlagi četrtega odstavka 109.a člena Direktive 2009/138/ES. Merila iz prejšnjega stavka so:

1. mehanizem za izmenjavo zahtevkov je pregleden in v celoti vnaprej določen pred letnim obdobjem, za katero velja;
2. mehanizem za izmenjavo zahtevkov, število zavarovalnic, ki sodelujejo v sistemu za izravnavo zdravstvenega tveganja, in značilnosti tveganja podjetja v okviru sistema za izravnavo zdravstvenega tveganja zagotavljajo, da je za vsako podjetje, ki sodeluje v tem sistemu, nestanovitnost letnih izgub poslovne dejavnosti, za katero velja sistem za izravnavo zdravstvenega tveganja, bistveno manjša tako glede premije kot glede rezervacije premoženjskega zavarovanja;
3. zdravstveno zavarovanje, za katerega velja sistem za izravnavo zdravstvenega tveganja, je obvezno in služi kot delna ali popolna alternativa zdravstvenemu kritju, ki ga zagotavljajo sistemi socialne varnosti;
4. v primeru neplačila zavarovalnic, ki sodelujejo v sistemu za izravnavo zdravstvenega tveganja, ena ali več vlad držav članic v celoti jamčijo za kritje

zahtevkov zavarovanca za zavarovalni posel, ki ga ureja sistem za izravnavo zdravstvenega tveganja.

210. člen
(modul tržnega tveganja)

(1) Modul tržnega tveganja odraža tveganja, ki izhajajo iz sprememb v vrednosti ali nestanovitnosti tržnih cen finančnih instrumentov. V modulu tržnega tveganja zavarovalnica upošteva tiste finančne instrumente, ki vplivajo na vrednost njenih sredstev in obveznosti ter strukturno neusklajenost med njenimi sredstvi in obveznostmi, zlasti glede njihovega trajanja.

(2) Modul tržnega tveganja vsebuje najmanj naslednje podmodule tveganj:

1. podmodul tveganja obrestne mere,
2. podmodul tveganja lastniških vrednostnih papirjev,
3. podmodul tveganja nepremičnin,
4. podmodul tveganja kreditnih pribitkov,
5. podmodul valutnega tveganja,
6. podmodul tržne koncentracije.

(3) Podmodul tveganja obrestne mere odraža občutljivost vrednosti sredstev, obveznosti in finančnih instrumentov na spremembe v časovni strukturi obrestnih mer ali nestanovitnosti obrestnih mer.

(4) Podmodul tveganja lastniških vrednostnih papirjev odraža občutljivost vrednosti sredstev, obveznosti in finančnih instrumentov na spremembe vrednosti ali nepredvidljivost tržnih cen lastniških vrednostnih papirjev.

(5) Podmodul tveganja nepremičnin odraža občutljivost vrednosti sredstev, obveznosti in finančnih instrumentov na spremembe vrednosti ali nestanovitnosti tržnih cen nepremičnin.

(6) Podmodul tveganja kreditnih pribitkov odraža občutljivost vrednosti sredstev, obveznosti in finančnih instrumentov na spremembe vrednosti ali nestanovitnosti kreditnih pribitkov na netvegano obrestno mero.

(7) Podmodul valutnega tveganja odraža občutljivost vrednosti sredstev, obveznosti in finančnih instrumentov na spremembe vrednosti ali nestanovitnosti menjalnih tečajev.

(8) Podmodul tržne koncentracije odraža dodatna tveganja zavarovalnice zaradi pomanjkljive razpršenosti portfelja sredstev ali večje izpostavljenosti tveganju neplačila s strani enega izdajatelja vrednostnih papirjev ali skupine povezanih izdajateljev.

211. člen
(modul tveganja neplačila nasprotne stranke)

(1) Modul tveganja neplačila nasprotne stranke odraža možne izgube zaradi nepričakovanega neplačila ali poslabšanja kreditnega položaja nasprotnih strank in dolžnikov zavarovalnic v prihodnjih dvanajstih mesecih. Modul tveganja neplačila nasprotne stranke zajema pogodbe za zmanjševanje tveganja, kot so pozavarovalne pogodbe, listinjenja in izvedeni finančni

instrumenti ter terjatve do zavarovalnih posrednikov, kot tudi druge kreditne izpostavljenosti, ki jih ne zajema podmodul tveganja kreditnih pribitkov.

(2) Modul tveganja neplačila nasprotne stranke primerno upošteva jamstva s premoženjem ali drugimi vrednostnimi papirji, ki so pri zavarovalnici ali pa so sklenjena za račun zavarovalnice in s tem povezana tveganja.

(3) Modul tveganja neplačila nasprotne stranke za vsako nasprotno stranko upošteva celovito izpostavljenost do te stranke ne glede na pravno obliko pogodbenih obveznosti do zavarovalnice.

212. člen

(podmodul tveganja lastniških vrednostnih papirjev: simetrična prilagoditev)

(1) V podmodul tveganja lastniških vrednostnih papirjev, izračunanim z uporabo standardne formule, je vključena simetrična prilagoditev, ki kapitalsko zahtevo tega modula prilagodi tveganju zavarovalnice, ki izhaja iz sprememb ravni cen lastniških vrednostnih papirjev.

(2) Simetrična prilagoditev temelji na funkciji sedanje ravni primerne indeksa lastniških vrednostnih papirjev in tehtani povprečni stopnji tega indeksa. Tehtano povprečje se izračuna z upoštevanjem časovnega obdobja, ki je enako za vse zavarovalnice.

(3) Simetrična prilagoditev lahko zahtevani solventnostni kapital za podmodul tveganj lastniških vrednostnih papirjev, izračunan z uporabo standardne formule, poveča oziroma zmanjša za največ 10 odstotnih točk.

213. člen

(podmodul tveganja lastniških vrednostnih papirjev: pristop, ki temelji na trajanju)

(1) Zavarovalnica lahko za izračun zahtevanega solventnostnega kapitala za podmodul tveganja lastniških vrednostnih papirjev uporabi pristop na osnovi trajanja, ki je umerjen s tvegano vrednostjo osnovnih lastnih virov sredstev zavarovalnice, določeno v 206. členu tega zakona, v obdobju, ki ustreza običajnemu obdobju posedovanja lastniških vrednostnih papirjev te zavarovalnice za namen upravljanja pokojninskih skladov in stopnjo zaupanja, ki je skladna stopnji zaupanja iz petega odstavka 203. člena tega zakona.

(2) Za izračun kapitalske zahteve podmodula tveganja lastniških vrednostnih papirjev, ki se nanaša na sredstva in obveznosti, ki jih zavarovalnica ločeno upravlja za namen upravljanja pokojninskih skladov, lahko zavarovalnica uporabi pristop iz prejšnjega odstavka, če je za to pridobila dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor izda dovoljenje za uporabo podmodula tveganja lastniških vrednostnih papirjev, ki temelji na trajanju, zavarovalnici, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje zavarovanj v zavarovalni skupini življenjskih zavarovanj in upravlja pokojninske sklade v skladu z zakonom, ki ureja pokojninske sklade oziroma aktom države članice, ki je bil sprejet zaradi prenosa Direktive 2003/41/ES ali izvaja druge oblike pokojninskih zavarovanj,

pri katerih so vplačane premije odbitna postavka od davčne osnove zavarovanca, če:

1. ločeno upravlja pokojninske sklade v smislu prvega odstavka 28. člena tega zakona,
2. upravlja pokojninske sklade iz uvodnega stavka tega odstavka samo v državah članicah, v katerih je pridobila dovoljenje za opravljanje te dejavnosti, in
3. povprečno trajanje obveznosti, za katere se bo uporabljal podmodul tveganja lastniških vrednostnih papirjev, presega 12 let.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor izda dovoljenje iz drugega odstavka tega člena samo zavarovalnici, katere kapitalski in likvidnostni položaj ter strategije in postopki, vključno s postopki poročanja o upravljanju sredstev in obveznosti, zagotavljajo, da je zavarovalnica sposobna posedovati lastniške vrednostne papirje v obdobju, ki ustreza običajnemu obdobju posedovanja lastniških vrednostnih papirjev te zavarovalnice za namen upravljanja pokojninskih skladov oziroma izvajanje drugih oblik pokojninskih zavarovanj, pri katerih so vplačane premije odbitna postavka od davčne osnove zavarovanca. Zavarovalnica je sposobna dokazati Agenciji za zavarovalni nadzor, da je ta pogoj izpolnjen s stopnjo zaupanja, kot je določeno v petem odstavku 203. člena tega zakona.

(5) Zavarovalnice ne smejo opustiti uporabe pristopa, ki temelji na trajanju, razen v ustrezno utemeljenih primerih, za katerega predhodno pridobijo dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor.

214. člen

(kapitalske zahteve za operativno tveganje)

(1) V kapitalskih zahtevah za operativno tveganje so upoštevana tista operativna tveganja, ki niso že upoštevana v izračunu osnovnega zahtevanega solventnostnega kapitala iz 206. člena tega zakona.

(2) Zahtevani solventnosti kapital za operativna tveganja ustreza tvegani vrednosti osnovnih lastnih sredstev zavarovalnice s stopnjo zaupanja 99,5 odstotka za obdobje enega leta.

(3) Pri življenjskih zavarovanjih, pri katerem zavarovalec prevzema naložbeno tveganje, izračun kapitalskih zahtev za operativno tveganje upošteva znesek letnih stroškov zavarovalnice, ki so nastali v zvezi s temi obveznostmi zavarovalnice do zavarovalcev, zavarovancev in drugih upravičencev iz zavarovalnih pogodb.

(4) Pri zavarovalnih poslih, razen zavarovalnih poslih iz prejšnjega odstavka, se v izračunu kapitalskih zahtev za operativno tveganje iz teh poslov upošteva obseg zavarovalnih poslov v smislu prihodkov od premij in višine oblikovanih zavarovalno-tehničnih rezervacij za te posle.

(5) Pri zavarovalnih poslih iz prejšnjega odstavka kapitalske zahteve za operativno tveganje ne smejo preseči 30 odstotkov osnovnega zahtevanega solventnostnega kapitala iz 206. člena tega zakona, ki se nanaša na te zavarovalne posle.

215. člen

(prilagoditev zaradi možnosti pokrivanja izgub s hkratnim zmanjšanjem zavarovalno-tehničnih rezervacij in zaradi odloženih davkov)

(1) Prilagoditev zaradi možnosti pokrivanja izgub s hkratnim zmanjšanjem zavarovalno-tehničnih rezervacij in zaradi odloženih davkov odraža možno poravnavo nepričakovanih izgub s hkratnim zmanjšanjem zavarovalno-tehničnih rezervacij oziroma odloženih davkov.

(2) Prilagoditev zaradi možnosti pokrivanja izgub s hkratnim zmanjšanjem zavarovalno-tehničnih rezervacij in zaradi odloženih davkov upošteva učinek blažitve tveganj zaradi prihodnjih diskrecijskih upravičenj v obsegu, v katerem lahko zavarovalnica dokaže, da lahko zmanjšanje takšnih upravičenj uporabi za kritje nepričakovanih izgub, ko se te pojavijo. Višina prilagoditev zaradi možnosti pokrivanja izgub s hkratnim zmanjšanjem zavarovalno-tehničnih rezervacij in zaradi odloženih davkov ne sme biti višja od vsote zavarovalno-tehničnih rezervacij in odloženih davkov, ki se nanašajo na ta prihodnja diskrecijska izplačila.

(3) Zavarovalnica ugotovi vrednost prihodnjih diskrecijskih upravičenj tako, da primerja vrednost izplačil zavarovancem oziroma drugim upravičencem iz zavarovalnih pogodb v neugodnih razmerah z izplačili v okviru predpostavk, na katerih temelji izračun najboljše ocene.

(4) Zavarovalnica na zahtevo Agencije za zavarovalni nadzor dokaže znesek prilagoditev zaradi možnosti pokrivanja izgub s hkratnim zmanjšanjem zavarovalno-tehničnih rezervacij in zaradi odloženih davkov iz prvega odstavka tega člena, ki jih je upoštevala v izračunu zahtevanega solventnostnega kapitala.

216. člen

(poenostavitve v standardni formuli)

Zavarovalnica lahko za posamezen modul ali podmodul tveganj uporabi poenostavljen izračun zahtevanega solventnostnega kapitala, če to dovoljuje narava, obseg in zahtevnost tveganj, s katerimi se sooča v okviru posameznega modula ali podmodula tveganj, in če bi bilo nesorazmerno zahtevati, da uporabi standardizirani izračun. Poenostavljen izračun zahtevanega solventnostnega kapitala izpolnjuje zahtevo četrtega in petega odstavka 203. člena tega zakona.

217. člen

(znatno odstopanje od predpostavk izračuna po standardni formuli)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor lahko z odredbo, v kateri navede razloge, od zavarovalnice zahteva uporabo parametrov, prilagojenih zavarovalnici oziroma njenim prevzetim tveganjem, za izračun zahtevanega solventnostnega kapitala za module tveganj, življenjskih, premoženjskih in zdravstvenih zavarovanj, v skladu s šestim odstavkom 206. člena tega zakona, če tveganja zavarovalnice močno odstopajo od predpostavk, ki so osnova za izračun zahtevanega solventnostnega kapitala po standardni formuli.

(2) Parametri, prilagojeni zavarovalnici oziroma njenim privzetim tveganjem so določeni tako, da izpolnjujejo zahtevo četrtega in petega odstavka 203. člena tega zakona.

4.10.3. Izračun zahtevanega solventnostnega kapitala z uporabo popolnega ali delnega notranjega modela

218. člen

(splošne določbe glede uporabe popolnih ali delnih notranjih modelov)

(1) Za izračun zahtevanega solventnostnega kapitala z delnim ali popolnim notranjim modelom, potrebuje zavarovalnica dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor izda dovoljenje za uporabo notranjega modela na zahtevo zavarovalnice, na podlagi dokazil, da model izpolnjuje zahteve iz 225. do 230. člena tega zakona, in če Agencija za zavarovalni nadzor zaključi, da so sistemi za upravljanje, merjenje, spremljanje, obvladovanje in poročanje o tveganjih zavarovalnice ustrezni.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor odloči o izdaji dovoljenja za uporabo notranjega modela za izračun zahtevanega solventnostnega kapitala v šestih mesecih od prejema popolne zahteve.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor lahko z odredbo, v kateri so navedeni razlogi, od zavarovalnice, ki je pridobila dovoljenje za uporabo notranjega modela, zahteva, da ji posreduje oceno zahtevanega solventnostnega kapitala, izračunanega z uporabo standardne formule.

219. člen

(dodatne določbe za uporabo delnih notranjih modelov)

(1) Delni notranji model lahko zavarovalnica uporabi za izračun:

1. enega ali več modulov ali podmodulov tveganj osnovnega zahtevanega solventnostnega kapitala,
2. kapitalskih zahtev za operativno tveganje,
3. prilagoditev zaradi možnosti pokrivanja izgub s hkratnim znižanjem zavarovalno-tehničnih rezervacij in zaradi odloženih davkov.

(2) Delni notranji model lahko zavarovalnica uporabi za izračun zahtevanega solventnostnega kapitala za celotno poslovanje zavarovalnice ali za enega ali več segmentov poslovanja.

(3) Za izdajo dovoljenja za uporabo delnega notranjega modela s strani Agencije za zavarovalni nadzor, zavarovalnica poleg zahtev iz drugega odstavka prejšnjega člena izpolnjuje tudi naslednje dodatne pogoje:

1. zavarovalnica ustrezno utemelji razlog za omejen obseg uporabe notranjega modela,
2. delni notranji model ustrezneje ovrednoti tveganja zavarovalnice v primerjavi z vrednostjo zahtevanega solventnostnega kapitala, izračunanega na podlagi standardne formule,
3. sestava delnega notranjega modela omogoča popolno vključitev v standardno formulo za izračun zahtevanega solventnostnega kapitala.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor lahko v postopku odločanja o uporabi delnega notranjega modela, ki obsega le nekatere podmodule določenega modula tveganj ali samo nekatere segmente poslovanja zavarovalnice, od zavarovalnice zahteva, da predloži časovni potek razširitve obsega uporabe delnega notranjega modela.

(5) Načrt časovnega poteka razširitve obsega uporabe delnega notranjega modela iz prejšnjega odstavka določa način, po katerem namerava zavarovalnica razširiti

uporabo delnega notranjega modela na druge podmodule določenega modula tveganj ali na druge segmente poslovanja, da bi s tem zagotovila, da bo delni notranji model pokrival prevladujoč del zavarovalnih poslov oziroma tveganj.

220. člen

(postopek glede spreminjanja popolnih in delnih notranjih modelov)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor pri izdaji dovoljenja za uporabo delnega ali popolnega notranjega modela odobri tudi politiko spreminjanja notranjega modela. Zavarovalnica lahko spremeni delni ali popolni notranji model samo v skladu z odobreno politiko.

(2) Politika spreminjanja notranjega modela ločeno vsebuje podroben opis za spreminjanje manjših in večjih sprememb notranjega modela.

(3) Za večje spremembe delnega ali popolnega notranjega modela potrebuje zavarovalnica dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor v skladu s prvim odstavkom 218. člena tega zakona.

(4) Za manjše spremembe delnega ali popolnega notranjega modela, ki so v skladu z odobreno politiko spreminjanja notranjega modela, zavarovalnica ne potrebuje dovoljenja Agencije za zavarovalni nadzor.

221. člen

(odgovornost organov upravljanja zavarovalnice pri uporabi delnega ali popolnega notranjega modela)

(1) Zahtevo za izdajo dovoljenja za uporabo delnega ali popolnega notranjega modela ali zahtevo za odobritev večjih sprememb delnega ali popolnega notranjega modela odobri uprava zavarovalnice.

(2) Uprava zavarovalnice je odgovorna:

1. za vzpostavitev sistemov, ki zagotavljajo stalno in pravilno delovanje delnega ali popolnega notranjega modela;
2. da zagotavlja ustreznost delnega ali popolnega notranjega modela in njegovo stalno delovanje;
3. da delni ali popolni notranji model stalno odraža profil tveganj, ki jih obravnava.

222. člen

(vrnitev na izračun zahtevanega solventnostnega kapitala z uporabo standardne formule)

Po pridobitvi dovoljenja za uporabo delnega ali popolnega notranjega modela za izračun zahtevanega solventnostnega kapitala zavarovalnice ne smejo kapitalskih zahtev za del, za katerega so pridobile dovoljenje za uporabo notranjega modela, računati z uporabo standardne formule. Standardno formulo za del ali celotni zahtevani solventnostni kapital, ki je predmet dovoljenja, lahko uporabijo le v izjemnih okoliščinah, ki so ustrezno utemeljene in pod pogojem, da je Agencija za zavarovalni nadzor to odobrila.

223. člen

(neskladnost notranjega modela)

(1) Če po pridobitvi dovoljenja Agencije za zavarovalni nadzor za uporabo notranjega modela notranji model zavarovalnice preneha izpolnjevati zahteve iz drugega odstavka 218. člena tega zakona, zavarovalnica Agenciji za zavarovalni nadzor nemudoma posreduje načrt, v katerem so opisani ukrepi in roki za uskladitev delnega ali popolnega notranjega modela z zahtevami iz drugega odstavka 218. člena tega zakona, ali dokazati, da je finančni vpliv, ki je posledica neskladnosti, nepomemben.

(2) Če zavarovalnica ne izvede načrta, ki ga je v skladu s prejšnjim odstavkom posredovala Agenciji za zavarovalni nadzor, lahko Agencija za zavarovalni nadzor zahteva, da zavarovalnica zahtevani solventnostni kapital izračunava z uporabo standardne formule.

224. člen

(odstopanje od predpostavk izračuna zahtevanega solventnostnega kapitala po standardni formuli)

Če tveganja zavarovalnice močno odstopajo od predpostavk, ki so osnova za izračun zahtevanega solventnostnega kapitala z uporabo standardne formule, izda Agencija za zavarovalni nadzor odredbo, s katero zavarovalnici naloži, da za izračun zahtevanega solventnostnega kapitala ali ustreznih modulov tveganj uporablja popolni ali delni notranji model.

225. člen

(test uporabnosti)

Zavarovalnica prikaže Agenciji za zavarovalni nadzor, da:

1. notranji model redno uporablja in da ima notranji model pomembno vlogo v njenem sistemu upravljanja, zlasti pri:
 - sistemu za obvladovanje tveganj in procesih odločanja,
 - ekonomskih odločitvah, kapitalskih zahtevah in procesih delovanja, vključno z lastno oceno tveganj in solventnosti;
2. je pogostost izračunavanja zahtevanega solventnostnega kapitala z uporabo notranjega modela skladna s pogostostjo uporabe notranjega modela za druge namene, predpisane v prejšnji točki.

226. člen

(standardi kakovosti statističnih podatkov)

(1) Notranji model in izračun napovedi v obliki verjetnostne porazdelitve, na kateri model temelji, izpolnjuje merila iz naslednjih odstavkov tega člena.

(2) Metode, uporabljene za izračun napovedi v obliki verjetnostne porazdelitve, temeljijo na veljavnih in ustreznih aktuarskih ter statističnih tehnikah in so v skladu z metodami, uporabljenimi za izračun zavarovalno-tehničnih rezervacij. Metode, uporabljene za izračun napovedi v obliki verjetnostne porazdelitve, temeljijo na sedanjih in verodostojnih informacijah ter realnih predpostavkah.

(3) Na zahtevo Agencije za zavarovalni nadzor zavarovalnica utemelji izbiro predpostavk, uporabljenih v notranjem modelu.

(4) Notranji model vsebuje vsa pomembna tveganja, ki jim je zavarovalnica izpostavljena. Notranji model zajema vsa tveganja, predpisana v šestem odstavku 203. člena tega zakona.

(5) Podatki, uporabljeni v notranjem modelu, so natančni, popolni in ustrezni. Zavarovalnica najmanj enkrat letno posodobi parametre, uporabljene pri izračunu napovedi v obliki verjetnostne porazdelitve.

(6) Zavarovalnica v notranjem modelu upošteva vsa plačila zavarovalcem, zavarovancem ali drugim upravičencem zavarovalnih pogodb, za katera predvideva, da bodo nastala, tudi če ta plačila niso pogodbeno zajamčena.

(7) Zavarovalnica lahko v notranjem modelu upošteva učinke razpršenosti v sklopu posameznih tveganj ali med njimi, če ji za to izda dovoljenje Agencija za zavarovalni nadzor. Agencija za zavarovalni nadzor izda dovoljenje za upoštevanje učinkov razpršenosti, če ima zavarovalnica vzpostavljen ustrezen sistem za merjenje takšnih učinkov in če se Agencija za zavarovalni nadzor prepriča, da je uporabljeni sistem za merjenje učinkov razpršenosti ustrezen.

(8) Zavarovalnica lahko v notranjem modelu upošteva učinke ukrepov za zmanjševanje tveganj pod pogojem, da se v notranjem modelu ustrezno upoštevajo kreditna in druga tveganja, ki izhajajo iz uporabe ukrepov za ublažitev tveganj.

(9) Zavarovalnica oceni tveganja v zvezi s finančnimi garancijami in drugimi upravičenji iz zavarovalnih pogodb, upoštevanih v notranjih modelih. Poleg tega zavarovalnice ocenijo tudi prodajna in nakupna upravičenja, ki jih imajo same. V ta namen zavarovalnica upošteva vpliv prihodnjih sprememb finančnih in nefinančnih razmer na izvajanje teh prodajnih in nakupnih upravičenj.

(10) Zavarovalnica lahko v notranjem modelu upošteva prihodnje ukrepe organov upravljanja, ki bi jih ti v posebnih okoliščinah po razumnih pričakovanjih izvedli.

227. člen (standardi umeritve)

(1) Zavarovalnica lahko v notranjem modelu uporabi drugačno časovno obdobje ali mero tveganja od tiste, določene v četrtem in petem odstavku 203. člena tega zakona. Uporaba drugačnega časovnega obdobja ali mere tveganja je možna, če zahtevani solventnostni kapital, izračunan z notranjim modelom, zagotavlja zavarovalcem, zavarovancem in drugim upravičencem iz zavarovalnih pogodb enako stopnjo varnosti, kot je določeno v 203. členu tega zakona.

(2) Zavarovalnica izračuna zahtevani solventnostni kapital neposredno iz napovedi v obliki verjetnostne porazdelitve, ki jo proizvede notranji model. Za neposreden izračun zahtevanega solventnostnega kapitala uporabi zavarovalnica za mero tvegano vrednost iz petega odstavka 203. člena tega zakona.

(3) Če izračun zahtevanega solventnostnega kapitala v skladu z drugim odstavkom tega člena ni možen, lahko Agencija za zavarovalni nadzor zavarovalnici izda dovoljenje za uporabo približkov. Za pridobitev dovoljenja za uporabo približkov za izračun zahtevanega solventnostnega kapitala zavarovalnica Agenciji za zavarovalni nadzor dokaže, da je zavarovalcem, zavarovancem in drugim upravičencem zavarovalnih pogodb ob uporabi približkov zagotovljena enaka stopnja varnosti, kot je določeno v 203. členu tega zakona.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor preveri standarde umeritve notranjega modela. Agencija za zavarovalni nadzor lahko preveri standarde umeritve notranjega modela tudi tako, da z odredbo zahteva, da zavarovalnica uporabi notranji model na primernem referenčnem zavarovalnem portfelju in upošteva predpostavke, ki temeljijo na zunanjih ali tržnih podatkih, in ne na podatkih te zavarovalnice.

228. člen

(opredelitev vzrokov in virov dobička oziroma izgube)

(1) Zavarovalnica, ki uporablja notranji model za izračun zahtevanega solventnostnega kapitala, najmanj enkrat letno pregleda vzroke in vire dobička oziroma izgube za vsak večji segment poslovanja.

(2) Zavarovalnica po vsakem pregledu iz prejšnjega odstavka Agenciji za zavarovalni nadzor poroča, kako določitev posameznega tveganja v notranjem modelu pojasnjuje vzroke in vire dobička oziroma izgube.

229. člen

(standardi preverjanja ustreznosti)

(1) Zavarovalnica redno spremlja delovanje notranjega modela, pregleduje ustreznost njegovih sestavin in primerja rezultate notranjega modela z dejanskimi preteklimi izkustvi.

(2) Postopek preverjanja ustreznosti delovanja notranjega modela vključuje tudi uporabo učinkovitih statističnih metod dokazovanja ustreznosti notranjega modela, s katerim zavarovalnica Agenciji za zavarovalni nadzor dokazuje, da je z notranjim modelom izračunani zahtevani solventnostni kapital ustrezen. Uporabljene statistične metode prikazujejo, da je napoved v obliki verjetnostne porazdelitve ustrezna glede na pretekla izkustva in glede na nove podatke ter informacije, ki vplivajo na napoved.

(3) Zavarovalnica opravi tudi analizo stabilnosti notranjega modela in še posebej preveri občutljivost rezultatov notranjega modela na spremembe ključnih predpostavk. Analiza notranjega modela vključuje tudi oceno natančnosti, popolnosti in ustreznosti podatkov, ki jih notranji model uporablja.

230. člen

(standardi dokumentiranja)

(1) Zavarovalnica dokumentira in arhivira podrobnosti v zvezi s sestavo in delovanjem svojega notranjega modela.

(2) Dokumentacija iz prejšnjega odstavka:

1. dokazuje skladnost notranjega modela z 225. do 229. členom tega zakona;
2. vsebuje podroben opis teorije, predpostavk ter matematičnih in empiričnih podlag, na katerih temelji notranji model;
3. navaja vse okoliščine, v katerih notranji model ne deluje učinkovito;
4. dokumentira in arhivira vse večje spremembe notranjega modela, kot je določeno v 220. členu tega zakona.

231. člen
(zunanji modeli in podatki)

Uporaba notranjega modela ali podatkov, pridobljenih od tretje osebe, zavarovalnice ne odvezuje od uporabe določb 225. do 229. člena tega zakona.

4.11. Zahtevani minimalni kapital

232. člen
(splošna določba)

Vrednost primernih osnovnih lastnih virov sredstev zavarovalnice iz drugega odstavka 200. člena tega zakona je najmanj enaka zahtevanemu minimalnemu kapitalu.

233. člen
(načela zahtevanega minimalnega kapitala)

(1) Zahtevani minimalni kapital je enak znesku primernih osnovnih lastnih virov sredstev, pod katerim bi bili zavarovalci, zavarovanci ali drugi upravičenci zavarovalnih pogodb izpostavljeni nesprejemljivi stopnji tveganja, če se zavarovalnici dovoli nadaljnje poslovanje.

(2) Zahtevani minimalni kapital zavarovalnice ne sme biti nikoli nižji od (absolutni prag):

1. 2.500.000 eurov za zavarovalnice, ki opravljajo posle iz zavarovalne skupine premoženjskih zavarovanj, razen v primeru kritja tveganj iz zavarovalnih vrst 10 do 15, kot so določene v drugem odstavku 7. člena tega zakona, ko znesek ne sme biti nikoli nižji od 3.700.000 eurov;
2. 3.700.000 eurov za zavarovalnice, ki opravljajo posle iz zavarovalne skupine življenjskih zavarovanj;
3. 3.600.000 eurov za pozavarovalnice in zavarovalnice, ki imajo dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov sklepanja pozavarovanj;
4. vsote zneskov iz 1. in 2. točke tega odstavka za zavarovalnice iz tretjega do petega odstavka 26. člena tega zakona.

234. člen
(izračun zahtevanega minimalnega kapitala)

(1) Zavarovalnica izračuna zahtevani minimalni kapital v skladu z:

- **4.11. oddelkom tega zakona in**
- **aktom, ki ga izda Evropska komisija na podlagi 130. člena Direktive 2009/138/ES.**

(2) Zahtevani minimalni kapital se izračuna na jasen in preprost način in na način, da se zagotovi možnost revizije izračuna.

(3) Zahtevani minimalni kapital se izračuna kot linearna funkcija skupine ali podskupine naslednji spremenljivk:

- 1. zavarovalno-tehničnih rezervacij,**
- 2. obračunane zavarovalne premije,**
- 3. tveganega kapitala,**
- 4. odloženih davkov in**
- 5. stroškov upravljanja.**

(4) Spremenljivke iz prejšnjega odstavka ne upoštevajo pozavarovanja.

(5) Linearna funkcija iz tretjega odstavka tega člena se kalibrira na tvegano vrednost osnovnih lastnih virov sredstev zavarovalnice s stopnjo zaupanja 85 odstotkov v obdobju enega leta.

(6) Ne glede na drugi odstavek prejšnjega člena zahtevani minimalni kapital zavarovalnice ne sme biti nižji od 25 odstotkov ali višji od 45 odstotkov zahtevanega solventnostnega kapitala zavarovalnice, izračunanega v skladu z 4.10. oddelkom tega zakona, vključno s morebitnim kapitalskim dodatkom iz 309. člena tega zakona.

235. člen

(pogostost izračuna zahtevanega minimalnega kapitala)

(1) Zavarovalnica izračuna zahtevani minimalni kapital najmanj četrtletno in o izračunu poroča Agenciji za zavarovalni nadzor.

(2) Za namen izračuna mejnih vrednosti iz šestega odstavka prejšnjega člena zavarovalnicam ni treba izračunavati zahtevanega solventnostnega kapitala za vsako četrtletje.

(3) Če zahtevani minimalni kapital doseže katero od mejnih vrednosti iz šestega odstavka prejšnjega člena, zavarovalnica to sporoči Agenciji za zavarovalni nadzor in ustrezno pojasni razloge za to.

4.12. Naložbe

236. člen

(naložbe zavarovalnice)

(1) Zavarovalnica nalaga vsa svoja sredstva v skladu z:

- 4.12. oddelkom tega zakona in
- akti, ki jih izda Evropska komisija na podlagi prvega odstavka in a) in b) točk drugega odstavka 135. člena Direktive 2009/138/ES.

(2) Zavarovalnica vsa sredstva nalaga samo v sredstva in finančne instrumente, katerih tveganja lahko primerno opredeli, meri, spremlja, upravlja, nadzira in o njih poroča ter ustrezno upošteva v svoji oceni solventnostnih potreb iz 1. točke drugega odstavka 156. člena tega zakona.

(3) Zavarovalnica vsa sredstva, še posebno sredstva, ki krijejo zahtevani minimalni kapital in zahtevani solventnostni kapital, nalaga na način, ki zagotavlja varnost,

kakovost, likvidnost in donosnost njenega celotnega portfelja. Poleg tega zavarovalnica izvede lokalizacijo sredstev tako, da zagotovi njihovo razpoložljivost.

237. člen

(dodatna pravila v zvezi z naložbami zavarovalnice)

(1) Zavarovalnica lahko nalaga sredstva v izvedene finančne instrumente samo, če ti instrumenti prispevajo k zmanjšanju tveganj ali olajšajo učinkovito upravljanje portfelja.

(2) Zavarovalnica naložbe in sredstva, s katerimi se ne trguje na organiziranem trgu, zadrži na preudarni ravni.

(3) Zavarovalnica sredstva ustrezno razprši tako, da prepreči pretirano odvisnost od posamezne vrste naložb, posameznega izdajatelja, skupine družb, geografskega območja in pretirano kopičenje tveganj v portfelju kot celoti.

(4) Naložbe zavarovalnice v sredstva, ki jih izda isti izdajatelj ali izdajatelji, ki pripadajo isti skupini, ne smejo izpostaviti zavarovalnice pretirani koncentraciji tveganj.

(5) Dodatna pravila v zvezi z naložbami zavarovalnice iz tega člena se ne uporabljajo za naložbe iz drugega, tretjega in četrtega odstavka 239. člena tega zakona, razen v primeru, določenem v petem odstavku 239. člena.

238. člen

(naložbe, ki krijejo zavarovalno-tehnične rezervacije)

(1) Zavarovalnica pri naložbah sredstev, ki so namenjene kritju bodočih obveznosti iz premoženjskih in življenjskih zavarovanj, v zvezi s katerimi je dolžna oblikovati zavarovalno-tehnične rezervacije, poleg določb 236. in 237. člena tega zakona upošteva tudi določbe tega člena.

(2) Višina sredstev, ki so namenjena kritju bodočih obveznosti iz premoženjskih zavarovanj, v zvezi s katerimi zavarovalnica oblikuje zavarovalno-tehnične rezervacije, je najmanj enaka višini zavarovalno-tehničnih rezervacij.

(3) Višina sredstev, ki so namenjena kritju bodočih obveznosti iz življenjskih zavarovanj, v zvezi s katerimi zavarovalnica oblikuje zavarovalno-tehnične rezervacije, je najmanj enaka višini zavarovalno-tehničnih rezervacij.

(4) Zavarovalnica sredstva iz prvega odstavka tega člena nalaga tudi na način, ki ustreza naravi in trajanju zavarovalnih in pozavarovalnih obveznosti ter je v čim boljšem interesu vseh zavarovalcev, zavarovancev in drugih upravičencev iz zavarovalnih pogodb ob upoštevanju vseh razkritih ciljev iz zavarovalnih pogodb. V primeru konflikta interesov zavarovalnica oziroma oseba, ki upravlja portfelj sredstev zavarovalcev oziroma zavarovancev oziroma drugih upravičencev iz zavarovalnih pogodb, zagotovi, da je naložba opravljena v interesu zavarovalcev, zavarovancev in drugih upravičencev iz zavarovalnih pogodb.

(5) Če je na sredstvu vpisana obremenitev v korist tretje osebe, naložba v to sredstvo ni primerna za kritje zavarovalno-tehničnih rezervacij.

239. člen

(posebne določbe za zavarovanja, pri katerih zavarovalec prevzema naložbeno tveganje)

(1) Ne glede na drugi in tretji odstavek 236. in 238. člena tega zakona se za naložbe sredstev zavarovalnice v zvezi s pogodbami o življenjskem zavarovanju, pri katerih naložbeno tveganje nosijo zavarovalci, uporabljajo določbe tega člena.

(2) Kadar so upravičenja iz naslova zavarovalnih pogodb neposredno povezana z vrednostjo enot premoženja KNPVP skladov, naložbe iz naslova teh zavarovalnih pogodb v največji možni meri obsegajo naložbe v enote premoženja teh skladov. Zavarovalno-tehnične rezervacije v zvezi s temi upravičenji so vezane na enote premoženja teh KNPVP skladov.

(3) Kadar so upravičenja iz naslova zavarovalnih pogodb neposredno povezana z vrednostjo sredstev, ki so v upravljanju zavarovalnice ali upravljanje katerih je zavarovalnica prenesla na drugo osebo (v nadaljnjem besedilu: notranji sklad zavarovalnice), so sredstva iz naslova teh zavarovalnih pogodb v največji možni meri naložena v sredstva, opredeljena v zavarovalni pogodbi. Zavarovalno-tehnične rezervacije v zvezi s temi upravičenji so vezane na enote notranjega sklada oziroma, kadar notranji sklad ni razdeljen na enote, na sredstva v tem skladu.

(4) Kadar so upravičenja iz naslova zavarovalnih pogodb neposredno povezana z vrednostjo indeksa vrednostnih papirjev ali z drugo referenčno vrednostjo, razen tistih iz drugega in tretjega odstavka tega člena, naložbe iz naslova teh zavarovalnih pogodb v največji možni meri obsegajo enote, za katere se šteje, da predstavljajo indeks vrednostnih papirjev ali drugo referenčno vrednost, ki temelji na naložbah ustrezne varnosti in tržnosti. Če takšne enote niso oblikovane, so naložbe v zvezi s temi zavarovalnimi pogodbami ustrezne varnosti in tržnosti in v največji možni meri ustrezajo naložbam, na katerih temelji referenčna vrednost. Zavarovalno-tehnične rezervacije v zvezi s temi upravičenji so vezane na enote, za katere se šteje, da predstavljajo referenčno vrednost, ali v primeru, ko enote niso oblikovane, na sredstva ustrezne varnosti in tržnosti, ki v največji možni meri ustrezajo naložbam, na katerih temelji referenčna vrednost.

(5) Kadar zavarovalne pogodbe iz drugega, tretjega in četrtega odstavka tega člena vključujejo tudi zajamčen donos na vložena sredstva ali druga zajamčena izplačila zavarovancem, zavarovalcem ali drugim upravičencem, se za naložbe, ki krijejo ustrezne dodatne zavarovalno-tehnične rezervacije za zajamčen donos na vložena sredstva ali za druga zajamčena izplačila, uporablja 237. člen tega zakona.

(6) Zavarovalnica za račun notranjega sklada iz tretjega odstavka tega člena s skrbnikom sklenske pogodbe o opravljanju skrbniških storitev za notranji sklad in zagotovi ločitev premoženja notranjega sklada od premoženja zavarovalnice in drugega premoženja, ki ga zavarovalnica upravlja, kakor tudi od premoženja upravljalca notranjega sklada in od drugega premoženja, ki ga upravljalec notranjega sklada upravlja, kadar zavarovalnica upravljanje notranjega sklada prenese na drugo osebo. Zavarovalnica izračunava in objavlja čisto vrednost sredstev notranjega sklada in vrednost enote notranjega sklada, kadar je notranji sklad razdeljen na enote. Za skrbniške storitve v zvezi z upravljanjem notranjega sklada se smiselno uporabljajo

določbe zakona, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje, ki veljajo za opravljanje skrbniških storitev za vzajemni sklad, razen, če je s predpisom iz sedmega odstavka tega člena določeno drugače.

(7) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše:

- 1. podrobnejša pravila glede skrbniških storitev za notranji sklad;**
- 2. podrobnejša pravila glede ločitve premoženja notranjega sklada in glede vrste poslov, katerih upravljaec notranjega sklada ne sme sklepati za račun notranjega sklada (prepovedani posli z določenimi osebami);**
- 3. način izračuna čiste vrednosti sredstev notranjega sklada in vrednosti enote notranjega sklada, kadar je notranji sklad razdeljen na enote, ter način in roke za objavo čiste vrednosti sredstev notranjega sklada oziroma vrednosti enote notranjega sklada, kadar je notranji sklad razdeljen na enote.**

240. člen (registri sredstev)

(1) Zavarovalnica vodi register sredstev, ki krijejo zavarovalno-tehnične rezervacije.

(2) Zavarovalnica, ki opravlja zavarovalne posle v zavarovalnih skupinah življenjskih in premoženjskih zavarovanj, ločeno vodi register sredstev premoženjskih zavarovanj, ki krijejo zavarovalno-tehnične rezervacije iz zavarovalnih pogodb iz skupine premoženjskih zavarovanj, in register sredstev življenjskih zavarovanj, ki krijejo zavarovalno-tehnične rezervacije iz zavarovalnih pogodb iz skupine življenjskih zavarovanj.

(3) Zavarovalnica določi pravila, v skladu s katerimi vodi registre sredstev iz tega člena.

4.13. Omejeni skladi

241. člen (splošna določba)

(1) Omejeni sklad v zavarovalnici obstoji, če zakon, zavarovalni pogoji, druge pravne podlage ali pravila poslovanja zavarovalnice določajo, da so sredstva iz naslova določenega dela poslov, ki jih opravlja zavarovalnica, ter tveganj, ki izvirajo iz teh poslov, omejena tako, da jih zavarovalnica lahko uporabi samo za izpolnitev obveznosti ali pokrivanje tveganj, ki izhajajo iz teh poslov (v nadaljnjem besedilu: sredstva omejenega sklada). Zavarovalnica sredstev omejenega sklada in lastnih virov sredstev omejenega sklada (v nadaljnjem besedilu: omejeni lastni viri sredstev) ne sme uporabiti za izpolnitev obveznosti ali pokrivanje tveganj iz drugih poslov.

(2) Če ima zavarovalnica omejeni sklad, prilagodi lastne vire sredstev zavarovalnice na način, kot določa 201. člen tega zakona, in izračuna zahtevani solventnostni kapital omejenega sklada (v nadaljnjem besedilu: teoretični zahtevani solventnostni kapital) na način, kot določa drugi odstavek 203. člena tega zakona.

(3) Zavarovalnica s sredstvi omejenega sklada upravlja ločeno na način, da zagotovi, da bo sposobna izpolniti svoje obveznosti, ki v zvezi s temi sredstvi izhajajo iz zakona, zavarovalnih pogojev, drugih pravnih podlag in pravil poslovanja zavarovalnice.

4.14. Dodatna pravila glede upravljanja tveganj

242. člen
(dolžnost pozavarovanja)

Zavarovalnica s pozavarovanjem krije tisti del v zavarovanje prevzetih nevarnosti, ki po tabelah maksimalnega kritja presegajo lastne deleže v izravnavanju nevarnosti.

243. člen
(program načrtovanega pozavarovanja)

(1) Zavarovalnica za vsako poslovno leto sprejme program načrtovanega pozavarovanja.

(2) Program načrtovanega pozavarovanja obsega:

- 1. izračunane lastne deleže za posamezno homogeno skupino tveganj, vendar ne manj kot po vrstah poslovanja,**
- 2. tabelo maksimalnega kritja, izdelano na podlagi izračunov iz prejšnje točke,**
- 3. postopke, osnove in merila za ugotavljanje največje verjetne škode za posamezne nevarnosti, prevzete v zavarovanje.**

(3) Pri izračunih lastnih deležev posamezne homogene skupine tveganj iz 1. točke prejšnjega odstavka zavarovalnica upošteva zlasti:

- 1. lastno oceno tveganj in solventnosti v povezavi s kapitalskimi zahtevami in zneskom lastnega kapitala,**
- 2. skupni poslovni obseg,**
- 3. obračunane zavarovalne premije in oblikovane zavarovalno-tehnične rezervacije,**
- 4. deleže zavarovanj homogene skupine tveganj v osnovah iz 2. in 3. točke tega odstavka,**
- 5. popravke zaradi spremenljivosti homogene skupine tveganj.**

244. člen
(upravljanje likvidnostnega tveganja)

(1) Zavarovalnica gospodari z viri in naložbami tako, da je v vsakem trenutku sposobna izpolniti vse svoje dospele obveznosti.

(2) Politika upravljanja likvidnosti obsega:

1. načrtovanje pričakovanih znanih in morebitnih denarnih odtokov in zadostnih denarnih pritokov zanje ob upoštevanju poslovanja v normalnih okoliščinah in v okoliščinah likvidnostnih kriz,
2. redno spremljanje in upravljanje likvidnosti,
3. opredelitev ustreznih ukrepov za preprečitev oziroma odpravo vzrokov za nastop nelikvidnosti in opredelitev drugih možnosti za take ukrepe.

(3) Zavarovalnica redno spremlja likvidnost in preverja pravilnost in ustreznost predpostavk, ki so bile uporabljene pri določitvi politike upravljanja likvidnosti.

245. člen
(upravljanje operativnega tveganja)

(1) Zavarovalnica oblikuje in izvaja ustrezno politiko in procese za ocenjevanje in upravljanje operativnega tveganja, ki vključujejo tudi opis pristopov k obravnavi redkih, vendar zelo resnih dogodkov, ki pomenijo pomembno operativno tveganje.

(2) Za namen ustreznega oblikovanja in izvajanja politike in procesov iz prejšnjega odstavka zavarovalnica določno in podrobno opredeli dejavnike operativnega tveganja, ki jim je ali bi jim lahko bila izpostavljena.

246. člen
(zavarovalni statistični standardi)

(1) Zavarovalnica pri statističnih obdelavah sklenjenih zavarovanj, nevarnosti, ki jih krijejo zavarovanja, zavarovalnih primerov in škod uporablja zavarovalne statistične standarde.

(2) Zavarovalne statistične standarde sprejme Slovensko zavarovalno združenje s predhodnim soglasjem Agencije za zavarovalni nadzor.

247. člen
(ugotavljanje in obveščanje o poslabšanju finančnega položaja zavarovalnice)

(1) Zavarovalnica vzpostavi mehanizme za ugotavljanje poslabšanja svojega finančnega položaja.

(2) O poslabšanju svojega finančnega položaja zavarovalnica nemudoma oziroma najpozneje v treh delovnih dneh od ugotovitve poslabšanja svojega finančnega položaja obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor.

248. člen
(prepoved izplačila dobička)

(1) Zavarovalnica ne sme izplačati dobička niti v obliki vmesne dividende oziroma dividende niti v obliki izplačila iz naslova udeležbe pri dobičku uprave družbe, nadzornega sveta oziroma zaposlenih v naslednjih primerih:

1. če so primerni lastni viri sredstev zavarovalnice manjši od zahtevanega solventnostnega kapitala ali če bi se primerni lastni viri sredstev zavarovalnice zaradi izplačila dobička zmanjšali tako, da ne bi več dosegali zahtevanega solventnostnega kapitala;

2. če so primerni osnovni lastni viri sredstev zavarovalnice manjši od zahtevanega minimalnega kapitala ali če bi se primerni osnovni lastni viri sredstev zavarovalnice zaradi izplačila dobička zmanjšali tako, da ne bi več dosegali zahtevanega minimalnega kapitala;

3. če zavarovalnica ne zagotavlja ustrezne likvidnosti ali če zavarovalnica zaradi izplačila dobička ne bi več zagotavljala ustrezne likvidnosti;

4. če je Agencija za zavarovalni nadzor zavarovalnici odredila odpravo kršitev v zvezi z napačnim izkazovanjem aktivnih oziroma pasivnih bilančnih oziroma zunajbilančnih postavk, katerih pravilno izkazovanje bi lahko pomembneje vplivalo na izkaz poslovnega izida zavarovalnice.

(2) Prepoved iz prejšnjega odstavka velja:

1. v primeru iz 1. točke: dokler zavarovalnica ne zagotovi ustrezne višine primernih lastnih virov sredstev,

2. v primeru iz 2. točke: dokler zavarovalnica ne zagotovi ustrezne višine primernih osnovnih lastnih virov sredstev,
3. v primeru iz 3. točke: dokler zavarovalnica ne zagotovi ustreznega likvidnostnega položaja,
4. v primeru iz 4. točke: dokler zavarovalnica ne zagotovi pravilnega izkazovanja postavk, razen če na podlagi pravilnega izkazovanja nastopi razlog za prepoved iz 1. ali 2. točke prejšnjega odstavka.

249. člen

(ukrepi za zagotovitev zahtevanega solventnostnega kapitala)

(1) Zavarovalnica nemudoma oziroma najpozneje v treh delovnih dneh od ugotovitve neskladnosti, obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor, da primerni lastni viri sredstev ne krijejo več zahtevanega solventnostnega kapitala, ali če pričakuje neskladnost primernih lastnih virov sredstev z zahtevanim solventnostnim kapitalom v naslednjih treh mesecih.

(2) V primeru neskladnosti iz prejšnjega odstavka uprava zavarovalnice nemudoma sprejme tiste ukrepe za zagotovitev zahtevanega solventnostnega kapitala, za katere je pristojna sama, oziroma izdela predlog tistih ukrepov, za katere so pristojni drugi organi.

(3) V dveh mesecih od ugotovitve neskladnosti iz prvega odstavka tega člena zavarovalnica predloži Agenciji za zavarovalni nadzor v odobritev realni sanacijski načrt za vzpostavitev skladnosti primernih lastnih virov sredstev in zahtevanega solventnostnega kapitala.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor od zavarovalnice zahteva, da sprejme ukrepe, ki bodo odpravili neskladnosti iz prvega odstavka tega člena v šestih mesecih od ugotovitve neskladnosti med primernimi lastnimi viri sredstev in zahtevanim solventnostnim kapitalom, pri čemer lahko Agencija za zavarovalni nadzor v posebnih okoliščinah podaljša rok za zagotovitev zahtevanega solventnostnega kapitala še za dodatne tri mesece, na način, da:

- 1. poveča vrednost primernih lastnih virov sredstev najmanj na višino zahtevanega solventnostnega kapitala,**
- 2. zmanjša tveganja, tako da zagotovi skladnost primernih lastnih virov sredstev z zahtevanim solventnostnim kapitalom.**

Agencija za zavarovalni nadzor lahko v posebnih okoliščinah podaljša rok za zagotovitev zahtevanega solventnostnega kapitala za tri mesece.

(5) Ko ena ali več zavarovalnic ne izpolnjujejo zahtevanega solventnostnega kapitala in je takšno neizpolnjevanje posledica nepredvidenega, strmega in ostrega padca na finančnih trgih, Agencija za zavarovalni nadzor zaprosi EIOPO, da ta v skladu z 18. členom Uredbe 1094/2010 odloči o obstoju izjemnih padcev na finančnih trgih.

(6) V primeru odločitve EIOPA, da na finančnih trgih obstaja izjemen padec, Agencija za zavarovalni nadzor ob upoštevanju okoliščin ustrezno podaljša rok, določen v četrtem odstavku tega člena. Podaljšanje roka je v skladu z aktom, ki ga izda Evropska komisija na podlagi 143. člena Direktive 2009/138/ES.

(7) V primeru podaljšanja roka iz prejšnjega odstavka zavarovalnica vsake tri mesece Agenciji za zavarovalni nadzor predloži poročilo o napredku pri vzpostavljanju oziroma zagotovitvi zahtevanega solventnostnega kapitala.

(8) Če Agencija za zavarovalni nadzor iz poročila o napredku ugotovi, da ni pomembnejšega izboljšanja v smislu zagotavljanja zahtevanega solventnostnega kapitala, Agencija za zavarovalni nadzor prekliche podaljšanje roka za vzpostavitev skladnosti med primernimi lastnimi viri sredstev in zahtevanim solventnostnim kapitalom iz četrtega odstavka tega člena.

(9) Ko Agencija za zavarovalni nadzor meni, da izjemni padci na finančnih trgih ne obstajajo več, o tem obvesti EIOPA.

(10) Agencija za zavarovalni nadzor prepove ali omeji razpolaganje s sredstvi zavarovalnice, če primerni lastni viri sredstev ne krijejo več zahtevanega solventnostnega kapitala, ali če pričakuje neskladnost primernih lastnih virov sredstev z zahtevanim solventnostnim kapitalom v naslednjih treh mesecih in če hkrati meni, da se bo finančno stanje zavarovalnice še poslabševalo. Agencija za zavarovalni nadzor o tem obvesti nadzorne organe držav članic, kjer zavarovalnica neposredno ali prek podružnice opravlja zavarovalne posle. Nadzorni organi držav članic na prošnjo Agencije za zavarovalni nadzor sprejmejo enake ukrepe. Agencija za zavarovalni nadzor določi sredstva, ki so predmet ukrepov.

250. člen

(ukrepi za zagotovitev zahtevanega minimalnega kapitala)

(1) Zavarovalnica nemudoma, oziroma najpozneje v treh delovnih dneh od ugotovitve neskladnosti, obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor, da primerni osnovni lastni viri sredstev ne krijejo več zahtevanega minimalnega kapitala, ali če pričakuje neskladnost primernih osnovnih lastnih virov sredstev z zahtevanim minimalnim kapitalom v naslednjih treh mesecih.

(2) V primeru neskladnosti iz prejšnjega odstavka uprava zavarovalnice nemudoma sprejme tiste ukrepe za zagotovitev zahtevanega minimalnega kapitala, za katere je pristojna sama, oziroma izdelava predlog tistih ukrepov, za katere so pristojni drugi organi.

(3) V enem mesecu od ugotovitve, da primerni osnovni lastni viri sredstev ne krijejo več zahtevanega minimalnega kapitala, zavarovalnica predloži Agenciji za zavarovalni nadzor v odobritev kratkoročni realni finančni načrt za odpravo neskladja med primernimi osnovnimi lastnimi viri sredstev in zahtevanim minimalnim kapitalom.

(4) Zavarovalnica neskladnost iz prejšnjega odstavka odpravi v roku treh mesecev od njene ugotovitve tako, da:

1. poveča vrednost primernih osnovnih lastnih virov sredstev najmanj na višino zahtevanega minimalnega kapitala,
2. zmanjša tveganja, tako da zagotovi skladnost z zahtevanim minimalnim kapitalom.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor zavarovalnici prepove ali omeji razpolaganje s sredstvi zavarovalnice, če primerni osnovni lastni viri sredstev

ne krijejo več zahtevanega minimalnega kapitala, ali če pričakuje neskladnost primernih osnovnih lastnih virov sredstev z zahtevanim minimalnim kapitalom v naslednjih treh mesecih. O tem nemudoma obvesti nadzorne organe v državah članicah, kjer zavarovalnica neposredno ali prek podružnice opravlja zavarovalne posle. Na zahtevo Agencije za zavarovalni nadzor nadzorni organi teh držav članic sprejmejo enake ukrepe. Agencija za zavarovalni nadzor določi sredstva, ki so predmet ukrepov.

251. člen

(sanacijski in kratkoročni finančni načrt)

(1) Sanacijski načrt iz tretjega odstavka 249. člena tega zakona in kratkoročni finančni načrt iz tretjega odstavka prejšnjega člena vsebujeta najmanj podatke in listine glede:

- 1. ocene stroškov upravljanja zavarovalnice, zlasti tekočih splošnih stroškov in provizij,**
- 2. ocene prihodkov in odhodkov v zvezi z neposrednim poslovanjem, sprejetim pozavarovanjem in oddanim pozavarovanjem,**
- 3. predvidene bilance stanja,**
- 4. ocene finančnih virov za kritje zavarovalno-tehničnih rezervacij, zahtevanega solventnostnega kapitala in zahtevanega minimalnega kapitala,**
- 5. politiko pozavarovanja.**

(2) Kadar Agencija za zavarovalni nadzor od zavarovalnice zahteva sanacijski ali kratkoročni finančni načrt, Agencija za zavarovalni nadzor ne sme izdati dovoljenja za prenos zavarovalnih pogodb iz tretjega odstavka 516. člena tega zakona tako dolgo, dokler meni, da so varnost in pravice zavarovalcev ogroženi ali da so ogrožene pogodbene obveznosti pozavarovalnice.

252. člen

(poročila o posameznih dejstvih in okoliščinah)

(1) Zavarovalnica poroča Agenciji za zavarovalni nadzor o naslednjih dejstvih in okoliščinah:

- 1. spremembah podatkov, ki se vpisujejo v sodni register;**
- 2. sklicu skupščine in vseh sklepov, sprejetih na skupščini;**
- 3. imetnikih kvalificiranih deležev zavarovalnice in pridobitvi oziroma spremembi kvalificiranih deležev;**
- 4. razrešitvi in imenovanju članov uprave zavarovalnice;**
- 5. o razrešitvi oziroma prenehanju opravljanja nalog nosilca ključne funkcije in imenovanju nosilca ključne funkcije;**
- 6. sprejemu in spremembi poslovne strategije zavarovalnice iz 1. točke 68. člena tega zakona;**
- 7. sprejemu in spremembi finančnega načrta zavarovalnice iz 2. točke 68. člena tega zakona;**
- 8. sprejemu in spremembi pisnih pravil sistema upravljanja, upravljanja tveganj, spremljanja skladnosti, notranjih kontrol, notranje revizije in izločenih poslov zavarovalnice iz 3. točke 68. člena tega zakona;**
- 9. nameravanem odprtju, preselitvi, zaprtju ali začasnem prenehanju podružnice oziroma spremembah vrste poslov, ki jih opravlja podružnica;**
- 10. o začetku opravljanja in o prenehanju opravljanja zavarovalnih poslov v določenih zavarovalnih vrstah;**

11. vseh dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za presojo, ali je zavarovalnica vključena v zavarovalno skupino, ter o osebah in načinu povezav v zavarovalni skupini, v katero je zavarovalnica vključena;
12. o lastni oceni tveganj in solventnosti;
13. vseh dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za presojo, ali zavarovalnica posluje v skladu s pravili o upravljanju tveganj;
14. vseh zadevah, pomembnih za opravljanje nadzora Agencije za zavarovalni nadzor oziroma za izvrševanje drugih pristojnosti in nalog Agencije za zavarovalni nadzor.

(2) Uprava zavarovalnice Agencijo za zavarovalni nadzor nemudoma obvesti o naslednjih dogodkih:

1. če je ogrožena likvidnost ali izpolnjevanje kapitalskih zahtev zavarovalnice;
2. če nastopijo razlogi za prenehanje ali odvzem dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov;
3. če se finančni položaj zavarovalnice spremeni tako, da zavarovalnica ne dosega zahtevanega solventnostnega kapitala, zahtevanega minimalnega kapitala, zahtev glede zavarovalno-tehničnih rezervacij ali premoženja, ki krije zavarovalno-tehnične rezervacije;
4. če je zavarovalnica začela obširnejšo prenovo informacijskih sistemov ali če je zavarovalnica začela razvijati novo ponudbo storitev, ki so pretežno podprte z informacijsko tehnologijo, če prenova ali razvoj predstavljata pomemben del poslovanja zavarovalnice;
5. drugih dogodkih, ki lahko pomembno vplivajo na poslovanje zavarovalnice v skladu s pravili o upravljanju tveganj.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše podrobnejšo vsebino poročil in obvestil iz prvega in drugega odstavka tega člena ter obseg, način in roke poročanja oziroma obveščanja.

5. poglavje: POSLOVNE KNJIGE, LETNO POROČILO IN POROČILO O SOLVENTNOSTI IN FINANČNEM POLOŽAJU

253. člen

(uporaba določb zakona, ki ureja gospodarske družbe in zakona, ki ureja revidiranje)

(1) Če v 5. poglavju tega zakona in predpisu iz 254. člena tega zakona niso določena posebna pravila, se za poslovne knjige in letno poročilo zavarovalnic ter za revidiranje uporabljajo splošna pravila, določena v zakonu, ki ureja gospodarske družbe, in v zakonu, ki ureja revidiranje.

(2) Zavarovalnica vodi poslovne knjige, sestavlja knjigovodske listine, vrednoti knjigovodske postavke in sestavlja poročila v skladu s predpisi iz prejšnjega odstavka.

254. člen

(predpisi o poslovnih knjigah in letnih poročilih, revidiranju in razkritjih)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor v zvezi s poslovnimi knjigami in letnim poročilom zavarovalnice predpiše:

- 1. kontni okvir za glavno knjigo zavarovalnice za namen vodenja poslovnih knjig;**

2. vrste in sheme računovodskih ter konsolidiranih računovodskih izkazov zavarovalnice;

3. podrobnejšo vsebino:

- računovodskega poročila in
- poslovnega poročila;

(2) Agencija za zavarovalni nadzor v zvezi z revidiranjem letnih poročil zavarovalnice predpiše: podrobnejši obseg in vsebino dodatnega revizijskega pregleda ter dodatnega revizorjevega poročila iz 258. člena tega zakona.

255. člen

(posebna pravila o računovodskih izkazih zavarovalnice)

(1) Poslovno leto za sestavo računovodskih in konsolidiranih računovodskih izkazov, ki sestavljajo letno poročilo zavarovalnice, je enako koledarskemu letu.

(2) Zavarovalnica predloži Agenciji za zavarovalni nadzor nerevidirane letne računovodske izkaze v dveh mesecih po koncu koledarskega leta, nerevidirane letne konsolidirane računovodske izkaze pa v treh mesecih po koncu koledarskega leta.

(3) Zavarovalnica predloži Agenciji za zavarovalni nadzor trimesečne računovodske izkaze v roku enega meseca po izteku trimesečja.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše podrobnejšo vsebino računovodskih izkazov iz prejšnjega odstavka.

256. člen

(poročilo nosilca aktuarske funkcije)

Zavarovalnica skupaj z letnim poročilom predloži Agenciji za zavarovalni nadzor tudi poročilo nosilca aktuarske funkcije iz tretjega odstavka 170. člena tega zakona.

257. člen

(posebna pravila o revidiranju letnega poročila zavarovalnice)

(1) Zavarovalnica v osmih dneh po prejemu revizorjevega poročila, vendar ne pozneje kot v štirih mesecih po koncu koledarskega leta Agenciji za zavarovalni nadzor predloži:

1. letno poročilo,
2. revizorjevo poročilo o revidiranju letnega poročila kot ga opredeljuje zakon, ki ureja gospodarske družbe in
3. dodatno revizorjevo poročilo iz 258. člena tega zakona.

(2) Če zavarovalnica pripravi konsolidirano letno poročilo, se za predložitev, revidiranje in objavo konsolidiranega letnega poročila smiselno uporabljajo prejšnji odstavek ter 258. do 260. člen tega zakona.

258. člen

(dodatna pravila o revizijskem pregledu)

(1) Revizijski pregled letnega poročila zavarovalnice in revizorjevo poročilo poleg revidiranja in pregleda ter revizorjevega poročila obsega tudi dodatno revidiranje ter dodatno revizorjevo poročilo.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor lahko od revizijske družbe zahteva dodatna pojasnila v zvezi z revizijskim pregledom.

(3) Če revizijski pregled ni opravljen oziroma revizorjevo poročilo ali dodatno revizorjevo poročilo ni izdelano v skladu s prvim odstavkom tega člena oziroma s predpisom iz 254. člena tega zakona, lahko Agencija za zavarovalni nadzor:

1. zahteva od zavarovalnice, da revizijska družba svoji poročili ustrezno popravi oziroma dopolni,
2. zavrne revizorjevi poročili in zahteva od zavarovalnice, da revizijski pregled opravi druga revizijska družba.

(4) Za revizijski pregled letnega poročila iz prvega odstavka tega člena imenuje zavarovalnica revizijsko družbo za obdobje, ki ne sme biti krajše od treh poslovnih let. Revizijski pregled letnega poročila zavarovalnice lahko opravlja posamezna revizijska družba neprekinjeno za največ deset poslovnih let s prekinitvijo za obdobje najmanj naslednjih štirih poslovnih let.

(5) Zavarovalnica ali revizijska družba lahko odpove pogodbo iz prejšnjega odstavka pred potekom pogodbeno dogovorjenega roka le na podlagi utemeljenih razlogov. Različna mnenja o računovodskih obravnavah ali revizijskih postopkih niso utemeljeni razlogi za odpoved pogodbe. Pogodba o revizijskem pregledu se odpoveduje sodno. Uprava zavarovalnice lahko pogodbo o revizijskem pregledu odpove pred potekom pogodbeno dogovorjenega roka le s soglasjem nadzornega sveta in po posvetovanju z revizijsko komisijo.

(6) Zavarovalnica pisno obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor, o razrešitvi ali o odstopu revizijske družbe pred pogodbeno dogovorjenim rokom in ustrezno pojasni razloge za razrešitev ali odstop.

259. člen

(obveznost revizijske družbe v razmerju do Agencije za zavarovalni nadzor)

(1) Pooblaščen revizor, ki opravlja naloge revidiranja letnega poročila zavarovalnice, Agencijo za zavarovalni nadzor nemudoma obvesti o vseh dejstvih, za katere izve pri izvajanju nalog revidiranja zavarovalnice in ki lahko pomenijo enega od teh položajev:

1. da predstavljajo pomembno kršitev predpisov iz prvega odstavka 277. člena tega zakona,
2. da predstavljajo poslabšanje nemotenega delovanja zavarovalnice oziroma da je ogrožena varnost poslovanja oziroma zavarovalcev, zavarovancev ali drugih upravičencev,
3. da lahko privede do revizorjevega mnenja s pridržkom, odklonilnega mnenja ali zavrnitve izdelave mnenja,
4. da pomenijo neskladnost z zahtevanim solventnostnim kapitalom ali neskladnost z zahtevanim minimalnim kapitalom.

(2) Obveznost iz prvega odstavka velja tudi za dejstva ali odločitve v zvezi z

družbo, ki je v razmerju tesne povezanosti z zavarovalnico na podlagi obvladovanja.

(3) Revizijska družba Agenciji za zavarovalni nadzor na njeno zahtevo posreduje tudi druge podatke, ki jih Agencija za zavarovalni nadzor potrebuje pri opravljanju nadzora nad zavarovalnico v skladu s tem zakonom.

(4) Posredovanje podatkov Agenciji za zavarovalni nadzor po prvem do tretjem odstavku tega člena nima značilnosti kršitve revizorjeve obveznosti varovanja zaupnih podatkov po zakonu, ki ureja revidiranje, ali na podlagi pogodbe.

260. člen (javna objava)

(1) Zavarovalnica v šestih mesecih po koncu koledarskega leta na svojih javnih spletnih straneh objavi letno poročilo skupaj z revizorjevim poročilom.

(2) Zavarovalnica zagotovi, da ostanejo poročila iz prejšnjega odstavka dostopna na njenih javnih spletnih straneh najmanj pet let po njihovi objavi.

(3) Podružnica zavarovalnice države članice ali zavarovalnice tretje države na svojih spletnih straneh objavi revidirane računovodske izkaze in revidirane konsolidirane računovodske izkaze zavarovalnice države članice ali zavarovalnice tretje države skupaj z mnenjema revizorja najpozneje v petnajstih dneh po izteku roka za javno objavo v državi sedeža zavarovalnice.

261. člen (poročilo o solventnosti in finančnem položaju)

(1) Zavarovalnica vsako leto izdela in na svoji javni spletni strani objavi poročilo o solventnosti in finančnem položaju v skladu s:

- 5. poglavjem tega zakona,
- akti, ki jih izda Evropska komisija na podlagi 56. člena Direktive 2009/138/ES, in
- izvedbenimi tehničnimi standardi, ki jih izda Evropska komisija na podlagi 56. člena Direktive 2009/138/ES.

(2) Poročilo o solventnosti in finančnem položaju vsebuje:

1. opis poslov in delovanja zavarovalnice;
2. opis sistema upravljanja in oceno njegove ustreznosti glede na tveganja zavarovalnice;
3. za vsako vrsto tveganja opis izpostavljenosti, koncentracije, občutljivosti in uporabljenih tehnik za zmanjševanje tveganja;
4. ločen opis podlag in metod za vrednotenje sredstev, zavarovalno-tehničnih rezervacij in drugih obveznosti, skupaj z obrazložitvijo pomembnejših razlik od podlag in metod za vrednotenje, uporabljenih v računovodskih izkazih;
5. opis upravljanja kapitala, zlasti:
 - strukturo, znesek in kakovost lastnih virov sredstev,
 - zahtevani solventnostni kapital in zahtevani minimalni kapital,
 - možnost iz 213. člena tega zakona, ki se uporablja za izračun zahtevanega solventnostnega kapitala,
 - opis razlik med predpostavkami standardne formule in internega modela,

- znesek neskladnosti z zahtevanim minimalnim kapitalom ali pomembnejše neskladnosti z zahtevanim solventnostnim kapitalom v poslovnem letu z obrazložitvijo njihovih vzrokov in posledic, kakor tudi kakršnihkoli ukrepov za njihovo rešitev, ki so bili sprejeti.

(3) Opis za sredstva, zavarovalno-tehnične rezervacije in druge obveznosti iz 4. točke prejšnjega odstavka, v primeru, kadar se uporabi uskladitvena prilagoditev iz 182. člena tega zakona, vključuje opis uskladitvene prilagoditve ter portfelja obveznosti in pripadajočih oziroma dodeljenih sredstev, za katere se uporabi uskladitvena prilagoditev, kot tudi količinsko opredelitev učinka, ki ga ima sprememba uskladitvene prilagoditve na nič na finančno stanje zavarovalnice.

(4) Opis za sredstva, zavarovalno-tehnične rezervacije in druge obveznosti iz 4. točke drugega odstavka tega člena vključuje tudi izjavo o tem, ali zavarovalnica uporablja prilagoditev za nestanovitnost iz 184. člena tega zakona, in količinsko opredelitev učinka, ki ga ima sprememba prilagoditve za nestanovitnost na nič na finančno stanje zavarovalnice.

(5) Opis strukture, zneska in kakovosti lastnih virov sredstev iz prve alineje 5. točke drugega odstavka tega člena vključuje analizo pomembnejših sprememb v primerjavi s strukturo, zneskom in kakovostjo lastnih virov sredstev v predhodnem poročevalskem obdobju, obrazložitev kakršnihkoli pomembnejših razlik v zvezi z vrednostjo teh elementov v računovodskih izkazih ter kratek opis prenosljivosti lastnih virov sredstev.

(6) Razkritje zahtevanega solventnostnega kapitala iz druge alineje 5. točke drugega odstavka tega člena ločeno prikaže zahtevani solventnostni kapital, izračunan s standardno formulo ali notranjim modelom iz 4.10. oddelka, ter kapitalski dodatek v skladu s 309. členom tega zakona. Ločeno je prikazana tudi utemeljitev in vpliv specifičnih parametrov, ki jih v skladu z 217. členom tega zakona uporablja zavarovalnica. Razkritje zahtevanega solventnostnega kapitala vključuje, če je primerno, navedbo, da je njegov končni znesek še vedno predmet nadzorne ocene.

262. člen

(opustitev razkritja določenih informacij)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor lahko zavarovalnici na njeno zahtevo dovoli, da v celoti ali deloma opusti razkritja iz poročila o solventnosti in finančnem položaju, če:

1. bi z razkritjem podatkov konkurenčna podjetja pridobila znatno neupravičeno prednost,
2. obstajajo obveznosti do zavarovalcev ali drugi odnosi z nasprotno stranko, ki zavarovalnico zavezujejo k varovanju skrivnosti ali zaupnosti.

(2) Zavarovalnica v poročilu o solventnosti in finančnem položaju navede morebitno opustitev in razloge za opustitev razkritij v skladu s prejšnjim odstavkom.

(3) Opustitev razkritij iz 5. točke drugega odstavka prejšnjega člena ni mogoča.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor lahko zavarovalnici dovoli uporabo ali sklic na javna razkritja, ki so bila izvedena v okviru drugih zahtev, če so ta razkritja po naravi in obsegu enakovredna razkritjem iz prejšnjega člena.

263. člen

(posodobitve in dodatne informacije v zvezi s poročilom o solventnosti in finančnem položaju)

(1) Zavarovalnica v primeru večje spremembe, ki vpliva na ustreznost informacij, razkritih v poročilu o solventnosti in finančnem položaju, razkrije informacije glede narave in vpliva takšne spremembe.

(2) Za večjo spremembo iz prejšnjega odstavka šteje:

1. če se ugotovi neskladnost z zahtevanim minimalnim kapitalom in Agencija za zavarovalni nadzor meni, da zavarovalnica ne bo mogla predložiti realnega kratkoročnega finančnega načrta ali če tega načrta Agencija za zavarovalni nadzor ne prejme v roku enega meseca od dne, ko je bila neskladnost ugotovljena;

2. če se ugotovi znatna neskladnost z zahtevanim solventnostnim kapitalom in Agencija za zavarovalni nadzor ne prejme realnega sanacijskega načrta v roku dveh mesecev od dne, ko je bila neskladnost ugotovljena.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor od zavarovalnice zahteva, da:

1. v primeru neskladnosti iz prejšnjega odstavka nemudoma razkrije znesek neskladnosti skupaj s pojasnilom o njenem izvoru in posledicah, vključno z morebitnimi ukrepi za njeno rešitev;

2. v primeru, ko neskladnost z zahtevanim minimalnim kapitalom iz 1. točke prejšnjega odstavka kljub kratkoročnemu finančnemu načrtu, ki je sprva štel za realnega, ni bila rešena v treh mesecih od dneva ugotovitve, nemudoma razkrije neskladnost ob koncu tega obdobja skupaj s pojasnilom o njenem izvoru in posledicah, vključno z morebitnimi sprejetimi in načrtovanimi ukrepi za njeno rešitev;

3. v primeru, ko neskladnost z zahtevanim solventnostnim kapitalom iz 2. točke prejšnjega odstavka kljub sanacijskemu načrtu, ki je sprva štel za realnega, ni bila rešena v šestih mesecih od dneva ugotovitve, nemudoma razkrije neskladnost ob koncu tega obdobja skupaj s pojasnilom o njenem izvoru in posledicah, vključno z morebitnimi sprejetimi in načrtovanimi ukrepi za njeno rešitev.

(4) Zavarovalnica lahko prostovoljno razkrije kakršnokoli informacijo ali pojasnilo, ki se nanaša na njihovo solventnost in finančni položaj, za katero se ne zahteva razkritje že s 260. ali 261. členom tega zakona ali s prvim, drugim ali tretjim odstavkom tega člena.

264. člen

(ustrezen sistem zavarovalnice za namen razkritij)

(1) Zavarovalnica vzpostavi ustrezen sistem in strukturo za izpolnjevanje zahtev iz 261. do 263. člena tega zakona.

(2) Uprava zavarovalnice sprejme pisna pravila, ki zagotavljajo stalno ustreznost informacij, ki so razkrite v skladu z 261. do 263. členom tega zakona.

(3) Poročilo o solventnosti in finančnem položaju sprejme upravni odbor oziroma uprava s soglasjem nadzornega sveta zavarovalnice.

6. poglavje: VAROVANJE ZAUPNIH PODATKOV

265. člen

(zaupni podatki)

Zavarovalnica kot zaupne varuje vse podatke, dejstva in okoliščine o posameznem zavarovalcu, zavarovancu ali drugemu upravičencu iz zavarovanja, ki jih je zbrala pri poslovanju z njim ali jih je pridobila na kakšen drug način. Kadar gre hkrati za varovane osebne podatke, se za njihovo obdelavo in zavarovanje upoštevajo določbe zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

266. člen

(dolžnost varovanja zaupnih podatkov)

(1) Člani organov zavarovalnice, delničarji zavarovalnice, delavci zavarovalnice oziroma druge osebe, ki so jim v zvezi z njihovim delom v zavarovalnici oziroma pri opravljanju storitev za zavarovalnico na kakršenkoli zakonit način dostopni zaupni podatki iz prejšnjega člena, teh podatkov ne smejo uporabiti v nasprotju z namenom, za katerega so bili zbrani, ali jih razkriti tretji osebi oziroma ji kako drugače omogočiti, da pride do njih.

(2) Prepoved razkritja zaupnih podatkov ne velja:

- 1. če zavarovalec izrecno pisno pristane, da se sporočijo posamezni zaupni podatki;**
- 2. če te podatke potrebuje Agencija za zavarovalni nadzor oziroma drug nadzorni organ za potrebe nadzora, ki ga vodi v okviru svojih pristojnosti;**
- 3. v primerih posredovanja podatkov nadrejenim družbam v zvezi z nadzorom na konsolidirani podlagi v skladu z določbami 8. poglavja tega zakona ali v skladu z zakonom, ki ureja finančne konglomerate;**
- 4. za pridobivanje, vodenje in uporabo zbirk osebnih podatkov, kot je določeno v 268. do 270. členu tega zakona;**
- 5. v primerih, določenih v zakonu, ki ureja obvezna zavarovanja v prometu;**
- 6. če te podatke pisno zahteva komisija za preprečevanje korupcije ali če jih zaradi izvedbe predkazenskega ali kazenskega postopka pisno zahteva sodišče, državno tožilstvo ali policija, razen v primerih, ko za posredovanje zaupnih podatkov zakon izrecno določa odredbo preiskovalnega sodnika;**
- 7. v primerih, določenih z zakonom, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma;**
- 8. če so ti podatki potrebni za odločitev o pravnih razmerjih med zavarovalnico in zavarovalcem oziroma zavarovancem oziroma drugim upravičencem iz zavarovanja v sodnem sporu;**
- 9. če so ti podatki potrebni v zapuščinskem postopku in predložitev teh podatkov zahteva oziroma naloži pristojno sodišče;**
- 10. če so ti podatki potrebni zaradi izvršbe na premoženje zavarovalca oziroma zavarovanca oziroma drugega upravičenca iz zavarovanja in predložitev teh podatkov pisno zahteva oziroma naloži pristojno sodišče oziroma je za posredovanje podana podlaga v zakonu, ki ureja izvršbo in zavarovanje;**
- 11. če te podatke potrebuje davčni organ v postopku, ki ga vodi v okviru svojih pristojnosti;**
- 12. v primerih, določenih v zakonu, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje;**
- 13. v primerih, če te podatke potrebuje ministrstvo, pristojno za gospodarstvo oziroma drug organ, ki izvaja odpravo posledic škode v gospodarstvu po naravnih nesrečah, skladno z zakonom, ki ureja odpravo posledic naravnih nesreč;**

14. če je to potrebno za izvedbo pogajanj za sklenitev pogodbe ali za izpolnjevanje pogodbe, ki jo zavarovalnica sklene v okviru običajne dejavnosti, in če prejemnik zagotovi ustrezno varovanje zaupnosti podatkov; 15. v drugih primerih, ki jih določa zakon.

(3) Dolžnost varovanja zaupnih podatkov ne velja, če zavarovalnica ali oseba iz prvega odstavka tega člena te podatke posreduje tožilstvu ali policiji z namenom, da naznani kaznivo dejanje.

267. člen
(uporaba zaupnih podatkov)

Agencija za zavarovalni nadzor, sodišča in druge osebe ter organi smejo podatke, ki so jih pridobili na podlagi drugega ali tretjega odstavka prejšnjega člena, uporabiti izključno za namen, za katerega so bili podatki pridobljeni.

268. člen
(pridobivanje, vodenje in uporaba zbirk osebnih podatkov)

(1) Zavarovalnice in Slovensko zavarovalno združenje zbirajo, obdelujejo, shranjujejo, posredujejo in uporabljajo osebne podatke za namen sklepanja in izvajanja pogodb o zavarovanju, kar vključuje tudi izterjavo neplačanih obveznosti iz naslova zavarovalnih pogodb, reševanje škod, uveljavljanje povračilnih zahtevkov in drugih pravic ter obveznosti, vključno s preiskovanjem sumljivih primerov neupravičeno izplačanih odškodnin oziroma zavarovalnin, ki izvirajo iz zavarovanj po tem zakonu, v skladu z zakonodajo, ki ureja varstvo osebnih podatkov in zbirke podatkov s področja zavarovanja.

(2) Zavarovalnice in Slovensko zavarovalno združenje lahko upravljajo naslednje zbirke podatkov:

- 1. zbirko podatkov o zavarovalcih in zavarovancih,**
- 2. zbirko podatkov o zavarovalnih primerih,**
- 3. zbirko podatkov za presojo zavarovalnega kritja in višine odškodnine oziroma zavarovalnine.**

(3) Obdelava osebnih podatkov v zbirkah iz prejšnjega odstavka je dopustna le v obsegu, ki je potreben za uresničevanje namenov obdelave iz prvega odstavka tega člena.

(4) V zbirki podatkov iz 1. točke drugega odstavka tega člena se ob upoštevanju prejšnjega odstavka lahko zbirajo naslednji osebni podatki:

- 1. osebno ime, spol, datum in kraj rojstva, stalno inčasno prebivališče, davčna številka, in številka osebnega dokumenta zavarovalca oziroma zavarovanca, v primeru zdravstvenega zavarovanja pa tudi številka kartice zdravstvenega zavarovanja zavarovanca,**
- 2. ime zavarovalnice, številka police, trajanje zavarovanja in zavarovalno kritje,**
- 3. podatki, ki se nanašajo na predmet zavarovanja;**
- 4. zavarovalnice, ki izvajajo dopolnilno prostovoljno zdravstveno zavarovanje, lahko z namenom lažjega uresničevanja pravic zavarovancev, poleg podatkov iz 1. točke tega odstavka zbirajo tudi enotno matično številko občana.**

(5) V zbirki podatkov iz 2. točke drugega odstavka tega člena se ob upoštevanju tretjega odstavka tega člena lahko zbirajo naslednji osebni podatki:

1. osebno ime, spol, datum in kraj rojstva, stalno in začasno prebivališče, davčna številka in državljanstvo v škodnem dogodku udeleženih oseb, prič in upravičencev do odškodnine oziroma zavarovalnine,
2. oznaka škodnega spisa, datum vložitve zahtevka in izplačila odškodnine oziroma zavarovalnine,
3. vrsta, kraj, čas in opis zavarovalnega primera,
4. opis materialne in nematerialne škode, nastale v zavarovalnem primeru,
5. podatki o kaznivih dejanjih in prekrških v zvezi z zavarovalnimi primeri.

(6) V zbirki podatkov iz 3. točke drugega odstavka tega člena se ob upoštevanju tretjega odstavka tega člena lahko zbirajo naslednji podatki:

1. osebno ime, spol, datum in kraj rojstva, stalno in začasno prebivališče in davčna številka zavarovanca in oškodovanca, za katerega se ugotavlja zavarovalno kritje in odškodnina oziroma zavarovalnina,
2. predhodni zavarovalni primeri v obsegu iz prejšnjega odstavka, prehodne poškodbe in zdravstveno stanje, vrsta telesnih poškodb, trajanje zdravljenja in posledice za zavarovanca in oškodovanca,
3. dohodki zavarovanca in oškodovanca ter zaposlitev,
4. upokojitve (redne in invalidske), prekvalifikacije in stopnje invalidnosti zavarovanca in oškodovanca,
5. stroški za medicinsko oskrbo, zdravila in medicinske pripomočke zavarovanca in oškodovanca,
6. upravičenosti do kritja razlike do polne vrednosti zdravstvenih storitev po zakonu, ki ureja zdravstveno zavarovanje, iz proračunskih sredstev Republike Slovenije,
7. podatki o vozniskem dovoljenju,
8. historični podatki o zgodovini predmeta zavarovanja.

(7) Osebni podatki iz četrtega, petega in šestega odstavka tega člena se zbirajo na naslednji način:

1. praviloma neposredno od posameznika, na katerega se nanašajo;
2. od drugih oseb, ki o zavarovalnem primeru kaj vedo;
3. iz zbirk podatkov posameznih zavarovalnic in Slovenskega zavarovalnega združenja, če gre za primere iz 270. člena tega zakona;
4. podatki iz 1., 3., 4. in 5. točke petega odstavka tega člena se lahko zbirajo tudi iz zbirk podatkov državnih organov;
5. podatki iz prejšnjega odstavka se lahko zbirajo tudi:
 - podatki iz 2. in 5. točke: iz zbirk podatkov izvajalcev zdravstvenih in z njimi povezanih storitev in Zavoda za zdravstveno zavarovanje,
 - podatki iz 3. točke: iz zbirk podatkov delodajalca, Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje in centrov za socialno delo,
 - podatki iz 4. točke: iz zbirk podatkov Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje,
 - podatki iz 6. točke: iz zbirk podatkov Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije in ministrstva, pristojnega za socialne zadeve,
 - podatki iz 7. in 8. točke: iz zbirk podatkov ministrstva, pristojnega za promet, ministrstva, pristojnega za notranje zadeve, in organizacij, ki opravljajo homologiranje in registracijo vozil;

6. od drugih upravljavcev zbirke podatkov, ki hranijo podatke, ki jih lahko zavarovalnice in Slovensko zavarovalno združenje pridobivajo in zbirajo v skladu s tem zakonom.

(8) Državni organi, organi samoupravnih lokalnih skupnosti, javne agencije, javni skladi in druge osebe javnega prava ter nosilci javnih pooblastil in izvajalci javnih služb, ki imajo podatke oziroma zbirke podatkov iz prejšnjih odstavkov, te podatke na pisno zahtevo sporočijo zavarovalnici ali Slovenskemu zavarovalnemu združenju.

(9) Podatki iz 1. točke drugega odstavka tega člena se shranjujejo deset let po prenehanju zavarovalne pogodbe, v primeru nastanka zavarovalnega primera deset let po koncu obdelave zavarovalnega primera, v primeru sodnega postopka izterjave neplačanih obveznosti iz naslova zavarovalnih pogodb pa deset let po zaključku sodnega postopka. Podatki iz 2. in 3. točke drugega odstavka tega člena se shranjujejo deset let po koncu obdelave zavarovalnega primera. Če zavarovanec ali oškodovanec v tem roku vložita ali se utemeljeno pričakuje vložitev novega zahtevka za uveljavitev pravic iz zavarovalnega primera po poteku tega roka, se rok hrambe po potrebi podaljša tako, da se podatki hranijo pet let po koncu obdelave novega zahtevka oziroma dokler traja možnost vložitve novega utemeljenega zahtevka. Po preteku roka za shranjevanje se podatki iz zbirke podatkov iz drugega odstavka tega člena izbrišejo, dokumentacija pa se uniči tako, da ni več možno ugotoviti njene vsebine oziroma je ni več možno ponovno uporabljati.

269. člen

(obdelava osebnih in drugih podatkov za namen ugotavljanja spornih okoliščin zavarovalnega primera)

(1) Slovensko zavarovalno združenje sme osebne in druge podatke iz zbirke podatkov zavarovalnic in Slovenskega zavarovalnega združenja, ki se vodijo v skladu z drugim odstavkom prejšnjega člena, obdelovati tudi za namen ugotavljanja spornih okoliščin zavarovalnega primera (na primer neobičajna pogostost zavarovalnih primerov pri posameznem zavarovancu ali oškodovancu, prepovedano dvojno zavarovanje, zavarovalni primeri s ponavljajočo se udeležbo istih zavarovancev ali udeležencev).

(2) Kadar Slovensko zavarovalno združenje iz podatkov o zavarovalnih primerih ugotovi določene sporne okoliščine, o njih obvesti zavarovalnice, ki obravnavajo zahteve iz teh dogodkov.

(3) Slovensko zavarovalno združenje vodi evidenco o ugotovljenih spornih okoliščinah s podatki iz prvega odstavka tega člena pet let od dne pošiljanja sporočila zavarovalnicam. Po poteku roka za shranjevanje se podatki iz evidenc izbrišejo, dokumentacija pa se uniči tako, da ni več možno ugotoviti njene vsebine oziroma je ni več možno ponovno uporabljati.

270. člen

(izmenjava osebnih podatkov o spornih zavarovalnih primerih med zavarovalnicami)

(1) Zavarovalnice, ki obravnavajo zahteve v spornem zavarovalnem primeru, smejo za namen ugotovitve dejanskih okoliščin in v obsegu, ki je potreben, v

postopku reševanja zavarovalnega primera ali preiskave sumljivih primerov neupravičeno izplačanih odškodnin oziroma zavarovalnin izmenjati osebne in druge podatke iz zbirk podatkov zavarovalnic in Slovenskega zavarovalnega združenja, ki se vodijo v skladu z drugim odstavkom 268. člena, z drugimi zavarovalnicami in Slovenskim zavarovalnim združenjem.

(2) Osebne in druge podatke, potrebne za reševanje zavarovalnega primera, pri katerem so bile ugotovljene sporne okoliščine, zavarovalnice pridobivajo v skladu s 268. členom tega zakona.

(3) Kadar iz spornih okoliščin zavarovalnega primera sledi, da gre za kaznivo dejanje goljufije na področju zavarovalništva, ali kadar zavarovalnica ob opravljanju zavarovalniške dejavnosti izve za obstoj goljufije ali drugega kaznivega dejanja, zavarovalnica v skladu z zakonom, ki ureja kazenski postopek, vložiti ovadbo pristojnemu organu, skupaj z že zbranimi dokazili.

(4) Kadar zavarovalnica v postopku reševanja zavarovalnega primera ugotovi, da sporne okoliščine ne vplivajo na obveznosti zavarovalnice po zavarovalni pogodbi, podatke, ki jih je prejela od Slovenskega zavarovalnega združenja oziroma druge zavarovalnice, izbriše v 30 dneh po izplačilu odškodnine oziroma zavarovalnine, dokumentacijo pa uniči tako, da ni več možno ugotoviti njene vsebine oziroma je ni več možno ponovno uporabljati.

(5) Zavarovalnice za analitične in statistične namene Slovenskemu zavarovalnemu združenju enkrat letno poročajo o številu vloženih ovadb po tretjem odstavku tega člena in številu rešenih zavarovalnih primerov po prejšnjem odstavku.

7. poglavje: NADZOR NAD ZAVAROVALNICAMI

7.1 Splošne določbe

271. člen (cilj nadzora)

Glavni cilj nadzora, ki ga opravlja Agencija za zavarovalni nadzor, je zaščita zavarovalcev, zavarovancev in drugih upravičencev iz zavarovalnih pogodb.

272. člen (pristojnost Agencije za zavarovalni nadzor za nadzor nad zavarovalnicami)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor je pristojna in odgovorna za nadzor nad zavarovalnico glede poslovanja, ki ga zavarovalnica opravlja na območju Republike Slovenije, na območju države članice in na območju tretje države.

(2) Če je to potrebno za doseg cilja nadzora nad zavarovalnico, lahko Agencija za zavarovalni nadzor od naslednjih oseb zahteva ustrezna poročila in informacije ter opravi pregled njihovega poslovanja:

1. oseb, ki so z zavarovalnico v razmerju tesne povezanosti;
2. prevzemnikov izločenih poslov;
3. namenskih družb, na katere je zavarovalnica prenesla tveganja;
4. imetnikov kvalificiranih deležev v zavarovalnici.

(3) Če je za nadzor nad posamezno osebo iz prejšnjega odstavka pristojen drug nadzorni organ, opravi Agencija za zavarovalni nadzor pregled poslovanja te osebe v sodelovanju s tem nadzornim organom v skladu z določbami 7.2. oddelka tega

zakona.

(4) Za doseglo namena nadzora nad zavarovalnico je Agencija za zavarovalni nadzor pristojna in odgovorna tudi za nadzor:

1. nad člani uprave zavarovalnice v obsegu, določenem v 63. do 65. členu tega zakona;
2. nad imetniki kvalificiranih deležev v obsegu, določenem v 2.4. oddelku tega zakona;
3. nad nosilci ključnih funkcij zavarovalnice v skladu s 52. členom tega zakona;
4. nad poslovodstvom namenske družbe v skladu z aktom, ki ga sprejme Evropska komisija na podlagi drugega odstavka 211. člena Direktive 2009/138/ES.

273. člen

(pristojnost Agencije za zavarovalni nadzor nad zavarovalnico države članice, njeno podružnico in zunanjim izvajalcem s sedežem v državi članici)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor je pristojna in odgovorna za nadzor nad zavarovalnico države članice glede storitev in poslov, ki jih ta opravlja na območju Republike Slovenije, in nad podružnico zavarovalnice države članice, ustanovljeno v Republiki Sloveniji, v obsegu, določenem v 7.9.2. pododdelku tega zakona.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor je pristojna za nadzor nad prevzemnikom izločenega posla s sedežem v državi članici v zvezi z opravljanjem izločenih poslov, vendar o nameravanem pregledu v kraju prevzemnika izločenega posla obvesti nadzorni organ države članice, v kateri ima prevzemnik izločenega posla sedež.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor lahko v skladu z 19. členom Uredbe 1094/2010 zaprosi za pomoč EIOPA, če od nadzornega organa države članice po obvestilu iz prejšnjega odstavka ne prejme ustreznega sodelovanja ali če nadzorni organ iz države članice opravi nadzor prevzemnika izločenega posla s sedežem v Republiki Sloveniji brez predhodnega obvestila.

274. člen

(pristojnost Agencije za zavarovalni nadzor za nadzor nad podružnico zavarovalnice tretje države)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor je pristojna in odgovorna za nadzor nad podružnico zavarovalnice tretje države, ustanovljene v Republiki Sloveniji.

(2) Pri podružnici, ki jo ima zavarovalnica tretje države v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici, ki je upravičena do ugodnosti iz prvega odstavka 142. člena tega zakona, preverja Agencija za zavarovalni nadzor skladnost z zahtevami glede zavarovalno-tehničnih rezervacij, zahtevanega solventnostnega kapitala in zahtevanega minimalnega kapitala samo, če je pristojna za nadzor celotnega poslovanja podružnic zavarovalnice tretje države v EU.

275. člen

(pristojnost Agencije za zavarovalni nadzor za nadzor nad drugimi osebami)

Agencija za zavarovalni nadzor je pristojna in odgovorna za nadzor nad osebami, ki:

1. v nasprotju z 21. členom tega zakona na območju Republike Slovenije opravljajo zavarovalne posle;

2. opravljajo dejavnost zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja, ne da bi za opravljanje teh dejavnosti pridobile oziroma imele dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor.

276. člen
(uporaba določb o nadzoru)

(1) Za nadzor iz 273. in 274. člena tega zakona se smiselno uporabljajo določbe 7. poglavja tega zakona o nadzoru nad zavarovalnico, razen če zakon za posamezen primer drugače določa.

(2) Za nadzor iz drugega do četrtega odstavka 272. člena tega zakona se smiselno uporabljajo določbe 7.3. in 7.4. oddelkov tega zakona, razen če zakon za posamezen primer drugače določa.

(3) Za nadzor iz prejšnjega člena se smiselno uporabljajo določbe 7. poglavja tega zakona, razen če zakon za posamezen primer drugače določa.

277. člen
(namen in obseg nadzora nad zavarovalnicami)

(1) **Agencija za zavarovalni nadzor opravlja nadzor nad zavarovalnico z namenom preverjanja zakonitosti njenega poslovanja, predvsem pa, ali zavarovalnica posluje v skladu s pravili o upravljanju tveganj in drugimi pravili, določenimi s tem zakonom, in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, in drugimi zakoni, ki urejajo opravljanje finančnih storitev, ki jih opravlja zavarovalnica, ter predpisi, izdanimi na njihovi podlagi.**

(2) **Nadzor Agencije za zavarovalni nadzor je pretežno usmerjen v prihodnost in k tveganjem zavarovalnice.**

(3) **Agencija za zavarovalni nadzor pri opravljanju nadzora nad zavarovalnico:**

- 1. pregleda in oceni sistem upravljanja iz 50. člena tega zakona ter sistem poročanja iz 279. člena tega zakona,**
- 2. ocenjuje tveganja, ki jim zavarovalnica je ali bi jim lahko bila izpostavljena pri svojem poslovanju, in**
- 3. ocenjuje finančni položaj in tveganja, ki jim zavarovalnica je ali bi jim lahko bila izpostavljena zaradi razmerij z drugimi osebami v zavarovalni skupini.**

(4) **V pregled in oceno po prejšnjem odstavku sodi zlasti preverjanje in ocena:**

- 1. sistema upravljanja, vključno z lastno oceno tveganj in solventnosti,**
- 2. zavarovalno-tehničnih rezervacij,**
- 3. kapitalske ustreznosti,**
- 4. naložbenih pravil,**
- 5. kakovosti in količine lastnih virov sredstev,**
- 6. skladnosti notranjega modela z zahtevami tega zakona in predpisi o upravljanju tveganj.**

(5) **Če opravlja zavarovalnica zavarovalne posle v zavarovalni vrsti iz 18. točke drugega odstavka 7. člena tega zakona, Agencija za zavarovalni nadzor preverja in oceni tudi tehnične vire zavarovalnice za opravljanje poslov pomoči.**

(6) Agencija za zavarovalni nadzor opravlja pregledovanje in ocenjevanje zavarovalnice z namenom ugotoviti, ali sistem upravljanja iz 50. člena tega zakona ter sistem poročanja iz 279. člena tega zakona, ki ju je vzpostavila zavarovalnica, in lastni viri sredstev zavarovalnice zagotavljajo trden in zanesljiv sistem upravljanja ter ustrezne mehanizme za obvladovanje tveganj, ki jim zavarovalnica je ali bi jim lahko bila izpostavljena pri svojem poslovanju.

(7) Pri nadzoru zavarovalnice upošteva Agencija za zavarovalni nadzor naravo, obseg in zahtevnost tveganj, ki jim je zavarovalnica izpostavljena. Narava, obseg in zahtevnost tveganj zavarovalnice upošteva Agencija za zavarovalni nadzor tudi pri določitvi pogostosti in podrobnosti preverjanja in ocenjevanja.

(8) Agencija za zavarovalni nadzor redno opravlja nadzor nad posamezno zavarovalnico in redno spremlja njeno poslovanje, kar vključuje tako pregledovanje poročil, ki jih je zavarovalnica dolžna pošiljati Agenciji za zavarovalni nadzor, kot tudi z opravljanje pregledov poslovanja na mestu samem.

278. člen

(podatki, ki jih je treba zagotoviti za nadzor)

(1) Zavarovalnica na zahtevo Agenciji za zavarovalni nadzor predloži podatke, ki so potrebni za nadzor. Ti podatki vključujejo vsaj podatke, ki so potrebni za:

1. oceno sistema upravljanja, poslov, načel vrednotenja za solventnostne namene, tveganj, sistema upravljanja tveganj in strukture kapitala,
2. sprejem ustreznih odločitev, ki izhajajo iz opravljanja nadzornih pravic in dolžnosti.

(2) Podatki iz prejšnjega odstavka vključujejo tudi podatke v zvezi s pogodbami, ki jih ima zavarovalnica sklenjene z zavarovalnimi posredniki in zavarovalnimi zastopniki ter z zavarovalno posredniškimi in zastopniškimi družbami, ali v zvezi s pogodbami, ki jih zavarovalnica sklene s tretjimi osebami.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor lahko zahteva podatke glede zavarovalnice, poleg revizorjev v skladu s tretjim odstavkom 259. člena tega zakona, tudi od drugih zunanjih strokovnjakov, zlasti oseb, ki imajo ustrezno znanje aktuarske ali finančne matematike.

(4) Podatki iz prvih treh odstavkov tega člena vsebujejo:

1. kakovostne in količinske elemente ali kombinacijo teh elementov,
2. pretekle, sedanje ali prihodnje elemente ali kombinacijo teh elementov,
3. podatke iz notranjih ali zunanjih virov ali kombinacijo obojih.

(5) Podatki, ki se jih zagotovi za nadzor:

1. odražajo naravo, obseg in zahtevnost poslovanja zavarovalnice, zlasti tveganj,
2. so dostopni, popolni, primerljivi in dosledni,
3. so ustrezni, zanesljivi in razumljivi.

(6) Zavarovalnice predložijo Agenciji za zavarovalni nadzor podatke v skladu s:

- 272., 273., 274., 275., 276., 277., 278., 280., 284., 293., 294., 296., 297., 298., 299., 300., 304., 323. in 343. členom tega zakona,
- aktom, ki ga izda Evropska komisija na podlagi devetega odstavka 35. člena Direktive 2009/138/ES, in
- izvedbenimi tehničnimi standardi, ki jih izda Evropska komisija na podlagi desetega odstavka 35. člena Direktive 2009/138/ES.

279. člen (sistem poročanja)

(1) Zavarovalnica vzpostavi ustrezen sistem poročanja za izpolnjevanje zahtev glede predložitve podatkov, potrebnih za nadzor.

(2) Uprava zavarovalnice sprejme pisna pravila, ki omogočajo stalno ustreznost predloženih podatkov.

(3) Zavarovalnica in druge osebe, ki poročajo podatke na podlagi tega zakona ali aktov, ki jih izda Evropska komisija na podlagi Direktive 2009/138/ES, pridobijo in pri poročanju uporabljajo nadnacionalno identifikacijsko oznako pravnega subjekta. Osebe iz prejšnjega stavka pridobijo in pri poročanju uporabljajo nadnacionalno identifikacijsko oznako pravnega subjekta tudi za vse pravne osebe v skupini, za katere se zahtevajo podatke v okviru njihovih obveznosti.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše način pridobitve in roke, ki so povezani s pridobitvijo nadnacionalne identifikacijske oznake pravnega subjekta. Ne glede na določbo prejšnjega odstavka tega člena lahko Agencija za zavarovalni nadzor v predpisu iz prejšnjega stavka določi ožji krog oseb, ki so dolžne pridobiti nadnacionalno identifikacijsko oznako pravnega subjekta.

280. člen (način opravljanja nadzora)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor opravlja nadzor nad zavarovalnicami:

1. s spremljanjem, zbiranjem in preverjanjem poročil in obvestil zavarovalnice in drugih oseb, ki so po določbah tega zakona oziroma drugih zakonov dolžne poročati Agenciji za zavarovalni nadzor oziroma jo obveščati o posameznih dejstvih in okoliščinah;
2. z opravljanjem pregledov poslovanja zavarovalnice;
3. z izrekanjem ukrepov nadzora.

(2) V okviru nadzora lahko Agencija za zavarovalni nadzor razvije količinska orodja za oceno zmožnosti soočanja zavarovalnic z morebitnimi dogodki ali prihodnjimi spremembami v gospodarskih razmerah, ki bi neugodno vplivali na finančni položaj zavarovalnice. Na zahtevo Agencije za zavarovalni nadzor zavarovalnica opravi ustrezne preizkuse.

281. člen (ukrepi nadzora)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor lahko zavarovalnici pod pogoji, določenimi v tem zakonu, izreče naslednje ukrepe nadzora:

1. priporočilo in opozorilo,
2. odreditev odprave kršitve,
3. odreditev dodatnih ukrepov za uresničevanje pravil o upravljanju tveganj,
4. odvzem ali pogojni odvzem dovoljenja,
5. postavitve izredne uprave,
6. odreditev povečanja osnovnega kapitala zaradi zagotovitve ekonomske stabilnosti zavarovalnice
7. začetek prisilne likvidacije,
8. odločitev o razlogih za stečaj zavarovalnice,
9. opomin članu ali članom uprave zavarovalnice.

(2) Nadzorni ukrepi Agencije za zavarovalni nadzor so pravočasni in sorazmerni tveganjem, ki jim je izpostavljena zavarovalnica.

282. člen (priporočila in opozorila)

(1) Če pooblaščen oseba Agencije za zavarovalni nadzor pri pregledu poslovanja ugotovi nesmotrnosti ali nedoslednosti pri poslovanju zavarovalnice, ki nimajo značilnosti kršitve predpisov iz prvega odstavka 277. člena tega zakona, Agencija za zavarovalni nadzor izda priporočila upravi zavarovalnice za izboljšanje poslovanja zavarovalnice.

(2) Če pooblaščen oseba Agencije za zavarovalni nadzor pri pregledu poslovanja ugotovi kršitve predpisov iz prvega odstavka 277. člena tega zakona, vendar te kršitve po svojih značilnostih in obsegu nimajo pomembnih učinkov, Agencija za zavarovalni nadzor zavarovalnici namesto odredbe o odpravi kršitev izda opozorilo, v katerem jo opozori na te kršitve (v nadaljnjem besedilu: opozorilo).

(3) Z opozorilom lahko Agencija za zavarovalni nadzor zavarovalnici tudi naloži odpravo ugotovljenih kršitev in določi rok za njihovo odpravo.

(4) Če zavarovalnica ne ravna v skladu z opozorilom iz prejšnjega odstavka, ji Agencija za zavarovalni nadzor izda odredbo o odpravi kršitev.

(5) Prvi do četrti odstavek tega člena se smiselno uporabljajo tudi za nadzor, ki ga Agencija za zavarovalni nadzor opravlja na podlagi poročil in informacij, ki ji jih posreduje zavarovalnica v skladu s tem zakonom ali ki jih pridobi Agencija za zavarovalni nadzor na podlagi zbiranja in obdelovanja informacij po 285. členu tega zakona.

283. člen (finančna stabilnost in procikličnost)

(1) Pri opravljanju nalog in pristojnosti na področju nadzora zavarovalnih poslov, Agencija za zavarovalni nadzor preuči tudi morebiten vpliv njenih odločitev na stabilnost finančnih sistemov v EU, zlasti v izrednih razmerah.

(2) Pri izreku ukrepov, v času izjemnih gibanj na finančnih trgih, upošteva Agencija za zavarovalni nadzor možni vpliv teh ukrepov na procikličnost.

284. člen (predpisi o poročanju)

Agencija za zavarovalni nadzor za namen statistične obdelave podatkov predpiše, da zavarovalnice v naprej določenih časovnih obdobjih predložijo:

- podatke o številu zavarovanj, obračunanih zavarovalnih premijah, številu škod in obračunanih odškodninah oziroma zavarovalninah, po zavarovalnih vrstah in posameznih zavarovanjih iz zavarovalne vrste;
- za posamezne zavarovalne vrste obratovalne stroške, stroške pridobivanja zavarovanj, sklepalne provizije, stroške reševanja škod ter stroške preventivne dejavnosti;
- za kreditna zavarovanja podatke o zavarovalnih vsotah ob sklenitvi, glede na trajanje zavarovanja, podatke o zavarovalnih vsotah za preostala jamstva in podatke o plačilih regresnih zavezancev;
- za posamezne pokojninske sklade podatke o številu članov in vplačanih premijah ter višini matematičnih rezervacij, podatke o številu članov in višini matematičnih rezervacij, ki so v mirovanju oziroma ki so zadržali pravice, podatke o številu delodajalcev, ki so vključeni v pokojninski načrt in podatke o številu delodajalcev, ki ne plačujejo premij, podatke o rednih in izrednih prekinitvah zavarovanj ter izplačilih odkupnih vrednosti oziroma prenosih denarnih sredstev na drugega upravljavca pokojninskih skladov in prenosih odkupnih vrednosti na izplačevalca pokojninskih rent;
- za obvezna zavarovanja izkaz izida.

7.2. Sodelovanje med nadzornimi organi in izmenjava informacij

285. člen **(zbiranje in obdelava informacij)**

(1) Agencija za zavarovalni nadzor je pristojna zbirati in obdelovati informacije o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za izvrševanje njenih nalog in pristojnosti, določenih s tem zakonom.

(2) Za informacije iz prejšnjega odstavka se štejejo zlasti naslednje informacije:

- 1. o dovoljenjih za opravljanje zavarovalnih poslov in drugih dovoljenjih, ki jih je izdala Agencija za zavarovalni nadzor na podlagi tega zakona;**
- 2. o članih uprave in nadzornih svetov ter revizijskih komisij zavarovalnic, njihovi organizaciji, nosilcih ključnih funkcij in delovanju njihovih služb notranje revizije, pri čemer Agencija za zavarovalni nadzor za posamezno osebo obdeluje podatke o osebnem imenu, rojstnem datumu, funkciji, ki jo oseba opravlja, datumu začetka opravljanja funkcije ter trajanju mandata;**
- 3. o podružnicah oziroma neposrednem opravljanju zavarovalnih poslov zavarovalnic v državah članicah in podružnicah oziroma neposrednem opravljanju dejavnosti zavarovalnic držav članic v Republiki Sloveniji;**
- 4. o podružnicah zavarovalnic v tretjih državah in podružnicah zavarovalnic tretjih držav v Republiki Sloveniji;**
- 5. o finančnem položaju in poslovanju zavarovalnic in drugih oseb, nad katerimi je pristojna opravljati nadzor;**
- 6. o imetnikih kvalificiranih deležev;**
- 7. o ukrepih nadzora, ki jih je izrekla Agencija za zavarovalni nadzor na podlagi tega zakona;**
- 8. informacije, ki jih je pridobila v okviru izmenjave informacij od drugih nadzornih organov Republike Slovenije, držav članic ali tretjih držav.**

(3) Informacije iz registrov in evidenc, ki jih vodijo sodišča ali drugi državni organi, Agencija za zavarovalni nadzor pridobiva brezplačno.

286. člen
(razkritje splošnih informacij o nadzoru)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor na svojih javnih spletnih straneh objavi in redno posodablja:

- 1. besedila zakonov in drugih predpisov ter splošnih smernic, ki se uporabljajo v Republiki Sloveniji v zvezi s skrbnim nadzorom in upravljanjem tveganj zavarovalnic;**
- 2. splošna merila in metodologije, uporabljene pri nadzoru, vključno s količinskimi orodji iz drugega odstavka 280. člena tega zakona;**
- 3. agregatne statistične podatke o ključnih vidikih uresničitve skrbnega nadzora in upravljanja tveganj zavarovalnic v Republiki Sloveniji;**
- 4. način uresničitve opcij in diskrecij, ki jih dajejo predpisi EU s področja skrbnega nadzora in upravljanja tveganj zavarovalnic;**
- 5. glavne cilje, funkcije in dejavnosti nadzora.**

(2) Razkritja iz prejšnjega odstavka so zadostna, da omogočijo razumljivo primerjavo z nadzornimi pristopi, ki jih uporabljajo nadzorni organi drugih držav članic.

(3) Informacije iz prvega odstavka tega člena objavlja Agencija za zavarovalni nadzor v skladu z:

- aktom, ki ga izda Evropska komisija na podlagi četrtega odstavka 31. člena Direktive 2009/138/ES; in**
- izvedbenimi tehničnimi standardi, ki jih izda Evropska komisija na podlagi petega odstavka 31. člena Direktive 2009/138/ES.**

287. člen
(sodelovanje med nadzornimi organi Republike Slovenije)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor in nadzorni organi Republike Slovenije, ki so pristojni za nadzor drugih nadzorovanih finančnih družb, na zahtevo posameznega nadzornega organa posredujejo temu organu vse podatke glede zavarovalnice oziroma druge nadzorovane finančne družbe oziroma druge nadzorovane osebe, ki jih potrebuje v postopku opravljanja nalog nadzora nad to družbo oziroma osebo, v postopku v zvezi z izdajo dovoljenj oziroma pri odločanju o drugih posamičnih zadevah.

(2) Nadzorni organi Republike Slovenije, ki so pristojni za nadzor drugih nadzorovanih finančnih družb, drug drugega na lastno pobudo obveščajo o nepravilnostih ali drugih okoliščinah, ki jih ugotovijo pri opravljanju nadzora ali drugih svojih nalog in pristojnosti, če so te ugotovitve pomembne tudi za delo drugih nadzornih organov.

(3) Podrobnejšo vsebino in način medsebojnega sodelovanja nadzornih organov Republike Slovenije, ki so pristojni za nadzor drugih nadzorovanih finančnih družb, določi minister, pristojen za finance, na podlagi predhodnega mnenja nadzornih organov.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor lahko izmenjuje informacije in podatke tudi z drugimi nadzornimi organi Republike Slovenije z namenom opravljanja nalog nadzora zavarovalnic oziroma drugih subjektov nadzora.

(5) Za nadzorne organe velja za informacije in podatke, ki jih prejmejo na podlagi tega člena, obveznost varovanja zaupnih informacij iz 507. člena tega zakona.

288. člen

(sodelovanje med Agencijo za zavarovalni nadzor in Banko Slovenije)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor in Banka Slovenije si posredujeta podatke, ki jih pridobita z opravljanjem mikrobonitetnega oziroma makrobonitetnega nadzora in jih potrebujeta za izvajanje svojih nalog.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor in Banka Slovenije se na lastno pobudo obveščata o nepravilnostih ali drugih okoliščinah, ki jih ugotovita pri opravljanju nadzora ali drugih svojih nalog in pristojnosti, če so te ugotovitve pomembne za njihovo delo.

(3) Za Banko Slovenije velja za podatke, ki jih prejme na podlagi tega člena, obveznost varovanja zaupnih informacij iz 507. člena tega zakona.

(4) Če je Agencija za zavarovalni nadzor podatke pridobila od nadzornega organa druge države članice ali pri opravljanju pregleda poslovanja podružnice zavarovalnice države članice, sme te informacije razkriti Banki Slovenije samo s soglasjem nadzornega organa te države članice.

(5) Podrobnejšo vsebino in način sodelovanja med Agencijo za zavarovalni nadzor in Banko Slovenije določi minister, pristojen za finance, na podlagi predhodnega mnenja Agencije za zavarovalni nadzor in Banke Slovenije.

289. člen

(sodelovanje z nadzornimi organi držav članic)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor sodeluje z nadzornimi organi drugih držav članic in jim posreduje informacije, ki so potrebne za izvajanje njihovih nalog. Za uresničitev tega namena drugemu nadzornemu organu:

1. na njegovo zahtevo posreduje vse informacije, ki so potrebne za izvajanje nalog tega nadzornega organa;
2. na lastno pobudo posreduje vse informacije, ki so pomembne za izvajanje nalog nadzora tega nadzornega organa.

(2) Informacija je potrebna za izvajanje nalog nadzornega organa države članice, če jo potrebuje pri opravljanju svojih nalog v naslednje namene:

1. da preveri, ali so izpolnjeni pogoji, ki urejajo začetek opravljanja poslov zavarovanja, in da olajša spremljanje opravljanja takšnih poslov; zlasti glede spremljanja tehničnih določb, zahtevanega solventnostnega kapitala, zahtevanega minimalnega kapitala in sistema upravljanja;
2. da naloži sankcije;
3. pri upravnih pritožbah zoper odločbe nadzornega organa;
4. v sodnih postopkih v zvezi z delom nadzornega organa.

(3) Prvi in drugi odstavek tega člena se smiselno uporabljata tudi za

sodelovanje Agencije za zavarovalni nadzor in drugih nadzornih organov Republike Slovenije z nadzornim organom države članice, če ta zahteva posvetovanje ali informacije pri odločanju o zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža v nadzorovani finančni družbi te države članice, ki jo je vložila:

1. zavarovalnica s sedežem v Republiki Sloveniji;
2. kreditna institucija, borznoposredniška družba ali družba za upravljanje s sedežem v Republiki Sloveniji ali
3. oseba, ki je nadrejena osebam iz 1. ali 2. točke tega odstavka.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor s svojim delovanjem na področju nadzora zavarovalnih poslov spodbuja sodelovanje med nadzornimi organi držav članic, zlasti izmenjavo vseh pomembnih informacij med nadzornimi organi države sedeža in države gostiteljice.

(5) Za nadzorne organe iz tega člena velja za podatke, ki jih prejmejo na podlagi tega člena, obveznost varovanja zaupnih informacij iz 507. člena tega zakona.

290. člen

(sodelovanje z nadzornimi organi tretjih držav)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor lahko z nadzornimi organi in drugimi organi ter osebami tretjih držav, kakor so opredeljeni v nadaljevanju tega člena, sklepa sporazume o sodelovanju, s katerimi omogoči izmenjavo podatkov, le tedaj, če za podatke, ki bodo razkriti, velja jamstvo poslovne skrivnosti in če je izmenjava podatkov namenjena opravljanju nadzorne naloge teh organov ali oseb.

(2) Če podatki, ki jih bo Agencija za zavarovalni nadzor razkrila tretji državi, izvirajo iz druge države članice, jih sme razkriti samo z izrecnim soglasjem nadzornega organa te države članice in izključno za namene, za katere so navedeni organi dali svoje soglasje.

(3) Nadzorni organi, drugi organi in osebe tretjih držav tretjih držav iz prvega odstavka tega člena so:

1. nadzorni organi, pristojni za nadzor nad zavarovalnicami;
2. organi, pristojni za nadzor kreditnih institucij in drugih finančnih družb oziroma institucij, ter organi, pristojni za nadzor finančnih trgov,
3. organi in osebe, ki sodelujejo pri likvidaciji ali stečaju zavarovalnic in v drugih podobnih postopkih;
4. osebe, odgovorne za opravljanje z zakonom predpisanih revizij letnih računovodskih izkazov zavarovalnic in drugih finančnih institucij;
5. organi, ki vodijo postopke prisilnega prenehanja zavarovalnic ali upravljanja zajamčenih sredstev in ki takšne podatke potrebujejo za opravljanje svojega dela;
6. neodvisni aktuarji oziroma aktuarke zavarovalnic, ki izvajajo zakonski nadzor teh podjetij, in organi, pooblaščen za nadziranje takšnih aktuarjev oziroma aktuarok.

(4) Za organe in osebe iz tega člena velja za podatke, ki jih prejmejo na podlagi tega člena, obveznost varovanja zaupnih informacij iz 507. člena tega zakona.

291. člen
(nadzorna konvergenca)

- (1) Agencija za zavarovalni nadzor sodeluje z EIOPA in pri dejavnostih EIOPA.
- (2) Agencija za zavarovalni nadzor si pri svojem delovanju prizadeva upoštevati smernice ter priporočila, ki jih EIOPA izda v skladu s 16. členom Uredbe (EU) št. 1094/2010, in navede razloge za njihovo neupoštevanje.
- (3) Agencija za zavarovalni nadzor na zahtevo EIOPA predloži vse informacije, potrebne za opravljanje njenih nalog v skladu s Uredbo (EU) št. 1094/2010.

292. člen
(pristojnost Evropskega parlamenta za preiskavo)

Agencija za zavarovalni nadzor lahko posreduje zaupne podatke Evropskemu parlamentu, če jih potrebuje za preiskavo v skladu s 226. členom Pogodbe o delovanju Evropske unije.

7.3. Poročanje na zahtevo Agencije za zavarovalni nadzor in pregled poslovanja

293. člen
(poročanje na zahtevo Agencije za zavarovalni nadzor)

- (1) Zavarovalnica na zahtevo Agencije za zavarovalni nadzor posreduje poročila in informacije o vseh zadevah, pomembnih za opravljanje nadzora oziroma izvrševanje drugih pristojnosti in nalog Agencije za zavarovalni nadzor.
- (2) Poročila in informacije iz prejšnjega odstavka lahko Agencija za zavarovalni nadzor zahteva tudi od članov uprave zavarovalnice in oseb, zaposlenih pri zavarovalnici.
- (3) Agencija za zavarovalni nadzor lahko osebe iz prejšnjega odstavka pozove, da o zadevah iz prvega odstavka tega člena v roku, ki ne sme biti krajši od treh delovnih dni od dneva prejema poziva, izdelajo pisno poročilo, ali jih povabi, da o teh zadevah podajo ustno izjavo oziroma ustna pojasnila in informacije.

294. člen
(ustreznost ravni zavarovalno-tehničnih rezervacij)

Zavarovalnice na zahtevo Agencije za zavarovalni nadzor prikažejo:

1. ustreznost ravni zavarovalno-tehničnih rezervacij,
2. uporabnost in relevantnost uporabljenih metod za izračun zavarovalno-tehničnih rezervacij,
3. ustreznost uporabljenih statističnih podatkov, na katerih zavarovalno-tehnične rezervacije temeljijo.

295. člen
(pooblaščen osebe Agencije za zavarovalni nadzor)

- (1) Pregled poslovanja zavarovalnice opravi strokovni delavec Agencije za zavarovalni nadzor, ki ga za opravljanje pregleda pooblasti direktor oziroma**

direktorica (v nadaljnjem besedilu: direktor) Agencije za zavarovalni nadzor (v nadaljnjem besedilu: pooblaščen oseb Agencije za zavarovalni nadzor).

(2) Za izvajanje posameznih nalog v zvezi s pregledi poslovanja lahko direktor Agencije za zavarovalni nadzor pooblasti pooblaščenega revizorja ali drugo strokovno usposobljeno osebo.

(3) Pooblaščen oseb iz prejšnjega odstavka ima pri opravljanju nalog pregleda poslovanja, za katere jo je pooblastil direktor Agencije za zavarovalni nadzor, enake pristojnosti kot pooblaščen oseb Agencije za zavarovalni nadzor oziroma kot Agencija za zavarovalni nadzor.

(4) Zaradi izpolnjevanja obveznosti, izhajajočih iz mednarodnih pogodb in sporazumov, lahko direktor oziroma direktorica pooblasti za prisostvovanje pri pregledu tudi druge osebe, ki niso navedene v prejšnjih odstavkih.

296. člen

(obseg pregleda poslovanja)

(1) Zavarovalnica pooblaščen oseb Agencije za zavarovalni nadzor omogoči pregled vseh poslovnih knjig, spisov in druge dokumentacije.

(2) Zavarovalnica na zahtevo pooblaščen oseb Agencije za zavarovalni nadzor izroči računalniške izpiske oziroma kopije evidenc oziroma drugih poslovnih knjig in dokumentacije.

(3) Člani uprave zavarovalnice in zaposleni pri zavarovalnici pooblaščen oseb Agencije za zavarovalni nadzor na njeno zahtevo posredujejo poročila, informacije in pojasnila o vseh zadevah, pomembnih za opravljanje nadzora.

(4) Pooblaščen oseb Agencije za zavarovalni nadzor lahko opravi tudi pregled poslovanja oseb iz drugega odstavka 272. člena tega zakona, če je to potrebno zaradi popolnega pregleda poslovanja zavarovalnice.

297. člen

(pregled poslovanja)

(1) Zavarovalnica pooblaščen oseb Agencije za zavarovalni nadzor na njeno zahtevo omogoči, da opravi pregled poslovanja na sedežu zavarovalnice in v drugih prostorih, v katerih zavarovalnica oziroma druga oseba po njenem pooblastilu opravlja dejavnosti in posle, v zvezi s katerimi Agencija za zavarovalni nadzor opravlja nadzor.

(2) Zavarovalnica pooblaščen oseb Agencije za zavarovalni nadzor na njeno zahtevo omogoči pregled poslovnih knjig, poslovne dokumentacije ter administrativnih oziroma poslovnih evidenc, v obsegu, potrebnem za izvajanje posameznega nadzora.

(3) Zavarovalnica pooblaščen oseb Agencije za zavarovalni nadzor na njeno zahtevo izroči računalniške izpiske oziroma kopije poslovnih knjig, poslovne dokumentacije ter administrativnih oziroma poslovnih evidenc.

(4) Pregled poslovanja iz prvega in drugega odstavka tega člena opravlja Agencija za zavarovalni nadzor ob delavnikih med 8. in 18. uro. Kadar je zaradi obsega

oziroma narave pregleda to potrebno, lahko Agencija za zavarovalni nadzor opravi pregled poslovanja tudi po 18. uri oziroma med dnevi, ki niso delavniki.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor pregled poslovanja opravlja tako, da s tem ovira normalno poslovanje zavarovalnice samo v tolikšni meri, kolikor je nujno za dosego namena nadzora.

298. člen **(zahteva za pregled poslovanja)**

(1) Zahteva za pregled poslovanja je zavarovalnici vročena najmanj osem dni pred začetkom pregleda poslovanja.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek, lahko pooblaščen oseb Agencije za zavarovalni nadzor zahtevo za pregled poslovanja vroči šele ob začetku opravljanja pregleda poslovanja, če drugače ne bi bilo mogoče doseči namena posameznega nadzora. Zahteva za pregled poslovanja se v tem primeru poda članom uprave zavarovalnice ali pooblaščenecem neposredno v postopku pregleda poslovanja v prostorih, kjer poteka pregled poslovanja. Če uprava zavarovalnice ali pooblaščenec niso dosegljivi, se zahteva za pregled poslovanja izroči zaposlenemu, pristojnemu za sprejem pošte.

(3) Zahteva za pregled poslovanja obsega določno navedbo poslovnih knjig, poslovne dokumentacije ter administrativnih oziroma poslovnih evidenc, ki so predmet pregleda.

(4) V primeru iz tretjega odstavka prejšnjega člena zahteva za pregled poslovanja obsega določno navedbo poslovnih knjig, poslovne dokumentacije ter administrativnih oziroma poslovnih evidenc, ki jih je v obliki računalniških izpiskov oziroma kopij treba izročiti, in rok za predložitev.

(5) Zahteva za pregled poslovanja obsega tudi pravni pouk o pravnih posledicah, ki lahko nastopijo, če zavarovalnica ne bo ravnala v skladu z zahtevo za pregled poslovanja oziroma Agenciji za zavarovalni nadzor ne bo omogočila opravljanja pregleda poslovanja na način, določen v prejšnjem členu.

(6) Agencija za zavarovalni nadzor lahko med opravljanjem pregleda poslovanja dopolni zahtevo za pregled poslovanja, če je to potrebno, da se doseže namen nadzora, kot je določen v prvem odstavku 277. člena tega zakona. Za dopolnitev zahteve se smiselno uporabljajo drugi, tretji in četrti odstavek tega člena.

299. člen **(pogoji za opravljanje pregleda poslovanja)**

(1) Zavarovalnica pooblaščenim osebam Agencije za zavarovalni nadzor zagotovi ustrezne prostore, v katerih lahko nemoteno in brez prisotnosti drugih oseb opravijo pregled poslovanja.

(2) Zavarovalnica zagotovi, da so v času, v katerem pooblaščen oseb Agencije za zavarovalni nadzor opravljajo pregled poslovanja v prostorih iz prvega odstavka 297. člena tega zakona, v teh prostorih prisotni zakoniti zastopniki oziroma zastopnice zavarovalnice, zaposleni pri zavarovalnici ali druge pooblaščen oseb

zavarovalnice, ki lahko na zahtevo pooblaščenih oseb Agencije za zavarovalni nadzor dajo ustrezna pojasnila v zvezi s poslovnimi knjigami, poslovno dokumentacijo, poslovnimi dogodki ter administrativnimi oziroma poslovnimi evidencami, ki so predmet pregleda. Zakoniti zastopniki oziroma zastopnice zavarovalnice, zaposleni pri zavarovalnici ali druge pooblaščen osebe zavarovalnice pooblaščenim osebam Agencije za zavarovalni nadzor omogočijo neposreden dostop in vpogled v originalno poslovno dokumentacijo, poslovne knjige in administrativne oziroma poslovne evidence, ki so predmet pregleda poslovanja.

300. člen

(pogoji za pregled računalniško vodenih poslovnih knjig in evidenc)

(1) Zavarovalnica za podatke, ki jih računalniško obdeluje, in za poslovne knjige in druge evidence, razen zbirk osebnih podatkov iz 268. člena tega zakona, na zahtevo pooblaščen osebe Agencije za zavarovalni nadzor zagotovi ustrezne pripomočke za pregled poslovnih knjig in evidenc ter preizkušanje ustreznosti računalniško obravnavanih podatkov.

(2) Zavarovalnica pooblaščen osebi Agencije za zavarovalni nadzor izroči dokumentacijo, iz katere je razviden popolni opis dela računalniško vodenih informacijskih sistemov zavarovalnice. Iz dokumentacije so razvidni njihovi podsistemi in datoteke računalniškega sistema. Dokumentacija zagotavlja vpogled v:

- 1. računalniško rešitev,**
- 2. postopke v okviru računalniške rešitve,**
- 3. kontrole, ki zagotavljajo pravilno in zanesljivo obdelavo podatkov,**
- 4. kontrole, ki preprečujejo nepooblaščen dodajanje, spreminjanje ali brisanje hranjenih računalniških zapisov.**

(3) Vsaka sprememba računalniške rešitve (računalniških programov) iz prejšnjega odstavka je dokumentirana v časovnem zaporedju nastanka spremembe, skupaj z datumom spremembe. Iz dokumentacije je razvidna tudi vsaka sprememba oblike datotek.

301. člen

(zapisnik o pregledu poslovanja in sklep o ustavitvi pregleda poslovanja)

(1) Pooblaščen osebe Agencije za zavarovalni nadzor o pregledu poslovanja sestavijo zapisnik. V njem navedejo predvsem ugotovljene kršitve predpisov navedenih v prvem odstavku 277. člena tega zakona, dejstva in okoliščine ter dokaze, na katerih slonijo ta dejstva, glede katerih namerava Agencija za zavarovalni nadzor izdati katerega izmed ukrepov nadzora, naštetih v 281. členu tega zakona.

(2) Zapisnik je izdan v petnajstih dneh po končanem pregledu poslovanja s pozivom, da lahko da stranka v roku petnajstih dni od prejema zapisnika nanj pripombe. Če je zaradi razjasnitve dejanskega stanja, ki izhaja iz navajanih novih dejstev in predlaganih dokazov, potrebno, lahko Agencija za zavarovalni nadzor v tem delu ponovi pregled poslovanja.

(3) Če pooblaščen oseba Agencije za zavarovalni nadzor pri pregledu poslovanja ne ugotovi kršitve predpisov iz prvega odstavka 277. člena tega

zakona, Agencija za zavarovalni nadzor s sklepom ustavi postopek pregleda poslovanja. Zoper sklep o ustavitvi postopka ni posebne pritožbe.

7.4. Odprava kršitev

302. člen (odredba)

(1) Če Agencija za zavarovalni nadzor pri opravljanju nadzora ugotovi kršitve predpisov iz prvega odstavka 277. člena tega zakona, zavarovalnici z odredbo naloži, da odpravi kršitve oziroma nepravilnosti oziroma da opravi ali opusti določena dejanja (v nadaljnjem besedilu: odprava kršitev).

(2) V odredbi o odpravi kršitev določi Agencija za zavarovalni nadzor rok za odpravo kršitev. Rok za odpravo kršitve mora ustrezati predvideni težavnosti ukrepov za odpravo kršitev ter pomenu kršitve za varno poslovanje zavarovalnice.

303. člen (predložitev poročila pooblaščenega revizorja o odpravi kršitev)

Če Agencija za zavarovalni nadzor ugotovi kršitve pri vodenju poslovnih knjig oziroma administrativnih in drugih evidenc, ki jih je dolžna voditi zavarovalnica, oziroma druge pomembnejše kršitve pri poslovanju zavarovalnice, lahko zavarovalnici z odredbo o odpravi kršitev tudi naloži, da predloži poročilo z mnenjem pooblaščenega revizorja o odpravi kršitev.

304. člen (poročilo o odpravi kršitev)

(1) Zavarovalnica v roku, določenem z odredbo o odpravi kršitev, odpravi ugotovljene kršitve in Agenciji za zavarovalni nadzor dostavi poročilo, v katerem opiše ukrepe za odpravo kršitev (v nadaljnjem besedilu: poročilo o odpravi kršitev).

(2) Poročilu o odpravi kršitev je treba priložiti listine in druge dokaze, iz katerih izhaja, da so bile ugotovljene kršitve odpravljene, in v primeru iz prejšnjega člena tudi poročilo pooblaščenega revizorja o odpravi kršitev.

(3) Če je poročilo o odpravi kršitev nepopolno oziroma iz poročila in priloženih dokazov ne izhaja, da so ugotovljene kršitve odpravljene, Agencija za zavarovalni nadzor z odredbo o dopolnitvi poročila pozove zavarovalnico, da v roku, ki ga določi v odredbi o dopolnitvi poročila, dopolni poročilo. V pravnem pouku Agencija za zavarovalni nadzor zavarovalnico opozori, da bo v nasprotnem primeru začela postopek za odvzem dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov na podlagi 3. točke prvega odstavka 312. člena tega zakona.

305. člen (ugotovitvena odločba o odpravi kršitev)

(1) Če iz poročila o odpravi kršitev in priloženih dokazov izhaja, da so bile kršitve odpravljene, izda Agencija za zavarovalni nadzor odločbo, s katero ugotovi, da so bile kršitve odpravljene (v nadaljnjem besedilu: odločba o odpravi kršitev).

(2) Agencija za zavarovalni nadzor lahko pred izdajo odločbe o odpravi kršitev

opravi ponoven pregled poslovanja v obsegu, potrebnem za ugotovitev, ali so kršitve odpravljene.

306. člen
(rok za odločitev o odpravi kršitev)

Agencija za zavarovalni nadzor odredbo o dopolnitvi poročila o odpravi kršitev oziroma ugotovitveno odločbo o odpravi kršitev izda v dveh mesecih po prejemu poročila o odpravi kršitev, sicer se šteje, da so bile kršitve odpravljene.

7.5. Dodatni ukrepi za uresničevanje pravil o upravljanju zavarovalnice

307. člen
(razlogi za dodatne ukrepe za uresničevanje pravil o upravljanju zavarovalnice)

Agencija za zavarovalni nadzor odredi zavarovalnici dodatne ukrepe za uresničevanje pravil o upravljanju zavarovalnice, če:

- 1. zavarovalnica ni vzpostavila ali ne uresničuje trdnega in zanesljivega sistema upravljanja iz 50. člena tega zakona, v skladu z določbami tega zakona in s predpisi o upravljanju zavarovalnice;**
- 2. zavarovalnica ni vzpostavila ali ne uresničuje sistema poročanja iz 279. člena tega zakona;**
- 3. zavarovalnica ne izpolnjuje zahtev tega zakona in predpisov glede sistema upravljanja tveganj iz 154. člena tega zakona, v skladu z določbami tega zakona in s predpisi o upravljanju tveganj;**
- 4. zavarovalnica ne izvaja lastne ocene tveganj in solventnosti iz 156. člena tega zakona;**
- 5. zavarovalnica pri svojem poslovanju ne spoštuje omejitev, določenih s tem zakonom in predpisi o upravljanju zavarovalnice;**
- 6. zavarovalnica ne izračunava kapitalskih zahtev ali ne poroča Agenciji za zavarovalni nadzor o kapitalskih zahtevah v skladu z določbami 4.10. in 4.11. oddelka tega zakona in s predpisi o upravljanju zavarovalnice.**

308. člen
(vrste dodatnih ukrepov za uresničevanje pravil o upravljanju zavarovalnice)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor lahko za uresničevanje pravil o upravljanju zavarovalnice odredi naslednje dodatne ukrepe:

1. naloži upravi zavarovalnice, da sprejme potrebne ukrepe, ki bodo zagotovili zavarovalnici, da bo znesek primernih lastnih virov sredstev višji od izračunanega zahtevanega solventnostnega kapitala;
2. zavarovalnici omeji ali prepove prosto razpolaganje s sredstvi;
3. zavarovalnici naloži kapitalski dodatek;
4. naloži upravi in nadzornemu svetu zavarovalnice, da skličeta skupščino delničarjev zavarovalnice ter predlagata sprejem ustreznih sklepov, kot sta:
 - sklep o povečanju osnovnega kapitala zavarovalnice z novimi vložki,
 - sklep o povečanju osnovnega kapitala zavarovalnice iz sredstev družbe;
5. naloži nadzornemu svetu zavarovalnice, da razreši člana oziroma člane uprave zavarovalnice in imenuje novega člana oziroma člane uprave zavarovalnice;
6. prepove zavarovalnici:
 - opravljanje določenih vrst izplačil oziroma izplačil določenim osebam,
 - sklepanje novih zavarovalnih pogodb v posamezni ali vseh zavarovalnih vrstah,

- sklepanje poslov s posameznimi delničarji, člani uprave zavarovalnice, člani nadzornega sveta zavarovalnice, družbami, ki so z zavarovalnico v razmerju tesne povezanosti, ali investicijskimi skladi, ki jih upravlja družba za upravljanje, ki je z zavarovalnico v razmerju tesne povezanosti;

7. prepove ali omeji opravljanje posameznih ali vseh poslov določene vrste ali širjenje mreže poslovalnic zavarovalnice;

8. naloži upravi zavarovalnice, da sprejme in opravi ukrepe za:

- izboljšanje sistema upravljanja v skladu s 50. členom tega zakona,
- spremembo področij poslovanja zavarovalnice,
- omejitev dajanja posojil,
- izboljšanje postopkov izterjatve zapadlih terjatev zavarovalnice,
- pravilno vrednotenje bilančnih in zunajbilančnih postavk,
- izboljšanje informacijskega sistema,
- izboljšanje postopkov sistema notranjih kontrol in notranjega revidiranja;

9. naloži zavarovalnici, da pri nadaljnjem poslovanju zmanjša tveganja, ki jim je izpostavljena;

10. naloži nadzornemu svetu zavarovalnice, da imenuje ustrezne komisije za posamezne sklope strokovnih nalog iz pristojnosti nadzornega sveta;

11. naloži zavarovalnici, da poveča znesek zavarovalno-tehničnih rezervacij, da ustreza ravni, izračunani v skladu z 4.8 oddelkom tega zakona;

12. naloži zavarovalnici druge ukrepe, potrebne za uresničitev pravil o upravljanju zavarovalnice.

(2) Ukrep iz 2. točke prejšnjega odstavka lahko Agencija za zavarovalni nadzor odredi zavarovalnici:

1. če sredstva, ki so namenjena kritju bodočih obveznosti iz premoženjskih ali življenjskih zavarovanj, ne pokrivajo zavarovalno-tehničnih rezervacij;
2. v primeru, ko so primerni osnovni lastni viri sredstev manjši od zahtevanega minimalnega kapitala;
3. če po izvedenih ukrepih iz 249. člena tega zakona oceni, da se bo finančni položaj zavarovalnice še naprej slabšal,
4. v primeru odvzema dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor o ukrepu iz 2. točke prvega odstavka tega člena obvesti nadzorni organ države članice, v kateri ima zavarovalnica, ki ji je Agencija za zavarovalni nadzor izrekla ukrep, podružnico. V obvestilu navede tudi pravne posledice in dejanske učinke izdane odredbe.

(4) Ukrep iz 5. točke prvega odstavka tega člena lahko Agencija za zavarovalni nadzor odredi zavarovalnici, če:

1. zavarovalnica ne ravna v skladu z odredbo o odpravi kršitev,
2. uprava zavarovalnice ne opravi dodatnih ukrepov iz prvega odstavka tega člena,
3. zavarovalnica ponavljajoče krši dolžnost pravočasnega in pravilnega poročanja oziroma obveščanja Agencije za zavarovalni nadzor ali če ovira opravljanje nadzora v skladu z določbami 296. do 300. člena tega zakona.

309. člen

(kapitalski dodatek in sorazmerna dodatna kapitalska zahteva)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor določi zavarovalnici kapitalski dodatek v skladu z:

- drugim do sedmim odstavkom tega člena,
- akti, ki jih izda Evropska komisija na podlagi šestega in sedmega odstavka 37. člena Direktive 2009/138/ES; in

- izvedbenimi tehničnimi standardi, ki jih izda Evropska komisija na podlagi osmega odstavka 37. člena Direktive 2009/138/ES.

(2) Seštevek kapitalskega dodatka in zahtevanega solventnostnega kapitala, izračunanega s standardno formulo ali notranjim modelom, je ustrezni zahtevani solventnostni kapital zavarovalnice.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor lahko z odredbo, ki navaja razloge za to, zavarovalnici odredi kapitalski dodatek, če oceni, da:

1. tveganja zavarovalnice močno odstopajo od predpostavk, uporabljenih v standardni formuli, in:

- je uporaba notranjega modela za zavarovalnico neustrezna ali
- je zavarovalnica v postopku razvijanja delnega ali popolnega notranjega modela;

2. tveganja zavarovalnice močno odstopajo od predpostavk, uporabljenih v notranjem modelu, in notranji model ni bil prilagojen v ustreznem časovnem obdobju;

3. sistem upravljanja zavarovalnice močno odstopa od standardov, določenih v tem zakonu ali predpisih o upravljanju tveganj, in te razlike zavarovalnici onemogočajo pravilno opredelitev, ocenjevanje, spremljanje, upravljanje in poročanje o tveganjih, ki jim je ali bi jim lahko bila izpostavljena.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor določi v primeru iz 1. in 2. točke prejšnjega odstavka kapitalski dodatek tako, da upošteva četrto in peto odstavka 203. člena tega zakona. V primeru iz 3. točke prejšnjega odstavka je kapitalski dodatek sorazmeren pomembnim tveganjem, ki nastanejo zaradi pomanjkljivosti, zaradi katerih se je Agencija za zavarovalni nadzor odločila, da določi kapitalski dodatek.

(5) V primeru 2. in 3. točke tretjega odstavka tega člena Agencija za zavarovalni nadzor z odredbo, s katero zavarovalnici odredi kapitalski dodatek, določi tudi druge ukrepe iz prvega odstavka prejšnjega člena, ki jih opravi zavarovalnica, da bi zanjo prenehal veljati kapitalski dodatek.

(6) Agencija za zavarovalni nadzor preuči kapitalski dodatek zavarovalnice najmanj enkrat letno in ga z odločbo odpravi, ko oceni, da je zavarovalnica odpravila pomanjkljivosti, ki so pripeljale do njegove uvedbe.

(7) Zahtevani solventnostni kapital ne sme vsebovati kapitalskega dodatka v primeru iz 3. točke tretjega odstavka tega člena za namen izračuna dodatka za tveganje iz 180. člena tega zakona.

(8) Agencija za zavarovalni nadzor zavarovalnici naloži sorazmerno dodatno kapitalsko zahtevo v skladu z:

- devetim odstavkom tega člena,
- aktom, ki ga izda Evropska komisija na podlagi c) točke drugega odstavka 135. člena Direktive 2009/138/ES, in
- regulativnimi tehničnimi standardi, ki jih izda Evropska komisija na podlagi tretjega odstavka 135. člena Direktive 2009/138/ES.

(9) Dodatno sorazmerno kapitalsko zahtevo lahko Agencija za zavarovalni nadzor naloži zavarovalnici, kadar so pri nalaganju sredstev zavarovalnice v tržne vrednostne papirje in druge finančne instrumente, ki temeljijo na

preoblikovanih posojilih, kršene zahteve, ki jih določajo akti, izdani na podlagi a) in b) točke drugega odstavka 135. člena Direktive 2009/138/ES.

310. člen
(uporaba določb o odpravi kršitev)

Za dodatne ukrepe za uresničevanje pravil o upravljanju tveganj se smiselno uporabljajo določbe 7.4. oddelka tega zakona. Pri smiselni uporabi se namesto besedila »odprava kršitev« uporabljata besedilo »izvršitev dodatnih ukrepov za uresničevanje pravil o upravljanju zavarovalnice«.

311. člen
(prosto razpolaganje s sredstvi zavarovalnice države članice)

Agencija za zavarovalni nadzor prepove zavarovalnici države članice na ozemlju Republike Slovenije prosto razpolagati s tistimi sredstvi, na katere se na podlagi prepovedi nadzornega organa države, kjer ima zavarovalnica sedež, nanaša prepoved prostega razpolaganja s sredstvi.

7.6. Odvzem in pogojni odvzem dovoljenja

312. člen
(razlogi za odvzem dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor odvzame zavarovalnici dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov, če:

- 1. je bilo dovoljenje pridobljeno z navajanjem neresničnih podatkov;**
- 2. zavarovalnica ne izpolnjuje pogojev glede zahtevanega minimalnega kapitala in je kratkoročni finančni načrt neustrezen oziroma ga zavarovalnica ne izpolni v treh mesecih od ugotovitve, da zavarovalnica ne izpolnjuje pogojev glede zahtevanega minimalnega kapitala;**
- 3. zavarovalnica ne ravna v skladu z odredbo o odpravi kršitev;**
- 4. je zavarovalnici odredila dodatni ukrep iz 5. točke prvega odstavka 308. člena tega zakona in nadzorni svet v roku, določenem za izvršitev dodatnega ukrepa, ni razrešil člana oziroma članov uprave zavarovalnice in imenoval novih;**
- 5. če so podani razlogi za odvzem dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža osebi, ki je neposredno oziroma posredno nadrejena oseba zavarovalnici.**

(2) Če so hkrati podani razlogi za odvzem dovoljenja iz prejšnjega odstavka in razlogi za začetek prisilne likvidacije iz 328. člena tega zakona, Agencija za zavarovalni nadzor oba postopka združi.

(3) Če zavarovalnica ne izpolnjuje tehničnih, kadrovskih, organizacijskih oziroma drugih pogojev za opravljanje posameznih zavarovalnih poslov v posameznih zavarovalnih vrstah, Agencija za zavarovalni nadzor z odločbo zavarovalnici odvzame dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov v teh zavarovalnih vrstah.

(4) Vsak odvzem dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov Agencija za zavarovalni nadzor nemudoma sporoči nadzornim organom v drugih državah članicah.

(5) Za postopek v zvezi z odvzemom dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov v posameznih zavarovalnih vrstah se smiselno uporabljajo določbe 10.3.3. pododdelka tega zakona o postopku za odvzem dovoljenja.

313. člen
(pogojni odvzem dovoljenja)

(1) Z odločbo o odvzemu dovoljenja lahko Agencija za zavarovalni nadzor hkrati izreče, da se odvzem dovoljenja ne bo izvršil, če zavarovalnica v preizkusni dobi, ki jo določi Agencija za zavarovalni nadzor in ki ne sme biti krajša od šestih mesecev in ne daljša od dveh let od dneva izdaje odločbe, ne bo storila nove kršitve, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje.

(2) Kadar Agencija za zavarovalni nadzor izreče pogojni odvzem dovoljenja, lahko določi, da bo odvzem dovoljenja izvršen tudi, če zavarovalnica v določenem roku ne odpravi kršitev, zaradi katerih ji je bil izrečen pogojni odvzem dovoljenja, oziroma ne izvrši naloženih dodatnih ukrepov za uresničevanje pravil o upravljanju zavarovalnice. Rok za izpolnitev teh obveznosti določi Agencija za zavarovalni nadzor v mejah preizkusne dobe.

(3) Prvi in drugi odstavek tega člena se ne uporabljata v primeru 2. točke prvega odstavka prejšnjega člena.

314. člen
(preklic pogojnega odvzema dovoljenja)

Agencija za zavarovalni nadzor preklicuje pogojni odvzem dovoljenja in dovoljenje odvzame, če zavarovalnica v preizkusni dobi stori novo kršitev, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje, ali če ne izpolni dodatnih pogojev iz drugega odstavka prejšnjega člena.

7.7. Izredna uprava

315. člen
(razlogi za ukrepe)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor izda odločbo o izredni upravi oziroma odločbo o povečanju osnovnega kapitala zaradi zagotovitve ekonomske stabilnosti zavarovalnice v naslednjih primerih, če:

- 1. je zavarovalnici odredila dodatne ukrepe za uresničevanje pravil o upravljanju zavarovalnice in zavarovalnica v rokih, določenih za njihovo izvedbo, teh ukrepov ni začela izvajati oziroma jih ni izvedla;**
- 2. zavarovalnica kljub izvedenim dodatnim ukrepom ne dosega zahtevanega solventnostnega kapitala;**
- 3. bi nadaljnje poslovanje zavarovalnice lahko ogrozilo njeno likvidnost oziroma kapitalsko ustreznost oziroma varnost zavarovalcev, zavarovancev ali drugih upravičencev.**

(2) Agencija za zavarovalni nadzor lahko z eno odločbo izreče tudi oba ukrepa nadzora iz prejšnjega odstavka.

316. člen
(trajanje izredne uprave)

Z odločbo o izredni upravi Agencija za zavarovalni nadzor določi rok trajanja izredne uprave, ki ne sme biti daljši od enega leta in začne teči z dnem vročitve odločbe o izredni upravi.

317. člen

(obvestitev nadzornega organa druge države članice)

(1) Če Agencija za zavarovalni nadzor izda odločbo o izredni upravi oziroma odločbo o povečanju osnovnega kapitala zaradi zagotovitve ekonomske stabilnosti zavarovalnice, ki ima podružnico v drugi državi članici, še pred izdajo odločbe obvesti nadzorni organ te države članice. V obvestilu navede tudi pravne posledice in dejanske učinke izdane odločbe.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor obvesti nadzorni organ države članice iz prejšnjega odstavka tudi v primeru izdaje odločbe o podaljšanju trajanja izredne uprave v skladu s 324. členom tega zakona.

(3) Če zaradi zaščite interesov strank zavarovalnice oziroma zaradi drugih javnih koristi z izdajo odločbe iz prvega odstavka tega člena ni mogoče odlašati, Agencija za zavarovalni nadzor obvesti nadzorni organ države članice takoj po izdaji odločbe.

318. člen

(člani izredne uprave)

(1) Z odločbo o izredni upravi Agencija za zavarovalni nadzor imenuje dva ali več izrednih upraviteljev, ki so člani izredne uprave zavarovalnice, in določi vrsto ter obseg poslov, ki jih opravlja posamezni izredni upravitelj.

(2) Za izrednega upravitelja iz prejšnjega odstavka je lahko imenovana oseba, ki izpolnjuje pogoje za člana uprave zavarovalnice iz 57. člena tega zakona.

319. člen

(pogodba o zaposlitvi članov uprave)

(1) Z dnem imenovanja izredne uprave prenehajo vse posebne ugodnosti, ki jih imajo člani uprave zavarovalnice.

(2) Določba pogodbe o zaposlitvi člana uprave zavarovalnice, ki je v nasprotju s prejšnjim odstavkom, je nična.

(3) Posebne ugodnosti iz prvega odstavka tega člena so ugodnosti, ki se po predpisih o dohodnini štejejo za bonitete.

320. člen

(vpis v sodni register)

(1) V sodni register se vpiše izdaja odločbe o izredni upravi ter sprememba oseb, pooblaščenih za zastopanje zavarovalnice.

(2) Predlog za vpis podatkov iz prejšnjega odstavka izredna uprava vloži v treh dneh po prejemu odločbe. Predlogu priloži odločbo Agencije za zavarovalni nadzor o izredni upravi.

321. člen
(pravne posledice izredne uprave)

(1) V času trajanja izredne uprave Agencija za zavarovalni nadzor izvršuje pristojnosti nadzornega sveta in pristojnosti skupščine zavarovalnice, razen pristojnosti iz 325. člena tega zakona.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor ima izrednemu upravitelju tudi pravico dajati navodila za vodenje poslov zavarovalnice, ki so zanj obvezna.

(3) Določbe tega zakona, ki se nanašajo na člana uprave zavarovalnice, se uporabljajo tudi za izrednega upravitelja, če Agencija za zavarovalni nadzor z navodili iz prejšnjega odstavka ne določi drugače.

(4) Z dnem izdaje odločbe o izredni upravi prenehajo vse pristojnosti in pooblastila članom uprave in nadzornega sveta zavarovalnice ter pristojnosti skupščine, razen pristojnosti iz 325. člena tega zakona.

322. člen
(pooblastila v času trajanja izredne uprave)

(1) Člani uprave zavarovalnice izredni upravi nemudoma omogočijo dostop do vse poslovne in druge dokumentacije zavarovalnice in pripravijo poročilo o predaji poslov.

(2) Izredni upravi ali posameznemu izrednemu upravitelju člani uprave zavarovalnice na zahtevo dajo vsa pojasnila oziroma dodatna poročila o poslovanju zavarovalnice.

(3) Izredni upravitelj ima pravico odstraniti osebo, ki ovira njegovo delo, glede na okoliščine primera pa tudi zahtevati pomoč policije.

323. člen
(poročila izredne uprave)

(1) Izredna uprava najmanj za vsako trimesečje po izdaji odločbe o izredni upravi izdela in izroči Agenciji za zavarovalni nadzor poročilo o finančnem stanju in pogojih poslovanja zavarovalnice v izredni upravi.

(2) Izredna uprava najpozneje tri mesece pred koncem roka trajanja izredne uprave izroči Agenciji za zavarovalni nadzor poročilo o finančnem stanju in pogojih poslovanja zavarovalnice v izredni upravi, skupaj z oceno ekonomske stabilnosti zavarovalnice in možnosti za nadaljnje poslovanje zavarovalnice, ki vključuje:

1. oceno možnosti, da bi delničarji zavarovalnice zagotovili kritje izgub, in posledice tega za finančni položaj zavarovalnice;
2. oceno možnosti za prerazporeditev in razpršitev drugih izgub zavarovalnice;
3. nepredvidene odhodke, ki lahko vplivajo na obveznosti zavarovalnice;
4. oceno možnih ukrepov za odpravo finančnih težav zavarovalnice, vključno s prenosom zavarovalnih pogodb, z oceno stroškov izvedbe teh ukrepov;
5. oceno pogojev za začetek prisilne likvidacije oziroma stečaja zavarovalnice.

324. člen
(ocena rezultatov izredne uprave)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor najmanj enkrat na tri mesece oceni rezultate izredne uprave.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor sprejme končno oceno rezultatov izredne uprave najpozneje v treh mesecih po prejemu poročila iz drugega odstavka prejšnjega člena.

(3) Če Agencija za zavarovalni nadzor oceni, da se je v času trajanja izredne uprave izboljšalo finančno stanje zavarovalnice tako, da je zavarovalnica dosegla zahtevani solventnostni kapital in redno izpolnjuje svoje dospele obveznosti, oziroma se je zagotovila varnost zavarovalcev, zavarovancev ali drugih upravičencev, Agencija za zavarovalni nadzor izda odločbo o prenehanju izredne uprave in odpoklicu izrednih upraviteljev.

(4) Če Agencija za zavarovalni nadzor oceni, da se v času trajanja izredne uprave finančno stanje zavarovalnice ni izboljšalo tako, da bi zavarovalnica dosegla zahtevani solventnostni kapital oziroma da bi bila sposobna tekoče izpolnjevati dospele obveznosti, izda odločbo o začetku prisilne likvidacije oziroma o ugotovitvi pogojev za začetek stečaja zavarovalnice.

(5) V primeru iz prejšnjega odstavka lahko Agencija za zavarovalni nadzor izda tudi odločbo o podalšanju izredne uprave za največ šest mesecev po izteku roka iz 316. člena tega zakona, če ni pogojev za začetek stečaja zavarovalnice in če Agencija za zavarovalni nadzor oceni, da bo zavarovalnica v nadaljnjih šestih mesecih lahko dosegla zahtevani solventnostni kapital oziroma da bo zagotovila varnost zavarovalcev, zavarovancev ali drugih upravičencev.

(6) Če Agencija za zavarovalni nadzor oceni, da se je v času trajanja izredne uprave finančno stanje zavarovalnice poslabšalo tako, da ne izpolnjuje pogojev glede zahtevanega minimalnega kapitala in je kratkoročni finančni načrt neustrezen oziroma ga zavarovalnica ne izpolni v treh mesecih od ugotovitve neskladnosti, izda odločbo o začetku prisilne likvidacije oziroma o ugotovitvi pogojev za začetek stečaja zavarovalnice.

7.8. Povečanje osnovnega kapitala zaradi zagotovitve ekonomske stabilnosti zavarovalnice

325. člen

(povečanje osnovnega kapitala z denarnimi vložki zaradi zagotovitve ekonomske stabilnosti zavarovalnice)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor z odločbo o povečanju osnovnega kapitala zaradi zagotovitve ekonomske stabilnosti zavarovalnice naloži delničarjem zavarovalnice, da sprejmejo sklep o povečanju osnovnega kapitala zavarovalnice z novimi denarnimi vložki najmanj za znesek, določen v odločbi, s katerim kot zadnji dan roka za vpis in vplačilo novih delnic določijo dan, ki ne sme biti pozneje kot en mesec po dnevu zasedanja skupščine.

(2) Ne glede na najkrajši rok, ki ga za sklic skupščine določa zakon, ki ureja gospodarske družbe, se skupščino, ki bo odločala o povečanju osnovnega kapitala iz prejšnjega odstavka, skliče vsaj osem dni pred zasedanjem skupščine.

(3) Uprava zavarovalnice objavi sklic skupščine, ki bo odločala o povečanju

osnovnega kapitala iz prvega odstavka tega člena, v osmih dneh po prejemu odločbe o povečanju osnovnega kapitala zaradi zagotovitve ekonomske stabilnosti zavarovalnice za dan, ki ne sme biti pozneje kot en mesec po dnevu prejema odločbe.

(4) Če uprava zavarovalnice v roku iz prejšnjega odstavka ne skliče skupščine, ki bo odločala o povečanju osnovnega kapitala z vsebino iz prvega odstavka tega člena, ali če jo skliče za dan, ki je poznejši od enega meseca po prejemu odločbe o povečanju osnovnega kapitala zaradi zagotovitve ekonomske stabilnosti zavarovalnice, lahko skupščino skliče Agencija za zavarovalni nadzor.

(5) V sklicu skupščine so delničarji opozorjeni na pravne posledice iz 326. in 327. člena tega zakona.

326. člen

(povečanje osnovnega kapitala s stvarnimi vložki, predmet katerih so terjatve upnikov do zavarovalnice)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor namesto skupščine delničarjev sprejme sklep o povečanju osnovnega kapitala zavarovalnice s stvarnimi vložki, predmet katerih so terjatve upnikov do zavarovalnice, če:

- 1. skupščina delničarjev zavrne predlog sklepa iz prvega odstavka prejšnjega člena ali če prva prodaja delnic na podlagi tega sklepa ni uspešna in**
- 2. upnik ali upniki, katerih skupni znesek terjatev do zavarovalnice dosega emisijski znesek novih delnic, ki bi jih bilo treba izdati pri povečanju osnovnega kapitala za znesek iz prvega odstavka prejšnjega člena, izračunan kot knjigovodska vrednost delnic, na katere je razdeljen osnovni kapital zavarovalnice po stanju na zadnji dan koledarskega leta pred izdajo odločbe o povečanju osnovnega kapitala, izrazijo resno namero vpisati in vplačati delnice zavarovalnice na podlagi povečanja osnovnega kapitala s stvarnimi vložki, predmet katerih so te terjatve do zavarovalnice.**

(2) Agencija za zavarovalni nadzor s sklepom o povečanju osnovnega kapitala iz prejšnjega odstavka določi emisijski znesek novih delnic v višini, ki jo oceni pooblaščen ocenjevalec vrednosti podjetja.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor s sklepom o povečanju osnovnega kapitala iz prvega odstavka tega člena odloči, da se zaradi izvedbe povečanja osnovnega kapitala izdajo nove navadne delnice, ali nove prednostne delnice, ki dajejo njihovim imetnikom naslednje pravice:

- 1. glasovalno pravico;**
- 2. pravico do dividende za posamezno poslovno leto v znesku:**
 - ki je najmanj enak odstotku od emisijskega zneska iz prejšnjega odstavka v višini obrestne mere za dvanajstmesečni EURIBOR po stanju na zadnji dan tega poslovnega leta, povečani za pet odstotnih točk, ali
 - ki je enak znesku dividende za navadne delnice za to poslovno leto, če je znesek dividende za navadne delnice višji od zneska iz prve alineje te točke;
- 3. v primeru zmanjšanja osnovnega kapitala, ki je namenjeno kritju prenesene izgube ali čiste izgube poslovnega leta, pravico, da se nominalni znesek, za katerega se zmanjša osnovni kapital, najprej pokrije v breme nominalnega oziroma pripadajočega zneska navadnih delnic, in se združitev prednostnih delnic zaradi izvedbe zmanjšanja osnovnega kapitala lahko izvede samo tako:**
 - da se v celoti razveljavijo navadne delnice,

- da se prednostne delnice spremenijo v navadne delnice in se v breme nominalnega oziroma pripadajočega zneska teh delnic pokrije tisti del nominalnega zneska, za katerega se zmanjša osnovni kapital, ki je višji od skupnega nominalnega oziroma pripadajočega zneska navadnih delnic, ki se razveljavijo po prvi alineji te točke;

4. v primeru stečaja ali likvidacije zavarovalnice pravico do deleža v stečajni oziroma likvidacijski masi, ki ostane po plačilu vseh terjatev upnikov zavarovalnice, v znesku:

- ki je najmanj enak emisijskemu znesku iz prejšnjega odstavka ali
- ki je enak deležu, ki pripada navadnim delnicam, če je ta višji od zneska iz prve alineje te točke.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor je upravičena zaradi izvedbe povečanja osnovnega kapitala iz prvega odstavka tega člena v imenu zavarovalnice:

1. predlagati vpis sklepa o povečanju osnovnega kapitala v sodni register,
2. objaviti poziv upnikom za vpis in vplačilo delnic na podlagi tega sklepa,
3. imenovati revizorja za pregled povečanja osnovnega kapitala s stvarnimi vložki,
4. določiti prečiščeno besedilo statuta zavarovalnice ob upoštevanju povečanja osnovnega kapitala,
5. predlagati vpis povečanja osnovnega kapitala in s tem povezano spremembo statuta zavarovalnice v sodni register,
6. dati nalogo centralni klirinškodopotni družbi za izdajo novih delnic zavarovalnice.

327. člen

(pravica prodaje delnic zavarovalnice)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor pridobi pravico v svojem imenu in za račun delničarjev prodati delnice zavarovalnice (v nadaljnjem besedilu: pravica prodaje delnic):

1. če skupščina delničarjev zavrne predlog sklepa iz prvega odstavka 325. člena tega zakona ali če prva prodaja delnic na podlagi tega sklepa ni uspešna in
2. če druga oseba izrazi resno namero vložiti sredstva za povečanje osnovnega kapitala zavarovalnice.

(2) Če namerava Agencija za zavarovalni nadzor uresničiti pravico prodaje delnic, v enem mesecu po pridobitvi te pravice objavi javno dražbo za prodajo delnic zavarovalnice.

(3) V objavi javne dražbe določi Agencija za zavarovalni nadzor izhodiščno ceno na podlagi knjigovodske vrednosti delnic, ugotovljene na podlagi revidirane bilance stanja zavarovalnice na zadnji dan v mesecu pred pridobitvijo pravice prodaje delnic, izdelane ob predpostavki nedelujoče zavarovalnice.

(4) Na javni dražbi proda Agencija za zavarovalni nadzor delnice tistemu dražitelju, ki ponudi najvišjo ceno nad izhodiščno. Če na javni dražbi nihče ne ponudi najmanj izhodiščne cene, ponudi Agencija za zavarovalni nadzor prodajo po ceni, ki je za pet odstotkov nižja od izhodiščne, in nadaljuje z zniževanjem ponudbene cene za enak znesek, dokler posamezni dražitelj ne izjavi, da sprejema ceno, izklicano v zadnjem koraku dražbe.

(5) Hkrati z objavo dražbe izda Agencija za zavarovalni nadzor klirinškodopotni

družbi nalog, da v centralnem registru pri vseh delnicah zavarovalnice vpiše prepoved razpolaganja v korist Agencije za zavarovalni nadzor.

(6) Centralna depotna družba prenese delnice zavarovalnice na račun investitorja, ki je bil uspešen na javni dražbi iz četrtega odstavka tega člena na podlagi naloga Agencije za zavarovalni nadzor. Agencija za zavarovalni nadzor izda nalog iz prvega stavka tega odstavka v osmih dneh po dnevu, ko kupec opravi ustrezen postopek povečanja osnovnega kapitala zavarovalnice.

7.9. Prisilna likvidacija

7.9.1. Splošne določbe

328. člen

(razlogi za začetek prisilne likvidacije)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor izda odločbo o začetku prisilne likvidacije v naslednjih primerih:

1. če zavarovalnica ne izpolnjuje pogojev glede zahtevanega minimalnega kapitala in je kratkoročni finančni načrt neustrezen oziroma ga zavarovalnica ne izpolni v treh mesecih od ugotovitve neskladnosti ter ni pogojev za začetek stečajnega postopka;

2. če na podlagi poročil iz 323. člena tega zakona oceni, da se je v času trajanja izredne uprave finančno stanje zavarovalnice poslabšalo tako, da ne izpolnjuje pogojev glede zahtevanega minimalnega kapitala in je kratkoročni finančni načrt neustrezen oziroma ga zavarovalnica ne izpolni v treh mesecih od ugotovitve neskladnosti, in ni pogojev za začetek stečajnega postopka;

3. če na podlagi poročila iz drugega odstavka 323. člena tega zakona oceni, da se v času trajanja izredne uprave finančno stanje zavarovalnice ni izboljšalo tako, da bi zavarovalnica dosegla zahtevani solventnostni kapital, in ni pogojev za začetek stečajnega postopka;

4. če skupščina delničarjev zavrne predlog sklepa iz prvega odstavka 325. člena tega zakona ali če prva prodaja delnic na podlagi tega sklepa ni uspešna in ni pogojev za izvedbo povečanja osnovnega kapitala iz 326. člena tega zakona, za uresničitev pravice prodaje delnic iz prejšnjega člena, ali za začetek stečajnega postopka;

5. če je zavarovalnici odvzeto dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov;

6. če je članu uprave zavarovalnice pravnomočno odvzeto dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave oziroma če je član uprave zavarovalnice razrešen ali odpoklican oziroma če član uprave zavarovalnice ne opravlja funkcije člana uprave več kot šest mesecev in nastane eden od naslednjih položajev, zaradi katerega zavarovalnica nima najmanj dveh članov uprave:

- nadzorni svet v roku treh mesecev ne imenuje novega člana uprave zavarovalnice v skladu s tem zakonom,

- imenovani novi član v roku iz prve alineje 2. točke drugega odstavka 58. člena tega zakona ne vloži zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje te funkcije,

- imenovani novi član umakne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje te funkcije ali

- Agencija za zavarovalni nadzor zavrne ali zavrže zahtevo imenovanega novega člana za izdajo dovoljenja za opravljanje te funkcije; ali

7. če je dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov prenehalo zaradi razlogov iz 1. oziroma 2. točke prvega odstavka 122. člena tega zakona in skupščina zavarovalnice v dveh mesecih od izdaje odločbe iz tretjega odstavka 122. člena tega zakona ni sprejela sklepa o likvidaciji zavarovalnice

iz 71. člena ali sklepa o spremembi dejavnosti zavarovalnice iz 75. člena tega zakona.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor izda odločbo o začetku prisilne likvidacije v osmih dneh.

(3) Rok iz prejšnjega odstavka teče:

1. v primeru iz 1. in 2. točke prvega odstavka tega člena: od dneva odločitve Agencije za zavarovalni nadzor, da je kratkoročni finančni načrt iz tretjega odstavka 250. člena tega zakona neustrezen, oziroma po preteku treh mesecev od ugotovitve neskladja z zahtevanim minimalnim kapitalom, če zavarovalnica v tem času finančnega načrta ne izpolni;

2. v primeru iz 3. točke prvega odstavka tega člena: od izteka roka za sprejem končne ocene rezultatov izredne uprave iz drugega odstavka 324. člena tega zakona oziroma od dneva odločitve Agencije za zavarovalni nadzor, da se v času trajanja izredne uprave finančno stanje zavarovalnice ne bo izboljšalo tako, da bi zavarovalnica dosegla zahtevani solventnostni kapital;

3. v primeru iz 4. točke prvega odstavka tega člena: od dneva, ko je skupščina zavrnila predlog sklepa iz prvega odstavka 325. člena tega zakona, oziroma od dneva, ko je iztekel rok za vpis in vplačilo delnic na podlagi neuspešne prve prodaje delnic;

4. v primeru iz 5. točke prvega odstavka tega člena: od dneva izdaje odločbe o odvzemu dovoljenja;

5. v primeru iz prve alineje 6. točke prvega odstavka tega člena: od izteka trimesečnega roka za imenovanje novega člana uprave zavarovalnice;

6. v primeru iz druge alineje 6. točke prvega odstavka tega člena: od izteka roka za vložitev zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave zavarovalnice;

7. v primeru iz tretje alineje 6. točke prvega odstavka tega člena: od dneva, ko Agencija za zavarovalni nadzor prejme umik zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave zavarovalnice;

8. v primeru iz četrte alineje 6. točke prvega odstavka tega člena: od izdaje odločbe o zavrženju ali zavrnitvi zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave zavarovalnice;

9. v primeru iz 7. točke prvega odstavka tega člena: od izteka dvomesečnega roka za sprejem sklepa o likvidaciji ali o spremembi dejavnosti zavarovalnice.

329. člen

(likvidacijski upravitelj)

(1) Z odločbo o začetku prisilne likvidacije Agencija za zavarovalni nadzor imenuje enega ali več likvidacijskih upraviteljev ter določi vrsto in obseg poslov, ki jih opravlja posamezni likvidacijski upravitelj.

(2) Likvidacijski upravitelj redno in na primeren način obvešča vse upnike o poteku postopka likvidacije.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor z odločbo iz prvega odstavka tega člena določi vsebino obvestil in roke iz prejšnjega odstavka.

(4) Likvidacijski upravitelj, ki je imenovan z odločbo Agencije za zavarovalni nadzor na podlagi tega zakona, lahko izvršuje svoje pristojnosti neposredno tudi na območju države članice, kjer ima zavarovalnica podružnico, in ima pri tem enake pristojnosti, kot jih ima na območju Republike Slovenije. Pri tem spoštuje

zakonodajo države članice, na območju katere izvršuje svoje pristojnosti. Likvidacijski upravitelj, ki ga imenuje Agencija za zavarovalni nadzor, redno in na primeren način obvešča vse upnike o poteku postopka.

(5) Likvidacijski upravitelj lahko imenuje tudi osebe za pomoč in, če je to primerno, za zastopanje v državi članici, kjer ima zavarovalnica podružnico.

(6) Likvidacijski upravitelj, imenovan z odločbo pristojnega nadzornega organa države članice, lahko opravlja dejanja v postopku prisilne likvidacije v Republiki Sloveniji s pristojnostmi, ki jih ima v državi članici, razen tistih, ki pomenijo uporabo prisilnih ukrepov. Pri tem spoštuje zakonodajo Republike Slovenije.

(7) Imenovanje za likvidacijskega upravitelja se v državi članici dokazuje z overjenim izvodom originalne odločbe, s katero je imenovan. Od likvidacijskega upravitelja iz države članice, ki opravlja dejanja v postopku prisilne likvidacije v Republiki Sloveniji, lahko Agencija za zavarovalni nadzor zahteva prevod odločbe v slovenski jezik.

330. člen

(pravne posledice prisilne likvidacije)

(1) Z dnem izdaje odločbe o prisilni likvidaciji prenehajo vse pristojnosti in pooblastila članom uprave in članom nadzornega sveta zavarovalnice ter pooblastila skupščine, razen pristojnosti za sprejem predloga likvidacijskega upravitelja za razdelitev premoženja delničarjem.

(2) V postopku prisilne likvidacije izvršuje pristojnosti nadzornega sveta zavarovalnice in pristojnosti skupščine Agencija za zavarovalni nadzor, razen pristojnosti skupščine za sprejem predloga likvidacijskega upravitelja za razdelitev premoženja delničarjem..

331. člen

(uporaba določb za prisilno likvidacijo)

Če v 7.9.1. pododdelku tega zakona ni drugače določeno, se za prisilno likvidacijo zavarovalnice smiselno uporabljajo:

1. določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, ki urejajo vsebino sklepa o likvidaciji delniške družbe, oznako v firmi po pričetku likvidacije, razrešitev likvidacijskega upravitelja, pooblastila likvidacijskega upravitelja, vsebino in sprejem poročila o poteku postopka in predloga za razdelitev premoženja, rok za razdelitev premoženja, razdelitev premoženja, odškodninsko odgovornost, terjatve delničarjev, varstvo upnikov, nagrado likvidacijskemu upravitelju ter shranjevanje poslovnih knjig; in

2. 320. člen, tretji odstavek 321. člena in 322. člen tega zakona.

332. člen

(prepoved sklepanja novih poslov)

V postopku prisilne likvidacije zavarovalnica ne sme sklepati nobenih novih poslov, razen tistih, ki so potrebni za unovčenje likvidacijske mase, in tistih, ki so potrebni za prenos zavarovalnih pogodb na drugo zavarovalnico.

333. člen

(nastop stečajnega razloga)

Če likvidacijski upravitelj ugotovi, da premoženje zavarovalnice ne zadošča za poplačilo vseh terjatev upnikov zavarovalnice ali da zavarovalnica nima zadosti likvidnih sredstev, da bi lahko ob dospelosti izplačala vse terjatve upnikov, o tem nemudoma obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor.

7.9.2. Posebne določbe za prisilno likvidacijo zavarovalnice, ki ima podružnico v drugi državi članici, in za zavarovalnico države članice, ki ima podružnico v Republiki Sloveniji

334. člen
(neposredni učinek odločb organov držav članic)

Odločba o začetku postopka prisilne likvidacije, ki ima enak učinek kot odločba o prenehanju zavarovalnice po tem zakonu, nad zavarovalnico države članice, ki ima podružnico v Republiki Sloveniji in ki jo izda organ države članice sedeža te zavarovalnice, ima brez posebnega postopka priznanja in izvršitve neposredni učinek na območju Republike Slovenije, in sicer takoj, ko postane izvršljiva v državi članici.

335. člen
(obveščanje nadzornih organov druge države članice o začetku postopka prisilne likvidacije)

(1) Če ima zavarovalnica podružnico v drugi državi članici, Agencija za zavarovalni nadzor o tem, da bo izdala odločbo o začetku postopka prisilne likvidacije, nemudoma obvesti nadzorni organ države članice, v kateri ima zavarovalnica podružnico. V obvestilu navede tudi pravne posledice in dejanske učinke izdane odločbe.

(2) Če zaradi zaščite interesov strank zavarovalnice oziroma zaradi drugih javnih koristi z izdajo odločbe iz prejšnjega odstavka ni mogoče odlašati, Agencija za zavarovalni nadzor obvesti nadzorni organ države članice takoj po izdaji odločbe.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor obvesti o izdaji odločbe o začetku postopka prisilne likvidacije nadzorne organe vseh držav članic.

(4) Za vodenje postopka prisilne likvidacije nad zavarovalnico, ki ima podružnico v drugi državi članici, se uporablja pravo Republike Slovenije.

336. člen
(objava povzetka odločbe o začetku postopka prisilne likvidacije v Uradnem listu EU)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor odločbo o začetku postopka prisilne likvidacije v obliki povzetka- v slovenskem jeziku objavi v Uradnem listu EU. Povzetek odločbe objavi tudi v dveh dnevnikih časopisih, ki izhajata na celotnem območju države članice, v kateri ima zavarovalnica podružnico.

(2) Objava povzetka obsega:

- 1. ime in naslov organa, ki vodi postopek prisilne likvidacije,**
- 2. pravo, ki se uporablja za postopek prisilne likvidacije,**

3. imena likvidacijskih upraviteljev,

4. rok za prijavo terjatev in pravne posledice, če upnik terjatve ne prijavi.

337. člen

(obveščanje upnikov o postopku prisilne likvidacije)

(1) O izdaji odločbe o začetku postopka prisilne likvidacije nad zavarovalnico, ki ima podružnico v državi članici, likvidacijski upravitelj posamično, v slovenskem jeziku, takoj obvestiti vse znane upnike zavarovalnice, ki imajo prebivališče oziroma sedež na območju držav članic, in sicer na posebnem obrazcu, na katerem je v vseh uradnih jezikih Evropskih skupnosti naslov: »Vabilo za prijavo terjatev in roki, ki jih je treba spoštovati«.

(2) Obvestilo iz prejšnjega odstavka vsebuje zlasti naslednje informacije:

- ime in naslov organa, ki bo vodil postopek prisilne likvidacije, in organa, ki mu je treba poslati prijavo terjatev;
- rok, v katerem upniki prijavijo svoje terjatve, in posledice zamude roka;
- o pravicah in dolžnostih upnikov v postopku prisilne likvidacije, predvsem ali upniki, ki imajo privilegirane terjatve, in upniki, ki imajo terjatve zavarovane s stvarnimi pravicami, prav tako vložijo prijavo;
- o vplivu začetka postopka prisilne likvidacije na zavarovalne pogodbe, še posebno o datumu prenehanja njihove veljavnosti in posledicah na pravice ter dolžnosti zavarovalcev, zavarovancev ali drugih upravičencev.

(3) Za obveščanje upnikov iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja pravdni postopek, v delu, kjer je urejena osebna vročitve.

(4) Likvidacijski upravitelji upnike redno obveščajo glede napredovanja postopka prisilne likvidacije.

338. člen

(prijava terjatev upnikov iz države članice)

(1) Upnik prijavi terjatev v likvidacijsko maso v slovenskem jeziku ali uradnem jeziku države članice, kjer ima prebivališče oziroma sedež, in sicer na posebnem obrazcu. Naslov obrazca »Prijava terjatve« je naveden v slovenskem jeziku.

(2) Upnik priloži k prijavi terjatev iz prejšnjega odstavka kopije morebitnih dokaznih listin, v katerih označi:

- naravo in znesek zahtevka,
- dan, ko je do zahtevka prišlo,
- stvarno poroštvo ali pridržke pravic glede zahtevka v primeru, ko domneva prednost, in
- sredstva, ki jih njegovo poroštvo zajema.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše podrobnejšo vsebino obrazca za prijavo terjatev upnikov iz tega člena.

339. člen

(pristojnosti likvidacijskega upravitelja)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor pooblasti likvidacijskega upravitelja z odločbo o začetku prisilne likvidacije nad zavarovalnico za izvrševanje njegovih pristojnosti tudi na območju države članice, v kateri ima ta

zavarovalnica podružnico, če bo tako dosežena učinkovitejša izvedba likvidacijskega postopka.

(2) Likvidacijski upravitelj lahko imenuje tudi osebe za pomoč in, če je to primerno, za zastopanje v državi članici, v kateri ima zavarovalnica podružnico.

(3) Likvidacijski upravitelj, imenovan z odločbo nadzornega organa države članice sedeža zavarovalnice, ki ima podružnico v Republiki Sloveniji, lahko opravlja dejanja v postopku prisilne likvidacije v Republiki Sloveniji s pristojnostmi, ki jih ima v državi članici, razen tistih, ki pomenijo uporabo prisilnih ukrepov. Pri tem spoštuje predpise Republike Slovenije.

(4) Likvidacijski upravitelj se pri izvrševanju pristojnosti po prvem oziroma prejšnjem odstavku izkaže z overjenim izvodom izvirnika odločbe o imenovanju.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor lahko od likvidacijskega upravitelja iz tretjega odstavka tega člena, ki opravlja dejanja v postopku prisilne likvidacije v Republiki Sloveniji, zahteva, da ji predloži prevod odločbe o imenovanju v slovenski jezik.

7.9.3. Posebna določba za prisilno likvidacijo podružnice zavarovalnice tretje države

340. člen

(prisilna likvidacija podružnice zavarovalnice tretje države)

(1) Če Agencija za zavarovalni nadzor začne postopek prisilne likvidacije nad podružnico zavarovalnice tretje države, še pred izdajo odločbe nemudoma obvesti vse nadzorne organe držav članic, v katerih ima ta zavarovalnica podružnico. V obvestilu navede pravne posledice in dejanske učinke takega postopka.

(2) Če zaradi zaščite interesov strank zavarovalnice oziroma zaradi drugih javnih koristi s sprejemom odločbe iz prvega odstavka ni mogoče odlašati, Agencija za zavarovalni nadzor obvesti nadzorne organe takoj po izdaji odločbe.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor v postopku prisilne likvidacije iz prvega odstavka tega člena, uskladi svoja dejanja z dejanji nadzornih organov drugih držav članic. Ta obveznost velja tudi za likvidacijskega upravitelja.

7.10. Posebne določbe za posamezne vrste nadzorov

7.10.1. Nadzor nad poslovanjem zavarovalnice v državi članici

341. člen

(sodelovanje z nadzornim organom države članice, v kateri zavarovalnica opravlja storitve)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor sodeluje z nadzornim organom države članice, v kateri zavarovalnica neposredno ali prek podružnice opravlja zavarovalne posle, in mu zagotovi vse informacije, s katerimi razpolaga in ki so potrebne za spremljanje poslovanja take zavarovalnice, zlasti glede

kapitalske ustreznosti, zavarovalno-tehničnih rezervacij, likvidnosti, administrativnih in računovodskih postopkov in sistema notranjih kontrol.

(2) Nadzorni organ države članice, v kateri zavarovalnica prek podružnice opravlja zavarovalne posle, lahko vloži pri Agenciji za zavarovalni nadzor zahtevo za opredelitev te podružnice kot pomembne. Agencija za zavarovalni nadzor si z nadzornim organom, ki je vložil zahtevo, prizadeva za sprejem skupne odločitve o opredelitvi podružnice kot pomembne.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor nadzornemu organu države članice, v kateri je podružnica zavarovalnice, ki je po prejšnjem odstavku opredeljena kot pomembna, zagotovi vse informacije iz 3. in 4. točke drugega odstavka 368. člena tega zakona.

342. člen

(pregled poslovanja podružnice zavarovalnice v državi članici)

(1) Nadzor nad podružnico zavarovalnice v državi članici opravlja Agencija za zavarovalni nadzor.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor o nameravanem pregledu poslovanja podružnice zavarovalnice v državi članici obvesti nadzorni organ te države članice.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor lahko zaprosi nadzorni organ države članice, v kateri zavarovalnica opravlja zavarovalne posle, da opravi pregled poslovanja podružnice zavarovalnice v tej državi članici, če se s tem postopek nadzora pospeši oziroma poenostavi oziroma če je to v skladu z interesi učinkovitosti, enostavnosti, hitrosti oziroma manjših stroškov postopka. Pod enakimi pogoji se lahko pooblašcene osebe Agencije za zavarovalni nadzor udeležijo nadzora, ki ga izvaja nadzorni organ države članice.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor lahko v skladu z 19. členom Uredbe 1094/2010 zaprosi za pomoč EIOPA, če od nadzornega organa države članice po obvestilu iz drugega odstavka tega člena ne prejme ustreznega sodelovanja ali če jo nadzorni organ države članice obvesti o pregledu podružnice zavarovalnice države članice in se s takšnim pregledom ne strinja.

343. člen

(poročanje o zavarovalnih poslih v državi članici)

(1) Zavarovalnica, ki opravlja zavarovalne posle v državi članici, Agenciji za zavarovalni nadzor poroča o zavarovalnih poslih v posamezni državi članici, in sicer ločeno za zavarovalne posle, ki jih opravlja prek podružnice, in za zavarovalne posle, ki jih opravlja na podlagi neposrednega opravljanja zavarovalnih poslov.

(2) Poročilo iz prejšnjega odstavka ločeno obsega podatke o višini premij, obračunanih kosmatih zavarovalninah oziroma odškodninah in provizijah v skladu z delegiranim aktom, ki ga izda Evropska komisija na podlagi 159. člena Direktive 2009/138/ES, ter podatke o pogostosti in povprečni

odškodnini za zavarovanje odgovornosti pri uporabi vozil iz 10. točke drugega odstavka 7. člena tega zakona, razen za zavarovanje prevozniške odgovornosti.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor te podatke na zahtevo posreduje nadzornemu organu države članice.

344. člen

(ukrepi nadzora nad zavarovalnico, ki opravlja zavarovalne posle v državi članici)

(1) Če zavarovalnica, ki opravlja zavarovalne posle v državi članici, kljub opozorilu nadzornega organa države članice krši predpise te države članice, sprejme Agencija za zavarovalni nadzor ukrepe nadzora po tem zakonu.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor nemudoma obvesti nadzorni organ države članice o ukrepih, ki jih je sprejela.

345. člen

(obvestilo nadzornemu organu države članice o odvzemu dovoljenja zavarovalnici)

Če Agencija za zavarovalni nadzor zavarovalnici omeji oziroma odvzame dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov, o tem nemudoma pisno obvesti nadzorne organe držav članic, v katerih zavarovalnica opravlja zavarovalne posle.

7.10.2. Nadzor nad poslovanjem zavarovalnice države članice v Republiki Sloveniji

346. člen

(nadzor nad poslovanjem zavarovalnice države članice v Republiki Sloveniji)

(1) Nadzor nad zavarovalnico države članice, ki opravlja zavarovalne posle na območju Republike Slovenije, opravlja nadzorni organ države članice.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek je Agencija za zavarovalni nadzor pristojna opraviti pregled poslovanja podružnice zavarovalnice države članice na območju Republike Slovenije v skladu z določbami 296. do 300. člena tega zakona zaradi preverjanja, ali podružnica ravna v skladu s tretjim odstavkom 133. člena tega zakona.

347. člen

(sodelovanje z nadzornim organom države članice sedeža zavarovalnice)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor sodeluje z nadzornim organom države članice sedeža zavarovalnice, ki na območju Republike Slovenije neposredno ali prek podružnice opravlja zavarovalne posle, in mu zagotovi vse informacije, s katerimi razpolaga in ki so potrebne za opravljanje nadzora oziroma spremljanje poslovanja take zavarovalnice, zlasti glede kapitalске ustreznosti, zavarovalno-tehničnih rezervacij, likvidnosti, administrativnih in računovodskih postopkov in sistema notranjih kontrol.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor lahko pri nadzornem organu iz prejšnjega odstavka vložiti zahtevo za opredelitev podružnice zavarovalnice iz prejšnjega odstavka kot pomembne. Zahtevo iz prejšnjega stavka Agencija za zavarovalni nadzor vložiti pri nadzorniku skupine, če ta organ opravlja naloge iz 363. člena tega zakona.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor si skupaj z drugimi nadzornimi organi iz prejšnjega odstavka prizadeva za sprejem skupne odločitve o opredelitvi podružnice kot pomembne.

(4) Opredelitev podružnice zavarovalnice iz prvega odstavka tega člena kot pomembne ne vpliva na pristojnosti in odgovornosti Agencije za zavarovalni nadzor po tem zakonu.

348. člen

(pregled poslovanja podružnice zavarovalnice države članice)

(1) Nadzorni organ države članice oziroma osebe, ki jih pooblasti, lahko na območju Republike Slovenije opravijo pregled poslovanja podružnice zavarovalnice te države članice. O nameravanem navedenem pregledu poslovanja nadzorni organ države članice predhodno obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka ima nadzorni organ države članice oziroma osebe, ki jih pooblasti, enake pristojnosti kot Agencija za zavarovalni nadzor na podlagi 296. do 300. člena tega zakona.

(3) Na zaprosilo nadzornega organa države članice Agencija za zavarovalni nadzor opravi pregled poslovanja podružnice zavarovalnice te države članice na območju Republike Slovenije. Nadzorni organ države članice se lahko, če tako zahteva, udeleži pregleda iz prvega stavka tega odstavka.

349. člen

(ukrepi nadzora nad zavarovalnico in podružnico zavarovalnice države članice)

(1) Če zavarovalnica države članice, ki na območju Republike Slovenije neposredno ali prek podružnice opravlja zavarovalne posle, krši določbe predpisov iz tretjega odstavka 133. člena tega zakona, ji Agencija za zavarovalni nadzor z odredbo naloži odpravo kršitev.

(2) Če zavarovalnica države članice v roku, določenem z odredbo, ne ravna v skladu z odredbo iz prejšnjega odstavka, Agencija za zavarovalni nadzor o tem obvesti nadzorni organ države članice sedeža zavarovalnice.

(3) Če zavarovalnica države članice kljub ukrepom nadzornega organa države članice sedeža zavarovalnice ali zato, ker ti ukrepi niso učinkoviti oziroma jih v državi članici sedeža zavarovalnice ni mogoče izreči, nadaljuje s kršitvami iz prvega odstavka tega člena, ji lahko Agencija za zavarovalni nadzor izreče prepoved sklepanja novih zavarovalnih pogodb na območju Republike Slovenije.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor lahko v primeru iz prejšnjega odstavka preda zadevo EIOPA, da ta ukrepa v skladu z 19. členom Uredbe 1094/2010 .

(5) Pred izrekom ukrepa iz tretjega odstavka tega člena Agencija za zavarovalni nadzor obvesti nadzorni organ države članice sedeža zavarovalnice.

(6) Agencija za zavarovalni nadzor lahko zavarovalnici države članice izreče

prepoved sklepanja novih zavarovalnih pogodb na območju Republike Slovenije, ne da bi predhodno obvestila nadzorni organ države članice sedeža te zavarovalnice, če zaradi varovanja interesov zavarovancev, zavarovalcev, drugih upravičencev ali zaradi varovanja drugih javnih koristi ni mogoče odlašati.

(7) V primeru iz prejšnjega odstavka Agencija za zavarovalni nadzor o prepovedi sklepanja novih zavarovalnih pogodb obvesti nadzorni organ države članice sedeža zavarovalnice in Evropsko komisijo takoj, ko je to mogoče.

350. člen

(ukrepi zaradi odvzema dovoljenja zavarovalnici države članice)

Če nadzorni organ države članice sedeža zavarovalnice, ki na območju Republike Slovenije neposredno ali prek podružnice opravlja zavarovalne posle, obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor, da je bilo tej zavarovalnici odvzeto dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov, Agencija za zavarovalni nadzor opravi ustrezne ukrepe po tem zakonu, da se tej zavarovalnici prepreči nadaljnje opravljanje zavarovalnih poslov in da se zavarujejo interesi zavarovancev, zavarovalcev in drugih upravičencev.

7.10.3. Nadzor nad drugimi osebami

351. člen

(odredba o prenehanju opravljanja zavarovalnih poslov)

(1) Če oseba kljub temu, da ni v skladu z 21. členom tega zakona, upravičena opravljati zavarovalnih poslov opravlja zavarovalne posle, ji Agencija za zavarovalni nadzor izda odredbo, s katero ji naloži, da preneha s tem (v nadaljnjem besedilu: odredba o prenehanju opravljanja zavarovalnih poslov).

(2) Agencija za zavarovalni nadzor lahko še pred izdajo odredbe o prenehanju opravljanja zavarovalnih poslov opravi pregled poslovnih knjig in druge dokumentacije osebe in zbere druge dokaze o tem, ali oseba opravlja zavarovalne posle.

(3) V odredbi o prenehanju opravljanja zavarovalnih poslov Agencija za zavarovalni nadzor osebi naloži, da v roku, ki ne sme biti krajši od osem in ne daljši od 15 dni, predloži poročilo, v katerem opiše ukrepe, ki jih je opravila v zvezi s prenehanjem opravljanja zavarovalnih poslov, ter v katerem se oseba lahko izjavi o utemeljenosti razlogov za izdajo odredbe. Oseba poročilu priloži dokaze, iz katerih izhaja, da je opravila ukrepe v zvezi s prenehanjem opravljanja zavarovalnih poslov.

352. člen

(odločba o ugotovitvi razloga za likvidacijo)

(1) Če pravna oseba ne ravna po odredbi o prenehanju opravljanja zavarovalnih poslov ali če tudi po izteku roka za izvršitev odredbe iz prejšnjega člena opravlja zavarovalne posle, izda Agencija za zavarovalni nadzor odločbo, s katero ugotovi, da obstaja razlog za likvidacijo te osebe (v nadaljnjem besedilu: odločba o ugotovitvi razloga za likvidacijo).

(2) Odločba o ugotovitvi razloga za likvidacijo je obrazložena.

(3) Na podlagi dokončne odločbe o ugotovitvi razloga za likvidacijo začne pristojno sodišče na predlog Agencije za zavarovalni nadzor postopek likvidacije.

(4) Sodišče izda sklep o začetku postopka likvidacije brez ponovnega preizkusa pogojev za začetek tega postopka v roku treh delovnih dni od vložitve predloga iz prejšnjega odstavka.

(5) Proti sklepu o začetku postopka likvidacije iz prejšnjega odstavka ni pritožbe.

(6) Če samostojni podjetnik posameznik ne ravna po odredbi o prenehanju opravljanja zavarovalnih poslov ali če tudi po izteku roka za izvršitev odredbe iz prejšnjega člena opravlja zavarovalne posle, izda Agencija za zavarovalni nadzor odločbo, s katero ugotovi, da obstaja razlog za izbris samostojnega podjetnika posameznika iz Poslovnega registra Slovenije (v nadaljnjem besedilu: odločba o ugotovitvi razloga za izbris iz registra). Odločba o ugotovitvi razloga za izbris iz registra je obrazložena. Na podlagi dokončne odločbe o ugotovitvi razloga za izbris iz registra Agencija Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve po uradni dolžnosti izbriše samostojnega podjetnika posameznika iz Poslovnega registra Slovenije.

353. člen

(odredba o prenehanju opravljanja dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja)

(1) 351. in 352. člen tega zakona se smiselno uporabljata tudi, če oseba opravlja dejavnost zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja v nasprotju s določbami prvega, četrtega in petega odstavka 558. člena, prvega odstavka 573. člena in prvega odstavka v povezavi z drugim odstavkom 576. člena tega zakona.

(2) Pri smiselni uporabi se namesto »odredba o prenehanju opravljanja zavarovalnih poslov« uporabljata »odredba o prenehanju opravljanja dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja«.

8. poglavje: NADZOR, UPRAVLJANJE TVEGANJ IN RAZKRITJA NA RAVNI SKUPINE

8.1. Izvajanje nadzora na ravni skupine

354. člen

(pojmi v zvezi z nadzorom na ravni skupine)

(1) Udeležena družba je družba s sedežem v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici, ki je:

- 1. drugi družbi nadrejena v skladu s 14. členom tega zakona oziroma ki nad drugo družbo izvaja prevladujoč vpliv;**
- 2. v drugi družbi udeležena v skladu z drugim odstavkom 13. člena tega zakona ali**
- 3. z drugo družbo povezana s skupnim vodenjem, kot je določeno v 17. členu tega zakona.**

(2) Zavarovalni holding je nadrejena družba, katere glavni posel sta pridobivanje in upravljanje udeležb, kot so določene v prejšnjem odstavku,

izključno ali predvsem v zavarovalnicah držav članic ali zavarovalnicah tretjih držav, pri čemer je vsaj ena podrejena družba zavarovalnica države članice.

(3) Mešani zavarovalni holding je nadrejena družba, ki ni zavarovalnica države članice ali tretje države, zavarovalni holding ali mešani finančni holding in ki ima vsaj eno podrejeno zavarovalnico države članice.

(4) Nadzornik skupine je nadzorni organ, odgovoren za nadzor na ravni skupine.

(5) Kolegij nadzornih organov (v nadaljnjem besedilu: kolegij) je stalna, vendar prilagodljiva sestava za sodelovanje in usklajevanje nadzornih organov držav članic, kjer so sedeži družb skupine in nadzornika skupine.

(6) Povezana družba je družba s sedežem v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici:

1. ki je drugi družbi podrejena v skladu s 14. členom tega zakona oziroma če nad to družbo druga družba izvaja prevladujoč vpliv,
2. v kateri je druga družba udeležena v skladu z drugim odstavkom 13. člena tega zakona ali
3. ki je z drugo družbo povezana s skupnim vodenjem, kot je določeno v 17. členu tega zakona.

355. člen

(končna nadrejena družba na ravni EU in na ravni Republike Slovenije)

(1) Končna nadrejena družba na ravni EU je udeležena zavarovalnica s sedežem v državi članici, zavarovalni holding s sedežem v državi članici ali mešani finančni holding s sedežem v državi članici, ki ni podrejen drugi zavarovalnici s sedežem v državi članici, zavarovalnemu holdingu s sedežem v državi članici ali mešanemu finančnemu holdingu s sedežem v državi članici.

(2) Končna nadrejena družba na ravni Republike Slovenije je udeležena zavarovalnica, udeleženi zavarovalni holding s sedežem v Republiki Sloveniji ali mešani finančni holding s sedežem v Republiki Sloveniji, ki ni podrejen drugi zavarovalnici, zavarovalnemu holdingu s sedežem v Republiki Sloveniji ali mešanemu finančnemu holdingu s sedežem v Republiki Sloveniji in je podrejen nadrejeni družbi iz druge države članice.

356. člen

(pristojnost Agencije za zavarovalni nadzor za nadzor na ravni skupine)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor je pristojna in odgovorna za nadzor na ravni končne nadrejene družbe na ravni EU (v nadaljnjem besedilu: nadzor na ravni skupine), če:

1. je končna nadrejena družba na ravni EU zavarovalnica (v nadaljnjem besedilu: končna nadrejena zavarovalnica na ravni EU),
2. je zavarovalnica podrejena nadrejenemu zavarovalnemu holdingu s sedežem v državi članici ali mešanemu holdingu s sedežem v državi članici,
3. skupina nima nadrejene družbe s sedežem v državi članici in je bilančna vsota zavarovalnice večja od bilančnih vsot zavarovalnic drugih držav članic.

(2) Če so istemu končnemu nadrejenemu zavarovalnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu na ravni EU poleg zavarovalnice podrejene

tudi zavarovalnice drugih držav članic, je Agencija za zavarovalni nadzor pristojna in odgovorna za nadzor na ravni skupine, če ima ta zavarovalni holding oziroma mešani finančni holding sedež v Republiki Sloveniji.

(3) Če je na čelu skupine več zavarovalnih holdingov s sedežem v različnih državah članicah ali mešanih finančnih holdingov s sedežem v različnih državah članicah in je vsakemu od njih podrejena tudi zavarovalnica države članice sedeža zavarovalnega oziroma mešanega finančnega holdinga, je Agencija za zavarovalni nadzor pristojna in odgovorna za nadzor na ravni skupine, če je bilančna vsota zavarovalnice večja od bilančnih vsot drugih podrejenih zavarovalnic drugih držav članic.

(4) Če so istemu končnemu nadrejenemu zavarovalnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu na ravni EU poleg zavarovalnice podrejene tudi zavarovalnice drugih držav članic in nobena od podrejenih zavarovalnic ni pridobila dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov v državi članici sedeža tega zavarovalnega holdinga, je Agencija za zavarovalni nadzor pristojna in odgovorna za nadzor zavarovalnice na ravni skupine, če je bilančna vsota zavarovalnice večja od bilančnih vsot podrejenih zavarovalnic drugih držav članic.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor je pristojna in odgovorna za nadzor na ravni skupine tudi v primerih, ko je odgovornost za tak nadzor prevzela na podlagi skupne odločitve z nadzornimi organi držav članic sedeža zavarovalnic v skupini.

357. člen

(prenos pristojnosti Agencije za zavarovalni nadzor na ravni skupine na nadzorni organ druge države članice)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor lahko na podlagi skupne odločitve z nadzornimi organi držav članic sedeža drugih zavarovalnic v skupini prenese svoje pristojnosti in odgovornosti za nadzor na ravni skupine iz prvega odstavka prejšnjega člena na nadzorni organ države članice sedeža druge zavarovalnice v skupini oziroma postane nadzornik na ravni skupine, tudi če merila iz prejšnjega člena niso izpolnjena. Prenos pristojnosti in odgovornosti za nadzor na ravni skupine lahko zahteva Agencija za zavarovalni nadzor ali nadzorni organ držav članic sedeža zavarovalnic v skupini.

(2) Pred sprejemom odločitve iz prejšnjega odstavka Agencija za zavarovalni nadzor omogoči končni nadrejeni družbi na ravni EU s sedežem v Republiki Sloveniji oziroma podrejeni zavarovalnici z največjo bilančno vsoto možnost, da se o tem izjavi.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor si prizadeva, da z nadzornimi organi držav članic sedeža drugih zavarovalnic v skupini v treh mesecih po tistem, ko je Agencija za zavarovalni nadzor oziroma drugi pristojni nadzorni organ države članice zahteval prenos pristojnosti, sprejme skupno odločitev glede prenosa pristojnosti.

(4) Če zadevni nadzorni organi iz prvega odstavka tega člena v obdobju iz prejšnjega odstavka ne sprejmejo skupne odločitve glede prenosa

pristojnosti, opravlja Agencija za zavarovalni nadzor na ravni skupine v primerih kot je določeno v prejšnjem členu.

(5) V obdobju iz tretjega odstavka tega člena lahko Agencija za zavarovalni nadzor na podlagi 19. člena Uredbe 1094/2010 preda odločitev glede prenosa pristojnosti EIOPA.

(6) Če Agencija za zavarovalni nadzor ali drug nadzorni organ države članice sedeža druge zavarovalnice v skupini preda odločitev glede prenosa pristojnosti EIOPA, Agencija za zavarovalni nadzor upošteva odločitev EIOPA glede prenosa pristojnosti.

358. člen (obseg nadzora)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor ne vključi v nadzor na ravni skupine ali nadzor skupine na ravni Republike Slovenije:

1. družbe v tretji državi, kjer obstajajo zakonske ovire za prenos potrebnih podatkov, ne glede na 389. člen tega zakona;
2. družbe, ki imajo zanemarljiv vpliv na doseganje ciljev nadzora na ravni skupine;
3. družbe, katere vključitev bi bila neprimerna in zavajajoča glede na cilje nadzora na ravni skupine.

(2) Če je v skupini več družb iz 2. točke prejšnjega odstavka in njihov skupni vpliv na cilje nadzora na ravni skupine ni zanemarljiv, so te družbe vključene v nadzor na ravni skupine.

(3) Pred odločitvijo o ne vključitvi družbe iz 2. in 3. točke prvega odstavka tega člena v nadzor na ravni skupine, se Agencija za zavarovalni nadzor posvetuje z nadzornimi organi držav članic sedeža zavarovalnic v skupini.

(4) Če Agencija za zavarovalni nadzor na podlagi 2. in 3. točke prvega odstavka tega člena družbe ne vključi v nadzor na ravni skupine, končna nadrejena družba na ravni EU s sedežem v Republiki Sloveniji na prošnjo nadzornega organa države članice, kjer ima ne vključena družba sedež, posreduje temu nadzornemu organu podatke, ki lahko poenostavijo nadzor nad zadevno družbo.

359. člen (nadzor skupine na ravni Republike Slovenije)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor lahko izvaja nadzor skupine na ravni končne nadrejene družbe v Republiki Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: nadzor skupine na ravni Republike Slovenije).

(2) Agencija za zavarovalni nadzor utemelji nadzor iz prejšnjega odstavka nadzorniku skupine in končni nadrejeni družbi na ravni EU.

(3) Nadzor skupine na ravni Republike Slovenije ni možen, če je končna nadrejena družba na ravni Republike Slovenije podrejena končni nadrejeni družbi na ravni EU, ki je v skladu s 394. oziroma 398. členom tega zakona pridobila dovoljenje za uporabo 395. in 396. člena tega zakona.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor pri izvajanju nadzora skupine na ravni Republike Slovenije ravna v skladu z akti Evropske komisije, izdanimi na podlagi sedmega odstavka 216. člena Direktive 2009/138/ES.

360. člen

(nadzor skupine na ravni več držav članic)

(1) Če Agencija za zavarovalni nadzor izvaja nadzor skupine na ravni Republike Slovenije, lahko z nadzornimi organi drugih držav članic, ki izvajajo nadzor na ravni končne nadrejene družbe na nacionalni ravni, sklene sporazum:

1. da izvaja nadzor na ravni podskupine, ki vključuje več držav članic, ali
2. da nadzorni organ druge države članice izvaja nadzor na ravni podskupine, ki vključuje tudi družbe v skupini s sedežem v Republiki Sloveniji.

(2) V primeru sklenitve sporazuma iz prejšnjega odstavka Agencija za zavarovalni nadzor ne izvaja nadzora skupine na ravni Republike Slovenije.

(3) V primeru sklenitve sporazuma iz prvega odstavka tega člena se za nadzor smiselno uporablja določba drugega odstavka 361. člena tega zakona.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor pri sklenitvi sporazuma iz prvega odstavka tega člena ravna v skladu z akti Evropske komisije, izdanimi na podlagi tretjega odstavka 217. člena Direktive 2009/138/ES.

361. člen

(določbe, ki se uporabljajo za nadzor na ravni skupine)

(1) Nadzor na ravni skupine se izvaja na ravni končne nadrejene družbe EU v skladu s členi 362 do 403 tega zakona.

(2) Za nadzor skupine na ravni Republike Slovenije se smiselno uporabljajo določbe 362. člena, 372. člena, prvega odstavka 373. člena, 374. člena, 376. do 383. člena, 399. in 400. člena tega zakona. Obseg posameznega nadzora določi Agencija za zavarovalni nadzor.

(3) Določbe tega zakona, ki določajo pravila za nadzor posameznih zavarovalnic, se uporabljajo za posamezne zavarovalnice znotraj skupine, razen če je v tem poglavju drugače določeno.

362. člen

(obveznosti zavarovalnic, nadrejenega zavarovalnega holdinga in nadrejenega mešanega finančnega holdinga glede nadzora na ravni skupine)

(1) Zavarovalnice v skupini zavarovalnic, zavarovalnemu holdingu oziroma mešanemu finančnemu holdingu, pri katerem se izvaja nadzor na ravni skupine, posredujejo vse informacije, ki jih ta potrebuje za izpolnitev obveznosti na ravni skupine ali podskupine oziroma za namene nadzora skupine.

(2) Nadrejeni zavarovalni oziroma mešani finančni holding svoji podrejeni zavarovalnici s sedežem v državi članici posreduje vse informacije, ki jih ta potrebuje za izpolnitev obveznosti na ravni skupine oziroma za namene nadzora skupine.

(3) Če nadrejeni zavarovalni holding oziroma mešani finančni holding zavarovalnici ne posreduje informacij iz prejšnjega odstavka, zavarovalnica o tem takoj obvestiti Agencijo za zavarovalni nadzor.

(4) Zavarovalnica, zavarovalni holding, mešani finančni holding in druga družba v skupini Agenciji za zavarovalni nadzor oziroma drugemu nadzornemu organu, pristojnemu in odgovornemu za nadzor na ravni skupine, omogoči dostop do kakršnihkoli podatkov, ki so pomembni za namene nadzora in opravljanje pregledov poslovanja za namene opravljanja nadzora na ravni skupine.

(5) Za redno poročanje na ravni skupine se uporablja 293. člen tega zakona.

(6) Prvi do peti odstavek tega člena se uporabljajo tudi, če zavarovalnica zavarovalni holding oziroma mešani finančni holding, pri katerem se izvaja nadzor na ravni skupine, nima sedeža v Republiki Sloveniji.

(7) Družba, ki je podrejena zavarovalnici, zavarovalnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu, vendar ni vključena v nadzor na ravni skupine ali nadzor skupine na ravni Republike Slovenije te zavarovalnice, zavarovalnega holdinga oziroma mešanega finančnega holdinga, nadzornemu organu, pristojnemu za nadzor na ravni skupine te zavarovalnice, zavarovalnega holdinga oziroma mešanega finančnega holdinga:

1. na njegovo zahtevo posreduje vse informacije, potrebne za nadzor posameznih zavarovalnic v skupini, in
2. omogoči, da opravi pregled poslovanja zaradi preveritve informacij iz 1. točke tega odstavka.

(8) Če je družba iz sedmega odstavka kreditna institucija ali investicijsko podjetje, se pridobivanje oziroma preverjanje informacij lahko opravi tudi po postopku sodelovanja med nadzornimi organi iz 372. člena tega zakona.

(9) Če ima družba iz sedmega odstavka tega člena sedež v drugi državi članici, se pregled poslovanja iz 2. točke sedmega odstavka tega člena lahko opravi tudi na način iz 373. člena tega zakona.

363. člen **(naloge nadzornika skupine)**

(1) Agencija za zavarovalni nadzor kot nadzornik skupine opravlja naslednje naloge:

1. usklajuje zbiranje in posredovanje ustreznih in nujnih informacij in podatkov med nadzornimi organi, vključenimi v nadzor na ravni skupine v času rednega poslovanja in v izrednih finančnih razmerah;
2. načrtuje in usklajuje izvajanje nadzora v času rednega poslovanja in izrednih finančnih razmer z drugimi nadzornimi organi, vključenimi v nadzor na ravni skupine;
3. opravlja nadzorni pregled in oceno finančnega stanja skupine;
4. nadzira skladnost skupine s pravili glede sistema upravljanja oziroma vodenja in sistema poročanja;
5. nadzira skladnost skupine s pravili glede solventnosti, koncentracije tveganja in transakcij znotraj skupine;

6. nadzira, ali člani uprave in nadzornega sveta udeležene zavarovalnice izpolnjujejo pravila iz 2.5.2. oziroma 2.5.3. pododdelkov tega zakona oziroma poslovanje zavarovalnega holdinga pogoje iz 375. člena tega zakona;
7. sprejema druge ukrepe in odločitve na podlagi tega zakona, kot je zlasti voditi postopek preverjanja ustreznosti morebitnega notranjega modela za izračun zahtevanega solventnostnega kapitala na ravni skupine.

(2) Za namen izvajanja 2. točke prejšnjega odstavka Agencija za zavarovalni nadzor najmanj enkrat letno skliče sestanek z nadzornimi organi, vključenimi v nadzor na ravni skupine.

364. člen (kolegij)

(1) Če je Agencija za zavarovalni nadzor pristojna in odgovorna za nadzor na ravni skupine, na podlagi pisnega dogovora o usklajevanju in sodelovanju iz 365. člena tega zakona ustanovi kolegij. Za delovanje kolegija se upoštevajo določbe tega zakona in določbe regulativnih tehničnih standardov, ki jih izda Evropska komisija na podlagi šestega odstavka 248. člena Direktive 2009/138/ES.

(2) V kolegiju sodelujejo nadzorni organi, odgovorni za nadzor končne nadrejene družbe na ravni EU in njenih podrejenih družb (v nadaljnjem besedilu: člani kolegija). V okviru učinkovite izmenjave informacij lahko v kolegiju sodelujejo tudi drugi nadzorni organi, v skladu z regulativnimi tehničnimi standardi, ki jih izda Evropska komisija na podlagi sedmega odstavka 248. člena Direktive 2009/138/ES.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor lahko za učinkovito delovanje kolegija določi, da nekatere dejavnosti znotraj kolegija opravlja manjše število nadzornih organov znotraj kolegija.

(4) Kolegij zagotavlja okvir za:

1. izmenjavo informacij,
2. določanje načrta pregledov poslovanja družb v skupini na podlagi ocene tveganosti te skupine,
3. preprečevanje in odpravljanje podvajanja nadzorniških zahtev, vključno z zahtevami po informacijah iz 368. člena tega zakona z namenom povečevanja učinkovitosti nadzora,
4. dosledno uporabo zahtev glede varnega in skrbnega poslovanja oseb v zavarovalni skupini, brez poseganja v opcije in diskrecije, ki izhajajo iz zakonodaje EU, in
5. izvajanje nadzora v izrednih finančnih razmerah ob upoštevanju dela drugih forumov, ki bi lahko bili ustanovljeni za ta namen.

(5) Kolegij vodi Agencija za zavarovalni nadzor. Agencija za zavarovalni nadzor v zvezi s tem izvaja zlasti naslednje naloge:

1. odloča o udeležbi nadzornih organov iz drugega odstavka tega člena na posameznem sestanku in pri dejavnostih kolegija;
2. obvešča člane kolegija in druge nadzorne organe iz drugega odstavka tega člena o sestankih in pomembnejših zadevah, ki bodo obravnavane, ter o odločitvah, sprejetih na sestankih kolegija, in o izvedenih aktivnostih;
3. obvešča EIOPA o dejavnosti kolegija, tudi v izrednih finančnih razmerah, ter mu posreduje informacije, pomembne za približevanje nadzorniških praks.

(6) Če je za ustanovitev kolegija pristojen nadzorni organ druge države članice, Agencija za zavarovalni nadzor sodeluje v tem kolegiju na podlagi dogovora o usklajevanju in sodelovanju med člani kolegija, ki je sklenjen v skladu s 365. členom tega zakona.

(7) Ustanovitev in delovanje kolegija ne vplivata na pristojnosti in odgovornosti Agencije za zavarovalni nadzor po tem zakonu.

(8) Agencija za zavarovalni nadzor lahko v primeru, če nadzorni organ, pristojen za nadzor na ravni skupine, ne opravlja nalog nadzora skupine ali če član kolegija v kolegiju ne sodeluje v zadostni meri, v skladu z 19. členom Uredbe 1094/2010 zahteva pomoč EIOPA.

365. člen

(dogovor o usklajevanju in sodelovanju med člani kolegija)

(1) Z namenom zagotoviti učinkovito oblikovanje in delovanje kolegija Agencija za zavarovalni nadzor z drugimi člani kolegija sklene ustrezne pisne dogovore o usklajevanju in sodelovanju. Dogovor o usklajevanju in sodelovanju je skladen z določbami tega člena in regulativnimi tehničnimi standardi, ki jih izda Evropska komisija na podlagi sedmega odstavka 248. člena Direktive 2009/138/ES.

(2) Z dogovori iz prejšnjega odstavka se določijo postopki za sprejemanje odločitev ter za posvetovanje in sodelovanje v okviru kolegija.

(3) Dogovor o usklajevanju in sodelovanju lahko določa tudi dodatne naloge nadzornika skupine ali drugih članov kolegija, če to vodi k večji učinkovitosti nadzora in ne posega v pristojnosti Agencije za zavarovalni nadzor po tem zakonu ter ne ogroža nadzornih dejavnosti drugih članov kolegija, kar zadeva njihove individualne odgovornosti.

(4) Dogovor o usklajevanju in sodelovanju določa najmanj postopke za:

1. sprejem notranjih modelov skupine za izračun zahtevanega solventnostnega kapitala,
2. določitev kapitalskega dodatka na ravni skupine,
3. določitev nadzornika skupine v skladu s prvim odstavkom 357. člena tega zakona,
4. posvetovanje članov kolegija glede dogovora o usklajevanju in sodelovanju ter
5. posvetovanje glede ukrepov v primeru kršitve zahtevanega solventnostnega kapitala na ravni skupine.

(5) V primeru kolegija Agencija za zavarovalni nadzor kot nadzornik skupine sprejme končno odločitev o dogovoru o usklajevanju in sodelovanju.

(6) Če se mnenje Agencije za zavarovalni nadzor glede dogovora o usklajevanju in sodelovanju razlikuje od mnenja drugih članov kolegija, lahko Agencija za zavarovalni nadzor ali član kolegija preda zadevo, v skladu z 19. členom Uredbe 1094/2010, EIOPA.

(7) Če je član kolegija ali Agencija za zavarovalni nadzor zadevo glede pisnega dogovora o usklajevanju in sodelovanju iz prejšnjega člena predal

EIOPA, Agencija za zavarovalni nadzor odločitev iz petega odstavka tega člena odloži in jo sprejme v skladu z odločitvijo EIOPA.

(8) Odločitev iz petega odstavka tega člena Agencija za zavarovalni nadzor vroči vsem članom kolegija.

366. člen

(določbe, ki se uporabljajo za odločitev o dovoljenju za uporabo in spreminjanje notranjega modela skupine)

Za odločitev o dovoljenju in spreminjanju notranjega modela skupine se uporabljajo določbe 367. člena tega zakona in aktov, ki jih za izda Evropska komisija na podlagi 234. člena Direktive 2009/138/ES.

367. člen

(sodelovanje z drugimi nadzornimi organi pri odločitvi o zahtevi za uporabo notranjega modela skupine)

(1) Če je Agencija za zavarovalni nadzor pristojna in odgovorna za nadzor na ravni skupine, izda Agencija za zavarovalni nadzor dovoljenja za:

- 1. izračun konsolidiranega zahtevanega solventnostnega kapitala skupine ali**
- 2. izračun zahtevanega solventnostnega kapitala zavarovalnice v skupini na podlagi notranjega modela, ki so jo skupaj vložile udeležena družba in družbe, v katerih je ta družba udeležena.**

(2) Agencija za zavarovalni nadzor zahtevo za izdajo dovoljenja iz prejšnjega odstavka nemudoma posreduje drugim nadzornim organom, pristojnim za nadzor družb, ki so vložile navedeno zahtevo in EIOPA. Agencija sodeluje pri odločanju o tem, ali naj izda dovoljenje in pod katerimi pogoji naj ga izda, z drugimi nadzornimi organi držav članic sedeža drugih družb, vključenih v to skupino.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor si skupaj z drugimi nadzornimi organi prizadeva, da bi bila odločitev o zahtevi za izdajo dovoljenja za izračun konsolidiranega zahtevanega solventnostnega kapitala skupine kot tudi za izračun zahtevanega solventnostnega kapitala zavarovalnice v skupini z notranjim modelom sprejeta v šestih mesecih od prejema popolne vloge od nadzornika skupine.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor v petih mesecih od vložitve zahteve iz prvega odstavka tega člena nadzornim organom, pristojnim za nadzor družb, ki so vložile navedeno zahtevo, posreduje predlog odločitve.

(5) Če nadzorni organi glede zahteve iz prvega odstavka tega člena dosežejo skupno odločitev iz tretjega odstavka tega člena, Agencija za zavarovalni nadzor skupno odločitev posreduje vsem vložnicam zahteve.

(6) Če v obdobju iz tretjega odstavka tega člena skupna odločitev nadzornih organov o zahtevi iz prvega odstavka tega člena ni sprejeta, Agencija za zavarovalni sama sprejme odločitev, pri čemer pretehta mnenje drugih nadzornih organov, pristojnih za nadzor družb, ki so vložile zahtevo iz prvega odstavka tega člena. Obrazložitev odločitve iz prvega stavka tega odstavka posreduje Agencija za zavarovalni nadzor vložnicam zahteve.

(7) V roku iz tretjega odstavka tega člena lahko Agencija za zavarovalni nadzor v skladu z 19. členom Uredbe 1094/2010 preda zadevo glede zahteve za izdajo dovoljenja za izračun konsolidiranega zahtevanega solventnostnega kapitala skupine oziroma izračun zahtevanega solventnostnega kapitala zavarovalnice v skupini z notranjim modelom EIOPA.

(8) V primeru, ko Agencija za zavarovalni nadzor ali drug nadzorni organ, pristojen za nadzor družb, ki so vložile zahtevo iz prvega odstavka tega člena, zadevo glede zahteve iz prvega odstavka tega člena preda EIOPA, je treba o tem obvestiti vse nadzorne organe, pristojne za nadzor družb, ki so vložile zahtevo. Obdobje iz tretjega odstavka tega člena se podaljša za en mesec, končna odločitev Agencije za zavarovalni nadzor pa je skladna z odločitvijo EIOPA.

(9) Odločitev iz tretjega in šestega odstavka tega člena Agencija za zavarovalni nadzor vroči tudi nadzornim organom, pristojnim za nadzor družb, ki so vložile zahtevo iz prvega odstavka tega člena.

(10) Če je za nadzor na ravni skupine pristojen nadzorni organ druge države članice in je ta organ sprejel odločitev o zahtevi za izdajo dovoljenja za izračun konsolidiranega zahtevanega solventnostnega kapitala zavarovalnice v skupini na podlagi notranjega modela oziroma za izračun zahtevanega solventnostnega kapitala zavarovalnice v skupini, Agencija za zavarovalni nadzor po uradni dolžnosti podrejeni zavarovalnici izda dovoljenje z vsebino odločitve tega nadzornega organa. Prvi stavek tega odstavka se uporablja tudi v primeru, ko Agencija za zavarovalni nadzor izvaja nadzor skupine na ravni Republike Slovenije.

(11) Agencija za zavarovalni nadzor izda podrejeni zavarovalnici dovoljenje iz prejšnjega odstavka, ko podrejena zavarovalnica izpolni vse zahteve, ki izhajajo iz vsebine odločitve nadzornega organa države članice iz prejšnjega odstavka.

(12) Če Agencija za zavarovalni nadzor meni, da tveganja podrejene zavarovalnice znatno odstopajo od predpostavk, na katerih temelji notranji model, odobren na ravni skupine, lahko tej zavarovalnici naloži kapitalski dodatek v skladu s 309. členom tega zakona. V izjemnih okoliščinah, če kapitalski dodatek ni zadosten za varno poslovanje zavarovalnice, lahko Agencija za zavarovalni nadzor tej zavarovalnici naloži izračun zahtevanega solventnostnega kapitala s standardno formulo in kapitalski dodatek, izračunan na podlagi standardne formule.

368. člen

(sodelovanje in izmenjava informacij med nadzornimi organi držav članic pri nadzoru na ravni skupine)

(1) Če je Agencija za zavarovalni nadzor nadzornik skupine, nadzornim organom drugih držav članic, ki so odgovorni za nadzor posameznih zavarovalnic v skupini in EIOPA:

1. zagotovi vse pomembne informacije,
2. sistematično zbira in posreduje informacije v skladu z regulativnimi tehničnimi standardi, ki jih izda Evropska komisija na podlagi tretjega odstavka 249. člena Direktive 2009/138/ES,

3. posreduje informacije v skladu z izvedbenimi tehničnimi standardi, ki jih izda Evropska komisija na podlagi četrtega odstavka 249. člena Direktive 2009/138/ES.

(2) Pomembne informacije iz prejšnjega odstavka obsegajo zlasti poročilo o solventnosti in finančnem položaju skupine ter vse druge podatke, pomembne za opravljanje nadzora na ravni skupine, predvsem:

1. o pravni in organizacijski strukturi skupine, o vseh zavarovalnicah v skupini in drugih tesnih povezanostih,
2. o postopkih zbiranja informacij od zavarovalnic v skupini in preverjanja pravilnosti teh informacij,
3. o dogajanjih v zavarovalnici ali drugih osebah v skupini, ki lahko resno vplivajo na druge zavarovalnice v skupini,
4. o pomembnih ukrepih, ki jih je Agencija za zavarovalni nadzor izrekla zavarovalnici.

(3) Če je Agencija za zavarovalni nadzor odgovorna za nadzor zavarovalnice v skupini, nadzornim organom drugih držav članic, ki so odgovorni za nadzor posameznih zavarovalnic v skupini in nadzorniku skupine:

1. zagotovi vse pomembne informacije, zlasti podatke iz 2. do 4. točke prejšnjega odstavka, ki se nanašajo na zavarovalnico;
2. sistematično zbira in posreduje informacije v skladu z regulativnimi tehničnimi standardi, ki jih izda Evropska komisija na podlagi tretjega odstavka 249. člena Direktive 2009/138/ES;
3. posreduje informacije v skladu z izvedbenimi tehničnimi standardi, ki jih izda Evropska komisija na podlagi četrtega odstavka 249. člena Direktive 2009/138/ES.

(4) Če Agencija za zavarovalni nadzor od nadzornika skupine, katere del je zavarovalnica, ali nadzornika zavarovalnice države članice, ki je del skupine, ne prejme pomembnih informacij iz prvega odstavka tega člena, lahko v skladu z 19. členom Uredbe 1094/2010 preda zadevo EIOPA.

369. člen

(sodelovanje in izmenjava informacij med nadzornimi organi držav članic v primeru finančnih težav skupine)

(1) Če znotraj skupine, za katero je Agencija za zavarovalni nadzor nadzornik skupine, nastopijo finančne težave, Agencija za zavarovalni nadzor takoj, ko je to mogoče, posreduje obvestilo in informacije o tem nadzornim organom držav članic, ki so odgovorni za nadzor posameznih zavarovalnic v skupini, in nadzornim organom držav članic pomembnih podružnic.

(2) Zaradi preprečitve podvajanja Agencija za zavarovalni nadzor obvestila iz prejšnjega odstavka ne posreduje nadzornim organom držav članic, ki so pristojni za nadzor posameznih zavarovalnic v skupini, če jim je obvestilo z identično vsebino že posredoval nadzorni organ druge države članice.

(3) Če je za nadzor skupine pristojen nadzorni organ druge države članice, Agencija za zavarovalni nadzor ob nastopu finančnih težav v zavarovalnici, zavarovalnem holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu s sedežem v Republiki Sloveniji, ki je del skupine, takoj, ko je to mogoče, o tem obvesti nadzornika skupine in nadzorne organe drugih držav članic, ki so odgovorni za nadzor posameznih zavarovalnic v skupini.

(4) Obvestilo iz prvega in tretjega odstavka tega člena vključuje tudi informacije o ukrepih zavarovalnice, zavarovalnega holdinga oziroma mešanega finančnega holdinga s sedežem v Republiki Sloveniji, ki je del skupine in posameznih nadzornih organov.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor zahteva sestanek vseh zadevnih nadzornih organov, ki sodelujejo pri nadzoru skupine, če:

1. ugotovi pomembno kršitev zahtevanega solventnostnega kapitala ali kršitev minimalnega zahtevanega kapitala zavarovalnice v skupini,
2. ugotovi pomembno kršitev zahtevanega solventnostnega kapitala na ravni skupine,
3. je v skupini ali zavarovalnici, ki je del skupine, prišlo do drugih izrednih razmer.

370. člen

(posvetovanje nadzornih organov, vključenih v nadzor na ravni skupine)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor se pred posamezno odločitvijo, ki je pomembna tudi za opravljanje nalog nadzora drugih nadzornih organov, s temi nadzornimi organi v okviru kolegija posvetuje o:

1. spremembah delničarske strukture oziroma organizacijske ali upravljske sestave zavarovalnice v skupini, za katere je potrebno dovoljenje nadzornega organa;
2. pomembnih ukrepih, ki jih namerava izreči zavarovalnici, vključno z zahtevo za kapitalski dodatek iz 309. člena tega zakona, in o vsakršni omejitvi uporabe notranjega modela za izračun zahtevanega solventnostnega kapitala.

(2) V primerih iz 2. točke prejšnjega odstavka se Agencija za zavarovalni nadzor vedno posvetuje z nadzornikom skupine.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena se Agenciji za zavarovalni nadzor ni treba posvetovati v nujnih primerih, ali če bi tako posvetovanje lahko ogrozilo učinkovitost odločitve. V teh primerih brez nepotrebne odlašanja obvesti druge člane kolegija o sprejeti odločitvi oziroma ukrepih.

371. člen

(zahteve nadzornika skupine drugim nadzornim organom)

(1) Če je Agencija za zavarovalni nadzor nadzornik skupine, katere končna nadrejena družba na ravni EU ima sedež v drugi državi članici, pozove nadzorne organe države sedeža te nadrejene družbe, da pridobijo in ji posredujejo podatke o nadrejeni družbi, pomembne za usklajevanje, kot je določeno v 365. členu tega zakona.

(2) Če Agencija za zavarovalni nadzor kot nadzornik skupine potrebuje podatke, ki so pomembni za nadzor skupine, in so bili takšni podatki že posredovani drugemu nadzornemu organu, poskuša takšne podatke najprej pridobiti od tega nadzornega organa.

(3) Če je Agencija za zavarovalni nadzor dobila poziv nadzornega organa druge države članice, ki je pristojen za nadzor na ravni skupine, da mu za usklajevanje v okviru kolegija posreduje pomembne podatke o povezani

družbi oziroma končni nadrejeni družbi na ravni EU s sedežem v Republiki Sloveniji, mu te podatke posreduje.

372. člen

(sodelovanje z nadzornimi organi, odgovornimi za kreditne in investicijske institucije)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor sodeluje z nadzornimi organi, pristojnimi za nadzor kreditnih institucij ali investicijskih podjetij, če:

1. zavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding obvladuje eno ali več kreditnih institucij ali investicijskih podjetij,
2. zavarovalnico in kreditno institucijo oziroma investicijsko podjetje obvladuje skupna družba,
3. zavarovalnico obvladuje kreditna institucija ali investicijsko podjetje.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor si z nadzornimi organi iz prejšnjega odstavka izmenjuje vse informacije, ki lahko olajšajo njihove naloge in jim omogočijo nadzor nad poslovanjem in splošnim finančnim položajem družb, ki jih nadzorujejo.

373. člen

(pregled poslovanja zaradi preveritve informacij)

(1) Če želi Agencija za zavarovalni nadzor zaradi nadzora, za katerega je pristojna in odgovorna po tem zakonu, preveriti informacije, ki se nanašajo na zavarovalnico, zavarovalni holding, kreditno institucijo, investicijsko podjetje, mešani finančni holding, mešani zavarovalni holding ali drugo družbo v skupini, ki ima sedež v drugi državi članici, zaprosi nadzorni organ te druge države članice, da opravi pregled poslovanja te družbe zaradi preveritve teh informacij ali da ji omogoči, da sama opravi tak pregled poslovanja.

(2) Na zaprosilo nadzornega organa države članice Agencija za zavarovalni nadzor opravi pregled zavarovalnice, zavarovalnega holdinga, mešanega finančnega holdinga ali druge nenadzorovane družbe v skupini, ki ima sedež v Republiki Sloveniji. Nadzorni organ države članice se lahko, če tako zahteva, udeleži pregleda iz prvega stavka tega odstavka oziroma ga v dogovoru z Agencijo za zavarovalni nadzor opravi sam.

(3) V primeru, da nadzorni organ države članice oziroma osebe, ki jih pooblasti, v skladu z dogovorom z Agencijo za zavarovalni nadzor sami opravijo pregled iz prejšnjega odstavka, imajo enake pristojnosti kot Agencija za zavarovalni nadzor na podlagi 296. do 300. člena tega zakona.

(4) Če nadzorni organ države članice zavrne ali ne odgovori na zaprosilo Agencije za zavarovalni nadzor iz prvega odstavka tega člena, lahko Agencija za zavarovalni nadzor v skladu z 19. členom Uredbe 1094/2010 zahteva pomoč EIOPA.

(5) O opravljenih pregledih poslovanja je treba obvestiti nadzornika skupine.

8.2. Upravljanje v skupini

374. člen

(sistem upravljanja skupine)

(1) Vse zavarovalnice v skupini, zavarovalni holding oziroma mešani finančni holding imajo učinkovito in v organizacijsko strukturo ter procese odločanja dobro vključeno funkcijo upravljanja tveganj, vzpostavljen učinkovit sistem notranjih kontrol ter izpolnjujejo obveznosti iz 279. člena tega zakona. Na ravni skupine se smiselno uporabljajo določbe iz 50. in 279. člena ter 4.3. oddelka tega zakona.

(2) Družbe v skupini, zlasti zavarovalnica, ki je končna nadrejena družba na ravni EU, so pristojne in odgovorne za vzpostavitev in delovanje:

1. ustreznih mehanizmov za zagotavljanje solventnosti skupine, določanje in merjenje tveganj skupine, zagotovitev primernih lastnih virov sredstev skupine,
2. postopkov za poročanje, spremljanje in upravljanje poslov znotraj skupine ter koncentracije tveganja v skupini.

(3) Zavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding iz prvega odstavka 377. člena tega zakona izvaja oceno tveganj in solventnosti na ravni skupine, v skladu z določbami 156. člena tega zakona.

(4) Če Agencija za zavarovalni nadzor dovoli, lahko zavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding iz prejšnjega odstavka tega člena istočasno z oceno tveganj in solventnosti na ravni skupine napravi oceno tveganj in solventnosti podrejenih zavarovalnic s sedežem v državi članici in pripravi skupni dokument, ki obravnava vse ocene. Ta skupni dokument predloži zavarovalnica, zavarovalni holding oziroma mešani finančni holding vsem zadevnim nadzornim organom istočasno.

(5) Pred izdajo dovoljenja za skupno oceno tveganj in solventnosti se Agencija za zavarovalni nadzor posvetuje s člani kolegija.

(6) Če skupina uporabi možnost iz četrtega odstavka tega člena, to ne odveže posameznih družb v skupini obveznosti, da izpolnjujejo pogoje iz 156. člena tega zakona.

375. člen

(poslovodstvo nadrejenega zavarovalnega holdinga oziroma mešanega finančnega holdinga)

(1) Nadrejeni zavarovalni holding oziroma mešani finančni holding zagotovi, da ima njegovo poslovodstvo ustrezen ugled in izkušnje za vodenje njegovih poslov.

(2) Za poslovodstvo nadrejenega zavarovalnega holdinga oziroma mešanega finančnega holdinga se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o upravi in nadzornem svetu zavarovalnice.

8.3. Finančni položaj skupine

376. člen

(nadzor solventnosti skupine)

(1) Če je zavarovalnica končna nadrejena zavarovalnica na ravni EU iz 1. točke prvega odstavka 356. člena tega zakona ali zavarovalnica iz 3. točke prvega odstavka 356. člena tega zakona, zagotovi, da skupina razpolaga s primernimi lastnimi viri sredstev, ki imajo najmanj enako vrednost kot

zahtevani solventnostni kapital skupine, izračunan v skladu s členi 378 do 392 tega zakona.

(2) Zavarovalnica iz drugega do četrtega odstavka 356. člena tega zakona zagotovi, da skupina razpolaga s primernimi lastnimi viri sredstev, ki imajo najmanj enako vrednost kot zahtevani solventnostni kapital skupine, izračunan v skladu s členi 378 do 392 tega zakona.

(3) V primeru neizpolnjevanja zahtev glede skladnosti primernih lastnih virov sredstev skupine z zahtevanim solventnostnim kapitalom na ravni skupine iz prvega in drugega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe 247. in 249. člena tega zakona.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor takoj, ko dobi obvestilo zavarovalnice iz prvega ali drugega odstavka tega člena, da primerni lastni viri sredstev skupine ne krijejo več zahtevanega solventnostnega kapitala na ravni skupine, ali da obstaja tveganje neskladnosti primernih lastnih virov sredstev z zahtevanim solventnostnim kapitalom v naslednjih treh mesecih, o tem obvesti druge nadzorne organe v kolegiju.

377. člen
(pogostost izračuna)

(1) Naslednje družbe izvedejo najmanj enkrat letno izračun zahtevanega solventnostnega kapitala na ravni skupine in podatke za izračun ter njegov rezultat sporočijo Agenciji za zavarovalni nadzor:

1. zavarovalnica, ki je v skladu s prvim ali drugim odstavkom prejšnjega člena odgovorna za zagotavljanje primernih lastnih virov sredstev v višini zahtevanega solventnostnega kapitala,
2. zavarovalni holding ali mešani finančni holding, ki je končni nadrejeni zavarovalni holding oziroma mešani finančni holding na ravni EU, ali
3. druga družba v skupini, ki jo določi Agencija za zavarovalni nadzor po posvetovanju z zadevnimi nadzornimi organi in skupino.

(2) Zavarovalnice, zavarovalni holding oziroma mešani finančni holding iz prejšnjega odstavka redno spremljajo skladnost primernih lastnih virov sredstev za zagotavljanje zahtevanega solventnostnega kapitala skupine. Če se tveganja, ki jim je skupina izpostavljena, močno razlikujejo od predpostavk, ki so bile osnova pri zadnjem izračunu zahtevanega solventnostnega kapitala na ravni skupine, zahtevani solventnostni kapital na ravni skupine nemudoma ponovno izračunajo in sporočijo Agenciji za zavarovalni nadzor.

(3) Če ima Agencija za zavarovalni nadzor dokaze, da so se tveganja v skupini močno spremenila, lahko od oseb iz prvega odstavka tega člena zahteva ponoven izračun zahtevanega solventnostnega kapitala na ravni skupine.

378. člen
(izračun solventnosti skupine)

(1) Solventnost skupine se izračuna v skladu z:

- določbami 378 do 392. člena tega zakona in
- akti, ki jih sprejme Evropska komisija na podlagi četrtega in petega odstavka 227. člena in 234. člena Direktive 2009/138/ES.

(2) Za izračun solventnosti skupine se uporabi eno od naslednjih metod:

- 1. metoda računovodske konsolidacije,**
- 2. metoda odbitkov in združevanja.**

(3) Če je zavarovalnica končna nadrejena zavarovalnica na ravni EU, izračuna solventnost skupine z metodo računovodske konsolidacije (standardna metoda).

(4) Če je Agencija za zavarovalni nadzor nadzornik skupine, lahko po posvetovanju z drugimi zadevnimi nadzornimi organi in s skupino odloči, da se za solventnosti skupine uporablja metoda odbitkov in združevanja (alternativna metoda) ali kombinacijo metod računovodske konsolidacije in metod odbitkov in združevanja, če metoda računovodske konsolidacije ni primerna.

(5) Odločbo iz prejšnjega odstavka pošlje Agencija za zavarovalni nadzor zavarovalnici ali zavarovalnemu holdingu, ki izračunava zahtevani solventnostni kapital na ravni skupine.

(6) Če nadzornik skupine določi metodo za izračun solventnosti skupine, je ta metoda dokončna in jo Agencija za zavarovalni nadzor upošteva pri opravljanju nadzora skupine na ravni Republike Slovenije.

379. člen

(obseg in način konsolidacije)

(1) Pri izračunu solventnosti skupine se upošteva sorazmerni delež, ki ga ima udeležena družba v povezanih družbah.

(2) Sorazmerni delež je:

1. odstotek, ki se uporabi za pripravo konsolidiranih računovodskih izkazov, če se za izračun solventnosti skupine uporabi metoda, ki temelji na metodi računovodske konsolidacije;
2. delež vpisanega kapitala, ki ga ima udeležena družba posredno ali neposredno, če se za izračun solventnosti skupine uporabi metoda odbitkov in združevanja.

(3) Če podrejena zavarovalnica nima zadostnih primernih lastnih virov sredstev za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala, se ne glede na uporabljeno metodo za izračun solventnosti skupine upošteva skupni solventnostni primanjkljaj te podrejene zavarovalnice.

(4) Kjer je odgovornost nadrejene družbe omejena samo na delež kapitala, katerega imetnica je, ob upoštevanju odgovornosti drugih delničarjev, katerih dolgoročna plačilna sposobnost je ustrezna, lahko Agencija za zavarovalni nadzor dovoli, da se solventnostni primanjkljaj podrejene zavarovalnice upošteva sorazmerno. Odgovornost drugih delničarjev iz prvega stavka tega odstavka je ugotovljena na zanesljiv način, če je treba, tudi tako, da ti delničarji dajo Agenciji za zavarovalni nadzor zavezujočo pisno izjavo o tem.

380. člen

(posebni primeri konsolidacije)

Agencija za zavarovalni nadzor po posvetovanju z drugimi zadevnimi nadzornimi organi in skupino določi sorazmerni delež za namen nadzora solventnosti skupine:

1. za družbe, povezane s skupnim vodenjem;
2. za družbe, za katere je ocenila, da neposredno ali posredno imetništvo glasovalnih pravic ali kapitala šteje kot udeležba, saj po njenem mnenju učinkovito izvaja znaten vpliv na to družbo
3. za družbe, nad katerimi po njenem mnenju udeleženo podjetje izvaja prevladujoč vpliv.

381. člen

(omejitev uporabe primernih lastnih virov sredstev)

(1) Vpisan, vendar ne vplačan kapital povezane zavarovalnice se v izračunu solventnosti skupine upošteva samo, če izpolnjuje pogoje za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala te povezane zavarovalnice.

(2) V izračun solventnosti skupine se ne vključi:

1. vpisanega, vendar nevplačanega kapitala, ki predstavlja možno obveznost udeležene družbe;
2. vpisanega, vendar nevplačanega kapitala udeležene zavarovalnice, ki predstavlja možno obveznost povezane zavarovalnice;
3. vpisanega, vendar nevplačanega kapitala povezane zavarovalnice, ki predstavlja možno obveznost druge povezane zavarovalnice iste udeležene zavarovalnice.

(3) Če nekateri primerni lastni viri sredstev povezane zavarovalnice niso na razpolago za pokrivanje zahtevanega solventnostnega kapitala končne nadrejene zavarovalnice na ravni EU, se v izračun solventnosti skupine vključi samo del, ki je primeren za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala te povezane zavarovalnice.

(4) V izračun solventnosti skupine se lahko vključijo lastni viri sredstev iz prvega in tretjega odstavka tega člena v skupni višini, ki ne presega zahtevanega solventnostnega kapitala povezane zavarovalnice.

(5) Pomožni lastni viri sredstev povezane zavarovalnice, ki se lahko uporabijo za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala samo po predhodni odobritvi s strani nadzornega organa, se v izračun solventnosti skupine vključijo le, če jih je odobril nadzorni organ pristojen za nadzor povezane zavarovalnice.

382. člen

(odprava dvojne uporabe primernih lastnih virov sredstev)

(1) Za namen kritja solventnosti skupine s primernimi lastnimi viri sredstev dvojna uporaba lastnih virov sredstev ni dovoljena.

(2) Pri izračunu solventnosti skupine je treba izključiti:

1. vrednost vseh sredstev udeležene zavarovalnice, ki predstavljajo financiranje primernih lastnih virov sredstev za izpolnjevanje zahtevanega solventnostnega kapitala njenih povezanih zavarovalnic;
2. vrednost vseh sredstev povezane zavarovalnice, ki predstavljajo financiranje primernih lastnih virov sredstev za izpolnjevanje zahtevanega solventnostnega kapitala udeležene zavarovalnice;
3. vrednost vseh sredstev povezane zavarovalnice, ki predstavljajo financiranje primernih lastnih virov sredstev za izpolnjevanje zahtevanega solventnostnega kapitala drugih povezanih zavarovalnic udeležene družbe.

383. člen

(odprava ustvarjanja kapitala znotraj skupine)

(1) Pri izračunu solventnosti skupine se ne upošteva primernih lastnih virov sredstev, ki izhajajo iz medsebojnega financiranja med udeleženo zavarovalnico in:

- z udeleženo zavarovalnico povezano družbo,
- v udeleženi zavarovalnici udeleženo družbo ali
- drugo povezano družbo katerekoli v udeleženi zavarovalnici udeležene družbe.

(2) Pri izračunu solventnosti skupine se ne upoštevajo primerni lastni viri sredstev povezane zavarovalnice, ki se uporabljajo za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala povezane zavarovalnice in ki izhajajo iz medsebojnega financiranja s katerokoli drugo povezano družbo z udeleženo zavarovalnico.

(3) Medsebojno financiranje obstaja vsaj takrat, kadar ima udeležena zavarovalnica ali katera njenih povezanih družb delnice ali posojila v drugi družbi, ki je neposredna ali posredna lastnica primernih lastnih virov sredstev, ki izpolnjujejo pogoje za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala udeležene zavarovalnice oziroma njenih povezanih družb.

384. člen

(vrednotenje sredstev in obveznosti v skupini)

Sredstva in obveznosti se za namen ugotavljanja izpolnjevanja obveznosti skupine glede upravljanja tveganj in za namen nadzora na ravni skupine vrednotijo v skladu s 174. členom tega zakona.

385. člen

(povezane zavarovalnice)

(1) V izračun solventnosti skupine se vključi udeleženo zavarovalnico in vse njene povezane zavarovalnice.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor lahko dovoli, da se pri izračunu solventnosti skupine za posamezno povezano zavarovalnico države članice uporabijo zahtevani solventnostni kapital in primerni lastni viri sredstev, kot je določeno v državi članici, kjer ima povezana zavarovalnica sedež.

386. člen

(vmesni zavarovalni holding in mešani finančni holding)

(1) Pri izračunavanju solventnosti skupine zavarovalnice, ki je prek zavarovalnega holdinga oziroma mešanega finančnega holdinga (v nadaljnjem besedilu: vmesni zavarovalni holding oziroma mešani finančni holding) udeležena v povezani zavarovalnici države članice ali tretje države, se vmesni zavarovalni holding oziroma mešani finančni holding obravnava kot zavarovalnica. Za namen tega izračuna za vmesni zavarovalni holding oziroma mešani finančni holding veljajo pravila tega zakona glede primernih lastnih virov sredstev in zahtevanega solventnostnega kapitala.

(2) Če tvori primerne lastne vire sredstev vmesnega zavarovalnega holdinga oziroma mešanega finančnega holdinga podrejeni dolg ali drugi primerni lastni viri sredstev, ki so v skladu s 199. členom tega zakona predmet

omejitev, so ti primerni lastni viri sredstev za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala na ravni skupine omejeni tako, da se smiselno uporabijo omejitve v 199. členu tega zakona. Smiselna uporaba pomeni primerjavo celotnih primernih lastnih virov sredstev na ravni skupine z zahtevanim solventnostnim kapitalom na ravni skupine.

(3) Primerni lastni viri sredstev vmesnega zavarovalnega holdinga oziroma mešanega finančnega holdinga, ki so v lasti zavarovalnice s sedežem v državi članici in za katere se zahteva predhodna odobritev v skladu s 194. členom tega zakona, se v izračun solventnosti skupine vključijo le, če jih je odobrila Agencija za zavarovalni nadzor.

387. člen

(povezane zavarovalnice tretjih držav)

(1) Pri izračunu solventnosti skupine z metodo odbitkov in združevanja se v skupini zavarovalnice, ki je udeležena v zavarovalnici tretje države, ta zavarovalnica tretje države šteje za povezano zavarovalnico.

(2) Če je v tretji državi, kjer ima zavarovalnica sedež, režim solventnosti najmanj enakovreden režimu iz 4.7. do 4.12. oddelkov tega zakona, lahko Agencija za zavarovalni nadzor pri nadzoru na ravni skupine določi, da se v zvezi s to zavarovalnico upoštevajo zahtevani solventnostni kapital in primerni lastni viri sredstev, kot je določeno v tretji državi sedeža.

(3) Preverjanje, ali je režim solventnosti v tretji državi enakovreden režimu solventnosti po tem zakonu, izvede Agencija za zavarovalni nadzor na zahtevo udeležene zavarovalnice iz prvega odstavka tega člena ali na lastno pobudo. V ta namen se posvetuje z drugimi zadevnimi nadzornimi organi držav članic in EIOPA ter pri oceni upošteva akte, ki jih sprejme Evropska komisija na podlagi četrtega in petega odstavka 227. člena Direktive 2009/138/ES.

(4) Če je režim solventnosti v tretji državi ocenila Evropska komisija, Agencija za zavarovalni nadzor upošteva njeno oceno in se prejšnji odstavek ne uporablja.

388. člen

(povezane kreditne institucije, investicijska podjetja in finančne institucije)

(1) Pri izračunu solventnosti skupine zavarovalnice, ki je udeležena v kreditni instituciji, investicijskem podjetju ali finančni instituciji, osebe iz prvega odstavka 377. člena tega zakona smiselno uporabljajo metodo računovodske konsolidacije ali metodo odbitkov in združevanja, kot sta določeni v predpisu, ki ureja izračun dopolnilnih kapitalskih zahtev nadzorovanih oseb v finančnem konglomeratu.

(2) Uporabo metode računovodske konsolidacije za izračun solventnosti skupine iz prejšnjega odstavka predhodno odobri Agencija za zavarovalni nadzor, če meni, da je raven integriranega upravljanja in notranjega nadzora v skupini zadovoljiva.

(3) Pri izračunu solventnosti skupine lahko Agencija za zavarovalni nadzor na zahtevo osebe iz prvega odstavka 377. člena tega zakona ali na lastno pobudo odloči, da se udeležba iz prvega odstavka tega člena odšteje od primernih lastnih virov sredstev za izpolnjevanje zahtevanega solventnostnega kapitala na ravni skupine.

389. člen
(nerazpoložljivost potrebnih informacij)

(1) Če oseba iz prvega odstavka 377. člena tega zakona ali Agencija za zavarovalni nadzor pri izvajanju nadzora na ravni skupine nima za izračun solventnosti skupine potrebnih informacij, ki se nanašajo na povezano družbo s sedežem v državi članici ali v tretji državi, se knjigovodska vrednost te družbe v udeleženi zavarovalnici odšteje od primernih lastnih virov sredstev za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala na ravni skupine.

(2) V primeru povezane družbe iz prejšnjega odstavka nerealizirani dobički, ki so povezani z udeležbo v povezani družbi, niso primerni lastni viri sredstev za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala na ravni skupine.

390. člen
(metoda računovodske konsolidacije – standardna metoda)

(1) Solventnost skupine zavarovalnice je razlika med:

1. primernimi lastnimi viri sredstev za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala, izračunanimi na podlagi konsolidiranih podatkov, in
2. zahtevanim solventnostnim kapitalom na ravni skupine, izračunanim na podlagi konsolidiranih podatkov (v nadaljnjem besedilu: konsolidirani zahtevani solventnostni kapital skupine).

(2) Za izračun primernih lastnih virov sredstev na podlagi konsolidiranih podatkov se uporabljajo pravila 4.9. oddelka tega zakona. Za izračun konsolidiranega zahtevanega solventnostnega kapitala na ravni skupine se uporabljajo pravila 4.10. oddelka tega zakona.

(3) Konsolidirani zahtevani solventnostni kapital na ravni skupine je najmanj enak seštevku (v nadaljnjem besedilu: minimalni konsolidirani zahtevani solventnostni kapital na ravni skupine):

1. zahtevanega minimalnega kapitala končne nadrejene zavarovalnice na ravni EU in
2. sorazmernega deleža zahtevanega minimalnega kapitala povezanih zavarovalnic.

(4) Minimalni konsolidirani zahtevani solventnostni kapital na ravni skupine pokrivajo primerni osnovni lastni viri sredstev, kot so določeni v 200. členu tega zakona. Za primerne osnovne lastne vire sredstev iz prvega stavka tega odstavka se smiselno uporablja 250. in 379. do 389. člen tega zakona.

(5) Če oseba iz prvega odstavka 377. člena tega zakona izračunava solventnost skupine z metodo računovodske konsolidacije, Agenciji za zavarovalni nadzor predloži pojasnilo razlike med vsoto zahtevanega solventnostnega kapitala vseh zavarovalnic v skupini in konsolidiranim zahtevanim solventnostnim kapitalom.

391. člen
(metoda odbitkov in združevanja – alternativna metoda)

(1) Solventnost skupine zavarovalnice je razlika med:

1. skupnimi primernimi lastnimi viri sredstev skupine in
2. skupnim zahtevanim solventnostnim kapitalom na ravni skupine.

(2) Skupni primerni lastni viri sredstev skupine so vsota:

1. primernih lastnih sredstev za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala končne nadrejene zavarovalnice in
2. sorazmernega deleža končne nadrejene zavarovalnice v primernih lastnih sredstvih za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala povezanih zavarovalnic.

(3) Skupni zahtevani solventnostni kapital na ravni skupine je vsota:

1. zahtevanega solventnostnega kapitala končne nadrejene zavarovalnice in
2. sorazmernega deleža zahtevanega solventnostnega kapitala povezanih zavarovalnic.

(4) Če je udeležba zavarovalnice v povezani zavarovalnici v celoti ali deloma sestavljena iz posrednega lastništva, se pri določanju sorazmernega deleža 2. točke drugega in tretjega odstavka tega člena upošteva vrednost posrednega lastništva, upoštevajoč zaporedne interese.

392. člen

(kapitalski dodatek na ravni skupine)

(1) Če je Agencija za zavarovalni nadzor po 356. členu tega zakona pristojna za nadzor na ravni skupine, opravlja nadzor tveganj, ki jim je skupina izpostavljena. Agencija za zavarovalni nadzor lahko odredi kapitalski dodatek na ravni skupine, če oceni, da v izračunu zahtevanega solventnostnega kapitala skupine tveganja skupine niso ustrezno upoštevana.

(2) Če skupina izračunava zahtevani solventnostni kapital po metodi, ki temelji na računovodski konsolidaciji, Agencija za zavarovalni nadzor pri določitvi kapitalskega dodatka upošteva zlasti, če so:

1. tveganja na ravni skupine ustrezno zajeta v standardni formuli ali uporabljenem notranjem modelu,
2. nadzorni organi zavarovalnicam v skupini naložili kapitalske dodatke v skladu s 309. členom tega zakona.

(3) Če skupina izračunava zahtevani solventnostni kapital z metodo odbitkov in združevanja, Agencija za zavarovalni nadzor pri določitvi kapitalskega dodatka upošteva zlasti tveganja na ravni skupine, ki zaradi težkega merjenja v zahtevanem solventnostnem kapitalu niso ustrezno zajeta.

(4) Za kapitalski dodatek na ravni skupine se smiselno uporabljajo določbe 309. člena tega zakona.

393. člen

(solventnost skupine zavarovalnega holdinga oziroma mešanega finančnega holdinga)

(1) Če je Agencija za zavarovalni nadzor nadzornik skupine, v kateri so zavarovalnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu podrejene zavarovalnice Republike Slovenije ali EU, zagotovi, da se solventnost skupine izračuna na ravni tega zavarovalnega holdinga oziroma mešanega finančnega holdinga.

(2) Pri izračunu solventnosti skupine iz prejšnjega odstavka se uporabljajo določbe 378. do 392. člena tega zakona.

(3) Nadrejeni zavarovalni holding oziroma mešani finančni holding iz prvega odstavka tega člena se pri izračunu solventnosti skupine obravnava kot zavarovalnica, za katero veljajo pravila tega zakona glede zahtevanega solventnostnega kapitala in lastnih virov sredstev.

394. člen **(pogoji za podrejene zavarovalnice)**

(1) 395. in 396. člen tega zakona se uporabljata v skladu z:

- določbami 378 do 392. člena tega zakona in
- akti, ki jih izda Evropska komisija na podlagi 241. člena Direktive 2009/138/ES.

(2) Določbi 395. in 396. člena tega zakona se za zavarovalnici podrejeno zavarovalnico uporabljata, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. v zvezi s podrejeno zavarovalnico nadzornik na ravni skupine ni sprejel odločitve na podlagi prvega odstavka 358. člena tega zakona,
2. upravljanje tveganj in notranja kontrola nadrejene zavarovalnice vključujejo podrejeno zavarovalnico in nadrejena zavarovalnica dokaže zadevnim nadzornim organom, da skrbno upravlja podrejeno zavarovalnico,
3. nadrejena zavarovalnica je prejela dovoljenje iz četrtega odstavka 374. člena tega zakona in soglasje iz drugega odstavka 403. člena tega zakona,
4. nadrejena zavarovalnica je predložila zahtevo in dobila dovoljenje za uporabo 395. in 396. člena tega zakona.

(3) Zahtevo za uporabo 395. in 396. člena tega zakona predloži nadrejena zavarovalnica s sedežem v Republiki Sloveniji pri nadzornemu organu države članice, ki je pristojen za nadzor podrejene zavarovalnice.

(4) Če je Agencija za zavarovalni nadzor prejela zahtevo za uporabo 395. in 396.. člena tega zakona od nadrejene zavarovalnice iz druge države članice, o tem nemudoma obvesti EIOPA in druge člane kolegija ter jim posreduje popolno zahtevo.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor zagotovi, da člani kolegija v treh mesecih po tistem, ko vsi člani kolegija prejmejo popolno zahtevo za uporabo 395. in 396.. člena tega zakona, glede zahteve sprejmejo skupno odločitev.

(6) Agencija za zavarovalni nadzor v dveh mesecih po prejemu zahteve iz tretjega odstavka tega člena članom kolegija posreduje predlog odločitve glede uporabe 395. in 396.. člena tega zakona.

(7) Agencija za zavarovalni nadzor pošlje vložniku zahteve iz druge države članice skupno odločitev glede zahteve iz četrtega odstavka tega člena.

(8) Če člani kolegija glede zahteve iz tretjega odstavka tega člena v obdobju iz petega odstavka tega člena ne sprejmejo skupne odločitve, sprejme odločitev Agencija za zavarovalni nadzor. Pri odločitvi upošteva stališča in pomisleke drugih članov kolegija.

(9) Odločitev, ki obsega obrazložitev večjih odstopanj od stališč drugih članov kolegija, pošlje Agencija za zavarovalni nadzor vložniku zahteve in članom kolegija.

(10) Agencija za zavarovalni nadzor lahko v obdobju iz petega odstavka tega člena glede zahteve iz tretjega in četrtega odstavka tega člena v skladu z 19. členom Uredbe 1094/2010 preda odločitev EIOPA.

(11) Če nadzorni organ, ki nadzoruje podrejeno zavarovalnico, v obdobju iz petega odstavka tega člena v skladu z 19. členom Uredbe 1094/2010 odločitev preda EIOPA, Agencija za zavarovalni nadzor odločitev iz osmega odstavka tega člena odloži in počaka na odločitev EIOPA. Odločitev Agencije za zavarovalni nadzor je v tem primeru skladna z odločitvijo EIOPA.

395. člen

(določitev zahtevanega solventnostnega kapitala podrejene zavarovalnice)

(1) Če se zahtevani solventnostni kapital podrejene zavarovalnice izračunava z notranjim modelom, ki je odobren v skladu s 367. členom tega zakona, in Agencija za zavarovalni nadzor meni, da tveganja te zavarovalnice močno odstopajo od predpostavk v notranjem modelu, v primerih iz 309. člena tega zakona predlaga nadzorniku skupine kapitalski dodatek za to zavarovalnico, ali v izjemnih okoliščinah, da ta zavarovalnica izračuna zahtevani solventnostni kapital s standardno formulo. Agencija za zavarovalni nadzor svoj predlog in razloge posreduje kolegiju ter podrejeni zavarovalnici.

(2) Če se zahtevani solventnostni kapital podrejene zavarovalnice izračunava s standardno formulo in Agencija za zavarovalni nadzor meni, da tveganja te zavarovalnice močno odstopajo od predpostavk, ki so osnova za izračun zahtevanega solventnostnega kapitala po standardni formuli, predlaga nadzorniku na ravni skupine v primerih iz 309. člena tega zakona kapitalski dodatek za to zavarovalnico ali uporabo specifičnih parametrov v skladu z 217. členom tega zakona. Agencija za zavarovalni nadzor svoj predlog in razloge posreduje kolegiju in podrejeni zavarovalnici

(3) Agencija za zavarovalni nadzor zagotovi , da z drugimi člani kolegija sprejme skupno odločitev glede:

- predloga iz prvega in drugega odstavka tega člena;
- predloga za kapitalski dodatek, uporabo standardne formule ali uporabo specifičnih parametrov, ki ga prejme od nadzornega organa države članice, kjer ima podrejena zavarovalnica sedež, če je pristojna za nadzor na ravni skupine.

Skupno odločitev glede predloga iz prvega in drugega odstavka tega člena posreduje Agencija za zavarovalni nadzor podrejeni zavarovalnici in članom kolegija.

(4) Če se Agencija za zavarovalni nadzor s predlogom iz druge alineje prejšnjega odstavka ne strinja, odločitev v roku enega meseca od prejema predloga v skladu z 19. členom Uredbe 1094/2010 preda EIOPA.

(5) Če nadzornik skupine v enem mesecu po prejemu predloga iz prvega in drugega odstavka tega člena v skladu z 19. členom Uredbe 1094/2010 odločitev preda EIOPA, Agencija za zavarovalni nadzor sprejme končno odločitev, ki je skladna z odločitvijo EIOPA.

(6) Končno odločitev glede predloga iz prvega in drugega odstavka tega člena posreduje Agencija za zavarovalni nadzor podrejeni zavarovalnici in članom kolegija.

396. člen

(neskladnost z zahtevami solventnostnega in minimalnega kapitala podrejene zavarovalnice)

(1) Če Agencija za zavarovalni nadzor v skladu z 247. členom tega zakona ugotovi, da se je v podrejeni zavarovalnici poslabšal finančni položaj tako, da je ogroženo izpolnjevanje zahtevanega solventnostnega kapitala ali zahtevanega minimalnega kapitala, predlagane ukrepe nemudoma sporoči drugim članom kolegija.

(2) Če Agencija za zavarovalni nadzor ugotovi neskladnost z zahtevanim solventnostnim kapitalom pri podrejeni zavarovalnici, članom kolegija nemudoma posreduje sanacijski načrt iz 249. člena tega zakona.

(3) Če Agencija za zavarovalni nadzor ugotovi neskladnost z zahtevanim minimalnim kapitalom pri podrejeni zavarovalnici, članom kolegija nemudoma posreduje kratkoročni finančni načrt iz 250. člena tega zakona in jih obvesti o sprejetih ukrepih.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor si prizadeva, da z drugimi člani kolegija v enem mesecu sprejme sporazum glede:

- ukrepov iz prvega odstavka tega člena in
- ukrepov, ki so jih predlagali člani kolegija, ko se je poslabšal finančni položaj družbe v skupini tako, da je ogroženo izpolnjevanje zahtevanega solventnostnega kapitala ali zahtevanega minimalnega kapitala.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor si prizadeva, da z drugimi člani kolegija v štirih mesecih sprejme sporazum glede:

- sanacijskega načrta iz drugega odstavka tega člena in
- sanacijskega načrta, ki so ga predlagali člani kolegija v primeru neskladnosti z zahtevanim solventnostnim kapitalom družbe v skupini.

(6) Če sporazum s člani kolegija glede ukrepov iz prvega odstavka tega člena ali sanacijskega načrta iz drugega odstavka tega člena v obdobju iz četrtega oziroma petega odstavka tega člena ni bil sklenjen, Agencija za zavarovalni nadzor o ukrepih oziroma odobritvi sanacijskega načrta odloči sama, upoštevajoč tudi druga mnenja članov kolegija.

397. člen

(prenehanje odstopanja za podrejeno zavarovalnico)

(1) Določbe 395. in 396. člena tega zakona se za podrejeno zavarovalnico prenehajo uporabljati, ko ne izpolnjuje več pogojev iz drugega odstavka 394. člena tega zakona.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor o odločitvi, da podrejena zavarovalnica s sedežem v drugi državi članici ni več vključena v nadzor na ravni skupine, takoj obvesti nadrejeno zavarovalnico in nadzorni organ države članice sedeža podrejene zavarovalnice.

(3) Za uporabo 395. in 396. člena tega zakona nadrejena zavarovalnica s sedežem v Republiki Sloveniji zagotovi, da so pogoji iz druge do četrte točke drugega odstavka 394. člena stalno izpolnjeni. Če pogoji niso izpolnjeni, obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor in nadzorni organ države članice sedeža podrejene zavarovalnice ter jim predstavi načrt za ponovno izpolnitev pogojev.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor v primeru uporabe 395. in 396. člena tega zakona vsaj enkrat letno preveri, ali so pogoji iz druge do četrte točke drugega odstavka 394. člena stalno izpolnjeni. Če se pri preverjanju pokažejo pomanjkljivosti, od nadrejene zavarovalnice zahteva načrt za ponovno izpolnitev pogojev.

(5) Če Agencija za zavarovalni nadzor po posvetovanju s člani kolegija ugotovi, da načrt iz tretjega ali četrtega odstavka tega člena ni ustrezen ali se v dogovorjenem obdobju ne izvaja, odloči, da pogoji iz druge do četrte točke drugega odstavka 394. člena tega zakona niso več izpolnjeni. O odločitvi obvesti nadzorni organ podrejene zavarovalnice.

(6) Ponovna uporaba 395. in 396. člena tega zakona je možna v skladu s postopkom iz 394. člena tega zakona.

398. člen

(podrejene zavarovalnice zavarovalnega holdinga oziroma mešanega finančnega holdinga)

Za zavarovalnemu holdingu oziroma mešanemu finančnemu holdingu podrejene zavarovalnice se smiselno uporabljajo določbe 394. do 397. člena tega zakona.

8.4 Nadzor tveganja koncentracije in transakcij znotraj skupine

399. člen

(nadzor tveganja koncentracije)

(1) Osebe iz prvega odstavka 377. člena tega zakona Agenciji za zavarovalni nadzor redno ali vsaj enkrat letno poročajo o morebitnem pomembnem tveganju koncentracije na ravni skupine.

(2) Če je Agencija za zavarovalni nadzor nadzornik skupine, opravlja nadzor tveganja koncentracije v skupini:

- v skladu s tem in 402. členom tega zakona in
- akti, ki jih izda Evropska komisija na podlagi četrtega odstavka 244. člena Direktive 2009/138/ES.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor se kot nadzornik skupine z zadevnimi nadzornimi organi drugih držav članic in samo skupino posvetuje in določi vrste tveganj, o katerih poročajo zavarovalnice v skupini v vseh okoliščinah. Pri opredelitvi in izražanju mnenja o vrsti tveganja Agencija za zavarovalni nadzor in zadevni nadzorni organi drugih držav članic upoštevajo določeno skupino in strukturo upravljanja tveganj skupine.

(4) Za namen opredelitve pomembnega tveganja koncentracije na ravni skupine, o katerem se poroča, določi Agencija za zavarovalni nadzor mejne vrednosti skupine, ki temeljijo na zahtevanem solventnostnem kapitalu,

zavarovalno-tehničnih rezervacijah ali obojem. O mejnih vrednostih skupine se Agencija za zavarovalni nadzor posvetuje z zadevnimi nadzornimi organi drugih držav članic in skupino.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor pri pregledu tveganja koncentracije spremlja zlasti morebitna tveganja okužbe v skupini, tveganja konflikta interesov ter raven in obseg tveganj.

400. člen (nadzor transakcij znotraj skupine)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor kot nadzornik skupine opravlja nadzor transakcij med družbami v skupini in nadzor transakcij, ki jih družbe v skupini opravijo s fizičnimi osebami, ki so z družbami v skupini tesno povezane:

- v skladu s tem in 402. členom tega zakona in
- akti, ki jih izda Evropska komisija na podlagi četrtega odstavka 245. člena Direktive 2009/138/ES.

(2) Osebe iz prvega odstavka 377. člena redno ali vsaj enkrat letno Agenciji za zavarovalni nadzor poročajo o vseh pomembnejših transakcijah znotraj skupine in o transakcijah s fizičnimi osebami, ki so tesno povezane z družbami v skupini. O zelo pomembni transakciji znotraj skupine oseba iz prvega odstavka 377. člena poroča takoj, ko je mogoče.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor se z zadevnimi nadzornimi organi drugih držav članic in skupino posvetuje glede vrst transakcij, o katerih zavarovalnice v skupini poročajo v vseh okoliščinah. Pri opredelitvi in izražanju mnenja o vrstah transakcij Agencija za zavarovalni nadzor in zadevni nadzorni organi drugih držav članic upoštevajo določeno skupino in strukturo upravljanja tveganj skupine. Agencija za zavarovalni nadzor kot nadzornik skupine odloči o vrstah transakcij, o katerih zavarovalnice v skupini poročajo v vseh okoliščinah, sama po posvetovanju z zadevnimi nadzornimi organi.

(4) Za namen opredelitve pomembne transakcije in zelo pomembne transakcije, o kateri se poroča, določi Agencija za zavarovalni nadzor mejne vrednosti skupine, ki temeljijo na zahtevanem solventnostnem kapitalu, zavarovalno-tehničnih rezervacijah ali obojem. O mejnih vrednostih skupine se Agencija za zavarovalni nadzor posvetuje z zadevnimi nadzornimi organi drugih držav članic in skupino.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor pri nadzoru transakcij znotraj skupine spremlja zlasti morebitna tveganja okužbe v skupini, nevarnost konflikta interesov ter raven in obseg tveganj.

401. člen (nadzor tveganja koncentracij in transakcij znotraj skupine na ravni končne nadrejene družbe)

Agencija za zavarovalni nadzor kot nadzornik skupine lahko po posvetovanju s člani kolegija odloči, da ne opravlja nadzora tveganja koncentracij in transakcij znotraj skupine na ravni končne nadrejene družbe na ravni EU, če

je ta družba podrejena družbi, ki je predmet dopolnilnega nadzora v skladu z drugim odstavkom 5. člena Direktive 2002/87/ES.

8.5. Ukrepi nadzora v skupini

402. člen (ukrepi nadzora v skupini)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor sprejme potrebne ukrepe v okviru nadzora na ravni skupine, če:

1. zavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding s sedežem v Republiki Sloveniji zavarovalnici, zavarovalnemu holdingu oziroma mešanemu finančnemu holdingu s sedežem v Republiki Sloveniji ali v drugi državi članici ne posreduje informacij, pomembnih za opravljanje nadzora na ravni skupine;
2. zavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding s sedežem v Republiki Sloveniji ni vzpostavil ali ne uresničuje trdnega in zanesljivega sistema upravljanja iz 374. člena tega zakona v skladu z določbami tega zakona in predpisi o upravljanju tveganj;
3. zavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding s sedežem v Republiki Sloveniji ni vzpostavil ali ne uresničuje sistema poročanja iz 374. člena tega zakona;
4. zavarovalnica iz prvega ali drugega odstavka 376. člena tega zakona ne izpolnjuje zahtev tega zakona in predpisov o upravljanju tveganj glede zahtevanega solventnostnega kapitala na ravni skupine;
5. zavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding iz prvega odstavka 377. člena tega zakona ne izvaja lastne ocene tveganj in solventnosti na ravni skupine iz 374. člena tega zakona;
6. zavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding s sedežem v Republiki Sloveniji pri svojem poslovanju ne spoštuje omejitev, določenih s tem zakonom, in predpisi o upravljanju tveganj,;
7. zavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding iz 377. člena tega zakona ne izračunava zahtevanega solventnostnega kapitala na ravni skupine in ne poroča Agenciji za zavarovalni nadzor v skladu z določbami 8.3. oddelka tega zakona in predpisi o upravljanju tveganj;
8. zavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding s sedežem v Republiki Sloveniji ne ravna v skladu z odredbo o odpravi kršitev;
9. posli znotraj skupine ali tveganja koncentracije ogrožajo finančni položaj zavarovalnice, zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga s sedežem v Republiki Sloveniji;
10. poslovodstvo nadrejenega zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga s sedežem v Republiki Sloveniji ne izpolnjuje pogojev iz 375. člena tega zakona;
11. zavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding iz prvega odstavka 377. člena tega zakona ne objavi poročila o solventnosti in finančnem položaju na ravni skupine v skladu s 403. členom tega zakona.

(2) Ukrepi Agencije za zavarovalni nadzor temeljijo na informacijah, ki jih je pridobila z opravljanjem nadzora ali od nadzornika skupine.

(3) Če je Agencija za zavarovalni nadzor nadzornik skupine in ima zavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding, ki je del skupine, sedež v drugi državi članici, sporoči nadzornemu organu države sedeža te zavarovalnice, zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega

holdinga svoje ugotovitve glede kršitev te zavarovalnice, zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga. Agencija pri izrekanju ukrepov nadzora iz tega člena ravna v skladu z akti, ki jih izda Evropska komisija na podlagi tretjega odstavka 258. člena Direktive 2009/138/ES.

(4) Za ukrepe Agencije za zavarovalni nadzor, ki jih sprejme za namen nadzora na ravni skupine, nad zavarovalnico, zavarovalnim holdingom ali mešanim finančnim holdingom s sedežem v Republiki Sloveniji se smiselno uporabljata 281. in 283. člen tega zakona ter določbe 7.4. do 7.8. oddelka tega zakona.

8.6. Poročilo o solventnosti in finančnem položaju skupine

403. člen

(poročilo o solventnosti in finančnem položaju skupine)

(1) Osebe iz prvega odstavka 377. člena tega zakona vsaj enkrat letno javno objavijo poročilo o solventnosti in finančnem položaju skupine. Za poročilo o solventnosti in finančnem položaju skupine se uporabljajo:

- določbe 261. do 264. člena tega zakona,
- akti, ki jih izda Evropska komisija na podlagi četrtega odstavka 256. člena Direktive 2009/138/ES, in
- izvedbeni tehnični standardi, ki jih izda Evropska komisija na podlagi petega odstavka 256. člena Direktive 2009/138/ES.

(2) Če Agencija za zavarovalni nadzor kot nadzornik skupine soglaša, lahko poročilo o solventnosti in finančnem položaju skupine, ki ga pripravi udeležena družba, vsebuje:

1. informacije na ravni skupine v skladu s prvim odstavkom tega člena in
2. informacije v skladu z 261. do 264. členom tega zakona za katerokoli podrejeno družbo s sedežem v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici, ki so posamično prepoznavne.

(3) Pred izdajo soglasja iz prejšnjega odstavka se Agencija za zavarovalni nadzor posvetuje in upošteva stališče drugih članov kolegija.

(4) Če skupno poročilo o solventnosti in finančnem položaju, ki ga je odobril nadzornik skupine za posamezno podrejeno zavarovalnico s sedežem v Republiki Sloveniji, ne vsebuje vseh podatkov v skladu s 261. do 264. členom tega zakona, lahko Agencija za zavarovalni nadzor od te podrejene zavarovalnice zahteva razkritje manjkajočih podatkov.

(5) Osebe iz prvega odstavka tega člena oziroma podrejena zavarovalnica s sedežem v Republiki Sloveniji zagotovijo, da je poročilo oziroma skupno poročilo o solventnosti in finančnem položaju v slovenskem jeziku objavljeno na javnih spletnih straneh te družbe.

8.7. Tretje države

404. člen

(nadzor na ravni skupine, če ima nadrejena družba sedež v tretji državi: ugotavljanje enakovrednosti nadzorne ureditve)

(1) Če zavarovalnica, ki je podrejena zavarovalnici s sedežem v tretji državi, zavarovalnemu holdingu s sedežem v tretji državi ali mešanemu finančnemu holdingu s sedežem v tretji državi, ni subjekt nadzora na ravni skupine, za katerega je pristojna in odgovorna Agencija za zavarovalni nadzor po 356. členu tega zakona ali nadzorni organ druge države članice, Agencija za zavarovalni nadzor ali na zahtevo nadrejene družbe ali druge zavarovalnice v skupini ali na lastno pobudo preveri, ali je ta zavarovalnica subjekt nadzora na ravni skupine, ki ga opravlja nadzorni organ te tretje države, in ali je nadzor enakovreden nadzoru na ravni skupine po tem zakonu.

(2) Če je nadzorna ureditev tretje države predhodno preverila Evropska komisija v skladu s tretjim odstavkom 260. člena Direktive 2009/138/ES, Agencija za zavarovalni nadzor rezultate te preveritve upošteva in ne opravi preverjanja iz prejšnjega odstavka .

(3) Pred sprejetjem odločitve po prvem odstavku tega člena se Agencija za zavarovalni nadzor posvetuje z zadevnimi nadzornimi organi drugih držav članic in EIOPA ter ravna v skladu z akti, ki jih Evropska komisija izda na podlagi drugega odstavka 260. člena Direktive 2009/138/ES.

405. člen

(nadrejena družba s sedežem v tretji državi v primeru enakovrednosti nadzorne ureditve)

(1) Če je nadzorna ureditev na ravni skupine v tretji državi v skladu s prejšnjim členom enakovredna, opravlja nadzor na ravni skupine, v katero je vključena zavarovalnica, nadzorni organ tretje države.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka se za sodelovanje Agencije za zavarovalni nadzor z nadzornikom skupine iz tretje države smiselno uporablja 8.1. oddelek tega zakona.

406. člen

(nadrejena družba s sedežem v tretji državi v primeru, da enakovrednost nadzora ne obstaja)

(1) Če nadzorna ureditev na ravni skupine, v tretji državi, kjer ima sedež nadrejena družba, v skladu s 404. členom tega zakona ni enakovredna, opravlja v primerih iz 356. in 357. člena tega zakona nadzor na ravni skupine Agencija za zavarovalni nadzor.

(2) Za namen nadzora na ravni skupine, ko ima nadrejena družba sedež v tretji državi, katere nadzorna ureditev na ravni skupine ni enakovredna in opravlja nadzor na ravni skupine Agencija za zavarovalni nadzor ali nadzorni organ druge države članice, se smiselno uporabljajo 357. do 393. in 399. do 403. člen tega zakona.

(3) Nadzor na ravni skupine iz prejšnjega odstavka se opravi na ravni zavarovalnega holdinga, mešanega finančnega holdinga ali zavarovalnice tretje države.

(4) Nadrejena družba s sedežem v tretji državi se pri izračunu solventnosti skupine obravnava kot zavarovalnica, za katero se uporabljajo 4.9. do 4.11. oddelki tega zakona glede lastnih virov sredstev in če gre za:

1. zavarovalni holding ali mešani finančni holding tretje države, določbe 386. člena tega zakona glede zahtevanega solventnostnega kapitala;
2. zavarovalnico tretje države, določbe 387. člena tega zakona glede zahtevanega solventnostnega kapitala.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor lahko v primeru, ko opravlja nadzor na ravni skupine, katere nadrejena družba ima sedež v tretji državi, po predhodnem posvetovanju s člani kolegija določi in uporabi druge ustrezne nadzorne postopke in ukrepe, da se dosežejo cilji nadzora na ravni skupine. Agencija za zavarovalni nadzor lahko zlasti zahteva, da se ustanovi zavarovalni holding ali mešani finančni holding s sedežem v EU in da se ta naslov uporablja za zavarovalnice v skupini, na čelu katere je ta zavarovalni holding.

407. člen

(nadrejena družba s sedežem v tretji državi: ravni)

(1) Če je nadrejena družba s sedežem v tretji državi podrejena zavarovalnemu holdingu, mešanemu finančnemu holdingu ali zavarovalnici s sedežem v tretji državi, izvede Agencija za zavarovalni nadzor preverjanje enakovrednosti nadzorne ureditve na ravni skupine iz 404. člena tega zakona samo v državi, v kateri ima sedež končna nadrejena družba.

(2) Če v tretji državi končne nadrejene družbe ne obstaja enakovrednost nadzorne ureditve na ravni skupine, lahko Agencija za zavarovalni nadzor izvede preverjanje enakovrednosti nadzorne ureditve v tretji državi, kjer ima sedež nadrejena družba na nižji ravni. V tem primeru Agencija za zavarovalni nadzor skupini obrazloži svojo odločitev.

(3) Za nadzor na ravni skupine, ki ima več ravni v tretjih državah, se smiselno uporabljata člena 405 in 406 tega zakona.

8.8. Mešani zavarovalni holding in mešani finančni holding

408. člen

(nadzor mešanega zavarovalnega holdinga)

(1) Če je nadrejena družba zavarovalnice mešani zavarovalni holding, Agencija za zavarovalni nadzor izvaja nadzor transakcij:

1. med mešanim zavarovalnim holdingom in eno ali več zavarovalnicami ter
2. povezanimi družbami z mešanim zavarovalnim holdingom in temi zavarovalnicami.

(2) Za nadzor transakcij iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo 369. do 373. člen, 400. člen in 402. člen tega zakona.

409. člen

(nadzor mešanega finančnega holdinga)

(1) Če Agencija za zavarovalni nadzor ugotovi, da je mešani finančni holding podvržen enakovrednim, na tveganju temelječim določbam glede nadzora v skladu s tem zakonom in v skladu z Direktivo 2002/87/ES, lahko Agencija za zavarovalni nadzor kot nadzornik skupine po posvetovanju z zadevnimi nadzornimi organi za nadzor mešanega finančnega holdinga uporabi samo določbe zakona, ki ureja finančne konglomerate.

(2) Če Agencija za zavarovalni nadzor ugotovi, da je mešani finančni holding podvržen enakovrednim, na tveganju temelječim določbam glede nadzora v skladu s tem zakonom in v skladu z Direktivo 2013/36/EU, lahko Agencija za zavarovalni nadzor kot nadzornik skupine po doseženem sporazumu z nadzornim organom, odgovornim za nadzor na konsolidirani podlagi, na podlagi Direktive 2013/36/EU za nadzor mešanega finančnega holdinga uporabi samo določbe zakona, ki ureja področje najpomembnejšega finančnega sektorja, kot je določen v zakonu, ki ureja finančne konglomerate.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor o odločitvi iz prvega ali drugega odstavka tega člena obvesti EIOPA in Evropski bančni organ, ustanovljen z Uredbo 1093/2010.

9. poglavje: STEČAJ ZAVAROVALNICE

9.1. Skupne določbe

410. člen (prepoved prisilne poravnave)

Nad zavarovalnico ni mogoče začeti postopka prisilne poravnave.

411. člen (uporaba določb za stečajni postopek)

Če s tem zakonom ni drugače določeno, se za stečaj zavarovalnice uporabljajo določbe zakona, ki ureja stečaj gospodarskih družb.

412. člen (stečajni razlogi)

Agencija za zavarovalni nadzor izda odločbo o ugotovitvi pogojev za začetek stečajnega postopka:

1. če na podlagi poročila iz drugega odstavka 323. člena tega zakona oceni, da se v času trajanja izredne uprave finančno stanje ni izboljšalo in zavarovalnica kljub izredni upravi ni sposobna tekoče izpolnjevati dospelih obveznosti, ali
2. če pri opravljanju nadzora nad zavarovalnico ugotovi, da premoženje zavarovalnice ne zadošča za poplačilo vseh terjatev upnikov zavarovalnice.

413. člen (začetek stečajnega postopka)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor pri pristojnem sodišču vloži predlog za začetek stečajnega postopka naslednji delovni dan po izdaji pisnega odpravka odločbe o ugotovitvi pogojev za začetek stečajnega postopka. Predlogu priloži odločbo o ugotovitvi pogojev za začetek stečajnega postopka.

(2) Sodišče izda sklep o začetku stečajnega postopka brez ponovnega preizkusa pogojev za začetek stečajnega postopka v roku treh delovnih dni od vložitve predloga iz prejšnjega odstavka.

(3) Proti sklepu o začetku stečajnega postopka iz prejšnjega odstavka ni pritožbe.

414. člen

(uporaba določil o postopku stečaja nad zavarovalnico, ki ima podružnico v drugi državi članici)

(1) V postopku stečaja nad zavarovalnico, ki ima podružnico v drugi državi članici, se smiselno uporabljajo tudi drugi odstavek 329. člena in 335., 336., 338. ter 339. člen tega zakona, če ni v drugem in tretjem odstavku tega člena določeno drugače.

(2) Sklep o začetku stečajnega postopka v obliki povzetka v Uradnem listu EU in dveh dnevnikih časopisih, ki izhajata na celotnem območju države članice, v kateri ima zavarovalnica podružnico, objavi stečajno sodišče.

(3) Terjatve upnikov se prijavijo stečajnemu sodišču.

415. člen

(obveščanje znanih upnikov o začetku stečaja nad zavarovalnico, ki ima podružnico v državi članici)

(1) O izdaji sklepa o začetku stečajnega postopka nad zavarovalnico, ki ima podružnico v državi članici, stečajni upravitelj posamično, v slovenskem jeziku, takoj obvesti tudi vse znane upnike zavarovalnice, ki imajo prebivališče oziroma sedež na območju držav članic, in sicer na posebnem obrazcu, na katerem je v vseh uradnih jezikih Evropskih skupnosti naslov: »Vabilo za prijavo terjatev in roki, ki jih je treba spoštovati«.

(2) Obvestilo iz prejšnjega odstavka vsebuje naslednje informacije:

- ime in naslov organa, ki bo vodil postopek stečaja, in organa, ki mu je treba poslati prijavo terjatev;
- rok, v katerem upniki prijavijo svoje terjatve, in posledice zamude roka;
- o pravicah in dolžnostih upnikov v postopku stečaja, predvsem ali upniki, ki imajo privilegirane terjatve, in upniki, ki imajo terjatve zavarovane s stvarnimi pravicami, prav tako vložijo prijavo;
- o vplivu začetka postopka stečaja na zavarovalne pogodbe, še posebno o datumu prenehanja njihove veljavnosti in posledicah na pravice ter dolžnosti zavarovalcev, zavarovancev ali drugih upravičencev.

(3) Stečajni upravitelji upnike redno obveščajo glede napredovanja stečajnega postopka.

(4) Za obveščanje upnikov iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja pravdni postopek, v delu, kjer je urejena osebna vročitev.

416. člen

(stečajni upravitelj)

(1) Stečajnega upravitelja imenuje sodišče na predlog Agencije za zavarovalni nadzor. Agencija za zavarovalni nadzor lahko za stečajnega upravitelja predlaga samo osebo, ki ima veljavno dovoljenje ministra, pristojnega za

pravosodje, za opravljanje funkcije upravitelja v postopkih zaradi insolventnosti in prisilne likvidacije.

(2) Če nastopijo razlogi za razrešitev stečajnega upravitelja, sodišče pred odločitvijo o njegovi razrešitvi o razlogih obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor in jo pozove, da se o razlogih izjavi v roku, ki ne sme biti krajši od treh in ne daljši od osmih dni.

417. člen

(oklic o začetku stečajnega postopka)

Oklic o začetku stečajnega postopka nad zavarovalnico poleg podatkov, ki jih obsega oklic po zakonu, ki ureja stečaj gospodarskih družb, obsega tudi:

1. opozorilo zavarovalcem, zavarovancem in drugim upravičencem na pravne posledice začetka stečajnega postopka nad zavarovalnico iz 418. člena tega zakona,
2. ime, priimek in naslov kuratorja, če je bil ta postavljen.

418. člen

(prenehanje zavarovalnih pogodb)

Zavarovalne pogodbe, ki jih je sklenila zavarovalnica, prenehajo veljati z iztekom 30. dne, šteto od objave oklica o začetku stečajnega postopka nad zavarovalnico v Uradnem listu Republike Slovenije.

419. člen

(mnenje Agencije za zavarovalni nadzor)

(1) Kadar sodišče v zvezi z unovčevanjem stečajne mase po zakonu, ki ureja stečaj gospodarskih družb, odloča na podlagi predhodnega mnenja upniškega odbora, v primeru stečaja zavarovalnice pridobi tudi mnenje Agencije za zavarovalni nadzor.

(2) Za mnenje Agencije za zavarovalni nadzor iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja stečaj gospodarskih družb, o mnenju upniškega odbora.

420. člen

(obveščanje Agencije za zavarovalni nadzor)

Stečajni upravitelj izvod svojih poročil o poteku stečajnega postopka hkrati s predložitvijo sodišču predloži tudi Agenciji za zavarovalni nadzor.

421. člen

(prednostno poplačilo terjatev iz zavarovalnih pogodb)

(1) Terjatve iz zavarovalnih pogodb se iz sredstev, ki krijejo zavarovalno-tehnične rezervacije, izplačajo kot prednostne terjatve pred poplačilom prednostnih terjatev, kot so opredeljene v zakonu, ki ureja stečaj gospodarskih družb.

(2) Terjatve iz prejšnjega odstavka se izplačajo po naslednjem vrstnem redu:
1. terjatve iz življenjskih oziroma premoženjskih zavarovanj, razen terjatev iz zavarovanj iz 422. člena tega zakona v višini, v kateri so bile poplačane iz sredstev iz 423. člena tega zakona, in razen terjatev iz 3. točke tega odstavka,

se prednostno izplačajo iz sredstev iz registra sredstev življenjskih oziroma premoženjskih zavarovanj, ki se vodijo v skladu s 240. členom tega zakona;

2. terjatve iz življenjskih in premoženjskih zavarovanj iz prejšnje točke, ki niso bile poplačane iz sredstev iz registrov sredstev, se poplačajo iz preostalih sredstev iz navedenih registrov;

3. terjatve iz zavarovanj na povrnitev dela premije, vplačane za obdobje po prenehanju zavarovanja, ter na povrnitev premije za zavarovanja, ki niso stopila v veljavo pred uvedbo stečajnega postopka zaradi odstopa, razveljavitve ali iz drugih razlogov.

9.2. Posebne določbe za poplačilo terjatev tistih vrst zavarovanj, v zvezi s katerimi obstoji pravica do izplačila terjatev na določenih sredstvih zavarovalnice

422. člen (uporaba določb tega oddelka)

Kadar v zvezi z zavarovanji obstoji na določenih sredstvih zavarovalnice pravica, da se v primeru stečaja poplačajo terjatve iz teh zavarovanj iz teh določenih sredstev, se za terjatve iz teh zavarovanj uporabljajo določbe tega oddelka.

423. člen (ločitvena pravica)

(1) Z dnem začetka stečajnega postopka pridobijo upravičenci iz zavarovanj iz prejšnjega člena tega zakona za poplačilo svojih terjatev ločitveno pravico na sredstvih iz prejšnjega člena tega zakona.

(2) Upravičenci iz zavarovanj iz prejšnjega člena imajo pravico, da se iz sredstev, na katerih pridobijo ločitveno pravico, izplačajo njihove terjatve pred drugimi terjatvami v višini, ki je enaka zahtevanemu kritju v zvezi z zavarovanjem, iz katerega izvira terjatev.

(3) Če sredstva iz prejšnjega odstavka ne zadoščajo za celotno poplačilo terjatev iz prejšnjega odstavka, se te terjatve poplačajo v višini, ki je v enakem razmerju z zahtevanim kritjem v zvezi z zavarovanjem, iz katerega izvira terjatev, kot je razmerje med celotno vrednostjo sredstev iz prejšnjega odstavka in zahtevanim kritjem za vsa zavarovanja, ki jih je sklenila zavarovalnica v zvezi s temi sredstvi .

(4) Druge terjatve iz zavarovanj iz prejšnjega člena se poplačajo iz sredstev iz drugega odstavka tega člena, ki ostanejo po poplačilu terjatev iz drugega odstavka tega člena.

(5) Če sredstva iz drugega odstavka tega člena ne zadoščajo za celotno poplačilo drugih terjatev iz prejšnjega odstavka, se te terjatve iz sredstev iz drugega odstavka tega člena poplačajo sorazmerno.

(6) Za ugotavljanje višine terjatve in skupne višine zahtevanega kritja je odločilno stanje terjatev in skupne višine zahtevanega kritja na dan začetka stečajnega postopka.

424. člen (ločen račun denarnih sredstev v stečaju)

(1) Stečajni upravitelj pri organizaciji, ki opravlja posle plačilnega prometa, poleg splošnega računa stečajnega dolžnika za vsako skupino sredstev iz 422. člena tega zakona odpre poseben denarni račun te skupine sredstev .

(2) Celotno poslovanje z denarnimi sredstvi, pridobljenimi z unovčenjem sredstev iz 422. člena tega zakona, stečajni upravitelj opravlja prek posebnega denarnega računa iz prejšnjega odstavka.

(3) Vsak nalog za izplačilo iz posebnega denarnega računa iz prvega odstavka tega člena poleg stečajnega upravitelja odobri tudi kurator.

425. člen (kurator)

(1) Zaradi zaščite interesov upravičencev iz zavarovanj iz 422. člena tega zakona imenuje stečajno sodišče na predlog Agencije za zavarovalni nadzor s sklepom o začetku stečajnega postopka kuratorja.

(2) Za kuratorja je lahko imenovana oseba, ki izpolnjuje pogoje za imenovanje za stečajnega upravitelja in ki ima ustrezno znanje ter izkušnje s področja zavarovalništva.

(3) Stečajni upravitelj kuratorju omogoči pregled poslovnih knjig in drugih evidenc ter dokumentacije zavarovalnice v obsegu, ki je potreben za ugotovitev obsega sredstev iz 422. člena tega zakona, prijavo terjatev upravičencev ter uresničevanje drugih pooblastil, ki jih ima kurator po tem zakonu.

(4) Kadar zakon, ki ureja stečaj gospodarski družb, določa, da je treba pridobiti mnenje oziroma soglasje upniškega odbora, je treba v zvezi s sredstvi iz 422. člena tega zakona pridobiti tudi mnenje oziroma soglasje kuratorja.

(5) Glede nagrade kuratorja ter njegovih pooblastil in dolžnosti se smiselno uporabljajo predpisi, ki veljajo za stečajnega upravitelja.

426. člen (prijava in preizkus terjatev)

(1) Rok za prijavo terjatev iz prvega odstavka 423. člena tega zakona je tri mesece od objave oklica o začetku stečajnega postopka v Uradnem listu Republike Slovenije.

(2) Kurator v imenu in za račun upravičencev prijavi terjatve iz prvega odstavka 423. člena tega zakona in o prijavi obvestiti upravičence. Upravičenci lahko tudi sami prijavijo svoje terjatve.

(3) Terjatve, ki jih prijavi kurator, veljajo v stečajnem postopku zavarovalnice za ugotovljene in se zanje ne uporabljajo določbe zakona, ki ureja stečaj gospodarski družb o preizkusu terjatev.

(4) Kadar je terjatev poleg kuratorja prijavil tudi upravičenec, se prijava terjatve upravičenca upošteva in preizkusi samo v delu, v katerem presega terjatev, ki jo je v imenu in za račun tega upravičenca prijavil kurator.

10. poglavje: POSTOPEK ODLOČANJA AGENCIJE ZA ZAVAROVALNI NADZOR V POSAMIČNIH ZADEVAH

10.1. Splošne določbe

427. člen

(uporaba določb o postopku)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor odloča o posamičnih zadevah, za katere je pristojna po tem ali drugem zakonu, po postopku, določenem v tem poglavju, razen če zakon za posamezno vrsto postopka določa drugače.

(2) Če ni v tem zakonu drugače določeno, se za postopek odločanja Agencije za zavarovalni nadzor uporabljajo določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek.

(3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka v postopku odločanja Agencije za zavarovalni nadzor ni mogoče zahtevati vrnitve v prejšnje stanje ali vložiti izrednih pravnih sredstev.

(4) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka je v postopku odvzema dovoljenja dovoljena obnova postopka, vendar samo zaradi novih dejstev in novih dokazov, in če je predlog za obnovo postopka vložen v roku enega leta od pravnomočnosti odločbe o odvzemu dovoljenja.

428. člen

(organi postopka in odgovornost za škodo)

(1) Organa postopka sta senat in predsednik senata.

(2) Predsednik in člani senata ter strokovni delavci Agencije za zavarovalni nadzor, ki opravljajo posamezna dejanja v postopkih odločanja o posamičnih zadevah, za katere je pristojna Agencija za zavarovalni nadzor po tem ali drugem zakonu, ne odgovarjajo za škodo, ki jo povzročijo strankam ali drugim osebam pri opravljanju dejanj v teh postopkih, razen če je škoda povzročena namenoma ali iz hude malomarnosti.

429. člen

(sestava in pristojnost senata)

(1) Senat sestavljajo vsi člani strokovnega sveta Agencije za zavarovalni nadzor, od katerih je eden predsednik senata. Seja senata se šteje za sejo strokovnega sveta.

(2) Senat odloča:

- 1. o vseh posamičnih zadevah, o katerih je treba odločiti z odločbo, razen če zakon za posamezen primer določa pristojnost predsednika senata, in**
- 2. o ugovorih proti odredbam predsednika senata.**

(3) Postopek do izdaje odločbe vodi predsednik senata ali strokovni delavec Agencije za zavarovalni nadzor, ki lahko v skladu z zakonom, ki ureja upravni postopek, vodi upravni postopek in ga za to pooblasti predsednik senata.

430. člen

(predsednik senata)

(1) Pristojnosti predsednika senata pri vodenju postopka in odločanju o posamezni zadevi opravlja član strokovnega sveta agencije, ki ga izvolijo člani strokovnega sveta.

(2) Predsednik senata odloča:

1. o vseh posamičnih zadevah, o katerih se odloča z odredbo ali s sklepom;
2. o vprašanjih, ki se tičejo postopka, in o tistih vprašanjih, ki se kot postranska vprašanja pojavijo v zvezi z izvedbo postopka in se o njih ne odloča z odločbo;
3. o zahtevah za vpis v registre, ki jih po zakonu vodi Agencija za zavarovalni nadzor; in
4. o drugih posamičnih zadevah, o katerih je treba odločiti z odločbo, če za posamezen primer tako določa zakon.

431. člen **(seja senata)**

(1) Senat odloča po posvetovanju z glasovanjem na seji, ki ni javna.

(2) Senat veljavno odloča, če je na seji navzoča večina članov senata.

(3) Predsednik senata vodi posvetovanje in glasovanje ter glasuje zadnji. Njegova dolžnost je skrbeti, da se vsa vprašanja vsestransko in popolnoma obravnavajo.

(4) Če so glasovi glede posameznih vprašanj, o katerih se glasuje, porazdeljeni na več različnih mnenj, tako da nobeno od njih nima potrebne večine, se vprašanja ločijo in glasovanje ponavlja, dokler se ne doseže večina. Če se tako ne dobi večine, se odločitev doseže tako, da se glasovi, ki so za subjekt nadzora najmanj ugodni, prištejejo glasovom, ki so od teh manj neugodni, dokler se ne doseže potrebne večine.

(5) Člani senata ne smejo odkloniti glasovanja o vprašanjih, ki jih postavi predsednik senata. Vendar pa članu senata, ki je glasoval za ustavitev postopka za odvzem dovoljenja in ostal v manjšini, ni treba glasovati o sankciji. Če ne glasuje, se šteje, da se strinja z glasom, ki je za subjekt nadzora najugodnejši.

(6) Odločitev je sprejeta, če zanjo glasuje večina članov senata, ki so navzoči na seji.

(7) Ne glede na prejšnji odstavek je odločitev o odvzemu dovoljenja sprejeta, če zanjo glasuje večina vseh članov senata.

432. člen **(zapisnik o posvetovanju in glasovanju)**

(1) O posvetovanju in glasovanju se sestavi poseben zapisnik.

(2) Zapisnik o posvetovanju in glasovanju obsega potek glasovanja in sprejeto odločitev.

(3) Posebna mnenja se priložijo zapisniku o posvetovanju in glasovanju, če niso vpisana v samem zapisniku o posvetovanju in glasovanju.

(4) Zapisnik o posvetovanju in glasovanju podpišejo vsi člani senata in zapisnikar.

(5) Zapisnik o posvetovanju in glasovanju se zapre v poseben ovitek. Ta zapisnik sme pregledati samo sodišče, ko odloča v upravnem sporu. V tem primeru sodišče zapisnik spet zapre v poseben ovitek in na ovitku označi, da je zapisnik pregledalo.

433. člen
(izjave strank)

(1) Stranke dajejo svoje izjave pisno.

(2) V primeru iz drugega odstavka 435. člena tega zakona lahko stranke dajejo svoje izjave tudi ustno na obravnavi.

434. člen
(možnost izjave)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor pred izdajo odločbe, ki jo izda po uradni dolžnosti in proti kateri ni ugovora, stranko pozove, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembni za odločitev, če zakon v posameznem primeru ne določa drugačnega načina zagotovitve možnosti stranki, da se izjavi.

(2) Poziv iz prejšnjega odstavka vsebuje:

1. določno navedbo dejstev in okoliščin, o katerih naj se stranka izjavi, in dokazov, iz katerih ta dejstva izhajajo;
2. rok za izjavo, ki ne sme biti krajši od osmih dni;
3. pouk stranki, da izjavi priloži listinske dokaze, če se nanje sklicuje, in da po poteku roka za izjavo ne bo imela pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

(3) V izjavi lahko stranka navaja dejstva, iz katerih izhaja, da dejstva in okoliščine, navedene v pozivu iz prvega odstavka tega člena, ne obstajajo, in predlaga dokaze, s katerimi dokazuje obstoj zatrjevanih dejstev. Če se stranka v izjavi sklicuje na listinske dokaze, jih priloži izjavi.

(4) Če stranka izjavi ne priloži listinskih dokazov, se ne uporabljajo določbe o nepopolnih vlogah, temveč Agencija za zavarovalni nadzor pri odločanju upošteva zgolj tiste dokaze, ki so priloženi izjavi.

(5) Po poteku roka za izjavo stranka nima pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

435. člen
(odločanje)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor odloča brez naroka.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek Agencija za zavarovalni nadzor lahko razpiše ustno obravnavo:

1. če je treba za razjasnitev ali ugotovitev odločilnih dejstev zaslišati stranko, priče ali izvedence,

2. če sta v postopku udeleženi dve ali več strank z nasprotujočimi si interesi,
3. v drugih primerih, če presodi, da je to koristno za razjasnitev zadeve.

436. člen
(vrste odločb)

- (1) Agencija za zavarovalni nadzor izdaja odločbe v obliki odločb, sklepov in odredb.
- (2) Proti odločbam Agencije za zavarovalni nadzor ni pritožbe.

437. člen
(odločba)

Z odločbo Agencija za zavarovalni nadzor odloča o izdaji in odvzemu dovoljenj in o drugih zadevah, razen o tistih, za katere zakon določa, da o njih odloča s sklepom ali odredbo.

438. člen
(oblika in vročitev odločbe)

- (1) Odločba se izda pisno.
- (2) Izvirnik odločbe podpiše predsednik senata.
- (3) Strankam se vroči overjen prepis odločbe.

439. člen
(sestavni deli odločbe)

- (1) Vsaka odločba obsega uvod, izrek in pouk o pravnem sredstvu.
- (2) Poleg podatkov, ki jih obsega uvod odločbe po zakonu, ki ureja splošni upravni postopek, odločba Agencije za zavarovalni nadzor obsega tudi ime in priimek predsednika ter članov senata, ki so sodelovali pri odločanju.
- (3) Odločba je obrazložena, če zakon ne določa drugače. V obrazložitvi so obrazloženi tudi tisti sklepi, proti katerim ni dovoljen poseben postopek sodnega varstva.
- (4) Ugotovitvena odločba, s katero Agencija za zavarovalni nadzor ugotovi nastop določenega dejstva na podlagi določb tega zakona, ima lahko skrajšano obrazložitev, ki vsebuje samo sklicevanje na predpise, na podlagi katerih se izdaja ugotovitvena odločba.
- (5) Odločba, s katero Agencija za zavarovalni nadzor v postopku, začetem na predlog stranke, ugotovi zahtevek stranke, ima lahko skrajšano obrazložitev, ki vsebuje samo kratko obrazložitev strankinega zahtevka in sklicevanje na predpise, na podlagi katerih je bilo o zadevi odločeno.

440. člen
(sklep)

(1) S sklepom odloča Agencija za zavarovalni nadzor o vprašanih, ki se tičejo postopka ali se pojavijo v zvezi s postopkom.

(2) Sklep je obrazložen in vsebuje pouk o pravnem sredstvu samo, če je proti sklepu dovoljen poseben postopek sodnega varstva.

(3) Za sklep se smiselno uporabljajo določbe 438. in 439. člena tega zakona.

(4) Poseben postopek sodnega varstva je dovoljen samo zoper sklep, zoper katerega je po določbah zakona, ki ureja splošni upravni postopek, dovoljena pritožba.

10.2. Postopek sodnega varstva

10.2.1. Skupne določbe

441. člen (postopek sodnega varstva)

(1) Proti odločbam Agencije za zavarovalni nadzor je dovoljeno začeti postopek sodnega varstva.

(2) Za postopek sodnega varstva iz prejšnjega odstavka se uporabljajo določbe zakona, ki ureja upravni spor, če ni s tem zakonom določeno drugače.

442. člen (pravica do sodnega varstva)

Proti odločbi, s katero Agencija za zavarovalni nadzor začne postopek za odvzem dovoljenja, ni posebnega postopka sodnega varstva. Odločba iz prejšnjega stavka se lahko izpodbija s tožbo v postopku sodnega varstva proti odločbi o odvzemu dovoljenja.

443. člen (pristojnost in sestava sodišča)

V postopku sodnega varstva odloča Upravno sodišče Republike Slovenije v senatu treh sodnikov.

444. člen (prednostno odločanje)

Zadeve v postopku sodnega varstva po tem zakonu so nujne in o njih sodišče odloča prednostno.

445. člen (tožba in odgovor na tožbo)

(1) Tožbo je treba vložiti v petnajstih dneh.

(2) Rok za odgovor na tožbo je osem dni.

446. člen

(nova dejstva in dokazi)

Tožnik v postopku sodnega varstva ne more navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

447. člen
(meje preizkusa)

Sodišče preizkusi odločbo Agencije za zavarovalni nadzor v mejah tožbenega zahtevka in v mejah razlogov, ki so navedeni v tožbi, pri tem pa po uradni dolžnosti pazi na bistvene kršitve določb postopka, kot jih določa zakon, ki ureja upravni spor.

448. člen
(seja)

Sodišče odloča brez glavne obravnave.

449. člen
(pravna sredstva)

Proti sodbi oziroma sklepu, izdanem v postopku sodnega varstva, ni pritožbe.

10.2.2. Postopek sodnega varstva proti odločbi o prenehanju zavarovalnice

450. člen
(uporaba določb)

(1) Določbe 10.2.2. pododdelka tega zakona se uporabljajo v postopku sodnega varstva proti odločbi o začetku prisilne likvidacije in proti odločbi o ugotovitvi pogojev za začetek stečaja (v nadaljnjem besedilu: odločba o prenehanju).

(2) Če ni v 10.2.2. pododdelku tega zakona drugače določeno, se v postopku sodnega varstva proti odločbi o prenehanju zavarovalnice oziroma zavarovalnega holdinga uporabljajo določbe 10.2.1. pododdelka tega zakona.

451. člen
(tožnik)

(1) Tožbo proti odločbi o prenehanju lahko vložijo:

1. zavarovalnica,
2. zavarovalni holding,
3. delničarji, katerih skupni deleži dosegajo najmanj desetino osnovnega kapitala zavarovalnice oziroma zavarovalnega holdinga.

(2) Če je tožnik zavarovalnica, jo v postopku sodnega varstva zastopa uprava, ki so ji zaradi odločbe o prenehanju zavarovalnice prenehala druga pooblastila in pristojnosti.

452. člen
(nova dejstva in dokazi)

(1) Ne glede na določbo 446. člena tega zakona lahko tožnik v tožbi proti odločbi o prenehanju zavarovalnice navaja nova dejstva in nove dokaze. Če se v tožbi sklicuje na listinske dokaze, te dokaze priloži tožbi.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor lahko v odgovoru na tožbo navaja nova dejstva in nove dokaze. Če se v odgovoru na tožbo sklicuje na listinske dokaze, te dokaze priloži odgovoru na tožbo.

(3) Če tožnik oziroma Agencija za zavarovalni nadzor tožbi oziroma odgovoru na tožbo ne priloži listinskih dokazov, na katere se sklicuje, se ne uporabljajo določbe o nepopolnih vlogah, temveč sodišče pri odločanju upošteva zgolj tiste dokaze, ki so tožbi oziroma odgovoru na tožbo priloženi.

(4) Po izteku roka za vložitev tožbe oziroma odgovora na tožbo stranke nimajo pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

453. člen (glavna obravnava in seja)

(1) Sodišče odloči po opravljeni glavni obravnavi.

(2) Sodišče lahko odloči brez glavne obravnave, če v pripravljalnem postopku ugotovi, da je bilo dejansko stanje v postopku izdaje odločbe o prenehanju zavarovalnice popolno in pravilno ugotovljeno ali da to ni sporno.

454. člen (odločanje)

(1) Če sodišče ugotovi, da so podani razlogi, zaradi katerih bi lahko po določbah zakona, ki ureja upravni spor, upravni akt odpravilo in s sodbo odločilo o stvari, odločbe o prenehanju zavarovalnice ne odpravi, temveč s sodbo samo ugotovi, da je odločba o prenehanju zavarovalnice nezakonita in da ni bilo pogojev za začetek prisilne likvidacije oziroma stečaja.

(2) Sodba iz prejšnjega odstavka ne vpliva na tek postopka prisilne likvidacije oziroma stečaja.

(3) V primeru iz prvega odstavka tega člena lahko delničarji uveljavijo morebitne odškodninske zahtevke proti Agenciji za zavarovalni nadzor v pravdi.

(4) Proti sodbi, s katero sodišče odloči v postopku sodnega varstva proti odločbi o prenehanju zavarovalnice, je ne glede na 449. člen tega zakona dovoljena pritožba, o kateri odloča Vrhovno sodišče v senatu treh sodnikov.

10.3. Postopek nadzora 10.3.1. Splošne določbe

455. člen (uporaba določb)

(1) Določbe 10.3. oddelka tega zakona o postopku nadzora se uporabljajo v vseh postopkih nadzora, ki ga opravlja Agencija za zavarovalni nadzor po tem ali drugem zakonu, če zakon za posamezen postopek nadzora ne določa drugače.

(2) V postopku nadzora se uporabljajo določbe 10.1. in 10.2. oddelkov tega zakona, če ni v 10.3. oddelku tega zakona drugače določeno.

(3) V postopku nadzora se smiselno uporabljajo tudi določbe zakona, ki ureja inšpekcijski nadzor, in sicer poglavja o vstopu v prostore, objekte in k napravam zavezanca ter poglavja o nemotenem opravljanju nalog inšpekcijskega nadzora.

456. člen

(posredovanje podatkov Agenciji za zavarovalni nadzor)

(1) Za izvajanje nalog po tem zakonu državni organi, organi lokalnih skupnosti, nosilci javnih pooblastil ter druge pravne osebe in organizacije, ki razpolagajo s podatki, potrebnimi za odločitev, Agenciji za zavarovalni nadzor na njeno zahtevo posredujejo zahtevane podatke in dokumente, potrebne za izvedbo postopka nadzora, vključno s podatki, ki so v skladu z določbami zakona, ki ureja gospodarske družbe, določeni kot poslovna skrivnost, in tajnimi podatki, to je podatki, ki jih kot tajne določa zakon, ki ureja tajne podatke.

(2) Osebe, navedene v prejšnjem odstavku, podatke iz prejšnjega odstavka posredujejo ne glede na pravila o dopustnosti posredovanja teh podatkov, a upoštevajoč pravila, ki določajo varnostne ukrepe ob posredovanju podatkov. Agencija za zavarovalni nadzor zagotovi varstvo njej posredovanih podatkov.

(3) Oseba iz prvega odstavka tega člena, na katero je Agencija za zavarovalni nadzor vložila zahtevo za posredovanje podatkov, Agenciji za zavarovalni nadzor v roku, ki ga določi Agencija za zavarovalni nadzor, posreduje pravilne in popolne podatke, ki jih je zahtevala Agencija za zavarovalni nadzor. Agencija za zavarovalni nadzor lahko uporabi podatke le za namen, za katerega jih je pridobila. Če oseba ne posreduje podatkov v zahtevanem roku, Agencija za zavarovalni nadzor določi nov rok za posredovanje podatkov.

457. člen

(stranka postopka nadzora)

(1) Stranka postopka nadzora je oseba, nad katero Agencija za zavarovalni nadzor opravlja nadzor (v nadaljnjem besedilu: subjekt nadzora).

(2) Subjekt nadzora nad zavarovalnico so tudi člani uprave zavarovalnice in poslovodstvo zavarovalnega holdinga.

458. člen

(vročanje)

(1) Spis se subjektu nadzora, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, vroči tako, da se izroči osebi, ki je pooblaščen za sprejem, ali delavcu, ki se najde v pisarni oziroma poslovnem prostoru.

(2) Vročitve članom uprave zavarovalnice oziroma poslovodstvu zavarovalnega holdinga se opravljajo z vročanjem zavarovalnici oziroma zavarovalnemu holdingu.

Šteje se, da je z vročitvijo zavarovalnici oziroma zavarovalnemu holdingu opravljena tudi vročitev članom uprave oziroma poslovodstvu.

(3) Kadar stranko v postopku nadzora zastopa odvetnik, se šteje, da je vročitev stranki opravljena, če je spis vročen odvetniku oziroma zaposlenemu v odvetniški pisarni.

(4) Subjektu nadzora, ki ni oseba iz prvega, drugega oziroma tretjega odstavka tega člena, se spisi vročijo tako, da se mu izročijo v stanovanju ali poslovnem prostoru osebe, pri kateri je zaposlen.

459. člen
(nadomestna osebna vročitev)

Za nadomestno osebno vročitev se uporabljajo določbe o obveznem osebnem vročanju, kot jih določa zakon, ki ureja upravni postopek.

460. člen
(vodenje postopka in izrekanje ukrepov nadzora)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor vodi postopek nadzora in izreka ukrepe nadzora po uradni dolžnosti.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor lahko izreče ukrep nadzora zavarovalnici tudi na predlog člana uprave ali nadzornega sveta zavarovalnice ali delničarjev, katerih skupni deleži dosegajo najmanj desetino osnovnega kapitala zavarovalnice, če na podlagi predloga ugotovi, da obstajajo razlogi za izrek ukrepa nadzora po uradni dolžnosti

(3) Agencija za zavarovalni nadzor lahko izreče ukrep nadzora zavarovalnemu holdingu tudi na predlog poslovodstva zavarovalnega holdinga ali lastnikov, katerih skupni deleži dosegajo najmanj desetino osnovnega kapitala zavarovalnega holdinga, če na podlagi predloga ugotovi, da obstajajo razlogi za izrek ukrepa nadzora po uradni dolžnosti

(4) Agencija za zavarovalni nadzor lahko začne postopek nadzora nad drugo osebo iz 275. člena tega zakona na podlagi prijave tržnega inšpektorja oziroma drugega pristojnega državnega organa, če na podlagi prijave ugotovi, da obstajajo razlogi za vodenje postopka nadzora po uradni dolžnosti, po uradni dolžnosti pa takrat, kadar iz informacij, ki jih pridobi pri opravljanju nadzora nad zavarovalnicami ali v zvezi z izvrševanjem drugih svojih pristojnosti, izhaja, da obstajajo razlogi za vodenje postopka nadzora po uradni dolžnosti.

10.3.2. Odredba o odpravi kršitev

461. člen
(uporaba določb o odredbi o odpravi kršitev)

(1) Določbe 10.3.2. pododdelka tega zakona se uporabljajo za postopek izdaje odredbe o odpravi kršitev iz 302. člena tega zakona.

(2) Določbe 10.3.2. pododdelka tega zakona se smiselno uporabljajo tudi za postopek:

- izdaje odredbe o dodatnem ukrepu nadzora za uresničevanje pravil o upravljanju tveganj iz 308. člena tega zakona in
- izdaje odredbe o prenehanju opravljanja zavarovalnih poslov oziroma o prenehanju opravljanja dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja iz 351. in 348. člena tega zakona.

462. člen

(vsebina odredbe o odpravi kršitev)

(1) Izrek odredbe o odpravi kršitev obsega:

- določen opis kršitev, katerih odprava je z odredbo o odpravi kršitev naložena,
- rok, v katerem subjekt nadzora odpravi kršitve in predloži poročilo o odpravi kršitev,
- način odprave kršitve, kadar Agencija za zavarovalni nadzor subjektu nadzora naloži, da kršitve odpravi na določen način,
- listine oziroma dokaze o odpravi kršitev, kadar Agencija za zavarovalni nadzor subjektu nadzora naloži, da o odpravi kršitev predloži določene listine oziroma druge dokaze.

(2) Odredba o odpravi kršitev je obrazložena.

463. člen

(ugovor proti odredbi o odpravi kršitev)

(1) Proti odredbi o odpravi kršitev ima subjekt nadzora pravico vložiti ugovor v osmih dneh od vročitve.

(2) Če je upravičena oseba pravočasno vložila ugovor, se rok za odpravo kršitev, določen z odredbo o odpravi kršitev, podaljša za čas od vložitve ugovora do vročitve odločbe o ugovoru.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek lahko Agencija za zavarovalni nadzor z odredbo o odpravi kršitev odloči, da ugovor ne zadrži izvršitve, če zaradi narave kršitve z izvršitvijo odredbe o odpravi kršitev ni mogoče odlašati.

(4) O ugovoru Agencija za zavarovalni nadzor odloči v roku 15 dni od prejema ugovora.

(5) Pravico vložiti ugovor proti odredbi o odpravi kršitev, s katero je Agencija za zavarovalni nadzor odredila dodatni ukrep iz 5. točke prvega odstavka 308. člena tega zakona, ima tudi član uprave zavarovalnice oziroma član posloводства zavarovalnega holdinga, na katerega se nanaša.

464. člen

(razlogi za ugovor)

Ugovor proti odredbi o odpravi kršitev je dopusten, če:

- 1. je odredbo o odpravi kršitev izdala oseba, ki ni bila pristojna za izdajo odredbe;**
- 2. kršitev, katere odprava je z odredbo o odpravi kršitev naložena, ni podana;**
- 3. dejanje oziroma opustitev, ki je bila razlog za izdajo odredbe o odpravi kršitev, nima znakov kršitve;**
- 4. odredbe o odpravi kršitev ni mogoče izvršiti;**

- 5. bi izvršitev odredbe o odpravi kršitev povzročila kakšno dejanje, ki je v nasprotju s prisilnimi predpisi;**
- 6. je bila z odredbo o odpravi kršitev naložena odprava kršitev osebi, nad katero Agencija za zavarovalni nadzor ni pristojna opravljati nadzora;**
- 7. je z odredbo o odpravi kršitev v nasprotju z zakonom naložena predložitev poročila pooblaščenega revizorja o odpravi kršitev;**
- 8. je v odredbi o odpravi kršitev zmotno ali nepopolno ugotovljeno dejansko stanje.**

465. člen
(vsebina ugovora)

(1) Ugovor obsega:

- 1. navedbo odredbe o odpravi kršitev, proti kateri se vlaga;
- 2. izjavo, da se odredba o odpravi kršitev izpodbija v celoti ali v določenem delu;
- 3. razloge za ugovor;
- 4. druge podatke, ki jih obsega vsaka vloga.

(2) V ugovoru lahko subjekt nadzora navaja dejstva, iz katerih izhaja, da kršitve, katerih odprava mu je bila z odredbo o odpravi kršitev naložena, niso podane, in predlaga dokaze, s katerimi dokazuje obstoj zatrjevanjih dejstev. Če se subjekt nadzora v izjavi sklicuje na listinske dokaze, te dokaze priloži ugovoru.

(3) Če subjekt nadzora ugovoru ne priloži listinskih dokazov, se ne uporabljajo določbe o nepopolnih vlogah, temveč Agencija za zavarovalni nadzor pri odločanju upošteva zgolj tiste dokaze, ki so priloženi ugovoru.

(4) Po izteku roka za ugovor subjekt nadzora nima pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

466. člen
(meje preizkusa odredbe o odpravi kršitev)

Agencija za zavarovalni nadzor preizkusi odredbo o odpravi kršitev v tistem delu, v katerem se izpodbija z ugovorom in v mejah razlogov, navedenih in obrazloženih v ugovoru.

467. člen
(odločanje o ugovoru)

(1) O ugovoru odloča Agencija za zavarovalni nadzor z odločbo.

(2) Pri odločanju o ugovoru lahko Agencija za zavarovalni nadzor ugovor zavrže ali zavrne ali pa spremeni odredbo o odpravi kršitev ali jo odpravi.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor ugovor zavrže, če ugovor ni dovoljen, če je prepozen ali če ga je vložila neupravičena oseba.

(4) Če Agencija za zavarovalni nadzor ugotovi, da je podan razlog iz 1., 2., 3. ali 6. točke 464. člena tega zakona, odpravi odredbo o odpravi kršitev.

(5) Če Agencija za zavarovalni nadzor ugotovi, da je podan razlog iz 4., 5., 7. ali 8. točke 464. člena tega zakona, glede na naravo kršitve odpravi odredbo o odpravi

kršitev ali jo spremeni. Agencija za zavarovalni nadzor pri odločanju o ugovoru odredbe o odpravi kršitev ne sme spremeniti v škodo subjekta nadzora.

10.3.3. Odvzem dovoljenja

468. člen (začetek postopka za odvzem dovoljenja)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor začne postopek za odvzem dovoljenja, ki ga je izdala, če iz podatkov, s katerimi razpolaga, izhaja utemeljen sum, da je podan kateri od razlogov za odvzem dovoljenja, določen z zakonom.

(2) O začetku postopka za odvzem dovoljenja odloči Agencija za zavarovalni nadzor z odločbo (v nadaljnjem besedilu: odločba o začetku postopka za odvzem dovoljenja).

(3) Odločba o začetku postopka za odvzem dovoljenja obsega:

- 1. določen opis dejanja, ravnanj ali okoliščin, ki so razlog za začetek postopka;**
- 2. navedbo listin in drugih dokazov, na podlagi katerih je Agencija za zavarovalni nadzor zaključila, da obstaja utemeljen sum iz prvega odstavka tega člena;**
- 3. obrazložitev odločitve o začetku postopka.**

(4) V odločbi o začetku postopka za odvzem dovoljenja Agencija za zavarovalni nadzor določi tudi rok, ki ne sme biti krajši od 15 dni, šteto od dneva vročitve odločbe subjektu nadzora, v katerem se subjekt nadzora lahko izjavi o razlogih za začetek postopka (v nadaljnjem besedilu: izjava o razlogih za odvzem dovoljenja).

469. člen (izjava o razlogih za odvzem dovoljenja)

(1) V izjavi o razlogih za odvzem dovoljenja lahko subjekt nadzora navaja dejstva, iz katerih izhaja, da odvzem dovoljenja ni utemeljen, in predlaga dokaze, s katerimi dokazuje obstoj zatrjevanih dejstev. Če se subjekt nadzora v izjavi sklicuje na listinske dokaze, te dokaze priloži izjavi.

(2) Če subjekt nadzora izjavi o razlogih za odvzem dovoljenja ne priloži listinskih dokazov, se ne uporabljajo določbe tega zakona o nepopolnih vlogah, temveč Agencija za zavarovalni nadzor pri odločanju upošteva zgolj tiste dokaze, ki so izjavi priloženi.

(3) Po izteku roka za izjavo o razlogih za odvzem dovoljenja subjekt nadzora nima pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

470. člen (odločanje o odvzemu dovoljenja)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor odloči o odvzemu dovoljenja v roku 30 dni od prejema izjave o razlogih za odvzem dovoljenja oziroma od izteka roka za tako izjavo.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor sme odločati o odvzemu dovoljenja samo zaradi

tistih dejanj, ravnanj ali okoliščin, zaradi katerih je izdala odločbo o začetku postopka za odvzem dovoljenja, in samo na podlagi tistih listin in drugih dokazov, ki so bili navedeni v odločbi o začetku postopka in ki jih je izjavi o razlogih za odvzem dovoljenja priložil subjekt nadzora.

471. člen
(ustavitev postopka)

Agencija za zavarovalni nadzor z odločbo ustavi postopek za odvzem dovoljenja, če:

1. na podlagi dokazov iz drugega odstavka prejšnjega člena zaključi, da dejanje, ravnanje oziroma okoliščine, zaradi katerih je izdala odločbo o začetku postopka za odvzem dovoljenja, nimajo znakov razloga za odvzem dovoljenja, ali
2. na podlagi dokazov iz drugega odstavka prejšnjega člena zaključi, da ni dokazano, da je subjekt nadzora storil dejanje oziroma da so podane okoliščine, zaradi katerih je izdala odločbo o začetku postopka za odvzem dovoljenja.

472. člen
(odločba o odvzemu dovoljenja)

(1) Izrek odločbe o odvzemu dovoljenja obsega:

1. odločitev o odvzemu dovoljenja z navedbo številke in datuma izdaje dovoljenja,
2. firmo in sedež oziroma ime, priimek ter datum rojstva subjekta nadzora, ki mu je dovoljenje odvzeto, oziroma namesto datuma rojstva enotno matično številko občana, kadar je dovoljenje odvzeto samostojnemu podjetniku posamezniku,
3. določen opis dejanja, ravnanj ali okoliščin, ki so razlog za odvzem dovoljenja.

(2) Odločba o odvzemu dovoljenja je obrazložena.

473. člen
(uporaba določb za preklic pogojnega odvzema dovoljenja in za opomin)

Določbe 10.3.3. pododdelka tega zakona se smiselno uporabljajo tudi za postopek preklica pogojnega odvzema dovoljenja in za postopek izreka opomina.

10.4. Postopek odločanja o izdaji dovoljenj oziroma soglasij

474. člen
(uporaba določb)

(1) Določbe 10.4. oddelka tega zakona se uporabljajo v postopku odločanja o izdaji dovoljenj oziroma soglasij, o katerih odloča Agencija za zavarovalni nadzor, če zakon za posamezen postopek izdaje dovoljenja oziroma soglasja ne določa drugače.

(2) V postopku odločanja o izdaji dovoljenj oziroma soglasij se uporabljajo določbe 10.1. in 10.2. oddelkov tega zakona, če ni v 10.4. oddelku tega zakona drugače določeno.

475. člen
(taksa za odločanje)

Za odločanje o zahtevah za izdajo dovoljenj ali soglasij in za izdajo dovoljenj ali soglasij, ki jih Agencija za zavarovalni nadzor izdaja po uradni dolžnosti,

vložniki ali prejemniki dovoljenj ali soglasij plačajo takso, določeno s tarifo Agencije za zavarovalni nadzor.

**476. člen
(stranka v postopku)**

(1) Stranka v postopku je vložnik zahteve za izdajo dovoljenja ali soglasja (v nadaljnjem besedilu: vložnik zahteve).

(2) Stranka v postopku je tudi oseba, katere pravni interes utegne biti z odločbo Agencije za zavarovalni nadzor prizadet, če svojo udeležbo v postopku priglasi s pisno vlogo.

(3) Vsaka stranka nosi svoje stroške postopka.

**477. člen
(začetek postopka)**

(1) Postopek se začne z vložitvijo zahteve za izdajo dovoljenja ali soglasja (v nadaljnjem besedilu: zahteva).

(2) Po uradni dolžnosti ali na zahtevo drugega pristojnega organa začne Agencija za zavarovalni nadzor postopek izdaje dovoljenj oziroma soglasij samo, kadar tako določa zakon.

**478. člen
(vsebina zahteve)**

(1) Zahteva obsega:

1. firmo, sedež in matično številko vložnika zahteve, če jo je vložnik že pridobil, oziroma osebno ime, naslov in rojstni datum vložnika zahteve, kadar je ta fizična oseba, in tudi enotno matično številko občana, kadar je podana zahteva za izdajo dovoljenja samostojnemu podjetniku posamezniku,
2. določen zahtevk za izdajo dovoljenja oziroma soglasja,
3. druge podatke, določene z zakonom.

(2) Zahtevi je treba priložiti listine, določene z zakonom, in druge listine, iz katerih izhaja utemeljenost zahtevka za izdajo dovoljenja oziroma soglasja, ter dokaz o plačilu takse za odločitev o zahtevi.

**479. člen
(procesne predpostavke za odločanje)**

(1) V postopku predhodnega preizkusa zahteve Agencija za zavarovalni nadzor preizkusi, ali so izpolnjene procesne predpostavke za odločanje o zahtevi, in sicer:

1. ali je zahtevo vložila upravičena oseba,
2. ali zahteva obsega podatke, ki jih mora obsegati,
3. ali so zahtevi priložene predpisane listine,
4. ali je zahtevi priložen dokaz o plačilu takse oziroma nadomestila za delo Agencije za zavarovalni nadzor,
5. ali so izpolnjene vse druge procesne predpostavke, za odločanje o vlogi.

(2) Če Agencija za zavarovalni nadzor ugotovi, da procesne predpostavke za

odločanje o zahtevi niso izpolnjene, gre pa za pomanjkljivosti, ki jih ni mogoče odpraviti, s sklepom zavrže zahtevo.

(3) Če Agencija za zavarovalni nadzor ugotovi, da procesne predpostavke za odločanje o zahtevi niso izpolnjene in je pomanjkljivosti mogoče odpraviti, naloži vložniku s sklepom, da pomanjkljivosti odpravi (v nadaljnjem besedilu: sklep o odpravi pomanjkljivosti). V sklepu določi rok za odpravo pomanjkljivosti, ki ne sme biti krajši od osem dni.

(4) Če vložnik pomanjkljivosti v roku, določenem s sklepom o odpravi pomanjkljivosti, ne odpravi, Agencija za zavarovalni nadzor s sklepom zavrže zahtevo.

(5) Proti sklepu o odpravi pomanjkljivosti ni posebnega postopka sodnega varstva.

(6) Če se zahteva nanaša na izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov ali za združitev oziroma delitev, Agencija za zavarovalni nadzor izda sklep o odpravi pomanjkljivosti v dveh mesecih od prejema zahteve, v drugih primerih pa v enem mesecu od prejema zahteve.

480. člen (izvajanje dokazov in odločanje)

(1) V postopku odločanja o zahtevi lahko Agencija za zavarovalni nadzor izvede tudi dokaze, ki jih vložnik ni predlagal, če so ti potrebni za ugotovitev dejstev, ki so pomembna za odločitev o zahtevi. Pri tem lahko Agencija za zavarovalni nadzor od vložnika zahteva:

- 1. da ji v roku, ki ne sme biti krajši od osem dni, predloži dodatne podatke oziroma listine;**
- 2. da ji omogoči, da opravi pregled njegovega poslovanja oziroma poslovanja oseb iz drugega odstavka 272. člena tega zakona.**

(2) Za pregled poslovanja iz 2. točke prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo 295. do 300. člen tega zakona.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor zavrže zahtevo:

- 1. če vložnik v roku, določenem v zahtevi iz 1. točke prvega odstavka tega člena, Agenciji za zavarovalni nadzor ne predloži zahtevanih podatkov oziroma listin ali**
- 2. če vložnik odkloni zahtevo Agencije za zavarovalni nadzor iz 2. točke prvega odstavka tega člena oziroma kako drugače ovira izvedbo pregleda poslovanja.**

481. člen (pravica do izjave)

(1) Če iz zbranih dokazov o dejstvih, ugotovljenih pri pregledu poslovanja iz 2. točke prvega odstavka prejšnjega člena, ali drugih dokazov, ki jih ni predlagal vložnik zahteve za izdajo dovoljenja, izhaja večja verjetnost za zavrnitev te zahteve Agencija za zavarovalni nadzor vložniku zahteve omogoči, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembni za odločitev.

(2) Za možnost izjave iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo prvi do peti odstavek 434. člena tega zakona, le da rok za izjavo, določen v 2. točki drugega odstavka 434. člena, ne sme biti krajši od 15 dni.

482. člen
(rok za odločitev)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor o zahtevi za izdajo naslednjih dovoljenj odloči v šestih mesecih od prejema zahteve:

- 1. za izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov,**
- 2. za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave zavarovalnice v ustanavljanju,**
- 3. za izdajo dovoljenja za prevzemanje tveganj zavarovalnice,**
- 4. za izdajo dovoljenja na podlagi določb 4. poglavja tega zakona ali predpisa o upravljanju tveganj.**

(2) Agencija za zavarovalni nadzor o zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja odloči v petnajstih dneh od njenega prejema.

(3) O zahtevi za izdajo drugih dovoljenj Agencija za zavarovalni nadzor odloči v treh mesecih od prejema zahteve.

(4) Če je Agencija za zavarovalni nadzor izdala sklep o odpravi pomanjkljivosti ali zahtevo na podlagi prvega odstavka 480. člena tega zakona, rok iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena ne teče od vročitve sklepa do izteka roka za odpravo pomanjkljivosti oziroma do prejema dopolnitve oziroma poprave vloge, če je ta dopolnjena v roku, določenem s sklepom, oziroma od izdaje zahteve na podlagi prvega odstavka 480. člena tega zakona do izteka roka za predložitev dodatnih podatkov ali listin oziroma do prejema dodatnih podatkov ali listin, če so predložene v določenem roku, oziroma do zaključka pregleda poslovanja iz 2. točke prvega odstavka 480. člena tega zakona.

(5) Če je Agencija za zavarovalni nadzor pred iztekom roka iz prvega odstavka tega člena po prejšnjem členu vložnika pozvala, da se izjasni o razlogih za zavrnitev zahteve, rok iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena ne teče od vročitve poziva do izteka roka za izjavo oziroma do prejema izjave, če je bila ta posredovana v roku, določenem s pozivom.

483. člen
**(posebna pravila za odločanje o zahtevi za izdajo dovoljenja
za pridobitev kvalificiranega deleža)**

(1) Ne glede na šesti odstavek 479. člena tega zakona Agencija za zavarovalni nadzor izda sklep o odpravi pomanjkljivosti zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža v dveh delovnih dneh po prejemu zahteve.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor v dveh delovnih dneh vložniku zahteve izda potrdilo o prejemu popolne zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža. Rok iz prvega stavka tega odstavka teče:

- 1. če Agencija za zavarovalni nadzor v roku iz prejšnjega odstavka ni izdala sklepa o odpravi pomanjkljivosti – od prejema zahteve,**

2. če je Agencija za zavarovalni nadzor v roku iz prejšnjega odstavka izdala sklep o odpravi pomanjkljivosti in je vložnik v roku, določenem s sklepom, zahtevo dopolnil oziroma popravil v skladu s tem sklepom – od prejema dopolnitve oziroma poprave zahteve.

(3) Ne glede na drugi odstavek prejšnjega člena Agencija za zavarovalni nadzor o zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža odloči v 60 delovnih dneh. Rok iz prvega stavka tega odstavka teče, če:

1. je Agencija za zavarovalni nadzor v roku iz prejšnjega odstavka izdala potrdilo – od izdaje potrdila,
2. Agencija za zavarovalni nadzor v roku iz prejšnjega odstavka ni izdala potrdila – od poteka roka za izdajo potrdila iz prejšnjega odstavka .

(4) Agencija za zavarovalni nadzor v potrdilu iz drugega odstavka tega člena navede dan, s katerim poteče rok iz prejšnjega odstavka .

(5) V postopku odločanja o zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža se ne uporabljajo 2. točka prvega odstavka, drugi odstavek in 2. točka tretjega odstavka 480. člena ter četrti odstavek 482. člena tega zakona.

(6) Agencija za zavarovalni nadzor lahko od vložnika zahteva, da predloži dodatne informacije ali dokumente, potrebne za presojo primernosti bodočega kvalificiranega imetnika (v nadaljnjem besedilu: zahteva za dodatne informacije ali dokumente), če tako zahtevo izda najpozneje 50. delovni dan po poteku roka za izdajo potrdila iz drugega odstavka tega člena.

(7) Če Agencija za zavarovalni nadzor izda zahtevo za dodatne informacije ali dokumente v skladu s prejšnjega odstavkom, se tek roka iz tretjega odstavka tega člena zadrži za čas od izdaje zahteve za dodatne informacije ali dokumente do dneva, ko vložnik predloži dodatne informacije ali dokumente, vendar največ za 20 delovnih dni od izdaje prve zahteve. Agencija za zavarovalni nadzor lahko po prejemu informacij in dokumentov na podlagi prve zahteve v skladu s prejšnjim odstavkom zahteva še dodatne informacije ali dokumente, vendar druga in naslednje zahteve Agencija za zavarovalni nadzor za dodatne informacije ali dokumente ne zadrži teka roka iz tretjega odstavka tega člena.

(8) Ne glede na prejšnji odstavek lahko Agencija za zavarovalni nadzor s prvo zahtevo za dodatne informacije ali dokumente odloči, da se tek roka iz tretjega odstavka tega člena zadrži za več kot 20 delovnih dni, vendar največ za 30 delovnih dni od izdaje te zahteve, če:

1. je bodoči kvalificirani imetnik oseba tretje države ali
2. bodoči kvalificirani imetnik nima položaja kreditne institucije, investicijskega podjetja, družbe za upravljanje, kolektivnega naložbenega podjetja, zavarovalnice ali pozavarovalnice.

(9) Agencija za zavarovalni nadzor vložniku zahteve v dveh delovnih dneh po prejemu dodatnih informacij ali dokumentov na podlagi zahteve iz šestega odstavka tega člena izda potrdilo o prejemu teh dodatnih informacij ali dokumentov. V potrdilu o prejemu dodatnih informacij ali dokumentov na podlagi prve zahteve iz šestega odstavka tega člena je naveden dan, s katerim poteče rok iz tretjega odstavka tega člena, ob upoštevanju njegovega zadržanja po sedmem ali osmem odstavku tega člena.

(10) Če Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za

pridobitev kvalificiranega deleža, v dveh delovnih dneh po sprejetju te odločitve in do poteka roka iz tretjega odstavka tega člena, ob upoštevanju morebitnega zadržanja po sedmem ali osmem odstavku tega člena, izda in odpravi pisni odpravek odločbe o zavrnitvi zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega dovoljenja.

(11) Če Agencija za zavarovalni nadzor do poteka roka iz tretjega odstavka tega člena ob upoštevanju morebitnega zadržanja po sedmem ali osmem odstavku tega člena ne izda in odpravi pisnega odpravka odločbe o zavrnitvi ali zavrženju zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža, se šteje, da je z dnem, s katerim poteče ta rok, izdala dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, za katerega je kvalificirani imetnik zahteval izdajo tega dovoljenja.

(12) V primeru iz prejšnjega odstavka Agencija za zavarovalni nadzor na zahtevo kvalificiranega imetnika izda ugotovitveno odločbo, s katero ugotovi, da je dovoljenje izdano, v osmih dneh od prejema zahteve za izdajo te ugotovitvene odločbe.

(13) Ne glede na prvi odstavek 507. člena tega zakona Agencija za zavarovalni nadzor na svojih javnih spletnih straneh objavi izvleček odločbe o zavrnitvi zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža s povzetkom razlogov za tako odločitev, če tako zahteva vložnik te zahteve.

10.5. Izvršitev odločb Agencije za zavarovalni nadzor

484. člen (odločba)

(1) Odločbe Agencije za zavarovalni nadzor postanejo izvršljive v skladu z določbami zakona, ki ureja splošni upravni postopek. Ne glede na prejšnji stavek, postanejo odločbe, ki se glasijo na izpolnitev denarne obveznosti, izvršljive z njihovo pravnomočnostjo.

(2) Z dnem pravnomočnosti odločbe o odvzemu dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave zavarovalnice oseba, ki ji je bilo dovoljenje odvzeto, preneha izpolnjevati pogoje za opravljanje funkcije člana uprave.

(3) Pravnomočne odločbe Agencije za zavarovalni nadzor, ki se glasijo na izpolnitev denarne obveznosti, izvrši sodišče na predlog Agencije za zavarovalni nadzor.

485. člen (odredba)

(1) Odredbe Agencije za zavarovalni nadzor ni mogoče prisilno izvršiti.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek je mogoče prisilno izvršiti odredbo, s katero je Agencija za zavarovalni nadzor izrekla dodatni ukrep nadzora iz 7. točke prvega odstavka 308. člena tega zakona ali drug ukrep nadzora, katerega vsebina je začasna ali trajna prepoved opravljanja posameznih ali vseh storitev ali poslov.

(3) Za postopek izvršitve odredb iz prejšnjega odstavka se uporabljajo določbe

zakona, ki ureja splošni upravni postopek, o upravnih izvršbi in določbe zakona, ki ureja inšpekcijski nadzor, o ukrepih, povezanih s prepovedjo opravljanja dejavnosti.

11. poglavje: AGENCIJA ZA ZAVAROVALNI NADZOR

11.1. Položaj Agencije za zavarovalni nadzor

486. člen (položaj Agencije za zavarovalni nadzor)

- (1) Agencija za zavarovalni nadzor je pravna oseba javnega prava.**
- (2) Pri opravljanju svojih nalog in pristojnosti je Agencija za zavarovalni nadzor samostojna in neodvisna. Agencija za zavarovalni nadzor in člani njenih organov pri opravljanju nalog Agencije za zavarovalni nadzor, določenih s tem ali drugim zakonom, niso vezani na sklepe, stališča in navodila državnih ali katerihkoli drugih organov.**
- (3) Ustanovitelj Agencije za zavarovalni nadzor je Republika Slovenija.**
- (4) Sedež Agencije za zavarovalni nadzor je v Ljubljani.**
- (5) Agencija za zavarovalni nadzor v okviru razpoložljivih sredstev v finančnem načrtu tekočega leta sama določi število zaposlenih. Za plače zaposlenih v Agenciji za zavarovalni nadzor velja zakon, ki ureja sistem plač v javnem sektorju, pri čemer:**
 - obseg sredstev za posebne projekte, ki terjajo povečan obseg dela, določi Agencija za zavarovalni nadzor sama v okviru razpoložljivih sredstev v finančnem načrtu tekočega leta; in
 - sprejme strokovni svet Agencije za zavarovalni nadzor (v nadaljnjem besedilu: strokovni svet agencije) nadzor pravilnik, v katerem določi merila in pogoje, v skladu s katerimi se uporabijo sredstva iz prejšnje alineje.
- (6) Pri opravljanju svojih nalog in pristojnosti Agencija za zavarovalni nadzor poleg navodil in priporočil, ki jih izda EIOPA, upošteva tudi morebiten vpliv na finančno stabilnost držav članic.**
- (7) Agencija za zavarovalni nadzor s svojim delovanjem spodbuja sodelovanje med nadzorniki na evropski ravni ter izmenjavo vseh pomembnih informacij med nadzorniki iz matične države in države gostiteljice.**

487. člen (poslovník Agencije za zavarovalni nadzor)

Agencija za zavarovalni nadzor ima poslovnik, ki določa podrobnejšo notranjo organizacijo in poslovanje Agencije za zavarovalni nadzor.

488. člen (pečat)

Agencija za zavarovalni nadzor ima pečat, na katerem sta ime »Agencija za zavarovalni nadzor« in grb Republike Slovenije.

489. člen

(poročanje o stanju na področju zavarovalništva)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor letno poroča Državnemu zboru Republike Slovenije o stanju in razmerah na področju zavarovalništva.

(2) Poročilo iz prejšnjega odstavka obsega podatke o obsegu zavarovalnih poslov po zavarovalnih vrstah.

(3) Poročilo iz prvega odstavka za preteklo leto Agencija za zavarovalni nadzor predloži Državnemu zboru Republike Slovenije do 30. junija tekočega leta.

490. člen

(letno poročilo o delu)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor letno poroča Državnemu zboru Republike Slovenije o svojem delu.

(2) Poročilo iz prejšnjega odstavka obsega podatke o ukrepih Agencije za zavarovalni nadzor po izvedenih postopkih nadzora, izdanih dovoljenjih za opravljanje zavarovalnih poslov in o drugih dovoljenjih, ki jih izdaja Agencija za zavarovalni nadzor, ter podatke o sodelovanju Agencije za zavarovalni nadzor z drugimi domačimi in tujimi nadzornimi organi.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor predloži Državnemu zboru Republike Slovenije poročilo za preteklo leto do 30. junija tekočega leta.

491. člen

(poročanje EIOPA)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor vsako leto EIOPA posreduje podatke o povprečnem kapitalskem dodatku na zavarovalnico ločeno:

- za zavarovalnice in pozavarovalnice,
- za zavarovalnice, ki opravljajo posle življenjskih zavarovanj,
- za zavarovalnice, ki opravljajo posle premoženjskih zavarovanj,
- za kompozitne zavarovalnice in
- za pozavarovalnice.

(2) Podatki iz prejšnjega člena so prikazani ločeno glede na razloge za kapitalski dodatek, kot so navedeni v tretjem odstavku 309. člena tega zakona.

492. člen

(sodelovanje in poročanje Evropski komisiji)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor posreduje Evropski komisiji in nadzornim organom drugih držav članic podatke o dovoljenjih za opravljanje zavarovalnih poslov podrejenih zavarovalnic, katerih nadrejena družba ima sedež v tretji državi. Iz podatkov je razvidna struktura skupine.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor obvesti Evropsko komisijo o vseh težavah, s katerimi se srečujejo zavarovalnice pri opravljanju zavarovalnih poslov v tretjih državah.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor sodeluje z Evropsko komisijo in nadzornimi organi držav članic:

- 1. da skupaj preučijo vse morebitne težave pri izvajanju 13. poglavja tega zakona,**
- 2. da olajšajo nadzor in preučijo morebitne težave pri izvajanju tega zakona.**

11.2. Organi Agencije za zavarovalni nadzor

493. člen

(organi Agencije za zavarovalni nadzor)

Organa Agencije za zavarovalni nadzor sta strokovni svet agencije in direktor Agencije za zavarovalni nadzor.

494. člen

(sestava strokovnega sveta agencije)

(1) Strokovni svet agencije sestavlja pet članov oziroma članic (v nadaljnjem besedilu: člani strokovnega sveta), od katerih je eden predsednik oziroma predsednica strokovnega sveta (v nadaljnjem besedilu: predsednik strokovnega sveta) in od katerih vsaj dva nista zaposlena v Agenciji za zavarovalni nadzor.

(2) Direktor agencije je član strokovnega sveta agencije in lahko tudi predsednik strokovnega sveta agencije.

(3) Člani strokovnega sveta so upravičeni do sejin in povračil stroškov, ki jih enkrat letno določi strokovni svet na obrazložen predlog predsednika strokovnega sveta. Stroški iz prejšnjega stavka ne smejo presežati stroškov, ki nastanejo oziroma je utemeljeno pričakovati, da bodo nastali, zaradi opravljanja funkcije člana strokovnega sveta. Člani strokovnega sveta agencije, ki so z agencijo v delovnem razmerju, opravljajo svoje delo v okviru strokovnega sveta agencije izven svojega rednega delovnega časa.

(4) Strokovni svet agencije ima sekretarja, ki pomaga predsedniku strokovnega sveta agencije pri pripravi in izvedbi seje. Sekretar strokovnega sveta agencije zagotavlja pomoč pri organizaciji dela strokovnega sveta agencije, skrbi za zbiranje in pripravo gradiv, za sklice sej, vodenje zapisnikov, arhiviranje ter opravlja druge strokovne naloge, ki so potrebne za nemoteno delo strokovnega sveta agencije in izvajanje administrativnih del v zvezi z delom strokovnega sveta agencije. Sekretarja na predlog predsednika strokovnega sveta agencije imenuje strokovni svet agencije izmed zaposlenih v Agenciji za zavarovalni nadzor. Sekretar opravlja delo za strokovni svet v okviru svojega delovnega razmerja.

495. člen

(pogodba o zaposlitvi direktorja agencije)

(1) Direktor agencije svoj položaj opravlja na podlagi pogodbe o zaposlitvi, ki jo, ne glede na besedilo zakona, ki ureja javne agencije, z direktorjem sklene Agencija za zavarovalni nadzor. V pogodbi o zaposlitvi se določijo cilji in pričakovani rezultati njegovega dela. Pogodba o zaposlitvi se sklene za polni delovni čas. Pogodbo o zaposlitvi direktorja agencije za Agencijo za

zavarovalni nadzor podpiše član strokovnega sveta, ki ni zaposlen v Agenciji za zavarovalni nadzor in, ki ga določi strokovni svet.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor z direktorjem agencije ne sme skleniti pogodbe o zaposlitvi za obdobje, ki bi bilo daljše od trajanja mandata direktorja agencije. Ob preteku pogodbe o zaposlitvi, direktor agencije ni upravičen do odpravnine. Določbe pogodbe o zaposlitvi, ki so v nasprotju s tem odstavkom, so nične.

(3) Strokovni svet agencije lahko, najkasneje tri mesece preden direktorju agencije zaradi poteka obdobja, za katero je bil imenovan, preneha njegov položaj oziroma nemudoma po prenehanju njegovega položaja, če je direktorju agencije položaj prenehal iz drugih razlogov, odloči, da se, če bi bilo zaradi odhoda direktorja agencije k drugemu delodajalcu ogroženo varovanje zaupnih informacij in poslovnih skrivnosti, direktor agencije za največ šest mesecev zaposli v Agenciji za zavarovalni nadzor, na delovnem mestu, ki ustreza vrsti in stopnji njegove izobrazbe in na katerem ne bo prihajal v stik z zaupnimi informacijami ali poslovnimi skrivnostmi. Direktor agencije lahko odločitev sveta izpodbija pred upravnim sodiščem.

496. člen

(nezdružljivost opravljanja funkcij)

(1) Funkcija oziroma položaj člana strokovnega sveta agencije ali direktorja agencije ni združljiva:

1. s funkcijo oziroma položajem člana organa vodenja ali nadzora zavarovalnice ali z drugo funkcijo v zavarovalnici za opravljanje katere je po tem ali drugem zakonu potrebno pridobiti dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor;
2. s funkcijami oziroma položajem ali delom v organih političnih strank;
3. z opravljanjem druge pridobitne dejavnosti, razen znanstvenoraziskovalnega dela, če je ta dejavnost v nasprotju z interesi Agencije za zavarovalni nadzor;
4. z opravljanjem drugega dela ali dejavnosti, ki bi lahko vplivala na njeno neodvisnost;
5. z imetništvom delnic zavarovalnice.

(2) Direktor agencije lahko po imenovanju nastopi svoj položaj šele, ko podpiše pogodbo o zaposlitvi iz prejšnjega člena ter uskladi svoj položaj s prejšnjim odstavkom. Član strokovnega sveta agencije lahko po imenovanju nastopi svojo položaj šele, ko svoj položaj uskladi s prejšnjim odstavkom. Usklajenost in nastop položaja ugotavlja strokovni svet agencije, pri čemer oseba, katere usklajenost se ugotavlja, ne sme biti navzoča na seji strokovnega sveta agencije.

(3) Direktor agencije podpiše pogodbo o zaposlitvi in uskladi svoj položaj s prvim odstavkom tega člena v treh mesecih po imenovanju, v nasprotnem primeru s potekom tega roka sklep Državnega zbora Republike Slovenije o imenovanju preneha veljati. Član strokovnega sveta agencije svoj položaj uskladi s prvim odstavkom tega člena v treh mesecih po imenovanju, v nasprotnem primeru s potekom tega roka sklep Državnega zbora Republike Slovenije o imenovanju preneha veljati.

497. člen

(imenovanje in razrešitev članov strokovnega sveta agencije in direktorja agencije)

(1) Člane strokovnega sveta agencije in direktorja agencije imenuje in razrešuje Državni zbor Republike Slovenije na predlog Vlade Republike Slovenije.

(2) Člani strokovnega sveta agencije in direktor agencije so imenovani za šest let in so lahko ponovno imenovani.

(3) Vlada Republike Slovenije predlaga direktorja agencije na podlagi izvedenega javnega natečaja, ki je objavljen najmanj šest mesecev pred potekom mandata trenutnemu direktorju agencije.

498. člen
(pogoji za člana strokovnega sveta agencije)

Za člana strokovnega sveta agencije je lahko imenovana samo oseba:

- 1. ki je državljan Republike Slovenije,**
- 2. ki je zaključila najmanj študijski program druge stopnje ustrezne smeri po zakonu, ki ureja visoko šolstvo, oziroma ima najmanj tej stopnji enakovredno izobrazbo na ustreznem področju,**
- 3. je strokovnjak s področja zavarovalništva, financ ali gospodarskega prava in**
- 4. ki ni bila pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja.**

499. člen
(predčasna razrešitev članov strokovnega sveta agencije)

Člana strokovnega sveta agencije se sme predčasno razrešiti, če:

- 1. to sam zahteva,**
- 2. je pravnomočno obsojen za kaznivo dejanje,**
- 3. trajno izgubi delovno zmožnost za opravljanje funkcije,**
- 4. krši obveznost varovanja zaupnih informacij, določeno v tem ali drugem zakonu,**
- 5. se izkaže, da ne izpolnjuje pogojev za imenovanje,**
- 6. nastopi položaj nezdržljivosti iz prvega odstavka 496. člena tega zakona ali**
- 7. ne opravlja svojih nalog člana strokovnega sveta agencije, določenih v tem zakonu in poslovníku Agencije za zavarovalni nadzor, ali če jih opravlja nevestno ali nestrokovno.**

500. člen
(uporaba nekaterih določb zakonov, ki urejajo preprečevanje korupcije)

Za direktorja agencije ter člane strokovnega sveta agencije se uporabljajo določbe zakona, ki ureja preprečevanje korupcije oziroma zakona, ki ureja nezdržljivost opravljanje javne funkcije s pridobitno dejavnostjo.

501. člen
(pristojnosti strokovnega sveta agencije)

(1) Strokovni svet agencije:

- 1. odloča o dovoljenjih in soglasjih ter drugih posamičnih zadevah, o katerih v skladu z zakonom odloča Agencija za zavarovalni nadzor, če v tem ali drugem zakonu ni določeno drugače;**

2. sprejema predpise, kadar zakon določa, da tak akt sprejme Agencija za zavarovalni nadzor;
3. sprejema poslovnik Agencije za zavarovalni nadzor;
4. sprejema poročilo o stanju na področju zavarovalništva in letno poročilo o delu Agencije za zavarovalni nadzor;
5. sprejema letni načrt dela strokovnih služb Agencije za zavarovalni nadzor in letno poročilo o delu Agencije za zavarovalni nadzor, pri čemer se mora direktor agencije izločiti iz odločanja;
6. sprejema tarifo agencije, ki začne veljati, ko Agencija za zavarovalni nadzor pridobi soglasje Vlade Republike Slovenije k tarifi oziroma njenim spremembam.

(2) Predsednik in člani strokovnega sveta agencije pri odločanju o zadevah iz prejšnjega odstavka ne odgovarjajo za škodo, ki jo povzročijo strankam ali drugim osebam, razen če je škoda povzročena namenoma ali iz hude malomarnosti.

502. člen

(odločanje strokovnega sveta agencije o izdaji predpisov)

(1) Strokovni svet agencije veljavno odloča o izdaji predpisov, ki jih je Agencija za zavarovalni nadzor pristojna izdajati, če je na seji navzoča večina članov strokovnega sveta agencije.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor posreduje vse osnutke predpisov v obravnavo Slovenskemu zavarovalnemu združenju in ministrstvu, pristojnemu za finance, združenju zavarovalno zastopniških oziroma posredniških družb pa samo tiste osnutke, ki se nanašajo na delovanje zavarovalnih zastopnikov ali zavarovalnih posrednikov, zavarovalno zastopniških družb ali zavarovalno posredniških družb, in prouči vse prejete pripombe ter predloge.

(3) Predpis je sprejet, če zanj glasuje večina navzočih članov strokovnega sveta agencije.

503. člen

(objava predpisov)

Predpisi Agencije za zavarovalni nadzor se objavijo v Uradnem listu Republike Slovenije.

504. člen

(pogoji za direktorja agencije)

Za direktorja agencije je lahko imenovana samo oseba, ki:

- 1. je državljan Republike Slovenije,**
- 2. ima najmanj deset let delovnih izkušenj,**
- 3. je priznan strokovnjak s področja financ ali gospodarskega prava,**
- 4. ima strokovne, vodstvene, organizacijske in druge sposobnosti ter teoretična in tehnična znanja, potrebna za vodenje poslovanja Agencije za zavarovalni nadzor,**
- 5. je zaključila najmanj študijski program druge stopnje ustrezne smeri po zakonu, ki ureja visoko šolstvo, oziroma ima najmanj tej stopnji enakovredno izobrazbo na ustreznem področju,**
- 6. na višji ravni obvlada vsaj en svetovni jezik in**

7. ni bila pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja.

505. člen

(pristojnosti in odgovornosti direktorja agencije)

(1) Direktor agencije zastopa in predstavlja Agencijo za zavarovalni nadzor, organizira in vodi delo ter poslovanje Agencije za zavarovalni nadzor in izvršuje druge naloge iz pristojnosti Agencije za zavarovalni nadzor, če ni v zakonu določeno, da je za izvrševanje teh nalog pristojen drug organ Agencije za zavarovalni nadzor.

(2) Direktor agencije zagotovi, da Agencija za zavarovalni nadzor:

1. pravilno opravlja svoje pristojnosti in odgovornosti, ki jih ima po tem ali drugem zakonu, in
2. posluje v skladu s tem zakonom in svojim poslovnikom.

506. člen

(razlogi za predčasno razrešitev direktorja agencije)

Direktorja Agencije za zavarovalni nadzor se sme predčasno razrešiti, če obstaja ali nastopi razlog za predčasno razrešitev iz 499. člena tega zakona.

11.3. Varovanje zaupnih informacij in preprečevanje nasprotij interesov

507. člen

(obveznost varovanja zaupnih informacij)

(1) Člani in predsednik strokovnega sveta agencije, zaposleni Agencije za zavarovalni nadzor, osebe iz drugega in četrtega odstavka 295. člena tega zakona ter druge osebe, ki opravljajo naloge in posle za Agencijo za zavarovalni nadzor, vse informacije, ki so jih pridobili pri opravljanju nadzora in drugih nalog in poslov za Agencijo za zavarovalni nadzor, varujejo kot zaupne (v nadaljnjem besedilu: zaupne informacije), in sicer tudi po prenehanju njihove funkcije, delovnega razmerja ali prenehanja pooblastila oziroma drugega pravnega razmerja, na podlagi katerega so imele dostop do zaupnih informacij.

(2) Osebe iz prejšnjega odstavka ne smejo razkriti zaupnih informacij nobeni drugi osebi, državnemu organu ali nosilcu javnih pooblastil, razen v obliki povzetka, iz katerega ni mogoče prepoznati posameznih zavarovalnic, na katere se nanašajo, ali v primerih, določenih v zakonu.

(3) Prepoved iz drugega odstavka ne velja:

1. v primeru zaupnih informacij, ki so potrebne za izvedbo kazenskega postopka, ali
2. v primeru stečaja ali prisilne likvidacije zavarovalnice za zaupne informacije, ki so potrebne za uveljavljanje terjatev upnikov do zavarovalnice in druge potrebe v stečajnem postopku ali postopku prisilne likvidacije ali s tema postopkoma povezanih pravnih postopkih, razen tistih, ki se nanašajo tudi na druge osebe, ki so bile udeležene pri poskusih finančne sanacije ali reorganizacije zavarovalnice.

(4) Dolžnost varovanja zaupnih informacij iz prvega do tretjega odstavka tega člena velja tudi za informacije, ki jih Agencija za zavarovalni nadzor oziroma osebe iz prvega odstavka tega člena pridobijo na podlagi izmenjave informacij z drugimi nadzornimi organi.

(5) Za osebe iz prvega odstavka tega člena se uporabljajo tudi pravila o dodatni obveznosti varovanja zaupnih informacij, ki se po tem ali drugem zakonu uporabljajo za Agencijo za zavarovalni nadzor v zvezi s posamezno vrsto nadzora.

508. člen
(uporaba zaupnih informacij)

Agencija za zavarovalni nadzor sme zaupne informacije uporabiti samo za naslednje namene:

1. preverjanja pogojev za izdajo dovoljenj in soglasij, o katerih odloča na podlagi tega zakona, in da zagotovi nadzor na posamični in konsolidirani podlagi poslovanja zavarovalnic, zlasti glede zahtevanega solventnostnega kapitala, zahtevanega minimalnega kapitala in sistema upravljanja;
2. izrekanja ukrepov nadzora in kazni za prekrške ter vložitve ovadb zaradi suma storitve kaznivnega dejanja;
3. postopka sodnega varstva proti odločbam, ki jih je izdala, in
4. v drugih sodnih ali upravnih postopkih.

509. člen
(osebe, ki jim je dovoljeno razkriti zaupne informacije)

(1) Zaupne informacije sme Agencija za zavarovalni nadzor posredovati naslednjim osebam Republike Slovenije ali osebam druge države članice:

1. organom, pristojnim za nadzor drugih subjektov finančnega sektorja in za nadzor finančnih trgov;
2. organom, pristojnim za izvajanje makrobonitetnega nadzora;;
3. organom, ki so pristojni za nadzor nad organi, ki opravljajo dejanja v postopku prisilne likvidacije ali stečaja zavarovalnice ali v drugem podobnem postopku;
4. organom, ki so pristojni za nadzor nad revizorji, ki opravljajo naloge revidiranja računovodskih izkazov nadzorovanih finančnih družb;;
5. sodišču, državnemu tožilstvu ali policiji, če jih potrebuje v kazenskem postopku, ki ga vodi v okviru svojih pristojnosti;
6. organu, pristojnemu za nadzor plačilnih sistemov;
7. ministrstvu, pristojnemu za finance, oziroma državnemu organu druge države članice, pristojnemu za izvrševanje zakonov na področju nadzora nad kreditnimi institucijami, finančnimi institucijami, investicijskimi podjetji ali zavarovalnicami, vendar le v obsegu, potrebnem za izvajanje njegovih pristojnosti in nalog na področju spremljanja finančnega sistema in priprave predpisov;
8. EIOPA v obsegu, potrebnem za izvajanje njegovih pristojnosti in nalog v skladu z Uredbo št. 1094/2010;
9. drugemu državnemu organu, ki informacijo potrebuje za izvedbo nadzornega postopka.

(2) Oseba, ki ji Agencija za zavarovalni nadzor razkrije zaupne informacije po prejšnjem odstavku, jih sme uporabiti samo za namen izvajanja svojih pristojnosti nadzora oziroma nalog iz prejšnjega odstavka in zanjo velja obveznost varovanja zaupnih informacij iz 507. člena tega zakona.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor lahko razkrije zaupne informacije tudi osebam iz prvega odstavka tega člena, ki so iz tretje države, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. če je s to tretjo državo sklenila dogovor o sodelovanju, s katerim je dogovorjena medsebojna izmenjava informacij med osebami iz prvega odstavka tega člena Republike Slovenije in te tretje države,

2. če se za osebe tretje države v tej državi uporabljajo pravila o obveznosti varovanja zaupnih informacij, z vsebino, določeno v 507. in 508. členu tega zakona,

3. če je informacija, ki je predmet razkritja osebi tretje države, namenjena samo potrebam izvajanja pristojnosti nadzora oziroma nalog oseb iz prvega odstavka tega člena, in

4. v drugih primerih, ki jih določa zakon.

(4) Če je Agencija za zavarovalni nadzor zaupne informacije pridobila od nadzornega organa druge države članice ali pri opravljanju pregleda poslovanja podružnice zavarovalnice države članice, sme te zaupne informacije razkriti samo s soglasjem nadzornega organa te države članice.

510. člen

(ukrepi za upravljanje nasprotij interesov)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor vzpostavi in uresničuje ustrezne ukrepe za ugotavljanje nasprotij med interesi zaposlenih pri Agenciji za zavarovalni nadzor in javnim interesom, da Agencija za zavarovalni nadzor izvaja svoje naloge in pristojnosti v skladu s tem in drugimi zakoni.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor vzpostavi in uresničuje učinkovit sistem za preprečevanje in upravljanje nasprotij interesov, ki obsega vse razumne ukrepe, zaradi preprečitve, da bi nasprotja interesov iz prejšnjega odstavka neugodno vplivala na uresničitev javnega interesa, da Agencija za zavarovalni nadzor izvaja svoje naloge in pristojnosti v skladu s tem in drugimi zakoni.

(3) Zaposleni v Agenciji za zavarovalni nadzor ne smejo biti člani organa vodenja ali nadzora zavarovalnice ali druge osebe, nad katerim Agencija za zavarovalni nadzor opravlja nadzor ali ki za opravljanje svojih storitev ali poslov po tem ali drugem zakonu pridobi dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor.

11.4. Sredstva za delo

511. člen

(tarifa)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor izda tarifo, v kateri določi:

1. višino taks za odločanje o posamičnih zadevah

2. višino letnih nadomestil, ki jih za opravljanje nadzora iz 1. in 2. točke prvega odstavka 280. člena tega zakona ali za opravljanje nadzora po drugem zakonu plačujejo osebe, nad katerimi Agencija za zavarovalni nadzor opravlja nadzor;

3. višino nadomestil za opravljanje drugih nalog, in sicer za izrekanje ukrepov nadzora iz 3. točke prvega odstavka 280. člena tega zakona in za opravljanje drugih nalog, ki jih po tem ali drugem zakonu opravlja Agencija za zavarovalni nadzor;

4. višino taks za izdajo potrdil, za izdajo izpisov iz evidenc, za izdelavo fotokopij listin ali za izdelavo dvojnikov odločb, soglasij, odredb in sklepov.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor določi letna nadomestila iz 2. točke prejšnjega odstavka v taki višini, da vsota letnih nadomestil, ki jih plačujejo subjekti nadzora za posamezno vrsto nadzora, ne preseže stroškov Agencije za zavarovalni nadzor, povezanih s to vrsto nadzora.

(3) Tarifa oziroma njene spremembe se objavijo v Uradnem listu Republike Slovenije. Agencija za zavarovalni nadzor pred objavo pridobi soglasje Vlade Republike Slovenije k tarifi oziroma njenim spremembam.

(4) Višina nadomestila za izrek ukrepa nadzora, ki ga plača subjekt nadzora, je sorazmerna z vrsto in obsegom opravljenega nadzora nad tem subjektom nadzora.

(5) Če zavarovalnica ne plača letnega nadomestila iz 2. točke prvega odstavka tega člena za posamezno leto do 30. junija naslednjega leta, Agencija za zavarovalni nadzor zavarovalnici s sklepom naloži plačilo.

(6) O povrnitvi nadomestil za opravljanje drugih nalog iz 3. točke prvega odstavka tega člena odloči Agencija za zavarovalni nadzor s sklepom.

(7) Proti sklepu iz prejšnjega odstavka je dovoljeno začeti postopek sodnega varstva.

(8) Ne glede na drugi stavek prvega odstavka 484. člena tega zakona, postane sklep iz petega ali šestega odstavka tega člena, izvršljiv v skladu z določbami zakona, ki ureja splošni upravni postopek o izvršljivosti sklepa.

512. člen
(viri sredstev)

(1) Sredstva za delo Agencije za zavarovalni nadzor se zagotavljajo:

1. iz taks in nadomestil,
2. iz drugih prihodkov, ki jih ustvari Agencija za zavarovalni nadzor s svojim poslovanjem.

(2) Iz presežka prihodkov nad odhodki, realiziranega v preteklem letu, se del izloči v rezerve Agencije za zavarovalni nadzor v višini, določeni s finančnim načrtom Agencije za zavarovalni nadzor za leto, v katerem je bil presežek realiziran, ostanek pa se usmeri v proračun Republike Slovenije.

513. člen
(presežek odhodkov nad prihodki)

(1) Presežek odhodkov nad prihodki Agencije za zavarovalni nadzor se krije iz rezerv Agencije za zavarovalni nadzor, če pa rezerve ne zadostujejo, se presežek odhodkov krije iz proračuna Republike Slovenije.

(2) Sredstva proračuna Republike Slovenije se lahko zagotovijo samo, če bi bilo sicer resno ogroženo opravljanje nalog Agencije za zavarovalni nadzor.

514. člen
(finančni načrt in letni obračun)

(1) Strokovni svet agencije do 31. marca vsakega leta sprejme letni obračun za preteklo leto in finančni načrt tekočega leta.

(2) Letni obračun Agencije za zavarovalni nadzor pregleda pooblaščen revizor.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor ministru, pristojnemu za finance, v desetih dneh po sprejetju dostavi letni obračun z revizorjevim poročilom in finančni načrt.

(4) Šteje se, da sta finančni načrt in letni obračun potrjena, če Vlada Republike Slovenije v 15 dneh po njunem prejemu ne odloči drugače.

(5) Do soglasja Vlade Republike Slovenije k finančnem načrtu se financiranje Agencije za zavarovalni nadzor izvaja po sklepu o začasnem financiranju, ki ga sprejme strokovni svet agencije..

(6) Agencija za zavarovalni nadzor z letnim obračunom in finančnim načrtom seznanila Državni zbor Republike Slovenije. Letni računovodski izkazi so sestavni del letnega poročila in se objavijo.

515. člen

(nadzor nad uporabo sredstev)

Nadzor nad zakonitostjo, namembnostjo, gospodarno in učinkovito rabo sredstev Agencije za zavarovalni nadzor opravlja Računsko sodišče.

12. poglavje: ZAVAROVALNE POGODBE

12.1. Prenos zavarovalnih pogodb

516. člen

(prenos zavarovalnih pogodb)

(1) Zavarovalnica lahko s pogodbo na osebe iz četrtega odstavka tega člena (v nadaljnjem besedilu: prevzemna zavarovalnica) prenese zavarovalne pogodbe v posamezni zavarovalni skupini ali zavarovalni vrsti (v nadaljnjem besedilu: zavarovalni portfelj) hkrati s prenosom sredstev v vrednosti zavarovalno-tehničnih rezervacij, ki jih je treba oblikovati za zavarovalni portfelj, ki je predmet prenosa.

(2) Za prenos zavarovalnih pogodb ni potrebno soglasje zavarovalcev.

(3) Pogodba iz prvega odstavka tega člena začne učinkovati z dnem, ko zavarovalnica pridobi dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za prenos zavarovalnih pogodb. Pred tem zavarovalnega portfelja ni dovoljeno prenesti na prevzemno zavarovalnico.

(4) Zavarovalnica lahko prenese zavarovalne pogodbe na:

1. drugo zavarovalnico s sedežem v Republiki Sloveniji,
2. zavarovalnico države članice,
3. podružnico zavarovalnice s sedežem v tretji državi, če je sedež podružnice v Republiki Sloveniji,
4. podružnico zavarovalnice s sedežem v tretji državi, če je sedež podružnice v državi članici in če zavarovanja, ki so predmet prenosa, krijejo izključno nevarnosti v tej državi članici.

(5) Zavarovalnica zavarovalne pogodbe prenese na prevzemno zavarovalnico najpozneje v treh mesecih od dneva prejema dovoljenja Agencije za zavarovalni nadzor za prenos zavarovalnih pogodb, sicer dovoljenje za prenos zavarovalnih pogodb preneha.

(6) Zavarovalnica v roku 30 dni od dneva prenosa zavarovalnih pogodb Agenciji za zavarovalni nadzor predloži dokazila, da so bile zavarovalne pogodbe prenesene na prevzemno zavarovalnico.

(7) Če zavarovalnica Agenciji za zavarovalni nadzor v roku štirih mesecev od dneva prejema dovoljenja za prenos zavarovalnih pogodb ne predloži dokazil iz prejšnjega odstavka oziroma če iz dokazil ne izhaja, da so bile zavarovalne pogodbe prenesene v roku iz petega odstavka tega člena, Agencija za zavarovalni nadzor z odločbo ugotovi, da je dovoljenje za prenos zavarovalnih pogodb prenehalo veljati.

517. člen
(obveščanje zavarovalcev)

(1) Prevzemna zavarovalnica nemudoma po prejemu dovoljenja Agencije za zavarovalni nadzor za prenos zavarovalnih pogodb o prenosu obvesti zavarovance.

(2) Prevzemna zavarovalnica o prenosu zavarovalnih pogodb obvesti zavarovalce z objavami v sredstvih javnega obveščanja in na svojih javno dostopnih internetnih straneh na območju, na katerem zavarovanja, ki se prenašajo, krijejo nevarnosti, razen ob zavarovanju izvoznih kreditov, pri čemer je treba zavarovalce obvestiti v sredstvih javnega obveščanja na območju njihovega sedeža. Pozavarovalnicam in zavarovalnicam za prenos pozavarovalnih pogodb pri obveščanju zavarovalcev ni treba uporabljati sredstev javnega obveščanja.

518. člen
(zahteva za izdajo dovoljenja za prenos zavarovalnih pogodb)

Zahteva za izdajo dovoljenja za prenos zavarovalnih pogodb obsega:

1. seznam zavarovalnih pogodb po posameznih zavarovalnih vrstah, ki so predmet prenosa, s splošnimi pogoji za ta zavarovanja in izračuni zavarovalno-tehničnih rezervacij za ta zavarovanja;
2. seznam sredstev, ki krijejo zavarovalno-tehnične rezervacije, z navedbo vrednosti in podatkov, na podlagi katerih je mogoče preveriti izračun teh vrednosti;
3. v primeru iz 1., 2. in 4. točke četrtega odstavka 516. člena tega zakona: spremembo poslovnega načrta prevzemne zavarovalnice, ki je potrebna zaradi prevzema zavarovalnih pogodb;
4. pogodbo o prenosu zavarovalnih pogodb.

519. člen
(odločanje o zahtevi za izdajo dovoljenja za prenos zavarovalnih pogodb)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za prenos zavarovalnih pogodb, če:

- 1. je vrednost sredstev, ki krijejo zavarovalno-tehnične rezervacije, oziroma vrednost sredstev omejenega sklada nižja od višine zavarovalno-tehničnih rezervacij, ki jih je treba oblikovati za zavarovalni portfelj, ki je predmet prenosa, oziroma če obstajajo drugi razlogi, zaradi katerih bi lahko bili ogroženi interesi zavarovalcev, zavarovancev ali drugih upravičencev iz zavarovalnih pogodb;**
- 2. prevzemna zavarovalnica ne izpolnjuje pogojev za opravljanje zavarovalnih poslov v zavarovalnih skupinah oziroma vrstah, ki so predmet prenosa, oziroma če bi bilo zaradi prevzema portfelja lahko ogroženo poslovanje prevzemne zavarovalnice v skladu s pravili o upravljanju tveganj;**

3. so nadzorni organi države članice od zavarovalnice, ki je udeležena pri prenosu, zahtevali sanacijski načrt iz 249. člena ali finančni načrt iz 250. člena tega zakona.

(2) V primeru iz 2. in 4. točke četrtega odstavka 516. člena tega zakona lahko Agencija za zavarovalni nadzor izda dovoljenje za prenos zavarovalnih pogodb samo, če nadzorni organ države članice predhodno izda potrdilo:

1. da bo prevzemna zavarovalnica s sedežem v državi članici dosegala zahtevani solventnostni kapital tudi po prevzemu zavarovalnih pogodb,
2. da prevzemna zavarovalnica izpolnjuje pogoje za opravljanje zavarovalnih poslov v zavarovalnih skupinah oziroma vrstah, ki so predmet prenosa.

(3) Če v primeru iz prejšnjega odstavka zavarovanje krije nevarnosti tudi v drugi državi članici, lahko Agencija za zavarovalni nadzor izda dovoljenje za prenos zavarovalnih pogodb samo, če s prenosom soglaša nadzorni organ te države članice. Če nadzorni organ te države članice v roku treh mesecev od prejema zahteve za izdajo soglasja o soglasju ne odloči, se šteje, da s prenosom soglaša.

(4) Določbe drugega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo tudi v primeru, če se zavarovalne pogodbe prenašajo na podružnico švicarske zavarovalnice v Republiki Sloveniji.

(5) Če potrebuje zavarovalnica za prenos zavarovalnih pogodb njene podružnice v državi članici soglasje Agencije za zavarovalni nadzor, Agencija za zavarovalni nadzor odloči o tem soglasju.

(6) Če zavarovalnica države članice prenaša zavarovalne pogodbe na svojo podružnico v Republiki Sloveniji, Agencija za zavarovalni nadzor morebitne ugovore proti prenosu sporoči nadzornemu organu države članice v roku treh mesecev od prejema zaprosila za mnenje.

(7) Če je za prenos zavarovalnih pogodb zavarovalnice države članice potrebno potrdilo Agencije za zavarovalni nadzor v smislu četrtega odstavka tega člena, Agencija za zavarovalni nadzor izda ustrezno potrdilo oziroma odloči o zavrnitvi zahteve za izdajo takega potrdila.

(8) Če zavarovalnica države članice prenaša zavarovalne pogodbe na zavarovalnico te ali druge države članice in zavarovanja, ki so predmet prenosa, krijejo tudi nevarnosti v Republiki Sloveniji, lahko Agencija za zavarovalni nadzor zavrne soglasje v smislu petega odstavka tega člena, če s prenosom interesi zavarovalcev, zavarovancev ali drugih upravičencev iz zavarovalnih pogodb niso zaščiteni v zadostni meri. O zavrnitvi soglasja odloči v roku treh mesecev od prejema obvestila nadzornega organa države članice o nameravanem prenosu.

520. člen

(prenos zavarovalnih pogodb podružnice zavarovalnice tretje države)

(1) Za prenos zavarovalnih pogodb podružnice zavarovalnice tretje države, ki ima sedež v Republiki Sloveniji, se smiselno uporabljajo člani 516 do 519 tega zakona.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor izda dovoljenje za prenos zavarovalnih pogodb podružnice iz prejšnjega odstavka na podružnico zavarovalnice s sedežem v tretji državi, katere sedež je v drugi državi članici, če nadzorni organ države članice predhodno izda ta potrdila:

1. iz tretjega odstavka prejšnjega člena,
2. da zakonodaja države članice dovoljuje takšen prenos in
3. da nadzorni organ soglaša s prenosom.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor ne soglaša s prenosom zavarovalnih pogodb podružnice zavarovalnice s sedežem v tretji državi, katere sedež je v državi članici, na podružnico zavarovalnice tretje države, ki ima sedež v Republiki Sloveniji:

1. če je vrednost sredstev, ki krijejo zavarovalno-tehnične rezervacije, oziroma vrednost sredstev omejenega sklada nižja od višine rezervacij, ki jih je treba oblikovati za zavarovalni portfelj, ki je predmet prenosa;
2. če prevzemna podružnica ne izpolnjuje pogojev za opravljanje zavarovalnih poslov v zavarovalnih skupinah oziroma vrstah, ki so predmet prenosa;
3. če prevzemna podružnica po prevzemu zavarovalnih pogodb ne bo več izpolnjevala zahtevanega solventnostnega kapitala;
4. zaradi drugih razlogov, ki bi ogrozili upravljanje tveganj prevzemne podružnice.

12.2. Zavarovalni pogoji in obveščanje zavarovalcev

521. člen

(zavarovalna pogodba in splošni zavarovalni pogoji)

(1) Če zavarovanje krije nevarnosti v Republiki Sloveniji, zavarovalna pogodba obsega zlasti določbe o:

1. firmi, pravnoorganizacijski obliki, sedežu in naslovu zavarovalnice in podružnice, prek katere se sklepa zavarovalna pogodba;
2. dogodkih, z nastopom katerih nastane obveznost zavarovalnice opraviti izpolnitev na podlagi zavarovalne pogodbe, in primerih, v katerih je zaradi posebnih razlogov obveznost zavarovalnice izključena;
3. načinu izpolnitve, obsegu, morebitnih garancijah in dospelosti obveznosti zavarovalnice;
4. določitvi in plačilu premije ter o pravnih posledicah, če premija ni plačana;
5. trajanju zavarovalne pogodbe, in sicer zlasti:
 - če in na kakšen način se trajanje molče podaljša,
 - če, na kakšen način in v katerem časovnem trenutku je zavarovalno pogodbo mogoče odpovedati oziroma sicer v celoti oziroma delno razvezati in kakšne so obveznosti zavarovalnice v takšnih primerih;
6. izgubi zahtevkov iz zavarovalne pogodbe v primeru zamude rokov;
7. v primeru življenjskih zavarovanj tudi o pogojih in obsegu izplačil akontacij ter posojil na zavarovalno pogodbo, o pogojih, pod katerimi je zavarovalec udeležen pri dobičku zavarovalnice, in merilih za izračun te udeležbe, ter o pogojih in načinu izračuna odkupne vrednosti ter kapitalizacije;
8. v primeru zavarovanj, pri katerih zavarovalec prevzema naložbeno tveganje in so upravičenja, ki gredo zavarovalcu na podlagi zavarovalne pogodbe, neposredno povezana z vrednostjo enote premoženja KNPVP skladov, tudi o:
 - opredelitvi profila tveganj, povezanih z naložbeno politiko,
 - znesku oziroma načinu obračuna nevarnostne premije in premije za dodatne nevarnosti,
 - višini vseh posrednih in neposrednih stroškov, vključno z razkritjem

metodologije oziroma načinom obračuna teh stroškov (stroški, ki v zavarovalni pogodbi niso razkriti, ne morejo biti obračunani oziroma upoštevani),

- višini in načinu obračuna vseh posrednih in neposrednih stroškov, ki zmanjšujejo vrednost enote premoženja KNPVP skladov,
- znesku predvidenih prihodnjih obveznosti zavarovalnice po zavarovalni pogodbi, ki se izračuna z uporabo obrestno-obrestnega računa pri nominalnih letnih stopnjah donosa oziroma realnih letnih stopnjah donosa, če prikaz vsebuje tudi ponazoritev vpliva inflacije, določenih v predpisu iz desetega odstavka tega člena;

9. v primeru zavarovanj, pri katerih zavarovalec prevzema naložbeno tveganje in so upravičenja, ki gredo zavarovalcu na podlagi zavarovalne pogodbe, neposredno povezana z vrednostjo indeksa vrednostnih papirjev oziroma z drugo referenčno vrednostjo, tudi o:

- opredelitvi profila tveganj, povezanih z naložbeno politiko,
- znesku oziroma načinu obračuna nevarnostne premije in premije za dodatne nevarnosti,

- višini vseh posrednih in neposrednih stroškov, vključno z razkritjem metodologije oziroma načinom obračuna teh stroškov (stroški, ki v zavarovalni pogodbi niso razkriti, ne morejo biti obračunani oziroma upoštevani),

- načinu izračuna oziroma določitve vrednosti indeksa oziroma druge referenčne vrednosti, vključno z razkritjem vseh posrednih in neposrednih stroškov, ki vplivajo na vrednost indeksa oziroma drugo referenčno vrednost,
- znesku predvidenih prihodnjih obveznosti zavarovalnice po zavarovalni pogodbi, ki se izračuna z uporabo obrestno-obrestnega računa pri nominalnih letnih stopnjah donosa oziroma realnih letnih stopnjah donosa, če prikaz vsebuje tudi ponazoritev vpliva inflacije, določenih v predpisu iz desetega odstavka tega člena;

10. v primeru zavarovanj, pri katerih zavarovalec prevzema naložbeno tveganje in so upravičenja, ki gredo zavarovalcu na podlagi zavarovalne pogodbe, neposredno povezana z vrednostjo sredstev, vsebovanih v notranjem skladu zavarovalnice, tudi o:

- naložbeni politiki ter pomembnih informacijah o vrstah naložb in tehnikah upravljanja,

- opredelitvi profila tveganj, povezanih z naložbeno politiko,
- znesku oziroma načinu obračuna nevarnostne premije in premije za dodatne nevarnosti,

- višini vseh posrednih in neposrednih stroškov, vključno z razkritjem metodologije oziroma načinom obračuna teh stroškov (stroški, ki v zavarovalni pogodbi niso razkriti, ne morejo biti obračunani oziroma upoštevani),

- višini in načinu obračuna vseh posrednih in neposrednih stroškov, ki zmanjšujejo vrednost sredstev, vsebovanih v notranjem skladu zavarovalnice (stroški, ki v zavarovalni pogodbi niso razkriti, ne morejo biti obračunani v breme sredstev, vsebovanih v notranjem skladu zavarovalnice),

- znesek predvidenih prihodnjih obveznosti zavarovalnice po zavarovalni pogodbi, ki se izračuna z uporabo obrestno-obrestnega računa pri nominalnih letnih stopnjah donosa oziroma realnih letnih stopnjah donosa, če prikaz vsebuje tudi ponazoritev vpliva inflacije, določenih v predpisu iz desetega odstavka tega člena;

11. v primeru nezgodnih in zdravstvenih zavarovanj, pri katerih se zavarovalno-tehnične rezervacije izračunavajo z metodami za življenjska zavarovanja, tudi o pogojih in načinu izračunavanja teh rezervacij in s tem

povezanih sprememb premije zaradi staranja zavarovanca, o pravicah, ki izhajajo iz že oblikovanih zavarovalno-tehničnih rezervacij v primeru prenehanja zavarovanja oziroma v primeru menjave zavarovanja v okviru iste zavarovalnice ali v primeru menjave zavarovalnice ter o vplivih drugih dejavnikov na spreminjanje premije.

(2) V primeru družbe za vzajemno zavarovanje so obvezne določbe iz prejšnjega odstavka lahko namesto v zavarovalni pogodbi vsebovane v statutu.

(3) Določbe zavarovalne pogodbe iz prvega odstavka tega člena lahko v škodo zavarovalca odstopajo od splošnih zavarovalnih pogojev samo:

1. če so za to podani razlogi, ki so utemeljeni glede na predmet zavarovanja, in
2. če je zavarovalec na takšno odstopanje izrecno pisno pristal.

(4) V primeru zavarovanja stroškov postopka iz 17. točke drugega odstavka 7. člena tega zakona zavarovalna pogodba ne sme določati, da zavarovalnica krije samo stroške pravnega zastopanja po odvetniku oziroma drugi osebi, ki jo _____ imenuje _____ zavarovalnica.

(5) Zavarovalna pogodba ne sme biti v nasprotju s prisilnimi določbami drugih zakonov, ki urejajo zavarovalno pogodbo oziroma posamezne vrste zavarovalnih _____ pogodb.

(6) Zavarovalnice vse ponudnike oziroma potencialne zavarovance, ki želijo dostopiti do zavarovalnih storitev, obravnavajo enako, vendar v postopku selekcije in ocene nevarnosti ter pri določanju premij in pri izplačevanju zavarovalnin lahko upoštevajo merila zavarovalne stroke oziroma le naslednje zavarovančeve osebne okoliščine in značilnosti: starost, zdravstveno stanje, invalidnost in poklic ter druge osebne okoliščine, ki lahko utemeljeno vplivajo na višino prevzete nevarnosti, razen spola, materinstva in nosečnosti.

(7) Zavarovalnice lahko v zvezi z zavarovanji iz zavarovalne skupine življenjskih zavarovanj in zavarovalnih vrst nezgodno zavarovanje in zdravstveno zavarovanje upoštevajo osebno okoliščino spola pri izračunavanju premij in dajatev na skupni ravni, če ne vodi v razlikovanje na individualni ravni. Zavarovalnice lahko obdelujejo dejavnik spola za izračun zavarovalno-tehničnih rezervacij in interno določanje cen, za določanje cen pozavarovanja, za trženje in oglaševanje ter za oceno tveganja iz zavarovalne skupine življenjskih zavarovanj in zavarovalne vrste zdravstveno in nezgodno zavarovanje.

(8) Ne glede na določbe sedmega odstavka tega člena se dopolnilno zdravstveno zavarovanje izvaja v skladu z določbami zakona, ki ureja zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje.

522. člen

(obveščanje zavarovalcev ob sklenitvi zavarovalne pogodbe)

(1) Kadar je zavarovalec fizična oseba, zavarovalnica ali zavarovalni posrednik ob sklenitvi zavarovalne pogodbe iz prvega odstavka prejšnjega

člena z obvestilom v pisni ali elektronski obliki seznaniti zavarovalca s podatki o:

1. firmi, pravnoorganizacijski obliki, sedežu in naslovu zavarovalnice in podružnice, prek katere se sklepa zavarovalna pogodba;
2. splošnih zavarovalnih pogojev, ki veljajo za zavarovalno razmerje;
3. pravu, ki se uporabi za zavarovalno pogodbo, oziroma v primerih z mednarodnim elementom o pravici stranke, da sama izbere pravo, ki se uporablja za zavarovalno pogodbo v skladu z uredbo iz drugega odstavka 529. člena tega zakona;
4. dostopu do poročila o solventnosti in finančnem položaju zavarovalnice iz 261. člena tega zakona;
5. načinu obravnavanja pritožb zavarovalcev, zavarovancev ali drugih upravičencev, vključno z obstojem organa za reševanje pritožb,
6. o načinu izpolnitve, obsegu in dospelosti obveznosti zavarovalnice ter morebitnih garancijah;
7. času trajanja zavarovalne pogodbe;
8. o višini premije, pri čemer je zavarovalna premija razčlenjena na zavarovalno premijo za posamezne nevarnosti, če zavarovalno razmerje krije nevarnosti iz več zavarovalnih vrst, in o višini prispevkov, davkov in drugih stroškov, ki se zaračunavajo poleg premije, in o skupnem znesku plačil;
9. roku, v katerem ponudnika veže ponudba;
10. pravici do preklica oziroma odstopa ali drugih opcijah;
11. nazivu in naslovu nadzornega organa, ki je pristojen za nadzor nad zavarovalnico;
12. pogojev za vzpostavitev mirovanja.

(2) V primeru življenjskih zavarovanj pisno oziroma elektronsko obvestilo iz prejšnjega odstavka oziroma predloženi zavarovalni pogoji vsebujejo tudi informacije za razumevanje tveganj, ki jih s sklenitvijo zavarovalne pogodbe prevzame zavarovalec, in informacijo o pravici iz 525. člena tega zakona.

(3) V primeru življenjskega zavarovanja, nezgodnega in zdravstvenega zavarovanja s pravico do povračila dela zavarovalne premije obvestilo zavarovalcu poleg podatkov iz prejšnjega odstavka obsega tudi podatke o:

1. osnovah in merilih za udeležbo pri dobičku;
2. tabeli odkupnih vrednosti;
3. minimalni zavarovalni vsoti oziroma minimalnemu obdobju trajanja zavarovanja za spremembo zavarovanja v zavarovanje brez premije (kapitalizacija) in o pravicah iz takega zavarovanja;
4. v primeru zavarovanj, pri katerih so upravičenja vezana na enote investicijskega sklada o naložbah in naravi sredstev investicijskega sklada;
5. v primeru zavarovanj, pri katerih so upravičenja neposredno povezana s spremembo indeksa vrednostnih papirjev oziroma drugo referenčno vrednostjo o indeksu vrednostnih papirjev oziroma drugi referenčni vrednosti;
6. o davčni ureditvi, ki velja v primeru zavarovanja.

523. člen

(obveščanje zavarovalcev v času trajanja zavarovalne pogodbe)

(1) V času trajanja zavarovalne pogodbe iz prvega odstavka 521. člena tega zakona zavarovalnica zavarovalce obvešča o:

1. spremembi firme, pravnoorganizacijske oblike, sedeža ali naslova zavarovalnice oziroma podružnice, prek katere je bila sklenjena zavarovalna pogodba;
2. spremembah podatkov iz 6., 8. in 12. točke prvega odstavka prejšnjega člena oziroma podatkov iz 1. do 5. točke tretjega odstavka prejšnjega člena, če je do teh sprememb prišlo zaradi spremembe predpisov.

(2) V času trajanja zavarovalne pogodbe iz tretjega odstavka prejšnjega člena zavarovalnica oziroma zavarovalni posrednik oziroma posrednica enkrat letno obvesti zavarovalca tudi:

1. o stanju udeležbe pri dobičku,
2. v primeru zavarovanj iz 21. točke drugega odstavka 7. člena tega zakona o stanju upravičenj zavarovalca vključno z donosnostjo.

524. člen (način podajanja podatkov)

(1) Zavarovalnica ali zavarovalni posrednik poda zavarovalcu podatke iz 521. do 523. člena pisno ali elektronsko v slovenskem jeziku. Podatki so podani razumljivo.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko zavarovalnica ali zavarovalni posrednik zavarovalca o podatkih iz prejšnjega člena obvešča tudi preko elektronske pošte ob izrecnem pisnem soglasju zavarovalca glede navedenega načina obveščanja, pri čemer je zavarovalec pisno obveščen, da lahko to soglasje kadarkoli umakne.

525. člen (čas za odstop)

Zarovalec individualne zavarovalne pogodbe o življenjskem zavarovanju lahko v roku 30 dni po tistem, ko je bil obveščen v skladu s 522. členom tega zakona, odstopi od pogodbe.

526. člen (vsebina splošnih pogojev in obvestil)

Besedilo splošnih zavarovalnih pogojev in obvestil iz 521., 522. in 523. člena tega zakona je enopomensko oblikovano, pregledno razčlenjeno, razumljivo in sestavljeno v slovenskem jeziku.

527. člen (zavarovalna pogodba obveznega zavarovanja)

Zavarovalna pogodba v zvezi z obveznimi zavarovanji izpolnjuje določbe, ki jih za zavarovalno pogodbo predpisuje ta zakon in drug zakon, ki ureja obvezna zavarovanja.

528. člen (predpisi o zavarovalni pogodbi in obveščanju zavarovalcev)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše podrobnejšo vsebino določb zavarovalne pogodbe iz 8., 9. in 10. točke prvega odstavka 521. člena tega

zakona in vsebino obrazca, ki je sestavni del zavarovalne pogodbe, na katerem so zbrani vsi stroški in druge pomembne informacije.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše podrobnejša pravila in merila uporabe sedmega odstavka 521. člena tega zakona.

12.3. Pravo, ki se uporabi za zavarovalno pogodbo

529. člen
(uporaba določb)

(1) Določbe tega poglavja veljajo za določanje prava za zavarovalne pogodbe z mednarodnim elementom, kadar zavarovanje krije nevarnosti v Republiki Sloveniji oziroma državi članici.

(2) Za določanje prava za zavarovalne pogodbe iz prejšnjega odstavka se uporabljajo določbe 7. člena Uredbe (ES) št. 593/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008 o pravu, ki se uporablja za pogodbeno obligacijska razmerja (Rim I) (UL L 177, 4. junij 2008, str. 6–16).

(3) Določbe tega poglavja se ne uporabljajo za pozavarovalne pogodbe.

530. člen
(napotilo na materialnopravne določbe prava tujega prava)

(1) Če določbe tega oddelka napotujejo na tuje pravo, se upoštevajo samo materialnopravne določbe tega prava, ki urejajo vsebino pravnega razmerja, in ne določbe tega prava o napotilu na drugo pravo.

(2) Če obsega posamezna država, katere pravo je treba uporabiti, več delov, na katerih veljajo različne določbe iz prejšnjega odstavka, se pri uporabi določb tega poglavja vsak tak del države šteje za samostojno državo.

531. člen
(tuje pravo, ki je v nasprotju s prisilnimi predpisi)

Določbe tega poglavja ne izključujejo uporabe določb tega oziroma drugih zakonov, ki na prisilen način urejajo vsebino pravnega razmerja na podlagi zavarovalne pogodbe, ne glede na to, katero pravo se uporabi.

13. poglavje: SOZAVAROVANJE

532. člen
(velike nevarnosti)

(1) Velike nevarnosti so nevarnosti, ki so razvrščene v zavarovalne vrste iz:

1. 4., 5., 6., 7., 11. in 12. točke drugega odstavka 7. člena tega zakona;
2. 14. in 15. točke drugega odstavka 7. člena tega zakona, če se zavarovalec osebno poklicno ukvarja z industrijsko ali trgovinsko dejavnostjo ali pa opravlja katerega od svobodnih poklicev in so nevarnosti povezane s to dejavnostjo;
3. 3., 8., 9., 10., 13. in 16. točke drugega odstavka 7. člena tega zakona, če zavarovalec presega meje najmanj dveh od naslednjih meril:
 - bilančno vsoto 6.200.000 eurov,

- letni neto promet 12.800.000 eurov,
- povprečno število zaposlenih 250 v poslovnem letu.

(2) Če zavarovalec spada v skupino podjetij, za katera se pripravlja konsolidirana bilanca, se merila iz 3. točke prejšnjega odstavka uporabljajo na osnovi konsolidirane bilance.

533. člen (sozavarovanje)

(1) Zavarovalnica v sozavarovanje ne sme prevzeti nevarnosti v obsegu, ki presegajo njene lastne deleže po posameznih zavarovalnih vrstah po tabelah maksimalnega kritja iz 2. točke drugega odstavka 243. člena tega zakona.

(2) Obseg prevzetih nevarnosti iz prejšnjega odstavka pomeni nevarnosti, ki ostanejo v lastni izravnavi zavarovalnice, če ta prevzete nevarnosti pozavaruje.

(3) Zavarovalnica lahko sozavaruje vse nevarnosti iz zavarovalnih vrst, za katera ima dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov.

(4) Zavarovalnica vodi statistične podatke, iz katerih je razviden obseg sozavarovalnih poslov na ravni EU in na ravni tretjih držav in EU.

534. člen (sozavarovalni posli na ravni EU)

(1) Za namen tega člena je sozavarovanje na ravni EU zavarovanje, pri katerem so izpolnjeni naslednji pogoji:

- a) zavarovanje krije velike nevarnosti iz 532. člena tega zakona,
- b) zavarovanje krije nevarnost z eno samo pogodbo, ob plačilu celotne premije, za isto obdobje s strani dveh ali več zavarovalnic, vsaka za svoj delež, pri čemer je ena od zavarovalnic vodilna zavarovalnica,
- c) zavarovanje krije nevarnost, ki se nahaja znotraj EU,
- d) za namen zagotovitve kritja tveganj se vodilna zavarovalnica obravnava kot ena zavarovalnica, ki krije celotna tveganja,
- e) vsaj ena od zavarovalnic je v pogodbi udeležena prek sedeža zavarovalnice ali podružnice, ustanovljene v državi članici, ki ni država članice vodilne zavarovalnice,
- f) vodilna zavarovalnica v celoti prevzame vodilno vlogo v postopku sozavarovanja, določi zavarovalne pogoje, vključno s premijo, in izda polico.

(2) Vsaka zavarovalnica, ki krije nevarnost v smislu določb prejšnjega odstavka, oblikuje zavarovalno-tehnične rezervacije v skladu s predpisi države, v kateri je ustanovljena, če pa takšnih predpisov ni, v skladu z običajno prakso v tej državi.

(3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka so zavarovalno-tehnične rezervacije najmanj enake tistim, ki jih določi vodilna zavarovalnica, v skladu s predpisi države članice, v kateri ima sedež.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor za namen opravljanja sozavarovalnih poslov na ravni EU izmenjuje informacije z drugimi zadevnimi nadzornimi organi držav članic. Za izmenjavo informacij se uporablja 11.3. oddelek tega zakona.

(5) Za zavarovalnice, ki niso vodilne zavarovalnice, za posle sozavarovanja iz tega člena ne velja obveznost obveščanja, določena v 131. in 134. členu tega zakona,

ter obveznost imenovanja predstavnika, določena v 3. točki prvega odstavka 136. člena tega zakona.

535. člen
(sozavarovalni posli na ravni tretjih držav in EU)

(1) Sozavarovanje na ravni tretjih držav in EU je zavarovanje, pri katerem so izpolnjeni naslednji pogoji:

- a) zavarovanje krije velike nevarnosti iz 532. člena tega zakona,
- b) zavarovanje krije nevarnosti z eno samo pogodbo, ob plačilu celotne premije, za isto obdobje s strani dveh ali več zavarovalnic, vsaka za svoj delež, pri čemer je ena od zavarovalnic vodilna zavarovalnica,
- c) pogodba o sozavarovanju se lahko sklene v obliki pozavarovalne pogodbe,
- d) zavarovanje krije nevarnosti, ki se nahajajo v tretjih državah,
- e) vodilna zavarovalnica je zavarovalnica, ki ima sedež na območju države članice ali na območju tretje države in je pridobila dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov v zavarovalni vrsti, na katero se nanaša kritje nevarnosti,
- f) vodilna zavarovalnica v celoti prevzame vodilno vlogo v postopku sozavarovanja in določi zavarovalne pogoje, vključno s premijo, in izda polico.

(2) Vsaka zavarovalnica, ki krije nevarnosti v smislu določb prejšnjega odstavka, oblikuje zavarovalno-tehnične rezervacije v skladu s predpisi države, v kateri je ustanovljena, če pa takšnih predpisov ni, v skladu z običajno prakso v tej državi.

(3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka so zavarovalno-tehnične rezervacije najmanj enake tistim, ki jih določi vodilna zavarovalnica, v skladu s predpisi države, v kateri je ustanovljena.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor za namen opravljanja sozavarovalnih poslov na ravni tretjih držav in EU izmenjuje informacije z drugimi zadevnimi nadzornimi organi držav članic. Za izmenjavo informacij se uporablja 11.3. oddelek tega zakona.

536. člen
(zavarovalni in pozavarovalni pool)

(1) Dve ali več zavarovalnic, ki lahko opravljajo zavarovalne oziroma pozavarovalne posle na območju Republike Slovenije, lahko ustanovi zavarovalni oziroma pozavarovalni pool za opravljanje zavarovalnih oziroma pozavarovalnih poslov, ki krijejo nevarnosti, razvrščene v zavarovalne vrste iz 8., 9., 13. in 16. točke drugega odstavka 7. člena tega zakona, in druge velike nevarnosti iz 532. člena tega zakona. .

(2) Za zavarovalni oziroma pozavarovalni pool se uporabljajo določbe zakona, ki ureja poslovanje gospodarskih družb o gospodarskem interesnem združenju, če ni v tem členu drugače določeno.

(3) Zavarovalni oziroma pozavarovalni pool nastopa v razmerjih, ki se nanašajo na sklepanje in izvrševanje zavarovalnih oziroma pozavarovalnih pogodb v svojem imenu in za račun svojih članic, in sicer v zavarovalnih vrstah, za katere imajo članice dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov.

(4) Za zavarovalni oziroma pozavarovalni pool se smiselno uporabljajo določbe 52. člena, 3. poglavja, 4.4., 4.5., 4.6. in 4.8. oddelka, razen prvega odstavka 177. člena, določbe 242., 243., 246. in 252. člena, 5. poglavja, razen 261. do 264. člena, določbe 6. in 7. poglavja, razen 7.8. oddelka, določbe 9., 12. in 13. poglavja ter 610., 611. in 621. člena tega zakona, če ni v tem poglavju drugače določeno.

(5) Zavarovalni oziroma pozavarovalni pool za svoje članice izračunava zavarovalno-tehnične rezervacije, ki jih članice oblikujejo zaradi poslov, ki jih sklepa zavarovalni oziroma pozavarovalni pool za račun svojih članic. Zavarovalni oziroma pozavarovalni pool Agenciji za zavarovalni nadzor poroča o izračunanih zavarovalno-tehničnih rezervacijah v roku enega meseca po izteku posameznega trimesečja. Za izračun zavarovalno-tehničnih rezervacij in za poročanje o izračunanih zavarovalno-tehničnih rezervacijah za zavarovalni oziroma pozavarovalni pool veljajo določbe tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov o izračunu zavarovalno-tehničnih rezervacij pri zavarovalnicah in o poročanju zavarovalnic o zavarovalno-tehničnih rezervacijah.

(6) Za člana posloводства zavarovalnega oziroma pozavarovalnega poola se smiselno uporabljajo določbe 56. do 61., 63. do 65. in 612. člena tega zakona.

537. člen

(dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega oziroma pozavarovalnega poola)

(1) Dejavnost zavarovalnega oziroma pozavarovalnega poola lahko opravlja samo zavarovalni oziroma pozavarovalni pool, ki je pridobil dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje dejavnosti zavarovalnega oziroma pozavarovalnega poola.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje dejavnosti zavarovalnega oziroma pozavarovalnega poola:

1. če zavarovalni oziroma pozavarovalni pool ne izpolnjuje pogojev za opravljanje dejavnosti zavarovalnega oziroma pozavarovalnega poola, določenih s tem oziroma drugim zakonom oziroma na njegovi podlagi izdanimi predpisi;
2. če zavarovalnica, ki je članica zavarovalnega oziroma pozavarovalnega poola, nima dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov v zavarovalni vrsti, na katero se nanaša dejavnost zavarovalnega oziroma pozavarovalnega poola;
3. če člani posloводства nimajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana posloводства zavarovalnega oziroma pozavarovalnega poola.

(3) Za prenehanje dovoljenja za opravljanje dejavnosti zavarovalnega oziroma pozavarovalnega poola se smiselno uporabljajo določbe 122. člena tega zakona.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor odvzame zavarovalnemu oziroma pozavarovalnemu poolu dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega oziroma pozavarovalnega poola v naslednjih primerih:

1. če je bilo dovoljenje pridobljeno z navajanjem neresničnih podatkov,
2. če je zavarovalnemu oziroma pozavarovalnemu poolu odredila dodatni ukrep iz 5. točke prvega odstavka 308. člena tega zakona in pristojni organ v roku, določenem za izvršitev dodatnega ukrepa, ni razrešil člana oziroma članov posloводства in imenoval novih oziroma če tudi novoimenovani člani posloводства v roku dveh mesecev od imenovanja niso zagotovili odprave kršitev oziroma izvršitve dodatnih ukrepov, ki so bili razlog za dodatni ukrep iz 5. točke prvega odstavka 308. člena tega zakona;

3. če zavarovalnica, ki je članica zavarovalnega oziroma pozavarovalnega poola, nima dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov v zavarovalni vrsti, na katero se nanaša dejavnost zavarovalnega oziroma pozavarovalnega poola.

14. poglavje: NAMENSKA DRUŽBA

538. člen

(uporaba določb za namensko družbo)

Za namensko družbo, ki prevzema tveganja zavarovalnic, se uporabljajo:

- določbe 14. poglavja tega zakona,
- akti, ki jih sprejme Evropska komisija na podlagi drugega odstavka 211. člena Direktive 2009/138/ES, in
- izvedbeni tehnični standardi, ki jih izda Evropska komisija na podlagi odstavkov 2a in 2b 211. člena Direktive 2009/138/ES.

539. člen

(namenska družba)

(1) Namenska družba je pravna oseba, ki:

1. ni zavarovalnica,
2. financira in prevzame tveganja zavarovalnic,
3. je ustanovljena z namenom financiranja in prevzemanja tveganja zavarovalnic.

(2) Namenska družba s sedežem v Republiki Sloveniji, preden začne prevzemati tveganja zavarovalnic, pridobi dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor – dovoljenje za prevzemanje tveganj.

(3) Namenska družba financira tveganja z izdajo dolžniških finančnih instrumentov ali z drugačnim finančnim mehanizmom, pri čemer so pravice oseb, ki so vplačale dolžniške finančne instrumente ali drug finančni mehanizem, do poplačila podrejene pozavarovalnim obveznostim namenske družbe.

(4) Namenska družba opravlja samo aktivnosti prevzemanja tveganj zavarovalnic in aktivnosti, ki izhajajo iz prevzemanja tveganj.

(5) Za namensko družbo se uporabljajo določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, če ni v tem zakonu drugače določeno.

540. člen

(obseg dovoljenja za prevzemanje tveganj zavarovalnic)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor v dovoljenju za prevzemanje tveganj zavarovalnice določi vrste tveganj, ki jih sme namenska družba prevzemati.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor izda dovoljenje za prevzemanje določenih tveganj iz prejšnjega odstavka, če ugotovi, da namenska družba izpolnjuje pogoje za prevzemanje teh tveganj in pogoje, določene s predpisi iz 538. člena tega zakona.

(3) Za pokrivanje drugih vrst tveganj, ki v dovoljenju niso navedena, namenska družba pridobi novo dovoljenje za prevzemanje tveganj zavarovalnic.

(4) Za postopek odločanja o zahtevi za izdajo dovoljenja namenski družbi se smiselno uporabljajo določbe 10.4. oddelka tega zakona, če ni v tem poglavju drugače določeno.

541. člen

(ukrepi nadzora nad namensko družbo)

(1) Če Agencija za zavarovalni nadzor ugotovi, da namenska družba krši ta zakon ali druge predpise iz 538. člena tega zakona, se smiselno uporabljajo določbe 302. do 306. člena in druge določbe tega zakona, ki se nanašajo na postopek izdaje odredbe o odpravi kršitev zavarovalnici, ter 313. in 314. člena ter druge določbe tega zakona, ki se nanašajo na postopek izdaje odločbe o odvzemu dovoljenja zavarovalnici.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor lahko namenski družbi za uresničevanje tega zakona in drugih predpisov iz 538. člena tega zakona naloži ukrepe glede:

1. pogodb,
2. naložb,
3. sposobnosti in primernosti oseb, ki vodijo namensko družbo,
4. lastnikov namenske družbe,
5. sistema upravljanja,
6. računovodskih postopkov,
7. računovodskih in previdnostnih zahtev ter zahtev po statističnih podatkih,
8. solventnostnih zahtev.

542. člen

(odvzem in prenehanje dovoljenja za prevzemanje tveganj zavarovalnic)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor odvzame dovoljenje za prevzemanje tveganj zavarovalnic:

1. če je bilo dovoljenje pridobljeno z navajanjem neresničnih podatkov;
2. če namenska družba ponavljajoče krši dolžnost pravočasnega in pravilnega poročanja oziroma obveščanja Agencije za zavarovalni nadzor ali če kako drugače ovira opravljanje nadzora nad njenim poslovanjem;
3. če namenska družba ne ravna v skladu z odredbo o odpravi kršitev;
4. če je namenski družbi naložila ukrepe iz drugega odstavka prejšnjega člena in namenska družba ukrepov v določenem roku ni izvedla;
5. če so podane okoliščine, ki bi predstavljale razlog za odvzem dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža osebi, ki je neposredno oziroma posredno nadrejena oseba namenske družbe;
6. če namenska družba ne izpolnjuje tehničnih, organizacijskih, kadrovskih oziroma drugih pogojev za prevzemanje tveganj.

(2) Za ponavljajočo se kršitev iz druge alineje prejšnjega odstavka se šteje kršitev, pri kateri namenska družba kršitev ponovno stori vsaj enkrat v petih letih po storitvi istovrstne kršitve.

(3) Dovoljenje za prevzemanje tveganj zavarovalnic preneha:

1. če namenska družba ne začne poslovati v šestih mesecih od izdaje dovoljenja,
2. če namenska družba preneha opravljati dejavnosti prevzemanja tveganj zavarovalnic za več kot eno leto,
3. z začetkom stečajnega postopka oziroma postopka prisilne likvidacije,
4. z zaključkom redne likvidacije,

5. z izbrisom namenske družbe iz registra, razen kadar je dovoljenje prenehalo že na podlagi ene od prejšnjih točk,

6. s prejemom izjave namenske družbe, da je prenehala opravljati dejavnosti prevzemanja tveganj zavarovalnic in ustreznih dokazil.

(4) Namenska družba Agencijo za zavarovalni nadzor obvesti o začetku oziroma prenehanju opravljanja dejavnosti prevzemanja tveganj zavarovalnic.

(5) Če nastopi razlog iz tretjega odstavka tega člena, izda Agencija za zavarovalni nadzor odločbo, s katero ugotovi, da je dovoljenje prenehalo.

(6) Za postopek odločanja o izdaji ugotovitvene odločbe iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo določbe tega zakona, ki se uporabljajo za postopek odločanja o izdaji ugotovitvene odločbe zavarovalnici.

15. poglavje: ZAVAROVALNI ZASTOPNIKI IN POSREDNIKI

15.1 Zavarovalni zastopniki

543. člen (zavarovalni zastopnik)

(1) Zavarovalni zastopnik je oseba, ki ima dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja. Posli zavarovalnega zastopanja, ki jih na podlagi zaposlitve oziroma drugega pravnega razmerja z zavarovalnico ali zavarovalno zastopniško družbo ali osebo iz četrtega odstavka 558. člena tega zakona opravlja zavarovalni zastopnik, so:

- 1. sklepanje zavarovalnih pogodb v imenu in za račun zavarovalnice,**
- 2. aktivnosti, ki so povezane s pripravo na sklenitev zavarovalne pogodbe,**
- 3. pomoč pri izvrševanju pravic iz pogodbe, še posebno pri reševanju odškodninskih zahtevkov, naslovljenih na zavarovalnico.**

(2) Pooblastilo zavarovalnega zastopnika za sklenitev zavarovalne pogodbe obsega tudi pooblastilo za spremembo oziroma podaljšanje te pogodbe in sprejemanje izjav zavarovalca o odstopu od zavarovalne pogodbe.

(3) Za zavarovalne zastopnike iz prvega odstavka tega člena se ne štejejo osebe, ki opravljajo posle zastopanja, smiselno pa tudi ne za zavarovalno zastopniške družbe iz 544. člena tega zakona, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- sklepanje zavarovalne pogodbe zahteva samo znanje o nevarnostih, ki jih krije;

- zavarovalna pogodba ni pogodba o življenjskem zavarovanju;

- zavarovalna pogodba ne krije zavarovanja odgovornosti;

- primarna poklicna dejavnost osebe ni zavarovalno zastopanje;

- zavarovanje pomeni dopolnitev oziroma je v povezavi s proizvodom oziroma storitvijo, ki se zagotavlja, in če takšno zavarovanje krije:

a) nevarnost uničenja, izgube ali poškodovanja proizvodov ali stvari ali

b) nevarnost poškodovanja ali izgube prtljage in drugih nevarnosti, povezanih s turističnim potovanjem, ki je bilo rezervirano prek turistične agencije, čeprav zavarovalna pogodba vsebuje določila o življenjskem zavarovanju ali zavarovanju odgovornosti, če takšne vrste zavarovanje

pomeni pomožno oziroma dopolnilno obliko zavarovanja, ki krije nevarnosti, povezane s turističnim potovanjem;

- znesek letne premije zavarovanja ni višji od zneska 500 eurov, in če zavarovalna pogodba, ob upoštevanju vseh podaljšanj, ni sklenjena za dlje kot pet let.

544. člen

(zavarovalno zastopniška družba)

(1) Zavarovalno zastopniška družba je pravna oseba, ki opravlja dejavnost zastopanja zavarovalnic pri sklepanju zavarovalnih pogodb.

(2) Za dejavnost zavarovalnega zastopanja zavarovalno zastopniških družb se šteje:

1. sklepanje zavarovalnih pogodb,
2. aktivnosti, ki so povezane s pripravo na sklenitev zavarovalne pogodbe,
3. pomoč pri izvrševanju pravic iz pogodbe, še posebno pri reševanju odškodninskih zahtevkov, naslovljenih na zavarovalnico.

(3) Določbe tega zakona o zavarovalno zastopniški družbi se smiselno uporabljajo tudi za samostojnega podjetnika posameznika, ki kot gospodarsko dejavnost opravlja dejavnost zastopanja zavarovalnic pri sklepanju zavarovalnih pogodb.

(4) Določbe tega zakona o zavarovalno zastopniški družbi se smiselno uporabljajo tudi za osebe iz četrtega odstavka 558. člena tega zakona, in sicer v delu, ki se nanaša na opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja.

(5) V sodni register oziroma drug ustrezen register se ne sme vpisati firma, ki vsebuje besede zavarovalno zastopniška družba oziroma zavarovalno zastopanje ali izpeljanke iz teh besed, če oseba ni pridobila dovoljenja Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja.

545. člen

(obveznosti zastopnika)

(1) Določbe 521. do 528. člena tega zakona veljajo tudi za zavarovalnega zastopnika.

(2) Pred predstavitvijo vsebine zavarovanja ter sklenitvijo zavarovalne pogodbe in, če je treba, tudi pri poznejših spremembah in dopolnitvah zavarovalne pogodbe, zavarovalni zastopnik zavarovalcu izroči tudi pisno obvestilo o:

1. svojem imenu in priimku,
2. številki in datumu odločbe o izdaji dovoljenja za opravljanje poslova zavarovalnega zastopanja in registru, v katerem je mogoče preveriti izdajo dovoljenja,
3. firmi in naslovu zavarovalnice oziroma zavarovalno zastopniške družbe oziroma druge osebe iz četrtega odstavka 558. člena tega zakona, s katero ima zavarovalni zastopnik sklenjeno pogodbo, na podlagi katere opravlja posle zavarovalnega zastopanja,

4. tem, za katere zavarovalnice deluje, z navedbo firme in poslovnega naslova vsake zavarovalnice,
5. tem, da ima sam oziroma njegova zavarovalno zastopniška družba neposreden ali posreden delež, ki predstavlja več kot 10-odstotni delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu zavarovalnice,
6. tem, da ima zavarovalnica oziroma od nje odvisna družba neposreden ali posreden delež, ki predstavlja več kot 10-odstotni delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu zavarovalno zastopniške družbe, v kateri je zavarovalni zastopnik zaposlen oziroma je z njo v drugem pravnem razmerju,
7. izvensodnem postopku reševanja sporov iz 579. člena tega zakona.

(3) Poleg podatkov iz prejšnjega odstavka zavarovalni zastopnik v zvezi z zavarovalno pogodbo zavarovalca izroči pisno obvestilo tudi o tem, ali:

1. daje zavarovalcu nasvet za sklenitev pogodbe iz četrtega odstavka tega člena, ki vključuje analizo na podlagi primerno velikega števila zavarovalnih pogodb, dostopnih na trgu, oziroma
2. je obligacijsko zavezan kot zastopnik za eno ali več zavarovalnic, v tem primeru na zahtevo zavarovalca tega obvesti tudi o nazivih zavarovalnic, ki jih zastopa, oziroma
3. ni obligacijsko zavezan kot zastopnik za eno ali več zavarovalnic in da ne daje nasveta za sklenitev pogodbe na podlagi četrtega odstavka tega člena. V tem primeru na zahtevo zavarovalca tega obvesti tudi o nazivih zavarovalnic, ki jih zastopa. Zavarovalni zastopnik zavarovalca obvesti o njegovi pravici, da v primeru iz 2. in 3. točke tega odstavka lahko zahteva podatke o nazivih zavarovalnic.

(4) Če zavarovalni zastopnik zavarovalca obvesti o tem, da mu daje nasvet za sklenitev zavarovalne pogodbe na podlagi korektne in poštene analize, takšen nasvet oblikuje na podlagi primerno velikega števila zavarovalnih pogodb, dostopnih na trgu, ki mu omogočajo podati priporočilo v skladu s profesionalnimi merili, da bo lahko zavarovalec s sklenitvijo takšne pogodbe uresničil svoje potrebe in zahteve.

(5) Zavarovalni zastopnik pred sklenitvijo pogodbe na podlagi informacij, pridobljenih od zavarovalca, temu opredeli potrebe in želje kot tudi razloge za nasvete, dane zavarovalcu glede zavarovalnih produktov.

(6) Informacij, navedenih v prvem, drugem, tretjem in četrtem odstavku tega člena zavarovalnemu zastopniku ni treba podati, če gre za zavarovanja velikih nevarnosti iz 532. člena tega zakona.

(7) Kadar zavarovalni zastopnik podaja predstavitev vsebine zavarovanja oziroma sklepa zavarovanje v elektronski obliki, lahko tudi informacije, navedene v prvem, drugem, tretjem in četrtem odstavku tega člena poda v elektronski obliki.

546. člen (odgovornost zavarovalnice)

(1) Zavarovalnica odgovarja za dejanja zavarovalnega zastopnika in zavarovalno zastopniške družbe v skladu z določili zakona, ki ureja obligacijska razmerja.

(2) Premije in druga plačila, povezana z zavarovalno pogodbo, štejejo za plačana zavarovalnici, ko so plačana zavarovalnemu zastopniku ali zavarovalno zastopniški

družbi. Odškodnine, zavarovalnine in drugi zneski, namenjeni zavarovalcu, zavarovancu ali drugemu upravičencu, ki jih zavarovalnica plača tej osebi prek zavarovalnega zastopnika ali zavarovalno zastopniške družbe, štejejo za plačane šele, ko jih ta oseba prejme od zavarovalnega zastopnika ali zavarovalno zastopniške družbe.

547. člen
(omejitev pooblastil zastopnika)

(1) Če je pooblastilo zavarovalnega zastopnika omejeno samo na določeno območje, je ta pooblaščen opravljati pravna dejanja iz 543. člena tega zakona samo v zvezi z zavarovanji, ki se nanašajo na premoženje, ki se nahaja na tem območju, oziroma osebe, ki na tem območju bivajo.

(2) Če je pooblastilo za zastopanje omejeno tako, da zavarovalni zastopnik ni pooblaščen za opravljanje vseh pravnih dejanj iz 543. člena tega zakona, ali na način iz prejšnjega odstavka, učinkuje omejitev pooblastila za zastopanje nasproti zavarovalcu samo, če mu je bila ta omejitev znana oziroma mu ni mogla ostati neznana.

(3) Šteje se, da zavarovalcu omejitev pooblastila zavarovalnega zastopnika ni mogla ostati neznana po prejšnjem odstavku samo, če za omejitev ni vedel zaradi hude malomarnosti.

15.2 Zavarovalni posredniki

548. člen
(zavarovalni posrednik)

(1) Zavarovalni posrednik je oseba, ki ima dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje poslov zavarovalnega posredovanja.

(2) Za posel zavarovalnega posredovanja iz prejšnjega odstavka se šteje posredovanje pri sklepanju zavarovalnih pogodb za eno ali več zavarovalnic, in sicer tako, da se prizadeva spraviti zavarovalca v stik z zavarovalnico, da bi z njo sklenil zavarovalno pogodbo. Poleg navedenega se za posle zavarovalnega posredovanja štejejo tudi aktivnosti, ki so povezane s pripravo na sklenitev zavarovalne pogodbe ter pomoč pri izvrševanju pravic iz pogodbe.

(3) Za zavarovalno posredovanje se uporabljajo splošna pravila obligacijskega prava o posredniški pogodbi, razen pravil o posredniškem dnevniku in posredniškem listu, če ni v tem zakonu drugače določeno.

(4) Za zavarovalne posrednike iz prvega odstavka tega člena se ne štejejo osebe, ki opravljajo posle posredovanja, smiselno pa tudi ne za zavarovalno posredniške družbe iz 549. člena tega zakona, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- če sklepanje zavarovalne pogodbe zahteva samo znanje o nevarnostih, ki jih krije;
- če zavarovalna pogodba ni pogodba o življenjskem zavarovanju;
- če zavarovalna pogodba ne krije zavarovanja odgovornosti;
- če primarna poklicna dejavnost osebe, ki opravlja posle zavarovalnega posredovanja, ni zavarovalno posredovanje;

- če zavarovanje predstavlja dopolnitev oziroma je v povezavi z izdelkom oziroma storitvijo, ki se zagotavlja, in če takšno zavarovanje krije:

a) nevarnost uničenja, izgube ali poškodovanja izdelkov ali stvari ali
 b) nevarnost poškodovanja ali izgube prtljage in drugih nevarnosti, povezanih s turističnim potovanjem, ki je bilo rezervirano prek turistične agencije, čeprav zavarovalna pogodba vsebuje določila o življenjskem zavarovanju ali zavarovanju odgovornosti, če takšne vrste zavarovanje pomeni pomožno oziroma dopolnilno obliko zavarovanja, ki krije rizike, povezane s turističnim potovanjem;

- če znesek letne premije zavarovanja ni višji od zneska 500 eurov in če zavarovalna pogodba, všteti vsa podaljšanja, ni sklenjena za dlje kot pet let.

(5) Za zavarovalne posrednike iz prvega odstavka tega člena se ne štejejo osebe in družbe, ki v okviru opravljanja svoje poklicne dejavnosti strankam dajejo informacije o zavarovanju, pri čemer ne sme iti za aktivnosti iz prvega in drugega odstavka tega člena.

549. člen

(zavarovalno posredniška družba)

(1) Zavarovalno posredniška družba je pravna oseba, ki opravlja dejavnost posredovanja pri sklepanju zavarovalnih pogodb.

(2) Za zavarovalno posredniško družbo se smiselno uporablja drugi do peti odstavek prejšnjega člena.

(3) Določbe tega zakona o zavarovalno posredniški družbi se smiselno uporabljajo tudi za samostojnega podjetnika posameznika, ki kot gospodarsko dejavnost opravlja dejavnost posredovanja pri sklepanju zavarovalnih pogodb.

(4) V sodni register oziroma drug ustrezen register se ne sme vpisati firma, ki vsebuje besede zavarovalno posredniška družba oziroma zavarovalno posredovanje ali izpeljanke iz teh besed, če oseba ni pridobila dovoljenja Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje dejavnosti zavarovalnega posredovanja.

550. člen

(zaščita interesov strank)

(1) Zavarovalni posrednik pri opravljanju zavarovalnega posredovanja ščiti zlasti interese zavarovalca.

(2) V razmerju do zavarovalnice zavarovalni posrednik ščiti tiste interese zavarovalnice, na katere pred sklenitvijo zavarovalne pogodbe oziroma po njej pazi tudi zavarovalec. Zlasti zavarovalni posrednik zavarovalnico pri pripravi zavarovalne pogodbe obvesti o vseh posebnih nevarnostih, ki so mu znane oziroma bi mu morale biti znane.

551. člen

(obveznosti zavarovalnega posrednika)

(1) Obveznost zavarovalnega posrednika ščititi interese zavarovalca iz prvega odstavka prejšnjega člena obsega tudi pojasnila in svetovanje zavarovalcu o vseh

okolščinah, pomembnih za odločitev zavarovalca za sklenitev zavarovalne pogodbe za določene vrste zavarovanja oziroma z določeno zavarovalnico.

(2) Zaradi izpolnitve obveznosti iz prejšnjega odstavka zavarovalni posrednik zlasti:

1. za zavarovalca izdelava primerno analizo nevarnosti in primerna načela kritja;
2. za zavarovalca posreduje pri sklenitvi zavarovanja, ki glede na okoliščine posameznega primera zavarovalcu zagotavlja največje varstvo, pri čemer se ta obveznost lahko omeji zgolj na določene zavarovalne proizvode, če o tem zavarovalni posrednik zavarovalca izrecno obvesti;
3. obvesti zavarovalnico o zavarovalčevi ponudbi za sklenitev zavarovalne pogodbe, izroči zavarovalcu zavarovalne pogoje in ga seznaniti s pravili za izračun premije;
4. preveri vsebino zavarovalne police;
5. nudi pomoč zavarovalcu v času trajanja zavarovalne pogodbe in sicer tako pred nastopom zavarovalnega primera kot tudi po njem, in zlasti skrbi, da zavarovalec pravna dejanja, ki so pomembna za ohranitev oziroma uresničitev pravic na podlagi zavarovalne pogodbe, opravi v rokih, določenih za opravo teh pravnih dejanj;
6. stalno preverja zavarovalne pogodbe, ki jih je zavarovalec sklenil z njegovim posredovanjem, in izdeluje predloge za spremembe teh zavarovalnih pogodb z namenom doseči večje varstvo.

(3) Za obveznosti zavarovalnega posrednika v razmerju do zavarovalca se smiselno uporabljajo določbe 545. člena tega zakona.

(4) Zavarovalni posrednik ima zavarovano poklicno odgovornost za zavarovalno vsoto, ki ne sme biti manjša od 1.250.618 eurov na en odškodninski zahtevek oziroma 1.875.927 eurov za vse odškodninske zahtevke skupno v enem letu, razen če je pogodba o zavarovanju poklicne odgovornosti sklenjena v okviru pravne osebe, v imenu in za račun katere nastopa posrednik.

552. člen

(odgovornost zavarovalnice v primeru zavarovalnega posrednika)

(1) Kadar zavarovalni posrednik ali zavarovalno posredniška družba deluje po naročilu zavarovalnice, se za odgovornost zavarovalnice uporabljajo določila 546. člena tega zakona.

(2) Kadar zavarovalni posrednik ali zavarovalno posredniška družba ali banka iz petega odstavka 558. člena tega zakona deluje po naročilu zavarovalnice, se na zavarovalni polici označi, da je bila zavarovalna pogodba sklenjena s posredovanjem zavarovalnega posrednika. V tem primeru se na zavarovalni polici navede osebno ime oziroma firma zavarovalnega posrednika, zavarovalno posredniške družbe ali banke iz petega odstavka 558. člena tega zakona in višina provizije ali kakršnegakoli drugega plačila, ki ga je zavarovalni posrednik, zavarovalno posredniška družba ali banka iz petega odstavka 558. člena tega zakona upravičena zahtevati od zavarovalnice iz naslova posredovanja pri sklenitvi zavarovalne pogodbe.

553. člen

(nasprotje interesov)

(1) Zavarovalni posrednik zavarovalcu razkrije vse pravne in ekonomske povezave s posamezno zavarovalnico, ki lahko vplivajo na nepristranskost zavarovalnega

posrednika pri izpolnjevanju obveznosti do zavarovalca, zlasti obveznosti iz 2. in 6. točke drugega odstavka 551. člena tega zakona.

(2) Za pravne in ekonomske povezave po prejšnjem odstavku se štejejo zlasti določbe posredniške pogodbe z zavarovalnico, na podlagi katerih je zavarovalni posrednik:

1. zavezan posredovati izključno pri sklepanju zavarovanj s to zavarovalnico,
2. upravičen do posebne provizije (provizije za uspeh) oziroma do višje provizije za posredovanje pri določenih vrstah zavarovanj.

554. člen
(provizija)

(1) Zavarovalni posrednik nima pravice od zavarovalca zahtevati plačila provizije oziroma kakršnegakoli drugega plačila, če ni s posredniško pogodbo, sklenjeno z zavarovalcem, izrecno pisno drugače dogovorjeno.

(2) Če je s posredniško pogodbo iz prejšnjega odstavka izrecno pisno dogovorjeno, da ima zavarovalni posrednik pravico do provizije, pridobi pravico do provizije, ko začne veljati zavarovalna pogodba, pri sklenitvi katere je posredoval.

555. člen
(prisilne določbe)

(1) Obveznosti posrednika iz prvega odstavka 550. člena in iz 551. člena tega zakona s pogodbo ni mogoče izključiti niti omejiti.

(2) Določba posredniške pogodbe, ki je v nasprotju s prejšnjim odstavkom oziroma drugim odstavkom 554. člena tega zakona, je nična.

556. člen
(prepoved posredovanja)

(1) Zavarovalni posrednik ne sme posredovati pri sklenitvi pogodb z zavarovalnico, zavarovalnico države članice oziroma tujo zavarovalnico, če bi bila s sklenitvijo zavarovalne pogodbe kršen 21. člen tega zakona.

(2) Zavarovalni posrednik ne sme posredovati pri sklenitvi zavarovalne pogodbe, ki bi bila v nasprotju s 521. členom tega zakona.

557. člen
(reševanje sporov med zavarovalnimi posredniki in potrošniki oziroma potrošnicami)

Za reševanje sporov med zavarovalnimi posredniki in potrošniki oziroma potrošnicami se smiselno uporablja določba 579. člena tega zakona.

15.3 Pogoji za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja

15.3.1 Skupne določbe

558. člen

(splošne določbe)

(1) Dejavnost zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja lahko opravlja samo zavarovalno zastopniška oziroma posredniška družba, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja.

(2) Nihče drug razen oseb iz prejšnjega odstavka ne sme opravljati dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja.

(3) Za opravljanje dejavnosti po prvem odstavku tega člena se ne štejejo posli zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja, ki jih opravljajo fizične osebe na podlagi zaposlitve oziroma drugega pravnega razmerja v zavarovalnici oziroma družbi iz prvega odstavka tega člena.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko dejavnost zavarovalnega zastopanja opravljajo tudi druge osebe, če sklepajo zavarovanja, ki so v neposredni zvezi z glavno dejavnostjo, ki jo opravljajo (na primer špediterji in osebe, ki opravljajo tehnične preglede vozil), in so pridobile dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja.

(5) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko dejavnost zavarovalnega posredovanja opravljajo tudi banke, ki so za opravljanje te dejavnosti pridobile dovoljenje Banke Slovenije. Banka Slovenije izda dovoljenje na podlagi predhodnega mnenja Agencije za zavarovalni nadzor. Za dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje dejavnosti zavarovalnega posredovanja se smiselno uporablja zakon, ki ureja bančništvo.

(6) Agencija za zavarovalni nadzor mnenje iz prejšnjega odstavka poda v roku 45 dni od dneva prejema zaprosila. Če Agencija za zavarovalni nadzor v tem roku ne poda mnenja, se šteje, da je mnenje podano oziroma da lahko Banka Slovenije izda dovoljenje iz prejšnjega odstavka tudi brez mnenja Agencije za zavarovalni nadzor.

559. člen

(združenje zavarovalno zastopniških oziroma posredniških družb)

(1) Zavarovalno zastopniške oziroma posredniške družbe se lahko združijo v združenje zavarovalno zastopniških oziroma posredniških družb, organizirano kot gospodarsko interesno združenje.

(2) Združenje zavarovalno zastopniških oziroma posredniških družb opravlja naloge skupnega pomena za zavarovalno zastopniške oziroma posredniške družbe, določene v pogodbi o ustanovitvi oziroma drugih aktih združenja.

560. člen

(obveznost zavarovalnice)

Zavarovalnica zagotovi, da zanjo dejavnost zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja opravljajo samo osebe iz prvega, četrtega oziroma petega odstavka 558. člena tega zakona.

561. člen

(dovoljenje za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja)

(1) Posle zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja lahko pri zavarovalnici, zavarovalno zastopniški družbi oziroma zavarovalno posredniški družbi oziroma osebi iz četrtega odstavka 558. člena tega zakona oziroma banki iz petega odstavka 558. člena tega zakona samostojno opravljajo samo fizične osebe, ki imajo dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja.

(2) Pomožni zavarovalni zastopnik oziroma posrednik je oseba, ki pod nadzorom in ob navzočnosti mentorja, ki ima dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja, išče potencialne zavarovalce in sodeluje pri predstavitvi mentorja zavarovanj potencialnim zavarovalcem, pri čemer sme sam predstavljati zgolj osnovne značilnosti zavarovanja, kot so predmet zavarovanja, zavarovane nevarnosti, zavarovalna kritja, izključitve zavarovalnega kritja in zavarovalne vsote. Pomožni zavarovalni zastopnik oziroma posrednik ne sme sklepati zavarovanj ali podajati drugih izjav v imenu ali za račun zavarovalnice, zavarovalno zastopniške oziroma posredniške družbe, banke iz petega odstavka 558. člena tega zakona ali osebe iz četrtega odstavka 558. člena tega zakona. Opravljanje del pomožnega zavarovalnega zastopnika oziroma posrednika se vštevava v dokazovanje pogoja trimesečnih izkušenj, ki so potrebne za pridobitev dovoljenja za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja. Posamezni mentor iz prvega stavka tega odstavka je lahko hkrati mentor le petim pomožnim zavarovalnim zastopnikom oziroma posrednikom. Mentor iz prvega stavka tega odstavka je odgovoren za pravilnost in resničnost podanih izjav pomožnega zavarovalnega zastopnika oziroma posrednika, ki so podane potencialnemu zavarovalcu.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor izda dovoljenje za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja, če oseba izpolnjuje naslednje pogoje:

1. da je uspešno opravila preizkus strokovnega znanja, potrebnega za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja,
2. da ima najmanj trimesečne izkušnje s področja zavarovalnih poslov, ki jih je pridobila na podlagi zaposlitve oziroma drugega pravnega razmerja z zavarovalnico oziroma zavarovalno zastopniško ali posredniško družbo,
3. da obvlada slovenski jezik,
4. da ni bila pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja ,
5. da ji Agencija za zavarovalni nadzor ni odvzela dovoljenja za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali posredovanja pred manj kakor petimi leti.

(4) Če je bilo osebi odvzeto dovoljenje za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja, v ponovni zahtevi za izdajo dovoljenja priloži dokazila, da je izpolnila pogoja iz 1. in 2. točke tretjega odstavka tega člena po datumu odvzema dovoljenja za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja.

(5) Zavarovalni posrednik zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanja poslov zavarovalnega posredovanja predloži tudi potrdilo o sklenjenem zavarovanju iz četrtega odstavka 551. člena tega zakona.

(6) Agencija za zavarovalni nadzor odvzame dovoljenje za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja:

1. če je bilo dovoljenje pridobljeno z navajanjem neresničnih podatkov;
2. če zavarovalni zastopnik oziroma posrednik v postopku pregleda poslovanja podaja neresnične podatke, informacije ali poročila, ki niso izkaz dejanskega stanja;
3. če zavarovalni zastopnik oziroma posrednik pooblaščenim osebam ne omogoči pregleda poslovanja ali ovira postopke pregleda poslovanja, kot je določen v 296. do 300. členu tega zakona;
4. če zavarovalni zastopnik oziroma posrednik krši določbo drugega odstavka tega člena glede največjega dovoljenega števila pomožnih zavarovalnih zastopnikov oziroma posrednikov pod mentorstvom;
5. če je bil zavarovalni zastopnik oziroma posrednik pravnomočno obsojen;
6. če zavarovalni zastopnik oziroma posrednik ponavljajoče krši določbe tega zakona iz 545. člena tega zakona;
7. če zavarovalni posrednik ponavljajoče krši obveznosti iz 550. člena ali iz prvega, drugega ali tretjega odstavka 551. člena tega zakona,
8. če je zavarovalni zastopnik oziroma posrednik huje kršil dobre poslovne običaje pri opravljanju poslov zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja;
9. če zavarovalni posrednik nima zavarovane poklicne odgovornosti v skladu s četrnim odstavkom 551. člena tega zakona;
10. če kot mentor dopušča pomožnemu zavarovalnemu zastopniku oziroma posredniku, da krši drugi odstavek tega člena.

(7) Za ponavljajočo se kršitev iz 6. in 7. točke prejšnjega odstavka se šteje kršitev, pri kateri zavarovalni zastopnik oziroma posrednik kršitev ponovno stori vsaj enkrat v petih letih po storitvi istovrstne kršitve.

(8) Z odločbo o pogojnem odvzemu dovoljenja za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja lahko Agencija za zavarovalni nadzor hkrati izreče, da se odvzem ne bo izvršil, če zavarovalni zastopnik oziroma posrednik v preizkusnem obdobju, ki ga določi Agencija za zavarovalni nadzor in ki ne sme biti krajše od šestih mesecev in ne daljše od dveh let od dneva izdaje odločbe, ne bo storil novih ravnanj, zaradi katerih je mogoče odvzeti dovoljenje. V primeru kršitev iz 5., 6., 7. in 8. točke šestega odstavka tega člena pogojni odvzem dovoljenja ni mogoč.

(9) Agencija za zavarovalni nadzor prekliče pogojni odvzem dovoljenja in dovoljenje odvzame, če zavarovalni zastopnik oziroma posrednik v preizkusnem obdobju stori novo dejanje, zaradi katerega je mogoče odvzeti dovoljenje.

(10) Predlog za odvzem dovoljenja za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja lahko da zavarovalnica, delodajalec, Slovensko zavarovalno združenje in združenje zavarovalno zastopniških oziroma posredniških družb. O odvzetih dovoljenjih Agencija za zavarovalni nadzor obvesti vlagatelja predloga za odvzem dovoljenja, Slovensko zavarovalno združenje ali združenje zavarovalno zastopniških oziroma posredniških družb. Agencija za zavarovalni nadzor o odvzetem dovoljenju

obvesti tudi delodajalca oziroma drugega pogodbenika, če izve, da oseba, kateri je bilo dovoljenje odvzeto, opravlja posle zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja na podlagi pogodbe o zaposlitvi ali na podlagi druge pogodbe.

(11) Če je zavarovalni zastopnik oziroma posrednik prejel redno ali izredno odpoved pogodbe o zaposlitvi oziroma pogodbe na podlagi drugega pravnega razmerja, zaradi kršitev obveznosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja, delodajalec o tem obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor.

562. člen

(register zavarovalnih zastopnikov in posrednikov)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor vodi register zavarovalno zastopniških družb in zavarovalno posredniških družb, ter oseb iz četrtega odstavka 558. člena tega zakona, ki so na območju Republike Slovenije v skladu s tem zakonom upravičene opravljati dejavnost zavarovalnega zastopanja ali posredovanja. Agencija za zavarovalni nadzor vodi register oseb, ki so na območju Republike Slovenije v skladu s tem zakonom upravičene opravljati posle zavarovalnega zastopanja ali posredovanja (register zavarovalnih zastopnikov in register zavarovalnih posrednikov).

(2) Zavarovalnica vodi register zavarovalno zastopniških družb oziroma oseb iz četrtega odstavka 558. člena tega zakona, ki zanjo na podlagi pravnega razmerja opravljajo dejavnost zavarovalnega zastopanja, in register zavarovalnih zastopnikov, ki na podlagi zaposlitve oziroma drugega pravnega razmerja z njo opravljajo posle zavarovalnega zastopanja.

(3) Zavarovalno zastopniška oziroma posredniška družba oziroma oseba iz četrtega odstavka 558. člena tega zakona oziroma banka iz petega odstavka 558. člena tega zakona vodi register zavarovalnih posrednikov oziroma zastopnikov, ki na podlagi zaposlitve oziroma drugega pravnega razmerja v zavarovalno zastopniški oziroma posredniški družbi oziroma osebi iz četrtega odstavka 558. člena tega zakona oziroma banki opravljajo posle zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja. Zavarovalno zastopniška družba vodi register zavarovalnih zastopniških družb oziroma oseb iz četrtega odstavka 558. člena tega zakona, ki zanjo na podlagi pravnega razmerja opravljajo dejavnost zavarovalnega zastopanja.

(4) Registri iz prejšnjih odstavkov tega člena so javni.

(5) Registri zavarovalnih zastopnikov in zavarovalnih posrednikov, ki so v Republiki Sloveniji pridobili dovoljenje za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali posredovanja, vsebujejo naslednje podatke: ime in priimek zavarovalnega zastopnika ali posrednika, številko in datum izdanega dovoljenja za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali posredovanja ter informacije o državah, v katerih lahko zavarovalni zastopnik ali zavarovalni posrednik opravlja posle zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja. Registri zavarovalnih zastopnikov in zavarovalnih posrednikov, ki so v državi članici pridobili dovoljenje za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali posredovanja, vsebujejo naslednje podatke: ime in priimek zavarovalnega zastopnika ali posrednika, datum prejema obvestila

iz prvega odstavka 574. člena tega zakona ter informacijo o registru zavarovalnih zastopnikov ali zavarovalnih posrednikov v državi članici in o nadzornemu organu v državi članici.

(6) Registri zavarovalno zastopniških in zavarovalno posredniških družb s sedežem v Republiki Sloveniji vsebujejo naslednje podatke: firmo in sedež zavarovalno zastopniške ali zavarovalno posredniške družbe, številko in datum izdanega dovoljenja, navedbo poslovodnih oseb in prokuristov tedružbe ter navedbo držav, v katerih lahko zavarovalno zastopniška ali zavarovalno posredniška družba opravlja svojo dejavnost. Registri zavarovalno zastopniških in zavarovalno posredniških družb držav članic oziroma drugih oseb iz držav članic, ki lahko na območju Republike Slovenije opravljajo dejavnost zavarovalnega zastopanja ali posredovanja vsebujejo naslednje podatke: firmo in sedež oziroma ime, priimek in naslov osebe, datum prejema obvestila iz prvega odstavka 574. člena tega zakona ter informacijo o registru zavarovalno zastopniških ali posredniških družb v državi članici in o nadzornem organu v državi članici. Pri zavarovalno zastopniških in zavarovalno posredniških družbah držav članic, ki na območju Republike Slovenije opravljajo dejavnost zavarovalnega zastopanja ali posredovanja preko podružnice, ustanovljene na območju Republike Slovenije, se vpišejo v register tudi podatki o firmi in sedežu podružnice in o osebah, ki vodijo podružnico. Registri zavarovalno zastopniških in zavarovalno posredniških družb tretjih držav, ki lahko preko podružnice, ustanovljene v Republiki Sloveniji, na območju Republike Slovenije opravljajo dejavnost zavarovalnega zastopanja ali posredovanja, vsebujejo naslednje podatke: firmo in sedež zavarovalno zastopniške ali zavarovalno posredniške družbe, firmo in sedež podružnice, številko in datum izdanega dovoljenja, navedbo oseb, ki vodijo podružnico.«

(7) Osebe iz prvega odstavka tega člena, vpisane v register, Agencijo za zavarovalni nadzor obvestijo o vsaki spremembi podatkov, ki se vpisujejo v register, v roku osmih dni od spremembe.

563. člen (nadzor)

(1) Nadzor nad zavarovalnimi zastopniki in posredniki, zavarovalno zastopniškimi in posredniškimi družbami ter družbami iz četrtega odstavka 558. člena opravlja Agencija za zavarovalni nadzor. Nadzor nad bankami iz petega odstavka 558. člena tega zakona opravlja Agencija za zavarovalni nadzor v sodelovanju z Banko Slovenije.

(2) Za nadzor iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo določbe 271. do 275., prvi odstavek 277., 278., 280., 284., 293. do 306., 313. in 314. člena tega zakona.

564. člen (predpis o zavarovalnih zastopnikih in posrednikih)

Agencija za zavarovalni nadzor predpiše:

1. podrobnejše pogoje za pridobitev in preizkus strokovnega znanja, potrebnega za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja iz 1. točke tretjega odstavka 561. člena tega zakona in sicer: vsebino in obseg strokovnega znanja, potrebnega za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja oziroma

posredovanja, način izvajanja preizkusa zahtevanega znanja, izvajalca preizkusa in način izvajanja tega javnega pooblastila pri izvajalcu preizkusa;

2. podrobnejša pravila o načinu vodenja registrov iz 562. člena tega zakona, podatkih, ki se vpisujejo v te registre, načinu javnega dostopa do teh podatkov in o podrobnejši vsebini, načinu in rokih obveščanja o spremembi podatkov, ki se vpisujejo v te registre;

3. podrobnejšo vsebino poročil iz 571. člena tega zakona ter roke in način poročanja.

15.3.2 Zavarovalno zastopniške oziroma posredniške družbe

565. člen

(uporaba določb)

(1) Za zavarovalno zastopniško oziroma posredniško družbo se uporabljajo določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, če ni v tem zakonu drugače določeno.

(2) Za zavarovalno zastopniško oziroma posredniško družbo in za banko iz petega odstavka 558. člena tega zakona se smiselno uporablja določba 560. člena tega zakona, kadar opravlja svojo dejavnost prek drugih zavarovalno zastopniških oziroma posredniških družb oziroma oseb iz četrtega odstavka 558. člena tega zakona.

566. člen

(pravnoorganizacijska oblika)

(1) Dejavnost zavarovalnega zastopanja ali posredovanja lahko opravlja gospodarska družba ali samostojni podjetnik posameznik.

(2) Kadar se samostojni podjetnik posameznik, ki kot gospodarsko dejavnost zavarovalno zastopanje oziroma posredovanja, ne vpiše v sodni register, se določbe tega zakona o vpisu v sodni register smiselno uporabljajo za vpis v poslovni register. Samostojni podjetnik posameznik priloži prijavi za vpis v poslovni register tudi dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja.

567. člen

(dejavnost zavarovalno zastopniške oziroma posredniške družbe)

(1) Zavarovalno zastopniška oziroma posredniška družba lahko opravlja samo dejavnost zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko zavarovalno zastopniška oziroma posredniška družba opravlja tudi:

- 1. storitve kreditnega posredovanja oziroma storitve posredovanja investicijskih kuponov vzajemnih skladov oziroma drugih podobnih finančnih proizvodov, če izpolnjuje pogoje za opravljanje teh storitev, določenih z zakoni oziroma drugimi predpisi, ki urejajo opravljanje teh storitev;**
- 2. storitve iz 2. do 5. točke sedmega odstavka 26. člena tega zakona.**

568. člen

(zavarovanje odgovornosti zavarovalno posredniške družbe)

Zavarovalno posredniška družba oziroma banka iz petega odstavka 558. člena tega zakona ima zavarovano poklicno odgovornost za zavarovalno vsoto, ki ne sme biti manjša od 1.250.618 eurov na en odškodninski zahtevek oziroma 1.875.927 eurov za vse odškodninske zahtevke skupno v enem letu.

569. člen

(dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja)

(1) Zavarovalno zastopniška oziroma posredniška družba pred vpisom ustanovitve v sodni register oziroma pred vpisom ustrezne spremembe dejavnosti v sodni register pridobi dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja.

(2) Za zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja se smiselno uporabljajo določbe 1., 3. in 4. točke prvega odstavka 115. člena tega zakona. Zahtevi za izdajo dovoljenja zavarovalno zastopniška oziroma posredniška družba priloži tudi dokaze, iz katerih izhaja, da izpolnjuje pogoje, določene v 565. do 568. členu tega zakona.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor izda dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja, če zavarovalno zastopniška oziroma posredniška družba izpolnjuje pogoje, določene v 565. do 568. členu tega zakona. Če je bilo zavarovalno zastopniški oziroma posredniški družbi odvzeto dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja, ji Agencija za zavarovalni nadzor pet let od pravnomočnosti odločbe o odvzemu dovoljenja ne sme izdati dovoljenja za opravljanje dejavnosti. Če je bilo zavarovalno zastopniški oziroma posredniški družbi odvzeto dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja, Agencija za zavarovalni nadzor pet let od pravnomočnosti odločbe o odvzemu dovoljenja ne sme izdati dovoljenja za opravljanje dejavnosti družbi, katere ustanovitelj je oseba, ki je bila družbenik, katerega delež je omogočal vpliv na delovanje zavarovalno zastopniške oziroma posredniške družbe, ali njen zakoniti zastopnik, kadarkoli v zadnjih dveh letih, preden je bilo zavarovalno zastopniški oziroma posredniški družbi odvzeto dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja.

(4) Določbe prvega do tretjega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo tudi za mnenje Agencije za zavarovalni nadzor iz petega odstavka 558. člena tega zakona.

570. člen

(odvzem in prenehanje veljavnosti dovoljenja za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor odvzame dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja v naslednjih primerih:

1. če je bilo dovoljenje pridobljeno z navajanjem neresničnih podatkov;
2. če zavarovalno zastopniška družba oziroma posredniška družba v postopku pregleda poslovanja podaja neresnične podatke, informacije ali poročila, ki niso izkaz dejanskega stanja;
3. če zavarovalno zastopniška oziroma posredniška družba ali zavarovalni zastopnik ali posrednik, ki dela zanjo, huje krši določbe 545., 547., 550., 551., 553. ali 555. člena tega zakona ali če sistematično huje krši dobre poslovne običaje pri

opravljanju dejavnosti oziroma poslov zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja;

4. če zavarovalno zastopniška oziroma posredniška družba krši določbo 567. člena tega zakona;

5. če zavarovalno posredniška družba nima zavarovane odgovornosti v skladu s 568. členom tega zakona;

6. če zavarovalno zastopniška ali posredniška družba ponavljajoče krši obveznosti poročanja in obveščanja;

7. če zavarovalno zastopniška oziroma posredniška družba pooblaščenim osebam iz prvega ali drugega odstavka 295. člena tega zakona ne omogoči pregleda poslovanja ali ovira postopek pregleda poslovanja, kot je določen v 296. do 300. členu tega zakona;

8. če zavarovalni zastopnik, posrednik ali fizična oseba, ki za zavarovalno zastopniško oziroma posredniško družbo opravlja posle zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja, ponavljajoče krši določbo prvega odstavka 561. člena tega zakona, pri čemer se za ponavljajočo kršitev šteje kršitev, pri kateri zavarovalni zastopnik, posrednik ali fizična oseba, ki za zavarovalno zastopniško oziroma posredniško družbo opravlja posle zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja, kršitev ponovno stori vsaj enkrat v dveh letih po storitvi istovrstne kršitve;

9. če zavarovalno zastopniška oziroma posredniška družba ne izpolni odredbe Agencije za zavarovalni nadzor oziroma jo ponovno krši po tem, ko je Agencija za zavarovalni nadzor za istovrstno kršitev v preteklosti z odločbo na podlagi prvega odstavka 305. člena tega zakona ugotovila, da so bile pretekle kršitve odpravljene, oziroma se je skladno s 306. členom tega zakona za pretekle kršitve štel, da so odpravljene;

10. če je družbenik ali zakoniti zastopnik ali prokurist zavarovalno zastopniške oziroma posredniške družbe oseba, ki je bila družbenik, katerega delež je omogočal vpliv na delovanje zavarovalno zastopniške oziroma posredniške družbe, ali zakoniti zastopnik zavarovalno zastopniške oziroma posredniške družbe kadarkoli v zadnjih dveh letih, preden je bilo tej zavarovalno zastopniški oziroma posredniški družbi odvzeto dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja, pri čemer je postala odločba o odvzemu dovoljenja tej zavarovalno zastopniški oziroma posredniški družbi pravnomočna v zadnjih petih letih;

11. če zavarovalno zastopniška ali posredniška družba ponavljajoče krši določbo 560. člena tega zakona.

(2) Za odvzem dovoljenja po prejšnjem odstavku se smiselno uporabljata 313. in 314. člen tega zakona.

(3) Za ponavljajočo se kršitev iz 6., 9 in 11. točke prvega odstavka tega člena se šteje kršitev, pri kateri zavarovalno zastopniška oziroma posredniška družba kršitev ponovno stori vsaj enkrat v petih letih po storitvi istovrstne kršitve.

(4) Dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja preneha veljati:

1. če zavarovalno zastopniška oziroma posredniška družba ne začne poslovati v šestih mesecih od izdaje dovoljenja,

2. če zavarovalno zastopniška oziroma posredniška družba preneha z opravljanjem dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja za več kot eno leto,

3. z začetkom stečajnega postopka oziroma postopka prisilne likvidacije,

4. z zaključkom redne likvidacije,

5. z izbrisom zavarovalno zastopniške oziroma posredniške družbe iz sodnega ali drugega ustreznega registra, razen kadar je dovoljenje prenehalo že na podlagi ene od prejšnjih točk,

6. s prejemom izjave zavarovalno zastopniške oziroma posredniške družbe, da je prenehala z opravljanjem dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja, in dokazila o vpisu spremembe dejavnosti v sodni ali drug ustrezen register oziroma o sprejemu sklepa pristojnega organa, kadar tak vpis ni predviden.

(5) Zavarovalno zastopniška oziroma posredniška družba Agencijo za zavarovalni nadzor obvesti o začetku oziroma prenehanju opravljanja dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja.

(6) Če nastopi razlog iz četrtega odstavka tega člena, izda Agencija za zavarovalni nadzor odločbo, s katero ugotovi, da je dovoljenje prenehalo.

(7) Predlog za odvzem dovoljenja za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja lahko da zavarovalnica ali Slovensko zavarovalno združenje. O odvzetih dovoljenjih Agencija za zavarovalni nadzor obvesti vlagatelja predloga za odvzem dovoljenja, združenje zavarovalno zastopniških oziroma posredniških družb in Slovensko zavarovalno združenje.

571. člen (poročanje)

(1) Zavarovalno posredniška družba Agenciji za zavarovalni nadzor poroča tudi o:

1. spremembah podatkov, ki se vpisujejo v sodni register,
2. strukturi in obsegu posredniških poslov po zavarovalnicah, ki jih je v posameznem poslovnem letu opravil za te zavarovalnice,
3. pravnih in ekonomskih povezavah iz drugega odstavka 553. člena tega zakona,
4. o izpolnjevanju obveznosti iz 568. člena tega zakona.

(2) Banka iz petega odstavka 558. člena tega zakona Agenciji za zavarovalni nadzor poroča o:

1. strukturi in obsegu posredniških poslov po zavarovalnicah, ki jih je v posameznem poslovnem letu opravila za te zavarovalnice,
2. izpolnjevanju obveznosti iz 568. člena tega zakona.

15.3.3 Opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja in posredovanja znotraj EU

572. člen (opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja in posredovanja v državi članici)

(1) Zavarovalno zastopniška oziroma posredniška družba lahko opravlja dejavnost zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja, za katero je pridobila dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor, na območju države članice prek podružnice ali neposredno, če izpolnjuje pogoje, določene s predpisi te države članice.

(2) Zavarovalno zastopniška oziroma posredniška družba, ki namerava začeti opravljati dejavnost zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja v državi članici, o tem obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor najpozneje v enem mesecu obvestilo iz prejšnjega odstavka posreduje nadzornemu organu države članice, ki je izjavil, da želi biti seznanjen o namenu zavarovalno zastopniške oziroma posredniške družbe, in o tem obvesti zavarovalno zastopniško oziroma posredniško družbo.

(4) Zavarovalno zastopniška oziroma posredniška družba lahko začne opravljati dejavnost v drugi državi članici z iztekom enega meseca od dne, ko prejme obvestilo Agencije za zavarovalni nadzor iz prejšnjega odstavka. Dejavnost lahko začne opravljati takoj, če nadzorni organ te države članice ne želi izvedeti za namero družbe, da bo začela opravljati dejavnost.

(5) Določbe tega člena se smiselno uporabljajo za opravljanje poslov zavarovalnega zastopnika oziroma zavarovalnega posrednika v državi članici.

573. člen

(zavarovalno zastopniške oziroma posredniške družbe države članice)

(1) Zavarovalno zastopniška oziroma posredniška družba, ki je v državi članici upravičena opravljati dejavnost zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja, lahko na območju Republike Slovenije opravlja dejavnost zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja prek podružnice ali neposredno.

(2) Za zavarovalno zastopniške oziroma posredniške družbe iz prejšnjega odstavka veljajo določbe 543. do 558. člena tega zakona ter določba 571. člena tega zakona glede poslov, ki jih zavarovalno posredniška družba opravlja na območju Republike Slovenije.

574. člen

(začetek opravljanja dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja)

(1) Zavarovalno zastopniška oziroma posredniška družba iz prvega odstavka prejšnjega člena lahko začne opravljati dejavnost zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja v Republiki Sloveniji v enem mesecu po tistem, ko nadzorni organ države članice obvestil Agencijo za zavarovalni nadzor o nameri zavarovalno zastopniške oziroma posredniške družbe, da bo opravljala dejavnost.

(2) Določbe tega člena se smiselno uporabljajo za opravljanje poslov zavarovalnega zastopnika oziroma zavarovalnega posrednika države članice v Republiki Sloveniji.

575. člen

(medsebojno obveščanje nadzornih organov)

Agencija za zavarovalni nadzor s nadzornimi organi držav članic izmenjuje informacije, ki se nanašajo na zavarovalne zastopnike in posrednike ter zavarovalno zastopniške oziroma posredniške družbe, zlasti v primeru: 1. ko zoper zavarovalne zastopnike in posrednike in zavarovalno zastopniške oziroma posredniške družbe, ki so dobile dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja od pristojnega nadzornega organa države članice, izreče ukrepe, ker ti ne poslujejo v skladu z zakonodajo Republike Slovenije, oziroma

2. ko nadzorni organ države članice izreče ukrepe nad zavarovalno zastopniško oziroma posredniško družbo ali zavarovalnim zastopnikom oziroma posrednikom, ki je dobil dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja od Agencije za zavarovalni nadzor.

15.3.4 Zavarovalne zastopniške oziroma posredniške družbe tretjih držav

576. člen

(podružnica zavarovalne zastopniške oziroma posredniške družbe tretje države)

(1) Zavarovalna zastopniška oziroma posredniška družba tretje države lahko na območju Republike Slovenije opravlja dejavnost zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja samo prek podružnice.

(2) Za zavarovalno zastopniško oziroma posredniško družbo tretje države, ki je na območju Republike Slovenije ustanovila podružnico, veljajo določbe 543. do 571. člena tega zakona.

577. člen

(dovoljenje za ustanovitev podružnice)

Za dovoljenje za ustanovitev podružnice iz prvega odstavka prejšnjega člena in odvzem tega dovoljenja se smiselno uporabljajo določbe prvega odstavka 37. člena, 138. in 569. člena tega zakona.

16. poglavje: SLOVENSKO ZAVAROVALNO ZDRUŽENJE IN REŠEVANJE SPOROV MED PONUDNIKI STORITEV IN POTROŠNIKI

578. člen

(Slovensko zavarovalno združenje)

(1) Zavarovalnice, ki lahko na ozemlju Republike Slovenije opravljajo zavarovalne posle, in druge organizacije se lahko združujejo v Slovensko zavarovalno združenje.

(2) Za Slovensko zavarovalno združenje se uporabljajo določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, o gospodarskem interesnem združenju, če ni v tem členu drugače določeno.

(3) Slovensko zavarovalno združenje:

1. opravlja posle, predvidene s sprejetimi mednarodnimi sporazumi o zavarovanju lastnikov vozil proti odgovornosti (zelena karta) in predstavlja zavarovalnice v mednarodnih organizacijah zavarovalnic v zvezi s temi posli;

2. sprejema zavarovalne statistične standarde;

3. opravlja naloge v zvezi s škodnim skladom za: - izplačilo škod, ki jih povzročijo vozniki neznanih in nezavarovanih vozil ter nezavarovanih zrakovplovov oziroma drugih letalnih naprav in nezavarovanih čolnov,

- izplačilo odškodnin potnikom v javnem prometu, če lastnik javnega prometnega sredstva ni sklenil zavarovalne pogodbe,

- izplačilo odškodnin iz naslova obveznih zavarovanj v prometu v primeru, ko je bil uveden stečajni postopek nad zavarovalnico;

4. opravlja naloge skupnega pomena za zavarovalnice, določene v pogodbi o ustanovitvi oziroma statutu, oziroma za katere ga pooblastijo članice;
5. opravlja naloge v zvezi z informacijskim centrom in odškodninskim uradom po zakonu, ki ureja obvezna zavarovanja v prometu.

(4) Slovensko zavarovalno združenje organizira izobraževanje ter opravlja preizkuse strokovnega znanja za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja iz 1. točke tretjega odstavka 561. člena tega zakona.

(5) Za opravljanje poslov Slovenskega zavarovalnega združenja iz 3. točke tretjega odstavka tega člena v zvezi s škodnim skladom in 5. točke tretjega odstavka tega člena v zvezi z odškodninskim uradom se smiselno uporabljajo 116. člen, prvi odstavek 246. člena, 4.4. in 4.8. oddelka ter 5. in 7. poglavje tega zakona.

(6) V primeru iz četrtega odstavka tega člena se za nadzor nad organiziranjem izobraževanj in opravljanjem preizkusov znanja smiselno uporabljajo določbe 271., 272., 277, 293., 302. in 304. člena tega zakona.

(7) Kadar je Slovenskemu zavarovalnemu združenju izrečen ukrep nadzora, Agenciji za zavarovalni nadzor plača pavšalno nadomestilo stroškov postopka, kot je določeno v tarifi Agencije za zavarovalni nadzor.

579. člen

(reševanje sporov med ponudniki storitev in potrošniki)

(1) Zavarovalnica, zavarovalno zastopniška oziroma posredniška družba vzpostavi notranji postopek reševanja pritožb zavarovalcev, zavarovancev in drugih upravičencev iz zavarovanj.

(2) Zavarovalnica zagotovi postopek izvensodnega reševanja sporov med ponudniki zavarovalniških storitev in zavarovalci, zavarovanci ter drugimi upravičenci iz zavarovanj pred neodvisnim izvajalcem izvensodnega reševanja sporov, ki izpolnjuje pogoje in zagotavlja postopek v skladu z zakonom, ki ureja izvensodno reševanje sporov, na katerega lahko zavarovalci, zavarovanci ter drugi upravičenci iz zavarovanj naslovijo pobudo za začetek postopka, če se pritožbi iz prejšnjega odstavka ne ugotovi ali o njej ne odloči v 30 dneh po njenem prejemu.

(3) Zavarovalnica v zavarovalnih pogojih objavi informacijo o notranjem postopku za reševanje pritožb zavarovalcev, zavarovancev in drugih upravičencev iz zavarovanj in o izvajalcu izvensodnega reševanja sporov.

17. poglavje: POSLOVANJE POKOJNINSKIH DRUŽB IN PRVEGA POKOJNINSKEGA SKLADA TER PRAVILA ZA POSLOVANJE ZAVAROVALNIC, KI UPRAVLJAJO POKOJNINSKE SKLADE KOT KRITNE SKLADE ALI VZAJEMNE POKOJNINSKE SKLADE, IN UPRAVLJAVCA SKLADA OBVEZNEGA DODATNEGA ZAVAROVANJA

580. člen

(pokojninske družbe)

(1) Za poslovanje pokojninskih družb, kot jih opredeljuje Zakon o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 96/12, 39/13, 99/13 – ZSVarPre-C, 101/13 – ZIPRS1415, 44/14 – ORZPIZ206, 85/14 – ZUJF-B in 95/14 – ZUJF-C) (v nadaljnjem besedilu: ZPIZ-2) se uporabljajo določbe tega zakona, ki so določene v tem poglavju in v ZPIZ-2 ter predpisi, izdani na njihovi podlagi.

(2) Za sistem upravljanja pokojninske družbe se uporabljajo določbe 2.5. oddelka tega zakona, razen določb, ki se nanašajo na funkcijo upravljanja tveganj, funkcijo spremljanja skladnosti in aktuarsko funkcijo.

(3) Za upravljanje tveganj pokojninske družbe se uporabljajo določbe prvega in drugega odstavka 154. člena, 158. člena, razen v kolikor se nanašajo na aktuarsko funkcijo, prvega odstavka 160. člena, 4.4. oddelka, 4.6. oddelka, 246. do 251. člena, pri čemer se določbe 249. do 251. člena uporabljajo smiselno, in 252. člena tega zakona, razen 12. in 13. točke prvega odstavka.

(4) Pri upravljanju tveganj se pri ocenjevanju kreditne sposobnosti izdajateljev finančnih instrumentov, v katere so naložena sredstva pokojninskih skladov, in oseb, do katerih je pokojninski sklad izpostavljen, pokojninska družba ne sme izključno ali avtomatično opirati na bonitetne ocene, ki jih izdajo bonitetne agencije, temveč upošteva tudi druge ustrezne informacije, če je to praktično izvedljivo.

(5) Za poslovne knjige in letno poročilo pokojninske družbe se uporabljajo določbe 5. poglavja, razen tretjega odstavka 254. člena, 256. in 261. do 264. člen tega zakona.

(6) Agencija za zavarovalni nadzor lahko v predpisih iz prvega odstavka 254. člena, drugega odstavka 254. člena in četrtega odstavka 255. člena tega zakona za pokojninske družbe predpiše posebne zahteve.

(7) Ne glede na določbo prvega odstavka 257. člena tega zakona, pokojninska družba listine, navedene v prvem odstavku 257. člena tega zakona, predloži Agenciji za zavarovalni nadzor v osmih dneh po prejemu revizorjevega poročila, vendar najkasneje v šestih mesecih po koncu koledarskega leta.

(8) Za pokojninske družbe se uporabljajo tudi določbe:

- drugega do petega odstavka 30. člena tega zakona;
- 1.2.4. pododdelka tega zakona
- 6. poglavja tega zakona.

(9) Za nadzor pokojninske družbe se smiselno uporabljajo določbe 7. poglavja, razen drugega odstavka 277. člena tega zakona.

581. člen (obvladovanje tveganj)

(1) Pokojninska družba zagotovi, da vedno razpolaga z ustreznim kapitalom, glede na obseg in vrste dodatnih pokojninskih zavarovanj ki jih opravlja, ter tveganja, ki jim je izpostavljena pri opravljanju teh poslov (kapitalska ustreznost).

(2) Pokojninska družba posluje tako, da:

1. tveganja, ki jim je izpostavljena pri opravljanju dejavnosti dodatnih pokojninskih zavarovanj nikoli ne presežejo omejitev določenih v tem poglavju in na njegovi podlagi izdanih predpisov,
2. je v vsakem trenutku sposobna pravočasno izpolnjevati zapadle obveznosti (likvidnost) in
3. da je trajno sposobna izpolniti vse svoje obveznosti (solventnost).

(3) Pokojninska družba organizira svoje poslovanje in tekoče vodi poslovne knjige, poslovno dokumentacijo in druge administrativne oziroma poslovne evidence tako, da je mogoče kadarkoli preveriti, ali posluje v skladu s pravili o obvladovanju tveganj .

582. člen (kapital pokojninske družbe)

Kapital pokojninske družbe se zaradi ugotavljanja izpolnjevanja določb o obvladovanju tveganj izračuna na način, določen v naslednjih členih tega poglavja.

583. člen (temeljni kapital)

(1) Pri izračunu temeljnega kapitala pokojninske družbe se upoštevajo naslednje postavke:

1. vplačani osnovni kapital pokojninske družbe, razen na podlagi kumulativnih prednostnih delnic vplačanega osnovnega kapitala;
2. kapitalske rezerve, razen kapitalskih rezerv povezanih s kumulativnimi prednostnimi delnicami;
3. rezerve iz dobička;
4. preneseni čisti dobiček iz prejšnjih let;
5. presežek iz prevrednotenja v zvezi s sredstvi, ki niso financirana iz zavarovalno-tehničnih rezervacij.

(2) Pri izračunu temeljnega kapitala se kot odbitne upoštevajo naslednje postavke:

1. lastne delnice in lastni poslovni deleži;
2. neopredmetena dolgoročna sredstva;
3. prenesena čista izguba iz prejšnjih let in izguba tekočega leta.

(3) Temeljni kapital je vedno najmanj enak znesku iz četrtega odstavka 587. člena tega zakona.

584. člen (dodatni kapital)

(1) Pri izračunu dodatnega kapitala pokojninske družbe se upoštevajo naslednje postavke:

1. vplačani osnovni kapital na podlagi kumulativnih prednostnih delnic;
2. kapitalske rezerve povezane s kumulativnimi prednostnimi delnicami;
3. podrejeni dolžniški instrumenti;
4. druge postavke.

(2) Postavke iz prejšnjega odstavka se pri izračunu dodatnega kapitala upoštevajo največ v obsegu, določenem s predpisom iz 586. člena tega zakona glede na nižjega izmed kapitala pokojninske družbe iz prejšnjega člena ali minimalnega kapitala

pokojninske družbe iz 587. člena tega zakona. Med druge postavke iz 4. točke prejšnjega odstavka se na podlagi zahteve pokojninske družbe, podprte z ustreznimi dokazili, in z dovoljenjem Agencije za zavarovalni nadzor šteje:

- vrednost matematične rezervacije, ki v izračunu ne upošteva oziroma delno upošteva strošek pridobivanja dodatnih pokojninskih zavarovanj iz premijskega izračuna, zmanjšana za matematično rezervacijo, ki v izračunu upošteva strošek pridobivanja dodatnih pokojninskih zavarovanj iz premijskega izračuna. Stroški pridobivanja zavarovanj v izračunu matematične rezervacije ne smejo presegati 3,5% od zavarovalne vsote. V izračunu razlik matematičnih rezervacij se negativne vrednosti postavijo na nič;
- polovica nevplačanega vpoklicanega kapitala pokojninske družbe.

(3) Podrejeni dolžniški instrumenti so vrednostni papirji in drugi finančni instrumenti, iz katerih ima imetnik oziroma imetnica v primeru stečaja oziroma likvidacije izdajatelja pravico do poplačila šele po poplačilu drugih upnikov izdajatelja, oziroma ki so glede dospelosti in drugih lastnosti primerni za pokrivanje morebitnih izgub zaradi tveganj, ki jim je pri poslovanju izpostavljena pokojninska družba.

585. . člen (izračun kapitala)

(1) Pri izračunu kapitala pokojninske družbe se seštevek temeljnega in dodatnega kapitala zmanjša za naslednje postavke:

1. udeležbo v drugih zavarovalnicah, pozavarovalnicah, zavarovalnih holdingih pokojninskih družbah, bankah, borzno-posredniških družbah, družbah za upravljanje in drugih finančnih institucijah, če skladno s predpisi izračunavajo kapitalsko ustreznost, v katerih je pokojninska družba udeležena skladno z drugim odstavkom 13. člena tega zakona;
2. naložbe v podrejene dolžniške instrumente in druge naložbe v osebe iz prejšnje točke, ki se pri ugotavljanju kapitalske ustreznosti teh oseb upoštevajo pri izračunu njihovega kapitala in v katerih je pokojninska družba udeležena skladno z drugim odstavkom 13. člena tega zakona;
3. nelikvidna sredstva.

(2) Nelikvidna sredstva so naložbe pokojninske družbe v delnice borze, klirinško depotne družbe, terjatve iz naslova vplačil v jamstveni sklad pri klirinško depotni družbi, terjatve iz naslova vplačil v druge sklade, ki so namenjeni vzajemnemu jamstvu za izpolnitev obveznosti več oseb, in druga sredstva, ki jih ni mogoče unovčiti v času, ki je potreben zaradi pravočasne izpolnitve zapadlih denarnih obveznosti.

586. . člen (predpis o obvladovanju tveganj)

Agencija za zavarovalni nadzor predpiše podrobnejša pravila za obvladovanje tveganj pokojninskih družb, s katerimi določi:

1. način in obseg upoštevanja posameznih postavk pri izračunu kapitala in kapitalske ustreznosti,
2. podrobnejše lastnosti in vrste postavk, ki se upoštevajo pri izračunu kapitala in kapitalske ustreznosti,
3. podrobnejše lastnosti podrejenih dolžniških instrumentov iz tretjega odstavka 584. člena tega zakona in nelikvidnih sredstev iz drugega odstavka prejšnjega člena,
4. podrobnejša pravila za izračun minimalnega kapitala iz 587. člena tega zakona,

5. podrobnejša pravila in minimalne standarde, lahko pa tudi metodologijo, za izračun zavarovalno-tehničnih rezervacij,
6. podrobnejše vrste in lastnosti premoženja kritnega sklada iz 3. in 4. točke petega odstavka 592. člena tega zakona ter podrobnejša pravila za razpršitev in omejitve teh naložb, njihovo vrednotenje in njihovo usklajenost,
7. podrobnejši način izračuna količnikov likvidnosti in najmanjši obseg likvidnosti.

587. člen

(minimalni kapital pokojninske družbe)

(1) Kapital pokojninske družbe je vedno najmanj enak kapitalskim zahtevam, ki se izračunajo na naslednji način:

- a) 4% zavarovalno-tehničnih rezervacij v višini, določeni v skladu z drugim odstavkom tega člena, če pokojninska družba prevzema naložbeno tveganje;
- b) 1% zavarovalno-tehničnih rezervacij v višini, določeni v skladu z drugim odstavkom tega člena, če pokojninska družba ne prevzema naložbenega tveganja, vendar so stroški upravljanja določeni in nespremenljivi za obdobje daljše od petih let;
- c) 25% neto administrativnih stroškov preteklega poslovnega leta, ki se nanašajo na izvajanje dodatnih pokojninskih zavarovanj, če pokojninska družba ne prevzema naložbenega tveganja in stroški upravljanja niso določeni in nespremenljivi;
- d) 0,3 % tveganega kapitala v višini, določeni v skladu s tretjim odstavkom tega člena, če pokojninska družba krije nevarnost smrti.

(2) Zavarovalno-tehnične rezervacije se za namen izračuna kapitalske zahteve za pokojninske družbe izračunajo tako, da se znesek matematičnih rezervacij, oblikovanih na zadnji dan preteklega poslovnega leta, vključno z matematičnimi rezervacijami, ki jih krije pozavarovanje, pomnoži z deležem, ki za zadnje poslovno leto ustreza razmerju med:

- skupnim zneskom matematičnih rezervacij na zadnji dan preteklega poslovnega leta, zmanjšanim za matematične rezervacije za zavarovanja, ki jih krije pozavarovanje, in
- skupnim zneskom matematičnih rezervacij, oblikovanih na zadnji dan preteklega poslovnega leta, vključno z matematičnimi rezervacijami, oblikovanimi za zavarovanja, ki jih krije pozavarovanje, vendar ne z manj kot 0,85.

(3) Tvegani kapital je razlika med zavarovalno vsoto za primer smrti in oblikovano matematično rezervacijo. Izračuna se samo za zavarovanja, pri katerih tvegani kapital ni negativen, in sicer na naslednji način:

1. znesek tveganega kapitala na zadnji dan preteklega leta, vključno s tveganim kapitalom za zavarovanja, ki jih krije pozavarovanje, se pomnoži z 0,003;
2. zmnožek iz 1. točke tega odstavka se pomnoži z deležem, ki za zadnje poslovno leto ustreza razmerju med:
 - skupnim zneskom tveganega kapitala na zadnji dan preteklega poslovnega leta, zmanjšano za znesek tveganega kapitala za zavarovanja, ki jih krije pozavarovanje, in
 - skupnim zneskom tveganega kapitala na zadnji dan preteklega leta, vključno s tveganim kapitalom za zavarovanja, ki jih krije pozavarovanje, vendar ne z manj kot 0,5.

(4) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena kapital pokojninske družbe ne sme biti nikoli manjši od zneska 3.700.000 eurov.

588. člen

(zavarovalno tehnične rezervacije)

(1) Pokojninska družba v zvezi z vsemi posli dodatnega pokojninskega zavarovanja, ki jih opravlja, oblikuje ustrezne zavarovalno-tehnične rezervacije, namenjene kritju bodočih obveznosti in morebitnih izgub zaradi tveganj, ki izhajajo iz poslov dodatnih pokojninskih zavarovanj, ki jih opravlja.

(2) Pokojninska družba oblikuje matematične, škodne in druge zavarovalno-tehnične rezervacije.

589. člen (škodne rezervacije)

(1) Škodne rezervacije se oblikujejo v višini ocenjenih obveznosti, ki jih je pokojninska družba dolžna izplačati na podlagi pogodb, pri katerih je zavarovalni primer nastopil do konca obračunskega obdobja, in sicer ne glede na to ali je zavarovalni primer že prijavljen, vključno z vsemi stroški, ki na podlagi teh pogodb bremenijo pokojninsko družbo.

(2) Škodne rezervacije poleg ocenjenih obveznosti za prijavljene nastale, a še nerešene škode vključujejo tudi ocenjene obveznosti za že nastale, a še neprijavljene škode.

590. člen (matematične rezervacije)

(1) Matematične rezervacije se oblikujejo v višini sedanje vrednosti ocenjenih bodočih obveznosti pokojninske družbe na podlagi sklenjenih dodatnih pokojninskih zavarovanj zmanjšanih za sedanjo ocenjeno vrednost bodočih premij, ki bodo vplačane na podlagi teh zavarovanj.

(2) Matematične rezervacije se izračunavajo z uporabo ustreznega aktuarskega vrednotenja, ki upošteva vse bodoče obveznosti pokojninske družbe, na podlagi posamezne zavarovalne pogodbe, vključno z:

1. zjamčenimi izplačili, do katerih je zavarovalec, zavarovanec ali drug upravičenec upravičen;
2. vsemi upravičenji, med katerimi lahko zavarovalec, zavarovanec ali drug upravičenec izbira na podlagi zavarovalne pogodbe;
3. stroški, vključno s provizijami.

(3) Pri izbiri metode aktuarskega vrednotenja pokojninska družba ustrezno upošteva metode vrednotenja premoženja kritnega sklada, ki jih uporablja.

(4) Pokojninska družba izračunava matematične rezervacije posamično za vsako zavarovalno pogodbo. Uporaba ustreznih približkov oziroma posplošitev je dovoljena samo, kadar je verjetno, da bo njihova uporaba privedla do približno enakega rezultata kot posamični izračun.

(5) Ne glede na določilo prvega odstavka tega člena lahko pokojninska družba uporabi retrospektivno računsko metodo za izračun obveznosti, kadar zaradi narave zavarovalne pogodbe prospektivne računске metode ni mogoče uporabiti ali kjer se da dokazati, da vrednost izračunane obveznosti ni manjša od obveznosti, izračunane z uporabo prospektivne računске metode.

(6) Matematične rezervacije, oblikovane v zvezi s pogodbo dodatnega pokojninskega zavarovanja, ne smejo biti manjše od odkupne vrednosti, kot jo določa zakon, ki ureja dodatna pokojninska zavarovanja.

(7) Pokojninska družba v dodatku k letnemu poročilu opiše podlage in metode, ki jih uporablja pri izračunu matematičnih rezervacij.

591. člen
(druge zavarovalno - tehnične rezervacije)

Druge zavarovalno tehnične rezervacije oblikuje pokojninska družba glede na predvidene bodoče obveznosti in tveganja v zvezi s katerimi ne oblikuje posameznih rezervacij iz 589. ali 590. člena tega zakona.

592. člen
(kritni sklad)

(1) Kritni sklad je premoženje, namenjeno kritju bodočih obveznosti in morebitnih izgub zaradi tveganj, ki izhajajo iz poslov dodatnih pokojninskih zavarovanj, ki jih opravlja pokojninska družba, ter v zvezi s katerimi je pokojninska družba dolžna oblikovati zavarovalno-tehnične rezervacije.

(2) Vrednost premoženja kritnega sklada pokojninske družbe je vedno najmanj enaka višini zavarovalno-tehničnih rezervacij.

(3) Premoženje kritnega sklada je dovoljeno uporabiti samo za izplačilo terjatev iz dodatnih pokojninskih zavarovanj, v zvezi s katerimi je bil kritni sklad oblikovan.

(4) Pokojninska družba s premoženjem kritnega sklada upravlja ločeno od drugega premoženja.

(5) Pokojninska družba oblikuje poseben kritni sklad za vsako od naslednjih vrst zavarovanj:

1. za dodatno pokojninsko zavarovanje, pri katerem se odkupna vrednost izračunava na podlagi sorazmernega deleža zavarovanca v donosu kritnega sklada oziroma na podlagi pripisa dobička,
2. za dodatno pokojninsko zavarovanje pri katerem se odkupna vrednost izračunava glede na vrednost enot premoženja kritnega sklada, ki je razdeljeno na enote premoženja,
3. za dodatno invalidsko in dodatno družinsko pokojnino,
4. za izplačevanje pokojninskih rent.

(6) Kadar oblikuje pokojninska družba več kritnih skladov, se določbe tega zakona o kritnem skladu in poplačilu iz premoženja kritnega sklada uporabljajo ločeno za vsakega od kritnih skladov, ki jih je oblikovala pokojninska družba.

(7) Pokojninska družba ob zaključku vsakega trimesečja za račun kritnega sklada pridobi dodatno premoženje, če je to potrebno zaradi uskladitve vrednosti premoženja kritnega sklada z višino zavarovalno-tehničnih rezervacij.

(8) Ne glede na drugi in sedmi odstavek tega člena je vrednost premoženja kritnega sklada iz 1. in 2. točke petega odstavka tega člena, za katerega pokojninska družba zagotavlja zjamčeno donosnost, skupaj s premoženjem, ki ga za kritje rezervacij za nedoseganje zjamčene vrednosti sredstev omenjenega kritnega sklada oblikuje pokojninska družba v skladu s 313. členom ZPIZ-2, najmanj enaka višini zavarovalno-tehničnih rezervacij.

593. člen

(ločitev premoženja kritnega sklada od premoženja pokojninske družbe)

(1) Pokojninska družba premoženje kritnega sklada loči od svojega premoženja na način, ki je glede na vrsto tega premoženja določen v naslednjih odstavkih tega člena.

(2) Na premoženje kritnega sklada iz prejšnjega odstavka je dovoljena izvršba samo za zavarovanje oziroma poplačilo terjatve zavarovalca, zavarovanca ali drugega upravičenca iz zavarovalne pogodbe, v zvezi s katero je bil oblikovan kritni sklad.

(3) Pokojninska družba zagotovi, da klirinško depotna družba za vsakega od kritnih skladov, ki ga upravlja pokojninska družba, odpre poseben račun, na katerem se ločeno vodijo stanja vrednostnih papirjev za ta kritni sklad, s katerimi se trguje na organiziranem trgu, in vrednostnimi papirji, s katerimi se ne trguje na organiziranem trgu, če so bili ti izdani v nematerializirani obliki.

(4) V zvezi z vrednostnimi papirji, s katerimi se ne trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev in so bili izdani kot pisne listine, pokojninska družba s pogodbo, ki jo sklene z banko, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje poslov hrambe vrednostnih papirjev, ki niso bili javno ponujeni, pooblasti le-to za opravljanje vseh poslov v zvezi s hrambo teh vrednostnih papirjev za račun posameznih kritnih skladov, ki jih upravlja.

(5) Za hrambo iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo določbe tretjega odstavka tega člena.

(6) Klirinško depotna družba oziroma banka iz prejšnjega odstavka Agenciji za zavarovalni nadzor na njeno zahtevo posreduje podatke o stanju vrednostnih papirjev, ki jih hrani za račun kritnih skladov, in ji omogočiti pregled teh stanj.

(7) Pokojninska družba v zvezi z naložbami kritnega sklada v bančne denarne depozite oziroma posojila sklene pogodbo z banko oziroma posojilojemalcem v svojem imenu in za račun kritnega sklada. Iz pogodbe je jasno razvidno, da je sklenjena za račun kritnega sklada.

(8) Kadar je posojilo iz prejšnjega odstavka zavarovano z zastavno pravico na nepremičnini, pokojninska družba zagotovi, da se zastavna pravica v zemljiški knjigi vknjiži v korist kritnega sklada kot zastavnega upnika.

(9) Kadar je posojilo iz tretjega odstavka tega člena zavarovano z zastavno pravico na vrednostnih papirjih, ki so bili izdani v nematerializirani obliki, pokojninska družba zagotovi, da se zastavna pravica v centralnem registru nematerializiranih vrednostnih papirjev vknjiži v korist kritnega sklada kot zastavnega upnika.

(10) V vseh drugih primerih zavarovanja posojila iz tretjega odstavka tega člena, ki jih ne urejata četrti ali peti odstavek tega člena, je zastavna pravica ustanovljena v korist kritnega sklada kot zastavnega upnika v skladu s pravili, ki veljajo za ustanovitev zastavne pravice na premoženju, ki je predmet zastave.

(11) Pokojninska družba pri banki za vsak kritni sklad, ki ga oblikuje, odpre transakcijski račun kritnega sklada, preko katerega sprejema vplačila in opravlja izplačila iz naslova celotnega poslovanja kritnega sklada in vodi denarna sredstva kritnega sklada.

594. člen

(program načrtovanega pozavarovanja)

(1) Pokojninska družba za vsako poslovno leto sprejme program načrtovanega pozavarovanja.

(2) Program načrtovanega pozavarovanja obsega:

1. izračunane lastne deleže po posameznih zavarovalnih vrstah,
2. na podlagi izračunov iz 1. točke tega odstavka izdelano tabelo maksimalnega kritja,
3. postopke, osnove in merila za ugotavljanje največje verjetne škode za posamezne v zavarovanje prevzete nevarnosti.

(3) Pri izračunih iz 1. točke prejšnjega odstavka upošteva pokojninska družba zlasti:

1. višino kapitala in minimalnega kapitala,
2. skupni poslovni obseg,
3. plačane zavarovalne premije v zavarovalnih vrstah,
4. deleže zavarovanj po posameznih zavarovalnih vrstah v osnovah iz 2. in 3. točke tega odstavka,
5. popravke zaradi odstopanj v posameznih zavarovalnih vrstah.

(4) Pokojninska družba Agenciji za zavarovalni nadzor poroča o programu načrtovanega pozavarovanja najkasneje do konca februarja za tekoče poslovno leto.

595. člen

(upravljanje z likvidnostjo)

(1) Pokojninska družba gospodari z viri in naložbami tako, da je v vsakem trenutku sposobna izpolniti vse dospele obveznosti.

(2) Pokojninska družba za zavarovanje pred likvidnostnim tveganjem oblikuje in izvaja politiko rednega upravljanja z likvidnostjo, ki obsega:

1. načrtovanje pričakovanih znanih in morebitnih denarnih odtokov in zadostnih denarnih pritokov zanje;
2. redno spremljanje likvidnosti;
3. sprejemanje ustreznih ukrepov za preprečitev oziroma odpravo vzrokov nelikvidnosti.

(3) Pokojninska družba tekoče izračunava količnike likvidnosti sredstev.

596. člen

(izračunavanje in ugotavljanje)

(1) Pokojninska družba za vsako trimesečje izračunava oziroma ugotavlja:

1. višino kapitala,
2. kapitalske zahteve,
3. kapitalsko ustreznost,
4. višino zavarovalno-tehničnih rezervacij,

5. vrednost in vrste naložb, ki niso financirane iz zavarovalno-tehničnih rezervacij,
6. vrednost kritnega sklada,
7. vrste, razpršenost, usklajenost in lokalizacijo naložb kritnih skladov,
8. zavarovalno-statistične podatke.

(2) Kapitalske zahteve za posamezno trimesečje se izračunajo z uporabo 587. člena tega zakona, pri čemer se pri drugem in tretjem odstavku iz 587. člena tega zakona upošteva stanje na zadnji dan trimesečja.

597. člen

(poročilo o merjenju tveganj)

(1) Pokojninska družba Agenciji za zavarovalni nadzor poroča o podatkih iz prvega odstavka prejšnjega člena.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše podrobnejšo vsebino poročil iz prejšnjega odstavka ter roke in način poročanja.

598. člen

(vrste dovoljenih naložb pokojninskih družb)

(1) Premoženje kritnega sklada iz 3. in 4. točke petega odstavka 592. člena tega zakona, ki ga upravlja pokojninska družba, lahko predstavljajo samo naslednje vrste naložb:

1. vrednosti papirji, katerih izdajatelj je Republika Slovenija, Banka Slovenije, država članica oziroma država članica OECD oziroma mednarodna finančna organizacija, oziroma za katere jamči ena od teh oseb,
2. obveznice oziroma drugi dolžniški vrednostni papirji, s katerimi se trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev v Republiki Sloveniji, državi članici oziroma državi članici OECD,
3. obveznice oziroma drugi dolžniški vrednostni papirji, s katerimi se ne trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev, če je njihov izdajatelj pravna oseba s sedežem v Republiki Sloveniji oziroma državi članici oziroma državi članici OECD,
4. delnice in druge lastniške vrednostne papirje s spremenljivim donosom, s katerimi se trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev v Republiki Sloveniji, državi članici oziroma državi članici OECD,
5. delnice in druge lastniške vrednostne papirje s spremenljivim donosom, s katerimi se ne trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev, če je njihov izdajatelj pravna oseba s sedežem v Republiki Sloveniji, državi članici oziroma državi članici OECD, in če so izdane kot vrednostni papir,
6. investicijski kuponi vzajemnih skladov oziroma delnice investicijskih družb, ki svoje premoženje nalagajo izključno v vrednostne papirje in druge likvidne finančne naložbe,
7. terjatev iz naslova posojil, zavarovanih z zastavno pravico na nepremičnini, če je zastavna pravica vpisana v zemljiški oziroma drugi javni knjigi v Republiki Sloveniji oziroma državi članici, in če višina terjatve ni višja od 60 odstotkov vrednosti nepremičnine, ugotovljene na podlagi cenitve cenilca ustrezne stroke oziroma na drug primeren način, če je na nepremičnini že vpisana ena ali več zastavnih pravic, višina terjatve ne sme biti višja od 60 odstotkov vrednosti nepremičnine, zmanjšane za vrednost že vpisane zastavne oziroma zastavnih pravic,
8. terjatve iz naslova posojil bankam s sedežem v Republiki Sloveniji, državi članici oziroma državi članici OECD, oziroma za izplačilo katerih, vključno z

obrestmi, jamči banka s sedežem v Republiki Sloveniji, državi članici oziroma državi članici OECD,

9. terjatve iz naslova posojil, ki so zavarovane z zastavno pravico na vrednostnih papirjih iz 1., 2. oziroma 4. točke tega odstavka,

10. terjatve iz naslova drugih posojil, ki so ustrezno zavarovane,

11. predplačila na račun odkupne vrednosti zavarovanja na podlagi zavarovalnih polic in posojila zavarovana z odkupno vrednostjo zavarovalne police,

12. nepremičnine in druge stvarne pravice na nepremičnini (na primer stavbna pravica):

- če so vpisane v zemljiški knjigi oziroma drugi javni knjigi v Republiki Sloveniji oziroma državi članici,

- če dajejo donos oziroma je v zvezi z njimi mogoče pričakovati donos, in

- če je bila nakupna cena določena na podlagi cenitve cenilca ustrezne stroke oziroma na drug primeren način,

- če je prosta vseh bremen, razen stvarnih služnosti,

13. naložbe v depozite ali potrdila o vlogah pri banki s sedežem v Republiki Sloveniji, državi članici oziroma državi članici OECD,

14. gotovino v blagajni oziroma na vpoglednem denarnem računu,

15. terjatve iz naslova povračila davkov,

16. terjatve do garancijskih, solidarnostnih in škodnih skladov,

17. opredmetena osnovna sredstva, razen zemljišč in zgradb, ki se vrednotijo glede na amortizacijo po načelu preudarnosti, če:

- se nahajajo v oziroma na nepremičnini ali so kako drugače povezane z nepremičnino, ki je dopustna naložba kritnega premoženja,

- dajejo donos in

- so prosta vseh bremen,

18. terjatve do pozavarovateljev skupaj s pozavarovateljevimi deleži zavarovalno-tehničnih rezervacij.

(2) Na vrednostnih papirjih, ki pomenijo dovoljene naložbe kritnega sklada, ne sme biti vpisana zastavna pravica.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor lahko določi tudi druge vrste naložb, ki so glede na varnost, donosnost in tržnost primerne za kritni sklad iz 3. in 4. točke petega odstavka 592. člena tega zakona, ki ga upravlja pokojninska družba in za te naložbe določi tudi omejitve.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor lahko iz posebej utemeljenih razlogov na zahtevo pokojninske družbe, ki upravlja kritni sklad iz 3. in 4. točke petega odstavka 592. člena tega zakona, dovoli, da premoženje kritnega sklada naloži v druge vrste naložb, kot naložbe, dovoljene na podlagi prvega odstavka tega člena in predpisa, izdanega na podlagi prejšnjega odstavka. Veljavnost dovoljenja je omejena za čas, ki ga ob upoštevanju razlogov, iz katerih je dovoljenje izdala, določi Agencija za zavarovalni nadzor. Pri tem Agencija za zavarovalni nadzor upošteva predvsem boniteto vrednostnega papirja oziroma njegovega izdajatelja.

(5) Za banke po tem členu se štejejo banke in druge institucije, ki imajo dovoljenje nadzornega organa Republike Slovenije oziroma druge države za opravljanje bančnih storitev.

(6) Za organiziran trg po tem zakonu se šteje trg, kot ga opredeljuje zakon, ki ureja trg finančnih instrumentov.

599. člen
(omejitve posameznih naložb)

(1) Vrednost posameznih vrst naložb kritnega sklada iz 3. in 4. točke petega odstavka 592. člena tega zakona, ki ga upravlja pokojninska družba, ne sme presegati naslednjih odstotkov od skupne višine matematičnih rezervacij:

1. naložbe v vrednostne papirje istega izdajatelja iz 2. do 5. točke prvega odstavka prejšnjega člena in terjatve iz naslova posojil iz 7. do 9. točke prvega odstavka prejšnjega člena ne smejo skupno presegati 5% zavarovalno-tehničnih rezervacij,

2. ne glede na omejitve iz prejšnje točke lahko naložbe v vrednostne papirje istega izdajatelja iz 2. točke prvega odstavka prejšnjega člena dosegaajo do 40% zavarovalno-tehničnih rezervacij, če ti vrednostni papirji izpolnjujejo naslednje pogoje:

- skladno s posebnim zakonom so predmet posebnega javnega nadzora z namenom zaščite pravic imetnikov oziroma imetnic teh vrednostnih papirjev,
- izdani so s strani banke ali druge kreditne institucije, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja finančne konglomerate, ki ima sedež v Republiki Sloveniji ali v državi članici,
- denarna sredstva oziroma kupnina od njihove izdaje se skladno s posebnim zakonom nalaga le v premoženje, ki tekom celotnega obdobja do njihove dospelosti omogoča poravnavanje obveznosti, nastalih na njihovi podlagi, in ki je v primeru nezmožnosti izpolnitve obveznosti prednostno uporabljeno za poplačilo glavnice in natečenih obresti,

3. naložbe v vrednostne papirje istega izdajatelja iz 3. točke prvega odstavka prejšnjega člena ne smejo presegati 1% zavarovalno-tehničnih rezervacij, razen v primeru, ko ob novi izdaji vrednostnih papirjev izdajatelj v prospektu določi, da bodo novi vrednostni papirji, po pridobitvi vseh dovoljenj, uvrščeni na organiziran trg vrednostnih papirjev. V tem primeru tovrstne naložbe ne smejo presegati 5% zavarovalno-tehničnih rezervacij, vendar največ za šest mesecev od datuma nakupa,

4. naložbe v vrednostne papirje iz 3. in 5. točke prvega odstavka prejšnjega člena skupno ne smejo presegati 10% zavarovalno-tehničnih rezervacij,

5. naložbe v vrednostne papirje iz 4. in 5. točke prvega odstavka prejšnjega člena in naložbe v tiste investicijske kupone vzajemnih skladov oziroma investicijskih družb iz 6. točke prvega odstavka prejšnjega člena, ki imajo po pravilih sklada več kot polovico naložb v vrednostnih papirjih, ki ne dajejo zajamčenega donosa, skupaj ne smejo presegati 30% zavarovalno-tehničnih rezervacij,

6. naložbe v vrednostne papirje istega izdajatelja iz 5. točke prvega odstavka prejšnjega člena ne smejo presegati 1% zavarovalno-tehničnih rezervacij,

7. naložbe v vrednostne papirje iz 5. točke prvega odstavka prejšnjega člena skupno ne smejo presegati 5% zavarovalno-tehničnih rezervacij,

8. naložbe v tiste investicijske kupone vzajemnih skladov oziroma investicijskih družb iz 6. točke prvega odstavka prejšnjega člena, ki imajo po pravilih sklada več kot polovico naložb v vrednostnih papirjih, ki dajejo zajamčen donos, skupaj ne smejo presegati 40% zavarovalno-tehničnih rezervacij,

9. naložbe v terjatve iz naslova posojil posameznemu posojilojemalcu iz 10. točke prvega odstavka prejšnjega člena tega zakona ne smejo presegati 2% zavarovalno-tehničnih rezervacij, skupno pa vse terjatve iz naslova teh posojil ne smejo presegati 5% zavarovalno-tehničnih rezervacij,

10. naložbe v eno nepremičnino oziroma več nepremičnin, ki so med seboj tako blizu, da pomenijo eno samo naložbo ter naložbe v eno opredmeteno osnovno sredstvo iz 17. točke prvega odstavka prejšnjega člena tega zakona ne smejo presegati 10% višine zavarovalno-tehničnih rezervacij, skupno pa vse naložbe v nepremičnine in druge stvarne pravice iz 12. točke prvega odstavka prejšnjega člena tega zakona ter vse naložbe v opredmetena osnovna sredstva iz 17. točke prvega odstavka prejšnjega člena tega zakona ne smejo presegati 30% zavarovalno-tehničnih rezervacij,

11. naložbe v depozite ali potrdila o vlogah pri banki iz 13. točke prvega odstavka prejšnjega člena tega zakona skupno ne smejo presegati 30% zavarovalno-tehničnih rezervacij, pri čemer naložbe v depozite ali potrdila o vlogah pri posamezni banki skupno ne smejo presegati 10% zavarovalno-tehničnih rezervacij. Ne glede na določbo prejšnjega stavka naložbe pri posamezni hranilnici ali hranilno-kreditni službi skupno ne smejo presegati 2% zavarovalno-tehničnih rezervacij,

12. naložbe v obliki gotovine v blagajni in na vpoglednih računih iz 14. točke prvega odstavka prejšnjega člena tega zakona skupno ne smejo presegati 3% zavarovalno-tehničnih rezervacij,

13. naložbe v terjatve iz naslova povračila davkov iz 15. točke prvega odstavka prejšnjega člena tega zakona ne smejo presegati 5% zavarovalno-tehničnih rezervacij,

14. naložbe v terjatve do garancijskih, solidarnostnih in škodnih skladov iz 16. točke prvega odstavka prejšnjega člena tega zakona skupno ne smejo presegati 5% zavarovalno-tehničnih rezervacij. Ne glede na določbo prejšnjega stavka naložbe v terjatve do posameznega garancijskega, solidarnostnega in škodnega sklada ne smejo presegati 2% zavarovalno-tehničnih rezervacij.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor lahko iz posebej utemeljenih razlogov na zahtevo pokojninske družbe, ki upravlja kritni sklad iz 3. in 4. točke petega odstavka 592. člena tega zakona, tej dovoli, da v zvezi s posamezno vrsto naložb prekorači omejitve, določene na podlagi prejšnjega odstavka. Veljavnost dovoljenja je omejena za čas, ki ga ob upoštevanju razlogov, iz katerih je dovoljenje izdal, določi Agencija za zavarovalni nadzor.

(3) Skupna vrednost naložb kritnega sklada iz 3. in 4. točke petega odstavka 592. člena tega zakona, ki ga upravlja pokojninska družba, v naložbe iz 2. do vključno 11. točke prvega odstavka prejšnjega člena istega izdajatelja (dolžnika) in z njim povezanih oseb, ne sme presegati 10 odstotkov matematičnih rezervacij. V omejitvah 10 odstotkov se ne upoštevajo naložbe iz 2. točke prvega odstavka prejšnjega člena tega zakona, ki izpolnjujejo pogoje, navedene v 2. točki prvega odstavka tega člena.

(4) Pokojninska družba lahko v zvezi z naložbami kritnega sklada iz 3. in 4. točke petega odstavka 592. člena tega zakona, uporablja terminske pogodbe, opcije in ostale izvedene finančne instrumente, če ti prispevajo k zniževanju tveganj ali olajšajo učinkovito upravljanje zavarovalnega portfelja.

(5) Omejitve posameznih naložb iz tega člena, veljajo ločeno za vsak kritni sklad iz 3. in 4. točke petega odstavka 592. člena tega zakona.

600. člen

(lokalizacija premoženja kritnega sklada pokojninske družbe)

(1) Pokojninska družba lahko nalaga sredstva kritnega sklada na celotnem območju držav članic ter na območju držav članic OECD.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor lahko iz posebej utemeljenih razlogov na zahtevo posamezne pokojninske družbe, tej dovoli, da kot premoženje kritnega sklada uporabi tudi naložbo, ki ne izpolnjuje pogoja iz prejšnjega odstavka. .

601. člen

(usklajenost naložb pokojninske družbe)

(1) Pokojninska družba naložbe kritnega sklada iz 3. in 4. točke petega odstavka 592. člena tega zakona, zaradi katerih je izpostavljena tveganjem morebitnih izgub zaradi

spremembe obrestnih mer, tečajev tujih valut oziroma drugih tržnih tveganj, ustrezno uskladi z njenimi obveznostmi na podlagi sklenjenih pogodb, katerih višina je odvisna od enakih sprememb.

(2) Pokojninska družba pri naložbah kritnega sklada iz 3. in 4. točke petega odstavka 592. člena tega zakona ustrezno upošteva dospelost obveznosti iz sklenjenih pogodb.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena pokojninska družba naložbe kritnega sklada iz 3. in 4. točke petega odstavka 592. člena tega zakona uskladi obveznostmi na podlagi sklenjenih pogodb, katerih višina je odvisna od sprememb tečajev tujih valut, najmanj do 80%.

602. člen

(imenovanje pooblaščenega aktuarja oziroma aktuarke)

(1) Pokojninska družba, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje dejavnosti pokojninske družbe, imenuje pooblaščenega aktuarja oziroma aktuarke (v nadaljnjem besedilu: pooblaščen aktuar).

(2) Za pooblaščenega aktuarja pokojninske družbe je lahko imenovana oseba, ki:

1. ima ustrezno znanje s področja aktuarstva in finančne matematike, kot je predpisano s predpisom iz drugega odstavka 169. člena tega zakona;
2. je vsaj zadnji dve leti pred imenovanjem opravljala naloge pooblaščenega aktuarja ali aktuarsko funkcijo na portfelju, ki je primerljiv s tistim, za katerega bo odgovorna kot pooblaščen aktuar pokojninske družbe oziroma je vsaj zadnji dve leti pred imenovanjem opravljala naloge, ki jih nadzira, kontrolira oziroma koordinira pooblaščen aktuar ali nosilec aktuarske funkcije, na portfelju, ki je primerljiv s tistim, za katerega bo odgovorna kot pooblaščen aktuar pokojninske družbe;
3. izpolnjuje pogoje iz 2. do 6. točke drugega odstavka 52. člena tega zakona.

(3) O imenovanju pooblaščenega aktuarja pokojninska družba v osmih dneh od imenovanja obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor. V obvestilu poda tudi utemeljitve glede primernosti imenovanega pooblaščenega aktuarja.

603. člen

(razrešitev pooblaščenega aktuarja)

(1) Za pooblaščenega aktuarja in pokojninsko družbo se smiselno uporabljajo določbe petega do enajstega odstavka 52. člena tega zakona, pri čemer se določbe v zvezi z odvzomom pooblastila nosilcu ključne funkcije smiselno uporabljajo za razrešitev pooblaščenega aktuarja, določbe v zvezi z pooblastitvijo novega nosilca ključne funkcije pa se smiselno uporabljajo za imenovanje novega pooblaščenega aktuarja pokojninske družbe.

(2) Kršitev nalog pooblaščenega aktuarja pomeni kršitev nalog, ki jih za pooblaščenega aktuarja določa 604. člen tega zakona.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor z odredbo naloži pokojninski družbi razrešitev pooblaščenega aktuarja in imenovanje novega pooblaščenega aktuarja, če:

- pooblaščen aktuar ne izpolnjuje pogojev iz drugega odstavka prejšnjega člena,
- pooblaščen aktuar huje krši naloge pooblaščenega aktuarja.

(4) Če pooblaščen aktuar huje krši naloge pooblaščenega aktuarja, pokojninska družba razreši tega pooblaščenega aktuarja in o tem obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor v skladu s šestim odstavkom 52. člena tega zakona.

(5) Kršitev nalog pooblaščenega aktuarja ima značilnost hujše kršitve:

1. če je zaradi kršitve nalog pooblaščenega aktuarja ogroženo poslovanje pokojninske družbe v skladu s pravili o obvladovanju tveganj ali

2. če pooblaščen aktuar ponovno stori kršitev vsaj enkrat v treh letih po storitvi istovrstne kršitve.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor izreče pooblaščenemu aktuarju opomin, če krši naloge, ki jih za pooblaščenega aktuarja določa 604. člen tega zakona, in niso podani pogoji za razrešitev pooblaščenega aktuarja.

604. člen

(naloge pooblaščenega aktuarja v pokojninski družbi)

(1) Pooblaščen aktuar preveri, ali se izračunavajo premije in oblikujejo zavarovalno-tehnične rezervacije v skladu s predpisi in ali so izračunane oziroma oblikovane tako, da zagotavljajo trajno izpolnjevanje vseh obveznosti pokojninske družbe iz pogodb o dodatnem zavarovanju po zakonu, ki ureja pokojninska zavarovanja.

(2) Uprava pokojninske družbe da pooblaščenemu aktuarju na razpolago vse podatke, ki jih ta potrebuje za opravljanje nalog iz prejšnjega odstavka.

(3) Pooblaščen aktuar predloži nadzornemu svetu in upravi pokojninske družbe hkrati z mnenjem k letnemu poročilu pokojninske družbe poročilo o ugotovitvah pooblaščenega aktuarja v zvezi z nadzorom, ki ga je v preteklem poslovnem letu opravljal na podlagi prvega odstavka tega člena. Poročilo obsega zlasti razloge za pritrdilno mnenje, mnenje s pridržkom oziroma odklonilno mnenje pooblaščenega aktuarja k letnim izkazom.

(4) Če pooblaščen aktuar pri opravljanju nalog iz prvega odstavka tega člena ugotovi, da se premije ne izračunavajo oziroma zavarovalno-tehnične rezervacije ne oblikujejo v skladu s predpisi oziroma, da so izračunane oziroma oblikovane tako, da je ogroženo trajno izpolnjevanje vseh obveznosti pokojninske družbe iz pogodb o dodatnem zavarovanju po ZPIZ-2, o tem nemudoma poroča upravi pokojninske družbe.

(5) Pooblaščen aktuar o prenehanju funkcije pooblaščenega aktuarja v pokojninski družbi v osmih dneh po prenehanju obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor.

(6) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše podrobnejšo vsebino poročila pooblaščenega aktuarja.

605. člen

(mnenje pooblaščenega aktuarja k letnemu poročilu)

(1) Pokojninska družba v roku 14 dni po tem, ko je predložila letno poročilo pokojninske družbe, Agenciji za zavarovalni nadzor predloži tudi poročilo pooblaščenega aktuarja iz tretjega odstavka prejšnjega člena z mnenjem pooblaščenega aktuarja o tem, ali je

pokojninska družba izračunavala premije in zavarovalno-tehnične rezervacije v skladu s predpisi.

(2) Za mnenje pooblaščenega aktuarja se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja revidiranje, o mnenju pooblaščenega revizorja.

606. člen
(prvi pokojninski sklad Republike Slovenije)

(1) Zavarovalnica, ki upravlja Prvi pokojninski sklad Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: Prvi pokojninski sklad), ki je bil oblikovan na podlagi Zakona o Prvem pokojninskem skladu Republike Slovenije in preoblikovanju pooblaščenih investicijskih družb (Uradni list RS, št. 26/05 - uradno prečiščeno besedilo in 85/09; v nadaljnjem besedilu: ZPSPID) izračunava matematične rezervacije v skladu z 590. členom tega zakona in predpisom izdanim na podlagi 586. člena tega zakona.

(2) Zavarovalnica, ki upravlja Prvi pokojninski sklad, za celotno premoženje in vse obveznosti Prvega pokojninskega sklada vzpostavi ločeno obračunsko enoto, ki jo upravlja in organizira ločeno od druge dejavnosti zavarovalnice brez možnosti prenosa, razen v primeru, določenem v šestem odstavku 21. člena ZPSPID, za:

- premoženje, ki pripada pogodbam dodatnega pokojninskega zavarovanja Prvega pokojninskega sklada v obdobju, preden zavarovanci izpolnijo pogoje za pridobitev pravice do mesečne pokojninske rente iz 1. točke prvega odstavka 21. člena ZPSPID (v nadaljnjem besedilu: Prvi pokojninski sklad v času varčevanja), in
- kritni sklad Prvega pokojninskega sklada iz 2. točke prvega odstavka 21. člena ZPSPID (v nadaljnjem besedilu: kritni sklad Prvega pokojninskega sklada).

(3) Za potrebe ugotavljanja kapitalskih zahtev in izkazovanja kapitalske ustreznosti zavarovalnica, ki upravlja Prvi pokojninski sklad, vrednoti pravice iz pogodb dodatnega pokojninskega zavarovanja Prvega pokojninskega sklada iz 32. člena ZPSPID in sredstva iz prejšnjega odstavka v skladu z določbami tega zakona ter izračunava in ugotavlja kapitalske zahteve za Prvi pokojninski sklad v času varčevanja v skladu s 608. členom tega zakona oziroma v skladu s 607. členom tega zakona za kritni sklad Prvega pokojninskega sklada.

(4) Zavarovalnica, ki upravlja Prvi pokojninski sklad, v poročila, ki so za zavarovalnice predpisana z delegiranimi akti in regulativnimi tehničnimi standardi, izdanimi na podlagi Direktive 2009/138/ES, vključi tudi podatke, ki se nanašajo na Prvi pokojninski sklad.

(5) Zavarovalnica, ki upravlja Prvi pokojninski sklad, pošlje obrazce, ki so predpisani v pravilniku, ki ureja izračun matematičnih rezervacij, Agenciji za zavarovalni nadzor v elektronski obliki..

(6) Za naložbe Prvega pokojninskega sklada se uporabljajo določbe 598. člena do 601. člena tega zakona, pri čemer:

- so ne glede na 598. člen tega zakona dopustne tudi naložbe v poslovne deleže gospodarskih družb s sedežem v Republiki Sloveniji, in sicer z omejitvijo do največ 5% zavarovalno tehničnih rezervacij;

- so lahko presežene omejitve iz prvega odstavka 599. člena tega zakona, če so bile te omejitve v zvezi s posamezno naložbo presežene že na dan uveljavitve tega zakona, če po uveljavitvi tega zakona ni prišlo do dodatne pridobitve te naložbe in če je sklad sposoben poravnati vse svoje obveznosti;
- se ne uporablja tretji odstavek 598. člena tega zakona.

607. člen

(zavarovalnica, ki upravlja pokojninski sklad, oblikovan kot kritni sklad)

(1) Zavarovalnica za potrebe ugotavljanja kapitalske ustreznosti zavarovalnice vrednoti sredstva in obveznosti iz pogodb dodatnega pokojninskega zavarovanja pokojninskega sklada, oblikovanega kot kritni sklad, v skladu z določbami tega zakona, ki veljajo za zavarovalnice.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše podrobnejša pravila za ugotavljanje kapitalske ustreznosti za pokojninske sklade, oblikovane kot kritni sklad.

608. člen

(zavarovalnica, ki upravlja pokojninski sklad, oblikovan kot vzajemni pokojninski sklad ali krovni vzajemni pokojninski sklad)

(1) Če je zavarovalnica upravljavec vzajemnega pokojninskega sklada oziroma krovnega vzajemnega pokojninskega sklada, zavarovalnica za potrebe ugotavljanja kapitalske ustreznosti zavarovalnice vrednoti sredstva in obveznosti iz pogodb dodatnega pokojninskega zavarovanja vzajemnega pokojninskega sklada oziroma krovnega vzajemnega pokojninskega sklada v skladu z določbami tega zakona, ki veljajo za zavarovalnice.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše podrobnejša pravila o ugotavljanju kapitalske ustreznosti zavarovalnice, kadar upravlja pokojninski sklad, oblikovan kot vzajemni pokojninski skladi ali krovni vzajemni pokojninski sklad.

609. člen

(kritni sklad za izplačevanje poklicnih pokojnin)

Za kritni sklad za izplačevanje poklicnih pokojnin, ki ga določa tretji odstavek 210. člena ZPIZ-2, veljajo določbe prvega do četrtega odstavka 592. člena, 593. člena, 596. člena, razen 1. in 3. točke prvega odstavka, 597. člena, razen, kolikor se nanašajo na 1. in 3. točko prvega odstavka 596. člena, in 598. do 601. člena tega zakona.

18. poglavje: KAZENSKÉ DOLOČBE

610. člen

(hujše kršitve zavarovalnice)

(1) Z globo od 25.000 do 250.000 eurov se za prekršek kaznuje zavarovalnica, z globo od 80.000 do 370.000 eurov pa se za prekršek kaznuje zavarovalnica, ki se po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, če:

1. v nasprotju s prvim odstavkom 26. člena tega zakona sklepa druge posle, razen zavarovalnih poslov in poslov, ki so potrebni za opravljanje dejavnosti;

2. ne vzpostavi in ne uresničuje trdnega in zanesljivega sistema upravljanja (50. člen tega zakona);
3. v likvidaciji opravlja zavarovalne posle v nasprotju s prepovedjo iz tretjega odstavka 73. člena tega zakona;
4. opravlja zavarovalne posle v zavarovalnih vrstah, v katerih ni pridobila dovoljenja Agencije za zavarovalni nadzor (prvi odstavek 119. člena tega zakona);
5. po prenehanju dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov sklepa nove posle v nasprotju s prepovedjo iz četrtega odstavka 122. člena tega zakona;
6. ustanovi podružnico v državi članici, ne da bi predhodno o tej nameri obvestila Agencijo za zavarovalni nadzor (prvi odstavek 127. člena tega zakona);
7. začne opravljati posle prek podružnice v državi članici v nasprotju s 129. členom tega zakona;
8. ne obvesti Agencije za zavarovalni nadzor oziroma nadzornega organa države članice v roku enega meseca pred izvedbo spremembe iz prvega odstavka 130. člena tega zakona;
9. začne z neposrednim opravljanjem zavarovalnih poslov v državi članici, ne da bi o tem obvestila Agencijo za zavarovalni nadzor v skladu s prvim odstavkom 131. člena tega zakona;
10. ustanovi podružnico v tretji državi, ne da bi za ustanovitev podružnice pridobila dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor (drugi odstavek 132. člena tega zakona);
11. ne opravlja lastne ocene tveganj in solventnosti iz 156.. člena tega zakona;
12. ne organizira notranje revizije v skladu s 161., 162. ali 163. členom tega zakona
13. ne izračunava in Agenciji za zavarovalni nadzor ne poroča o zavarovalno-tehničnih rezervacijah, zahtevanem solventnostnem kapitalu in zahtevanem minimalnem kapitalu v skladu z določbami 4. in 8. poglavja tega zakona;
14. nalaga sredstva v nasprotju z 4.12. oddelkom tega zakona;
15. ne upravlja sredstev omejenega sklada v skladu z določbo 241. člena tega zakona;
16. izplača dobiček v nasprotju s prepovedjo iz prvega odstavka 248. člena tega zakona;
17. vodi poslovne knjige, sestavlja knjigovodske listine, vrednoti knjigovodske postavke ali sestavlja poročila v nasprotju z drugim odstavkom 253. členom tega zakona;
18. pooblaščenim osebam Agencije za zavarovalni nadzor ne omogoči pregleda na način, določen v 296. do 300. členu tega zakona;
19. v postopku prisilne likvidacije sklepa nove posle v nasprotju s 332. členom tega zakona;
20. nadrejeni zavarovalnici, zavarovalnemu holdingu ali mešanemu zavarovalnemu holdingu ne poroča v skladu s prvim ali drugim odstavkom 362. členom tega zakona:
21. ne dovoli nadzornega pregleda v skladu s četrtem odstavkom 362. člena tega zakona;
22. ne vzpostavi ustreznih mehanizmov za zagotavljanje solventnosti skupine, določanje in merjenje tveganj skupine, zagotovitev primernih lastnih sredstev skupine in postopkov za poročanje, spremljanje ter upravljanje transakcij znotraj skupine in koncentracije tveganja iz drugega odstavka 374.. člena tega zakona;
23. ne izračunava in poroča Agenciji za zavarovalni nadzor o zahtevanem solventnostnem kapitalu na ravni skupine iz prvega odstavka 377.. člena tega zakona;

24. Agenciji za zavarovalni nadzor ne poroča o tveganjih koncentracije in transakcijah znotraj skupine v skladu s prvim odstavkom 399. in 400. člena tega zakona;

25. ne objavi poročila o solventnosti in finančnem položaju na ravni skupine v skladu s prvim odstavkom 403. člena tega zakona;

26. za prenos zavarovalnih pogodb ni prejela dovoljenja Agencija za zavarovalni nadzor iz tretjega odstavka 516. člena tega zakona;

27. ne opravlja lastne ocene tveganj in solventnosti na ravni skupine iz tretjega odstavka 374. člena tega zakona.

(2) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba zavarovalnice, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

611. člen (lažje kršitve zavarovalnice)

(1) Z globo od 12.000 do 120.000 eurov se za prekršek kaznuje zavarovalnica, če:

1. Agencije za zavarovalni nadzor predhodno ni pisno obvestila o nameri pridobitve kvalificiranega deleža v zavarovalnici ali finančni družbi tretje države (49. člen tega zakona);

2. nima strategije in letnega načrta dela notranje revizije v skladu s 164. členom tega zakona oziroma če nista sestavljena v skladu s Hierarhijo pravil notranjega revidiranja iz drugega odstavka 162. člena tega zakona in z aktom, ki ga izda Evropska komisija v skladu s 50. členom Direktive 2009/138/ES;

3. notranja revizija ne izdeluje poročil o notranjem revidiranju v skladu z 165. členom tega zakona oziroma če ta niso sestavljena v skladu s Hierarhijo pravil notranjega revidiranja iz drugega odstavka 162. člena tega zakona in z aktom, ki ga izda Evropska komisija v skladu z 50. členom Direktive 2009/138/ES;

4. notranja revizija ne obvešča uprave oziroma nadzornega sveta zavarovalnice v skladu z 166. členom tega zakona;

5. ne poroča Agenciji za zavarovalni nadzor v skladu s prvim odstavkom 252. člena ali 293. členom tega zakona;

6. Agenciji za zavarovalni nadzor ne predloži nerevidiranih letnih računovodskih izkazov v roku iz drugega in tretjega odstavka 255. člena tega zakona;

7. Agenciji za zavarovalni nadzor v roku iz prvega odstavka 256. člena tega zakona ne predloži poročila nosilca aktuarske funkcije iz 170. člena tega zakona v skladu z aktom, ki ga izda Evropska komisija v skladu z 50. členom Direktive 2009/138/ES;

8. Agenciji za zavarovalni nadzor v roku, določenem v prvem odstavku 257. člena tega zakona, ne predloži letnega poročila oziroma konsolidiranega letnega poročila, revizorjevega poročila o revidiranju letnega poročila kot ga opredeljuje zakon, ki ureja gospodarske družbe ali dodatnega revizorjevega poročila o izpolnjevanju pravil o upravljanju tveganj v zavarovalnici iz prvega odstavka 258. člena tega zakona;

9. ne objavi poročila o solventnosti in finančnem poslovanju v skladu s prvim odstavkom 257. člena tega zakona;

10. ne obvesti zavarovancev o prenosu zavarovalnih pogodb (517. člen tega zakona);

11. zavarovalna pogodba ne vsebuje informacij in pogojev iz 521. člena tega zakona;

12. ob sklenitvi zavarovalne pogodbe zavarovalca ne obvesti o podatkih iz 522. člena tega zakona;

13. zavarovalcev ne obvešča o podatkih iz 523. člena tega zakona;

14. ne poda podatkov v skladu s 524. členom tega zakona;

15. ne zagotovi, da dejavnost zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja opravljajo samo osebe iz prvega četrtega oziroma petega odstavka 558. člena tega zakona;

16. ne zagotovi, da posle zavarovalnega zastopanja zanjo opravljajo samo fizične osebe, ki imajo dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja (prvi odstavek 561. člena tega zakona).

(2) Z globo od 400 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba zavarovalnice, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

612. člen

(kršitve člana uprave ali izvršnega direktorja oziroma nadzornega sveta ali upravnega odbora)

(1) Z globo od 400 do 3.600 eurov se za prekršek kaznuje član uprave ali izvršni direktor zavarovalnice:

1. ki ne zagotovi, da zavarovalnica posluje v skladu s pravili iz prvega odstavka 61. člena tega zakona;
2. ki ne obvesti nemudoma nadzornega sveta zavarovalnice o okoliščinah iz 62. člena tega zakona;
3. ki ne obvesti nemudoma Agencije za zavarovalni nadzor o dogodkih iz drugega odstavka 252. člena tega zakona;
4. ki izredni upravi ne omogoči nemudoma dostopa do vse poslovne in druge dokumentacije zavarovalnice oziroma ne pripravi poročila o predaji poslov (prvi odstavek 322. člena);
5. ki izredni upravi ali posameznemu izrednemu upravitelju na zahtevo ne da vseh pojasnil oziroma dodatnih poročil o poslovanju zavarovalnice (drugi odstavek 322. člena);
6. če v primeru iz prvega odstavka 325. člena tega zakona ne objavi sklica skupščine z dnevni redom, in sicer v roku iz drugega odstavka 325. člena tega zakona.

(2) Z globo od 400 do 3.600 eurov se za prekršek kaznuje član nadzornega sveta ali upravnega odbora zavarovalnice, ki ne obvesti nemudoma Agencije za zavarovalni nadzor o dogodkih iz tretjega odstavka 69. člena tega zakona.

613. člen

(kršitve zavarovalnega holdinga oziroma mešanega finančnega holdinga)

(1) Z globo od 25.000 do 250.000 eurov se za prekršek kaznuje zavarovalni holding oziroma mešani finančni holding, z globo od 80.000 do 370.000 eurov pa se za prekršek kaznuje zavarovalni holding oziroma mešani finančni holding, ki po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, če:

1. pooblaščenim osebam Agencije za zavarovalni nadzor ne omogoči pregleda na način, določen v 296. do 300. členu tega zakona;
2. podrejeni zavarovalnici ne poroča v skladu z drugim odstavkom 362. člena tega zakona;
3. ne vzpostavi in ne uresničuje trdnega in zanesljivega sistema upravljanja v skladu s prvim odstavkom 374. člena tega zakona;
4. ne opravlja lastne ocene tveganj in solventnosti na ravni skupine iz tretjega odstavka 374. člena tega zakona.
5. ne vzpostavi ustreznih mehanizmov za določanje in merjenje tveganj skupine, ne zagotovi primernih lastnih sredstev skupine in postopkov za poročanje,

spremljanje ter upravljanje transakcij znotraj skupine in koncentracije tveganja iz drugega odstavka 374. člena tega zakona;

6. Agenciji za zavarovalni nadzor ne poroča o tveganjih koncentracije in transakcijah znotraj skupine v skladu s prvim odstavkom 399. in 400. člena tega zakona;

7. ne objavi poročila o solventnosti in finančnem položaju na ravni skupine v skladu s prvim odstavkom 403. člena tega zakona.

(2) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba zavarovalnega holdinga oziroma mešanega finančnega holdinga, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

614. člen

(kršitve mešanega zavarovalnega holdinga)

(1) Z globo od 25.000 do 250.000 eurov se kaznuje mešani zavarovalni holding, z globo od 80.000 do 370.000 eurov pa se kaznuje mešani zavarovalni holding, ki po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, če ne omogoči nadzora transakcij v skladu s 408. členom tega zakona

(2) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba mešanega zavarovalnega holdinga, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

615. člen

(kršitve namenske družbe)

(1) Z globo od 25.000 do 250.000 eurov se kaznuje namenska družba, z globo od 80.000 do 370.000 eurov pa se za prekršek kaznuje namenska družba, ki po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, če ne poroča Agenciji za zavarovalni nadzor v skladu z aktom, ki ga izda Evropska komisija na podlagi drugega odstavka 211. člena Direktive 2009/138/ES.

(2) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba namenske družbe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

616. člen

(kršitve zavarovalno zastopniške družbe in zavarovalnega zastopnika)

(1) Z globo od 12.520 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje zavarovalno zastopniška družba, če:

1. ob sklenitvi zavarovalne pogodbe zavarovalca ne obvesti o podatkih iz prvega odstavka 522. člena tega zakona;

2. ne poda podatkov v skladu s prvim odstavkom 524. člena tega zakona;

3. posle zavarovalnega zastopanja ali posredovanja zanjo opravlja fizična oseba, ki nima dovoljenja Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja (prvi odstavek 561. člena tega zakona);

4. če ne poroča Agenciji za zavarovalni nadzor v skladu s sedmim odstavkom 562. člena ali petim odstavkom 570. člena tega zakona.

(2) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba zavarovalno zastopniške družbe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje zavarovalni zastopnik, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

617. člen

(kršitve zavarovalno posredniške družbe in zavarovalnega posrednika)

(1) Z globo od 12.520 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje zavarovalni posrednik, če:

1. ne štiti interesov zavarovalca (prvi odstavek 550. člena tega zakona);
2. ne razkrije vseh pravnih in ekonomskih povezav, ki bil lahko vplivale na njihovo nepristranskost (prvi odstavek 553. člena tega zakona);
3. je zahteval plačilo provizije oziroma kakršnokoli drugo plačilo v nasprotju s prvim odstavkom 554. člena tega zakona;
4. če posreduje pri sklenitvi pogodbe z zavarovalnico, ki na območju Republike Slovenije ne sme opravljati poslov (21. člen tega zakona).

(2) Z globo od 12.520 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje zavarovalno posredniška družba oziroma banka iz četrtega odstavka 558. člena tega zakona, če:

1. ob sklenitvi zavarovalne pogodbe zavarovalca ne obvesti o podatkih iz prvega odstavka 522. člena tega zakona;
2. zavarovalcev ne obvešča o podatkih iz drugega odstavka 523. člena tega zakona;
3. ne poda podatkov v skladu s prvim odstavkom 524. člena tega zakona;
4. posle zavarovalnega posredovanja zanjo opravlja fizična oseba, ki nima dovoljenja Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje poslov zavarovalnega posredovanja (prvi odstavek 561. člena tega zakona);
5. nima sklenjene pogodbe o zavarovanju odgovornosti na podlagi 568. člena tega zakona
6. ne poroča Agenciji za zavarovalni nadzor v skladu s sedmim odstavkom 562. člena ali petim odstavkom 570. člena tega zakona;
7. Agenciji za zavarovalni nadzor ne poroča o podatkih iz 571. člena tega zakona z vsebino, v rokih in na način, določen s predpisom, izdanim na podlagi 3. točke 564. člena tega zakona.

(3) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba zavarovalno posredniške družbe oziroma banke iz četrtega odstavka 558. člena tega zakona, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba zavarovalno posredniške družbe oziroma banke iz četrtega odstavka 558. člena tega zakona, ki stori prekršek iz drugega odstavka tega člena.

(5) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje zavarovalni posrednik, ki stori prekršek iz prvega ali drugega odstavka tega člena.

618. člen

(kršitve drugih oseb)

(1) Z globo od 25.000 do 250.000 eurov se kaznuje pravna oseba, z globo od 80.000 do 370.000 eurov pa se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, ki:

1. opravlja zavarovalne posle v nasprotju z 21. členom tega zakona;

2. neposredno ali posredno pridobi delnice zavarovalnice, s katerimi je dosegla ali preseгла kvalificiran delež, ne da bi predhodno pridobila dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za pridobitev kvalificiranega deleža (prvi odstavek 31. člena tega zakona);
3. pridobi delnice, s katerimi preseže razpon za katerega velja že izdano dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, ne da bi predhodno pridobila dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za pridobitev kvalificiranega deleža (tretji odstavek 31. člena tega zakona);
4. se sporazume, da bo delovala usklajeno pri pridobivanju delnic zavarovalnice ali uresničevanju upravljaljskih upravičenj iz teh delnic in doseže ali preseže kvalificiran delež, ne da bi predhodno pridobila dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za pridobitev kvalificiranega deleža (četrti odstavek 31. člena tega zakona);
5. sklene delničarski sporazum iz drugega odstavka 43. člena tega zakona, ne da bi pred sklenitvijo pridobila dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor;
6. opravlja storitve zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja v nasprotju s prepovedjo iz 558. člena tega zakona.

(2) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 400 do 3.500 eurov se za prekršek kaznuje posameznik, ki:

1. opravlja zavarovalne posle v nasprotju v 21. členom tega zakona;
2. opravlja storitve zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja v nasprotju s prepovedjo iz 560. člena tega zakona.

(4) Z globo od 400 do 3.500 eurov se za prekršek kaznuje posameznik, ki je delničar zavarovalnice, če stori prekršek iz 2. do 5. točke prvega odstavka tega člena.

(6) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz petega odstavka tega člena.

(7) Z globo od 400 do 3.500 eurov se za prekršek kaznuje posameznik, ki stori prekršek iz petega odstavka tega člena.

(8) Z globo od 25.000 do 250.000 eurov se kaznuje pravna oseba – pokojninaska družba, z globo od 80.000 do 370.000 eurov pa se za prekršek kaznuje pravna oseba – pokojninska družba, ki po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, ki ne imenuje pooblaščenega aktuarja v skladu s 602. členom tega zakona.

(9) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pokojninske družbe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

619. člen

(kršitve revizijske družbe in pooblaščenega revizorja)

(1) Z globo od 25.000 do 250.000 eurov se kaznuje pravna oseba – revizijska družba, z globo od 80.000 do 370.000 eurov pa se za prekršek kaznuje pravna oseba – revizijska oseba, ki po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo:

1. če ne opravi revizijskega pregleda oziroma ne izdela poročil v skladu s prvim odstavkom 258. člena tega zakona oziroma s predpisom iz 254. člena tega zakona;

2. če Agenciji za zavarovalni nadzor na njeno zahtevo ne da dodatnih pojasnil v skladu s drugim odstavkom 258. člena tega zakona;
3. če ne popravi oziroma dopolni svojih poročil v skladu z zahtevo Agencije za zavarovalni nadzor iz 1. točke tretjega odstavka 258. člena tega zakona;
4. če ne obvesti nemudoma Agencije za zavarovalni nadzor o dejstvih oziroma okoliščinah iz prvega odstavka 259. člena tega zakona oziroma ji ne posreduje zahtevanih podatkov iz tretjega odstavka 259. člena tega zakona.

(2) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje pooblaščen revizor, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

620. člen

(kršitve izrednega in likvidacijskega upravitelja)

(1) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje izredni upravitelj:

1. če v treh mesecih po imenovanju Agenciji za zavarovalni nadzor ne izroči poročila o finančnem stanju in pogojih poslovanja zavarovalnice v izredni upravi (prvi odstavek 323. člena);
2. če v devetih mesecih po imenovanju Agenciji za zavarovalni nadzor ne izroči poročila iz drugega odstavka 323. člena tega zakona;
3. če v primeru iz prvega odstavka 325. člena tega zakona ne objavi sklica skupščine z dnevnim redom, in sicer v roku iz drugega odstavka 325. člena tega zakona.
4. če Agencije za zavarovalni nadzor ne obvesti nemudoma o nastopu stečajnega razloga (333. člen).

621. člen

(kršitve v zvezi z varovanjem zaupnih podatkov)

(1) Z globo od 25.000 do 250.000 eurov se kaznuje zavarovalnica, z globo od 80.000 do 370.000 eurov pa se za prekršek kaznuje zavarovalnica, ki po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, če krši dolžnost varovanja zaupnih podatkov (265. člen tega zakona).

(2) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba zavarovalnice, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 400 do 3.000 eurov se za prekršek kaznuje posameznik iz prvega odstavka 266. člena tega zakona, ki krši dolžnost varovanja zaupnih podatkov.

622. člen

(kršitve v zvezi dolžnostjo posredovati podatke, potrebne za opravljanje nadzora)

(1) Z globo od 1000 do 50.000 eurov se kaznuje pravna oseba:

- ki ne posreduje podatkov, ki jih je v skladu s prvim odstavkom 456. člena tega zakona zahtevala Agencija za zavarovalni nadzor,
- ki je Agenciji za zavarovalni nadzor na podlagi njene zahteve izdane v skladu s prvim odstavkom 456. člena tega zakona, posredovala nepravilne, nepopolne ali zavajajoče, podatke.

(2) Z globo od 1000 do 25 000 eurov se kaznuje podjetnik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 800 do 8.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika, posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost ali odgovorna oseba v državnem organu ali v samoupravni lokalni skupnosti, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z globo od 40 do 5.000 eurov se kaznuje posameznik:

- ki ne posreduje podatkov, ki jih je v skladu s prvim odstavkom 456. člena tega zakona zahtevala Agencija za zavarovalni nadzor,
- ki je Agenciji za zavarovalni nadzor na podlagi njene zahteve izdane v skladu s prvim odstavkom 456. člena tega zakona, posredovala nepravilne, nepopolne ali zavajajoče, podatke.

623. člen (prekrškovni organ)

Prekrškovni organ, ki odloča o prekrških, storjenih po tem zakonu, in izreka globe po tem zakonu, je v skladu z zakonom, ki ureja prekrške, Agencija za zavarovalni nadzor.

624. člen (postopek o prekršku)

(1) Postopek o prekršku vodi in v njem odloča pooblaščen uradna oseba Agencije za zavarovalni nadzor, ki izpolnjuje pogoje po zakonu, ki ureja prekrške, in na njegovi podlagi sprejetih predpisov.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor z notranjim aktom, ki ureja organizacijo in sistemizacijo delovnih mest, podrobneje določi pogoje in način za podelitev in prenehanje pooblastila osebi, ki se šteje za pooblaščen uradno osebo Agencije za zavarovalni nadzor iz prejšnjega odstavka.

(3) Za prekrške iz tega zakona se sme v hitrem postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem zakonom,

19. poglavje: PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

625. člen (merila za razvrstitev v razrede v skladu z izvedbenimi predpisi na podlagi 308.b člena Direktive 2009/138/ES)

(1) **Ne glede na 197. člen tega zakona se postavke osnovnih lastnih virov sredstev v obdobju desetih let po 1. januarju 2016 vključijo v prvi razred pod pogojem, da:**

- so bile te postavke izdane pred 1. januarjem 2016 ali pred datumom začetka veljavnosti delegiranega akta iz 97. člena Direktive 2009/138/ES, pri čemer se upošteva datum, ki je zgodnejši;
- jih je bilo do 31. decembra 2015 mogoče uporabiti kot dodatni kapital iz 1. do 3. točke prvega odstavka 107. člena Zakona o zavarovalništvu (Uradni list RS, št. 99/10 – uradno prečiščeno besedilo, 90/12, 102/12, 56/13 in 63/13 – ZS-K) za pokrivanje razpoložljivega kapitala do 50 odstotkov zahtevanega minimalnega kapitala;
- sicer ne bi bile razvrščene v prvi ali v drugi razred po 189. členu tega zakona.

(2) Ne glede na 197. člen tega zakona se postavke osnovnih lastnih virov sredstev v obdobju do največ desetih let po 1. januarju 2016 vključijo v drugi razred, pod pogojem, da:- so bile te postavke izdane pred 1. januarjem 2016 ali pred datumom začetka veljavnosti delegiranega akta iz 97. člena Direktive 2009/138/ES, pri čemer se upošteva datum, ki je zgodnejši;
- jih je bilo do 31. decembra 2015 lahko uporabiti kot dodatni kapital iz 1. do 3. točke prvega odstavka 107. člena Zakon o zavarovalništvu (Uradni list RS, št. 99/10 – uradno prečiščeno besedilo, 90/12, 102/12, 56/13, 63/13 – ZS-K in 66/14) za pokrivanje razpoložljivega kapitala do 25 odstotkov zahtevanega minimalnega kapitala.

626. člen

(meje zahtevanega minimalnega kapitala)

Pri izračunu zahtevanega minimalnega kapitala lahko Agencija za zavarovalni nadzor do 31. decembra 2017 od zavarovalnice zahteva, da delež iz šestega odstavka 234. člena tega zakona uporabi izključno za zahtevani solventnostni kapital, izračunan v skladu s 4.10.2. pododdelkom tega zakona.

627. člen

(skladnost z zahtevanim minimalnim kapitalom)

(1) Zavarovalnica, ki 31. decembra 2015 dosega minimalni kapital iz 110. oziroma 111. člena Zakona o zavarovalništvu (Uradni list RS, št. 99/10 – uradno prečiščeno besedilo, 90/12, 102/12, 56/13 in 63/13 – ZS-K) in nima zadostnih primernih osnovnih lastnih virov sredstev za kritje zahtevanega minimalnega kapitala, ne glede na 249. in 312. člen tega zakona zadosti zahtevam iz 232. člena tega zakona do 31. decembra 2016.

(2) Za zavarovalnico iz prvega odstavka tega člena se do 31. decembra 2016 uporabljata 250. člen in 2. točke prvega odstavka 312. člena tega zakona.

628. člen

(skladnost z zahtevanim solventnostnim kapitalom)

(1) Ne glede na četrti odstavek 249. člena tega zakona zahteva Agencija za zavarovalni nadzor od zavarovalnice, ki 31. decembra 2015 dosega minimalni kapital iz 110. oziroma 111. člena Zakona o zavarovalništvu (Uradni list RS, št. 99/10 – uradno prečiščeno besedilo, 90/12, 102/12, 56/13 in 63/13 – ZS-K) in v prvem letu uporabe tega zakona nima zadostnih primernih lastnih virov sredstev za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala, da zadosti zahtevam glede zahtevanega solventnostnega kapitala do 31. decembra 2017.

(2) Zavarovalnica iz prejšnjega odstavka Agenciji za zavarovalni nadzor vsake tri mesece posreduje poročilo o napredku, v katerem poroča o izvedenih ukrepih in napredku za zagotovitev skladnosti z zahtevanim solventnostnim kapitalom. V poročilu o napredku zavarovalnica poroča predvsem o razvoju primernih lastnih virov sredstev ter o profilu tveganj.

(3) Podaljšanje roka iz prvega odstavka tega člena lahko Agencija za zavarovalni nadzor prekliče, če je iz poročila o napredku iz prejšnjega odstavka razvidno, da ni bistvenega napredka pri ponovni vzpostavitvi primernih lastnih virov sredstev za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala od datuma, ko je bila ugotovljena neskladnost z zahtevanim solventnostnim kapitalom, do datuma predložitve poročila o napredku.

629. člen
(poročilo o solventnosti in finančnem položaju)

(1) V obdobju, ki ne presega štirih let in začne teči 1. januarja 2016, se rok, v katerem zavarovalnice razkrijejo podatke iz 261. člena tega zakona, vsako finančno leto skrajša za dva tedna, in sicer z začetkom najpozneje 20 tednov po koncu finančnega leta zavarovalnice glede na njegovo finančno leto, ki se konča 30. junija 2016 ali pozneje, vendar pred 1. januarjem 2017, do najpozneje 14 tednov po koncu finančnega leta podjetja glede na njegova finančna leta, ki se končajo 30. junija 2019 ali pozneje, vendar pred 1. januarjem 2020.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor lahko določi, brez vplivanja na razkritja, ki so obvezna v okviru drugih poročanj zavarovalnice, da v poročilu o solventnosti in finančnem položaju, kljub zahtevi po razkritju celotnega zahtevanega solventnostnega kapitala iz druge alineje 5. točke drugega odstavka 261. člena tega zakona, do 31. decembra 2020 ni treba ločeno razkriti kapitalskega dodatka ali vpliva parametrov, prilagojenih zavarovalnici oziroma njenim privzetim tveganjem, ki jih uporablja zavarovalnica v skladu s 217. členom tega zakona.

(3) Ne glede na določilo 256. člena tega zakona rok oddaje poročila nosilca aktuarske funkcije v obdobju iz prvega odstavka tega člena ni krajši od roka razkritij za podatke iz 261. člena tega zakona v tem obdobju.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor lahko za obdobje največ petih let po uveljavitvi tega zakona predpiše s predpisom iz drugega odstavka 254. člena tega zakona, da je del dodatnega revizijskega pregleda ter dodatnega revizorjevega poročila iz 258. člena tega zakona tudi pregled poročila o solventnosti in finančnem položaju iz tretjega odstavka 264. člena tega zakona.

630. člen
(preoblikovana posojila)

Za zavarovalnico, ki vlaga v vrednostne papirje, s katerimi se trguje, ali druge finančne instrumente, ki temeljijo na preoblikovanih posojilih, ki so bila izdana pred 1. januarjem 2011, se zahteve iz druge alineje prvega odstavka 236. člena tega zakona uporabljajo le, če so bile nove osnovne izpostavljenosti dodane ali zamenjane po 31. decembru 2014.

631. člen
(solventnost skupine)

Ne glede na določbe prvega in drugega odstavka 376. člena tega zakona se v skladu z izvedbenimi ukrepi, ki jih izda Evropska komisija na podlagi osmega odstavka 308.a člena Direktive 2009/138/ES, za solventnost skupine smiselno uporablja 625. člen tega zakona.

632. člen
(ekvivalentnost tretjih držav)

(1) Čeprav Evropska komisija ali Agencija za zavarovalni nadzor za tretjo državo nista ugotovili popolne ekvivalentnosti, se največ pet let od uveljavitve tega zakona režim tretje države obravnava kot ekvivalenten za namen:

- iz 1. točke drugega odstavka 137. člena tega zakona, če je Evropska komisija sprejela odločitev, da tretja država izpolnjuje pogoje iz aktov na podlagi četrtega odstavka 172. člena Direktive 2009/138/ES;
- iz drugega odstavka 387. člena tega zakona, če je Evropska komisija sprejela odločitev, da tretja država izpolnjuje pogoje iz aktov na podlagi petega odstavka 227. člena Direktive 2009/138/ES;
- iz 404. člena tega zakona, če je Evropska komisija sprejela odločitev, da tretja država izpolnjuje pogoje iz aktov na podlagi petega odstavka 260. člena Direktive 2009/138/ES.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor opravlja v obdobju iz prejšnjega odstavka nadzor na ravni skupine v skladu s 356. in 357. členom tega zakona kljub odločitvi iz tretje alineje prejšnjega odstavka, če ima zavarovalnica s sedežem v državi članici večjo bilančno vsoto od nadrejene družbe s sedežem v tretji državi.

633. člen

(prenehanje dovoljenja za opravljanje poslov, ki so z zavarovalnimi posli v neposredni zvezi)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati dovoljenja zavarovalnic, ki so jih pridobila na podlagi sedmega odstavka 14. člena Zakona o zavarovalništvu (Uradni list RS, št. 99/10 – uradno prečiščeno besedilo, 90/12, 102/12, 56/13 in 63/13 – ZS-K). Agencija za zavarovalni nadzor izda ugotovitveno odločbo o prenehanju dovoljenja.

(2) Zavarovalnice, ki so pridobile dovoljenja iz sedmega odstavka 14. člena Zakona o zavarovalništvu (Uradni list RS, št. 99/10 – uradno prečiščeno besedilo, 90/12, 102/12, 56/13 in 63/13 – ZS-K), prenehajo opravljati posle iz prejšnjega odstavka v roku štirih mesecev od uveljavitve tega zakona.

(3) Postopki za izdajo dovoljenj iz sedmega odstavka 14. člena Zakona o zavarovalništvu (Uradni list RS, št. 99/10 – uradno prečiščeno besedilo, 90/12, 102/12, 56/13 in 63/13 – ZS-K), ki so bili začeti pred uveljavitvijo tega zakona, se ustavijo. O ustavitvi postopka Agencija za zavarovalni nadzor izda sklep o ustavitvi postopka.

634. člen

(opravljanje nalog notranje revizije)

Zavarovalnica lahko za nosilca funkcije notranje revizije pooblasti tudi osebo, ki je imela na dan pričetka uporabe tega zakona naziv revizor ali pooblaščen revizor in pet let delovnih izkušenj iz opravljanja nalog notranje revizije v zavarovalnici.

635. člen

(uskladitev zavarovalnic z opravljanjem pozavarovalnih poslov)

Zavarovalnice, ki na dan uveljavitve tega zakona opravljajo pozavarovalne posle na podlagi desetega odstavka 14. člena zakona o zavarovalništvu (Uradni list RS, št. 99/10 – uradno prečiščeno besedilo, 90/12, 102/12, 56/13 in 63/13 – ZS-K) prenehajo z opravljanjem teh poslov v roku šestih mesecev od začetka uporabe tega zakona, če v tem času ne pridobijo ustreznega dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov pozavarovanj v skladu z enajstim odstavkom 26. člena tega zakona.

636. člen

(kalibracija - podmodul tržne koncentracije in podmodultveganja kreditnih pribitkov)

Ne glede na določbo tretjega odstavka 206. člena tega zakona se:

- a) do 31. decembra 2017 v izračunu podmodula tveganja kreditnih pribitkov iz 4. točke drugega odstavka 210. člena tega zakona in podmodula tržne koncentracije iz 6. točke drugega odstavka 210. člena tega zakona v standardni formuli uporabljajo parametri, ki so enaki parametrom glede na izpostavljenost do držav članic EU ali do centralnih bank držav članic EU, denominiranih in financiranih v domači valuti katerekoli države članice, kot bi se uporabljali za izpostavljenosti, denominirane in financirane v njihovi domači valuti;
- b) v letu 2018 parametri za izračun podmodula tveganja kreditnih pribitkov iz 4. točke drugega odstavka 210. člena tega zakona in podmodula tržne koncentracije iz 6. točke drugega odstavka 210. člena tega zakona v standardni formuli zmanjšajo za 80 odstotkov glede na izpostavljenost do držav članic EU ali do centralnih bank držav članic EU, denominiranih in financiranih v domači valuti katerekoli države članice;
- c) v letu 2019 parametri za izračun podmodula tveganja kreditnih pribitkov iz 4. točke drugega odstavka 210. člena tega zakona in podmodula tržne koncentracije iz 6. točke drugega odstavka 210. člena tega zakona v standardni formuli zmanjšajo za 50 odstotkov glede na izpostavljenost do držav članic EU ali do centralnih bank držav članic EU, denominiranih in financiranih v domači valuti katerekoli države članice;
- d) od 1. januarja 2020 parametri za izračun podmodula tveganja kreditnih pribitkov iz 4. točke drugega odstavka 210. člena tega zakona in podmodula tržne koncentracije iz 6. točke drugega odstavka 210. člena tega zakona v standardni formuli ne zmanjšajo glede na izpostavljenost do držav članic EU ali do centralnih bank držav članic EU, denominiranih in financiranih v domači valuti katerekoli države članice.

637. člen

(kalibracija – podmodul tveganja lastniških vrednostnih papirjev)

(1) Ne glede na določbo tretjega odstavka 206. člena tega zakona se parametri, ki se uporabljajo za lastniške vrednostne papirje, ki jih zavarovalnica kupi do vključno 1. januarja 2016, za podmodul tveganja lastniških vrednostnih papirjev iz 212. člena tega zakona, izračunanim z uporabo standardne formule, izračunajo kot tehtano povprečje:

- a) parametra, ki se uporabi pri izračunu podmodula tveganja lastniških vrednostnih papirjev iz 213. člena tega zakona, ki temelji na trajanju, in
- b) parametra, ki se uporabi pri izračunu podmodula tveganja lastniških vrednostnih papirjev iz 212. člena tega zakona.

(2) Teža parametra, izraženega v b) točki prejšnjega odstavka, se linearno povečuje od 0 odstotkov na dan 1. januar 2016 do 100 odstotkov na dan 1. januar 2023.

(3) Pri uporabi tega člena se upoštevajo tudi:

- zahtevana merila, vključno z lastniškimi vrednostnimi papirji, za katere velja prehodno obdobje, ki jih določi Evropska komisija z akti, ki jih sprejme na podlagi trinajstega odstavka 308.b člena Direktive 2009/138/ES, in
- postopki za uporabo prejšnjega odstavka, ki jih določi Evropska komisija z izvedbeni tehnični standardi na podlagi trinajstega odstavka 308.b člena Direktive 2009/138/ES.

638. člen

(notranji model skupine)

Zavarovalnica lahko v obdobju do 31. marca 2022 zaprosi za dovoljenje za uporabo notranjega modela skupine, ki se uporablja za del skupine, če imata zavarovalnica in končna nadrejena zavarovalnica sedež v Republiki Sloveniji in če ta del predstavlja samostojen del, katerega profil tveganja se bistveno razlikuje od preostanka skupine.

639. člen

(prehodna prilagoditev za krivuljo netvegane obrestne mere)

(1) Zavarovalnica lahko za zavarovalne obveznosti iz petega odstavka tega člena uporabi prehodne prilagoditve za krivuljo netvegane obrestne mere, če za to pridobi dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor.

(2) Prilagoditev za krivuljo netvegane obrestne mere se za vsako valuto izračuna kot delež razlike med:

a) obrestno mero, ki jo je zavarovalnica uporabljala za izračun zavarovalnih obveznosti, za katere se uporablja prilagoditev krivulje netvegane obrestne mere, na dan 31. december 2015, in

b) letno efektivno obrestno mero, izračunano kot enotna diskontna stopnja, ki, kadar se uporabi za denarne tokove portfelja zavarovalnih obveznosti, za katere se uporablja prilagoditev krivulje netvegane obrestne mere, privede do vrednosti, ki je enaka vrednosti najboljše ocene tega portfelja, kadar se upošteva časovna vrednost denarja ob uporabi netvegane obrestne mere iz 181. člena tega zakona.

(3) Delež iz prejšnjega odstavka se na koncu vsakega leta linearno zmanjša s 100 odstotkov v letu, ki se začne 1. januarja 2016, na 0 odstotkov v letu, ki se začne 1. januarja 2032.

(4) Če zavarovalnice uporabijo prilagoditev za nestanovitnost krivulje netvegane obrestne mere iz 184. člena tega zakona, je ustrezna krivulja netvegane obrestne mere iz b) točke drugega odstavka tega člena krivulja netvegane obrestne mere, izračunana z upoštevanjem prilagoditve za nestanovitnost krivulje netvegane obrestne mere iz 184. člena tega zakona.

(5) Zavarovalnice lahko pridobijo dovoljenje za uporabo krivulje netvegane obrestne mere iz tega člena le za zavarovalne obveznosti, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:

a) pogodbe, na podlagi katerih so nastale zavarovalne obveznosti, so bile sklenjene pred 1. januarjem 2016, pri čemer so podaljšanja pogodb po tem datumom izvzeta;

b) zavarovalno-tehnične rezervacije za zavarovalne obveznosti so bile do vključno 1. decembra 2015 določene v skladu z Zakonom o zavarovalništvu (Uradni list RS, št. 99/10 – uradno prečiščeno besedilo, 90/12, 102/12, 56/13 in 63/13 – ZS-K) in Sklepom o podrobnejših pravilih in minimalnih standardih za izračun zavarovalno-tehničnih rezervacij (Uradni list RS št. 3/01, 69/01, 85/05 in 66/08);

c) zavarovalnica ne uporablja 182. člena tega zakona za izračun zavarovalnih obveznosti.

(6) Zavarovalnice, ki imajo dovoljenje za uporabo krivulje netvegane obrestne mere iz tega člena:

a) v izračun prilagoditve za nestanovitnost krivulje netvegane obrestne mere iz 184. člena tega zakona ne vključujejo zavarovalnih obveznosti, za katere uporabljajo krivulje netvegane obrestne mere iz tega člena;

b) ne uporabljajo 640. člena tega zakona;

c) v poročilu o solventnosti in finančnem položaju iz 261. člena tega zakona javno razkrijejo, da uporabljajo prehodne prilagoditve za krivulja netvegane obrestne mere, in navedejo finančni učinek neuporabe tega prehodnega ukrepa na njihov finančni položaj.

640. člen

(prehodni ukrep glede zavarovalno-tehničnih rezervacij)

(1) Zavarovalnica lahko pri zavarovalno-tehničnih rezervacijah uporabi prehodni odbitek, če za to pridobi dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor. Navedeni odbitek se lahko uporabi na ravni homogenih skupin tveganj iz 187. člena tega zakona.

(2). Prehodni odbitek ustreza deležu razlike med naslednjima dvema zneskoma:

a) višino zavarovalno-tehničnih rezervacij po odbitku izterljivih zneskov iz pozavarovalnih pogodb in namenskih družb, izračunanih v skladu s 177. členom tega zakona po stanju na dan 31. december 2015, in

b) višino zavarovalno-tehničnih rezervacij po odbitku izterljivih zneskov iz pozavarovalnih pogodb, izračunanih v skladu z Zakonom o zavarovalništvu (Uradni list RS, št. 99/10 – uradno prečiščeno besedilo, 90/12, 102/12, 56/13 in 63/13 – ZS-K) in Sklepom o podrobnejših pravilih in minimalnih standardih za izračun zavarovalno-tehničnih rezervacij (Uradni list RS št. 3/01, 69/01, 85/05 in 66/08) po stanju na dan 31. december 2015.

(3) Odbitni delež, izračunan v skladu s prejšnjim odstavkom, se na koncu vsakega leta linearno zmanjša s 100 odstotkov v letu, ki se začne 1. januarja 2016, na 0 odstotkov v letu, ki se začne 1. januarja 2032.

(4) Če zavarovalnice na dan 1. januar 2016 uporabijo prilagoditve za nestanovitnost krivulje netvegane obrestne mere iz 184. člena tega zakona, se znesek iz a) točke drugega odstavka tega člena izračuna s prilagoditvijo za nestanovitnost krivulje netvegane obrestne mere iz 184. člena tega zakona na ta dan.

(5) Pod pogojem, da to predhodno dovoli Agencija za zavarovalni nadzor ali na njeno pobudo, se prehodni odbitki za izračun zavarovalno-tehničnih rezervacij, vključno, kjer je to treba, z zneskom prilagoditve za nestanovitnost krivulje netvegane obrestne mere iz 184. člena tega zakona, uporabljenim za izračun prehodnega odbitka iz a) in b) točke drugega odstavka tega člena, lahko preračunajo vsakih 24 mesecev ali pogosteje, če se profil tveganja zavarovalnice bistveno spremeni.

(6) Prehodni odbitek iz drugega odstavka tega člena lahko Agencija za zavarovalni nadzor omeji, če bi njegova uporaba povzročila zmanjšanje zahtev v zvezi s finančnimi viri, ki veljajo za zavarovalnice, če bi jih primerjali s tistimi, ki se izračunajo v skladu z Zakonom o zavarovalništvu (Uradni list RS, št. 99/10 – uradno prečiščeno besedilo, 90/12, 102/12, 56/13 in 63/13 – ZS-K) in Sklepom o podrobnejših pravilih in minimalnih standardih za izračun zavarovalno-tehničnih rezervacij (Uradni list RS št. 3/01, 69/01, 85/05 in 66/08).

(7) Zavarovalnice, ki uporabljajo prvi odstavek tega člena:

a) ne uporabljajo 642. člena tega zakona;

b) Agenciji za zavarovalni nadzor vsako leto pedložijo poročilo, v katerem navedejo sprejete ukrepe in doseženi napredek pri ponovni vzpostavitvi usklajenosti primernih lastnih sredstev z zahtevanim solventnostnim kapitalom ali pri zmanjšanju profila tveganja z namenom ponovne vzpostavitve usklajenosti z zahtevanim solventnostnim kapitalom po preteku prehodnega obdobja iz tretjega odstavka tega člena, če zavarovalnica brez uporabe prehodnega odbitka ne izpolnjuje kapitalskih zahtev;

c) v poročilu o solventnosti in finančnem položaju iz 261. člena tega zakona javno razkrijejo, da uporabljajo prehodni odbitek pri izračunu zavarovalno-tehničnih rezervacijah, in navedejo finančne učinke neuporabe prehodnega ukrepa na njihov finančni položaj.

(načrt postopnega uvajanja prehodnih ukrepov glede krivulje netvegane obrestne mere in zavarovalno-tehničnih rezervacij)

- (1) Zavarovalnice, ki uporabljajo prehodne ukrepe iz 639. in 640. člena tega zakona, obvestijo Agencijo za zavarovalni nadzor takoj, ko ugotovijo, da ne bodo izpolnjevale zahtev o zahtevanem solventnostnem kapitalu, če ne bodo uporabljale prehodnih ukrepov.
- (2) Agencija za zavarovalni nadzor od zavarovalnic iz prejšnjega odstavka zahteva, da sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi bodo po preteku prehodnega obdobja zagotovile skladnost z zahtevanim solventnostnim kapitalom.
- (3) Zavarovalnice iz prvega odstavka tega člena v dveh mesecih od datuma, ko je bila ugotovljena neskladnost z zahtevanim solventnostnim kapitalom, Agenciji za zavarovalni nadzor predložijo načrt postopnega uvajanja, v katerem brez uporabe omenjenih prehodnih ukrepov navedejo načrtovane ukrepe za vzpostavitev ravni primernih lastnih sredstev za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala ali za zmanjšanje profila tveganja zaradi zagotovitve skladnosti z zahtevanim solventnostnim kapitalom po preteku prehodnega obdobja. Zavarovalnica lahko med prehodnim obdobjem načrt postopnega uvajanja posodobi.
- (4) Zavarovalnice iz prvega odstavka tega člena predložijo Agenciji za zavarovalni nadzor letno poročilo, v katerem navedejo sprejete ukrepe in doseženi napredek pri zagotovitvi skladnosti z zahtevanim solventnostnim kapitalom po preteku prehodnega obdobja.
- (5) Agencija za zavarovalni nadzor razveljavi dovoljenje za uporabo prehodnih ukrepov, če iz poročila o napredku izhaja, da je skladnost z zahtevanim solventnostnim kapitalom po preteku prehodnega obdobja nerealistična.

642. člen

(uskladitev zavarovalnih oziroma pozavarovalnih poolov)

- (1) Zavarovalni oziroma pozavarovalni pooli, ki na dan pričetka uporabe tega zakona opravljajo dejavnost zavarovalnega oziroma pozavarovalnega poola, Agenciji za zavarovalni nadzor v roku šestih mesecev od dneva pričetka uporabe tega zakona predložijo poročilo in dokaze o uskladitvah z določbami tega zakona.
- (2) Če iz poročila iz prejšnjega odstavka in iz poročilu priloženih dokazov izhaja, da se je zavarovalni oziroma pozavarovalni pool uskladil z določbami tega zakona, izda Agencija za zavarovalni nadzor zavarovalnemu oziroma pozavarovalnemu poolu dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega oziroma pozavarovalnega poola.
- (3) Za osebo, ki na dan uveljavitve tega zakona opravlja funkcijo člana posloводства zavarovalnega oziroma pozavarovalnega poola in je to funkcijo opravljala najmanj štiri leta pred uveljavitvijo tega zakona, se šteje, da je dovoljenje za opravljanje te funkcije pridobila z dnem uveljavitve tega zakona.

643. člen

(uporaba 570. člena tega zakona)

- (1) Ne glede na 8. točko prvega odstavka ter tretji odstavek 570. člena tega zakona, pogoji za odvzem dovoljenja za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja

oziroma posredovanja niso izpolnjeni, če sta obe kršitvi, ki se štejeta za ponavljajočo, bili storjeni pred uveljavitvijo tega zakona.

(2) Ne glede na 10. točko prvega odstavka 570. člena tega zakona ni podan razlog za odvzem dovoljenja za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja, čeprav je družbenik, zakoniti zastopnik ali prokurist zavarovalno zastopniške oziroma posredniške družbe oseba, ki je bila družbenik ali zakoniti zastopnik katere zavarovalno zastopniške oziroma posredniške družbe kadarkoli v zadnjih dveh letih, preden ji je bilo odvzeto dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja, pri čemer je postala odločba o odvzemu dovoljenja pravnomočna v zadnjih petih letih, če so hkrati izpolnjeni naslednji pogoji:

1. ta oseba je bila družbenik oziroma zakoniti zastopnik oziroma prokurist te družbe že na dan uveljavitve tega zakona in se ji položaj družbenika oziroma zakonitega zastopnika oziroma prokurista od dneva uveljavitve tega zakona do dneva ugotavljanja obstoja kršitve ni spremenil, in
2. odvzem dovoljenja je postal pravnomočen pred dnevom uveljavitve tega zakona.

643.a člen

(uskladitev sistemov izvensodnega reševanja sporov)

(1) Ponudniki zavarovalniških storitev, ki zagotavljajo reševanje sporov v skladu s 333.a členom Zakona o zavarovalništvu (Uradni list RS, št. 99/10 – uradno prečiščeno besedilo, 90/12, 102/12, 56/13, 63/13 – ZS-K in 66/14), uskladijo način izvajanja izvensodnega reševanja sporov z zahtevami 579. člena tega zakona v šestih mesecih od dneva uveljavitve tega zakona.

(2) Do uskladitve iz prejšnjega odstavka se izvensodno reševanje sporov zagotavlja v skladu s 333.a členom Zakon o zavarovalništvu (Uradni list RS, št. 99/10 – uradno prečiščeno besedilo, 90/12, 102/12, 56/13, 63/13 – ZS-K in 66/14). Postopki, začeti pred uveljavitvijo tega zakona se dokončajo po dosedanjih predpisih.

644. člen

(izdaja predpisov)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor izda predpise na podlagi tega zakona do 1. aprila 2016.

(2) Do uveljavitve predpisov iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo predpisi, izdani na podlagi Zakona o zavarovalništvu (Uradni list RS, št. 99/10 – uradno prečiščeno besedilo, 90/12, 102/12, 56/13 in 63/13 – ZS-K), če niso v nasprotju s tem zakonom.

645. člen

(razveljavitev predpisov)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati naslednji predpisi, ki pa se uporabljajo še do 1. januarja 2016:

1. Zakon o zavarovalništvu (Uradni list RS, št. 99/10 - uradno prečiščeno besedilo, 90/12, 56/13 in 63/13 - ZS-K), razen 110. in 112. člena, ki prenehata veljati z dnem uveljavitve tega zakona, vendar se za namen 628. člena tega zakona uporabljata do 31. decembra 2017,

2. Sklep o pogojih za pridobitev in preizkus strokovnih znanj, potrebnih za opravljanje nalog pooblaščenega aktuarja (Uradni list RS, št. 7/12),
3. Sklep o vsebini poročil in obvestil iz 176. in 239. člena Zakona o zavarovalništvu ter načinu in rokih poročanja (Uradni list RS, št. 4/14),
4. Sklep o podrobnejši vsebini poročila pooblaščenega aktuarja (Uradni list RS, št. 3/01, 16/07),
5. Sklep o podrobnejših pravilih in minimalnih standardih za izračun zavarovalno-tehničnih rezervacij (Uradni list RS, št. 3/01, 69/01, 108/01, 85/05, 66/08),
6. Sklep o podrobnejši obliki in najmanjšem obsegu ter vsebini revizijskega pregleda in revizorjevega poročila zavarovalnice (Uradni list RS, št. 6/01, 108/01, 129/03, 118/07),
7. Sklep o podrobnejših pogojih za pridobitev in preizkus strokovnih znanj, potrebnih za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja (Uradni list RS, št. 6/01, 86/05, 55/07),
8. Sklep o nadzoru nad zavarovalniško skupino (Uradni list RS, št. 45/14),
9. Sklep o predpisanih usmeritvah za izračun lastnih deležev zavarovalnice v tabelah maksimalnega kritja in določanje največje verjetne škode (Uradni list RS, št. 9/01),
10. Sklep o podrobnejšem načinu vrednotenja knjigovodskih postavk in sestavljanju računovodskih izkazov (Uradni list RS, št. 95/02, 30/03, 128/06),
12. Sklep o podrobnejši vsebini povzetka revidiranega letnega poročila - SKL 2002 (Uradni list RS, št. 111/02, 21/07, 17/08, 9/10 in 62/13),
13. Sklep o podrobnejšem načinu izračuna kapitala in izpolnjevanju kapitalskih zahtev ter kapitalske ustreznosti zavarovalnic (Uradni list RS, št. 83/04, 95/04, 65/05, 31/06, 38/06 - popr., 25/07, 17/08, 99/10, 62/13 in 65/14),
14. Sklep o podrobnejši vsebini dokumentacije k zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave (Uradni list RS, št. 52/05, 7/07),
15. Sklep o registrih zavarovalnih zastopnikov in posrednikov ter zavarovalnih zastopniških in posredniških družb (Sklep o registrih – 1) (Uradni list RS, št. 52/05, 55/07),
16. Sklep o podrobnejših navodilih za izračun oziroma pobot sredstev matematičnih rezervacij oziroma rezervacij za starost (Uradni list RS, št. 89/05),
17. Navodilo o načinu elektronskega poročanja zavarovalnice o naložbah kritnega premoženja in premoženja kritnega sklada ter o naložbah, ki niso financirane iz zavarovalno-tehničnih rezervacij (Uradni list RS, št. 99/12, 62/13 in 21/14),
18. Sklep o pošiljanju zavarovalno-statističnih podatkov (Uradni list RS, št. 125/06, 118/07, 120/08, 8/09, 37/09 - popr., 104/09, 4/10 in 62/13),
19. Sklep o kontnem okviru za zavarovalnice - SKL2007 (Uradni list RS, št. 128/06),
20. Sklep o podrobnejših pravilih za izračun minimalnega kapitala zavarovalnic (Uradni list RS, št. 137/06, 25/07, 50/10 in 62/13),
21. Sklep o načinu izračuna količnikov likvidnosti sredstev in najmanjšem obsegu likvidnosti sredstev, ki ga mora zagotavljati zavarovalnica (Uradni list RS, št. 118/00, 137/06),
22. Navodilo o izračunu postavke »Presežek iz prevrednotenja v zvezi s sredstvi, ki niso financirane iz zavarovalno-tehničnih rezervacij« v obrazcih KUS-P in KUS-Ž (Uradni list RS, št. 25/07),
23. Sklep o načinu izračuna in postavkah dodatnega lastnega kapitala (Uradni list RS, št. 28/07 in 96/12 - ZPIZ-2),
24. Sklep o podrobnejših pravilih naložb kritnega premoženja in premoženja kritnega sklada ter naložb, ki niso financirane iz zavarovalno-tehničnih rezervacij (Uradni list RS, št. 115/07 in 99/12),

25. Pravilnik v zvezi z zahtevo za posredovanje podatkov Agenciji za zavarovalni nadzor (Uradni list RS, št. 97/08),
26. Pravilnik o registru pooblaščenih aktuarjev (Uradni list RS, št. 36/09),
27. Sklep o imetnikih kvalificiranih deležev zavarovalnic (Uradni list RS, št. 41/09),
28. Sklep o letnem poročilu in trimesečnih računovodskih izkazih zavarovalnic - SKL 2009 (Uradni list RS, št. 47/09, 57/09 - popr., 99/10, 47/11, 62/13 in 79/13),
29. Pravilnik o podatkih in dokumentih na podlagi katerih se presoja vloga za neposredno opravljanje zavarovalnih poslov tujih zavarovalnic in rokih za sporočanje navedenih podatkov (Uradni list RS, št. 30/11),
30. Sklep o podrobnejši vsebini določb zavarovalne pogodbe (Uradni list RS, št. 30/11 in 16/13)
31. Sklep o podrobnejših pravilih in merilih upoštevanja osebne okoliščine spola (Uradni list RS, št. 97/12).

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Tarifa o taksah in nadomestilih (Uradni list RS, št. 89/02, 74/05, 103/08, 105/13), ki pa se uporablja še do dneva uveljavitve akta, s katerim bodo na podlagi tega zakona določene takse, nadomestila in druga povračila stroškov Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje njenih nalog in izvrševanje njenih pristojnosti.

(3) Ne glede na določbe šestega in sedmega odstavka 521. člena tega zakona se za zavarovanja iz zavarovalne skupine življenjskih zavarovanj in zavarovalnih vrst nezgodnih zavarovanj in zdravstvenih zavarovanj, ki so bila sklenjena pred 21. decembrom 2012 in za katera je zavarovalnica pri določanju premij in pri izplačevanju zavarovalnin upoštevala osebno okoliščino spola v skladu s sedmim odstavkom 83. člena takrat veljavnega Zakona o zavarovalništvu (Uradni list RS, št. 99/10 – uradno prečiščeno besedilo), do izteka teh zavarovalnih pogodb osebna okoliščina spola lahko upošteva pri določanju premij in izplačevanju zavarovalnin. Šteje se, da so bila zavarovanja iz prejšnjega stavka sklenjena pred 21. decembrom 2012 zlasti, če gre za zavarovalne pogodbe:

1. katerih veljavnost je bila samodejno podaljšana v skladu s pogoji zavarovalne pogodbe, če ni bilo podanega nobenega obvestila (na primer o odstopu pogodbe);
2. pri katerih soglasje zavarovalca ni potrebno, če gre za prilagoditev posameznih sestavin zavarovalne pogodbe;
3. pri katerih zavarovalec z enostransko odločitvijo uveljavi pogoje, ki omogočajo enostransko sklenitev zavarovanja, dodatnega zavarovanja ali nadaljevanje zavarovanja in so bili zavarovalni pogoji dogovorjeni s pogodbo sklenjeno pred 21. decembrom 2012,
4. ki so bile prenesene z ene zavarovalnice na drugo, pri čemer se ne spremeni status pogodb vključenih v portfelj, ki se prenaša med zavarovalnicami.

646. člen

(uveljavitev in začetek uporabe zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. januarja 2016, razen določb 194., 206., 213., 218., 219., 367. in 539. člena tega zakona, ki se za namen pridobivanja odobritev in dovoljenj začnejo uporabljati z dnem uveljavitve tega zakona. Odobritve ali dovoljenja, ki jih izda Agencija za zavarovalni nadzor ali drugi nadzorni organ na podlagi 194., 206., 213., 218., 219., 367. in 539. člena tega zakona pred 1. januarjem 2016, se začnejo uporabljati 1. januarja 2016.